Breviarium Romanum

EX DECRETO

SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM

S. Pii V. Pontificis Maximi

JUSSU EDITUM

ALIORUMQUE PONTIFICUM

CURA RECOGNITUM

Pii Papae X

AUCTORITATE REFORMATUM

Editio juxta typicam amplificata

PARS HIEMALIS

ROMÆ, TORNACI, PARISIIS

Typis Societatis S. Joannis Evangelistæ

DESCLÉE & SOCII

S. Sedis Apostolicæ et S. Rituum Congreg. Typographi

Ludovicus Delmotte

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

EPISCOPUS TORNACENSIS

Omnibus has visuris salutem in Domino

CUM juxta tenorem authenticorum S. R. C. decretorum et ad normam Canonis 1390, nulli typographo fas sit librorum liturgicorum in totum vel ex parte editionem suscipere vel evulgare, nisi prius eam Ordinarius loci declaratione munierit, qua de perfecta ejus concordantia cum archetypis Romanis exemplaribus constet; hinc est quod Nos dilectis Filiis DESCLÉE & SOCIIS in hac nostra civitate Tornacensi, novam editionem liturgicam parantibus, censorem peritum deputavimus, qui collatione facta diligentissime testaretur illam cum authentico suo Originali rite omnino convenire.

Oblatum vero opus absolutum cui titulus : BREVIARIUM ROMANUM in-18° [Pars Hiemalis] juxta editionem typicam; postquam, ex prædicti censoris testimonio in scriptis obtento, fuimus legitime informati illud cum originalibus a S. R. C. approbatis necnon cum recentioribus decretis ad amussim concordare, excusum approbavimus evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentes approbamus ac licentiam damus.

In quorum fidem hasce litteras subsignavimus, sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus, Tornaci, die 6ª mensis Junii anno MCMXLII.

L. † S. ✠ **Ludovicus,** Epus Tornac.

De mandato Illmi ac Rmi DD. Episcopi :

A. CRAME, *Can. a Secret.*

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

UOD a Nobis postulat ratio pastoralis officii, in eam curam incumbimus, ut omnes, quantum Deo adjutore fieri poterit, sacri Tridentini Concilii decreta exsequantur; ac multo id etiam impensius faciendum intelligimus, cum ea quæ in mores inducenda sunt, maxime Dei gloriam, ac debitum Ecclesiasticarum personarum officium complectuntur. Quo in genere existimamus in primis numerandas esse sacras preces, laudes, et gratias Deo persolvendas, quæ Romano Breviario continentur. Quæ divini Officii formula pie olim ac sapienter a Summis Pontificibus, præsertim Gelasio ac Gregorio primis constituta, a Gregorio autem septimo reformata, cum diuturnitate temporis ab antiqua institutione deflexisset; necessaria visa res est, quæ ad pristinam orandi regulam conformata revocaretur. Alii enim præclaram veteris Breviarii constitutionem, multis locis mutilatam, alii incertis et alienis quibusdam commutatam, deformarunt : plurimi specie Officii commodioris allecti, ad brevitatem novi Breviarii, a Francisco Quignonio tituli Sanctæ Crucis in Jerusalem Presbytero Cardinale compositi, confugerunt. Quin etiam in provincias paulatim irrepserat prava illa consuetudo, ut Episcopi in Ecclesiis, quæ ab initio communiter cum ceteris veteri Romano more Horas canonicas dicere ac psallere consuevissent, privatum sibi quisque Breviarium conficerent, et illam communionem uni Deo, una et eadem formula preces et laudes adhibendi, dissimillimo inter se, ac pene cujusque episcopatus proprio Officio discerperent. Hinc illa tam multis in locis divini cultus perturbatio : hinc summa in Clero ignoratio cæremoniarum ac rituum Ecclesiasticorum, ut innumerabiles Ecclesiarum ministri, in suo munere indecore, non sine magna piorum offensione, versarentur. Hanc nimirum orandi varietatem gravissime ferens, felicis memoriæ Paulus Papa quartus emendare constituerat. Itaque provisione adhibita, ne ulla in posterum novi Breviarii licentia permitteretur, totam rationem dicendi ac psallendi Horas Canonicas ad pristinum morem et institutum redigendam suscepit. Sed eo postea, nondum iis quæ egregie inchoaverat perfectis, de vita decedente, cum a piæ memoriæ Pio Papa quarto Tridentinum Concilium, antea varie intermissum, revocatum esset, Patres in illa salutari reformatione ab eodem Concilio constituta, Breviarium ex ipsius Pauli Papæ ratione restituere cogitarunt. Itaque quidquid ab eo in sacro opere collectum, elaboratumque fuerat, Concilii Patribus Tridentum a prædicto Pio Papa missum est. Ubi cum doctis quibusdam et piis viris a Concilio datum esset negotium,

ut ad reliquam cogitationem, Breviarii quoque curam adjungerent, instante jam conclusione Concilii, tota res ad auctoritatem judiciumque Romani Pontificis ex decreto ejusdem Concilii relata est : qui illis ipsis Patribus ad id munus delectis, Romam vocatis, nonnullisque in Urbe idoneis viris ad eum numerum adjunctis, rem perficiendam curavit. Verum eo etiam viam universæ carnis ingresso, Nos, ita divina disponente clementia, licet immerito ad Apostolatus apicem assumpti, cum sacrum opus, adhibitis etiam ad id aliis peritis viris, maxime urgeremus, magna in nos Dei benignitate (sic enim accipimus) Romanum hoc Breviarium vidimus absolutum. Cujus ratione dispositionis, ab illis ipsis, qui negotio præpositi fuerant, non semel cognita, cum intelligeremus eos in rei confectione ab antiquis Breviariis nobilium Urbis Ecclesiarum, ac Nostræ Vaticanæ bibliothecæ, non discessisse, gravesque præterea aliquot eo in genere scriptores secutos esse, ac deinde remotis iis quæ aliena et incerta essent, de propria summa veteris divini Officii nihil omisisse : opus probavimus, et Romæ imprimi, impressumque divulgari jussimus. Itaque ut divini hujus operis effectus re ipsa consequatur, auctoritate præsentium tollimus in primis et abolemus Breviarium novum a Francisco Cardinale prædicto editum, et in quacumque Ecclesia, Monasterio, Conventu, Ordine, Militia, et loco virorum et mulierum, etiam exempto, tam a primæva institutione, quam aliter ab hac Sede permissum : Ac etiam abolemus quæcumque alia Breviaria, vel antiquiora, vel quovis privilegio munita, vel ab Episcopis in suis Diœcesibus pervulgata, omnemque illorum usum de omnibus orbis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis virorum et mulierum, etiam exemptis, in quibus alias Officium divinum Romanæ Ecclesiæ ritu diei consuevit, aut debet : illis tamen exceptis, quæ ab ipsa prima institutione, a Sede Apostolica approbata, vel consuetudine, quæ, vel ipsa institutio, ducentos annos antecedat, aliis certis Breviariis usa fuisse constiterit : quibus ut inveteratum illud jus dicendi et psallendi suum Officium non adimimus, sic eisdem, si forte hoc Nostrum, quod modo pervulgatum est, magis placeat, dummodo Episcopus et universum Capitulum in eo consentiant, ut id in Choro dicere et psallere possint, permittimus. Omnes vero, et quascumque Apostolicas et alias permissiones ac consuetudines, et statuta etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia firmitate munita, necnon privilegia, licentias et indulta precandi et psallendi, tam in Choro quam extra illum, more et ritu Breviariorum sic suppressorum, prædictis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus et locis, necnon S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et aliis Ecclesiarum Prælatis, ceterisque omnibus et singulis personis Ecclesiasticis, sæcularibus, et regularibus, utriusque sexus, quacumque causa concessa, approbata, et innovata, quibuscumque concepta formulis, ac decretis, et clausulis roborata, omnino revocamus : volumusque illa omnia vim et effectum de cetero

non habere. Omni itaque alio usu quibuslibet, ut dictum est, interdicto, hoc Nostrum Breviarium, ac precandi psallendique formulam in omnibus universi orbis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, et locis etiam exemptis, in quibus Officium ex more et ritu dictæ Romanæ Ecclesiæ dici debet, aut consuevit, salva prædicta institutione, vel consuetudine prædictos ducentos annos superante, præcipimus observari : Statuentes Breviarium ipsum nullo unquam tempore vel totum, vel ex parte mutandum, vel ei aliquid addendum, vel omnino detrahendum esse : ac quoscumque, qui Horas Canonicas ex more et ritu ipsius Romanæ Ecclesiæ, jure vel consuetudine dicere vel psallere debent, propositis pœnis per Canonicas sanctiones constitutis in eos, qui divinum Officium quotidie non dixerint, ad dicendum et psallendum posthac in perpetuum Horas ipsas diurnas et nocturnas, ex hujus Romani Breviarii præscripto et ratione omnino teneri : neminemque ex iis, quibus hoc dicendi psallendique munus necessario impositum est, nisi hac sola formula satisfacere posse. Jubemus igitur, omnes et singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, et ceteros Ecclesiarum Prælatos, ut omissis quæ sic suppressimus et abolevimus, ceteris omnibus etiam privatim per eos constitutis, Breviarium hoc in suis quisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, Diœcesibus, et locis prædictis introducant : et tam ipsi quam ceteri omnes presbyteri et clerici, sæculares et regulares, utriusque sexus, necnon milites et exempti, quibus Officium dicendi et psallendi quomodocumque, sicut prædicitur, injunctum est, ut ex hujus nostri Breviarii formula, tam in Choro quam extra illum, dicere et psallere procurent. Quod vero in Rubricis Nostri hujus Officii præscribitur, quibus diebus Officium beatæ Mariæ semper Virginis, et Defunctorum, item Septem Psalmos Pœnitentiales et Graduales dici ac psalli oporteat : Nos propter varia hujus vitæ negotia, multorum occupationibus indulgentes, peccati quidem periculum ab ea præscriptione removendum duximus, verum debito providentiæ pastoralis admoniti, omnes vehementer in Domino cohortamur, ut remissionem Nostram, quantum fieri poterit, sua devotione ac diligentia præcurrentes, illis etiam precibus, suffragiis et laudibus, suæ et aliorum saluti consulere studeant. Atque ut fidelium voluntas ac studium magis etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentia Dei misericordia beatorumque Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, qui illis ipsis diebus, in Rubricis præfinitis, beatæ Mariæ, vel Defunctorum Officium dixerint, toties centum dies; qui vero Septem Psalmos, vel Graduales, quinquaginta, de injuncta ipsis pœnitentia relaxamus. Hoc autem concedimus sine præjudicio sanctæ consuetudinis illarum Ecclesiarum, in quibus Officium parvum beatæ Mariæ semper Virginis in Choro dici consueverat, ita ut in prædictis Ecclesiis servetur ipsa laudabilis et sancta consuetudo celebrandi more solito prædictum Officium. Ceterum, ut præsentes litteræ omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ

Principis Apostolorum de Urbe, et Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumusque, et Apostolica auctoritate decernimus, quod post hujusmodi publicationem, qui in Romana Curia sunt præsentes, statim lapso mense : reliqui vero, qui intra montes, tribus; et qui ultra ubique locorum degunt, sex mensibus excursis, vel cum primum venalium hujus Breviarii voluminum facultatem habuerint, ad precandum et psallendum juxta illius ritum, tam in Choro quam extra illum, maneant obligati. Ipsarum autem litterarum exempla manu Notarii publici, et sigillo alicujus Prælati Ecclesiastici, aut illius curiæ obsignata, vel etiam ipsis voluminibus absque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eamdem ubique locorum fidem faciant, quam ipsæ præsentes, si essent exhibitæ vel ostensæ. Sed ut Breviarium ipsum ubique inviolatum et incorruptum habeatur, prohibemus, ne alibi usquam in toto orbe, sine Nostra, vel specialis ad id Commissarii Apostolici, in singulis Christiani orbis regnis et provinciis deputandi, expressa licentia imprimatur, proponatur, vel recipiatur. Quoscumque vero, qui illud secus impresserint, proposuerint vel receperint, excommunicationis sententia eo ipso innodamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ ablationis, abolitionis, permissionis, revocationis, jussionis, præcepti, statuti, indulti, mandati, decreti, relaxationis, cohortationis, prohibitionis, innodationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Domini MDLVIII septimo Idus Julii, Pontificatus Nostri anno tertio.

M. Dat. CÆS. GLORIERIUS. H. CUMYN.

ANNO a Nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Indictione undecima, die vero decima quinta mensis Julii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, et D. N. D. Pii divina providentia Papæ quinti anno tertio, retroscriptæ litteræ Apostolicæ lectæ, affixæ et publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, et deinde amotis per nos Julium Parinum et Joannem Bornotum, prælibati Ss. D. N. Papæ Cursores.

ANTONIUS CLERICI, *Magister Cursorum.*

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

DIVINO afflatu compositos Psalmos, quorum est in sacris litteris collectio, inde ab Ecclesiæ exordiis non modo mirifice valuisse constat ad fovendam fidelium pietatem, qui offerebant *hostiam laudis semper Deo, id est, fructum labiorum confitentium nomini ejus* [1]; verum etiam ex more jam in vetere Lege recepto in ipsa sacra Liturgia divinoque Officio conspicuam habuisse partem. Hinc illa, quam dicit Basilius, nata *Ecclesiæ vox* [2], atque psalmodia, ejus *hymnodiæ filia*, ut a decessore Nostro Urbano VIII appellatur [3], *quæ canitur assidue ante sedem Dei et Agni*, quæque homines, in primis divino cultui addictos docet, ex Athanasii sententia, *qua ratione Deum laudare oporteat quibusque verbis decenter* confiteantur [4]. Pulchre ad rem Augustinus: *Ut bene ab homine laudetur Deus, laudavit se ipse Deus; et quia dignatus est laudare se, ideo invenit homo, quemadmodum laudet eum* [5].

Accedit quod in Psalmis mirabilis quædam vis inest ad excitanda in animis omnium studia virtutum. Etsi enim *omnis nostra Scriptura, cum vetus tum nova, divinitus inspirata utilisque ad doctrinam, est, ut scriptum habetur;... at Psalmorum liber, quasi paradisus omnium reliquorum* (librorum) *fructus in se continens, cantus edit, et proprios insuper cum ipsis inter psallendum exhibet.* Hæc iterum Athanasius [6], qui recte ibidem addit : *Mihi quidem videtur, psallenti Psalmos esse instar speculi, ut et seipsum et proprii animi motus in ipsis contempletur, atque ita affectus eos recitet* [7]. Itaque Augustinus in Confessionibus : *Quantum*, inquit, *flevi in hymnis et canticis tuis suave sonantis Ecclesiæ tuæ vocibus commotus acriter! Voces illæ influebant auribus meis et eliquabatur veritas in cor meum et excæstuabat inde affectus pietatis et currebant lacrimæ et bene mihi erat cum eis* [8]. Etenim, quem non moveant frequentes illi Psalmorum loci, in quibus de immensa majestate Dei, de omnipotentia, de inenarrabili justitia aut bonitate aut clementia de ceterisque infinitis laudibus ejus tam alte prædicatur? Cui non similes sensus inspirent illæ pro acceptis a Deo beneficiis gratiarum actiones, aut pro exspectatis humiles fidentesque preces, aut illi de peccatis clamores pœnitentis animæ? Quem non admiratione psaltes perfundat, cum divinæ benignitatis munera in populum Israël atque in omne hominum genus profecta narrat, cumque cælestis sapientiæ dogmata tradit? Quem denique non amore inflammet adumbrata studiose imago Christi Redemptoris, cujus quidem Augustinus [9] *vocem in omnibus Psalmis vel psallentem, vel gementem, vel lætantem in spe, vel suspirantem in re* audiebat?

[1] *Hebr.*, 13, 15. — [2] Homil. in Ps. 1 n. 2. — [3] Bulla « *Divinam psalmodiam* ». — [4] Epist. ad Marcellinum in interpret. Psalmor. n. 10. — [5] In Psalm. 144 n. 1. — [6] Epist. ad Marcell. cit. n. 2. — [7] Op. cit, n. 12. — [8] Lib. IX cap. 6. — [9] In Ps. 42 n. 1.

Jure igitur optimo provisum est antiquitus, et per decreta Romanorum Pontificum, et per canones Conciliorum, et per monasticas leges, ut homines ex utroque clero integrum Psalterium per singulas hebdomadas concinerent vel recitarent. Atque hanc quidem legem a patribus traditam decessores Nostri S. Pius V, Clemens VIII, Urbanus VIII in recognoscendo Breviario Romano sancte servarunt. Unde etiam nunc Psalterium intra unius hebdomadæ spatium recitandum foret integrum, nisi mutata rerum conditione talis recitatio frequenter impediretur.

Etenim procedente tempore continenter crevit inter fideles eorum hominum numerus, quos Ecclesia, mortali vita defunctos, cælicolis accensere et populo christiano patronos et vivendi duces consuevit proponere. In ipsorum vero honorem Officia de Sanctis sensim propagari cœperunt, unde fere factum est, ut de Dominicis diebus deque Feriis Officia silerent, ideoque non pauci neglegerentur Psalmi, qui sunt tamen, non secus ac ceteri, ut Ambrosius ait [1], *benedictio populi, Dei laus, plebis laudatio, plausus omnium, sermo universorum, vox Ecclesiæ, fidei canora confessio, auctoritatis plena devotio, libertatis lætitia, clamor jucunditatis, lætitiæ resultatio.* De hujusmodi autem omissione non semel graves fuerunt prudentum piorumque virorum querimoniæ, quod non modo hominibus sacri ordinis tot subtraherentur præsidia ad laudandum Dominum et ad intimos animi sensus ei significandos aptissima : sed etiam quod optabilis illa in orando varietas desideraretur, ad digne, attente, devote precandum imbecillitati nostræ quam maxime opportuna. Nam, ut Basilius habet, *in æqualitate torpescit sæpe, nescio quomodo, animus, atque præsens absens est : mutatis vero et variatis psalmodia et cantu per singulas horas, renovatur ejus desiderium et attentio instauratur* [2]

Minime igitur mirum, quod complures e diversis orbis partibus sacrorum Antistites sua in hanc rem vota ad Apostolicam Sedem detulerunt, maximeque in Concilio Vaticano, cum hoc inter cetera postularunt, ut, quoad posset, revocaretur consuetudo vetus recitandi per hebdomadam totum Psalterium, ita tamen ut clero, in sacri ministerii vinea ob imminutum operariorum numerum jam gravius laboranti, non majus imponeretur onus. Hisce vero postulationibus et votis, quæ Nostra quoque ante susceptum Pontificatum fuerant, itemque precibus, quæ deinceps ab aliis Venerabilibus Fratribus piisque viris admotæ sunt. Nos equidem concedendum duximus, cauto tamen, ne recitatione integri Psalterii hebdomadæ spatio conclusa, ex una parte quicquam de Sanctorum cultu decederet, neve ex altera molestius Divini Officii onus clericis, immo temperatius evaderet. Quapropter, implorato suppliciter *Patre luminum*, corrogatisque in id ipsum suffragiis sanctarum precum, Nos vestigiis insistentes decessorum Nostrorum, aliquot viros delegimus doctos et industrios, quibus commisimus, ut consiliis studiisque collatis certam aliquam reperirent rei efficiendæ rationem, quæ Nostris optatis responderet.

[1] Enarrat. in Ps. 1 n. 9. — [2] Regulæ fusius tractatæ interrog. 37 n. 5.

Illi autem commissum sibi munus e sententia exsequentes novam Psalterii dispositionem elaborarunt; quam cum S. R. E. Cardinales sacris ritibus cognoscendis præpositi diligenter consideratam probassent, Nos, utpote cum mente Nostra admodum congruentem, ratam habuimus in rebus omnibus, id est, quod ad ordinem ac partitionem Psalmorum, ad Antiphonas, ad Versiculos, ad Hymnos attinet cum suis Rubricis et Regulis, ejusque editionem authenticam in Nostra typographia Vaticana adornari et indidem evulgari jussimus.

Quoniam vero Psalterii dispositio intimam quamdam habet cum omni Divino Officio et Liturgia conjunctionem, nemo non videt, per ea, quæ hic a Nobis decreta sunt, primum Nos fecisse gradum ad Romani Breviarii et Missalis emendationem : sed super tali causa proprium mox Consilium seu Commissionem, ut ajunt, eruditorum constituemus. Interim, opportunitatem hanc nacti, nonnulla jam in præsenti instauranda censuimus, prout in appositis Rubricis præscribitur : atque imprimis quidem ut in recitando Divino Officio Lectionibus statutis sacræ Scripturæ cum Responsoriis de tempore occurrentibus debitus honor frequentiore usu restitueretur; dein vero ut in sacra Liturgia Missæ antiquissimæ de Dominicis infra annum et de Feriis, præsertim quadragesimalibus, locum suum recuperarent.

Itaque, harum auctoritate litterarum ante omnia Psalterii ordinem, qualis in Breviario Romano hodie est, abolemus ejusque usum, inde a Kalendis Januariis anni millesimi nongentesimi decimi tertii, omnino interdicimus. Ex illo autem die in omnibus ecclesiis Cleri sæcularis et regularis, in monasteriis, ordinibus, congregationibus, institutisque religiosorum ab omnibus et singulis, qui ex officio aut ex consuetudine Horas canonicas juxta Breviarium Romanum, a S. Pio V editum et a Clemente VIII, Urbano VIII, Leone XIII recognitum, persolvunt, novum Psalterii ordinem, qualem Nos cum suis Regulis et Rubricis approbavimus typisque Vaticanis vulgandum decrevimus, religiose observari jubemus. Simul vero pœnas in jure statutas iis denuntiamus, qui suo officio persolvendi quotidie Horas canonicas defuerint; qui quidem sciant se tam gravi non satisfacturos officio, nisi Nostrum hunc Psalterii ordinem adhibeant.

Omnibus igitur Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus ceterisque ecclesiarum Prælatis, ne Cardinalibus quidem Archipresbyteris patriarchalium Urbis basilicarum exceptis, mandamus, ut in sua quisque diœcesi, ecclesia vel cœnobio Psalterium cum Regulis et Rubricis, quemadmodum a Nobis dispositum est, constituto tempore inducendum curent : quod Psalterium quasque Regulas et Rubricas etiam a ceteris omnibus, quoscumque obligatio tenet recitandi vel concinendi Horas canonicas, inviolate adhiberi ac servari præcipimus. Interim autem cuilibet et capitulis ipsis, modo id major capituli pars sibi placere ostenderit, novum Psalterii ordinem, statim post ejus editionem, rite usurpare licebit.

Hæc vero edicimus, declaramus, sancimus, decernentes has Nostras litteras validas et efficaces semper esse ac fore; non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, generalibus et specialibus, ceterisve quibusvis in contrarium facientibus. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostræ abolitionis, revocationis, permissionis, jussionis, præcepti, statuti, indulti, mandati et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo nongentesimo undecimo, Kalendis Novembribus in festo Sanctorum omnium, Pontificatus Nostri anno nono.

A. Card. AGLIARDI, *S. R. E. Cancellarius.*

Fr. Seb. Card. MARTINELLI, *S. R. C. Præfectus.*

Loco ✠ Plumbi

VISA

M. Riggi C. A., *Not.*

Reg. in Canc. Ap. N. 571.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas; tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, Bissextus vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione ejusque necessitate, ac Kalendario gregoriano

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas : et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem; qui causam dederunt ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum et xiv Luna Paschalis a

propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis : qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600 anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur: quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900 Bissextiles non sint, anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora

QUatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

De nuptiarum celebratione

MAtrimonium quolibet anni tempore contrahi potest. — 2 Solemnis tantum Nuptiarum benedictio vetatur a Dominica I Adventus usque ad diem Nativitatis Domini inclusive, et a Feria IV Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive. — 3 Ordinarii tamen locorum possunt, salvis legibus liturgicis, etiam prædictis temporibus, eam permittere ex justa causa, monitis sponsis ut a nimia pompa abstineant.

De cyclo decennovennali Aurei numeri

CYclus decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia : Anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1; anno sequenti 1578 est 2; et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius, usque ad 19, qui Aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeundum est, ita ut anno 1596 Aureus numerus sit rursus 1, et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietur hoc modo.

6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14,
15, 16, 17, 18, 19, 1, 2, 3, 4, 5.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive

Aur. num.	10,	11,	12,	13,	14,	15,
Epactæ	ix,	xx,	j,	xij,	xxiij,	iv,
16,	17,	18,	19,	1,	2,	3,
xv,	xxvj,	vij,	xviij,	*	xj,	xxij,
4,	5,	6,	7,	8,	9	
iij,	xiv,	xxv,	vj,	xvij,	xxviij	

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1900 inclusive, usque ad annum 2200 exclusive

Aur. n.	1,	2,	3,	4,	5,	6,
Epactæ	xxix,	x,	xxj,	ij,	xiij,	xxiv,
7,	8,	9,	10,	11,	12,	13,
v,	xvj,	xxvij,	viij,	xix,	*	xj,
14,	15,	16,	17,	18,	19	
xxij,	iij,	xiv,	25,	vj,	xvij	

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ tabellæ Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1901 tribuatur Epacta x, quæ sub Aureo numero 2 collocatur: fietque Novilunium 21 Januarii, 19 Februarii, 21 Martii. Item anno 1902 tribuatur Epacta xxj sub Aureo numero 3 collocata, quæ toto eo anno in Kalendario Novilunia monstrabit : ut in Januario die 10, in Februario die 8, in Martio die 10. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1911. Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo, numero 12, et in Kalendario toto eo anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Februario nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1 et 31, in Aprili die 29, etc.

Postremo : Anno 1916 Aureus numerus est 17, sub quo in ordine Epactarum quartæ tabellæ, quæ proposito anno congruit, reperitur Epacta 25 non antiquo numero, ut aliæ Epactæ, sed vulgari numero scripta. Ubicumque ergo anno 1916 in Kalendario Epacta 25 vulgari numero scripta reperitur, ibi Novilunium fit, ut in Januario die 6, in Februario die 4, in Martio die 6, in Aprili die 4, etc. Quotiescumque enim Epacta 25 respondet Aureis numeris majoribus quam 11, quales sunt posteriores octo a 12 usque ad 19, sumenda est in Kalendario Epacta 25 vulgari numero scripta; quando vero eadem Epacta respondet minoribus numeris quam 12, quales sunt priores undecim, ab 1 ad 11 inclusive, accipienda est in Kalendario Epacta xxv antiquo numero scripta; atque hoc solum contingit in Epacta 25, in aliis numquam; quod ideo fit, ut anni lunares solaribus annis perfectius respondeant. Ob quam etiam causam in sex locis Kalendarii duæ Epactæ, scilicet xxv et xxiv sunt adscriptæ.

Tabella litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582 (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive

c	b	A g	f	e	d	c b

A	g	f	e d	c	b	A
g f	e	d	c	b A	g	f
e	d c	b	A	g	f e	d

Usus hujus tabellæ hic est : Anno correctionis 1582 post Idus Octobris (detractis prius decem diebus) tribuatur littera c primæ cellulæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ, et anno 1584 dentur litteræ A g tertiæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1700, dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

Exempli gratia : Sit invenienda littera Dominicalis anno 1587. Numera ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c, usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula), cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera Dominicalis anni 1616. Numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Matthiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1901 inclusive, usque ad annum 2100 exclusive

f	e	d	c b	A	g	f
e d	c	b	A	g f	e	d
c	b A	g	f	e	d c	b
A	g	f e	d	c	b	A g

Usus autem hujus tabellæ hic est : Anno 1901 tribuatur littera f primæ cellulæ, et sequenti anno 1902 littera e, et sic deinceps ceteris annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris; nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit litteram Dominicalem propositi anni : quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad Festum S. Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

De Indictione

Indictio est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15, qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in Diplomatibus et Scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est : initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno correctionis 1582

10,	11,	12,	13,	14,	15,	1,	
2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,	9,

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem quæ quæritur.

De Festis Mobilibus

Quoniam ex decreto sacri Concilii Nicæni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunæ primi mensis (is vero apud Hebræos vocatur primus mensis, cujus xiv Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit vel propius ipsum sequitur), efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Kalendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactæ xiv Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum propius sequitur), numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim; proximus dies Dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judæis conveniamus, si forte dies xiv Lunæ caderet in diem Dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum : Anno 1605 Epacta est x et littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x inter diem 8 Martii et 5 Aprilis inclusive positam esse e regione diei 21 Martii, a quo inclusive, si deorsum versus numerentur 14 dies, inveniemus xiv Lunam die 3 Aprilis, quæ est Dominica, cum e regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv Lunæ, sumenda est littera Dominicalis b, quæ sequitur xiv Lunam, nempe ea quæ e regione diei 10 Aprilis collocatur : atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10 Aprilis. Item anno 1604 Epacta est xxix et duplex littera Dominicalis d c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix, quæ e regione diei 1 Aprilis ponitur inter diem 8 Martii et 5 Aprilis inclusive, numerentur dies 14, cadet xiv Luna in diem 14 Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quæ post diem 14 Aprilis, id est, post xiv Lunam collocata est e regione diei 18 Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18 Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita Festa mobilia reperientur : In latere

sinistro tabulæ accipiatur Epacta currens, et in linea litterarum Dominicalium sumatur littera Dominicalis currens, infra tamen Epactam currentem, ita ut si littera Dominicalis currens reperiatur e regione Epactæ currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proxime inferior. Nam e regione hujus litteræ Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum: Anno 1606 Epacta est xxj et littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A, quæ primo infra Epactam xxj occurrit, reperietur e regione hujus litteræ Dominica Septuagesimæ die 22 Januarii, dies Cinerum 8 Februarii, Pascha 26 Martii, Ascensio Domini 4 Maji, Pentecostes 14 Maji, et Festum Corporis Christi 25 Maji. Dominicæ autem inter Pentecosten et Adventum eo anno erunt 28, et Adventus celebrabitur die 3 Decembris; et sic de ceteris. Item anno 1605 Epacta est x et littera Dominicalis b, quæ in tabula reperitur a regione Epactæ x. Quare sumenda est alia littera b, quæ proxime infra Epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 6 Februarii, diem Cinerum 23 Februarii, Pascha 10 Aprilis, etc.

Notandum autem est, quod quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali e regione Epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus; ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium e regione Epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proxime inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur : In cellula litteræ Dominicalis currentis quæratur Epacta currens. Nam e directo omnia Festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1609 in cellula litteræ Dominicalis d, tunc currentis, e regione Epactæ xxiv, quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15 Februarii, dies Cinerum 4 Martii, Pascha 19 Aprilis, etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, invenienda sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum sancti Matthiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc aut illo Festo indagando accipienda sit; ita tamen, ut Septuagesimæ et diei Cinerum inventæ in Januario aut Februario addatur unus dies. Quod ideo fit, quia ante diem S. Matthiæ currit prior littera Dominicalis, quæ in Kalendario posteriorem semper sequitur; post Festum autem S. Matthiæ in Februario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 Februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, etc. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Februario sit additus. Immo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno Bissextili, currente Epacta xxiv vel xxv et littera Dominicali d c, ut

in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088 et 3784. Exempil gratia : Anno 2096 Bissextili Epacta erit v et litteræ Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11 Februarii et dies Cinerum 28 Februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 Februarii, quæ est Dominica, et dies Cinerum in diem 29 Februarii, quæ est Feria iv; Pascha autem et reliqua Festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv et litteræ Dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 Februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Februarii, quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii : quare nihil additur, etc. Rursus anno 3784 Bissextili, Epacta erit xxv et litteræ Dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem c ,reperietur Septuagesima die 21 Februarii, hoc est, addita 1 die 22. Quod si per priorem litteram d in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv littera d indicet Septuagesimam die 15 Februarii, quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuagesima die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha ceteraque Festa mobilia a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7, et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d, infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreæ Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive usque ad diem 3 Decembris inclusive; ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris; quia ibi est littera g in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabellarum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur; quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

Tabula Paschalis antiqua reformata

AUR. NUM.	CYCLUS EPACTARUM	LITT. DOM.	SEPTUAG.	DIES CINERUM	PASCHA	ASCENSIO	PENTECOST.	CORP. CHRISTI	DOM. P. PENT.	DOM. I ADV.
16	xxiij		Jan.	Febr.	Mar.	Apr.	Maii	Maii		
5	xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	29 N.
	xxj	e	19	5	23	1 Maii	11	22	28	30
13	xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 D.
2	xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
	xviij	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10	xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	27 N.
	xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
	xiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1 D.
15	xij	g	28	14	1 Ap.	10	20	31	27	2
4	xj	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	27	3
	x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 N.
12	ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1	viij	d	1 Fe.	18	5	14	24	4	26	29
	vij	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9	vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1 D.
	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17	iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6	iij	b	6	23	10	19	29	9	25	27 N.
	ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14	j	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3	*	e	9	26	13	22	1 Jun.	12	25	30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 D.
11	xxviij	g	11	28	15	24	3	14	25	2
	xxvij	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25	3
19	25 xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	27 N.
8	xxv xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
		d	15	4	19	28	7	18	24	29
		e	16	5	20	29	8	19	24	30
		f	17	6	21	30	9	20	24	1 D.
		g	18	7	22	31	10	21	24	2
		A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24	3
		b	20	9	24	2	12	23	23	27 N.
		c	21	10	25	3	13	24	23	28

Tabula Paschalis nova reformata

LITT. DOMIN.	CYCLUS EPACTARUM	SEPTUAGESIMA	DIES CINERUM
	23.	18 Januarii	4 Februarii
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Januarii	11 Februarii
D	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Februarii	18 Februarii
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Februarii	25 Februarii
	1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24	15 Februarii	4 Martii
	23. 22.	19 Januarii	5 Februarii
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Januarii	12 Februarii
E	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Februarii	19 Februarii
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Februarii	26 Februarii
	*. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	16 Februarii	5 Martii
	23. 22. 21.	20 Januarii	6 Februarii
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Januarii	13 Februarii
F	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Februarii	20 Februarii
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *.	10 Februarii	27 Februarii
	29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	17 Februarii	6 Martii
	23. 22. 21. 20.	21 Januarii	7 Februarii
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Januarii	14 Februarii
G	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Februarii	21 Februarii
	5. 4. 3. 2. 1. *. 29.	11 Februarii	28 Februarii
	28. 27. 26. xxv 25. 24.	18 Februarii	7 Martii
	23. 22. 21. 20. 19.	22 Januarii	8 Februarii
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Januarii	15 Februarii
A	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Februarii	22 Februarii
	4. 3. 2. 1. *. 29. 28.	12 Februarii	1 Martii
	27. 26. xxv 25. 24.	19 Februarii	8 Martii
	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Januarii	9 Februarii
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Januarii	16 Februarii
B	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Februarii	23 Februarii
	3. 2. 1. *. 29. 28. 27.	13 Februarii	2 Martii
	26. xxv 25. 24.	20 Februarii	9 Martii
	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Januarii	10 Februarii
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Januarii	17 Februarii
C	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	7 Februarii	24 Februarii
	1. *. 29. 28. 27. 26. xxv	14 Februarii	3 Martii
	25. 24.	21 Februarii	10 Martii

Tabula Paschalis nova reformata

PASCHA	ASCENSIO	PENTEC.	CORPUS CHRISTI	DOM. P. PENT.	DOM. I. ADVENTUS
22 Martii	30 Aprilis	10 Maii	21 Maii	28	29 Novembris
29 Martii	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29 Novembris
5 Aprilis	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29 Novembris
12 Aprilis	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29 Novembris
19 Aprilis	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29 Novembris
23 Martii	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Novembris
30 Martii	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30 Novembris
6 Aprilis	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30 Novembris
13 Aprilis	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30 Novembris
20 Aprilis	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30 Novembris
24 Martii	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Decembris
31 Martii	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1 Decembris
7 Aprilis	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1 Decembris
14 Aprilis	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1 Decembris
21 Aprilis	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1 Decembris
25 Martii	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Decembris
1 Aprilis	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2 Decembris
8 Aprilis	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2 Decembris
15 Aprilis	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2 Decembris
22 Aprilis	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2 Decembris
26 Martii	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Decembris
2 Aprilis	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3 Decembris
9 Aprilis	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3 Decembris
16 Aprilis	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3 Decembris
23 Aprilis	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3 Decembris
27 Martii	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Novembris
3 Aprilis	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27 Novembris
10 Aprilis	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27 Novembris
17 Aprilis	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27 Novembris
24 Aprilis	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27 Novembris
28 Martii	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Novembris
4 Aprilis	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28 Novembris
11 Aprilis	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28 Novembris
18 Aprilis	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28 Novembris
25 Aprilis	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28 Novembris

Tabella temporaria Festorum mobilium

ANNO DOMINI	LITTERÆ DOMIN.	AUREUS NUMERUS	EPACTÆ	SEPTUAGESIMA	DIES CINERUM	PASCHA
1942	d	5	xiij	1 Februarii	18 Februarii	5 Aprilis
1943	c	6	xxiv	21 Februarii	10 Martii	25 Aprilis
1944	b A	7	v	6 Februarii	23 Februarii	9 Aprilis
1945	g	8	xvj	28 Januarii	14 Februarii	1 Aprilis
1946	f	9	xxvij	17 Februarii	6 Martii	21 Aprilis
1947	e	10	viij	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1948	d c	11	xix	25 Januarii	11 Februarii	28 Martii
1949	b	12	*	13 Februarii	2 Martii	17 Aprilis
1950	A	13	xj	5 Februarii	22 Februarii	9 Aprilis
1951	g	14	xxij	21 Januarii	7 Februarii	25 Martii
1952	f e	15	iij	10 Februarii	27 Februarii	13 Aprilis
1953	d	16	xiv	1 Februarii	18 Februarii	5 Aprilis
1954	c	17	25	14 Februarii	3 Martii	18 Aprilis
1955	b	18	vj	6 Februarii	23 Februarii	10 Aprilis
1956	A g	19	xvij	29 Januarii	15 Februarii	1 Aprilis
1957	f	1	xxix	17 Februarii	6 Martii	21 Aprilis
1958	e	2	x	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1959	d	3	xxj	25 Januarii	11 Februarii	29 Martii
1960	c b	4	ij	14 Februarii	2 Martii	17 Aprilis
1961	A	5	xiij	29 Januarii	15 Februarii	2 Aprilis
1962	g	6	xxiv	18 Februarii	7 Martii	22 Aprilis
1963	f	7	v	10 Februarii	27 Februarii	14 Aprilis
1964	e d	8	xvj	26 Januarii	12 Februarii	29 Martii
1965	c	9	xxvij	14 Februarii	3 Martii	18 Aprilis
1966	b	10	viij	6 Februarii	23 Februarii	10 Aprilis
1967	A	11	xix	22 Januarii	8 Februarii	26 Martii
1968	g f	12	*	11 Februarii	28 Februarii	14 Aprilis
1969	e	13	xj	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1970	d	14	xxij	25 Januarii	11 Februarii	29 Martii
1971	c	15	iij	7 Februarii	24 Februarii	11 Aprilis
1972	b A	16	xiv	30 Januarii	16 Februarii	2 Aprilis
1973	g	17	25	18 Februarii	7 Martii	22 Aprilis
1974	f	18	vj	10 Februarii	27 Februarii	14 Aprilis

Tabella temporaria Festorum mobilium

ANNO DOMINI	ASCENSIO	PENTE-COSTES	CORPUS CHRISTI	INDICTIO	DOMINICÆ P. PENTEC.	DOMINICA I. ADVENTUS	LITT. MART.
1942	14 Maji	24 Maji	4 Junii	10	26	29 Novembris	n
1943	3 Junii	13 Junii	24 Junii	11	23	28 Novembris	E
1944	18 Maji	28 Maji	8 Junii	12	26	3 Decembris	e
1945	10 Maji	20 Maji	31 Maji	13	27	2 Decembris	r
1946	30 Maji	9 Junii	20 Junii	14	24	1 Decembris	H
1947	15 Maji	25 Maji	5 Junii	15	26	30 Novembris	h
1948	6 Maji	16 Maji	27 Maji	1	27	28 Novembris	u
1949	26 Maji	5 Junii	16 Junii	2	24	27 Novembris	P
1950	18 Maji	28 Maji	8 Junii	3	26	3 Decembris	l
1951	3 Maji	13 Maji	24 Maji	4	28	2 Decembris	C
1952	22 Maji	1 Junii	12 Junii	5	25	30 Novembris	c
1953	14 Maji	24 Maji	4 Junii	6	26	29 Novembris	p
1954	27 Maji	6 Junii	17 Junii	7	24	28 Novembris	F
1955	19 Maji	29 Maji	9 Junii	8	25	27 Novembris	f
1956	10 Maji	20 Maji	31 Maji	9	27	2 Decembris	s
1957	30 Maji	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Decembris	N
1958	15 Maji	25 Maji	5 Junii	11	26	30 Novembris	k
1959	7 Maji	17 Maji	28 Maji	12	27	29 Novembris	B
1960	26 Maji	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Novembris	b
1961	11 Maji	21 Maji	1 Junii	14	27	3 Decembris	n
1962	31 Maji	10 Junii	21 Junii	15	24	2 Decembris	E
1963	23 Maji	2 Junii	13 Junii	1	25	1 Decembris	e
1964	7 Maji	17 Maji	28 Maji	2	27	29 Novembris	r
1965	27 Maji	6 Junii	17 Junii	3	24	28 Novembris	H
1966	19 Maji	29 Maji	9 Junii	4	25	27 Novembris	h
1967	4 Maji	14 Maji	25 Maji	5	28	3 Decembris	u
1968	23 Maji	2 Junii	13 Junii	6	25	1 Decembris	P
1969	15 Maji	25 Maji	5 Junii	7	26	30 Novembris	l
1970	7 Maji	17 Maji	28 Maji	8	27	29 Novembris	C
1971	20 Maji	30 Maji	10 Junii	9	25	28 Novembris	c
1972	11 Maji	21 Maji	1 Junii	10	27	3 Decembris	p
1973	31 Maji	10 Junii	21 Junii	11	24	2 Decembris	F
1974	23 Maji	2 Junii	13 Junii	12	25	1 Decembris	f

Kalendarium

JANUARIUS

C.E.	L.	D.	D.M.	
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini et Octava Nativitatis, duplex II classis.
				Dom. inter Circumcisionem et Epiphaniam — Ssmi Nominis Jesu, dupl. II class.
29	b	iv	2	Octava S. Stephani Protomart., simplex.
28	c	iij	3	Octava S. Joannis Ap. et Ev., simplex.
27	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium Mm., simplex.
26	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, semidupl. Com. S. Telesphori Papæ et Mart.
25 25	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, dupl. I cl. cum Octava privilegiata II Ordinis.
				Dom. infra Octavam Epiphaniæ — Sanctæ Familiæ, Jesu, Mariæ, Joseph, dupl. maj. Com. Dominicæ et Octavæ.
24	g	vij	7	De II die infra Oct. Epiphaniae, semidupl.
23	A	vj	8	De III die infra Octavam, semidupl.
22	b	v	9	De IV die infra Octavam, semidupl.
21	c	iv	10	De V die infra Octavam, semidupl.
20	d	iij	11	De VI die infra Octavam, semidupl. Com. S. Hygini Papae et Mart.
19	e	Prid.	12	De VII die infra Octavam, semidupl.
18	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, dupl. maj.
17	g	xix	14	S. Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com S. Felicis Presb. et Mart.
16	A	xviij	15	S. Pauli primi Eremitae, Conf., dupl. Com. S. Mauri Abb.
15	b	xvij	16	S. Marcelli I Papae et Mart., semidupl.
14	c	xvj	17	S. Antonii Abb., dupl.
13	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap. ac S. Priscæ Virg. et Mart.
12	e	xiv	19	Ss. Marii, Marthae, Audifacis, et Abachum Mm., simplex. Com. S. Canuti Regis, Mart.
11	f	xiij	20	Ss. Fabiani Papae et Sebastiani Mm., dupl.
10	g	xij	21	S. Agnetis Virg. et Mart., dupl.
9	A	xj	22	Ss. Vincentii et Anastasii Mm., semid.
8	b	x	23	S. Raymundi de Peñafort Conf., semid. Com. S. Emerentianae Virg. et Mart.
7	c	ix	24	S. Timothei Ep. et Mart., dupl.
6	d	viij	25	Conversio S. Pauli Ap., dupl. maj. Com. S. Petri Apostoli.

C.E.	L.D.		D.M.	
5	e	vij	26	S. Polycarpi Ep. et Mart., dupl.
4	f	vj	27	S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
3	g	v	28	S. Petri Nolasci Conf., dupl. Com. S. Agnetis Virg. et Mart. secundo.
2	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
1	b	iij	30	S. Martinæ Virg. et Mart., semidupl.
*	c	Prid.	31	S. Joannis Bosco Conf., dupl.

FEBRUARIUS

C.E.	L.D.		D.M.	
29	d	Kal.	1	S. Ignatii Ep. et Mart., dupl.
28	e	iv	2	PURIFICATIO B. M. V. dupl. II class.
27	f	iij	3	S. Blasii Ep. et Mart., simplex.
25 26	g	Prid.	4	S. Andreæ Corsini Ep. et Conf., dupl.
25 24	A	Non.	5	S. Agathae Virg. et Mart., dupl.
23	b	viij	6	S. Titi Ep. et Conf., dupl. Com. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
22	c	vij	7	S. Romualdi Abb., dupl.
21	d	vj	8	S. Joannis de Matha Conf., dupl.
20	e	v	9	S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Apolloniæ Virg. et Mart.
19	f	iv	10	S. Scholasticae Virg., dupl.
18	g	iij	11	Apparitio B. M. V. Immaculatæ, dupl. maj.
17	A	Prid.	12	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Confessorum, dupl.
16	b	Idib.	13	
15	c	xvj	14	S. Valentini Presb. et Mart., simplex.
14	d	xv	15	Ss. Faustini et Jovitae Mm., simplex.
13	e	xiv	16	
12	f	xiij	17	
11	g	xij	18	S. Simeonis Ep. et Mart., simplex.
10	A	xj	19	
9	b	x	20	
8	c	ix	21	
7	d	viij	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap.
6	e	vij	23	S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Vigiliæ.
5	f	vj	24	S. MATTHIAE APOSTOLI, dupl. II class.
4	g	v	25	
3	A	iv	26	
2	b	iij	27	S. Gabrielis a Virgine Perdolente, Conf., dupl.
1	c	Prid.	28	

In anno bissextili Februarius est dierum 29, et Festum S. Matthiæ celebratur die 25, ac Festum S. Gabrielis a Virg.

Perdolente die 28 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25 et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutetur in præcedentem, quæ est g etc.; et littera f bis servit, 24 et 25.

MARTIUS

C.E.	L.D.		D.M.	
*	d	Kal.	1	
29	e	vj	2	
28	f	v	3	
27	g	iv	4	S. Casimiri Conf., semidupl., Com. S. Lucii I Papae et Mart.
26	A	iij	5	
25 25	b	Prid.	6	Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm., dupl.
24	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct., dupl.
23	d	viij	8	s. Joannis de Deo Conf., dupl.
22	e	vij	9	S. Franciscæ Romanæ Vid., dupl.
21	f	vj	10	Ss. Quadraginta Mm., semidupl.
20	g	v	11	
19	A	iv	12	S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
18	b	iij	13	
17	c	Prid.	14	
16	d	Idib.	15	
15	e	xvij	16	
14	f	xvj	17	S. Patricii Ep. et Conf., dupl.
13	g	xv	18	S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
12	A	xiv	19	S. JOSEPH, SPONSI B. M. V. Conf., dupl. 1 cl.
11	b	xiij	20	
10	c	xij	21	S. Benedicti Abb., dupl. maj.
9	d	xj	22	
8	e	x	23	
7	f	ix	24	S. Gabrielis Archang., dupl. maj.
6	g	viij	25	ANNUNTIATIO B. MARIÆ V., dupl. 1 cl.
5	A	vij	26	
4	b	vj	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., dupl.
3	c	v	28	S. Joannis a Capistrano Conf., semid.
2	d	iv	29	
1	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feria VI post Domin. Passionis — Septem Dolorum B. M. V., dupl. maj. Com. Fer.

APRILIS

C.E.	L.D.		D.M.	
29	g	Kal.	1	
28	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf., dupl.
27	b	iij	3	
25 26	c	Prid.	4	S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
25 24	d	Non.	5	S. Vincentii Ferrerii Conf., dupl.
23	e	viij	6	
22	f	vij	7	
21	g	vj	8	
20	A	v	9	
19	b	iv	10	
18	c	iij	11	S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
17	d	Prid.	12	
16	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Regis, Mart., semid.
15	f	xviij	14	S. Justini Mart., dupl. Com. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
14	g	xvij	15	
13	A	xvj	16	
12	b	xv	17	S. Aniceti Papæ et Mart., simplex
11	c	xiv	18	
10	d	xiij	19	
9	e	xij	20	
8	f	xj	21	S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
7	g	x	22	Ss. Soteris et Caji Pp. et Mm., semid.
6	A	ix	23	S. Georgii Mart., semid.
5	b	viij	24	S. Fidelis a Sigmaringa Mart., dupl.
4	c	vij	25	S. MARCI EVANG., dupl. II class.
3	d	vj	26	Ss. Cleti et Marcellini Pp. et Mm., semid.
2	e	v	27	S. Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., dupl.
1	f	iv	28	S. Pauli a Cruce Conf., dupl. Com. S. Vitalis Mart.
*	g	iij	29	S. Petri Mart., dupl.
29	A	Prid.	30	S. Catharinæ Senensis Virg., dupl.

Feria IV infra Hebdom. II post Oct. Paschæ — SOLEMNITAS S. JOSEPH, Sponsi B. M. V., Conf. et Eccl. Univers. Patroni, duplex I cl. cum Octava communi.

Feria IV infra Hebdom. III post Oct. Paschæ — Octava S. Joseph, duplex majus.

MAIUS

28	b	Kal.	1	Ss. PHILIPPI ET JACOBI APP., dupl. II class.
27	c	vj	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.

C.E.	L.	D.	D.M.	
26	d	v	3	INVENTIO S. CRUCIS, dupl. II class. Com. Ss. Alexandri I. Papæ, Eventii et Theoduli Mm. ac Juvenalis Ep. et Conf.
25 25	e	iv	4	S. Monicæ Viduæ, dupl.
24	f	iij	5	S. Pii V Papæ et Conf., dupl.
23	g	Prid.	6	S. Joannis ante Portam Latinam, dupl. maj.
22	A	Non.	7	S. Stanislai Ep. et Mart., dupl.
21	b	viij	8	Apparitio S. Michaelis Archang., dupl. maj.
20	c	vij	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
19	d	vj	10	S. Antonini Episc. et Conf., duplex. Com. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
18	e	v	11	
17	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pancratii Mm., semidupl.
16	g	iij	13	S. Roberti Bellarmino Ep., C. et E. Doct., dpl.
15	A	Prid.	14	S. Bonifatii Mart., simplex.
14	b	Idib.	15	S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf., dupl.
13	c	xvij	16	S. Ubaldi Ep. et Conf., semidupl.
12	d	xvj	17	S. Paschalis Baylon Conf., dupl.
11	e	xv	18	S. Venantii Mart., dupl.
10	f	xiv	19	S. Petri Cælestini Papæ et Conf., dupl. Com. S. Pudentianæ Virg.
9	g	xiij	20	S. Bernardini Senensis Conf., semidupl.
8	A	xij	21	
7	b	xj	22	
6	c	x	23	
5	d	ix	24	
4	e	viij	25	S. Gregorii VII Papæ et Conf., dupl. Com. S. Urbani I Papæ et Mart.
3	f	vij	26	S. Philippi Nerii Conf., dupl. Com. S. Eleutherii Papæ et Mart.
2	g	vj	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Joannis I Papæ et Mart.
1	A	v	28	S. Augustini Ep. et Conf. dupl.
*	b	iv	29	S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg., semidupl.
29	c	iij	30	S. Felicis Papæ et Mart., simplex.
28	d	Prid.	31	S. Angelæ Mericiæ Virg., dupl. Com. S. Petronillæ Virg.

JUNIUS

C.E.	L.	D.	D.M.	
27	e	Kal.	1	
25 26	f	iv	2	Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Mm. simplex.
25 24	g	iij	3	
23	A	Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf., dupl.

C.E.	L.D.		D.M.	
22	b	Non.	5	S. Bonifatii Ep. et Mart., dupl.
21	c	viij	6	S. Norberti Ep. et Conf., dupl.
20	d	vij	7	
19	e	vj	8	
18	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm., simplex.
17	g	iv	10	S. Margaritæ Reginæ, Vid., semid.
16	A	iij	11	S. Barnabæ Apost., dupl. maj.
15	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Conf., dupl. Com. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.
14	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua, Conf., dupl.
13	d	xviij	14	S. Basilii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
12	e	xvij	15	Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm., simplex.
11	f	xvj	16	
10	g	xv	17	
9	A	xiv	18	S. Ephræm Syri Diaconi, Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Ss. Marci et Marcelliani Mm.
8	b	xiij	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg., dupl. Com. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
7	c	xij	20	S. Silverii Papæ et Mart., simplex.
6	d	xj	21	S. Aloysii Gonzagæ Conf., dupl.
5	e	x	22	S. Paulini Ep. et Conf., dupl.
4	f	ix	23	Vigilia
3	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, dupl. I class. cum Octava communi
2	A	vij	25	S. Gulielmi Abb., dupl. Com. Oct.
1	b	vj	26	Ss. Joannis et Pauli Mm., dupl. Com. Oct.
*	c	v	27	De IV die infra Oct. S. Joannis, semid.
29	d	iv	28	S. Irenæi Ep. et Mart., dupl. Com. Oct. et Vig.
28	e	iij	29	SS. PETRI ET PAULI APP., dupl. I cl. cum Octava communi.
27	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Ap. dupl. maj. Com. S. Petri Ap. et Oct. S. Joannis.

JULIUS

C.E.	L.D.		D.M.	
26	g	Kal.	1	PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C., dupl. I class. Com. diei Oct. S. Joannis.
25 25	A	vj	2	Visitatio B. M. V., dupl. II class. Com. Ss. Processi et Martiniani Mm.
24	b	v	3	S. Leonis II Papæ et Conf., semidupl. Com. Oct. Ss. App.
23	c	iv	4	De VI die infra Oct. Ss. Petri et Pauli, semid.
22	d	iij	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. dupl. Com. Oct. Ss. App.
21	e	Prid.	6	Octava Ss. Petri et Pauli App., dupl. maj.

C.E.	L.	D.	D.M.	
20	f	Non.	7	Ss. Cyrilli et Methodii Epp. et Cc., dupl.
19	g	viij	8	S. Elisabeth Reginæ, Viduæ, semidupl.
18	A	vij	9	
17	b	vj	10	Ss. Septem Fratrum Mm. ac Ss. Rufinæ et Secundæ Vv. et Mm., semid.
16	c	v	11	S. Pii I Papæ et Mart., simplex.
15	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abbatis, dupl. Com. Ss. Naboris et Felicis Mm.
14	e	iij	13	S. Anacleti Papæ et Mart., semidupl.
13	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
12	g	Idib.	15	S. Henrici Imperatoris, Conf., semid.
11	A	xvij	16	Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo, dupl. majus.
10	b	xvj	17	S. Alexii Conf., semidupl.
9	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Conf., dupl. Commem. Ss. Symphorosæ et septem Filiorum ejus Martyrum.
8	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf., dupl.
7	e	xiij	20	S. Hieronymi Æmiliani Conf., dupl. Com. S. Margaritæ Virg. et Mart.
6	f	xij	21	S. Praxedis Virg., simplex.
5	g	xj	22	S. Mariæ Magdalenæ Pœnit., dupl.
4	A	x	23	S. Apollinaris Ep. et Mart., dupl. Com. S. Liborii Ep. et Conf.
3	b	ix	24	Vigilia. Com. S. Christinæ Virg. et Mart.
2	c	viij	25	S. JACOBI AP., dupl. II class. Com S. Christophori Mart.
1	d	vij	26	S. ANNÆ MATRIS B. M. V., dupl. II class.
*	e	vj	27	S. Pantaleonis Mart., simplex.
29	f	v	28	Ss. Nazarii et Celsi Mm., Victoris I Papæ et Mart. ac Innocentii Papæ et Conf., semid.
28	g	iv	29	S. Marthæ Virg., semidupl. Com. Ss. Felicis II Papæ, Simplicii, Faustini et Beatricis, Mm.
27	A	iij	30	Ss. Abdon et Sennen Mm., simplex.
25 26	b	Prid.	31	S. Ignatii Conf., dupl. maj.

AUGUSTUS

C.E.	L.	D.	D.M.	
25 24	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap. ac Ss. Machabaeorum Mm.
23	d	iv	2	S. Alfonsi Mariae de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Stephani I Papæ et Mart.
22	e	iij	3	Inventio S. Stephani Protomart., semidupl.
21	f	Prid.	4	S. Dominici Conf., dupl. maj.
20	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariae ad Nives, dupl. maj.

C.E.	L.D.		D.M.	
19	A	viij	6	TRANSFIGURATIO D. N. J. C. dupl. II class. Com. Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm.
18	b	vij	7	S. Cajetani Conf., dupl. Com. S. Donati Ep. et Mart.
17	c	vj	8	Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm., semid.
16	d	v	9	S. Joannis Mariæ Vianney, Conf., dupl. Com. Vigiliæ et S. Romani Mart.
15	e	iv	10	S. LAURENTII Mart., dupl. II class. cum Octava simplici.
14	f	iij	11	Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm., simplex.
13	g	Prid.	12	S. Claræ Virg., dupl.
12	A	Idib.	13	Ss. Hippolyti et Cassiani Mm., simplex.
11	b	xix	14	Vigilia. Com. S. Eusebii Conf.
10	c	xviij	15	ASSUMPTIO B. M. V., dupl. I class. cum Octava communi.
9	d	xvij	16	S. JOACHIM, PATRIS B. M. V., Conf., dupl. II class.
8	e	xvj	17	S. Hyacinthi Conf., dupl. Com. Oct. Assumptionis ac diei Oct. S. Laurentii.
7	f	xv	18	De IV die infra Oct. Assumptionis, semid. Com. S. Agapiti Mart.
6	g	xiv	19	S. Joannis Eudes Conf., dupl. Com. Oct.
5	A	xiij	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Octavæ Assumptionis.
4	b	xij	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid., dupl. Com. Octavæ Assumptionis.
3	c	xj	22	Octava Assumptionis B. M. V., dupl. maj. Com. Ss. Timothei et Soc. Mm.
2	d	x	23	S. Philippi Benitii Conf., dupl. Com. Vigiliæ.
1	e	ix	24	S. BARTHOLOMÆI APOSTOLI, dupl. II class.
*	f	viij	25	S. Ludovici Regis, Conf., semidupl.
29	g	vij	26	S. Zephyrini Papæ et Mart., simplex.
28	A	vj	27	S. Josephi Calasanctii Conf., dupl.
27	b	v	28	S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Hermetis Mart.
26	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, dupl. maj. Com. S. Sabinæ Mart.
25 25	d	iij	30	S. Rosæ Limanæ Virg., dupl. Commem. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
24	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf., dupl.

SEPTEMBER

C.E.	L.D.		D.M.	
23	f	Kal.	1	S. Ægidii Abb., simplex. Com. Ss. Duodecim Fratrum Mm.
22	g	iv	2	S. Stephani Regis, Conf., semid.

C.E.	L.D.		D.M.	
21	A	iij	3	
20	b	Prid.	4	
19	c	Non.	5	S. Laurentii Justiniani Ep. et Conf., semid.
18	d	viij	6	
17	e	vij	7	
16	f	vj	8	NATIVITAS B. M. V., dupl. II class. cum Octava simplici. Com. S. Hadriani Mart.
15	g	v	9	S. Gorgonii Mart., simplex.
14	A	iv	10	S. Nicolai de Tolentino Conf., dupl.
13	b	iij	11	Ss. Proti et Hyacinthi Mm., simplex.
12	c	Prid.	12	Ssmi Nominis Mariæ, dupl. maj.
11	d	Idib.	13	
10	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, dupl. maj.
9	f	xvij	15	SEPTEM DOLORUM B. M. V., dupl. II class. Com. S. Nicomedis Mart.
8	g	xvj	16	Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep. Mm., semidupl. Com. Ss. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani Mm.
7	A	xv	17	Impressio Sacror. Stigmatum S. Francisci Conf., dupl.
6	b	xiv	18	S. Josephi a Cupertino Conf., dupl.
5	c	xiij	19	Ss. Januarii Ep. et Socior. Mm., dupl.
4	d	xij	20	Ss. Eustachii et Soc. Mm., dupl. Com. Vigiliæ.
3	e	xj	21	S. MATTHÆI APOSTOLI ET EVANGELISTÆ, dupl. II class.
2	f	x	22	S. Thomæ de Villanova Ep. et Conf., dupl. Com Ss. Mauritii et Soc. Mm.
1	g	ix	23	S. Lini Papæ et Mart., semid. Com. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viij	24	B. M. V. de Mercede, dupl. maj.
29	b	vij	25	
28	c	vj	26	Ss. Cypriani et Justinæ Virg. Mm., simplex.
27	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Mm., semidupl.
25 26	e	iv	28	S. Wenceslai Ducis, Mart., semidupl.
25 24	f	iij	29	DEDICATIO S. MICHAELIS ARCHANGELI, dupl. I class.
23	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct., dupl.

OCTOBER

22	A	Kal.	1	S. Remigii Ep. et Conf., simplex.
21	b	vj	2	Ss. Angelorum Custodum, dupl. maj.
20	c	v	3	S. Teresiæ a Jesu Infante Virg., dupl.
19	d	iv	4	S. Francisci Conf., dupl. maj.
18	e	iij	5	Ss. Placidi et Socior. Mm., simplex.
17	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf., dupl.

C.E.	L.D.		D.M.	
16	g	Non.	7	SSMI ROSARII B. M. V., dupl. II class. Com. S. Marci I. Papæ et Conf., ac Ss. Sergii et Socior. Mm.
15	A	viij	8	S. Birgittæ Viduae, dupl.
14	b	vij	9	S. Joannis Leonardi Conf., dupl. Com. Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm.
13	c	vj	10	S. Francisci Borgiæ Conf., semidupl.
12	d	v	11	MATERNITATIS B. MARIÆ VIRG. dupl. II class.
11	e	iv	12	
10	f	iij	13	S. Eduardi Regis, Conf., semidupl.
9	g	Prid.	14	S. Callisti I Papæ et Mart., dupl.
8	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virg., dupl.
7	b	xvij	16	S. Hedwigis Viduæ, semidupl.
6	c	xvj	17	S. Margaritæ Mariæ Alacoque, Virg., dupl.
5	d	xv	18	S. LUCÆ EVANGELISTÆ, dupl. II class.
4	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf., dupl.
3	f	xiij	20	S. Joannis Cantii Conf., dupl.
2	g	xij	21	S. Hilarionis Abb., simplex. Com. Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm.
1	A	xj	22	
*	b	x	23	
29	c	ix	24	S. Raphaëlis Archangeli, duplex majus.
28	d	viij	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm., simplex.
27	e	vij	26	S. Evaristi Papæ et Mart., simplex.
26	f	vj	27	Vigilia.
25 25	g	v	28	Ss. SIMONIS ET JUDÆ APP., dupl. II class.
24	A	iv	29	
23	b	iij	30	
22	c	Prid.	31	Vigilia.

Dominica ultima Octobris — FESTUM D. N. JESU CHRISTI REGIS, duplex I classis.

NOVEMBER

C.E.	L.D.		D.M.	
21	d	Kal.	1	OMNIUM SANCTORUM, dupl. I class. cum Octava communi.
20	e	iv	2	Commem. Omnium Fidelium Defunctorum, dupl.
19	f	iij	3	De III die infra Oct. Omnium Ss., semid.
18	g	Prid.	4	S. Caroli Ep. et Conf., dupl. Com. Octavæ ac Ss. Vitalis et Agricolæ Mm.
17	A	Non.	5	De V die infra Oct. Omnium Ss., semid.
16	b	viij	6	De VI die infra Oct. Omnium Ss., semid.
15	c	vij	7	De VII die infra Oct. Omnium Ss., semid.
14	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, dupl. maj. Com. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.

C.E.	L.D.		D.M.	
13	e	v	9	DEDICATIO ARCHIBASILICÆ SSMI SALVATORIS, dupl. II class. Com. S. Theodori Mart.
12	f	iv	10	S. Andreæ Avellini Conf., dupl. Commem. Ss. Tryphonis, Respicii et Nymphae Virg. Martyrum.
11	g	iij	11	S. Martini Ep. et Conf., dupl. Commemoratio S. Mennæ Mart.
10	A	Prid.	12	S. Martini I Papæ et Mart., semidupl.
9	b	Idib.	13	S. Didaci Conf., semidupl.
8	c	xviij	14	S. Josaphat Ep. et Mart., dupl.
7	d	xvij	15	S. Alberti Magni Ep., C. et Eccl. Doct., dupl.
6	e	xvj	16	S. Gertrudis Virg., dupl.
5	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf., semid.
4	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App., dupl. maj.
3	A	xiij	19	S. Elisabeth Viduæ, dupl. Com. S. Pontiani Papæ et Mart.
2	b	xij	20	S. Felicis de Valois Conf., dupl.
1	c	xj	21	Præsentatio B. M. V., dupl. maj.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart., dupl.
29	e	ix	23	S. Clementis I Papæ et Mart., dupl. Com. S. Felicitatis Mart.
28	f	viij	24	S. Joannis a Cruce Conf., et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Chrysogoni Mart.
27	g	vij	25	S. Catharinæ Virg. et Mart., dupl.
25 26	A	vj	26	S. Silvestri Abb., dupl. Com. S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.
25 24	b	v	27	
23	c	iv	28	
22	d	iij	29	Vigilia, et Com. S. Saturnini Mart.
21	e	Prid.	30	S. ANDREÆ APOSTOLI, dupl. II class.

DECEMBER

C.E.	L.D.		D.M.	
20	f	Kal.	1	
19	g	iv	2	S. Bibianæ Virg. et Mart., semidupl.
18	A	iij	3	S. Francisci Xaverii Conf., dupl. maj.
17	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Barbaræ Virg. et Mart.
16	c	Non.	5	Com. S. Sabbæ Abb.
15	d	viij	6	S. Nicolai Ep. et Conf., dupl.
14	e	vij	7	S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
13	f	vj	8	CONCEPTIO IMMACULATA B. MARIAE VIRG., dupl. I cl. cum Octava communi.
12	g	v	9	De II die infra Oct. Concept. Immac., semid.
11	A	iv	10	De III die infra Oct. Concept. Immac., semid. Com. S. Melchiadis Papæ et Mart.

C.E.	L.D.		D.M.	
10	b	iij	11	S. Damasi I Papae et Conf., semid. Com. Octavæ.
9	c	Prid.	12	De V die Infra Oct. Concept. immac., semid.
8	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart., dupl. Com. Oct.
7	e	xix	14	De VII die infra Oct. Concept. immac., semid.
6	f	xviij	15	Octava Conceptionis immaculatæ B. M. V., dupl. maj.
5	g	xvij	16	S. Eusebii Ep. et Mart., semidupl.
4	A	xvj	17	
3	b	xv	18	
2	c	xiv	19	
1	d	xiij	20	Vigilia.
*	e	xij	21	S. THOMÆ APOSTOLI, dupl. II class.
29	f	xj	22	
28	g	x	23	
27	A	ix	24	Vigilia.
26	b	viij	25	NATIVITAS D. N. J. C., dupl. I class. cum Octava privilegiata III Ordinis.
25 25	c	vij	26	S. STEPHANI PROTOMARTYRIS, dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
24	d	vj	27	S. JOANNIS AP. ET EV., dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
23	e	v	28	Ss. INNOCENTIUM MARTYRUM, dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
22	f	iv	29	S. Thomæ Cantuariens. Ep. et Mart., dupl. Com. Oct. Nativitatis.
21	g	iij	30	De Octava Nativitatis, semid.
19 20	A	Prid.	31	S. Silvestri I Papæ et Conf., dupl. Com. Oct. Nativitatis.

Hæc Epacta 19 nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero **xix**.

Rubricae Generales Breviarii

JUXTA EDITIONEM TYPICAM ANNI JUBILÆI 1900

Officium quotidie fit aut Duplex, aut Semiduplex, aut Simplex.

I DE OFFICIO DUPLICI

OFFICIUM fit Duplex in diebus a Feria quinta in Cœna Domini usque ad Feriam tertiam Paschæ inclusive, in Dominica in Albis, in Ascensione Domini, in Dominica Pentecostes, et duobus diebus sequentibus : in Festo Trinitatis, Corporis Christi, et Dedicationis propriæ Ecclesiæ : in Festis, quibus in Kalendario apponitur hæc vox, Duplex : in die octava Festi habentis Octavam : in Festo Patroni unius vel plurium alicujus loci, vel Titularis Ecclesiæ; et in Festis Sanctorum, qui apud quasdam Ecclesias, Religiones, vel Congregationes consueverunt solemniter celebrari, cum Officiis propriis a Sede Apostolica approbatis, aut ex ejusdem Sedis auctoritate receptis, vel recipiendis (servata tamen forma hujus Breviarii) alioquin de Communi, etiamsi prædicta Festa in hoc Kalendario non sint descripta. Præterea Officium fit Duplex pro Defunctis in Commemoratione omnium fidelium Defunctorum, et in die obitus, seu depositionis Defuncti, ut in eodem Officio dicitur, circa finem Breviarii.

2 Festum Duplex celebratur aut de eodem fit Commemoratio eo die quo cadit, nisi illud contingat transferri aut penitus omitti, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum.

3 Habet primas et secundas Vesperas integras, nisi cum alio simili concurrat, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii, et totum Officium fit de Duplici, incipiendo a primis Vesperis, usque ad Completorium sequentis diei inclusive : nisi aliter in propriis locis assignetur. Officium autem Defunctorum habet tantum primas Vesperas, Matutinum et Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur.

4 In utrisque Vesperis, Matutino et Laudibus tantum, non autem in aliis Horis, duplicantur Antiphonæ, id est, integræ dicuntur in principio et in fine Psalmorum.

5 Ad Matutinum regulariter dicuntur tres Nocturni, cum novem Psalmis, et totidem Lectionibus, hoc est, in unoquoque Nocturno tres Psalmi, et tres Lectiones, præterquam in Paschate Resurrectionis et Pentecoste cum duobus sequentibus diebus, in quibus dicitur unum tantum Nocturnum cum tribus Psalmis, et totidem Lectionibus, ut ibidem ponitur.

6 Preces ad Primam et Completorium, et Suffragia de sancta Maria, sancto Joseph, Apostolis, Titulo, et Pace ad Vesperas et Laudes non dicuntur in Officio Duplici, ut etiam in propriis eorum Rubricis dicetur.

7 Quomodo sit ordinandum Officium Duplex in Vesperis, Matutino et ceteris Horis : similiter et de Antiphonis, Responsoriis, Versibus, Capitulis et aliis

in eo dicendis, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

II DE OFFICIO SEMIDUPLICI

1 Officium fit Semiduplex diebus Dominicis (excepta Dominica in Albis, in qua fit Duplex) : et diebus infra Octavas : item in Festis, quibus in Kalendario ponitur hæc vox, Semiduplex, et in Festis propriis quorumdam locorum, seu Congregationum, quæ solemnius apud illas, quam Simplicia, consueverunt celebrari.

2 De Festo Semiduplici fit eo die quo cadit, aut de illo ponitur Commemoratio, vel penitus omittitur, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum.

3 Habet totum Officium integrum, sicut Duplex, sed non duplicantur Antiphonæ.

4 Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni, præterquam infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in quibus dicitur unum Nocturnum cum tribus Psalmis et totidem Lectionibus. Et regulariter quando dicuntur tres Nocturni, dicuntur novem Psalmi et totidem Lectiones; exceptis iis Dominicis, in quibus fit Officium ut in Psalterio, quæ habent xviii Psalmos, ut ibi.

5 Quomodo sit ordinandum Officium Semiduplex tam in Festis, quam in Dominicis et infra Octavas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis et hujusmodi aliis, et quando in Semiduplici dicantur Preces ad Primam et Completorium, et Suffragia de Sanctis ad Vesperas et Laudes, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

III DE OFFICIO SIMPLICI

1 Officium fit Simplex in diebus ferialibus, quando occurrit fieri de Feria : item in Festis, quibus in Kalendario non apponitur hæc vox, Duplex vel Semiduplex, vel de Octava : item quando fit de beata Maria in Sabbato, ut in ejus Rubrica dicetur.

2 De Festo Simplici fit eo die quo cadit; nisi eodem die occurrat fieri Officium novem Lectionum, vel de sancta Maria in Sabbato, vel de aliquibus Feriis, quibus Festum Simplex cedit, ut dicetur in Rubricis de Feriis et de Commemorationibus.

3 Habet tantum primas Vesperas, in quibus dicuntur Psalmi Feriales, et a Capitulo fit de Festo, nisi cum eo concurrat Officium novem Lectionum, quia tunc de eo fit sola Commemoratio, ut dicetur in Rubrica de concurrentia Officii : et ejus Officium terminatur ad Nonam, et nihil amplius fit de eo, nec Commemoratio.

4 Ad Matutinum post Invitatorium et Hymnum de Festo, dicitur unum tantum Nocturnum cum duodecim Psalmis, ut in Psalterio, secundum Feriam quæ occurrit; et tres Lectiones leguntur, ut infra in Rubrica de Lectionibus habetur.

5 Quomodo sit ordinandum Officium Simplex ad Vesperas, Matutinum et alias Horas; item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis et aliis, ac quando Preces, et Suffragia de Sanctis dicenda sint, habentur inferius propriæ Rubricæ.

IV DE DOMINICIS

1 De Dominica semper fit Officium in Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, quocumque Festo Duplici, vel Semiduplici adve-

niente : quia tunc Festum transfertur, aut de eo fit Commemoratio aut penitus omittitur (ut in Rubrica de Translatione Festorum dicetur), nisi illud Festum sit Duplex primæ classis; quia tunc fit tantum de hujusmodi Festo, cum Commemoratione Dominicæ; quibusdam Dominicis exceptis, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit Festum Duplex; quia tunc fit de Duplici cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus, et ad Matutinum legitur nona Lectio de Homilia Dominicæ, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Si Semiduplex eodem die occurrat, de eo fit Commemoratio, ut pariter dicetur in Rubrica de Commemorationibus.

2 De Dominica infra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis et Corporis Christi occurrenti, Officium fit sicut infra Octavam, et in Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ et sine Precibus et Suffragiis Sanctorum. In Dominicis vero, quæ occurrunt infra alias Octavas, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio et in Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ, omissis etiam dictis Precibus et Suffragiis, ut supra. De Dominica occurrente in die Octava fit Commemoratio, sicut dictum est, quando in ea fit de Festo Duplici, præterquam in die Octava Epiphaniæ, in qua nihil fit de Dominica, quia ejus Officium ponitur in Sabbato præcedenti.

3 Positum est autem Officium sex Dominicarum post Epiphaniam, et vigintiquatuor post Pentecosten, ut compleatur numerus triginta Dominicarum, quæ esse possunt ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Pentecoste usque ad Adventum; ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fit Commemoratio. Nam quæ aliquando supersunt post Epiphaniam ante Septuagesimam, ponuntur post xxiii a Pentecoste, hoc ordine :

4 Si Dominicæ post Pentecosten fuerint xxv, Dominica xxiv post Pentecosten erit quæ est vi post Epiphaniam. Si fuerint xxvi, Dominica xxiv erit quæ est v; et xxv quæ est vi. Si fuerint xxvii, Dominica xxiv erit quæ est iv; et xxv quæ est v, et xxvi erit vi. Si fuerint xxviii, Dominica xxiv erit iii, et xxv erit iv, et xxvi erit v, et xxvii erit vi; et ultimo loco semper ponitur, quæ in ordine est xxiv post Pentecosten, etiamsi post Pentecosten aliquando non sint nisi xxiii Dominicæ. Tunc enim xxiv ponitur loco xxiii, et Officium xxiii ponitur in præcedenti Sabbato, quod non sit impeditum Festo novem Lectionum; alioquin in alia præcedenti die similiter non impedita, in qua fiat Officium de Feria, cum Commemoratione Festi Simplicis, si occurrat; et in ea legantur tres Lectiones de Homilia Dominicæ, omissis Lectionibus Scripturæ illius Feriæ : et in Laudibus dicatur Antiphona ad Benedictus, et Oratio de Dominica xxiii. Quod si tota Hebdomada impedita sit Festis novem Lectionum, etiam translatis, vel aliqua Octava, tunc in Sabbato legatur nona Lectio de Homilia Dominicæ xxiii, et de ea fiat Commemoratio in Laudibus tantum, cum Antiphona et Oratione propria.

5 Cum vero interdum contingat, ut Dominica tertia, vel quarta, vel quinta, vel sexta post Epiphaniam supersit, nec possit poni etiam post xxiii a Pentecoste, tunc de ea fit Officium in Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ, ut dictum est supra, numero præcedenti.

6 De Dominica secunda post Epiphaniam, quando Septuagesima venerit immediate post Octavam Epiphaniæ, quomodo agendum sit Officium, habetur in propria Rubrica ante Dominicam primam post Epiphaniam.

7 Cum autem in Proprio de Tempore dicitur aliqua Dominica esse prima mensis, in qua primo ponitur initium libri de Scriptura cum sua historia, id est, cum Responsoriis, animadvertendum est, eam dici primam Dominicam mensis, quæ venit in Kalendis illius mensis, vel est proximior Kalendis, hoc modo. Si Kalendæ venerint in secunda, et tertia, et quarta Feria, Dominica prima mensis erit quæ præcedit Kalendas, licet veniat in præcedenti mense : si autem Kalendæ venerint in quinta, et sexta Feria et in Sabbato, prima Dominica erit quæ sequitur post ipsas Kalendas. Dominica autem prima Adventus non sumitur ea, quæ est proximior Kalendis Decembris, sed Festo sancti Andreæ, vel quæ venerit in ipso Festo.

8 Officium Dominicæ fit Semiduplex, et incipit a primis Vesperis in Sabbato : et habet totum Officium integrum usque ad Completorium Dominicæ inclusive, nisi cum aliquo concurrat, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii.

9 Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni cum Psalmis, ut in Psalterio, et leguntur novem Lectiones, ut in Proprio de Tempore.

10 Quomodo autem sit ordinandum ejus Officium, insuper et de Lectionibus, Responsoriis et aliis, et quomodo initia librorum Scripturæ cum sua historia sint ponenda, habentur de singulis inferius propriæ Rubricæ.

V DE FERIIS

1 Officium Feriale, hoc est, Simplex de Tempore occurrenti, prout in Psalterio et Proprio de Tempore habetur, fit semper in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et in Feria secunda Rogationum, quando infra Hebdomadam non occurrit Festum Duplex, vel Semiduplex, vel de Octava : quia tunc de hujusmodi Feriis fit Commemoratio, ut dicetur in Rubrica de Commemorationibus. Si vero in eis occurrat Festum Simplex, de eo fit tantum Commemoratio. Item per annum fit Officium de Feria illis diebus, quibus infra Hebdomadam in Kalendario non ponitur aliquod Festum Duplex, Semiduplex, vel Simplex, et non occurrit aliqua Octava, vel Officium sanctæ Mariæ in Sabbato, vel aliquod Festum solemne, aut consuetum in aliqua Ecclesia celebrari, quamvis in Kalendario hujus Breviarii non sit descriptum.

2 Officium Feriæ in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus, Vigiliis, et prima die Rogationum incipit a Matutino : in aliis vero Feriis per annum, inde fit de Feria, ubi desinit Officium præcedentis diei, ita ut

si præcedenti die fuerit Duplex, vel Semiduplex, Officium Feriæ incipiat sequenti die a Matutino : si præcedenti die fuerit Festum Simplex, de Feria fiat a Vesperis illius præcedentis diei inclusive. Similiter et quando in Feria quarta et sexta Quatuor Temporum Septembris, et in Feria quarta Cinerum, ac in Vigiliis occurrit aliquod Festum Simplex, de quo fieri debet Commemoratio, tunc præcedenti die (nisi fuerit Festum novem Lectionum) in Vesperis fit de Feria, ut in Psalterio, sine Precibus, cum Oratione Dominicæ præcedentis, et cum Commemoratione Festi trium Lectionum in sequenti Feria occurrentis, ut dicetur infra in Rubrica de Concurrentia. Terminatur autem Officium de Feria subsequente Duplici, vel Semiduplici, ad Nonam : subsequente vero Simplici, de quo fieri debeat Officium, ad Capitulum Vesperarum, quia inde fit de Festo Simplici absque ulla deinceps Commemoratione Feriæ.

3 Ad Matutinum dicitur unum tantum Nocturnum cum duodecim Psalmis, secundum ordinem Feriarum in Psalterio, et tribus Lectionibus, ut in Proprio de Tempore.

4 Excipiuntur ab hoc ordinario Officii Ferialis tres Feriæ majores Hebdomadæ sanctæ, et Feriæ Octavarum Paschæ et Pentecostes, in quibus fit Officium, ut in propriis locis ponitur.

5 Quomodo ordinandum sit Officium de Feria ad Matutinum et alias Horas, item de Lectionibus et Responsoriis, et quando dicendæ sint Preces feriales, ac de aliis, quæ ad Officium Feriæ pertinent, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

VI DE VIGILIIS

1 De Vigilia fit Officium in omnibus Vigiliis per annum quæ jejunantur, ubi in Kalendario adnotatur hæc vox Vigilia : nisi in die Vigiliæ occurrat Festum novem Lectionum, vel Octava; tunc enim in Officio novem Lectionum legitur nona Lectio de Homilia Vigiliæ, et fit Commemoratio de ea ad Laudes tantum, cum Antiphona ad Benedictus, et ℣. Feriæ occurrentis de Psalterio, et Oratione Vigiliæ; præterquam in illis Festis majoribus, quæ inferius excipiuntur.

2 Si Vigilia occurrat in Dominica, de ea fit Officium in Sabbato, quod non sit impeditum Officio novem Lectionum : quia tunc de Vigilia fit tantum Commemoratio, ut dictum est. Excipitur ab hac regula Vigilia Nativitatis et Epiphaniæ Domini; quæ si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigilia occurrat Festum solemne alicujus loci, vel ex solemnioribus infra annum, quæ inferius in Rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti si in Vigilia sancti Joannis Baptistæ venerit Festum Corporis Christi), nihil tunc prorsus, nec Commemoratio fit de Vigilia, excepta Vigilia Epiphaniæ. Idem servetur quando aliqua Vigilia venerit in Adventu, Quadragesima et Quatuor Temporibus, nulla enim in his Feriis de Vigilia fit Commemoratio.

3 Officium Vigiliæ incipit ad Matutinum, sicut dictum est in superiori Rubrica de Feriis : terminatur autem ad Nonam,

quia Vesperæ sunt de sequenti Festo.

4 Officium Vigiliæ totum fit de Feria occurrenti, ut in Psalterio : et tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Vigiliæ, ut in propriis locis assignatur, cum tribus Responsoriis de Feria occurrenti, ordine in Rubrica de Responsoriis descripto. Dicuntur Preces feriales, et Commemorationes communes, aliaque omnia sicut in Feriis Adventus, Quadragesimæ et Quatuor Temporum, de quibus et de aliis circa ordinandum ejus Officium habentur inferius propriæ Rubricæ.

5 Excipitur ab hoc ordinario Vigiliarum, quæ jejunantur, Vigilia Pentecostes, quæ cum tribus Nocturnis sub Officio Semiduplici celebratur, ut ibi; et Vigilia Nativitatis Domini, quæ, Nocturno Feriæ excepto, in Laudibus et Horis habet reliquum Officium Duplex. In Vigiliis vero Epiphaniæ et Ascensionis, quæ non jejunantur, fit Officium, ut in propriis locis notatur.

VII DE OCTAVIS

1 De Octava fit Officium, vel saltem Commemoratio (quando aliquo Festo, vel Dominica impeditur) per octo dies continuos. Fit de Octava in Paschate Resurrectionis, in Ascensione Domini, in Pentecoste, in Festo Corporis Christi, in Festis quibus in Kalendario apponitur Octava. Item in Festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ, et in Festo principalis Patroni, et Titularis loci vel Ecclesiæ, et in Festis aliorum Sanctorum, quæ apud quasdam Ecclesias, Congregationes et Religiones consueverunt solemniter cum Octavis celebrari, nisi illa Festa venerint in Quadragesima, quo tempore omittitur Officium cujuscumque Octavæ. Quod si aliquod Festum, quod celebrari solet cum Octava, paulo ante Quadragesimam venerit, et jam per aliquot dies factum sit Officium de ejus Octava, adveniente Quadragesima, nihil amplius fit de ea, nec Commemoratio. Et idem servetur de Octavis nondum absolutis, quando supervenit Festum Pentecostes, et dies xvii Decembris.

2 In Pascha Resurrectionis et Pentecostes Officium Octavæ terminatur in Sabbato sequenti ad Nonam.

3 Infra Octavas fit de Festis Duplicibus et Semiduplicibus occurrentibus, ac etiam Duplicibus translatis, de quibus dicetur infra Tit. X de Translatione Festorum, cum Commemoratione Octavæ; nisi illa Festa sint de solemnioribus enumeratis in sequenti Rubrica de Commemorationibus, in quibus nulla fit Commemoratio de Octava, exceptis Octavis Nativitatis, Epiphaniæ et Corporis Christi, de quibus fit semper Commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente. Infra Octavas autem Paschæ et Pentecostes non fit de Festo aliquo, etiam principali Patrono vel Titulari Ecclesiæ, vel Dedicatione ejusdem, sed transfertur post Octavam, si transferri valeat, secus de eo fit Commemoratio, ut dicetur in eadem Rubrica de Translatione Festorum. Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Duplicibus primæ classis (non tamen in die Octava). cum Commemoratione Octavæ. Infra Octavam Corpo-

ris Christi fit tantum de Duplicibus, non tamen translatis, nisi fuerint primæ vel secundæ classis, cum Commemoratione Octavæ. De Semiduplicibus vero, cum non transferantur, infra eam fit Commemoratio, ut dicetur in præfata Rubrica. De Simplicibus infra quascumque Octavas occurrentibus, item fit tantum Commemoratio, præterquam in duobus diebus post Pascha et Pentecosten, ut dicetur in sequenti Rubrica de Commemorationibus. De Dominicis infra Octavas occurrentibus fit Officium, ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis. Si duæ Octavæ simul occurrant, (ut Octava sancti Joannis Baptistæ, et Octava Corporis Christi, vel Octava Patroni vel Titularis Ecclesiæ cum alia Octava), quando non erunt celebranda Festa novem Lectionum, vel dies Dominicus, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. De die autem Octava cujuscumque Festi fit totum Officium Duplex, cum Commemoratione diei infra aliam Octavam. De Festis occurrentibus in die Octava servetur quod dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

4 Officium de Octava fit cum tribus Nocturnis, novem scilicet Psalmis et novem Lectionibus (exceptis Octavis Paschæ et Pentecostes, in quibus fit cum uno Nocturno, ut suis locis ponitur), et omnia dicuntur sicut in die Festi, præter Lectiones; quarum primæ tres semper sunt de Scriptura occurrente in Officio de Tempore, præterquam infra Octavam Assumptionis beatæ Mariæ, in qua singulis diebus positæ sunt Lectiones propriæ de Canticis Canticorum : aliæ Lectiones secundi et tertii Nocturni dicuntur quæ infra Octavam positæ sunt. Infra Octavam vero Patroni, vel Titularis Ecclesiæ, aut alterius Festi, quod in aliquibus Ecclesiis consuevit cum Octava celebrari, si apud illas Ecclesias non habentur propriæ et approbatæ Lectiones pro secundo et tertio Nocturno, infra Octavam repetantur Lectiones positæ in Communi Sanctorum, si de Sanctis fiat Octava, alioquin Lectiones diei Festi.

5 Infra Octavam Officium fit Semiduplex, in die Octava Duplex. In Vesperis infra Octavam omnia dicuntur sicut in secundis Vesperis Festi : et primis Vesperis diei Octavæ omnia sicut in primis Vesperis Festi, nisi aliter in propriis locis notetur.

6 Infra Octavas non fiunt Suffragia consueta de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam et Completorium, etiamsi fiat Officium de Dominica, vel Festo Semiduplici. In aliis, quomodo sit ordinandum Officium de Octava, habentur inferius propriæ Rubricæ.

VIII DE OFFICIO S. MARIÆ IN SABBATO

1 In omnibus Sabbatis per annum extra Adventum et Quadragesimam, ac nisi Quatuor Tempora aut Vigiliæ occurrant, vel nisi fieri debeat de Feria propter Officium alicujus Dominicæ aliquando infra Hebdomadam ponendum, ut in Rubrica de Dominicis dictum est : et nisi fiat Officium novem Lectionum, vel de Octava Paschæ et Pentecostes, semper fit Officium de sancta Maria, eo modo, quo fit de Festo Simplici, quemadmodum circa finem Breviarii

disponitur. De Festo autem Simplici, in Sabbato occurrente, fit tantum Commemoratio.

2 Cum vero supradictis diebus fieri non potest Officium de sancta Maria, nulla etiam fit Commemoratio de ea propter Sabbatum; sed tantum in Semiduplicibus (quando ejus Officium parvum non dicitur) fit consueta ejus Commemoratio per annum cum aliis Suffragiis positis in Psalterio post Vesperas Sabbati.

3 Ejus Officium in Sabbato incipit Feria sexta ad modum Festi Simplicis, a Capitulo, et terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem Feria sexta occurrat Officium novem Lectionum, in Vesperis fit tantum Commemoratio de sancta Maria, cum Antiphona, Versu et Oratione, quæ habentur in Officio ejus in Sabbato, nisi illud Officium novem Lectionum sit de eadem beata Maria, quia tunc nulla alia Commemoratio de ea facienda est.

4 Ad Matutinum, post Invitatorium et Hymnum de sancta Maria, dicitur unum Nocturnum cum duodecim Psalmis ferialibus, ut in Psalterio. Versus de sancta Maria, prima et secunda Lectio ex Scriptura de Tempore occurrente; tertia Lectio et alia omnia tam in Matutino quam in Laudibus et Horis, ut in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato assignantur.

5 Dicuntur Preces Dominicales ad Primam et Completorium, et fiunt Suffragia consueta de sancto Joseph, de Apostolis, de Titulo, et de Pace, et tempore Paschali sola Commemoratio de Cruce, ut in secunda Feria post Octavam Paschæ. Post Nonam nihil fit de ea, nisi consueta ejus Commemoratio cum aliis Suffragiis, quando dicenda sunt in Officio de Dominica.

IX DE COMMEMORATIONIBUS

1 Commemorationes fiunt de Festis Simplicibus, quando in eorum diebus incidit Festum novem Lectionum etiam translatum, vel Dominica, vel Octava, vel Sabbatum : et quando fieri debet de Feria, ut ponatur Officium alicujus Dominicæ, quæ eo anno supersit.

2 De Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et secunda Rogationum fit Commemoratio, quando Festum novem Lectionum in illis Feriis occurrit. Si Simplex Festum in eisdem Feriis occurrat, Officium fit de Feria, et Commemoratio de Festo Simplici.

3 Præterea fit Commemoratio de Dominicis a Pentecoste usque ad Adventum, et ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Dominica in Albis usque ad Pentecosten exclusive, quando Festo Duplici impediuntur. De aliis Dominicis nulla fit Commemoratio occurrente Festo Duplici, quia Festum in illis occurrens transfertur, aut de eo fit Commemoratio, ut dicetur in sequenti Rubrica de Translatione Festorum : nisi illud Festum fuerit principalis Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis ipsius Ecclesiæ, non autem alicujus Capellæ vel Altaris ejusdem Ecclesiæ; et tunc de hujusmodi principali Festo fit tantum in eo loco vel Ecclesia, cujus est Patronus vel Titulus aut Dedicatio, cum Commemoratione Dominicæ; excepta Dominica prima

Adventus, Dominica prima Quadragesimæ, Dominica Passionis, Dominica Palmarum, Dominica Paschæ, Dominica in Albis, ac Dominica Pentecostes et Sanctissimæ Trinitatis : in quibus hujusmodi occurrens Festum transfertur in sequentem diem similiter non impeditam; dummodo non fuerit infra majorem Hebdomadam, et per Octavam Paschæ et Pentecostes : quibus diebus non fit de aliquo Festo Duplici occurrente. Idem dicendum de aliis Festis primæ classis occurrentibus in præfatis Dominicis Majoribus.

4 De Octava etiam, quando Festo novem Lectionum vel Dominica impeditur, fit Commemoratio, nisi illud Festum novem Lectionum fuerit solemne principale alicujus loci, ut supra. Nam in primis Vesperis et Laudibus hujusmodi Festi nulla fit Commemoratio Festi Simplicis occurrentis, nec alicujus Vigiliæ (excepta Vigilia Epiphaniæ), nec alicujus diei infra Octavam, nec alicujus præcedentis Festi novem Lectionum (nisi id Festum fuerit ex iis quæ infra in hac eadem Rubrica enumerantur), nec diei Octavæ, nec Dominicæ, si Festum illud solemne celebretur Feria secunda : exceptis Dominicis Adventus, et Dominicis a Septuagesima usque ad Octavam Paschæ inclusive : de quibus Dominicis, sicut etiam de Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, et secundæ Rogationum semper fit Commemoratio, quocumque Festo adveniente. Quod si hujusmodi Festum solemne venerit in quacumque Dominica, fit Commemoratio de ea in utrisque Vesperis et Laudibus. Et similiter si occurrat in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, de ea fiet Commemoratio etiam in utrisque Vesperis et Laudibus. In secundis autem Vesperis Festi prædicti fit Commemoratio de Duplici, Semiduplici, et Dominica sequentibus, et non de aliis.

5 Idem servatur in quibusdam Festis majoribus per annum, scilicet in Nativitate Domini (in cujus Officio nulla fit Commemoratio de sancta Anastasia, sed in secunda tantum Missa), in Epiphania, in Pascha Resurrectionis cum tribus proxime antecedentibus, et duobus sequentibus diebus; in Ascensione Domini, in Pentecoste, cum duobus sequentibus diebus, in Festo Corporis Christi, et in Festo Sacratissimi Cordis Jesu, in Festis Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis et Assumptionis beatæ Mariæ, in Festo omnium Sanctorum, et in Festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ : in quibus Festis fiunt Commemorationes eo modo tantum quo dictum est supra de Festo solemni alicujus loci.

6 In Festis autem secundi ordinis; videlicet, Circumcisionis, Sanctissimi Nominis Jesu, Trinitatis, Purificationis, Visitationis, Nativitatis et in Solemnitate Ssmi Rosarii beatæ Mariæ, in Natalitiis undecim Apostolorum et Evangelistarum, in Festo Patrocinii sancti Joseph, in Festo pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C., et Inventionis sanctæ Crucis, in Festo sancti Joachim Patris beatæ Mariæ Virginis, et sanctæ Annæ Matris ejusdem, in Festo sancti Laurentii,

et Dedicationis sancti Michaëlis Archangeli, in primis Vesperis fit Commemoratio Festi Duplicis eo die celebrati, nisi aliter in propriis locis notetur : de Dominica vero, de die infra Octavam, et de Festis Semiduplicibus non fit Commemoratio, eo modo, quo nec in Festo solemni alicujus loci, ut dictum est supra. De Simplicibus et Vigiliis in his Festis occurrentibus legitur nona Lectio, et fit Commemoratio in Laudibus tantum. In secundis autem Vesperis fit Commemoratio de quocumque sequenti Festo, etiam Simplici, et de die infra Octavam, si de ea fieri debeat Officium die sequenti. De Octavis Nativitatis Domini, Epiphaniæ et Corporis Christi, semper fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, quandocumque contigerit infra illas de aliquo alio Festo Officium celebrari juxta Rubricam de Octavis, num. 3.

7 De Dominicis et Feriis Adventus et Quadragesimæ Commemoratio fit in utrisque Vesperis et Laudibus. De Feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum et secunda Rogationum, quando de illis Commemoratio fieri debet, fit in Laudibus tantum. De Festis autem Simplicibus (nisi in diebus supradictis occurrant) Commemoratio fit in primis Vesperis et Laudibus eo die, quo in Kalendario assignantur. De aliis vero Dominicis per annum, et Octavis, Commemoratio fit in utrisque Vesperis et Laudibus, nisi concurrant cum supra enumeratis Festis. De Festis Duplicibus et Semiduplicibus, quoties, juxta sequentem Rubricam de Translatione Festorum, reduci debent ad modum Simplicis, fit pariter Commemoratio, ad instar diei Octavæ et Dominicæ, in utrisque Vesperis et Laudibus, præterquam in omnibus Duplicibus primæ classis, exceptis eorum secundis Vesperis, si hujusmodi Commemoratio facienda sit die sequenti.

8 Commemorationes fiunt hoc modo : Post Orationem diei, in primis Vesperis dicitur Antiphona quæ posita est ad Magnificat, et in Laudibus quæ posita est ad Benedictus in Communi (si propriam non habuerit) conveniens ejus Officio, cujus fit Commemoratio. Post Antiphonam dicitur Versus, inde sumendus, unde sumpta est Antiphona, scilicet post Hymnum Vesperarum et Laudum : deinde dicitur Oratio. Si Antiphona et Versus Festi simplicis, de quo fit Commemoratio, sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei; in Festo Commemorationis variantur, ita ut in Vesperis sumantur ex Laudibus, et in Laudibus ex primis Vesperis ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Si vero ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei, sumenda essent Antiphona et Versus Festi redacti ad instar simplicis, tunc in primis Vesperis Antiphona et Versus sumantur e secundis; si Festum utrasque Vesperas habeat, in Laudibus e primis Vesperis, et in secundis Vesperis Antiphona sumatur e Laudibus et Versus e primis Vesperis, nisi aliter signetur : excepto casu, quo Commemoratio alicujus S. Virginis facienda sit in Festo alterius S. Virginis; tunc enim in primis Vesperis pro S. Virgine de qua agitur Com-

memoratio, Antiphona sumenda erit e Laudibus. Quando vero Festum ad instar Simplicis recolendum Commemorationem in secundis Vesperis ob Festum duplex primæ vel secundæ classis immediate sequens non habeat, fit ut supra dictum est de Festis simplicibus. Et similiter si in secundis Vesperis sanctæ Angelæ Mericiæ, aut alterius Sanctæ novem Lectionum fieri debeat Commemoratio beatæ Mariæ, pro ejus Officio in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur ℣. Diffúsa est grátia, dicatur ℣. Benedícta tu, ex Laudibus. Si item occurrat, ut eadem sit Oratio Festi de quo fit Officium, et ejus de quo fit Commemoratio, mutetur Oratio pro Commemoratione in aliam de Communi. Si de Tempore fiat Commemoratio, de Dominica scilicet, vel Feria, Antiphona et Versus ante Orationem eodem modo sumantur ex Proprio de Tempore, si habuerit proprium, alioquin de Psalterio, Oratio vero ex Proprio de Tempore.

9 Quando fit Commemoratio de Dominica, vel Feria, quæ habent propriam Homiliam, nona Lectio in Officio diei novem Lectionum legitur de Homilia Dominicæ, vel Feriæ, quæ erit vel prima de Homilia Dominicæ, vel tres simul in una Lectione conjunctæ.

10 Si in die, in quo fit Officium novem Lectionum, fiat Commemoratio de Festo trium Lectionum, nona Lectio legitur de Festo trium Lectionum, si propriam habuerit : si duas, ex duabus fiat una Lectio, quæ sit nona in Officio novem Lectionum. Quæ Lectio de Sancto non legitur, quando de eo fit Commemoratio in Dominicis, quæ habent nonum Responsorium, nec quando nona Lectio legenda est de Homilia Dominicæ vel Feriæ, ut supra; nec in Feriis, et aliis diebus, quando in Officio diei leguntur tantum tres Lectiones : nec etiam nona Lectio legitur de die infra Octavam, quando de ea fit Commemoratio in Dominica, vel aliquo Festo, licet habeat Evangelium proprium et Homiliam. Servata eadem regula, quando in Officio novem Lectionum fit Commemoratio de Festo Duplici aut Semiduplici redacto ad instar Simplicis, ut in sequenti Rubrica, de Sancto legenda est nona Lectio ad Matutinum composita ex singulis ejus Lectionibus historicis secundi Nocturni per modum unius, præterquam in tota Octava Festi Corporis Christi, si de ea fiat Officium; quo in casu etiam omittenda nona Lectio Festi Simplicis.

11 Quando contingit fieri plures Commemorationes, illæ semper præponantur, quæ ad Officium pertinent, cujuscumque sit ritus; exceptis illis, quæ ab Officio, de quo agitur, numquam separantur, uti de sancto Paulo Apostolo in Cathedra sancti Petri etc., prout in Rubricis specialibus suo loco dicetur. Deinde servetur hic ordo : 1 De Dominica privilegiata, 2 de die Octava, 3 de Duplici majori, 4 de Duplici minori, ad instar Simplicium redactis, 5 de Dominica communi, 6 de die infra Octavam Corporis Christi, 7 de Semiduplici, 8 de die infra Octavam communem ad simplicem ritum pariter redactis, 9 de Feria majori vel Vigilia, 10 de Simplici. De sancta Maria (quando in

secundis Vesperis Festi novem Lectionum, quod Feria sexta celebratum sit, de ea fieri debet Commemoratio pro Officio sequentis Sabbati) fiat ante Festum simplex in Sabbato occurrens. De Festo simplici fit Commemoratio ante Suffragia, seu communes Commemorationes de Cruce, sancta Maria, sancto Joseph, Apostolis et de Pace, et ante Commemorationem cujuscumque Tituli, vel Patroni Ecclesiæ, quæ etiam pro sui dignitate aliis Suffragiis prædictis præponeretur. De quibus Suffragiis, quomodo et quando facienda sint, habetur inferius propria Rubrica.

X DE TRANSLATIONE FESTORUM

1 Si aliquod Festum Duplex occurrat in Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, in Vigilia et Festo Nativitatis Domini, in die Circumcisionis, in Festo ac tota Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ, in Ascensione Domini, in diebus a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Sanctissimæ Trinitatis inclusive, in Festo Corporis Christi, et ejus die Octava, in Festo Sacratissimi Cordis Jesu, in Festis Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis et Assumptiónis beatæ Mariæ Virginis, in Nativitate sancti Joannis Baptistæ, in Festo sancti Joseph Sponsi ejusdem beatæ Mariæ Virginis, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Omnium Sanctorum, transfertur in primam diem Festo Duplici vel Semiduplici non impeditam, exceptis tamen Festis Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, quæ in die Octava Corporis Christi et in Festo Sacratissimi Cordis Jesu celebrantur : excepto quoque Festo quocumque solemni alicujus loci, quod in propria tantum Ecclesia, etiam in aliquibus ex supradictis diebus occurrens, scilicet in Dominicis secunda, tertia et quarta Adventus, et Quadragesimæ, Dominica Septuagesimæ, Sexagesimæ, et Quinquagesimæ, et diebus infra Octavam Epiphaniæ (ut in Rubrica de Commemorationibus dictum est) celebratur et excepto Festo primario solemni occurrente in Festo Sacratissimi Cordis Jesu. Si autem Festum Purificationis beatæ Mariæ Virginis venerit in aliqua Dominica secundæ classis, transfertur in Feriam secundam sequentem quamvis impeditam. Item si Festum Nativitatis sancti Joannis Baptistæ venerit in die Corporis Christi, transfertur in sequentem diem, cum Commemoratione Octavæ; et in secundis Vesperis Corporis Christi fit tantum Commemoratio sancti Joannis : sequentibus autem diebus fit Officium de eadem Octava Corporis Christi, cum Commemoratione Octavæ sancti Joannis. Dies autem Octava sancti Joannis tunc veniens in die Octava Corporis Christi, non transfertur, sed de illa eo anno fit tantum Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus diei Octavæ Corporis Christi : et id semper servetur, quando Festum habens Octavam transfertur; ut non ideo dies Octava transfertur, sed ipsa die de ea fiat Commemoratio, quæ alias erat Octava, si Festum non fuisset translatum.

Quod si Festum post totam suam Octavam transferri contigerit, illo anno celebretur sine Octava : nisi Titularis Ecclesiæ privilegio aliter fieri oporteat. Festa tamen Duplicia minora, exceptis illis Sanctorum Ecclesiæ Doctorum, si occursu Dominicæ, vel majoris Festi seu Officii quomodocumque impediantur, non transferuntur, sed ipso die quo cadunt, de eis fit in utrisque Vesperis et Laudibus Commemoratio, et legitur nona Lectio historica ad Matutinum, si tamen hæc eo die fieri possint; secus hujusmodi Festa Duplicia minora eo anno penitus omittuntur, ut in præcedenti Rubrica dictum est num. 7 et 10, et infra de Simplici dicetur num. 8. Iisdem comprehenduntur regulis alia Festa duplicia, quorum translationi in toto anni decursu locus non superest. Festa tamen Duplicia minora, quamquam non sint Doctoris Ecclesiæ, si quotannis a digniori Officio impediantur, reponuntur in prima die libera, tamquam in propria sede perpetuo recolenda.

2 Si in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, occurrat aliquod Festum Duplex ex majoribus supra in Rubrica de Commemorationibus enumeratis, fiat de Festo cum Commemoratione diei Octavæ : excepta die Octava Nativitatis Domini et Epiphaniæ, in quibus non fit de aliquo Festo, sed transfertur in primam diem similiter non impeditam. Si autem non fuerit ex prædictis Festis, fiat de Octava, et Festum transferatur, aut de eo fiat Commemoratio, ut supra.

3 Si aliquod Festum Duplex infra Octavam occurrens, alio majori Festo Duplici impediatur, transferatur in primam diem similiter non impeditam, et in eo fiat Commemoratio de Octava. Quod si transferri nequeat, de eodem quoque fiat Commemoratio, ut supra.

4 Si in aliis Dominicis per annum a supradictis occurrat Festum Duplex, non transfertur, nec de eo fit Commemoratio, sed Officium, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.

5 Festum Semiduplex occurrens diebus supradictis, et infra Octavam Corporis Christi, et aliis Dominicis per annum, non transfertur, sed ipso die quo cadit, de eo fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, et legitur nona Lectio historica, aut illud penitus omittitur, ut supra de Duplici minori dictum est. Festum tamen Semiduplex, si quotannis ab Officio digniori impediatur, reponitur in prima die libera, tamquam in propria sede perpetuo celebrandum, uti de Duplici minori superius cautum est.

6 Si duo vel plura Festa novem Lectionum simul eodem die veniant, fiat Officium de majori, idest de Duplici, et de Semiduplici fiat Commemoratio, ut supra. At si omnia fuerint Duplicia, vel omnia Semiduplicia, fiat de digniori, seu solemniori, videlicet, de Festo potioris ritus præ alio ritus inferioris, aut in paritate ritus de primario præ secundario, aut, iisdem primariis vel secundariis, de digniori ratione personæ, aut, in paritate dignitatis de fixo præ mobili, aut denique, ceteris paribus, de magis proprio præ minus proprio; et quæ Duplicia minoris solemnitatis sunt, si transferri valeant,

transferantur : aliter de eis, quemadmodum de Semiduplicibus, fiat Commemoratio aut penitus omittantur, juxta superius explicata.

7 Si plura Festa Duplicia ex iis quæ transferri possunt, transferenda sint, quod est magis solemne semper prius transferatur, et prius celebretur : alioquin si sunt æqualia, unum ante aliud transferatur eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus : quod etiam servabitur in Festis Duplicibus minoribus, et Semiduplicibus perpetuo impeditis.

8 Festum Simplex pariter numquam transfertur : sed si de eo fieri non potest Officium, fiat Commemoratio, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus; si autem venerit in illis diebus, in quibus de Simplici nulla fit Commemoratio, eo anno non fit de eo amplius.

9 Si aliquod Festum Duplex e supra recensitis quæ transferuntur, in quo notatum est fieri Commemorationem alicujus Sancti, transferatur propter advenientem Dominicam, vel aliud Festum majus, non tamen transfertur cum illo Commemoratio illius Sancti in eo assignata; sed dicta Commemoratio fit die suo in Dominica, vel alio Festo, in quo fieri possit, cum nona Lectione ejusdem, si propriam de vita Sancti habuerit : Festum vero Duplex transfertur sine ulla amplius Commemoratione Festi Simplicis prædicti. Quod etiam servatur in Commemorationibus occurrentibus in Vigiliis, cum de Vigilia veniente in Dominica fit in Sabbato præcedenti : tunc enim Commemoratio Festi Simplicis non fit in Officio Vigiliæ, sed in Dominica.

XI DE CONCURRENTIA OFFICII

1 Concurrentia Officii attendenda est semper in secundis Vesperis, quomodo sit ordinandum Officium cum sequenti die. Itaque cum dicitur Officium aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in secundis Vesperis cum sequenti in primis Vesperis.

2 Duplici ergo in secundis Vesperis concurrente cum alio sequenti Duplici in primis, si utraque sint ejusdem solemnitatis, regulariter a Capitulo fit de sequenti cum Commemoratione præcedentis, nisi aliter in propriis locis adnotetur. Si vero non sint ejusdem solemnitatis, servetur differentia in Rubricis de Commemorationibus, et Translatione Festorum assignata : ut scilicet Festa majora habeant primas et secundas Vesperas integras, cum Commemoratione minorum, quando de eis fieri debet. Si autem post aliquod Festum ex iis, quæ in secundo ordine posita sunt in Rubrica de Commemorationibus, sequatur immediate aliud ex solemnibus majoribus, Vesperæ erunt de sequenti cum Commemoratione præcedentis. Inter Festa æqualis solemnitatis servetur hic ordo, ut Festa Domini præferantur omnibus aliis, et habeant utrasque Vesperas integras; sicuti Festa beatæ Mariæ, Festis Sanctorum : item Festa Angelorum, Nativitatis S. Joannis Baptistæ, sancti Joseph Sponsi beatæ Mariæ Virginis, et Apostolorum, ceteris aliis; et Festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Kalendario descriptis.

3 Duplici vero concurrente cum Festo Semiduplici, cum Dominica, cum die infra Octavam, cum Festo Simplici, et cum Officio beatæ Mariæ in Sabbato, omnia in secundis Vesperis de Duplici cum Commemoratione illorum : nisi illud Duplex fuerit de iis, quæ excipiuntur in Rubrica de Commemorationibus, in quibus aliquæ Commemorationes omittuntur. Duplici etiam, et quocumque Officio novem Lectionum concurrente cum Feria, vel potius sequente Feria, omnia de Duplici, et nihil de Feria sequenti. Sed si Festum celebretur in Adventu, et Quadragesima, fit semper Commemoratio de Feria, ut infra dicetur. Idem dicendum de Festis Simplicibus venientibus cum sequenti Festo novem Lectionum, de quibus etiam Commemoratio fit, non ratione concursus, sed quia eodem die occurrunt, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.

4 Semiduplici Festo, Dominica, et die infra Octavam, concurrentibus cum sequenti Duplici, omnia de Duplici cum Commemoratione illorum; nisi Duplex fuerit ex numero majorum, quæ supra in Rubrica de Commemorationibus numerata sunt, in quibus nulla fit Commemoratio præcedentis. Semiduplici Festo concurrente cum sequenti alio Semiduplici, vel cum Dominica, a Capitulo fit de sequenti, et Commemoratio præcedentis, nisi aliter signetur. Eodem vero Semiduplici concurrente cum sequenti die infra Octavam, Vesperæ erunt de illo, cum Commemoratione Octavæ. Semiduplici autem concurrente cum sequenti Festo Simplici, vel cum Officio beatæ Mariæ in Sabbato, omnia de Semiduplici, cum Commemoratione sequentis.

5 Dominica concurrente cum sequenti Festo Semiduplici, et cum die infra Octavam, vel cum Festo Simplici, omnia de Dominica cum Commemoratione sequentis.

6 Die infra Octavam concurrente cum sequenti Dominica, a Capitulo fit de sequenti, cum Commemoratione Octavæ. Die vero infra Octavam concurrente cum sequenti Semiduplici, Vesperæ erunt de sequenti, cum Commemoratione Octavæ. Dies infra Octavam cum Simplici proprie non habet concursum, quia in sequenti die infra Octavam non fit de Simplici nisi Commemoratio quæ et eadem ratione in præcedenti die infra Octavam fieri debet.

7 Die Octava concurrente cum alia die Octava, ceteris paribus, a Capitulo fit de sequenti cum Commemoratione præcedentis, excepta Octava Corporis Christi, concurrente cum Octava sancti Joannis Baptistæ, in qua de sequenti fit Commemoratio, etiam occurrente Festo Duplici primæ classis Sacratissimi Cordis Jesu et quando aliter in propriis locis notatur. Die Octava concurrente cum sequenti Duplici minori, etiam translato, ceteris paribus, a Capitulo fit de sequenti, cum Commemoratione Octavæ (exceptis diebus Octavis Festorum primariorum beatæ Mariæ Virginis, etiam particularibus alicujus Religionis, sanctorum Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph Sponsi beatæ Mariæ Virginis et sanctorum Apostolorum, in quibus de sequenti

fit tantum Commemoratio). Concurrente vero cum sequenti Duplici majori, etiam translato, totum Officium fit de sequenti cum Commemoratione Octavæ; excepta die Octava Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, aliisque Festis primariis Domini, in quibus de sequenti fit tantum Commemoratio. Si autem sequens Festum, etiam translatum, fuerit ex solemnioribus supra enumeratis in Rubrica de Commemorationibus in secundo ordine numero 6, totum Officium fit de sequenti, cum Commemoratione Octavæ. Ceteris vero non paribus, quando dies Octava cum alia die Octava concurrit, Vesperæ integræ fiunt de illa, quæ est Festi potioris ritus, aut primarii, aut dignioris ratione personæ, cum Commemoratione alterius. Concurrente autem cum Festo Duplici, Vesperæ erunt, vel de die Octava, vel de Duplici cum Commemoratione alterius, prouti de Octavis inter se concurrentibus dictum est; exceptis Octavis Festorum Domini et beatæ Mariæ Virginis, ut supra.

8 Simplex cum alio non potest concurrere in secundis Vesperis (licet cum ipse possit esse concursus in primis Vesperis), quia non habet secundas Vesperas, sed ejus Officium terminatur ad Nonam, et deinceps nihil fit de eo, nec Commemoratio. Si sequatur aliud Simplex, Psalmi erunt de Feria occurrente in Psalterio ad Vesperas, et a Capitulo fit de sequenti Simplici sine ulla Commemoratione præcedentis. Si sequatur Officium novem Lectionum, Vesperæ totæ erunt de eo sine ulla similiter Commemoratione Simplicis præcedentis. Si nullum Festum sequatur, subintrat Officium de Tempore et Vesperæ totæ erunt de Feria.

9 Feria non potest concurrere cum alio Officio in secundis Vesperis, neque cum ipsa potest esse concursus in primis Vesperis : quia ejus Officium incipit et desinit, ubi desinit et incipit quodcumque aliud Officium. Quamvis proprie (si ei dandum est principium) sequente Feria post aliam Feriam, ejus Officium incipiat a Matutino, et terminetur sequente alia Feria ad Completorium; et ideo si Feria sequatur aliam Feriam, in Vesperis præcedentis Feriæ nihil fit de sequenti, quoad ea, quæ in sequenti Feria sunt propria. Verbi gratia, si in Vesperis Feriæ tertiæ ante Feriam quartam Cinerum fiat de Feria, dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, non autem ea quæ est propria in sequenti Feria quarta Cinerum; nec ante Orationem dicuntur Preces, quæ dicendæ sunt in dicta Feria quarta Cinerum. Quod etiam fit quando Feria per annum præcedit Feriam Quatuor Temporum, vel Vigiliarum. Hac etiam ratione superius dictum est in concurrentia aliorum Officiorum, cum Feria nullum Officium concurrere, et nihil fieri de Feria præcedenti, adveniente alio Officio. Si autem de ea aliquando fieri debeat Commemoratio in Vesperis, non fit ratione concursus, sed quia eo die, quo Officium Feriarum Adventus et Quadragesimæ impeditur, illarum Commemoratio ratione temporis ex præcepto Ecclesiæ prætermitti non debet.

10 Cum vero occurrit, ut Festum Simplex veniat in Feria

quarta et sexta Quatuor Temporum, in Feria quarta Cinerum, et in Vigiliis quæ jejunantur, Vesperæ antecedentes (nisi ea die celebratum sit Festum novem Lectionum) erunt de Feria communi per annum, non autem de sequenti, ut dictum est, cum Commemoratione Festi Simplicis in sequenti Feria occurrentis. Quod ideo non fit, quia sequens Feria habeat primas Vesperas; sed quia cum Festum Simplex in sequenti die non habeat Officium propter Feriam prædictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Vesperas in præcedenti die. Et eadem ratione, si Festum Simplex occurrat Feria quinta in Cœna Domini, in qua de eo non debet fieri Commemoratio, nulla etiam fiet Commemoratio in Vesperis Feriæ quartæ præcedentis.

XII DE ORDINANDO OFFICIO EX PRÆDICTIS RUBRICIS

1 Si quis velit ex supradictis Rubricis ordinare Officium occurrentis diei, videat in Kalendario et in Tabula Festorum mobilium, de quo fiat Officium sequenti die : et ut invenerit esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesperis et aliis Horis nocturnis, et diurnis.

2 Si ordinandum sit Officium de Tempore, id est, de Dominica vel Feria, recurrendum est semper ad Psalterium, ubi ordinate ponitur quod est commune Officii de Tempore, cum distributione Psalmorum, et ad Proprium de Tempore, ubi Lectiones et Responsoria, quædam Antiphonæ et Orationes ponuntur, quæ desunt in Psalterio. Invitatorium, Hymni, Capitula, Versus, Responsoria brevia et Antiphonæ, quæ diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur loco eorum quæ sunt in Psalterio : cum vero propria non fuerint dicuntur ut in Psalterio.

3 Si Officium sit ordinandum de Sancto, recurrendum est semper ad Commune Sanctorum (nisi proprium habeat in Proprio Sanctorum) : ubi pro qualitate Festi, si novem Lectionum, idest, Duplex, vel Semiduplex fuerit, omnia ordinate ponuntur, illis exceptis, quæ propria suis locis habentur. Si Festum fuerit trium Lectionum (Nocturno Feriæ et Lectionibus exceptis) omnia sumuntur de eodem Communi. Tres Lectiones primi Nocturni in Officio novem Lectionum, et prima et secunda Lectio, vel prima tantum in Festis trium Lectionum, sumuntur de Scriptura in Officio de Tempore, nisi aliæ in propriis locis ponantur.

4 In majoribus Solemnitatibus et Festis per annum, totum Officium ordinatur ut in propriis locis ponitur.

5 In Festis beatæ Mariæ (exceptis iis, quæ propria in illis habentur) Hymni, novem Psalmi, et alia quædam requirenda sunt ex communi ejus Officio, circa finem Breviarii, quod inscribitur : In Festis beatæ Mariæ Virginis per annum.

6 Modus inchoandi Officium, dicendi Invitatorium, Hymnos, Antiphonas et Versus, habetur in principio Psalterii. Cum vero Antiphonæ duplicandæ sunt, dicuntur integræ ante Psalmos, sicut in fine Psalmorum.

7 Modus dicendi Absolutiones et Benedictiones ante Lectiones, legendi et terminandi Lectiones,

dicendi Responsoria post Lectiones, ac Responsoria brevia post Capitula, habetur in prima Dominica de Adventu.

8 Quomodo sit inchoandum et terminandum Officium per Horas, habetur in Psalterio : quomodo terminandum per Antiphonas beatæ Mariæ, habetur in fine Completorii.

9 Sed ut hæc omnia facilius habeantur, positæ sunt sequentes Rubricæ de singulis Horis, earumque partibus distincte cognoscendis.

XIII DE MATUTINO

1 Ad Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, secundum diversitatem Officii, nisi aliter in quibusdam diebus annotetur : Pater noster, Ave María, Credo, omnia secreto : deinde clara voce Hebdomadarius dicit, Dómine lábia mea, etc., pollice signando sibi os signo Crucis, Deus in adjutórium, etc., manu extensa signando se signo Crucis a fronte ad pectus, et a sinistro humero usque ad dexterum (quod servatur in principio omnium Horarum, cum dicitur, Deus in adjutórium cum Glória Patri et aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur Invitatorium conveniens Officio de Tempore, vel de Sancto, quod dicitur cum Psalmo Venite exsultémus, eo modo quo in principio Psalterii describitur. Dicto Psalmo, et repetito Invitatorio, dicitur Hymnus, qui Officio de Tempore, vel de Sancto, convenit.

2 Postea in Duplicibus et Semiduplicibus dicuntur novem Psalmi (sed in Dominicis plures, ut in Psalterio) cum suis Antiphonis et Versibus, quæ Tempori, vel Festo conveniunt, et totidem Lectiones cum octo Responsoriis, aliquando cum novem, ut suis locis ponitur, per tres Nocturnos distinctos, hoc modo.

3 In primo Nocturno dicuntur tres Psalmi cum tribus Antiphonis, post singulos Psalmos una Antiphona : sed tempore Paschali, id est, a Dominica in Albis usque ad Pentecosten (præterquam in Officio Ascensionis Domini) tres Psalmi cujusque Nocturni dicuntur sub una Antiphona : et in fine Psalmorum post ultimam Antiphonam cujusque Nocturni dicitur Versus; postea Pater noster, Et ne nos, Absolutio, Exáudi, Benedictio, Benedictióne perpétua, et aliæ ad singulas Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ordinantur. Deinde leguntur tres Lectiones de Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt (nisi aliæ assignentur), et ad singulas Lectiones dicitur unum Responsorium conveniens Officio : si de Tempore, ut in Proprio Temporis : si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum; alioquin ut in Communi, etiamsi Lectiones primi Nocturni sint de Scriptura Officii de Tempore.

4 In fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni dicitur Glória Patri, cum repetitione partis Responsorii, eo modo quo notatur in tertio Responsorio primæ Dominicæ de Adventu, nisi aliter in propriis locis signetur.

5 In secundo Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, Antiphonæ, Versus, Pater noster, Absolutio, Ipsíus pietas, et ei consequentes Benedictiones, ut in dicta Dominica prima de Adventu : tres

Lectiones de aliquo Sermone, aut de vita illius Sancti, de quo fit Officium, et ad quamlibet Lectionem unum Responsorium.

6 In tertio Nocturno alii tres Psalmi cum Antiphonis, ut supra : post tertiam Antiphonam, Versus, Pater noster, Absolutio, A vinculis, et Benedictiones consequentes ad singulas Lectiones, quæ erunt de Homilia Evangelii de Tempore, vel de Festo, secundum qualitatem Officii, ut in eadem prima Dominica de Adventu ponuntur. Post septimam et octavam Lectionem dicitur Responsorium Officio conveniens, id est, post quamlibet unum : aliquando autem dicitur etiam post nonam Lectionem, ut suis locis notatur : et in fine ultimi Responsorii, aut octavi, aut noni dicitur Glória Patri, ut supra, nisi aliter signetur. Si non dicitur nonum Responsorium, post ultimam Lectionem dicitur Hymnus Te Deum.

7 In Officio trium Lectionum ad Matutinum. Pater noster, Ave María, Credo, Dómine lábia; etc. Invitatorium, et Hymnus in feriali Officio de Feria, si non sint in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio; in Festis, de Festo, ut in Communi Sanctorum : deinde Nocturnum Feriæ, ut in Psalterio, id est, duodecim Psalmi cum sex Antiphonis, et tempore Paschali cum una Antiphona Allelúja qui dicuntur tam in Officio feriali, quam in Festis Simplicibus.

8 Post Psalmos et Antiphonas dicitur Versus, in feriali Officio, ut in Psalterio : in Festis, ut in Communi Sanctorum : qui in Festis sumitur secundum Ferias ex Nocturno Communis, unde sumuntur Responsoria, ut dicetur infra in Rubricis de Versibus et Responsoriis. Post Versum dicitur Pater noster. Absolutio et Benedictiones, ut habetur infra in Rubrica de Absolutionibus et Benedictionibus. Tres Lectiones (si non adsit Homilia) singulæ in Officio feriali dicuntur de Scriptura, quæ eo die occurrit in Proprio de Tempore : si adsit Homilia, singulæ tres de Homilia. In Festis, prima et secunda de eadem Scriptura, tertia de Sancto. Si fuerint duæ Lectiones de Sancto, prima tantum erit de Scriptura, reliquæ de Sancto.

9 Post singulas Lectiones in Feriis extra tempus Paschale dicitur unum Responsorium, ita ut dicantur tria Responsoria : tempore vero Paschali, et in Festis, duo tantum Responsoria dicuntur, scilicet post primam et secundam Lectionem tantum. In fine ultimi Responsorii, secundi scilicet, aut tertii, dicitur Glória Patri, cum repetitione partis Responsorii, nisi aliud notetur. Quæ Responsoria in Officio de Sanctis sumuntur ex Communi Sanctorum : in feriali Officio ex Dominicis, quando propria per Ferias non distribuuntur, ordine descripto in Rubrica de Responsoriis. Quando non dicitur tertium Responsorium, post tertiam Lectionem, dicitur Hymnus Te Deum.

XIV DE LAUDIBUS

1 Ad Laudes dicto Hymno Te Deum, vel ultimo Responsorio, Hebdomadarius absolute dicit Deus in adjutórium, etc., ut supra, et dicuntur Psalmi, et Canticum Benedícite, vel aliud, ut habetur in feriali Officio, extra tempus Paschale, cum Antiphonis Officio convenienti-

bus. Qui Psalmi et Canticum in Dominicis per annum (exceptis Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive) et in feriali Officio temporis Paschalis, ac in Festis tam novem, quam trium Lectionum, dicuntur de Dominica, ut in Psalterio. In prædictis vero Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, dicuntur ut suis locis ponitur. In feriali Officio per annum, extra tempus Paschale, dicuntur ut in Psalterio.

2 Antiphonæ in Dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalterio. In Festis novem et trium Lectionum, si non adsint propriæ, dicuntur de Communi. Post Psalmos dicitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Canticum Benedíctus, cum eodem Cantico, et Oratio : omnia pro qualitate Officii de Tempore, vel de Festo.

3 Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur ante primam Orationem. Commemorationes vero de Cruce, de sancta Maria, de sancto Joseph, de Apostolis, de Patrono et de Pace, similiter quando dicendæ sunt, dicuntur post Orationem, nisi alia Commemoratio Festi Simplicis vel ad instar Simplicis occurrat, quæ semper prædictas Commemorationes præcedit, de quibus in propriis Rubricis dicitur.

4 Ante Orationem dicitur Dóminus vobíscum et Orémus : post ultimam Orationem repetitur Dóminus vobíscum; deinde, Benedicámus Dómino, et ℣. Fidélium ánimæ, Pater noster, Dóminus det nobis suam pacem, et Antiphona beatæ Mariæ, ut habetur in fine Completorii, si tunc discedendum sit a Choro : alioquin in fine ultimæ Horæ, nisi sequatur Missa, vel Officium Defunctorum, vel Psalmi Pœnitentiales, aut Litaniæ, ut in propria Rubrica dicetur.

XV DE PRIMA

1 Ad Primam, Pater noster, Ave María, Credo, secreto : Deus in adjutórium, etc., Hymnus Jam lucis orto sídere : deinde inchoatur Antiphona, quæ convenit. Sumuntur autem Antiphonæ in Festis ad omnes Horas ex Laudibus per ordinem, quarta prætermissa, ut dicetur infra in Rubrica de Antiphonis. Postea dicuntur Psalmi, qui in Dominicis et Feriis dicuntur ut in Psalterio. In Festis autem, et tempore Paschali, tres tantum, ut etiam ibi adnotatur.

2 Post Antiphonam dicitur Capitulum Regi sæculórum. In feriali Officio extra tempus Paschale dicitur Capitulum Pacem, deinde Responsorium breve Christe Fili Dei vivi, etc. Post Responsorium breve in Officio Duplici, et infra Octavas, statim dicitur Oratio Dómine Deus omnípotens. In alio Officio dicitur Kýrie eléison cum reliquis Precibus : omnia ut in Psalterio. Ad Versum autem Adjutórium. Hebdomadarius signat se signo Crucis a fronte ad pectus. Quando aliquis solus recitat Officium, semel tantum dicit Confíteor, omissis illis verbis, tibi pater, vel vobis fratres, et te pater, vel vos fratres, et similiter dicit Misereátur nostri... peccátis nostris, perdúcat nos, quod etiam servatur ad Completorium. In feriali Officio, quando dictæ sunt Preces ad Laudes, adduntur aliæ Preces, ut ibidem in Psalterio.

3 Post Orationem Primæ, vel si dicatur Officium beatæ Mariæ, post illius Orationem, dicto Benedicámus, in Choro legitur Martyrologium : deinde dicitur Pretiósa cum reliquis : quæ etiam dicantur ab iis, qui extra Chorum non legerint Martyrologium. In fine ad Absolutionem Capituli, in Festis et aliquibus diebus, pro Lectione brevi dicitur Capitulum Nonæ, si adsit proprium, alioquin de Communi : alio tempore, tam in Dominicis, quam Feriis, Lectio brevis Officio illius temporis in Psalterio assignata.

XVI DE HORIS TERTIA, SEXTA ET NONA

1 Ad Tertiam, Sextam, et Nonam, ante singulas Horas dicitur Pater noster, Ave María, Deus, in adjutórium, Hymnus, et Psalmi, ut in Psalterio : Antiphonæ secundum Officii qualitatem, ordine quo supra. Dictis Psalmis et Antiphona, dicitur Capitulum et Responsorium breve pro qualitate Officii : quæ in Dominicis, et Feriis, quando non habentur propria in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio : in Festis, si in Proprio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Communi. Post Responsorium breve dicitur Dóminus vobíscum, et Oratio, quæ habetur in Proprio de Tempore : si autem fit de Sancto, ut in Proprio Sanctorum : alioquin ut in Communi.

2 Post Orationem repetitur Dóminus vobíscum, et dicitur Benedicámus Dómino, Fidélium ánimæ, et Pater noster, secreto, ut infra in Rubrica de Oratione Dominica explicatur.

XVII DE VESPERIS

1 Ad Vesperas, Pater noster, Ave María, Deus in adjutórium, etc. Deinde dicuntur quinque Psalmi cum quinque Antiphonis, ut in Proprio, aut Communi Sanctorum signantur. In Dominicis autem, et Feriis, Antiphonæ et Psalmi semper dicuntur ut in Psalterio (ubi etiam tempore Paschali Psalmi dicuntur sub una Antiph. Allelúja) nisi aliæ propriæ Antiphonæ vel Psalmi (ut in Dominicis Adventus, et triduo ante Pascha) assignentur.

2 Post Psalmos et Antiphonas dicitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Magníficat cum eodem Cantico, et Oratio; omnia de Tempore, vel de Sancto, pro qualitate Officii.

3 Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur ante Orationem; Commemorationes vero de Cruce, S. Maria, S. Joseph, Apostolis, Patrono, et Pace, post Orationem, ut in propriis Rubricis habetur. Terminatur autem Officium Vesperarum ut in aliis Horis.

XVIII DE COMPLETORIO

1 Ad Completorium absolute dicitur Lectio brevis, ut in Psalterio : deinde Pater noster, Confíteor, Misereátur, Indulgéntiam, Convérte, Deus in adjutórium, Antiphona, Psalmi, Hymnus, Capitulum, Responsorium breve, Canticum cum Antiphona; omnia ut in fine Psalterii; et post Antiphonam in Duplicibus et infra Octavas dicitur Oratio; in alio autem Officio ante Orationem dicitur Kýrie eléison, cum reliquis precibus, ut ibidem in Psalterio.

2 Post Versum Benedícat et custódiat nos, etc. dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ, cum Versiculo et Oratione, ut ibidem : et dicto Versu, Divínum auxílium, dicitur secreto Pater noster, Ave María, et Credo.

XIX DE INVITATORIO

1 Invitatorium semper dicitur in omni Officio ad Matutinum cum Psalmo Venite exsultémus, ordine in principio Psalterii descripto : sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio, et Proprio de Tempore, ac in Proprio, et Communi Sanctorum.

2 Non dicitur in die Epiphaniæ, nec in triduo ante Pascha, ut suis locis notatur, nec in Officio Defunctorum per annum, excepto die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum, ac in die obitus seu depositionis Defuncti, et quandocumque dicuntur tres Nocturni.

XX DE HYMNIS

1 Hymni semper dicuntur in qualibet Hora, præterquam a triduo ante Pascha, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, et præterquam in Officio Defunctorum.

2 Ad Matutinum Hymnus dicitur post Psalmum Venite, repetito Invitatorio, præterquam in die Epiphaniæ. Ad Laudes et Vesperas dicitur post Capitulum : ad Horas ante Psalmos, ad Completorium post Psalmos et Antiphonam.

3 Dicuntur autem in Officio de Tempore ut in Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt : qui Hymni de Psalterio in Dominicis et Feriis assignati dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum (Dominica infra Octavam Corporis Christi excepta), et ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusive. In Officio de Sanctis dicuntur ut in Communi Sanctorum, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur. Quando in aliquo Festo adsint tres Hymni proprii historici ejusdem metri, et Hymnus proprius in primis Vesperis dici nequeat, tunc hic hymnus dicitur ad Matutinum, Hymnus Matutini ad Laudes, ac Hymnus Laudum ad secundas Vesperas; si vero secundæ Vesperæ non sint de hoc Festo, tunc Hymnus Vesperarum conjungitur cum Hymno Matutini sub unica conclusione.

4 In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, in Festo Corporis Christi et per Octavam, et quandocumque fit Officium beatæ Mariæ tam novem, quam trium Lectionum, etiam tempore Paschali, in fine omnium Hymnorum (præterquam in fine Hymni Ave maris stella et Hymni ad Laudes in Festo Corporis Christi, atque Hymnorum in Festo Septem Dolorum beatæ Mariæ Virginis mense Septembri, qui habent ultimum versum proprium) dicitur : Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, etc. ut in ejus Officio per annum, etiamsi dicantur Hymni de Sanctis, qui infra Octavas prædictas celebrantur, dummodo Hymni illi sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium ut Hymnus Sanctæ Crucis ad Vesperas, et plurimorum Martyrum ad Matutinum.

5 In Epiphania Domini, et per Octavam, in fine omnium Hym-

norum dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui apparuísti Géntibus.

6 A Dominica in Albis usque ad Ascensionem, in Pentecoste, et per Octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur Deo Patri sit glória, Et Fílio qui a mórtuis; etiam in Festis Sanctorum eodem tempore Paschali occurrentium; dummodo Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum versum proprium, qui non mutatur, ut supra.

7 In Ascensione autem usque ad Pentecosten (præterquam in Hymno Salútis humánæ Sator) dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui victor in cælum redis : similiter etiam in Festis tunc occurrentibus.

8 In Transfiguratione Domini dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui te revélas párvulis. Aliis temporibus terminantur Hymni, ut suis locis ponitur.

XXI DE ANTIPHONIS

1 Ad omnes Horas nocturnas et diurnas semper cum Psalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures, pro diversitate Officii, et Horarum.

2 Si de Tempore fiat Officium, id est, de Dominica, aut Feria, dicuntur Antiphonæ ut in Psalterio, quæ cum Psalmis positæ in Vesperis Dominicæ et Feriarum, in Completorio, et in Nocturnis (etiam quando fit Officium de Festo trium Lectionum, id est, Simplici) numquam mutantur, nisi tempore Paschali, in quo dicitur una tantum Antiphona Allelúja; excepto etiam tempore Adventus, in quo ad Vesperas, et Nocturnos Dominicæ ponuntur Antiphonæ propriæ. In Laudibus, et aliis Horis mutantur pro diversitate temporum, ut in Proprio de Tempore habentur : cum vero non assignantur propriæ, semper dicuntur quæ positæ sunt in Psalterio.

3 Antiphonæ, quæ in Proprio de Tempore pro Sabbatis ponuntur ad Magníficat pro prima Dominica alicujus mensis, sumendæ sunt ex ea Dominica, quæ est proximior Kalendis, vel est in Kalendis illius mensis; ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis, ac etiam in Rubrica mensis Augusti; et semper in Sabbato ponitur Antiphona ad Magnificat, quæ contigua est libro Scripturæ in Dominica ponendo.

4 In Festis novem Lectionum ad Vesperas dicuntur Antiphonæ de Laudibus, nisi propriæ in Vesperis assignentur. Ad Horas similiter, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, quando habentur propriæ in Laudibus, et aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus, quarta prætermissa, hoc ordine : Ad Primam, prima; ad Tertiam, secunda; ad Sextam, tertia; ad Nonam, quinta.

5 In Feriis Adventus, quæ non habent in Laudibus Antiphonas proprias, sumuntur ad Horas ex Laudibus Dominicæ præcedentis. Ubi vero in Laudibus Feriarum fuerint propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus.

6 Tempore Paschali, in Officio tam novem, quam trium Lectionum, Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub unica Antiphona, quæ Officio convenit, ut suis locis ponitur : et in fine omnium Antiphonarum additur Allelúja quando in illis non habetur. A Septuagesima usque ad Pa-

scha, ubi habetur Allelúja, tacetur; neque aliud ejus loco dicitur.

7 In Duplicibus ad Vesperas, Matutinum et Laudes tantum, Antiphonæ dicuntur ante Psalmos vel Cantica integræ, et post Psalmos vel Cantica integræ repetuntur : in aliis Horis, et in Officio non Duplici, in principio Psalmi vel Cantici, inchoatur tantum Antiphona, deinde in fine integra dicitur. Et quando Antiphona sumitur ex principio Psalmi vel Cantici, et incipit sicut Psalmus vel Canticum, post Antiphonam non repetitur principium Psalmi vel Cantici; sed continuatur quod sequitur in Psalmo vel Cantico, ab eo loco, ubi secundum ritum diei desinit Antiphona, nisi discontinuetur per Allelúja.

8 Antiphonis propriis, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, semper cedunt quæ habentur in Psalterio, et in Communi Sanctorum.

9 Quando fit aliqua Commemoratio semper dicitur Antiphona ante Orationem cum Versu, quæ sumitur ex Officio, quod convenit ei, de quo fit Commemoratio; ita ut in Vesperis sumatur Antiphona, quæ assignatur ad Magníficat; in Laudibus, quæ ad Benedíctus, cum Versibus qui habentur post Hymnum.

10 Antiphonæ sanctæ Mariæ positæ in fine Completorii, dicuntur ut inferius in propria Rubrica disponitur.

XXII DE PSALMIS

1 Psalmi in Officio de Tempore per omnes Horas in Dominicis, et Feriis dicuntur eo modo, quo distributi sunt in Psalterio : nisi aliquando aliter in Proprio de Tempore signetur. In Festis autem dicuntur, ut in propriis locis signantur : alioquin, ut in Communi Sanctorum.

2 Psalmi ad Laudes de Dominica, cum Cantico Benedícite dicuntur in omnibus Festis per annum, et in Feriis temporis Paschalis.

3 Psalmus Confitémini dicitur ad Primam cum aliis Psalmis in Psalterio assignatis, in omnibus Dominicis (quando Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, etiam in Dominicis, quæ occurrunt infra Octavas Sanctorum) a tertia Dominica post Pentecosten inclusive, usque ad Nativitatem Domini exclusive : et a secunda Dominica post Epiphaniam inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive : a Septuagesima autem usque ad Pascha, ejus loco dicitur Psalmus Dóminus regnávit quia Psalmus Confitémini tunc dicitur ad Laudes post Psalmum Miserére, ut suo loco ponitur. In Dominicis vero temporis Paschalis, a Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, dicuntur tantum tres Psalmi sicut in Festis, addito Symbolo sancti Athanasii. Alii Psalmi per singulas Ferias distributi ad Primam, dicuntur singuli loco Psalmi Confitémini in feriali tantum Officio, quando de Feria agitur extra tempus Paschale. In Feriis vero temporis Paschalis, in Festis per annum, et in Sabbato, sive de sancta Maria, sive de Feria fiat Officium, dicuntur tantum tres Psalmi, scilicet : Deus in nómine tuo, Beáti immaculáti, et Retríbue; etiam si Festum Duplex celebretur in Dominica.

4 In Dominicis autem, quando Officium fit de Dominica ut in Psalterio, post Psalmos additur semper Symbolum sancti Athanasii Quicúmque, ut infra in propria Rubrica dicitur.

5 Psalmi Horarum, scilicet ad Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Completorium, numquam mutantur, ut in Psalterio, sive de Sanctis, sive de Tempore fiat Officium.

6 Psalmi de Dominica ad Vesperas, ut plurimum dicuntur in Vesperis Festorum, excepto ultimo, qui mutatur : cum vero aliter fieri debet, suis locis notatur. In Vesperis infra Octavam dicuntur Psalmi ut in secundis Vesperis Festi : sed in primis Vesperis diei Octavæ dicuntur ut in primis Vesperis Festi, nisi aliter notetur.

7 In fine Psalmorum semper dicitur Glória Patri, præterquam in Psalmo Deus, Deus meus ad te de luce vígilo, et in Psalmo Laudáte Dóminum de cælis, qui conjunguntur cum aliis Psalmis, et in fine ultimi tantum dicitur Glória Patri, ut suis locis notatur. Præterea non dicitur in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, nec in Officio Defunctorum, cujus loco pro Defunctis dicitur Réquiem ætérnam dona eis, Dómine etiamsi fiat Officium pro uno tantum.

8 Ut sacræ Vulgatæ editionis puritas inconfusa et illibata servetur, etiam quoad interpunctiones et distinctiones in sacris Bibliis appositas, additus est Asteriscus, * ut sit nota musicæ partitionis in medio Versu.

XXIII DE CANTICIS

1 Cantica dicuntur in Officio de Tempore, tam de Dominicis, quam Feriis, ad Laudes, Vesperas et Completorium, ut in Psalterio distribuuntur.

2 In Festis, et tempore Paschali ad Laudes semper dicitur Canticum Benedícite, ut in Dominica; et in fine ejus non dicitur Glória Patri, sicut in aliis Canticis dicitur, nec respondetur Amen. Alia Cantica ferialia ut in Psalterio, ad Laudes non dicuntur, nisi quando fit Officium de Feria extra tempus Paschale.

3 Canticum Benedíctus, Magníficat, et Nunc dimíttis, semper dicuntur suo loco, ut in Psalterio.

XXIV DE VERSIBUS

1 Versus semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psalmum et Antiphonam Nocturnorum : sive in Officio dicantur tres Nocturni, sive unus. Ad Laudes et Vesperas Versus dicitur post Hymnum : ad Horas dicitur in Responsorio brevi, post repetitionem partis Responsorii, dicto Glória Patri.

2 In Pascha Resurrectionis et per Octavam usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, in Nocturno tantum dicitur Versus, in aliis Horis non dicitur, ut ibidem.

3 Quando fit aliqua Commemoratio, semper post Antiphonam ejus, de quo fit Commemoratio, dicitur Versus, qui in ejus Officio ponitur post Hymnum Vesperarum et Laudum, nisi aliter notetur.

4 Versibus prædictis, tempore Paschali, semper additur Allelúja : non autem Versibus Precum, nec in Pretiósa ad Primam, neque in Versibus Responsoriorum Matutini.

5 In Officio Festi trium Lectionum post omnes Psalmos feriales cum Antiphonis dicitur Versus de Communi Sanctorum, hoc ordine : Feria secunda et quinta, Versus primi Nocturni : Feria tertia et sexta, Versus secundi Nocturni : Feria quarta, Versus tertii Nocturni.

6 Versus positi in Psalterio ad Laudes et Vesperas semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur in Proprio de Tempore.

XXV DE ABSOLUTIONIBUS ET BENEDICTIONIBUS ANTE LECTIONES

1 Absolutiones et Benedictiones dicuntur per ordinem in Officio novem Lectionum ante Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ponuntur, scilicet, post Versum, dicto Pater noster, Et ne nos, dicitur Absolutio, et Benedictiones, ut ibi : præterquam in Matutinis Tenebrarum majoris Hebdomadæ, et in Officio Defunctorum, in quibus Absolutio et Benedictiones non dicuntur.

2 Si fiat Officium trium Lectionum, et sit de Feria, in qua singulæ tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutio et Benedictiones sumuntur ex prima Dominica de Adventu, hoc ordine : Feria secunda et quinta dicuntur Absolutio et Benedictiones primi Nocturni : Feria tertia et sexta, secundi Nocturni : Feria quarta et Sabbato, tertii Nocturni.

3 Si autem singulæ tres Lectiones sint de Homilia super Evangelium, Absolutio dicitur secundum Ferias, ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur ut in tertio Nocturno, scilicet : prima Benedictio erit Evangélica léctio : secunda, Divínum auxílium : tertia, Ad societátem. Si fit de Sancto trium Lectionum, Absolutio dicitur secundum Ferias, ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur ut in tertio Nocturno, hoc modo : prima, Ille nos benedicat : secunda, Cujus, vel Quorum vel Quarum Festum cólimus : tertia, Ad societátem.

4 Quando fit Officium sanctæ Mariæ in Sabbato, Absolutio et Benedictiones dicuntur, ut habentur in ejus Officio parvo circa finem Breviarii.

XXVI DE LECTIONIBUS

1 Lectiones leguntur ad Matutinum, dictis Psalmis Nocturnorum cum Antiphonis, Versibus, Absolutionibus quoque, et Benedictionibus, ut supra. In Duplicibus et Semiduplicibus dicuntur novem Lectiones, id est, in quolibet Nocturno tres : in Feriis, et in Festis Simplicibus leguntur tantum tres Lectiones.

2 In Officio novem Lectionum dicuntur hoc modo. In primo Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Scriptura : quæ, quando suis locis propriæ, aut de Communi Sanctorum non assignantur, semper leguntur ut in Officio de Tempore; quæ sua quaque die occurrunt legendæ. In secundo Nocturno, si fit de Sancto, tres Lectiones leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone, aut Tractatu, qui ei convenit : quæ, si non adsint propriæ, leguntur ex Communi Sanctorum. Ex quo etiam Communi completur numerus trium Lectionum, quando Officium fit novem Lectionum de aliquo Sancto, qui habet tantum unam

vel duas Lectiones proprias. Si fit de Dominica, vel de alio Officio novem Lectionum per annum, etiam de Octava, leguntur tres Lectiones de Sermone, aut Tractatu, qui in illis ponitur. In tertio Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium, positæ in Proprio, aut ex Communi assignatæ : et primæ Lectioni de Homilia semper præponitur principium Evangelii, de quo est Homilia, etiam infra Octavas. Excipiuntur ab hoc ordinario Lectionum Matutina Tenebrarum ante Pascha, et Defunctorum, ut in suis Officiis ponitur.

3 Si in Officio novem Lectionum, in quo non dicitur nonum Responsorium, contingat fieri Commemorationem de aliquo Sancto, qui propriam habet Lectionem, nona Lectio legitur de Sancto : si habuerit duas Lectiones, ex duabus fiat una Lectio, omissa nona Lectione in dicto Officio novem Lectionum vel octavæ Lectioni adjuncta. Item de Festo Duplici aut Semiduplici, si fiat tamquam Simplex, legitur nona Lectio composita ex omnibus Sancti Lectionibus historicis secundi Nocturni, ut supra dictum est in Rubrica de Commemorationibus, num. 10. Quod si eodem die occurrat Dominica, vel Feria quæ habeat Homiliam, nona Lectio Sancti omittitur, et ejus loco legitur Homilia Dominicæ, vel Feriæ; scilicet vel prima Lectio de Homilia, vel tres simul in unam Lectionem conjunctæ. Similiter si plures occurrant nonæ Lectiones propriæ de Sanctis, legitur tantum illa dignioris.

4 In Officio trium Lectionum, si fit de Feria, tres Lectiones leguntur de Scriptura, nisi tres sint de Homilia, quia tunc omissis Lectionibus de Scriptura, leguntur de Homilia. Si fit de Sancto, qui habeat duas Lectiones, prima tantum erit de Scriptura, ut vel legatur una, vel ex tribus simul junctis fiat una; secunda et tertia de Sancto. Si unam tantum habuerit, vel propriam, vel ex communi assignatam, prima et secunda erunt de Scriptura, tertia de Sancto : quod etiam servatur in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

5 Lectiones autem de Scriptura in Officio de Tempore sic distributæ sunt per annum, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in Officio de Sanctis, quando aliæ (ut dictum est) non assignantur.

6 Initia librorum sacræ Scripturæ (qui fere semper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata sunt, etiamsi fiat Officium de Sancto, nisi in Festo aliæ propriæ Lectiones de Scriptura, vel de Communi assignentur : tunc enim initium Lectionis de Scriptura transfertur in sequentem diem similiter non impeditam; et Lectiones illi diei de eadem Scriptura assignatæ vel cum superioribus Lectionibus legantur, vel omittantur : ita ut non oporteat eas amplius in alio sequenti die resumere, sed illæ legantur, quæ non quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur. Quod semper servetur, quando Lectiones occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7 Cum autem initium alicujus Epistolæ catholicæ tempore Paschali aut alicujus Prophetæ minoris mense Novembri, infra Hebdomadam illorum temporum impeditur aliquo Festo

novem Lectionum habente proprias Lectiones de Scriptura, dictum initium Epistolæ et Prophetæ, quoad commode fieri poterit, ponatur in sequenti Feria, alio simili initio Scripturæ ponendo, vel Festo non impedita; alioquin in præcedenti similiter non impedita, ita ut aliquo modo ponatur, etiamsi plura initia eodem die poni oporteat.

8 De Scriptura quoque tantum est positum, quantum satis videtur pro numero Hebdomadarum, quæ esse possunt inter Epiphaniam et Septuagesimam, et inter Pentecosten et Adventum. Ubi vero contingit minui numerum Dominicarum et Hebdomadarum post Epiphaniam, adveniente Dominica Septuagesimæ, quod superest de Epistolis beati Pauli, quæ distributæ sunt pro numero dictarum Dominicarum et Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura ex libris Regum (de quibus legitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam primam Augusti), cum non expletur numerus Dominicarum post Pentecosten de eis libris annotatus usque ad mensem Augusti : quia tunc, Lectionibus de his libris omissis, legitur de Scriptura, quæ ponitur mense Augusti. Quod si fiat de aliqua Dominica post Epiphaniam anticipata in Feria, eo modo quo dictum est de Dominicis num. 4 et 5, tunc post Officium Dominicæ anticipatæ, in sequentibus diebus legatur de Epistolis sancti Pauli assignatis Dominicæ anticipatæ, et sequentibus Feriis, omissis aliis, quæ sunt assignatæ præcedenti Hebdomadæ. Quid autem observandum sit, cum mensis, cui quinque Dominicæ assignantur, non habuerit nisi quatuor, in propriis locis notatur.

9 Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur in Festis, ubi assignantur in Proprio Sanctorum per annum. Rursus, quando aliquod Festum in propria Ecclesia solemniter celebratur : item, quando aliquod Festum novem Lectionum occurrit in Quadragesima, et Quatuor Temporibus, in secunda Feria Rogationum, et in Vigilia Ascensionis, in quibus Feriis in Officio de Tempore non assignantur Lectiones de Scriptura, sed de Homilia; tunc enim in Festis recurrendum est ad Lectiones de Scriptura positas in Communi Sanctorum. Quod si in aliquibus ex supradictis Feriis occurrat dies Octava alicujus Festi habentis Octavam, tunc in primo Nocturno diei Octavæ repetantur Lectiones, quæ in primo Nocturno Festi lectæ fuerunt : si vero occurrat dies infra Octavam, tunc sumantur de Communi. Aliæ Lectiones secundi et tertii Nocturni positæ in Communi Sanctorum similiter leguntur, quando in Proprio Sanctorum assignantur, et quando in aliqua Ecclesia aliquod Festum celebratur cum novem Lectionibus (quia in ea est solemne, aut consuetum in ea celebrari), quod proprias et approbatas de Festo Lectiones non habuerit.

10 Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo libri, ex quo sumuntur, nisi aliter in propriis locis notetur. Lectiones etiam secundi Nocturni, quando sunt ex aliquo Sermone vel Tractatu,

leguntur cum titulo et nomine Auctoris; alias minime. Et similiter in tertio Nocturno præponitur titulus auctoris cujus est Homilia.

11 In fine cujusque Lectionis dicitur Tu autem Dómine miserére nobis, et respondetur Deo grátias. Quod etiam fit in Lectionibus brevibus in principio Completorii, et in fine Primæ post Pretiósa præterquam in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, et in Officio Defunctorum, ut suis locis ponitur.

XXVII DE RESPONSORIIS POST LECTIONES

1 Responsoria dicuntur ad Matutinum post Lectiones : id est, post quamlibet Lectionem dicitur unum Responsorium, ut infra.

2 In Festis novem Lectionum (præterquam in Festo sanctorum Innocentium, quando non venerit in Dominica), et in Dominicis ab Octava Paschæ inclusive usque ad Adventum exclusive, et a Dominica infra Octavam Nativitatis inclusive usque ad Septuagesimam exclusive,dicuntur octo tantum Responsoria; et in fine tertii, sexti, et octavi dicitur Glória Patri, cum repetitione partis Responsorii : quod regulare est in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, tam in Officio novem quam trium Lectionum : excepto Tempore Passionis, quo Tempore, loco Glória Patri, repetitur Responsorium a principio : excepto etiam Officio Defunctorum, in quo illius loco dicitur Réquiem ætérnam, etc. Qui Versus Glória Patri quibusdam diebus dicitur in primo Responsorio, ut in propriis locis annotatur. Post nonam Lectionem prædictis diebus, quando octo tantum dicuntur Responsoria, immediate dicitur Hymnus Te Deum.

3 In Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, et in triduo ante Pascha, dicuntur novem Responsoria, quia tunc non dicitur Te Deum.

4 In Officio autem trium Lectionum, quando fit de Festo, et in Feriis Temporis Paschalis, quod est inter Dominicam in Albis et Ascensionem (excepta Feria secunda Rogationum, in qua ponitur tertium Responsorium), dicuntur duo Responsoria, quia post tertiam Lectionem dicitur Te Deum. Quæ Responsoria in Festis sumuntur de Communi Sanctorum, et in dictis Feriis Temporis Paschalis, quando alia propria non assignantur, sumuntur de Dominica in qua primo sunt posita, hoc ordine : secunda et quinta Feria, primum et secundum Responsorium primi Nocturni : Feria tertia et sexta, primum et secundum Responsorium secundi Nocturni : Feria quarta primum et secundum Responsorium tertii Nocturni.

5 In aliis Feriis extra Tempus Paschale dicuntur tria Responsoria (quia in illis non dicitur Te Deum), hoc ordine : Feria secunda et quinta, tria Responsoria primi Nocturni : Feria tertia et sexta, tria Responsoria secundi Nocturni : Feria quarta et Sabbato, quando in eo fit de Feria, tria Responsoria tertii Nocturni Dominicæ præcedentis, in qua primo sunt posita. Verum quia in tertio Nocturno

Dominicarum a tertia post Pentecosten inclusive, usque ad Adventum exclusive, non habetur nisi unum Responsorium dicendum infra Hebdomadam, quod est septimum in Dominica (propterea quod Responsorium Duo Séraphim non dicitur nisi in prædictis Dominicis); ideo Feria quarta et Sabbato, quando Responsoria sumenda erunt ex tertio Nocturno, primum Responsorium erit quod est septimum Dominicæ : secundo et tertio loco dicitur secundum et tertium sequentis Feriæ, id est, post secundam et tertiam Lectionem dicitur secundum et tertium Responsorium, quod est secundum et tertium secundæ sequentis Feriæ, si propria Responsoria habuerit; alioquin, si non habuerit propria, dicitur secundum et tertium Responsorium primi Nocturni ejusdem Dominicæ. Ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam habentur Responsoria propria in singulis Feriis, excepto Sabbato, in quo, quando fit de Feria, dicuntur Responsoria Feriæ quartæ.

6 Sumuntur autem Responsoria ex eo loco, ubi primo sunt posita in principio mensis, vel libri, et repetuntur in aliis sequentibus Dominicis illius mensis in quibus alia non assignantur, vel donec de illo libro legitur, unde sumpta sunt Responsoria. Quæ autem in prima Hebdomada mensis posita sunt per Ferias, repetuntur eodem ordine in eisdem Feriis per sequentes Hebdomadas, donec alia ponantur. Ubi vero non adsunt propria, semper ex Nocturnis Dominicæ sumuntur dicto ordine.

7 Si Responsoria primi Nocturni ejus Dominicæ, in qua primo ponuntur, propter Festum Duplex in ea occurrens, in ipsa Dominica poni non possint, ponantur prima die ejus Hebdomadæ, in qua occurrit fieri de Feria, et omittantur alia quæ forte in illa Feria propria haberentur. Si vero in tota Hebdomada non occurrat dies in quo fiat de Feria, illa Responsoria ponantur in sequenti Hebdomada, vel Dominica similiter non impedita, et dummodo in ea alia Responsoria non sint primo ponenda; alioquin eo anno omittantur. Responsoria etiam quæ in aliquibus Feriis per Hebdomadam habentur, si eo die quo posita sunt, non possunt dici propter Festum occurrens, non sunt transferenda in aliam diem sed omittuntur.

8 Tempore Paschali, in fine Responsorii, ante Versum, additur Allelúja.

XXVIII DE RESPONSORIIS BREVIBUS HORARUM

1 Responsoria brevia dicuntur post Capitulum ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Completorium, præterquam in triduo ante Pascha usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusive, quibus diebus non dicuntur. Ad Primam et Completorium semper dicuntur eodem modo, ut in Psalterio. In aliis Horis, quando fit Officium de Dominica, vel Feria per annum, dicuntur ut habentur in Psaltério. In Adventu autem, Quadragesima, Tempore Passionis et Paschali, ut suis locis habentur propria. In Festis similiter, quando non habentur propria, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

2 In fine Responsorii brevis dicitur Glória Patri, cum repetitione Responsorii eo modo quo ordinatur ad Primam in Psalterio, præterquam Tempore Passionis : tunc enim non dicitur Glória Patri in Officio de Tempore, sed solum repetitur Responsorium breve a principio.

3 In Responsorio brevi ad Primam, loco Versus : Qui sedes etc., in Adventu dicitur : Qui ventúrus es in mundum, tam in Dominicis et Feriis, quam in Festis, excepto Festo Immaculatæ Conceptionis beatæ Mariæ et per Octavam. In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, etiam in Festis occurrentibus; in Festo Corporis Christi, et per Octavam, et in omni Officio beatæ Mariæ, tam novem quam trium Lectionum, etiamsi infra ejusdem Octavas fiat de Festo vel de Dominica, dicitur : Qui natus es de María Vírgine. In Epiphania, et per Octavam, et in Festo Transfigurationis, dicitur : Qui apparuisti hódie. A Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis (excepto Officio beatæ Mariæ) semper dicitur : Qui surrexísti a mórtuis. In Ascensione usque ad Pentecosten exclusive dicitur : Qui scandis super sídera. In Pentecoste et reliquo anni tempore, tam in Officio de Tempore quam de Sanctis, dicitur : Qui sedes ad déxteram Patris, ut in Psalterio. Aliqua præterea sunt propria Officia, veluti Pretiosissimi Sanguinis, et Sacratissimi Cordis D. N. J. C. ac septem Dolorum B. M. V., in quibus proprius versus assignatur, ut suis locis ponitur.

4 Responsoria brevia aliarum Horarum, quæ ponuntur in prima Dominica de Adventu, dicuntur per totum Adventum, quando fit Officium de Tempore. Similiter quæ ponuntur in prima Dominica Quadragesimæ, dicuntur usque ad Dominicam Passionis exclusive. Et quæ ponuntur in Dominica Passionis, dicuntur usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive. Item quæ ponuntur in Dominica in Albis, dicuntur usque ad Ascensionem exclusive. Quæ vero ponuntur in aliquo Festo habente Octavam, dicuntur per totam Octavam quando fit de Octava. In Officio autem beatæ Mariæ, tam novem quam trium Lectionum, exceptis Festis quæ habent propria, dicuntur semper Responsoria brevia de Communi Virginum.

5 Tempore Paschali, a Dominica in Octava Paschæ usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusive, in fine Responsorii brevis ante primum Versum dicuntur duo Allelúja, quæ etiam post dictum primum Versum repetuntur pro parte Responsorii; et in fine secundi Versus unum tantum Allelúja, tam in Officio de Tempore quam de Sanctis, ut dicitur in Rubrica quæ est in Sabbato in Albis. Extra tempus Paschale, quamvis in aliquibus Festis ad Tertiam, Sextam et Nonam, Responsoriis brevibus addantur Allelúja, non ideo adduntur ad Primam et Completorium.

XXIX DE CAPITULIS

1 Capitula semper dicuntur (præterquam a Feria quinta in Cœna Domini, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive,

et præterquam in Officio Defunctorum) ad Vesperas, Laudes et alias Horas, dictis Psalmis et Antiphonis; ad Completorium vero dicto etiam Hymno.

2 Capitula Dominicalia posita in Psalterio in primis et secundis Vesperis, in Laudibus et Horis, dicuntur a tertia Dominica post Pentecosten usque ad Adventum, et a secunda post Epiphaniam usque ad Septuagesimam. Capitula autem ferialia dicuntur post Octavam Pentecostes usque ad Adventum, et ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ. Aliis temporibus dicuntur ut in Proprio de Tempore : si fit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis cum propria adsunt; alioquin de Communi Sanctorum. Capitulum Primæ et Completorii (quando Capitula dicuntur) numquam mutatur, ut in Psalterio.

3 In Dominicis ab Adventu usque ad Octavam Epiphaniæ, et a Septuagesima usque ad tertiam post Pentecosten, et in Feriis temporis Paschalis, et in omnibus Festis regulariter, Capitulum positum in primis Vesperis dicitur in Laudibus, ad Tertiam, et in secundis Vesperis, quibusdam exceptis, quæ suis locis assignantur.

4 In Feriis tempore Paschali ad Primam dicitur Capitulum Regi sæculórum, sicut in Dominicis et in Festis. Post Capitulum semper respondetur Deo grátias.

XXX DE ORATIONE

1 Oratio in Vesperis et Laudibus dicitur post Antiphonas ad Magníficat et Benedíctus immediate, nisi quando dicendæ sunt Preces, quæ dicuntur post Antiphonam, et in fine illarum Oratio. Ad Primam et alias Horas Oratio dicitur post Responsorium breve, nisi dicendæ sint Preces : tunc enim Oratio dicitur post Preces. Ad Completorium Oratio dicitur post Antiphonam Salva nos, nisi dicendæ sint Preces : et tunc dicitur post illas.

2 Ad Primam et Completorium numquam mutantur Orationes, quæ habentur in Psalterio, præterquam in triduo ante Pascha, in quo triduo ad omnes Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive post Psalmum Miserére, dicitur Oratio diei, ut suo loco ponitur. In aliis Horis regulariter dicitur Oratio quæ dicta est in primis Vesperis. In Quadragesima autem, Quatuor Temporibus, Vigiliis, et Feria secunda Rogationum, Oratio quæ dicta est in Laudibus, dicitur tantum ad Tertiam, Sextam et Nonam. In Vesperis autem sequentibus, si fit de Feria, dicitur vel alia propria, ut in Quadragesima, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis. Quæ Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in feriali Officio per Hebdomadam, quando propria non assignatur. Infra Octavas dicitur Oratio ut in die Festi : similiter et in die Octava, nisi alia propria assignetur.

3 Ante Orationem, etiam quando aliquis solus recitat Officium, semper dicitur Versus Dóminus vobíscum, et respondetur Et cum spíritu tuo. Qui Versus non dicitur ab eo qui non est saltem in ordine Diaconatus, nec a Diacono, præsente Sacerdote, nisi de illius licentia. Si quis autem ad Diaconatus ordinem non pervenerit, ejus loco dicat Dómine, exáudi oratiónem

meam, et respondetur Et clamor meus ad te véniat. Deinde dicitur Orémus, postea Oratio : quæ si unica tantum dicatur, Versus Dóminus vobíscum, vel Dómine exáudi, repetitur finita Oratione, postquam fuerit responsum Amen. Sin autem plures Orationes dicendæ sint, ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona et Versus, deinde Orémus : et post ultimam Orationem repetitur Dóminus vobíscum : postea dicitur Benedicámus Dómino, respondetur Deo grátias. Deinde dicitur Versus Fidélium ánimæ : qui Versus non dicitur post Benedicámus Dómino, ad Primam ante Pretiósa etc., neque ad Completorium ante Versum Benedícat etc., nec quando post aliquam Horam immediate sequitur Officium parvum beatæ Mariæ, vel Officium Defunctorum, aut Septem Psalmi Pœnitentiales, vel solæ Litaniæ.

4 Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur Per Dóminum; si ad Filium, Qui vivis et regnas. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, dicatur Per eúmdem; si in fine Orationis, dicatur Qui tecum vivit et regnat. Si fiat mentio Spiritus Sancti, dicatur In unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, etc.

5 Quando plures Orationes dicuntur, prima tantum dicitur sub sua conclusione Per Dóminum, vel aliter, ut supra, aliæ non concluduntur, nisi in ultima Oratione; sed unicuique Orationi semper præponitur Orémus, præterquam in Officio Defunctorum, in quo, alio modo quam ut supra, Orationes dicuntur : item in Litaniis, Orationes omnes dicuntur conjunctim sub uno Orémus, ut suis locis habetur.

XXXI DE HYMNO TE DEUM

1 Hymnus Te Deum dicitur in omnibus Festis per annum, tam trium quam novem Lectionum, et per eorum Octavas, excepto Festo sanctorum Innocentium, nisi venerit in Dominica; dicitur tamen in ejus die Octava. Dicitur etiam in omnibus Dominicis a Pascha Resurrectionis inclusive, usque ad Adventum exclusive; et a Nativitate Domini inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive, et in omnibus Feriis temporis Paschalis, scilicet a Dominica in Albis usque ad Ascensionem, excepta Feria secunda Rogationum, in qua non dicitur.

2 Non dicitur autem in Dominicis Adventus, et a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, neque in Feriis extra tempus Paschale.

3 Cum dicitur, omittitur semper nonum, vel tertium Responsorium, et statim dicitur post ultimam Lectionem.

4 Cum non dicitur, ejus loco ponitur nonum, vel tertium Responsorium; quo dicto statim inchoantur Laudes. Similiter quando dicitur Te Deum, eo Hymno dicto statim inchoantur Laudes, præterquam in Nocte Nativitatis Domini : quia tunc dicitur Oratio, postea celebratur Missa, ut suo loco notatur.

XXXII DE ORATIONE DOMINICA ET SALUTATIONE ANGELICA

1 Oratio Dominica Pater noster, et Salutatio Angelica Ave, María, semper dicitur secreto ante omnes Horas, præterquam ad Completorium, in cujus prin-

cipio post Lectionem brevem Fratres : Sóbrii, dicto Versu Adjutórium nostrum, dicitur tantum Pater noster, secreto; et in fine Completorii, statim post Orationem beatæ Mariæ. dicitur Pater noster, Ave María, et Credo, totum similiter secreto. Finitis Horis, et dicto Versu Fidélium ánimæ, dicitur similiter secreto Pater noster tantum, nisi sequatur Officium beatæ Mariæ, quia tunc post illud dicitur Pater noster, ut supra, et nisi alia Hora subsequatur : tunc enim dicitur semel tantum Pater noster, cum Ave María, pro principio sequentis Horæ; qua finita, dicitur Pater noster, ita ut semper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Fidélium ánimæ incipitur Versus Jube, domne, benedícere.

2 Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum est clara voce Et ne nos indúcas, semper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba Pater noster, ut in Precibus, et similibus : alias numquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero et Vesperas quando in feriali Officio dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3 Salutatio Angelica semper dicitur ante Officium beatæ Mariæ, quando non conjungitur cum Officio Domini; quia tunc sufficit dixisse eam in principio cum Oratione Dominica.

XXXIII DE SYMBOLO APOSTOLORUM ET SYMBOLO S. ATHANASII

1 Symbolum Apostolorum semper dicitur ante Matutinum et Primam, et finito Completorio post Orationem Angelicam, totum secreto : etiamsi ad Primam et Completorium iterum dicendum sit cum Precibus. Quando vero dicitur cum Precibus ad Primam et Completorium, clara voce profertur Credo in Deum, et in fine Carnis resurrectiónem : reliquum dicitur secreto : alias totum secreto dicitur, ut supra.

2 Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum Retríbue, in omnibus Dominicis per annum, quando Officium fit de Dominica, exceptis Dominicis infra Octavas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, ac Dominica Resurrectionis et Pentecostes, in quibus dicuntur tantum tres Psalmi consueti, ut in Festis. In Dominicis infra alias Octavas, et in Dominica Trinitatis dicitur; alias numquam, neque si aliquod Festum Duplex celebretur in Dominica. Et in fine illius dicitur Glória Patri.

XXXIV DE PRECIBUS

1 Preces sunt aliquot Versus qui aliquando dicuntur ante Orationem, incipientes a Kýrie eléison vel a Pater noster.

2 Preces Dominicales ad Primam et Completorium, ut in Psalterio, non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, nec in Vigilia Epiphaniæ, et Feria sexta et Sabbato post Octavam Ascensionis, etiamsi infra Octavam fiat Officium de Dominica, vel alio Festo Semiduplici, quia tunc ratione Octavæ non dicuntur; alias autem semper dicuntur.

3 Preces feriales ad Laudes et per Horas distinctæ, ut in

Psalterio, dicuntur tantum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur (exceptis Vigilia Nativitatis Domini, ac Vigilia et Quatuor Temporibus Pentecostes), et tunc dicuntur flexis genibus. In aliis Feriis per annum numquam dicuntur nisi Dominicales, et in illis non flectuntur genua.

4 In Feriis Adventus, Quadragesimæ, et Quatuor Temporum, dicuntur Preces feriales etiam ad Vesperas, si non sequatur Festum : ad Completorium dicuntur consuetæ de Dominica, sed flexis genibus. Dicuntur autem Preces flexis genibus ab Hebdomadario usque ad Versum Dóminus vobíscum ante primam Orationem : a circumstantibus autem, usque ad Versum Benedicámus Dómino, post ultimam Orationem.

5 In Vigiliis Preces feriales dicuntur tantum ad Matutinum, et per Horas : ad Vesperas vero sequentes non dicuntur, quia inde fit de Festo. Quod si post Vigiliam S. Matthiæ sequatur primus dies Quadragesimæ, in Vesperis dicuntur Preces feriales, quamvis dicenda sit Oratio Dominicæ præcedentis, et non Vigiliæ. Quod etiam servatur quando in Feria sexta et Sabbato Quatuor Temporum Septembris fit Officium de Feria, cum in eis non occurrat Festum novem Lectionum : tunc enim in Vesperis Feriæ sextæ dicuntur Preces, quamvis dicenda sit Oratio Dominicæ præcedentis, non autem Feriæ Quatuor Temporum.

6 Psalmus Miserére dicitur cum Precibus ad Vesperas tantum, et Psalmus De profúndis ad Laudes. In Officio Defunctorum dicuntur Psalmi, qui in eo Officio designantur.

XXXV DE COMMEMORATIONIBUS COMMUNIBUS, SEU SUFFRAGIIS SANCTORUM

1 Commemorationes communes, seu Suffragia de Sanctis quæ habentur in Psalterio post Vesperas Sabbati, dicuntur in fine Vesperarum et Laudum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis exclusive, et ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive, in Dominicis, Feriis et Festis (nisi Officium sit Duplex, vel infra Octavas, etiamsi de Dominica, vel Semiduplici infra eas fiat), et illis adjungitur Commemoratio de Patrono, vel Titulo Ecclesiæ, ante vel post Commemorationem de sancta Maria, de sancto Joseph, et de Apostolis, pro dignitate illius; ita tamen, ut semper ultimo loco ponatur Commemoratio de Pace. Et ante illas in feriali Officio fit Commemoratio de Cruce, quæ habetur in Psalterio post Laudes Feriæ secundæ.

2 Tempore Paschali fit alia Commemoratio de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Feriæ secundæ post Dominicam in Albis, et ea solum tunc dicitur; non tamen in Duplicibus, neque infra Octavas, neque in Officio votivo de sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, aut de Passione Domini.

3 Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, semper fit ante ipsa Suffragia consueta, etiam ante Commemorationem de Cruce.

4 Commemoratio de sancta Maria non fit cum aliis, quando

dicitur ejus Officium parvum, nec quandocumque fit Officium de ea.

XXXVI DE ANTIPHONIS BEATÆ MARIÆ IN FINE OFFICII

1 Antiphonæ beatæ Mariæ positæ in fine Psalterii post Completorium, singulæ dicuntur pro temporis diversitate, ut ibi annotatur, præterquam in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha.

2 Dicuntur autem extra Chorum, tantum in fine Completorii, et in fine Matutini, dictis Laudibus, si tunc terminandum sit Officium; alioquin, si alia subsequatur Hora, in fine ultimæ Horæ. In Choro autem semper dicuntur quandocumque terminata aliqua Hora discedendum est a Choro.

3 Numquam vero dicuntur post aliquam Horam, quando subsequitur cum Officio diei Officium Defunctorum, vel Septem Psalmi Pœnitentiales, aut Litaniæ, præterquam post Completorium, in quo semper dicuntur, etiamsi prædicta subsequantur : neque etiam dicuntur quando post aliquam Horam immediate subsequitur Missa. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus Dominicis, a primis Vesperis Sabbati, et toto tempore Paschali), Hebdomadario tamen ad Orationem surgente.

XXXVII DE OFFICIO PARVO BEATÆ MARIÆ ET ALIIS

1 De Officio parvo beatæ Mariæ, de Officio Defunctorum, de Septem Psalmis Pœnitentialibus, et Litaniis, et de Psalmis Gradualibus, quando et quomodo, tam in Choro quam extra Chorum dicenda sint, habentur suis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.

2 Tempore Paschali in Officio parvo beatæ Mariæ, quod dicitur in Choro, non additur Allelúja Antiphonis, neque Versibus, neque Responsoriis.

Additiones et Variationes

IN RUBRICIS BREVIARII AD NORMAM BULLÆ « DIVINO AFFLATU »

TIT. I. — *De ratione divini Officii recitandi*

In recitatione divini Officii juxta Romanum Ritum Psalmi quotidie sumendi sunt ad singulas Horas canonicas de occurrenti hebdomadæ die, prout distribuuntur in Psalterio.

2 Excipiuntur tamen omnia Festa novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, omnia Duplicia I et II classis aliorum Sanctorum, Vigiliæ Epiphaniæ et Pentecostes, Dominicæ infra Octavas et integræ Octavæ Domini quæ in universali Ecclesia recoluntur, et Feria VI post Octavam Ascensionis, quorum omnium Officium persolvendum est prout assignatur vel in Breviario, vel in Proprio Diœcesis aut Instituti; hac tamen lege, ut Psalmi ad Laudes, Horas et Completorium semper sumantur ex Dominica, ut in Psalterio, ad Matutinum vero et ad Vesperas dicantur ut in Communi, nisi speciales Psalmi sint assignati. Item excipiuntur Vigilia Nativitatis Domini, tres ultimi dies Hebdomadæ majoris et Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, in quibus Psalmi dicuntur proprio loco adnotati.

3 In quolibet alio Festo Duplici, etiam majori, vel Semiduplici, vel Simplici, et per omnes Octavas supra non exceptas, semper dicuntur Psalmi, cum Antiphonis ad omnes Horas, et Versibus ad Matutinum, ut in Psalterio de occurrenti hebdomadæ die; reliqua omnia, et Antiphonæ ad *Magnificat* et *Benedictus*, ut in Proprio aut Communi. Quod si aliquod ex Festis Duplicibus aut Semiduplicibus proprias vel peculiariter assignatas habeat Antiphonas in aliqua Hora majori, eas in eadem Hora cum suis Psalmis, et ad Matutinum etiam Versibus, retinet; in ceteris Horis Psalmi et Antiphonæ dicuntur de Feria occurrenti.

4 In omnibus novem Lectionum Officiis in I Nocturno dicuntur semper Lectiones de Scriptura occurrenti juxta Rubricas, adhibitis Responsoriis quæ singulis Feriis assignantur, dummodo resumendæ vel anticipandæ non sint Lectiones cujusvis Dominicæ impeditæ, quæ semper dicuntur cum suis Responsoriis; aut primo non sint ponenda, juxta proprias Rubricas, Responsoria Feriæ II infra Hebdomadam I post Epiphaniam vel Feriæ II infra Hebdomadam I post Octavam Pentecostes; aut demum non occurrant Octavæ Domini quæ in universa Ecclesia recoluntur, in quibus

semper adhibenda sunt Responsoria de Octava. In Festis tamen Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, in omnibus Duplicibus I vel II classis, in aliis Festis quæ propria habeant Responsoria, et in Officiis quibusvis quæ Lectiones pariter habeant proprias vel quæ occurrant in Feriis Lectiones de Scriptura nullimode habentibus, tam Lectiones quam Responsoria, quæ propria non sint, sumuntur de Communi juxta Rubricas; adhibitis tamen, per Octavas, Responsoriis de Festo, si propria de ipsa Octava non habeantur. Quod si in Festis vel Officiis, quæ Lectiones etiam proprias habeant, reponendæ sint juxta Rubricas Lectiones de aliquo Initio Scripturæ occurrentis, eæ leguntur cum Responsoriis propriis de Festo, si hæc habeantur, secus de Tempore, ut supra; numquam vero cum Responsoriis de Communi aut de Octava, quæ non sit de Tempore.

5 Porro sic persolvendum est Officium in Festis Duplicibus et Semiduplicibus superius non exceptis, cauto quod ultimæ tres Antiphonæ cum Psalmis ad Matutinum Feriæ IV et omnes Antiphonæ cum Psalmis ad Laudes cujusque Feriæ semper sumuntur de 1 loco, et Versus Nocturnorum atque Antiphonæ ad Horas, etiam Tempore Adventus, Quadragesimæ et Passionis, dicuntur ut per Annum :

Ad Matutinum Invitatorium, Hymnus, Lectiones cum Responsoriis II et III Nocturni propria vel de Communi; Antiphonæ vero, Psalmi et Versus trium Nocturnorum, nec non Lectiones cum Responsoriis I Nocturni, de Feria occurrenti.

Ad Laudes et ad Vesperas Antiphonæ cum Psalmis, de Feria; Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad *Benedictus* et ad *Magnificat* cum Oratione, aut ex Proprio aut de Communi.

Ad Horas minores et Completorium Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur de occurrenti Feria. Ad Primam pro Lectione brevi legitur Capitulum Nonæ ex Proprio aut de Communi. Ad Tertiam, Sextam et Nonam Capitulum, Responsorium breve et Oratio pariter sumuntur aut ex Proprio aut de Communi.

6 In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato et in Festis Simplicibus Officium sic persolvendum est : ad Matutinum Invitatorium et Hymnus dicuntur de eodem Officio vel de iisdem Festis; Psalmi cum suis Antiphonis et Versu de Feria occurrenti, ut supra; I et II Lectio cum suis Responsoriis de Feria, III vero Lectio de Officio vel Festo; ad Laudes et Vesperas Antiphonæ cum Psalmis semper de Feria; Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad *Benedictus* vel ad *Magnificat* cum Oratione, aut ex Proprio aut de Communi; ad reliquas autem Horas omnia dicuntur ut supra de Festis Duplicibus aut Semiduplicibus ordinatur.

7 Similiter ordinatur Officium de omnibus Octavis num. 2 non exceptis, juxta qualitatem ritus Duplicis vel Semiduplicis, aut Simplicis, sumptis tamen omnibus quæ propria vel de Communi sumenda edicuntur, de ipso die Festo, nisi tamen propria de Octava habeantur. Lectiones vero II et III Nocturni in diebus infra Octavam quæ pro-

prias item non habeant, sumuntur aut ex Octavario aut de Communi juxta Rubricas; sed, quando non habeantur Lectiones de Homilia in Evangelium Festi, tam infra Octavam quam in die Octava, Lectiones III Nocturni dicuntur ut in Festo.

8 In omnibus Officiis ritus Simplicis Psalmi ad Matutinum, qui in Psalterio in tres Nocturnos dispositi inveniuntur, sine interruptione dicuntur, cum suis novem Antiphonis extra Tempus Paschale, Tempore autem Paschali sub una tantum Antiphona, usque ad tertium Versum inclusive, omissis Versibus primo et secundo.

Tit. II. — *De Festorum præstantia*

1 Ut recte dignoscatur quale ex pluribus Officiis sit nobilius et proinde sive in occurrentia, sive in concurrentia, sive in ordine repositionis, aut translationis aut Commemorationum præferendum, cauto semper quod Festa Duplicia I classis primaria universalis Ecclesiæ præferuntur cuilibet Festo particulari, et quod Festa Dedicationis et Tituli Ecclesiæ propriæ et Patroni principalis loci, necnon Tituli et Sancti Fundatoris Ordinis seu Congregationis cedunt tantummodo prædictis Duplicibus I classis universalis Ecclesiæ, sequentes præstantiæ characteres considerandi sunt :

a) Ritus altior, nisi occurrat Dominica, vel aliqua ex Feriis, Vigiliis aut Octavis privilegiatis, juxta Rubricas.

b) Major solemnitas, scilicet si Festum celebretur cum feriatione, etiam in foro reducta vel sublata, aut cum Octava. Ratio tamen majoris solemnitatis per Octavam inductæ consideranda tantum est in die Festo atque in die Octava, non vero in diebus infra Octavam.

c) Ratio Primarii aut *Secundarii*.

d) Dignitas personalis, hoc ordine servato : Festa Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum.

2 In occurrentia, et in ordine repositionis, aut translationis, aut Commemorationum de Officiis eadem die occurrentibus alius quoque character considerandus est, nempe :

e) Proprietas Festorum. Dicitur Festum alicujus loci proprium, si agatur, præterquam de Dedicatione et Titulo Ecclesiæ propriæ, de Patrono principali loci, de Titulo et Sancto Fundatore Ordinis seu Congregationis, ut supra, etiam de loci Patrono secundario, de Sancto, in Martyrologio vel in ejus Appendice approbata descripto, cujus habetur corpus vel aliqua insignis reliquia, vel de Sancto, qui ad Ecclesiam, vel locum, vel personarum cœtum speciales habeat relationes. Igitur Festum quodvis istiusmodi proprium, ceteris paribus, præfertur Festo universalis Ecclesiæ. Excipiuntur tamen Dominicæ, Feriæ, Vigiliæ et Octavæ privilegiatæ, quæ, sicut etiam Festa primaria Duplicia I classis universalis Ecclesiæ, de quibus supra, uniuscujusque loci propria considerantur et sunt. Festum autem universalis Ecclesiæ, cujusvis ritus, quia est præceptivum, ceteris paribus, præferri debet Festis

quæ aliquibus locis ex mero Indulto sanctæ Sedis sunt concessa, quin tamen propria, sensu quo supra, dici queant.

Tit. III. — *De Octavis*

1 Octavæ inter se præferuntur eadem lege, qua Festa ipsa ad quæ pertinent.

2 Octavæ Festorum Duplicium I classis Domini, quæ in universali Ecclesia cum Octava recoluntur, ita sunt privilegiatæ ut de eis semper fiat aut Officium aut Commemoratio, ut fusius habetur in Rubricis. Attamen Octava Corporis Christi iisdem gaudet privilegiis quibus Octava Epiphaniæ; Octava Ascensionis, et Octava Sacratissimi Cordis Jesu, in occurrentia tantum, iisdem quibus Octava Nativitatis.

3 Octavæ aliorum Festorum Duplicium I classis sunt Octavæ communes, et quandoque omittuntur juxta Rubricas. Alias, nisi a nobiliori Officio impediantur, per integram recoluntur Octavam, sub ritu Semiduplici in diebus infra Octavam, sub ritu autem Duplici majori in die Octava.

4 Octavæ vero Duplicium II classis sunt Octavæ simplices, et celebrantur tantum in ipsa die Octava, sub ritu quidem Simplici, nisi pariter a nobiliori Officio impediantur : nil autem fit de eis infra Octavam.

5 De Octavis quæ non sunt in Breviario Romano, ninil fit a die 17 Decembris ad Vigiliam Nativitatis Domini, a Feria IV Cinerum ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes ad Festum Ssmæ Trinitatis, semper inclusive.

Tit. IV. — *De Festorum occurrentia accidentali eorumque translatione*

1 De Dominicis majoribus I classis, quodvis Festum in eis occurrat, semper faciendum est Officium, Dominicæ vero II classis cedunt tantummodo Festis Duplicibus I classis, quo in casu de Dominica fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, cum IX Lectione ad Matutinum.

2 De Dominicis minoribus seu per Annum, semper fieri debet Officium, nisi occurrat aliquod Duplex I vel II classis, aut quodvis Festum novem Lectionum Domini, non autem eorum dies Octava; et, in casu, in Officio Festi, fit Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus, cum IX Lectione ad Matutinum. Excipiuntur tamen Dominicæ infra Octavas quaslibet privilegiatas, in quibus Officium fieri nequit de Festis, quæ infra ipsas Octavas prohibentur. Itemque excipiuntur Dominicæ a die 25 ad 28 Decembris aut in die Octava Epiphaniæ occurrentes, et Dominica impedita vel a superveniente Septuagesima vel a Dominica ultima post Pentecosten, de quibus omnibus fit Officium ut habetur in propriis Rubricis; nec non Dominica occurrens a die 1 ad 6 Januarii, vel die 7 a superveniente Dominica infra Octavam Epiphaniæ impedita, cujus Officium fit in Vigilia Epiphaniæ, et in qua, nisi a nobiliori Officio impediatur, celebratur Festum Ssmi Nominis Jesu.

3 Duplicia I et II classis quæ ab alio nobiliori Officio impediuntur, transferenda sunt in

proximiorem insequentem diem quæ libera sit ab alio Festo Duplici I vel II classis, a Dominica occurrenti, a Vigilia privilegiata, et ab aliis Officiis quæ hujusmodi Festa respective excludant.

4 Festa Duplicia majora aut minora et Semiduplicia, si quando sint impedita, non transferuntur, sed commemorantur aut penitus omittuntur, ut dicitur in titulo VII *De Commemorationibus.*

5 Porro, si in Dominicis majoribus quæ sub ritu Semiduplici aut Duplici majori recoluntur, occurrat Officium Duplex majus aut minus, vel Semiduplex, vel Festum aut dies Octava Simplex, fit de Dominica cum Commemoratione Officii occurrentis, juxta Rubricas, omissa IX Lectione ipsius Officii. Idem fit in Dominicis minoribus, nisi in Dominicis per Octavam quamlibet privilegiatam II Ordinis occurrat Festum Duplex I classis, et in die quidem Octava quod sit Ecclesiæ universalis, aut in aliis Dominicis occurrat Festum quodvis Domini aut quodlibet Duplex I vel II classis; quibus in casibus, ut supra, num. 2, dictum est, fit de Festo, cum Commemoratione et IX Lectione Dominicæ.

6 Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus. Si tamen dies 2 Novembris in Dominicam inciderit, Officium fit de Dominica cum Commemoratione Octavæ omnium Sanctorum; et Commemoratio omnium fidelium defunctorum, iisdem cum juribus, in diem 3, tamquam in sedem propriam, transfertur.

7 Quando occurrunt accidentaliter duo Festa quæ transferri non valeant juxta Rubricas, vel duæ Octavæ, in honorem ejusdem Personæ, fit Officium de Festo vel de Octava nobiliori, omissa, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratione alterius. Similiter, si infra aliquam Octavam communem, vel in die ipsa Octava, etiam Simplici, occurrat Festum cujusvis ritus de eadem Persona, fit Officium de Festo, sub ritu tamen et cum privilegiis ipsi Octavæ convenientibus, nisi tamen Festum sub altiori ritu sit celebrandum, et omissa vel addita Commemoratione Octavæ, ut supra. Si occurrat vero Festum aliquod infra aliquam Octavam privilegiatam de eadem Persona, aut in ipsa die Octava, fit de Officio nobiliori juxta Rubricas, et omittitur vel additur Commemoratio alterius, pariter ut supra.

8 Dies Octava cujusvis Festi accidentaliter impediti non transfertur, sed sua die celebratur aut omittitur, juxta Rubricas; excepta tamen Octava sanctissimi Nominis Jesu, necnon Octava Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph, sicubi fuerit celebranda, quæ per octo dies agitur ab ipso respectivo Festo computandos, etiam si hoc extra Dominicam recolatur.

Tit. V — *De Festorum occurrentia perpetua eorumque repositione*

1 Festa ritus Duplicis sive majoris sive minoris aut Semiduplicis universalis Ecclesiæ, sive fixa sive mobilia, sicubi perpetuo impediantur, non reponuntur, sed die sua commemorantur vel

omittuntur, ut dicitur in titulo VII *De Commemorationibus*. Idem servatur de Festis alicujus Nationis, vel Diœcesis, vel Ordinis, vel Instituti, quæ pariter, si in aliqua particulari Ecclesia suo die impediantur, commemorantur vel omittuntur, ut supra. Festa vero propria alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ, quæ in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto, aut in sua particulari Ecclesia respective impediantur, reponuntur in proximiori sequenti die libera, juxta Rubricas.

2 Festa fixa Duplicia I et II classis perpetuo impedita reponuntur, tamquam in sede propria, in prima die libera ab alio Festo Duplici I aut II classis, a Vigilia privilegiata et ab aliis Officiis quæ hujusmodi Festa respective excludant. Duplicia vero I et II classis certis Feriis assignata, si perpetuo impediantur, item tamquam in sede propria reponuntur in Feria proxime insequenti perpetuo libera, ut supra.

3 Dominicæ, sive majores sive minores, excludunt assignationem perpetuam cujusvis Festi etiam Duplicis I classis, excepta Dominica inter Circumcisionem Domini et Epiphaniam, in qua fit Officium Ssmi Nominis Jesu, Dominica infra Octavam Epiphaniæ, in qua Festum agitur Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph, Dominica I post Pentecosten, in qua celebratur Festum Ssmæ Trinitatis et Dominica ante Kalendas Novembris, in qua recolitur Festum D. N. Jesu Christi Regis.

4 Commemoratio omnium fidelium defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus.

5 Si infra Octavam aut in ipsa die Octava, perpetuo occurrat Festum aliquod de eadem Persona, omnia observantur quæ de occurrentia accidentali dicta sunt in titulo IV, num. 7; excepto quidem Festo Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph, quod peculiaribus regitur Rubricis in Proprio de Tempore exstantibus.

6 Quando Festa universalis Ecclesiæ quæ cum Octava celebrantur, ob impedimentum perpetuum, in die proxime sequenti, juxta Rubricas, sint reponenda, non ideo reponitur eorum dies Octava, quæ in universa Ecclesia die sua recoli debet. Idem dicendum de die Octava Festi proprii alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis vel Instituti, quod in aliqua particulari Ecclesia, alia die sit reponendum. E contra, si Festum proprium alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ, quod cum Octava celebretur, in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto, aut in sua particulari Ecclesia respective impeditum fuerit, ideoque reponatur juxta Rubricas, reponitur etiam dies Octava, quæ celebrabitur octavo die post celebratum Festum, ac si ipsum in die propria recolatur.

Tit. VI. — *De concurrentia Festorum*

1 Dominicæ majores habent Vesperas integras in concurrentia cum quovis Festo quod non sit Duplex I aut II classis; atque in I Vesperis extra Adventum sumunt Antiphonas cum Psalmis de Sabbato, in Adventu autem Antiphonas **de propriis**

Laudibus cum iisdem Psalmis de Sabbato.

2 Dominicæ minores cedunt Vesperas Duplicibus I aut II classis, et omnibus Festis Domini, non vero diebus Octavis item Domini, quæ in Ecclesia universali non sint privilegiatæ; integras autem habent Vesperas in concursu cum aliis Festis et Officiis, sumptis in I Vesperis Antiphonis et Psalmis de Sabbato, aut, infra ipsas Octavas Domini privilegiatas, de Octava currenti. Et similiter Festa Domini, etiam secundaria, in Dominica occurrentia, et Vigilia Epiphaniæ, integras habent Vesperas in concursu cum Duplicibus majoribus et minoribus, quæ non sint Domini; ipsaque in concursu cum aliis Domini Festis eas sequuntur normas quæ inferius, num. 4, sunt expositæ.

3 Leges peculiares quibus ordinantur Vesperæ infra Octavam Nativitatis Domini, habentur suo loco in propriis Rubricis.

4 Quando duo Officia ejusdem Personæ simul concurrant, si ea sint diversi ritus aut nobilitatis, fit totum de nobiliori, omissa, nisi agatur de Mysteriis Domini diversis, Commemoratione alterius; in paritate autem ritus et nobilitatis, si agatur de Mysteriis Domini diversis, Vesperæ fiunt a Capitulo de sequenti cum Commemoratione præcedentis, secus autem, et quoties Officia non sint Domini, fit totum de præcedenti, omissa Commemoratione sequentis.

Tit. VII — *De Commemorationibus*

1 **In Duplicibus I classis fit Commemoratio de Officio præcedentis diei**, tantum si illud fuerit aut Dominica quævis (non tamen Dominica post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes in Sabbatum anticipata), præterquam in I Vesperis Nativitatis et Epiphaniæ, aut Octava privilegiata, aut Duplex I vel II classis, aut Feria Adventus et Quadragesimæ, etiam si, a nobiliori Officio impeditum, sua die solam habuerit Commemorationem. In occurrentia fit Commemoratio de Dominica qualibet, etiam anticipata (de qua tamen, si ea fuerit post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes in Sabbatum anticipata, nihil fit in II Vesperis), de Octava privilegiata, de Vigilia Epiphaniæ, et de Feria majori; necnon, extra Festa primaria Domini I classis Ecclesiæ universalis, de quolibet Duplici sive majori sive minori aut Semiduplici, de quibus tamen, nisi hæc fuerint Domini Festa in Dominica quavis aut in Vigilia Epiphaniæ occurrentia, fit tantum in Laudibus. De sequenti autem Officio, etiam impedito ut supra, fit semper Commemoratio, præterquam de die infra Octavam non privilegiatam, et de Officio Simplici.

2 In Duplicibus II classis de Officio præcedentis diei, etiam a nobiliori impedito, ut numero superiori dictum est, semper fit Commemoratio, præterquam de Dominica XXIII post Pentecosten in Sabbatum anticipata, de Festo Semiduplici, de die infra Octavam non privilegiatam, de Feria quæ non sit Adventus et Quadragesimæ; et, in Festo Circumcisionis, etiam de Dominica et de Duplici majori aut minori. In occurrentia fit Commemoratio de Dominica mi-

nori, etiam anticipata, de Vigilia Epiphaniæ, de quolibet Duplici vel Semiduplici, de die infra Octavam privilegiatam, de Feria majori, de Vigilia communi, extra Dominicam quamlibet occurrente, et de Festo aut die Octava simplici; et de Festo aut die Octava simplici non fit in I Vesperis, neque de Dominica post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes in Sabbatum anticipata fit in II Vesperis. De sequenti autem Officio, etiam impedito ut supra, fit semper Commemoratio, præterquam de die infra Octavam non privilegiatam, et de Officio Simplici.

3 In Officio Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum nulla fit Commemoratio cujusvis Festi vel Officii occurrentis, quod proinde, si transferri nequeat juxta Rubricas, penitus omittitur.

4 Pro Commemoratione sequentis diei infra Octavam, etiam privilegiatam, quando sit facienda, sumuntur Antiphona et Versus e I Vesperis Festi, nisi habeantur propria per singulos dies infra Octavam, aut specialiter per totam Octavam assignata, aut denique nisi extra diem festum sint incongrua.

5 Quando plures fieri debeant Commemorationes, cauto quod in Vesperis semper fit prima Commemoratio de Officio concurrenti, cujusvis ritus et dignitatis, si ea facienda sit juxta Rubricas, et quod, exstante in pluribus simplificatis Officiis pari nobilitate, Commemoratio pro I Vesperis Commemorationi pro II Vesperis, etiam infra Octavam Nativitatis Domini, anteponitur; tam in Vesperis quam in Laudibus, hic ordo servatur, præposita quidem Commemoratione Officii juxta titulum II nobilioris, si plura Officia ad unum eumdemque e numeris mox ponendis referantur : 1 de Dominica qualibet vel de Vigilia Epiphaniæ, et, ante Dominicam minorem et ipsam Vigiliam, de quolibet Festo Domini, quod Officio Dominicæ hujusmodi ac Vigiliæ, ut dictum est titulo IV, num. 5, in occursu præfertur; 2 de die infra Octavam Epiphaniæ aut Corporis Christi; 3 de die Octava Duplici majori; 4 de Duplici majori; 5 de Duplici minori; 6 de Semiduplici; 7 de die infra Octavam Nativitatis Domini vel Ascensionis vel Sacratissimi Cordis Jesu; 8 de die infra Octavam communem; 9 de Feria VI post Octavam Ascensionis; 10 de Feria majori; 11 de Vigilia communi; 12 de die Octava Simplici; 13 de Simplici.

Tit. VIII — *De Conclusione propria Hymnorum et Versu proprio ad Primam, de Suffragio Sanctorum, de Precibus, de Symbolo Athanasiano*

1 Quando eodem die plura occurrunt Officia, quæ propriam habeant Conclusionem Hymnorum vel proprium Versum ad Primam, Conclusio et Versus dicuntur, quæ propria sunt Officii quod recitatur. Quod si Officium diei careat Conclusione et Versu propriis, sumuntur Conclusio et Versus, quæ sint propria Officii primo loco inter cetera Conclusionem aut Versum proprium habentia commemorati, ita tamen, ut neque in I aut II Vesperis, neque ad Completorium eas respective sequens

adhibeatur Conclusio alicujus Festi aut diei Octavæ Simplicis, aut sanctæ Mariæ in Sabbato, si de eis ad ipsas Vesperas omittenda sit Commemoratio. Deficientibus vero etiam Officii commemorati Conclusione et Versu Propriis, dicuntur Conclusio et Versus de occurrenti Octava communi, vel secus de Tempore. In Officiis tamen de Tempore Adventus, quamvis Conclusio Hymnorum propria non habeatur, numquam adhibetur Conclusio *Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.*

2 Symbolum Athanasianum additur ad Primam in Festo Ssmæ Trinitatis et in Dominicis tantummodo post Epiphaniam et post Pentecosten, quando de eis persolvendum est Officium, salva exceptione de qua numero sequenti.

3 Quando in Dominica fit Commemoratio Duplicis, vel cujusvis Octavæ, omittuntur Suffragium, Preces et Symbolum Athanasianum. In Feriis vero in quibus item fit Commemoratio Duplicis aut Octavæ, omittuntur Suffragium et Preces Dominicales ad Primam et Completorium; non autem Preces Feriales, si sint dicendæ.

Tit. IX. — *De Festis Dedicationis, aliisque particularibus Ecclesiis propriis*

1 Festum Dedicationis cujuslibet Ecclesiæ est semper primarium, et Festum Domini.

2 Anniversarium Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis et Festum Titulare ejusdem celebranda sunt sub ritu Duplici I classis cum Octava per totam Diœcesim ab universo Clero sæculari et etiam regulari Kalendarium Diœcesanum adhibente; a Regularibus vero utriusque sexus in eadem Diœcesi commorantibus ac proprium Kalendarium habentibus, pariter sub ritu Duplici I classis, absque tamen Octava, nisi hæc ex alio titulo sit celebranda.

3 Festa Patronorum principalium Oppidi vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis, Clerus sæcularis et regularis ibi degens et Kalendarium Diœcesanum sequens, sub ritu Duplici I classis cum Octava celebrabit; Regulares vero ibidem commorantes et Kalendarium proprium habentes, eadem Festa, quamvis feriata in foro numquam fuerint, eodem ritu celebrabunt, absque tamen Octava, nisi pariter eis alio titulo debeatur.

4 Si Patronus loci præcipuus, aut Titulus Ecclesiæ, aut alius Sanctus qui sub ritu Duplici I vel II classis alicubi celebretur, cujus Festum ad normam tit. II num. 2 harum Rubricarum proprium censeri debeat, descriptus sit in Kalendario cum aliis Sanctis, quibus est ex natura sua conjunctus, scilicet quando inter eos necessaria consanguinitatis aut affinitatis ratio intercedit, non est a Sociis separandus. Si vero illis conjunctus sit ex occasione tantum, quia scilicet eadem die obierint, tunc a Sociis separatur, et de eo agitur Festum sub ritu competenti. Quod si Socii sint cum eo descripti in Kalendario sub ritu pariter Duplici I vel II classis, in proxima die reponuntur, juxta Rubricas, sub ritu quo in Kalendario inscribuntur; si vero inscripti fuerint sub alio quovis ritu, de eis fit aut omittitur Commemo-

ratio, juxta superiores Rubricas, in Officio ipso de Patrono aut alio Sancto proprio,ut supra.

5 Si Patronus secundarius, vel alius Sanctus proprius, ut supra, qui sub ritu Duplici majori vel minori aut Semiduplici celebrari debeat, pariter cum Sociis descriptus sit in Kalendario sub ritu Simplici, de eo fit Festum sub ritu competenti, et de Sociis fit tantum Commemoratio, juxta Rubricas. Si tamen inter eos necessaria consanguinitatis aut affinitatis ratio intercedat, vel etiam si eodem loco, eodem tempore, eadem de causa vitam obierint, Patronus aut alius Sanctus proprius a Sociis non separatur, sed de omnibus simul celebratur Festum sub ritu qui Patrono aut Sancto proprio competat. Quod item fit si omnes qualibet de causa simul in Kalendario descripti sint sub ritu Duplici majori vel minori aut Semiduplici. In his tamen casibus Sancti proprii nomen et gesta, quæ sejuncta sint, in Oratione et Lectionibus II Nocturni nomini et gestis Sociorum præferuntur.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII JUXTA CONSTITUTIONEM « DIVINO AFFLATU » REFORMATIS EXCERPTÆ

in quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa vel Officia sive perpetuo sive accidentaliter occurrant; in altera vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

In alterutra Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur :

PRimum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Officia, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt; deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulum, in quo sibi invicem occurrunt, in prima Tabella, Duplex I classis et Dominica I classis, erit quod invenitur ultimo loco in eadem linea in qua inscribitur Duplex I classis, in quo signatus est numerus 6; quia, si ad ipsum quadrangulum tam Duplex I classis quam Dominica I classis ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum 6 apposita sic habet :

6 Officium de secundo, Translatio de primo. Id est Officium fiat de Dominica I classis et Duplex I classis transferatur juxta Rubricas; quia, cum in his regulis dicitur de primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo vel Officio in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum de secundo, vel sequenti, de Officio in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis positus est 0, quia nullus occursus aut concursus esse potest inter Officia simul ad diem quadrangulum occurrentia.

Scire tamen oportet quæ sint Dominicæ et Feriæ majores, quæ Vigiliæ privilegiatæ, et quæ Duplicia I et II classis et majora, tam Primaria quam Secundaria; sicut et quæ Officia, ad effectum tit. II, n. 1 superiorum Rubricarum, cum Feriatione vel cum Octava celebrentur.

DOMINICÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES :

Dominicæ I classis

quæ in occurrentia, etiam accidentali, Festis quibuslibet præferuntur :

Prima Adventus
Prima Quadragesimæ
Secunda Quadragesimæ
Tertia Quadragesimæ
Quarta Quadragesimæ
Passionis
Palmarum
Paschatis
In Albis
Pentecostes

Dominicæ II classis

quæ in occurrentia accidentali Festis quibuslibet præferuntur, præterquam Duplicibus I classis :

Secunda Adventus
Tertia Adventus
Quarta Adventus
Septuagesimæ
Sexagesimæ
Quinquagesimæ

FERIÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES :

Feriæ privilegiatæ

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Feria Quarta Cinerum
Feriæ omnes Majoris Hebdomadæ

Feriæ non privilegiatæ

quæ in occurrentia Festis tantum Simplicibus præferuntur :

Adventus
Quadragesimæ post diem Cinerum
Passionis ante Dñicam Palmarum
Quatuor Temporum Septembris
Secunda Rogationum

VIGILIÆ PRIVILEGIATÆ

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES

Vigiliæ I classis

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Vigilia Nativitatis Domini
Vigilia Pentecostes

Vigilia II classis

quæ in occurrentia præfertur Festis quibuslibet, præterquam Duplicibus I vel II classis et Festis Domini .

Vigilia Epiphaniæ

DUPLICIA I CLASSIS PRIMARIA

Nativitas Domini
Epiphania Domini
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus
Ascensio Domini
Pentecostes cum duobus sequentibus diebus
Festum Ssmæ Trinitatis
» Ssmi Corporis Christi
» sacratissimi Cordis Jesu
» D. N. J. Christi Regis
Conceptio immaculata B. Mariæ Virg.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Assumptio B. Mariæ Virg.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli
Nativitas S. Joannis Baptistæ
Festum S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf.
Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni

Festum Ss. Petri et Pauli Apostolorum
Festum Omnium Sanctorum
Dedicatio Ecclesiæ propriæ, ejusque Anniversarium
Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, ejusque Anniversarium
Titulus propriæ Ecclesiæ
Titulus Ecclesiæ Cathedralis
Patroni principales Oppidi, vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis
Titularis et Sanctus Fundator Ordinis seu Congregationis

DUPLEX I CLASSIS SECUNDARIUM

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

DUPLICIA II CLASSIS PRIMARIA

Circumcisio Domini
Transfiguratio Domini
Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris
Purificatio B. Mariæ Virg.
Visitatio B. Mariæ Virg.
Nativitas B. Mariæ Virg.
Festum S. Andreæ Ap.
» S. Thomæ Ap.
» S. Joannis Ap. et Ev.
» S. Matthiæ Ap.
» Ss. Philippi et Jacobi App.
» S. Jacobi Ap.
Festum S. Bartholomæi Ap.
» S. Matthæi Ap. et Ev.
» Ss. Simonis et Judæ App.
» S. Marci Ev.
» S. Lucæ Ev.
» S. Stephani Protomartyris
» Ss. Innocentium Mm.
» S. Annæ, Matris B. Mariæ Virg.
» S. Laurentii Mart.
» S. Joachim, Patris B. Mariæ Virg., Conf.

DUPLICIA II CLASSIS SECUNDARIA

Festum Ssmi Nominis Jesu
» Inventionis S. Crucis
» septem Dolorum B. M. V. mense Septembri
Festum Ssmi Rosarii B. M. V.
» Maternitatis B. M. V.

DUPLICIA MAJORA PRIMARIA

Dies Octava cujuslibet Duplicis I classis Primarii
Festum Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives
Præsentatio B. Mariæ Virginis
Festum S. Gabrielis Archangeli
» S. Raphaëlis Archangeli
» Ss. Angelorum Custodum
Decollatio S. Joannis Baptistæ
Festum S. Petri Ap. ad Vincula
» S. Barnabæ Ap.
» S. Benedicti Abb.
» S. Dominici Conf.
» S. Francisci Assisiensis Conf.
» S. Ignatii Conf.
» S. Francisci Xaverii Conf.
» Patronorum minus principalium

DUPLICIA MAJORA SECUNDARIA

Dies Octava cujuslibet Duplicis I classis Secundarii
Exaltatio S. Crucis
Apparitio B. Mariæ Virg. immaculatæ
Festum septem Dolorum B. Mariæ Virg., tempore Passionis
Commemoratio B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo
Festum Ssmi Nominis Mariæ
Festum B. Mariæ Virg. de Mercede
Apparitio S. Michaëlis Archangeli
Cathedra S. Petri Ap. Romæ
Cathedra S. Petri Ap. Antiochiæ
Conversio S. Pauli Ap.
Commemoratio S. Pauli Ap.
Festum S. Joannis Ap. ante Portam Latinam

ALIA FESTA PRIMARIA

Dies Natalitia, vel quasi-Natalitia, cujuscumque Sancti.

ALIA FESTA SECUNDARIA

Impressio sacrorum Stigmatum sancti Francisci Conf.
Inventio S. Stephani Protomartyris
Festa sive Domini, sive B. Mariæ Virg. sub aliquo peculiari titulo, sive Sanctorum, præter eorumdem Natalem diem, uti Inventionis, Translationis, Patrocinii et hisce similia

FESTA FERIATA

Dominicæ omnes
Nativitas Domini
Circumcisio
Epiphania
Feria II et III Paschatis
Ascensio Domini
Feria II et III Pentecostes
Festum Sanctissimi Corporis Christi
Inventio S. Crucis
Conceptio immaculata B. M. V.
Purificatio B. Mariæ Virg.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Assumptio B. Mariæ Virg.
Nativitas B. Mariæ Virg.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli
Nativitas S. Joannis Baptistæ
Festum S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf.
Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni
Festum S. Andreæ Ap.
» S. Thomæ Ap.
» S. Joannis Ap. et Ev.
» S. Matthiæ Ap.
» Ss. Philippi et Jacobi App.
» Ss. Petri et Pauli App.
» S. Jacobi Ap.
» S. Bartholomæi Ap.
» S. Matthæi Ap. et Ev.
» Ss. Simonis et Judæ App.
» S. Stephani Protomartyris
» Ss. Innocentium Mm.
» S. Annæ, Matris B. Mariæ Virg.

Festum S. Laurentii Mart.
» S. Joachim, Patris B. Mariæ Virg., Conf.
» Omnium Sanctorum

Festum Patronorum principalium Oppidi vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis

Festum Feriatis æquiparatum

Festum Sacratissimi Cordis Jesu

FESTA QUÆ CUM OCTAVA CELEBRANTUR

alia gaudent Octava privilegiata, de qua semper fit aut Officium, aut saltem Commemoratio; alia Octava communi, de qua etiam Commemoratio quandoque omitti potest, juxta Rubricas; alia Octava simplici de qua fit tantum in die Octava.

OCTAVÆ PRIVILEGIATÆ

de quibus semper fit aut Officium aut Commemoratio dividuntur in tres ordines :

Octavæ I Ordinis

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Octava Paschatis
Octava Pentecostes

Octavæ II Ordinis

quæ in diebus infra Octavam Festis quibuslibet præferuntur præterquam Duplicibus I classis, in die autem Octava etiam Duplicibus I classis quæ non sint Ecclesiæ universalis :

Octava Epiphaniæ Domini
Octava Ssmi Corporis Christi

Octavæ III Ordinis

quæ in occurrentia iisdem tantum Festis præferuntur atque Octavæ communes :

Octava Nativitatis Domini
Octava Ascensionis Domini
Octava Sacratissimi Cordis Jesu

OCTAVÆ COMMUNES

quæ infra Octavam præferuntur tantum Officiis Simplicibus, et in die Octava omnibus Duplicibus quæ non sint I aut II classis :

Octava Conceptionis immaculatæ B. Mariæ Virg.
Octava Assumptionis ejusdem
Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ
Octava Solemnit. S. Joseph
Octava Ss. Petri et Pauli App.
Octava Omnium Sanctorum
Octava Dedicationis et Tituli propriæ Ecclesiæ

Octava Dedicationis et Tituli Ecclesiæ Cathedralis

Octava Patroni principalis Oppidi vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis

Octava Tituli et Sancti Fundatoris Ordinis seu Congregationis

Octavæ aliorum Festorum Duplicium I classis, quæ alicubi cum Octava celebrentur

OCTAVÆ SIMPLICES

quæ in die Octava Festis Simplicibus præferuntur et Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato :

Octava Nativitatis B. Mariæ Virg.

Octava S. Joannis Ap. et Ev.

Octava S. Stephani Protomartyris

Octava Ss. Innocentium Mm.

Octava S. Laurentii Mart.

Octavæ aliorum Festorum Duplicium II classis, quæ alicubi cum Octava celebrentur.

SI OCCURRAT EODEM DIE

	» S. Maria in Sabbato	» Dies Octava simplex	» Feria major non privilegiata	» Dies infra Octavam communem	» Dies infra Octavam III ordinis	» Dies infra Octavam II ordinis	» Semiduplex	» Duplex minus	» Duplex majus	» Dies Oct. Communis vel III ordinis	» Dies Octava II ordinis	» Duplex II classis	» Duplex I classis	» Feria privileg., Vigilia I cl., vel dies infra Oct. I ord.	» Dominica minor vel Vigilia Epiphaniæ	» Dominica II classis	et Dominica I classis
Duplex I classis	0	1	3	1	3	3	3	3	3	3	6	5	8	6	3	3	6
Duplex II classis	0	3	3	1	3	6	3	3	3	3	6	8	6	6	3	6	6
Dies Octava Communis . .	0	3	3	3	3	4	3	3	3	7	4	4	4	0	4	4	4
Duplex majus	0	3	3	3	3	4	3	3	7	4	4	4	4	4	4	4	4
Duplex minus	0	3	3	3	3	4	3	7	4	4	4	4	4	4	4.	4	4
Semiduplex	0	3	3	3	3	4	7	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Dies infra Oct. communem .	0	3	3	7	4	4	4	4	4	4	4	2	2	0	4	4	4
Vigilia.	0	3	2	4	4	4	4	4	4	4	4	4	2	2	0	0	0
Dies Octava Simplex . . .	0	7	4	4	4	4	4	4	4	4	0	4	2	0	4	4	4
Simplex	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	2	4	4	4	4

1. Officium de 1, nihil de 2.
2. Officium de 2, nihil de 1.
3. Officium de 1, com. de 2.
4. Offi ium de 2, com. de 1.
5. Offic. de 1, translatio de 2.
6. Offic. de 2, translatio de 1.
7. Officium de nobiliori, commemoratio de alio . .
8. Officium de nobiliori, translatio de alio.

QUANDO CONCURRIT

	» Die Octava vel Festo Simplici	» S. Maria in Sabbato	» Die infra Octavam communem	» Die infra Octavam privilegiatam	» Semiduplici	» Duplici minori	» Duplici majori	» Die Octava Duplici majori	» Duplici II classis	» Duplici I classis	cum Dominica vel Vigilia Epiphaniæ
Dominica	4	0	4	4	4	4	4	4	3	3	0
Duplex I classis	2	2	2	4	4	4	4	4	4	5	4
Duplex II classis.	2	2	2	4	4	4	4	4	5	3	4
Dies Octava privilegiata	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	4
Dies Octava Communis	4	4	4	4	4	4	4	5	3	1	3
Duplex majus	4	4	4	4	4	4	5	3	3	1	3
Duplex minus	4	4	4	4	4	5	3	3	3	1	3
Semiduplex	4	4	4	4	5	3	3	3	1	1	3
Dies infra Octavam privilegiatam	4	0	0	0	3	3	3	3	3	3	3
Dies infra Octavam communem	4	0	0	0	3	3	3	3	1	1	3

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, Commemoratio de sequenti.
5. Totum de nobiliori, Commemoratio de alio; in paritate, a Capitulo de sequenti, Commemoratio de præcedenti.

NOTANDA IN PRÆCEDENTES TABELLAS

1 Quando in regulis alterutrius Tabellæ invenitur Officium de Nobiliori, vel Totum de Nobiliori, intelligi debet de illo ex duobus occurrentibus aut concurrentibus Festis vel Officiis, quod, ad normam tituli II præcedentium Rubricarum De Festorum præstantia, alteri præferri debeat.

2 Dominicæ quævis assignationem perpetuam excludunt cujusvis Festi, excepta Dominica inter Circumcisionem et Epiphaniam, in qua fit Officium Ssmi Nominis Jesu; Dominica infra Octavam Epiphaniæ, in qua Festum agitur Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph; Dominica I post Pentecosten, in qua celebratur Festum Ssmæ Trinitatis et Dominica ultima Octobris, in qua recolitur Festum D. N. Jesu Christi Regis.

3 Vigiliæ communes, si in aliquam Dominicam inciderint, anticipantur Sabbato, juxta Rubricas, etiam sicubi a Duplici I classis occurrenti sua die perpetuo impeditæ fuerint; Vigiliæ vero privilegiatæ ipsa die Dominica celebrantur, ut propriis locis habetur.

4 De Octavis quæ non sunt in Breviario Romano, nihil fit a die 17 ad 24 Decembris, a Feria IV Cinerum ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes ad Festum Ssmæ Trinitatis, semper inclusive.

5 De quolibet Duplici majori vel minori aut Semiduplici, quod a Festo Duplici I classis primario Domini Ecclesiæ universalis impediatur, nihil fit; de Festo hujusmodi, a ceteris Duplicibus I classis impedito, nisi hoc fuerit Domini Festum in Dominica quavis aut in Vigilia Epiphaniæ occurrens, fit tantum Commemoratio ad Laudes.

6 Item de die Octava Simplici vel Festo item Simplici ab occurrenti Duplici II classis impeditis, fit tantum ad Laudes, et insuper, de Festo, etiam ad Matutinum, si legi possit IX Lectio historica vel stricte propria.

7 Festa tamen alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ propria, quæ in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto aut in sua particulari Ecclesia perpetuo impediantur, si celebrentur sub ritu Duplici majori vel minori aut Semiduplici, reponuntur in proxima sequenti die, quæ libera sit a quolibet Officio Duplici, a Festo Semiduplici, a Vigiliis privilegiatis et ab Octavis II ordinis.

8 Si duo Officia ejusdem Personæ eodem die occurrant, fit de nobiliori juxta Rubricas, et omittitur, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratio alterius. Idem servatur in concurrentia, et in paritate nobilitatis Vesperæ non dimidiantur, nisi pariter agatur de diversis Domini mysteriis, sed integræ dicuntur de præcedenti sine Commemoratione sequentis. Si

tamen aliquod Festum Duplex majus aut minus vel Semiduplex vel Simplex occurrat infra aliquam Octavam communem ejusdem Personæ, vel in ipsa die Octava, etiam Simplici, Officium fit de Festo sub ritu et cum privilegiis ipsi Octavæ convenientibus, nisi illud sub altiori ritu sit celebrandum; et additur vel omittitur Commemoratio Octavæ, ut supra.

9 Feria VI post Octavam Ascensionis in occurrentia et concurrentia, et Vigilia Pentecostes in concurrentia tantum, iisdem gaudent privilegiis ac dies infra Octavam communem; sed hæc illis præfertur.

10 Festa Domini, et dies Octavæ item Domini quæ in universali Ecclesia sint privilegiatæ, in occurrentia accidentali et in concurrentia, Dominicæ minori præferuntur.

11 De VII die infra aliquam Octavam nihil fit in II Vesperis, si die sequenti persolvendum sit Officium de die Octava; dicuntur autem integræ Vesperæ vel fit Commemoratio juxta Rubricas, si die sequenti nihil faciendum sit de die Octava, vel etiam si concurrens dies VII infra Octavam, juxta ordinem in titulo VII, num. 5, De Commemorationibus, præscriptum, præferri debeat diei Octavæ, in Officio nobiliori commemorandæ.

12 Item nihil fit ad II Vesperas de Dominicis post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes, quæ Sabbato anticipari debuerint juxta Rubricas, quamvis Dominica sequens commemoranda tantum sit; eis tamen integra manent privilegia Dominicæ tam in occursu, quam in concursu ad I Vesperas.

13 In Nativitate Domini et tribus sequentibus diebus, in Circumcisione, in Officio Ssmi Nominis Jesu, et in Epiphania ejusque die Octava, nulla fit Commemoratio de Dominica occurrenti, nec etiam, præterquam in II Vesperis sanctorum Innocentium et Epiphaniæ, et utrisque Vesperis diei Octavæ ejusdem, de Dominica concurrenti. Officium tamen Ssmi Nominis Jesu tam in occursu quam in concursu admittit Commemorationem de Vigilia Epiphaniæ. Circumcisio autem Domini præfertur in occurrentia cuilibet Festo, etiam Duplici I classis, et in concurrentia non admittit Commemorationem Officii præcedentis, quod non fuerit Duplex II classis. Dies vero Octava Corporis Christi cedit in occurrentia Festis Duplicibus I classis primariis Ecclesiæ universalis.

14 Infra Octavam Nativitatis Domini, præterquam in Officio Circumcisionis, Vesperæ usque ad Capitulum dicuntur semper de Octava, sub ritu Officii in concurrentia nobilioris. A Capitulo autem ipsæ Vesperæ juxta normam consuetam fiunt de Officio ex concurrentibus nobiliori, exceptis II Vesperis S. Stephani Protomartyris, cum Commemoratione alterius, si hæc agenda sit juxta Rubricas; sed in paritate nobilitatis fiunt semper de Officio præcedenti, cum Commemoratione sequentis.

15 De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando a nobiliori Officio impeditæ fuerint, semper fit Commemoratio ad

Laudes et in Vesperis; de Feriis vero Quatuor Temporum et II Rogationum, fit ad Laudes tantum. Itemque ad Laudes tantum fit Commemoratio de Vigiliis communibus, quando agenda est, juxta superiorem tabellam.

Et tam de Feria quam de Vigilia commemoratis, dummodo in eis idem atque in Officio currenti non habeatur Evangelium, dicitur IX Lectio de Homilia, præterquam de Feriis Adventus extra Quatuor Tempora.

Ordinarium divini Officii

JUXTA RITUM ROMANUM PERSOLVENDI

Clericis in sacris constitutis, qui integrum divinum Officium, quamvis in partes distributum, coram Ssmo Sacramento, sive publicæ adorationi exposito sive in tabernaculo adservato, devote recitaverint, conceditur : Indulgentia plenaria, si præterea sacramentalem confessionem instituerint, ad eucharisticum Convivium accesserint et ad mentem Summi Pontificis oraverint. *Pius Pp. XI, 23 Octobris 1930.*

Iis vero, qui divinum Officium coram Ssmo Sacramento, ut supra, ex parte tantum recitaverint, conceditur : Indulgentia quingentorum dierum pro unaquaque hora canonica. *Pius Pp. XI, 18 Maji 1933.*

Iisdem autem clericis, qui divinum Officium in alias preces commutatum rite obtinuerint, si preces ejusmodi coram Ssmo Sacramento, uti supra, devote recitaverint, conceditur : Indulgentia plenaria, additis sacramentali confessione, sacra Communione et oratione ad mentem Summi Pontificis. *Pius Pp. XI, 7 Novembris 1932.*

Ante divinum Officium

Antequam inchoëtur Officium laudabiliter dicitur, sub singulari semper numero, sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius Pp. XI sub die 17 Novembris 1933 Indulgentiam trium annorum concessit.

Oratio

Peri, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus; intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (vel hanc tibi Horam) persólvo.

Ante singulas Horas

Ante Matutinum, sicut et ante Laudes a Matutino extra Chorum separatas, et ante omnes Horas, præter quam ad Completorium, dicitur secreto :

PAter noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem : sed líbera nos a malo. Amen.

AVE, María, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio autem Matutini ac Primæ additur secreto Symbolum Apostolorum :

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos;sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Officium ad Matutinum et ad reliquas Horas, nisi aliter suo loco indicetur, per totum annum persolvitur juxta formam, quæ in Rubricis hujus Ordinarii exhibetur.

Ad Matutinum

Pater noster, Ave María et Credo.

Deinde, clara voce, dicitur Versus :

DOmine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja ad omnes Horas, præter quam a Completorio Sabbati ante Septuagesimam; tunc enim dicitur :

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Postea dicitur conveniens Invitatorium, quod ante Psalmum bis integrum recitatur, et ad singulos ejusdem Psalmi versus vel integrum vel dimidiatum ab Asterisco * alternis vicibus, ut infra, repetitur.

Psalmus 94

VEníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo, salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Repetitur integrum Invitatorium.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Repetitur altera pars Invitatorii.

¶ In sequenti Psalmi versu, ad verba veníte, adorémus, et procidámus ante Deum, genuflectitur.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Repetitur integrum Invitatorium.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Repetitur altera pars Invitatorii.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde; ipsi vero non co-

gnovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Repetitur integrum Invitatorium.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Repetitur altera pars Invitatorii.

Denique repetitur integrum Invitatorium.

Expleto Psalmo, dicitur Hymnus Invitatorio respondens.

Per Annum

In Officio dominicali : In omnibus Dominicis, extra Octavam Nativitatis, Invitatorium et Hymnus ut in Psalterio.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive, Invitatorium et Hymnus de Feria currenti, ut in Psalterio.

Tempore Adventus

A Dominica I usque ad Sabbatum ante Dominicam III inclusive, tam in dominicali quam in feriali Officio, dicitur quotidie sequens

Invitat. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte.

A Dominica vero III usque ad ultimam diem ante Vigiliam Nativitatis Domini inclusive, tam in dominicali quam in feriali Officio, dicitur quotidie sequens

Invitat. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte.

In Vigilia Nativitatis Domini, etiam in Dominicam IV incidenti, Invitatorium ut in Proprio de Tempore.

Hymnus

Verbum supérnum, pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

¶ Conclusio communis, in Hymno præcedenti, et in aliis idem metrum habentibus, semper omittitur, quando specialis in omnibus Horis adhibenda præscribitur; et,

si plures Conclusiones propriæ occurrant, sumitur Conclusio Officii currentis, aut secus Officii ipsa die et primo quidem loco inter cetera propriam Conclusionem habentia commemorandi, aut demum de occurrenti Octava communi vel de Tempore. Conclusio tamen Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, in Officiis de Tempore Adventus numquam adhibetur.

In Festis

In Officio cujuslibet Festi vel Octavæ, ac sanctæ Mariæ in Sabbato, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio vel Communi; in Vigilia autem Epiphaniæ et in Dominica, etiam translata, infra Octavam Nativitatis, si de eis fiat Officium, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio de Tempore. Quæ norma ad reliquas item Horas erit observanda pro illis Officii partibus, quæ juxta Rubricas ex Ordinario vel Psalterio non fuerint in Festis desumendæ.

In Officio novem Lectionum

Expleto Hymno, dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ in Officiis ritus duplicis ante et post Psalmos integræ recitantur; in Officiis autem ritus semiduplicis initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, atque in fine integræ pronuntiantur; servata alterutra norma etiam in omnibus Antiphonis, quæ ad Laudes ac Vesperas adhibentur.

IN I NOCTURNO

Sub congruentibus Antiphonis dicuntur tres Psalmi, ac deinde subjungitur Versus, prouti Officium occurrens requirit.

Post Versum cujuslibet Nocturni dicitur

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

¶ Extra Chorum, quando ab uno tantum recitatur Officium, ante singulas Lectiones Matutini atque ad Lectionem brevem Primæ et Completorii, dicitur : Jube, Dómine, benedícere; et subjungitur congruens Benedictio. Ab Episcopo autem, ultimam Matutini Lectionem cantaturo, item dicitur : Jube, Dómine, benedícere; et respondetur a Choro : Amen.

Pro i Lectione

Bened. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde dicuntur in unoquoque Nocturno Lectiones, prouti Officium occurrens re-

quirit, et in fine cujuslibet Lectionis additur :

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet vero Lectionem, quæ Hymnum Te Deum immediate non præcedat, congruens dicitur Responsorium, et in fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni additur Versus : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, et Responsorium ab Asterisco *, et quidem a secundo, si duo fuerint, repetitur.

Pro ii Lectione

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro iii Lectione

Bened. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II NOCTURNO

Sub congruentibus item Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I Nocturno.

Post Versum dicitur.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro iv Lectione

Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v Lectione

Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vi Lectione

Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III NOCTURNO

Sub congruentibus denique Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I et II Nocturno.

Post Versum dicitur

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro vii Lectione

Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viii Lectione

In Festis Domini et in Dominicis :

Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

In Festis beatæ Mariæ Virginis :

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In Festis Sanctorum :

Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Pro ix Lectione

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si autem legenda sit Lectio ix de Homilia cum Evangelio Dominicæ, vel Feriæ, aut Vigiliæ :

Bened. Per evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum

IN NOCTURNO

In Officiis trium Lectionum, post Hymnum dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, ac deinde in fine integræ pronuntiantur.

Sub eisdem vero Antiphonis dicuntur novem Psalmi Feriæ currentis, quibus subjungitur Versus in III Nocturno positus, omissis Versibus pro I et II Nocturno assignatis.

Post Versum dicitur

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Feria II et V

Exáudi, Dómine, ut in I Nocturno.

Feria III et VI

Ipsíus píetas, ut in II Nocturno.

Feria IV et Sabbato

A vínculis, ut in III Nocturno Officii novem Lectionum.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, prouti Officium occurrens requirit; et ante eas dicuntur sequentes

Benedictiones

In Feriis, quando legitur Homilia cum Evangelio, erit :

1 Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Feriis, quando non legitur Homilia cum Evangelio, Feria II et V Benedictiones ut in I Nocturno, Feria III et VI ut in II Nocturno Officii novem Lectionum; Feria autem IV et Sabbato erit :

1 Bened. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Festis Sanctorum erit .

1 Bened. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones, quæ ibidem ponuntur.

Post ultimam Lectionem, in omnibus Dominicis per Annum minoribus, etiam repositis vel anticipatis, in Vigilia Epiphaniæ, in Festis cujusvis ritus, excepto tamen sanctorum Innocentium Festo, nisi hoc in Dominicam incidat, aut ritu gaudeat duplici I classis, per omnes Octavas, et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, dicitur Hymnus Ambrosianus. In Adventu autem, et a Dominica Septuagesimæ usque ad Sabbatum post Dominicam Quinquagesimæ inclusive, non dicitur nisi in Festis. Alio Tempore numquam dicitur in feriali Officio. Quando vero Hymnus prædictus omittitur, ejus loco dicitur IX aut III Responsorium.

Hymnus Ambrosianus

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dóminus, Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ,* Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

¶ Sequens versus dicitur flexis genibus.

Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

Dicto Te Deum, aut ultimo Responsorio, statim incipiuntur Laudes a Versu Deus, in adjutórium, ut infra.

In privata vero recitatione Matutinum a Laudibus separari potest; quo in casu, post Hymnum Te Deum, vel post ultimum Responsorium, dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

¶ Hic Versus Dóminus vobíscum non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus; sed ejus loco substituitur, etiam in aliis Horis, quoties in antecedentibus Precibus dictus non fuerit :

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur Pater noster totum secreto.

In publica vero recitatione Matutinum in Choro a Laudibus separari non potest.

Ad Laudes

Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipiuntur, ut sequitur :

℣. Deus in adjutórium.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur Psalmi et Canticum, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Capitulum ut in Proprio de Tempore, Hymnus et Versus ut in Psalterio.

In Dominicis per Annum minoribus, extra Octavam Nativitatis, Capitulum, Hymnus et Versus ut in Psalterio.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive, Capitulum, Hymnus et Versus de Feria currenti, ut in Psalterio.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, atque in Vigilia Nativitatis Domini, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, usque ad ultimam Feriam ante Vigiliam Nativitatis Domini inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum Is. 2, 3

Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. ℟. Deo grátias.

¶ Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

In Officio tamen dominicali et feriali dicitur sequens Hymnus et Versus :

Hymnus

En, clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En, Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam:

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Recitato Versu, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum Zachariæ
Luc. 1, 68-69

BEnedíctus † Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, Prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

¶ Hic Versus Glória Patri dicitur in fine omnium Canticorum, nisi aliter adnotetur.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

In Feriis vero Adventus, Quadragesimæ a die Cinerum, atque in omnibus Vigiliis præter quam Nativitatis Domini et Epiphaniæ, si fiat Officium de Feria aut Vigilia currenti, et quamvis in eo peragenda sit Commemoratio Duplicis aut Semiduplicis ad instar Simplicis redacti, post repetitam ad Benedictus Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes Preces quæ aliis temporibus omittuntur :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario

totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

¶ Romæ præcedens Versus cum suo Responsorio omittitur; alibi vero, ad litteram N., ab omnibus nomen diœcesani Episcopi exprimatur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alteruter vel uterque respectivus Versus cum suo Responsorio præteritur.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant,

repetita Antiphona post Benedictus, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens. Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde in Officio semiduplici aut simplici tam de Tempore quam de Sanctis, præter quam a Dominica I Adventus usque ad Octavam Epiphaniæ, ac præter omnes dies, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, fit sequens

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et corpóris defénde perículis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum nostrum.
℟. Amen.

¶ In hac Oratione, ad litteram N., exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina vel Mysterium Domini, aut de ipso ratione Vigiliæ vel Festi factum non fuerit Officium vel Commemoratio, aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expressum; ac nomina sanctorum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini sancti Joseph. In hisce autem omnibus casibus omittuntur verba atque beáto N.

Si vero Officium vel Commemoratio fuerit de beata Maria Virgine, tunc dicitur ut infra; atque insuper, sicubi Titularis juxta superiorem Rubricam ante omnes fuerit nominandus, ad Orationem particula cum omittitur ante nomen sanctorum Petri et Pauli ac præponitur nomini sancti Joseph.

Ant. Sancti omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et corpóris defénde perículis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apó-

stolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum. ℟. Amen.

Post ultimam Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde, in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc terminetur Officium; alioquin, in fine ultimæ Horæ dicitur Pater noster, totum secreto; eoque recitato, subjungitur :

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis, quæ inferius post Completorium pro diversitate Temporis assignantur.

Postea concluditur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Ad Primam

Pater, Ave et Credo.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, prouti occurrens Officium requirit.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ Antiphona ut in Proprio de Tempore.

In Dominicis per Annum minoribus, extra Octavam

Nativitatis, Antiphona ut in Psalterio.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive Antiphona de Feria currenti ut in Psalterio.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, Antiphona prima de Laudibus Dominicæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali, Antiphona prima de Laudibus antecedentis Dominicæ, et in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Atque in Officiis tam de Tempore quam de Sanctis usque ad Vigiliam Nativitatis Domini inclusive, dicitur quotidie in Responsorio brevi sequens Versus, nisi alius in Festis juxta Rubricas fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

Post enuntiatam Antiphonam dicuntur tres Psalmi Officio diei congruentes.

¶ Quando autem adhibetur posterius Laudum schema, Psalmus, in priori Laudum ferialium schemate omissus, ad Primam Feriæ currentis post alios Psalmos resumitur.

Repetita post ultimum Psalmum integre Antiphona, conveniens dicitur Capitulum; nimirum :

In omnibus Dominicis, etiam repositis aut anticipatis, in Vigiliis privilegiatis, in Officio cujuslibet Festi vel Octavæ ac sanctæ Mariæ in Sabbato :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.
℟. Deo grátias.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

Dicto Capitulo, subjungitur Responsorium breve, ut sequitur. Versus tamen Qui sedes ad déxteram Patris semper omittitur, quando specialis Versus adhibendus præscribitur, Officii nempe currentis, aut secus Officii ad Laudes et primo quidem loco inter cetera specialem Versum habentia commemorati, aut demum de occurrenti Octava communi vel de Tempore proprius.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur : Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

¶ Ita dicuntur semper Responsoria brevia, etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ ut infra.

In quolibet Officio semiduplici, in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, in Festis simplicibus, atque in Feriis per Annum communibus, post Responsorium breve dicuntur sequentes Preces dominicales; quæ tamen omittuntur in Vigilia Epiphaniæ, et omnibus insuper diebus, in quibus ad Laudes habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem cum Absolutione, eamque Chorus repetit, ut infra post feriales Preces.

In Feriis vero Adventus, et Quadragesimæ, a die Cinerum, atque in omnibus Vigiliis, si ad Laudes recitatæ fuerint Preces, post Responsorium breve dicuntur flexis genibus sequentes Preces feriales :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die ma-

gnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat

te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat : tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, subjungitur :

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant

elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

In Officio dominicali et feriali

A die 14 Januarii usque ad Sabbatum ante Dominicam I Quadragesimæ inclusive :

Lectio br. 2 Thess. 3, 5

DOminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et pa-

tiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
℟. Deo grátias.

¶ Ita semper concluduntur Lectiones breves ad Primam, et ita in earum fine respondetur.

A Dominica I Adventus usque ad ultimam diem ante Vigiliam Nativitatis Domini inclusive :

Lectio brevis Is. 33, 2

Dómine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

In Officio autem cujuslibet Festi vel Octavæ, atque sanctæ Mariæ in Sabbato; itemque in Vigiliis Nativitatis Domini et Epiphaniæ, in Dominica, etiam translata, infra Octavam Nativitatis, si de eis fiat Officium :

Pro Lectione brevi sumitur Capitulum, quod ad Nonam ponitur ipsius Officii currentis, et in fine dicitur : Tu autem, Dómine, ut supra.

Post Lectionem brevem dicitur :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Tertiam

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Dominicis per Annum minoribuc, extra Octavam Nativitatis, Antiphona ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum 1 Joann. 4, 16

DEus cáritas est : et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis, dicitur sequens

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, Antiphona secunda de Laudibus Dominicæ currentis, et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali, Antiphona secunda de Laudibus antecedentis Dominicæ, et in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 23, 5

ECce, dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra.

In Officio tamen dominicali et feriali dicitur sequens

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indú-

cas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Sextam

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Dominicis per Annum minoribus, extra Octavam Nativitatis, Antiphona ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum Gal. 6, 2

Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis, dicitur sequens

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum. ℣. Dóminus regit me, et nihil

mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocavit.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, Antiphona tertia de Laudibus Dominicæ currentis, et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali, Antiphona tertia de Laudibus antecedentis Dominicæ, et in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

In Officio tamen dominicali et feriali dicitur sequens

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant,

post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Nonam

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Dominicis per Annum minoribus, extra Octavam Nativitatis, Antiphona ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum 1 Cor. 6, 20

EMpti enim estis prétio magno. Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis, dicitur sequens

℟. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capit. 1 Petr. 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel

argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, Antiphona quinta de Laudibus Dominicæ currentis, et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali : Antiphona quinta de Laudibus antecedentis Dominicæ, et in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Is. 14, 1

PRope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

In Officio tamen dominicali et feriali dicitur sequens

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Vesperas

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur quinque Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Capitulum ut in Proprio de Tempore; Hymnus et Versus ad I Vesperas e Sabbato, ad II Vesperas e Dominica, ut in Psalterio.

In Dominicis per Annum minoribus, extra Octavam Nativitatis, Capitulum, Hymnus et Versus ad I Vesperas e Sabbato, ad II Vesperas e Dominica, ut in Psalterio.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Feriam VI sequentem inclusive, Capitulum, Hymnus et Versus de Feria currenti, ut in Psalterio.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, etiam in I Vesperis Dominicæ IV occurrentis in Vigilia Nativitatis Domini, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali, usque ad ultimam Feriam ante Vigiliam Nativitatis Domini inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum Gen. 49, 10

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : et ipse erit exspectátio géntium.

In Officio tamen dominicali et feriali dicitur sequens Hymnus et Versus :

Hymnus

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et Cǽlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,

Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Recitato Versu, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum beatæ Mariæ Virginis
Luc. 1, 46-55

MAgníficat * † ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Glória Patri.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

In Feriis vero Adventus, in Feria III post Dominicam Quinquagesimæ, si factum fuerit Officium de aliqua Vigilia, et in Feriis Quadragesimæ a die Cinerum, si fiat Officium de Feria currenti, et quamvis in eo peragenda sit Commemoratio Duplicis aut Semiduplicis ad instar Simplicis redacti, post repetitam ad Magnificat Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes Preces, quæ alias omittuntur :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

¶ Romæ præcedens Versus cum suo Responsorio omittitur; alibi vero, ad litteram N., ab omnibus nomen diœcesani Episcopi exprimatur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alteruter vel uterque respectivus Versus cum suo Responsorio præteritur.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Magnificat, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde, in Officio semiduplici aut simplici tam de Tempore quam de Sanctis, præter quam a Sabbato ante Dominicam I Adventus usque ad diem Octavam Epiphaniæ, ac præter omnes dies, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis, etiam concurrentis, vel factum fuerit

Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, fit sequens

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

¶ In hac Oratione, ad litteram N., exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina vel Mysterium Domini, aut de ipso ratione Festi factum non fuerit Officium vel Commemoratio, aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expressum; ac nomina sanctorum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini sancti Joseph. In hisce autem omnibus casibus omittuntur verba atque beáto N.

Si vero Officium vel Commemoratio fuerit de beata Maria Virgine, tunc dicitur ut infra; atque insuper, sicubi Titularis juxta superiorem Rubricam ante omnes fuerit nominandus, ad Orationem particula cum omittitur ante nomen sanctorum Petri et Pauli ac præponitur nomini sancti Joseph.

Ant. Sancti omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Post ultimam Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ, statim incipitur Versus Jube, domne, benedícere, ut infra ad Completorium; secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

Ad Completorium

Ante Completorium non dicitur Pater noster et Ave María, sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit :

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis
1 Petr. 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

COnfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet :

MIsereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat : tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit :

MIsereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monia-

lium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, dicitur :

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.
℣. Deus, in adjutórium.

Deinde, inchoata conveniente Antiphona, dicuntur tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita integre post ultimum Psalmum Antiphona, dicitur sequens

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve :

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo spíritum meum. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Deinde, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Completorii, ut infra.

In quolibet Officio semiduplici, in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, in Festis simplicibus, atque in Feriis per Annum communibus, post repetitam ad Nunc dimittis Antiphonam dicuntur sequentes Preces, quæ tamen omittuntur in Vigilia Epiphaniæ, et omnibus insuper diebus, in quibus ad Vesperas habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ. Semper autem recitari debent, et flexis quidem genibus, in iis Feriis, in quibus ad Vesperas dictæ sint Preces feriales.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Nunc dimittis, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis, quæ infra pro diversitate Temporis assignantur. Postea subjungitur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María et Credo, pro fine videlicet Officii diei præcedentis, et pro initio Officii diei sequentis.

Post singulas Horas

In fine Laudum, vel, si post Laudes immediate subsequatur alia Hora, in fine ultimæ Horæ, sicuti et semper in fine Completorii, quamvis immediate sequatur Matutinum diei sequentis, tam in publica quam in privata divini Officii recitatione; atque in publica insuper recitatione post alias quascumque Horas, si tunc terminetur Officium et discedatur a Choro, dicitur sequens Antiphona finalis beatæ Mariæ Virginis.

I Post Laudes ac ceteras Horas, præter Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ et Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur :

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Atque statim dicitur Antiphona finalis, ut infra.

II Post Completorium vero, recitata Benedictione Benedícat et custódiat nos, immediate subjungitur Antiphona finalis, ut infra.

Antiphonæ finales Beatæ Mariæ Virginis

1 A Vesperis Sabbati ante Dominicam I Adventus usque ad II Vesperas Purificationis inclusive.

Antiphona

ALma Redemptóris Mater, quæ pérvia cæli
Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo : tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus. Oratio

GRátiam tuam, quǽsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde : ut, qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A I Vesperis Nativitatis Domini et deinceps

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus. Oratio

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

2 Post Purificationem, id est a Completorio diei 2 Februarii, etiam quando transferatur Festum Purificationis beatæ Mariæ Virginis, usque ad Nonam Sabbati ante Dominicam I Quadragesimæ inclusive :

Antiphona

AVE, Regína cælórum,
Ave, Dómina Angelórum :
Salve, radix, salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta :
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium : ut, qui

sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Post divinum Officium

Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius Papa XI sub die 1 Decembris 1933 indulgentiam trium annorum concessit. Præterea Clericis in sacris constitutis et Sacerdotibus eam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præter quam ab iis, qui ob certam infirmitatem vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

Oratio

SAcrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.
℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur secreto Pater noster et Ave María.

Psalterium Breviarii Romani

PER OMNES AC SINGULOS HEBDOMADÆ DIES DISPOSITUM

DOMINICA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Adventu

In Dominica I et II :

Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

In Dominica III et IV :

Invit. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vigilia Nativitatis Dom. :

Invit. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

VErbum supérnum, pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

In Dominicis post Epiphaniam a die 14 Januarii et deinceps ante Septuagesimam occurrentibus dicitur

Invitat. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. Ps. 94 Veníte. 3

In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ dicitur

Invit. Præoccupémus fáciem Dómini : * Et in psalmis jubilémus ei. Ps. 94 Veníte. 3

In primo autem Psalmi versu omittitur : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei; et repetitur a Choro Invitatorium.

In omnibus vero Dominicis per Annum superius indicatis dicitur

Hymnus

PRimo die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos, morte victa, líberat :

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit :

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus :

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc, Patérna cláritas,
Te postulámus áffatim :
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor, quǽsumus,
Tu probra nostra díluas;
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

In I Nocturno

In Adventu : Ant. Véniet ecce Rex.

Per Annum : Ant. Beátus vir. †

¶ Et non repetitur in Psalmo; quod semper fit, quando Antiphona incipit a primis Psalmi vel Cantici verbis. Et Psalmus vel Canticum tunc incipitur ab eo verbo, ante quod vel inchoata vel integra desinit Antiphona; si tamen

eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo vel Cantico, neque addatur in fine ipsius Antiphonæ Allelúja.

Antiphonæ autem cum Psalmis et Versibus, in Adventu, necnon per Annum assignatæ, adhibentur semper, extra Octavam Nativitatis, quando fit Officium de Dominica seu minori seu majori.

¶ Asteriscus *, in Psalmorum versibus et in aliis Officii partibus insertus, denotat pausam cantus et recitationis in Choro; præter quam in Antiphonis, in quibus nempe significat tum præintonationem Antiphonæ, tum Antiphonam ipsam ante Psalmum seu Canticum eousque producendam esse ad omnes et singulas Horas in Officio ritus semiduplicis ac simplicis, atque ad Horas tantum minores in Officio ritus duplicis.

Psalmus 1

Eátus vir, † qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

¶ Hic versus Glória Patri semper dicitur in fine omnium Psalmorum et Canticorum, nisi aliter notetur.

In Adventu : Ant. Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna ad salvándas gentes, allelúja.

Ant. Confortáte.

Per Annum : Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur.

Ant. Servíte Dómino.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

In Adventu : Ant. Confortáte manus dissolútas : confortámini, dícite : Ecce, Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúja.

Ant. Gaudéte omnes.

Per Annum : Ant. Servíte Dómino in timóre : et exsultáte ei cum tremóre.

Ant. Exsúrge.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

In Adventu : Ant. Gaudéte omnes, et lætámini : ecce, quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem : ipse véniet, et salvábit nos.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésté véniet.

Per Annum : Ant. Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

In Adventu : Ant. Gaude et lætáre.

Per Annum : Ant. Quam admirábile.

Psalmus 8

Omine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

In Adventu : Ant. Gaude et lætáre, fília Jerúsalem : ecce, Rex tuus véniet tibi : Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Ant. Rex noster.

Per Annum : Ant. Quam admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra!

Ant. Sedísti super thronum.

Psalmus 9, i

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime,

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius : * nomen eó-

rum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem : * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

In Adventu : Ant. Rex noster advéniet Christus, quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Ant. Ecce, vénio.

Per Annum : Ant. Sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Ant. Exsúrge, Dómine.

Psalmus 9, ii

PSállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo : * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo : * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

In Adventu : Ant. Ecce, vénio cito et merces mea mecum est, dicit Dóminus : dare unicuíque secúndum ópera sua.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.
℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Per Annum : Ant. Exsúrge, Dómine, non præváleat homo.

℣. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi.
℟. Super judícia justificatiónis tuæ.

Absol. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

In Adventu : Ant. Gábriel Angelus.

Per Annum : Ant. Ut quid, Dómine. †

Psalmus 9, iii

T quid, Dómine, † recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

In Adventu : Ant. Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens : Ave, grátia plena; Dóminus tecum; benedícta tu inter mulíeres.

Ant. María dixit.

Per Annum : Ant. Ut quid, Dómine, recessísti longe?

Ant. Exsúrge. †

Psalmus 9, iv

Exsúrge, † Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim

in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

In Adventu : Ant. María dixit : Putas qualis est ista salutátio, quia conturbáta est ánima mea, et quia paritúra sum Regem, qui claustrum virginitátis meæ non violábit?

Ant. In advéntu.

Per Annum : Ant. Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua.

Ant. Justus Dóminus.

Psalmus 10

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

In Adventu : Ant. In advéntu summi Regis mundéntur corda hóminum, ut digne ambulémus in occúrsum illíus : quia ecce véniet, et non tardábit.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

In Vigilia Nativ. Domini :

℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Per Annum : Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo. ℟. Ut meditárer elóquia tua, Dómine.

Absolutio A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 Divínum auxílium. 9 Ad societátem cívium.

AD LAUDES I

A Dominica I Adventus usque ad Dominicam ante Septuagesimam inclusive.

(Pater noster et Ave).

℣. Deus, in adjutórium.

In Adventu : Antiphonæ de Laudibus Dominicæ currentis ut in Proprio de Tempore.

Per Annum : Ant. Allelúja.

¶ Antiphonæ cum Psalmis, per Annum assignatæ, adhibentur semper, extra Octavam Nativitatis, quando fit Officium de qualibet Dominica minori.

Psalmus 92 1

Ominus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Allelúja, Dóminus regnávit, decórem índuit, allelúja, allelúja.

Ant. Jubiláte. †

Psalmus 99 2

JUbiláte † Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Ant. Jubiláte Deo, omnis terra, allelúja.

Ant. Benedícam te.

Psalmus 62 3

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Ant. Benedícam te in vita mea, Dómine : et in nómine tuo levábo manus meas, allelúja.

Ant. Tres púeri.

Canticum trium Puerorum 4
Dan. 3, 57-88 et 56

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

¶ Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

Ant. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus, allelúja.

Ant. Allelúja.

Psalmus 148 5

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Ant. Allelúja, laudáte Dóminum de cælis, allelúja, allelúja.

In Adventu

Capitulum, Hymnus et Versus ut in Proprio de Tempore.

Per Annum

In omnibus Dominicis minoribus extra Octavam Nativitatis, dicitur

Capitulum Apoc. 7, 12

BEnedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum. Amen.
℟. Deo grátias.

In Dominicis post Epiphaniam a die 14 Januarii et deinceps ante Septuagesimam occurrentibus dicitur

Hymnus

ÆTérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute :
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit

Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Benedictus Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Canticum Zachariæ
Luc. 1, 68-79

BEnedíctus † Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 11

¶ Psalmi cum Cantico de Dominica superius appositi dicuntur etiam, sub Antiphonis Officio diei congruentibus, in Vigilia Nativitatis Domini et Epiphaniæ, in Dominica, etiam translata, infra Octavam Nativitatis, in Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, B. Mariæ Virginis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph, Apostolorum, Evangelistarum et per Octavas privilegiatas; itemque in quolibet Festo novem Lectionum proprias Antiphonas ad Laudes habenti, quando de eis persolvitur Officium.

AD LAUDES II

In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Antiphonæ de Laudibus Dominicæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50

Iserére † mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 117

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam

in sæculum misericórdia ejus.
De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.
Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.
Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.
Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine :
Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.
Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.
Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.
Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.
A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.
Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exsultémus, et lætémur in ea.
O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.
Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.
Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.
Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 62

DEus, Deus meus, † * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 52-57

BEnedíctus es, † Dómine, Deus patrum nostrórum : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum : * et laudábile, et superexaltátum in ómnibus sǽculis.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ : * et superlaudábilis, et supergloriósus in sǽcula.

Benedíctus es in throno regni tui : * et superlaudábilis, et superexaltátus in sǽcula.

Benedíctus es, qui intuéris abýssos, et sedes super Chérubim : * et laudábilis, et superexaltátus in sǽcula.

Benedíctus es in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus in sǽcula.

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte, et superexaltáte eum in sǽcula.

Glória Patri.

Psalmus 148

LAudáte † Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Benedictus et Oratio ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

In Adventu : Antiphona, etiam ad Tertiam, Sextam et Nonam, e Laudibus Dominicæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Per Annum : Ant. Allelúja.

¶ Antiphona cum Psalmis, per Annum ad Horas minores assignata, adhibetur semper, extra Octavam Nativitatis, quando fit Officium de qualibet Dominica minori.

Psalmus 117

Onfitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

¶ In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Antiphona, etiam ad Tertiam, Sextam et Nonam, ut in Proprio de Tempore; atque loco præcedentis Ps. 117 Confitémini, dicuntur sequentes Ps. 92 et 99, qui in Laudibus locum non habuerunt :

Psalmus 92

Dominus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

¶ In Vigiliis Nativitatis Domini et Epiphaniæ, in Dominica, etiam translata, infra Octavam Nativitatis, in Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, si de eis fiat Officium, ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam dicuntur Psalmi de Dominica, sub Antiphonis Officio diei congruentibus,

nisi aliter suo loco notetur; sed ad Primam, loco Psalmi 117 Confitémini, in ipsa etiam die Dominica, semper dicitur

Psalmus 53

DEus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alieni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim, Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118, i

BEáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Psalmus 118, ii

REtríbue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tǽdio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

¶ Si Athanasianum Symbolum omittatur, expletis Psalmis præcedentibus, statim dicitur Antiphona, ut infra. 58

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum minoribus post Epiphaniam, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio, neque ulla Commemoratio Officii duplicis vel Octavæ recurrit.

Symbolum Athanasianum

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti :

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus : * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus : * sed totæ tres personæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus, Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sǽcula génitus : * et homo est ex substántia matris in sǽculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo : * ex ánima

rationáli et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra : descéndit ad ínferos : * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam : * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Expleto Symbolo, vel, si hoc non habeat locum, Psalmis absolutis, statim dicitur Antiphona.

Per Annum : Ant. Allelúja, confitémini Dómino quóniam in sǽculum misericórdia ejus, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. *Qui sedes ad déxteram Patris.* Miserére nobis. Glória Patri. Christe. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

¶ In Offic. Dom. Adventus ℣. Qui ventúrus es in mundum.

Preces (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota

die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomad. dicit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige

super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Adventu

DOmine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

In Vigilia Nativitatis Domini Lectio br. Per quem, ut infra.

Per Annum

DOminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

In Vigilia Nativitatis

PER quem accépimus grátiam, et apostolátum ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi, Dómini nostri.

In Nativitate Domini
et in die VI infra Octavam

IPsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes sicut vestiméntum veteráscent : et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

S. Stephani Protomartyris

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

S. Joannis Ap. et Ev.

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

Ss. Innocentium Mm.

HI empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendá-

cium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

Dom. infra Oct. Nativ.

ITaque jam non est servus, sed fílius : quod si fílius, et heres per Deum.

In Circumcisione Domini

IPsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes sicut vestiméntum veteráscent : et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Ssmi Nominis Jesu

OMne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere : ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

In Vigilia Epiphaniæ

ITaque jam non est servus, sed fílius : quod si fílius, et heres per Deum.

In Epiphania et per Oct.

OMnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

Sanctæ Familiæ J. M. J.

SEmetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

E Proprio Sanctorum

S. Andreæ Apost.

ISaías enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

In Conceptione immacul. B. Mariæ V.

SIgnum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

S. Agnetis et S. Agathæ

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

In Conversione S. Pauli

SAulus autem multo magis convalescébat, et confundébat Judǽos, qui habitábant Damásci, affírmans, quóniam hic est Christus.

In Puricatione B. M. V.

ET placébit Dómino sacrifícium Juda et Jerúsalem sicut dies sǽculi

et sicut anni antíqui, dicit Dóminus omnípotens.

In Apparitione B. M. V.

IN me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier ti-

mens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Festis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

NUnc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Allelúja.

Psalmus 118, iii

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum : * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce, concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in sǽculum et in sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Psalmus 118, iv

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificábit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sǽculo, Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118, v

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia ǽquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Per Annum

Ant. Allelúja, deduc me, Dómine, in sémitam mandatórum tuórum, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Joann. 4, 16

DEus cáritas est : et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 20

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,

Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Allelúja.

Psalmus 118, vi

Efécit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, vii

QUómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testi-

mónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Psalmus 118, viii

INíquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Per Annum

Ant. Allelúja, tuus sum ego, salvum me fac, Dómine, allelúja, allelúja.

Capitulum Gal. 6, 2

ALter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sǽculum sǽculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD NONAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Per Annum : Ant. Allelúja.

Psalmus 118, ix

Irabília testimónia tua : * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum : * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine : * et rectum judícium tuum.
Mandásti justítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.
Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

Psalmus 118, x

CLamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu, Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.
Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.
Júdica judícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.
Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * secúndum judícium tuum vivífica me.
Multi qui persequúntur me, et tríbulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.
Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Psalmus 118, xi

PRíncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Per Annum

Ant. Allelúja, fáciem tuam, Dómine, illúmina super servum tuum, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℞. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clámavi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℞. Et ab aliénis parce servo tuo.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 23

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

In Adventu : Antiphonæ de Laudibus Dominicæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Per Annum : Ant. Dixit Dóminus. †

¶ Anæ cum Psalmis per Annum assignatæ adhibentur

semper, quando fit Officium de Dominica, tam in Dominicis minoribus, extra Oct. Nativit., quam in Dominicis majoribus extra Adventum.

Psalmus 109

Ixit Dóminus † Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Ant. Magna ópera Dómini.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Magna ópera Dómini : exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Ant. Qui timet Dóminum.

Psalmus 111

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Ant. Deus autem noster.

Psalmus 113

IN éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti : * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo : * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis :

Benedíxit dómui Israël : * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Per Annum : Ant. Deus autem noster in cælo : ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

In Adventu

Capitulum, Hymnus et Versus ut in Proprio de Tempore.

Per Annum

In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinqua-

gesimæ Capitulum ut in Proprio de Tempore; in Dominicis autem post Epiphaniam a die 14 Januarii ac deinceps ante Septuagesimam occurrentibus dicitur

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis, dicitur sequens Hymnus et Versus :

Hymnus

LUcis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil pérenne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cæléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Canticum B. Mariæ Virg.
Luc. 1, 46-55

MAgníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 27

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Miserére.

Psalmus 4

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce, nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínum auxílium.
Pater, Ave et Credo.

¶ Psalmi de Dominica superius appositi dicuntur ad Completorium, adhibita simul Antiphona, etiam in Vigilia Epiphaniæ, post utrasque Vesperas in Dominica, quamvis translata, infra Octavam Nativitatis Domini, in Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, B. Mariæ Virginis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph, Apostolorum et Evangelistarum, et per Octavas privilegiatas; si tamen præcedentes I Vesperæ de eis integræ vel saltem a Capitulo sint celebratæ, ac II Vesperæ de ipsis integræ fuerint persolutæ.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra Hebdomadam I et II :

Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Infra Hebdom. III et IV :

Invit. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vigilia Nativ. Domini :

Invit. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

Verbum supérnum, pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,

Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

Invitatorium et Hymnus dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur.

Invitat. Veníte, * Exsultémus Dómino. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

In primo Psalmi versu non dicitur : Veníte, exsultémus Dómino; sed post repetitum Invitatorium, statim subjungitur : Jubilémus Deo, salutári nostro :

Hymnus

SOmno reféctis ártubus,
Spreto cubíli, súrgimus :
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat :
Ut áctuum sequéntium
Tu, Sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Dóminus de cælo * prospéxit super fílios hóminum.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio.

In Officio autem trium Lectionum, tam de Tempore quam de Sanctis, omittuntur Versus et reliqua omnia, quæ in Officio novem Lectionum solent recitari in fine I et II Nocturni, et continuantur Psalmi cum suis Antiphonis usque ad Versum III Nocturni.

Psalmus 13

Ixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem,* qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Ant. Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum.

Ant. Qui operátur justítiam, * requiéscet in monte sancto tuo, Dómine.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Qui operátur justítiam, requiéscet in monte sancto tuo, Dómine.

Ant. Inclína, Dómine, * aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Psalmus 16

Exáudi, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, prǽveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

In Festis novem Lectionum :

℣. Mirífica, Dómine, misericórdias tuas. ℟. Qui salvos facis sperántes in te.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Díligam te, * † Dómine, virtus mea.

Psalmus 17, i

Díligam te, † Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : * et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus äëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, virtus mea.

Ant. Retríbuet mihi Dóminus * secúndum justítiam meam.

Psalmus 17, ii

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus, impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prœlium : * et posuísti, ut arcum ǽreum, bráchia mea.

Ant. Retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam.

Ant. Vivit Dóminus, * et benedíctus Deus salútis meæ.

Psalmus 17, iii

ET dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea :

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum : * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constí-

tues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi : * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Ant. Vivit Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

In Festis novem Lectionum :

℣. Confitébor tibi in natiónibus, Dómine. ℟. Et nómini tuo psalmum dicam.

Absol. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Exáudiat te * † Dóminus in die tribulatiónis. ‡

Psalmus 19

Xáudiat te † Dóminus in die tribulatiónis : * ‡ prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. Dómine, * † in virtúte tua lætábitur rex. ‡

Psalmus 20

Domine, † in virtúte tua lætábitur rex : * ‡ et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. Exaltábo te, * † Dómine, quóniam suscepísti me. ‡

Psalmus 29

Exaltábo te, † Dómine, quóniam suscepísti me : * ‡ nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me.

In feriali Officio per Annum et in Festis :

℣. Psállite Dómino, sancti ejus. ℟. Et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

In feriali Officio Adventus :

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésté véniet.

In Vigilia Nativitatis Dom. :

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absol. Exáudi, Dómine.

In Feriis, cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis, sine Homilia :

Bened. 1 Benedictióne. 2 Unigénitus. 3 Spíritus Sancti.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigilias communes occurrentibus, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Jubiláte * Deo in voce exsultatiónis.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur

semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria; atque adhibentur etiam in Festis, quæ Tempore Adventus celebrantur.

Psalmus 46

Mnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Ant. Inténde * voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Psalmus 5

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multi-

túdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Inténde voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Ant. Deus majestátis * intónuit : afférte glóriam nómini ejus.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confringet Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum : et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Deus majestátis intónuit : afférte glóriam nómini ejus.

Ant. Laudámus nomen tuum * ínclitum, Deus noster.

Canticum David

1 Par. 29, 10-13

Benedíctus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, et poténtia, * et glória, atque victória :

Et tibi laus : * cuncta enim quæ in cælo sunt, et in terra, tua sunt :

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus et poténtia : * in manu tua magnitúdo, et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclitum.

Ant. Laudámus nomen tuum ínclitum, Deus noster.

Ant. Laudáte * † Dóminum, omnes gentes. ‡

Psalmus 116

LAudáte † Dóminum, omnes gentes : * ‡ laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes gentes.

In Officio feriali

Per Annum : Capitulum, Hymnus et Versus dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur; et inde sumitur etiam Ant. ad Benedictus, præter quam in Dominica post Octavam Epiphaniæ anticipata, in qua dicitur Antiphona, ut in Proprio de Tempore.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

SPlendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ :
Culpam reléget lúbricam.

Confírmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídies :
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Benedíctus * † Dóminus, Deus Israël, quia visitávit et liberávit nos.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Feriis Adventus, et in Feriis II post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Miserére. †

Fer. II ante Vig. Nat. Dom.: Ant. Ecce véniet.

Psalmus 50

Iserére † mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

Ant. Deduc me.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce véniet Dóminus princeps regum terræ : beáti, qui paráti sunt occúrrere illi.

Ant. Cum vénerit.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Deduc me in justítia tua, Dómine.

Ant. Dóminus dabit virtútem.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Cum vénerit Fílius hóminis, putas invéniet fidem super terram?

Ant. Ecce jam venit.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum : et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Dóminus dabit virtútem et benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Convérsus est furor tuus.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

Ant. Hauriétis aquas.

Canticum Isaiæ

Is. 12, 1-6

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo :

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris : * et dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta, et lauda, habitátio Sion : * quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte. †

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Ant. Egrediétur.

Psalmus 116

LAudáte † Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo : véniet ut salvet pópulum suum.

In Adventu

Capitulum Is. 2, 3

VEníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus

EN, clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En, Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsque-

quo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

SPlendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,

Patrem perénnis glóriæ :
Culpam reléget lúbricam.

Confírmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et re-
gat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit ci-
bus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídies :
Crepúsculum mens né-
sciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽcu-
lum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Benedíctus * † Dóminus, Deus Israël, quia visitávit et liberávit nos.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 93
Reliqua ut in Ordinario. 11

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Innocens mánibus.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria; atque adhibentur etiam in Festis, quæ Tempore Adventus celebrantur.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I : Ant. In illa die.

Feria II post Dominicam II : Ant. Ecce in núbibus cæli.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Ecce véniet.

Psalmus 23

DOmini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 18, i

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Psalmus 18, ii

LEX Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum

sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur sequens Ps. 46, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 46

OMnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. Innocens mánibus et mundo corde ascéndet in montem Dómini.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Ecce in núbibus cæli Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce véniet Dóminus princeps regum terræ : beáti, qui paráti sunt occúrrere illi.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória

in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. *Qui sedes ad déxteram Patris.* Miserére nobis. Glória Patri. Christe. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint).

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui pro-

pitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus,

Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus :

DOmine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Per Annum

DOminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

Pro Octava S. Joannis

IN médio ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

HI empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

Pro Conceptione Immac. B. M. V.

SIgnum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro S. Agnete et S. Agatha

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fi-

délium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Illuminátio mea.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I : Ant. Jucundáre.

Feria II post Dominicam II : Ant. Urbs fortitúdinis.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Cum vénerit.

Psalmus 26, i

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Psalmus 26, ii

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27

AD te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Per Annum : Ant. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I :

Ant. Jucundáre, fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor po-

nétur in ea murus et antemurále : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Cum vénerit Fílius hóminis, putas invéniet fidem super terram?

Capitulum Jer. 23, 5

ECce, dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Per Annum

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RElector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. In tua justítia.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I : Ant. Ecce Dóminus véniet.

Feria II post Dominicam II : Ant. Ecce apparébit.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Ecce jam venit.

Psalmus 30, i

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii : * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Psalmus 30, ii

MIserére mei, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Psalmus 30, iii

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ, * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munítа.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Per Annum : Ant. In tua justítia líbera me, Dómine.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Ecce apparébit Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspécta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúja.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

Capitulum Jer. 23, 6

In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Per Annum

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 24

AD NONAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Per Annum : Ant. Exsultáte, justi.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I : Ant. Ecce véniet.

Feria II post Dominicam II : Ant. Ecce Dóminus.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Egrediétur.

Psalmus 31

BEáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 32, i

EXsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Psalmus 32, ii

BEáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvábitur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Per Annum : Ant. Exsultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo : véniet, ut salvet pópulum suum.

Capitulum Is. 14, 1

PRope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Per Annum

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non

corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 109

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Inclinávit Dóminus * aurem suam mihi.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Vota mea * Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Ant. Clamávi, * et Dóminus exaudívit me.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamávi, et Dóminus exaudívit me.

Ant. Auxílium meum * a Dómino qui fecit cælum et terram.

Psalmus 120

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce, non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super mánum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Auxílium meum a Dómino, qui fecit cælum et terram.

Ant. Lætátus sum * † in his, quæ dicta sunt mihi. ‡

Psalmus 121

LÆtátus sum † in his, quæ dicta sunt mihi : * ‡ In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini, Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi.

In Officio feriali Adventus

Capitulum Gen. 49, 10

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : et ipse erit exspectátio géntium.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et Cælites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam

meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Per Annum

Capitulum, Hymnus, Versus, et Ant. ad Magnificat dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur.

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

Imménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.

Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ :
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides adáugeat :
Sic lúminis jubar ferat :
Hæc vana cuncta próterat :
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

A Feria II post Dominicam Septuagesimæ usque ad Feriam VI post Cineres inclusive, in singulis Feriis Ant. ad Magnificat, ut in Proprio de Tempore; in aliis vero Feriis per Annum, Ant. ad Magnificat dicitur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponitur.

Ad Magnif. Ant. Magníficat * † ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

Reliqua ut in Ordinario. 27

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Salvum me fac.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper ad Completorium tum de Tempore tum de Sanctis, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.

Psalmus 6

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : *

sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 7, i

DOmine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Psalmus 7, ii

JUstum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * num-

quid iráscitur per síngulos dies?
Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.
Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.
Ecce, partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.
Ant. Salvum me fac, Dómine, propter misericórdiam tuam.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata,
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.
℞. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℞. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.
Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.
Glória Patri.
Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indú-

cas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.
℣. Divínum auxílium
Pater, Ave et Credo.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra Hebdomadam I et II :

Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Infra Hebdom. III et IV :

Invitat. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vigilia Nativitatis Domini :

Invit. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

VErbum supérnum, pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

Invitat. Jubilémus Deo, * Salutári nostro. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

COnsors Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus :
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis, ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Expúgna, Dómine, * impugnántes me.

Psalmus 34, 1

Udica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Ant. Expúgna, Dómine, impugnántes me.

Ant. Restítue ánimam meam * a malefáctis eórum, Dómine.

Psalmus 34, ii

SUrgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Ant. Restítue ánimam meam a malefáctis eórum, Dómine.

Ant. Exsúrge, Dómine, * et inténde judício meo.

Psalmus 34, iii

COnfitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Ant. Exsúrge, Dómine, et inténde judício meo.

In Festis novem Lectionum :

℣. Lingua mea meditábitur justítiam tuam. ℟. Tota die laudem tuam, Dómine.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Noli æmulári * † in eo, qui prosperátur, et facit iniquitátem.

Psalmus 36, i

Oli æmulári † in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : et judícium tuum tamquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram : * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum.

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Ant. Noli æmulári in eo, qui prosperátur, et facit iniquitátem.

Ant. Bráchia peccatórum * conteréntur : confírmat autem justos Dóminus.

Psalmus 36, ii

MElius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei dispeŕibunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Ant. Bráchia peccatórum conteréntur : confírmat autem justos Dóminus.

Ant. Custódi innocéntiam, * et vide æquitátem.

Psalmus 36, iii

OS justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : et exaltábit te ut hereditáte cápias terram : * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus et liberábit eos : * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos : quia speravérunt in eo.

Ant. Custódi innocéntiam, et vide æquitátem.

In Festis novem Lectionum :

℣. Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus.
℟. Exaltábit te ut hereditáte cápias terram.

Absolutio Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Ne in ira tua * corrípias me, Dómine.

Psalmus 37, i

Omine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Ant. Ne in ira tua corrípias me, Dómine.

Ant. Inténde in adjutórium meum, * Dómine, virtus salútis meæ.

Psalmus 37, ii

AMíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Ant. Inténde in adjutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ.

Ant. Amove, Dómine, * a me plagas tuas.

Psalmus 38

DIxi : Custódiam vias meas : * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis : * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me : * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce, mensurábiles posuísti dies meos : * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Ant. Amove, Dómine, a me plagas tuas.

In feriali Officio per Annum et in Festis :

℣. Deus, ne síleas a me, remítte mihi. ℟. Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus.

In feriali Officio Adventus :

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Vig. Nativitatis Domini :

℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio.

8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absolutio. Ipsíus píetas et.

In Feriis, cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis, sine Homilia :

Bened. 1 Deus Pater. 2 Christus perpétuæ. 3 Ignem sui amóris.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Illic nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigilias communes occurrentibus, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Cantáte * † Dómino, et benedícite nómini ejus.

Psalmus 95

Antáte † Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte tua.

Ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Ant. Salutáre vultus mei * Deus meus.

Psalmus 42

JUdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei Deus meus.

Ant. Illúmina, Dómine, * vultum tuum super nos.

Psalmus 66

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos.

Ant. Exaltáte * Regem sæculórum in opéribus vestris.

Canticum Tobiæ
Tob. 13, 1-10

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * et in ómnia sǽcula regnum tuum :

Quóniam tu flagéllas, et salvas : dedúcis ad ínferos, et redúcis : * et non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * et in conspéctu géntium laudáte eum :

Quóniam ídeo dispérsit vos inter gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus.

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras : * et ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, et cum timóre et tremóre confitémini illi : * Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi : * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, et fácite justítiam coram Deo, * credéntes quod fáciat vobíscum misericórdiam suam :

Ego autem, et ánima mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus : * ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Ant. Exaltáte Regem sæculórum in opéribus vestris.

Ant. Laudáte * † nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

Psalmus 134

LAudáte † nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægýpte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídit reges fortes :

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

ALes diéi núntius
Lucem propínquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit nobis * Dóminus cornu salútis in domo David, púeri sui.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Feriis Adventus, et in Feriis III post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Dele iniquitátem meam.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Roráte, cæli, désuper.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Dele iniquitátem meam, Dómine, secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum.

Ant. Discérne causam meam.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant ju-

stum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ant. Emítte Agnum, Dómine.

Psalmus 42

JUdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Discérne causam meam, Deus, de gente non sancta.

Ant. Deus misereátur. †

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem fíliæ Sion.

Ant. Ut cognoscámus, Dómine.

Psalmus 66

DEus misereátur † nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Lætén tur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Deus misereátur nostri, et benedícat nos.

Ant. Corrípies me, Dómine.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ut cognoscámus, Dómine, in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Ant. Da mercédem, Dómine.

Canticum Ezechiæ

Is. 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum :

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce, in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Corrípies me, Dómine, et vivificábis me.

Ant. Laudáte. †

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Da mercédem, Dómine, sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles inveniántur.

Ant. Lex per Móysen data est.

Psalmus 134

Laudáte † nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus : *

et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægýpte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídit reges fortes :

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, quia benígnus est, et in servis suis deprecábitur.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Lex per Móysen data est, grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

In Adventu

Capitulum Is. 2, 3

VEníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :

Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam.

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.
Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro

frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 13

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

ALes diéi núntius
Lucem propínquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit nobis * Dóminus cornu salútis in domo David, púeri tui.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 133
Reliqua ut in Ordinario. 13

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

Per Annum : Ant. Deus meus.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I : Ant. In illa die.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Roráte, cæli, désuper.

Psalmus 24, i

D te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sǽculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Psalmus 24, ii

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Psalmus 24, iii

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 *Miserére*, hic subjungitur seq. Ps. 95, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. Deus meus, in te confído, non erubéscam.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. *Qui sedes ad déxteram Patris*. Miserére nobis. Glória Patri. Christe. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. ℟. Ut reddam

vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custódire. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.
℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus

DOmine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Per Annum

DOminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

Pro Octava S. Joannis

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

HI empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

Pro Conceptione immac. B. Mariæ V.

SIgnum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro S. Agnete et S. Agatha

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra

non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

NUnc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Respéxit me.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I : Ant. Jucundáre.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Emítte Agnum, Dómine.

Psalmus 39, i

Xspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem nolúisti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce, vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Psalmus 39, ii

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce, lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39, iii

COnfundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Per Annum : Ant. Respéxit me, et exaudívit deprecatiónem meam Dóminus.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I :

Ant. Jucundáre, fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem fíliæ Sion.

Capitulum Jer. 2, 23, 5

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

Per Annum

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Suscepísti me, Dómine.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I : Ant. Ecce Dóminus véniet.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Ut cognoscámus, Dómine.

Psalmus 40

Eátus qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41, i

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 41, ii

AD meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Per Annum : Ant. Suscepísti me, Dómine : et confirmásti me in conspéctu tuo.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I : Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Ut cognoscámus, Dómine, in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 23

Per Annum

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni témpore. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 145

Reliqua ut in Ordinario. 23

AD NONAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Salvásti nos.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I : Ant. Ecce véniet.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Lex per Móysen data est.

Psalmus 43, i

Deus, áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu : * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sǽculum.

Psalmus 43, ii

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Psalmus 43, iii

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Per Annum : Ant. Salvásti nos, Dómine : et in nómine tuo confitébimur in sǽcula.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Lex per Móysen data est, grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

Capitulum Is. 14, 1

PRope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 25

Per Annum

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime me, Dómine, et miserére mei. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Qui hábitas in cælis, * miserére nobis.

Psalmus 122

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce, sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Ant. Adjutórium nostrum * in nómine Dómini.

Psalmus 123

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. In circúitu pópuli sui * Dóminus, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psalmus 124

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israël.

Ant. In circúitu pópuli sui Dóminus, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Magnificávit Dóminus * fácere nobíscum : facti sumus lætántes.

Psalmus 125

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : facti sumus lætántes.

Ant. Dóminus ædíficet * nobis domum, et custódiat civitátem.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Dóminus ædíficet nobis domum, et custódiat civitátem.

In Officio feriali Adventus

Capitulum Gen. 49, 10

Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : et ipse erit exspectátio géntium.

Hymnus

Creátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cælites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos, ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario 27.

Per Annum

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

TEllúris alme Cónditor
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem :

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ :
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet :
Nullis malis appróximet :
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Feria III post Dominicam Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ Ant. ad Magnificat ut in Proprio de Tempore; alias

Ad Magnif. Ant. Exsultávit * spíritus meus in Deo, salutári meo.

Preces feriales, si dicendæ, ut supra. 151

Reliqua ut in Ordinario. 28

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Tu Dómine.

Psalmus 11

Alvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt

veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12

Usquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellé-

ctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos in ætérnum.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indú-

cas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínum auxílium.

Pater, Ave et Credo.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra hebdomadam I et II :

Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Infra hebdomadam III et IV :

Invit. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vig. Nativitatis Domini :

Invit. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

VErbum supérnum, pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

Invitat. Deum magnum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte.

Hymnus

REreum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum, quod fécimus :
Occúlta nostra pándimus :
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

¶ In Feria IV Cinerum et in sequentibus Feriis usque ad Nonam Sabbati ante Dominicam I Quadragesimæ inclusive, ad Matutinum et ad alias Horas, omnia dicuntur ut per Annum; exceptis Antiphonis cum Psalmis et Cantico Laudum, e posteriori schemate sumendis, et Antiphona ad Benedictus et Magnificat, in Proprio de Tempore exstantibus.

In I Nocturno

Ant. Speciósus forma * præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44, i

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est

grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Ant. Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ant. Confitebúntur tibi * pópuli, Deus, in ætérnum.

Psalmus 44, ii

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Confitebúntur tibi pópuli, Deus, in ætérnum.

Ant. Adjútor in tribulatiónibus * Deus noster.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : *

et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjútor in tribulatiónibus Deus noster.

In Festis novem Lectionum :

℣. Dóminus virtútum nobíscum. ℟. Suscéptor noster Deus Jacob.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Magnus Dóminus, * † et laudábilis nimis in civitáte Dei nostri. ‡

Psalmus 47

Agnus Dóminus, † et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, ‡ in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in

fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis in civitáte Dei nostri.

Ant. Os meum loquétur * sapiéntiam : et meditátio cordis mei prudéntiam.

Psalmus 48, i

AUdíte hæc, omnes gentes : * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me :

Qui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Os meum loquétur sapiéntiam : et meditátio cordis mei prudéntiam.

Ant. Ne timúeris : * cum dívite non descéndet in sepúlcrum glória ejus.

Psalmus 48, ii

HÆC via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum benefécéris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Ne timúeris : cum dívite non descéndet in sepúlcrum glória ejus.

In Festis novem Lectionum :

℣. Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi.
℟. Cum accéperit me.

Absolutio. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigilias communes occurrentibus, in Vigilia Nativitatis Domini, et in Festis quolibet anni tempore celebrandis, cum ad Laudes non dicitur Ps. 50 Miserére.

Ant. Deus deórum, * † Dóminus locútus est. ‡

Psalmus 49, i

Eus deórum, † Dóminus locútus est : * ‡ et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar : Israël, et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocáusta au-

tem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Ant. Intellígite, * qui obliviscímini Deum.

Psalmus 49, ii

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Ant. Intellígite, qui obliviscímini Deum.

Ant. Acceptábis sacrifícium * justítiæ super altáre tuum, Dómine.

Psalmus 50

MIserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut

justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Acceptábis sacrifícium justítiæ super altáre tuum, Dómine.

In feriali Officio per Annum et in Festis :

℣. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam. ℟. Et exsultábunt ossa humiliáta.

In Vig. Nativitatis Domini :

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio.

8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absolutio. A vínculis.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Ille nos benedícat. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

In III Nocturno

II

In Feriis Adventus, et in Feriis IV post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, et in Vigiliis communibus, cum ad Laudes dicitur Ps. 50 Miserére.

Ant. Deus deórum. †

Psalmus 49, i

Eus deórum, † Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Ant. Immola Deo.

Psalmus 49, ii

Audi, pópulus meus, et loquar : Israël, et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Ant. Immola Deo sacrifícium laudis.

Ant. Intellígite.

Psalmus 49, iii

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Ant. Intellígite, qui obliviscímini Deum.

In feriali Officio per Annum :

℣. Sacrifícium laudis honorificábit me. ℟. Et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

In feriali Officio Adventus :

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Absolutio. A vínculis.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Ille nos benedícat. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigilias communes occurrentibus, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Dóminus regnávit, * † exsúltet terra. ‡

Psalmus 96

DOminus regnávit, † exsúltet terra : * ‡ læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. Te decet hymnus, * † Deus, in Sion. ‡

Psalmus 64

Te decet hymnus, † Deus, in Sion : * ‡ et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt

fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, * et intélligam in via immaculáta.

Psalmus 100

MIsericórdiam, et judícium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhǽsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, et intélligam in via immaculáta.

Ant. Dómine, magnus es tu, * et præclárus in virtúte tua.

Canticum Judith
Judith. 16, 15-21

HYmnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adonái, Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua : * quia dixísti, et facta sunt :

Misísti spíritum tuum, et creáta sunt, * et non est qui resístat voci tuæ.

Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis : * petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Væ genti insurgénti super genus meum : Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis, * in die judícii visitábit illos.

Dabit enim ignem, et vermes in carnes eórum, * ut uråntur, et séntiant usque in sempitérnum.

Ant. Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua.

Ant. Laudábo Deum meum * in vita mea.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino, Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sǽcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida :
Lux intrat, albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus :
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quǽsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua :
Tu, vera lux Cæléstium,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. De manu ómnium, * qui odérunt nos, liberávit nos Dóminus.

Reliqua ut in Ordinario, 11

AD LAUDES II

In Feriis Adventus, et in Feriis IV post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Amplius lava me.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Prophétæ prædicavérunt.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea.

Ant. Impietátibus nostris.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Prophétæ prædicavérunt nasci Salvatórem de Vírgine María.

Ant. Spíritus.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Impietátibus nostris tu propitiáberis, Deus.

Ant. In innocéntia.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Spíritus Dómini super me, evangelizáre paupéribus misit me.

Ant. Propter Sion.

Psalmus 100

Misericórdiam, et judícium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. In innocéntia cordis mei perambulábo, Dómine.

Ant. Exsultávit cor meum. †

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Propter Sion non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

Ant. Ecce, véniet Dóminus.

Canticum Annæ

1 Reg. 2, 1-10

Exsultávit cor meum † in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cælis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Exsultávit cor meum in Dómino, qui humíliat et súblevat.

Ant. Lauda. †

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce, véniet Dóminus, ut sédeat cum princípibus, et sólium glóriæ téneat.

Ant. Annuntiáte.

Psalmus 145

LAuda, † ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino, Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Ant. Lauda, ánima mea, Dóminum, qui érigit elísos, et díligit justos.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Annuntiáte pópulis, et dícite : Ecce, Deus Salvátor noster véniet.

In Adventu

Capitulum Is. 2, 3

VEníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona fa-

ciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos, ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 13

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

NOX, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida :
Lux intrat, albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus,
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua :
Tu, vera lux Cæléstium,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Feria IV Cinerum Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Ad Bened. Ant. De manu ómnium, * qui odérunt nos, liberávit nos Dóminus.

Feria IV Cinerum et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 172

Reliqua ut in Ordinario. 13

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

Per Annum : Ant. Misericórdia tua.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I : Ant. In illa die.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Prophétæ prædicavérunt.

Psalmus 25

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum : * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum, Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Psalmus 51

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sǽculum sǽculi.

Confitébor tibi in sǽculum, quia fecísti : * et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Psalmus 52

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum : * ut vídeas si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur sequens Ps. 96, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos : et complácui in veritáte tua.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom.:

Ant. Prophétæ prædicavérunt nasci Salvatórem de Vírgine María.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. *Qui sedes ad déxteram Patris.* Miserére nobis. Glória Patri. Christe. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indú-

cas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem

meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

DOmine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus

DOmine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium

nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Per Annum

DOminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

Pro Octava S. Joannis

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

HI empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

Pro Conceptione immac. B. Mariæ V.

SIgnum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro S. Agnete et S. Agatha

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líbera eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei,

et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster *secreto, nisi sequatur alia Hora.*

AD TERTIAM

Pater noster *et* Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

NUnc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,

Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Deus ádjuvat me.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I : Ant. Jucundáre.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Spíritus.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim, Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 54, i

Exáudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam : * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea : * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce, elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis : * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Psalmus 54, ii

Ego autem ad Deum clamávi : et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sǽcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te, Dómine.

Per Annum : Ant. Deus ádjuvat me : et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I : Ant. Jucundáre, fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Spíritus Dómini super me, evangelizáre paupéribus misit me.

Capitulum Jer. 23, 5

Ecce, dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : * et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt

gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 22

Per Annum

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.
℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Feria IV Cinerum et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. In Deo sperávi.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I : Ant. Ecce Dóminus véniet.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. Ant. Propter Sion.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce, cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Psalmus 57

SI vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Per Annum : Ant. In Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I :

Ant. Ecce, Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Propter Sion non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed

líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 23

Per Annum

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni témpore. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Feria IV Cinerum et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 185
Reliqua ut in Ordinario. 23

AD NONAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Deus meus.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I : Ant. Ecce, véniet.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Annuntiáte.

Psalmus 58, i

Ripe me de inimícis meis, Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine, * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce, loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Psalmus 58, ii

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos, protéctor meus, Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 59

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Per Annum : Ant. Deus meus, misericórdia tua prævéniet me.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I : Ant. Ecce, véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Annuntiáte pópulis, et dícite : Ecce, Deus Salvátor noster véniet.

Capitulum Is. 14, 1

PRope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 25

Per Annum

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Feria IV Cinerum et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 188
Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.
Ant. Beáti omnes, * † qui timent Dóminum. ‡

Psalmus 127

Eáti omnes, † qui timent Dóminum, * ‡ qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce, sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Confundántur omnes, * qui odérunt Sion.

Psalmus 128

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël :

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum : * quod priúsquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Confundántur omnes, qui odérunt Sion.

Ant. De profúndis * † clamávi ad te, Dómine. ‡

Psalmus 129

DE profúndis † clamávi ad te, Dómine : * ‡ Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Ant. Dómine, * † non est exaltátum cor meum. ‡

Psalmus 130

Dómine,† non est exaltátum cor meum : * ‡ neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. Dómine, non est exaltátum cor meum.

Ant. Elégit Dóminus * Sion in habitatiónem sibi.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce, audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sǽculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.
Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Elégit Dóminus Sion in habitatiónem sibi.

In Officio feriali Adventus

Capitulum Gen. 49, 10

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : et ipse erit exspectátio géntium.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dǽmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et Cǽlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdó-

tes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 27

Per Annum

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

Cæli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine :

Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam,
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum :

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis etménsium
Signum dares notíssimum;

Expélle noctem córdium :
Abstérge sordes méntium :
Resólve culpæ vínculum :
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Feria IV post Dominicam Septuagesimæ et Sexagesimæ ac Feria IV Cinerum Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore, alias

Ad Magnif. Ant. Respéxit Dóminus * humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces feriales, si dicendæ, ut supra. 191

Reliqua ut in Ordinario. 28

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Immíttet Angelus Dómini.

Psalmus 33, i

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Ipse pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dómi-

nus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Psalmus 33, ii

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 60

EXáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : et erípiet eos.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére

nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínum auxílium.

Pater noster, Ave María et Credo.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra hebdomadam I et II :

Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Infra hebdomadam III et IV :

Invit. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vig. Nativitatis Domini :

Invit. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

Verbum supérnum, pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vos amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruátur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

Invit. Regem magnum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte.

Hymnus

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium :
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium :

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas :
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia :
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

¶ In Feria V post Cineres, ad Matutinum et ad alias Horas, omnia dicuntur ut per Annum; exceptis Antiphonis cum Psalmis et Cantico Laudum, e posteriori schemate sumendis, et Antiphonis ad Benedictus et Magnificat in Proprio de Tempore exstantibus.

In I Nocturno

Ant. In Deo salutáre meum, * et glória mea : et spes mea in Deo est.

Psalmus 61

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos : tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra : *

Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Ant. In Deo salutáre meum, et glória mea : et spes mea in Deo est.

Ant. Vidéte ópera Dómini, * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Psalmus 65, i

JUbiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominántur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Ant. Vidéte ópera Dómini, et audítam fácite vocem laudis ejus.

Ant. Audíte, omnes, * qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.

Psalmus 65, ii

INtroíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso

aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. Audíte, omnes, qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.

In Festis novem Lectionum :

℣. Non amóvit Dóminus oratiónem meam. ℟. Et misericórdiam suam a me.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Exsúrgat Deus, * † et dissipéntur inimíci ejus. ‡

Psalmus 67, i

Exsúrgat Deus, † et dissipéntur inimíci ejus, * ‡ et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus : * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínaï, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Ant. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus.

Ant. Deus noster, * Deus salvos faciéndi : et Dómini sunt éxitus mortis.

Psalmus 67, ii

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Ant. Deus noster, Deus salvos faciéndi : et Dómini sunt éxitus mortis.

Ant. In ecclésiis * benedícite Dómino Deo.

Psalmus 67, iii

VIdérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut

exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægýpto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce, dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. In ecclésiis benedícite Dómino Deo.

In Festis novem Lectionum :

℣. Mirábilis Deus in sanctis suis. ℟. Deus Israël dabit virtútem plebi tuæ.

Absolutio. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Salvum me fac, * † Deus : quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. ‡

Psalmus 68, i

Alvum me fac, † Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. ‡

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus bepláciti, Deus.

Ant. Salvum me fac, Deus : quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Ant. Propter inimícos meos * éripe me, Dómine.

Psalmus 68, ii

IN multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ant. Propter inimícos meos éripe me, Dómine.

Ant. Quǽrite Dóminum, * et vivet ánima vestra.

Psalmus 68, iii

EGO sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra.

In feriali Officio per Annum et in Festis :

℣. Laudábo nomen Dei cum cántico. ℟. Et magnificábo eum in laude.

In feriali Officio Adventus :

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

In Vig. Nativitatis Domini :

℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absolutio. Exáudi, Dómine.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Benedictióne. 2 Unigénitus. 3 Spíritus Sancti.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigilias communes occurrentibus, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Jubiláte * in conspéctu regis Dómini.

Psalmus 97

Antáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Jubiláte in conspéctu regis Dómini.

Ant. Dómine, * † refúgium factus es nobis. ‡

Psalmus 89

Domine, † refúgium factus es nobis : * ‡ a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis : * a sǽculo et usque in sǽculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat : * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sǽculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Dómine, refúgium factus es nobis.

Ant. Dómine, * in cælo misericórdia tua.

Psalmus 35

DIxit injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abýssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam,Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Dómine, in cælo misericórdia tua.

Ant. Pópulus meus, * ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Canticum Jeremiæ

Jer. 31, 10-14

AUdíte verbum Dómini, gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt,

Et dícite : Qui dispérsit Israël, congregábit eum : * et custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Jacob, * et liberábit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion : * et cónfluent ad bona Dómini.

Super fruménto, et vino, et óleo, * et fetu pécorum et armentórum :

Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes et senes simul :

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine : * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ant. Pópulus meus, ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Ant. Deo nostro * jucúnda sit laudátio.

Psalmus 146

LAudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

LUX ecce surgit áurea,
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi :
Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Feriis Adventus, et in Feriis V post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Tibi soli peccávi.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. De Sion.

Psalmus 50

MIserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum : * et

in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Tibi soli peccávi, Dómine : miserére mei.

Ant. Convértere, Dómine.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. De Sion véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

Ant. Convértere, Dómine.

Psalmus 89

Dómine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis : * a sǽculo et usque in sǽculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat : * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sǽculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et eruditos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Convértere, Dómine, et deprecábilis esto super servos tuos.

Ant. Multiplicásti, Deus.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Convértere, Dómine, aliquántulum, et ne tardes veníre ad servos tuos.

Ant. De Sion.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abýssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætènde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Multiplicásti, Deus, misericórdiam tuam.

Ant. Fortitúdo mea.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. De Sion véniet, qui regnatúrus est Dóminus, Emmánuel magnum nomen ejus.

Ant. Ecce Deus meus.

Canticum Moysis

Exodi 15, 1-19

Cantémus Dómino : gloriósе enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari Rubro : * abýssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : et factus est mihi in salútem.

Ant. Laudáte. †

Fer. V ante Vig. Nat. Dom.

Ant. Ecce Deus meus, et honorábo eum : Deus patris mei, et exaltábo eum.

Ant. Dóminus.

Psalmus 146

LAudáte † Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Laudáte Dóminum, qui sanat contrítos corde, et álligat contritiónes eórum.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Dóminus légifer noster, Dóminus Rex noster, ipse véniet, et salvábit nos.

In Adventu

Capitulum — Is. 2, 3

Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus

En clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En, Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 12

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

LUX ecce surgit áurea,
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:

Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet,

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Feria V post Cineres Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore; alias

Ad Bened. Ant. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Feria V post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales ut supra. 212

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. In loco páscuæ.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I : Ant. In illa die.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. : Ant. De Sion.

Psalmus 22

DOminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non

timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me : * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 71, i

Deus, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Psalmus 71, ii

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur sequens Ps. 97, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. In loco páscuæ, ibi Dóminus me collocávit.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I : Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. : Ant. De Sion véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. *Qui sedes ad déxteram Patris.* Miserére nobis. Glória Patri. Christe. ℣. Exsúrge, Christe,

ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de interítu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

DOmine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.
℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus

Domine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Per Annum

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

Positis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

Pro Octava S. Joannis

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

Pro Conceptione immac. B. Mariæ V.

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro S. Agnete et S. Agatha

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Quam bonus. †

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I : Ant. Jucundáre.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Convértere, Dómine.

Psalmus 72, i

Uam bonus † Israël Deus, * his qui recto sunt corde!

Mei autem pæne moti sunt pedes : * pæne effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Psalmus 72, ii

IDeo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce, ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce, natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Psalmus 72, iii

VErúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum alleveréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Per Annum : Ant. Quam bonus Israël Deus, his, qui recto sunt corde?

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I : Ant. Jucundáre, fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Convértere, Dómine, aliquántulum, et ne tardes veníre ad servos tuos.

Capitulum Jer. 23, 5

ECce, dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, con-

vérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 22

Per Annum

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Feria V post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 222

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Memor esto.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I : Ant. Ecce Dóminus véniet.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. : Ant. De Sion.

Psalmus 73, i

UT quid, Deus, repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt já-

nuas ejus in idípsum : * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Psalmus 73, ii

USquequo, Deus, improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sǽcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Psalmus 73, iii

MEmor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Per Annum : Ant. Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, quam possedísti ab inítio.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I : Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. : Ant. De Sion véniet, qui regnatúrus est Dóminus,

Emmánuel magnum nomen ejus.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 23

Per Annum

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Feria V post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 23

AD NONAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Invocábimus.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I : Ant. Ecce, véniet.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Dóminus.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75, i

Notus in Judǽa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Psalmus 75, ii

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et rédditе Dómino, Deo vestro : * omnes,

qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Per Annum : Ant. Invocábimus nomen tuum, Dómine : narrábimus mirabília tua.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I : Ant. Ecce, véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Dóminus légifer noster, Dóminus Rex noster, ipse véniet, et salvábit nos.

Capitulum Is. 14, 1

PRope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 25

Per Annum

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Feria V post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Ecce, quam bonum * † et quam jucúndum, habitáre fratres in unum. ‡

Psalmus 132

Cce, quam bonum † et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum : ‡

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sǽculum.

Ant. Ecce, quam bonum et quam jucúndum, habitáre fratres in unum!

Ant. Confitémini Dómino * † quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Psalmus 135, i

CONfitémini Dómino † quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, * quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Psalmus 135, ii

QUI percússit Ægýptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit Mare Rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari

Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israël, servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Ant. Adhǽreat lingua mea * fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Psalmus 136

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini : * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * obliviόni detur déxtera mea.

Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte : * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retríbuet tibi

retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Ant. Confitébor * † nómini tuo, Dómine, super misericórdia et veritáte tua.

Psalmus 137

Confitébor † tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sǽculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia et veritáte tua.

In Officio feriali Adventus

Capitulum Gen. 49, 10

Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : et ipse erit exspectátio géntium.

Hymnus

Creátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dǽmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cǽlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecántur últimæ
Magnum diéi Júdicem,

Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab ómnibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte

nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 27

Per Annum

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in äëra.

Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis érigens :
Ut stirpe ab una pródita,
Divérsa répleant loca :

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda Sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat :
Nullum éfferat jactántia :
Elísa mens ne cóncidat :
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Feria V post Dominicam Septuagesimæ et Sexagesimæ ac Feria V post Cineres Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore; alias

Ad Magnif. Ant. Fecit Deus * poténtiam in bráchio suo : dispérsit supérbos mente cordis sui.

Preces feriales, si dicendæ, ut supra. 231

Reliqua ut in Ordinario. 27

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.
℣. Deus, in adjutórium.
Ant. Adjútor meus.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.
Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70, i

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.
Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.
Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :
Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.
In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.
In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.
Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.
Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,
Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.
Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Psalmus 70, ii

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur

confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abýssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Ant. Adjútor meus, et liberátor meus esto, Dómine.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Commméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Commméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis beatæ Maríæ Vírginis.

℣. Divínum auxílium.

Pater noster, Ave María et Credo.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra Hebdomadam I et II :
Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Infra Hebdomadam III et IV :
Invit. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vig. Nativitatis Domini :
Invit. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

VErbum supérnum, pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

Invit. Dóminum, Deum nostrum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus

TU, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus astet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

¶ In Feria VI post Cineres, ad Matutinum et ad alias Horas, omnia dicuntur ut per Annum; exceptis Añis cum Psalmis et Cantico Laudum, e posteriori schemate sumendis, et Añis ad Benedictus et Magnificat in Proprio de Tempore exstantibus.

In I Nocturno

Ant. Suscitávit Dóminus * testimónium in Jacob : et legem pósuit in Israël.

Psalmus 77, i

Tténdite, pópule meus, legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab initio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Ant. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob : et legem pósuit in Israël.

Ant. Coram pátribus eórum * fecit Deus mirabília.

Psalmus 77, ii

FIlii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Ant. Coram pátribus eórum fecit Deus mirabília.

Ant. Jánuas cæli apéruit * Dóminus, et pluit illis manna ad manducándum.

Psalmus 77, iii

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo, * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

Ant. Jánuas cæli apéruit Dóminus, et pluit illis manna ad manducándum.

In Festis novem Lectionum

℣. Deus percússit petram, et fluxérunt aquæ.
℟. Et torréntes inundavérunt.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Deus adjútor * est eórum : et Excélsus redémptor eórum est.

Psalmus 77, iv

IN ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Ant. Deus adjútor est eórum : et Excélsus redémptor eórum est.

Ant. Redémit eos * Dóminus de manu tribulántis.

Psalmus 77, v

NON sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ : * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem : immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti : * primítias omnis

labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Ant. Redémit eos Dóminus de manu tribulántis.

Ant. Ædificávit * Deus sanctifícium suum in terra.

Psalmus 77, vi

AUdívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fetántes accépit eum.

Páscere Jacob, servum suum, * et Israël, hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intel-

léctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Ædificávit Deus sanctifícium suum in terra.

In Festis novem Lectionum :

℣. Elégit Dóminus tribum Juda. ℟. Montem Sion quem diléxit.

Absolutio. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Adjuva nos, * Deus, salutáris noster : et propítius esto peccátis nostris.

Psalmus 78

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sǽculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Adjuva nos, Deus, salutáris noster : et pro-

pítius esto peccátis nostris.

Ant. Ego sum Dóminus, * Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Psalmus 80

Exsultáte Deo, adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Noeménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est : * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te : * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus, Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israël si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Ego sum Dóminus, Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Ant. Ne táceas, Deus, * quóniam inimíci tui extulérunt caput.

Psalmus 82

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul ad-

vérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor : * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum : * qui dixérunt : Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. Ne táceas, Deus, quóniam inimíci tui extulérunt caput.

In feriali Officio per Annum et in Festis :

℣. Cognóscant quia nomen tibi Dóminus. ℟. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

In feriali Officio Adventus :

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Vig. Nativitatis Domini :

℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absolutio. Ipsíus píetas et.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Deus Pater. 2 Christus perpétuæ. 3 Ignem sui amóris.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum.) 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigilias communes occurrentibus, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Exaltáte * Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Psalmus 98

Ominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Ant. Eripe me * de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi.

Psalmus 142

DOmine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi : * et anxiátus est super me spí-

ritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi.

Ant. Benedixísti, * † Dómine, terram tuam : remisísti iniquitátem plebis tuæ.

Psalmus 84

Benedixísti, † Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntibus eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Ant. Benedixísti, Dómine, terram tuam : remisísti iniquitátem plebis tuæ.

Ant. In Dómino justificábitur, * et laudábitur omne semen Israël.

Canticum Isaiæ

Is. 45, 15-16

Vere tu es Deus abscónditus, * Deus Israël, Salvátor.

Confúsi sunt, et erubuérunt omnes : * simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum.

Israël salvátus est in Dómino salúte ætérna : * non confundémini, et non erubescétis usque in sæculum sæculi.

Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, * ipse Deus formans terram, et fáciens eam, ipse plastes ejus :

Non in vanum creávit eam, ut habitarétur formávit eam : * Ego Dóminus, et non est álius.

Non in abscóndito locútus sum, * in loco terræ tenebróso :

Non dixi sémini Jacob frustra : Quǽrite me : * ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta.

Congregámini, et veníte, et accédite simul * qui salváti estis ex géntibus :

Nesciérunt qui levant lignum sculptúræ suæ, * et rogant deum non salvántem.

Annuntiáte, et veníte, et consiliámini simul : * Quis audítum fecit hoc ab inítio, ex tunc prædíxit illud?

Numquid non ego Dóminus, et non est ultra Deus absque me? * Deus justus, et salvans non est præter me.

Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ : * quia ego Deus, et non est álius.

In memetípso jurávi, egrediétur de ore meo justítiæ verbum, * et non revertétur :

Quia mihi curvábitur omne genu, * et jurábit omnis lingua.

Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt justítiæ et impérium : * ad eum vénient, et confundéntur omnes qui repúgnant ei.

In Dómino justificábitur, et laudábitur * omne semen Israël.

Ant. In Dómino justificábitur, et laudábitur omne semen Israël.

Ant. Lauda, * † Jerúsalem, Dóminum. ‡

Psalmus 147

LAuda, † Jerúsalem, Dóminum : * ‡ lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

ÆTérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castǽque proles Vírginis :

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sǽculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radíces agat :
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Per víscera misericórdiæ * Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Feriis Adventus, et in Feriis VI post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Cor contrítum.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Constántes estóte.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc im-

pónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Ant. Propter nomen tuum.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos.

Ant. Ad te, Dómine.

Psalmus 142

DOmine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in virtúte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Ant. Deus, tu convérsus.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : veni, et éripe me, Dómine, ad te confúgi.

Ant. Veni, Dómine.

Psalmus 84

BEnedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Ant. Deus, tu convérsus vivificábis nos : et plebs tua lætábitur in te.

Ant. Cum irátus fúeris.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ Israël.

Ant. Deus a Líbano véniet.

Canticum Habacuc

Hab. 3, 2-19

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud :

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cælos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus : * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contríti sunt montes sǽculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos : * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ : * et arva non ásserent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Cum irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

Ant. Lauda. †

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Deus a Líbano véniet, et splendor ejus sicut lumen erit.

Ant. Ego autem.

Psalmus 147

Lauda, † Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Deum tuum, Sion, qui annúntiat judícia sua Israël.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego autem ad Dóminum aspíciam, et exspectábo Deum Salvatórem meum.

In Adventu

Capitulum Is. 58, 1

VEníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque

ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 11

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

ÆTérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castǽque proles Vírginis :

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radíces agat :
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Feria VI post Cineres Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Ad Bened. Ant. Per víscera misericórdiæ * Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Feria VI post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 252

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Ne discédas a me.

In Officio feriali Adventus
Feria VI post Dominicam I : Ant. In illa die.
Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Constántes estóte.

Psalmus 21, i

Deus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Psalmus 21, ii

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Psalmus 21, iii

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non

sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur sequens Ps. 98, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 98

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. Ne discédas a me, Dómine : quóniam tribulátio próxima est : quóniam non est qui ádjuvet.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. *Qui sedes ad déxteram Patris*. Miserére nobis. Glória Patri. Christe. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operánti-

bus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. **Oratio**

Domine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus

Domine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatióne. Tu autem.

Per Annum

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

Positis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

Pro Octava S. Joannis

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

Pro Conceptione immac. B. Mariæ V.

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub

pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro S. Agnete et S. Agatha

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier ti-

mens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Benedícite. ℟. Deus.
Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Excita, Dómine.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I : Ant. Jucundáre.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Ad te, Dómine.

Psalmus 79, i

Qui regis Israël, inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum : * et potum dabis

nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 79, ii

VIneam de Ægýpto transtulísti : * ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

ExtermináVit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere : * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 81

DEus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo : * húmilem, et páuperem justificáte.

Erípite páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Per Annum : Ant. Excita, Dómine, poténtiam tuam, ut salvos fácias nos.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I : Ant. Jucundáre, fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : veni, et éripe me, Dómine, ad te confúgi.

Capitulum Jer. 23, 5

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

Per Annum

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Feria VI post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Beáti, qui hábitant.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Veni, Dómine.

Psalmus 83, i

Uam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Psalmus 83, ii

Domine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce, alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Per Annum : Ant. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I : Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ Israël.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 24

Per Annum

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Feria VI post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 24

AD NONAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,

Sed prǽmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Per Annum : Ant. Misericórdia et véritas.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I : Ant. Ecce véniet.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Ego autem.

Psalmus 88, i

Isericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David, servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Psalmus 88, ii

TUnc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : * Pósui adjutórium in poténte : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo : Si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cælo fidélis.

Psalmus 88, iii

TU vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Per Annum : Ant. Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam, Dómine.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego autem ad Dóminum aspíciam, et exspectábo Deum Salvatórem meum.

Capitulum Is. 14, 1

PRope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 25

Per Annum

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Feria VI post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 268

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Dómine, * † probásti me, et cognovísti me. ‡

Psalmus 138, i

DOmine, † probásti me, et cognovísti me : * ‡ tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Ant. Mirabília ópera tua, * Dómine, et ánima mea cognóscit nimis.

Psalmus 138, ii

COnfitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Ant. Mirabília ópera tua, Dómine, et ánima mea cognóscit nimis.

Ant. Ne derelínquas me, * Dómine, virtus salútis meæ.

Psalmus 139

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injú-

stum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ne derelínquas me, Dómine, virtus salútis meæ.

Ant. Dómine, * † clamávi ad te, exáudi me. ‡

Psalmus 140

DOmine, † clamávi ad te, exáudi me : * ‡ inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Ant. Educ de custódia * ánimam meam, Dómine, ad confiténdum nómini tuo.

Psalmus 141

VOce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Educ de custódia ánimam meam, Dómine, ad confiténdum nómini tuo.

In Officio feriali Adventus

Capitulum Gen. 49, 10

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : et ipse erit exspectátio géntium.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et Cǽlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia

tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 27

Per Annum

(et in Officio Dominicæ post Oct. Epiphaniæ anticipatæ)

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

Hominis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus :

Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis :

Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.

Da gaudiórum prǽmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula :
Astrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Feria VI post Dominicam Septuagesimæ et Sexagesimæ ac Feria VI post Cineres Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore; alias

Ad Magnif. Ant. Depósuit Dóminus * poténtes de sede, et exaltávit húmiles.

Preces feriales, si dicendæ, ut supra. 272

Reliqua ut in Ordinario. 27

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia advérsárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Voce mea. †

Psalmus 76, i

Oce mea † ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Psalmus 76, ii

Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et

adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi : neque obliviscétur miseréri Deus.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.
Glória Patri.
Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
Orémus. Oratio

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.
Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.
Antiphona finalis beatæ Mariæ Virginis.
℣. Divínum auxílium.
Pater noster, Ave María et Credo.

SABBATO

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra hebdomadam I et II :

Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Infra hebdomadam III et IV :

Invit. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vig. Nativitatis Domini :

Invit. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

Verbum supérnum, pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

(In Officio Dom. anticipatæ)

Invit. Pópulus Dómini, et oves páscuæ ejus : * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte.

Hymnus

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Uníus et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus :

Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe :
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.

Lumbos jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis,
Accíncti ut artus éxcubent,
Luxu remóto péssimo.

Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

¶ In Sabbato post Cineres, ad Matutinum et ad alias Horas, omnia dicuntur ut per Annum; exceptis Antiphonis cum Psalmis et Cantico Laudum, e posteriori schemate sumendis, et Antiphonis ad Benedictus et Magnificat, in Proprio de Tempore exstantibus.

In I Nocturno

Ant. Memor fuit in sǽculum * testaménti sui Dóminus, Deus noster.

Psalmus 104, i

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, et confirmámini : * quǽrite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sǽculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israël in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.

Ant. Memor fuit in sǽculum testaménti sui Dóminus, Deus noster.

Ant. Auxit Dóminus * pópulum suum : et firmávit eum super inimícos ejus.

Psalmus 104, ii

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum

pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægýptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen, servum suum : * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Ant. Auxit Dóminus pópulum suum : et firmávit eum super inimícos ejus.

Ant. Edúxit Deus * pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia.

Psalmus 104, iii

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium : * et labóres populórum possedérunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Ant. Edúxit Deus pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia.

In Festis novem Lectionum :

℣. Memor fuit Dóminus verbi sancti tui. ℟. Quod locútus est ad Abraham, púerum suum.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Salvávit eos Dóminus * propter nomen suum.

Psalmus 105, i

Onfitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit Mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et crediderúnt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Ant. Salvávit eos Dóminus propter nomen suum.

Ant. Oblíti sunt Deum, * qui salvávit eos.

Psalmus 105, ii

ET irritavérunt Móysen in castris : * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham : terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos : * si non Móyses, eléctus ejus, stetísset in confractióne in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Ant. Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos.

Ant. Cum tribularéntur, * vidit Dóminus : et audívit oratiónem eórum.

Psalmus 105, iii

ET irritavérunt eum ad Aquas contradictiónis : * et vexátus est Móyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt scul-

ptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inf écta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium :* et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus : Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Ant. Cum tribularéntur, vidit Dóminus : et audívit oratiónem eórum.

In Officiis novem Lectionum :

℣. Salvos nos fac, Dómine, Deus noster. ℟. Ut confiteámur nómini sancto tuo.

Absolutio. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Clamavérunt ad Dóminum : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Psalmus 106, i

Onfitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos :

A solis ortu, et occásu : * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.

Ant. Clamavérunt ad Dóminum : et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Ant. Ipsi vidérunt * ópera Dei, et mirabília ejus.

Psalmus 106, ii

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominánta est ánima eórum : * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis : * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : *

et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Ant. Ipsi vidérunt ópera Dei, et mirabília ejus.

Ant. Vidébunt recti, * et lætabúntur, et intélligent misericórdias Dómini.

Psalmus 106, iii

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Vidébunt recti, et lætabúntur, et intélligent misericórdias Dómini.

In feriali Officio per Annum, in Officio Dominicæ anticipatæ ac sanctæ Mariæ in Sabbato et in Festis :

℣. Exáltent Dóminum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

In feriali Officio Adventus :

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

In Vig. Nativitatis Domini :

℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absolutio. A vínculis.

In Feriis : Bened. 1 Evangélica vel Ille nos benedícat. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Octava simplici :

Bened. 1 Ille nos benedícat. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato

Absol. Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. Amen.

Bened. 1 Nos cum prole pia benedícat Virgo María. Amen.

2 Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. Amen.

3 Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. Amen.

AD LAUDES I

In Sabbatis per Annum, extra hebdomadam Quinquagesimæ ac Vigilias communes occurrentibus, in Festis novem Lectionum quolibet anni tempore celebrandis, in omnibus Officiis de Octava non privilegiata, atque in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Fílii Sion * exsúltent in Rege suo.

Psalmus 149

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in týmpano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Fílii Sion exsúltent in Rege suo.

Ant. Quam magnificáta * sunt ópera tua, Dómine!

Psalmus 91

BOnum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Ant. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine!

Ant. Lætábitur justus * in Dómino, et sperábit in eo.

Psalmus 63

EXáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo.

Ant. Osténde nobis, Dómine, * lumen miseratiónum tuárum.

Canticum Ecclesiastici

Eccli. 36, 1-16

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum :

Et immitte timórem tuum super gentes, * quæ non exquisiérunt te,

Ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis,

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, et immúta mirabília. * Glorífica manum, et bráchium dextrum.

Excita furórem, et effúnde iram. * Tolle adversárium, et afflíge inimícum.

Festína tempus, et meménto finis, * ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur : * et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob : ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua :

Et hereditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum : * et Israël, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Ant. Osténde nobis, Dómine, lucem miseratiónum tuárum.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 150

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

In Officio feriali

(In Officio Dominicæ post Oct. Epiphaniæ anticipatæ.)

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

AUróra jam spargit polum :
Terris dies illábitur :
Lucis resúltat spículum :
Discédat omne lúbricum.

Phantásma noctis éxsulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

In Dominica post Octavam Epiphaniæ anticipata Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Sabbatis Adventus, et in Sabbato post Cineres, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Benígne fac, Dómine.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Intuémini.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion.

Ant. Rectus Dóminus.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Intuémini, quam sit gloriósus iste, qui ingréditur ad salvándos pópulos.

Ant. Multiplicábitur.

Psalmus 91

BOnum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sǽculum sǽculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Ant. Rectus Dóminus, Deus noster : et non est iníquitas in eo.

Ant. A timóre inimíci.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis.

Ant. Ego Dóminus.

Psalmus 63

EXáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Ant. In servis suis.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego Dóminus prope feci justítiam meam, non elongábitur, et salus mea non morábitur.

Ant. Exspectétur.

Canticum Moysis
Deut. 32, 1-43

AUdíte, cæli, quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo :

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia :

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus :

Generátio prava atque pervérsa. * Hǽccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes : * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent : * Manus nostra excélsa, et non

Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum :

Surgant, et opit6uléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me :

Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea :

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. In servis suis miserébitur Dóminus : * et propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Laudáte. †

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Exspectétur, sicut plúvia, elóquium Dómini : et descéndat, sicut ros, super nos Deus noster.

Ant. Parátus esto.

Psalmus 150

LAudáte † Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Parátus esto, Israël, in occúrsum Dómini, quóniam venit.

In Adventu

Capitulum Is. 2, 3

VEníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. ℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 11

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur

arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

AUróra jam spargit polum :
Terris dies illábitur :
Lucis resúltat spículum :
Discédat omne lúbricum.

Phantásma noctis éxsulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Sabbato post Cineres Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore; alias

Ad Bened. Ant. Illúmina, Dómine, * sedéntes in ténebris et umbra mortis, et dírige pedes nostros in viam pacis.

Sabbato post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 296

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Exaltáre, Dómine.

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I :

Ant. In illa die.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Intuémini.

Psalmus 93, i

Eus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Psalmus 93, ii

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine* : et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus, Deus noster.

Psalmus 107

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua :

Exaltáre super cælos, Deus, et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur sequens Ps. 149, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 149

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in týmpano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. Exaltáre, Dómine, qui júdicas terram : redde retributiónem supérbis.

In Officio feriali Adventus Sabbato post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Intuémini, quam sit gloriósus iste, qui ingréditur ad salvándos pópulos.

In Officio Festi vel Octavæ, Dominicæ anticipatæ ac sanctæ Mariæ in Sabbato :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. *Qui sedes ad déxteram Patris.* Miserére nobis. Glória Patri. Christe. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato dicitur sequens

℣. Qui natus es de María Vírgine.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus

meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. **Oratio**

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et ómnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et re-

gnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus

Dómine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Per Annum

(et in Officio Dominicæ post Oct. Epiphaniæ anticipatæ)

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

Pro Octava S. Joannis

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : * sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

Pro Conceptione immac. B. Mariæ V.

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro S. Agnete et S. Agatha

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Clamor meus.

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I : Ant. Jucundáre.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Multiplicábitur.

Psalmus 101, i

Dómine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhǽsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Psalmus 101, ii

TU exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Psalmus 101, iii

RESpóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sǽculum dirigétur.

Per Annum : Ant. Clamor meus, Dómine, ad te pervéniat : * non avértas fáciem tuam a me

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I :

Ant. Jucundáre, fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis.

Capitulum Jer. 23, 5

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : * et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

Per Annum

(et in Officio Dominicæ post Oct. Epiph. anticipatæ)

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Sabbato post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RECtor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Per Annum : Ant. Dómine, Deus meus.

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego Dóminus.

Psalmus 103, i

Enedic, ánima mea, Dómino : * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sǽculum sǽculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Psalmus 103, ii

RIgans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Psalmus 103, iii

QUam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sǽculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Per Annum : Ant. Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus

cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego Dóminus prope feci justítiam meam, non elongábitur, et salus mea non morábitur.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 24

Per Annum

(et in Officio Dominicæ post Oct. Epiph. anticipatæ)

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Sabbato post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 24

AD NONAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Per Annum : Ant. Ne tacúeris, Deus.

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I : Ant. Ecce véniet.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. : Ant. Parátus esto.

Psalmus 108, i

Eus, laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fænerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

Psalmus 108, ii

IN memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dómi-

num : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Psalmus 108, iii

LIbera me quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Per Annum : Ant. Ne tacúeris, Deus, quia sermónibus ódii circumdedérunt me.

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Parátus esto, Israël, in occúrsum Dómini, quóniam venit.

Capitulum Is. 14, 1

PRope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde

fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 25

Per Annum

(et in Officio Dominicæ post Oct. Epiph. anticipatæ)

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Sabbato post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 311

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

In Adventu : In Sabbatis, incluso etiam Sabbato ante Dominicam IV in Vigilia Nativitatis Domini occurrentem, Antiphonæ e Laudibus Dominicæ sequentis ut in Proprio de Tempore.

Per Annum : Ant. Benedíctus Dóminus. †

¶ Antiphonæ cum Psalmis assignatæ semper in Sabbato dicuntur pro I Vesperis Dominicæ sequentis, quando agendum est Officium de ipsa Dominica, tam in Dominicis minoribus, extra Octavas Nativitatis et Epiphaniæ, quam in Dominicis majoribus, extra Adventum.

Psalmus 143, i

Enedíctus Dóminus, † Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me

de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Benedíctus Dóminus, suscéptor meus, et liberátor meus.

Ant. Beátus pópulus.

Psalmus 143, ii

DEus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : * qui redemísti David, servum tuum, de gládio malígno : éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ : * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fetósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus : * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Magnus Dóminus.

Psalmus 144, i

EXaltábo te, Deus meus, rex : * et benedícam nómini tuo in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Per síngulos dies benedícam tibi : * et laudábo nomen tuum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exsultábunt.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis.

Ant. Suávis Dóminus.

Psalmus 144, ii

MIserátor, et miséricors Dóminus : * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis : * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * et poténtiam tuam loquéntur :

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam : * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Ant. Suávis Dóminus univérsis : et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Ant. Fidélis Dóminus. †

Psalmus 144, iii

Fidélis Dóminus † in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt : * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet : * et deprecatiónem eórum exáudiet : et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : et sanctus in ómnibus opéribus suis.

In Adventu

Capitulum, Hymnus Creátor alme et Versus Roráte, ut in Proprio de Tempore.

Per Annum

In Sabbatis ante Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Capitulum ut in Proprio de Tempore; in reliquis autem Sabbatis, extra Octavas Nativitatis et Epiphaniæ, dicitur

Capitulum Rom. 11, 33

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei : quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

In omnibus vero Sabbatis superius indicatis dicitur sequens Hymnus et Versus :

Hymnus

JAM sol recédit ígneus :
Tu, lux perénnis, Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter Cælites.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat Antiphona ut in Proprio de Tempore, præterquam in Sabbatis ante Dominicam II et reliquas Dominicas post Epiphaniam occurrentibus, in quibus dicitur

Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus usque in sæculum.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicitur Oratio Dominicæ sequentis propria, quæ per totam hebdomadam suam in feriali Officio adhibetur, nisi specialis Oratio habeatur.

Reliqua ut in Ordinario. 27

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Intret orátio mea.

Psalmus 87

Omine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : *

factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Psalmus 102, i

BEnedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Psalmus 102, ii

QUómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Gló-

ria Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínum auxílium.

Pater, Ave María et Credo.

Proprium de Tempore

SABBATO
ANTE
DOMINICAM I ADVENTUS

AD VESPERAS

Ant. 1 In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 312

2 Jucundáre, * fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

3 Ecce Dóminus véniet, * et omnes Sancti ejus cum eo * et erit in die illa lux magna, allelúja.

4 Omnes sitiéntes, * veníte ad aquas : quærite Dóminum, dum inveníri potest, allelúja.

5 Ecce véniet * Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Capitulum Rom. 13, 11

FRatres : Hora est jam nos de somno súrgere : nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,

Et cǽlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur última
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ecce nomen Dómini * venit de longínquo, et cláritas ejus replet orbem terrárum.

Ad Vesperas Dominicæ

Ad Magnif. Ant. Ne tímeas, María, * invenísti enim grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries fílium, allelúja.

Oratio

Excita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

Suffragium de omnibus Sanctis omittitur per totum Adventum, etiam in Festis.

DOMINICA I
ADVENTUS

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Regem ventúrum, Hymnus Verbum supérnum, et Psalmi de Dominica, sub Antiphonis et cum Versibus Nocturnorum de Tempore Adventus, ut in Psalterio. 36

In I Nocturno

Incipit liber Isaíæ Prophétæ

Lectio i Cap. 1, 1-9

Isio Isaíæ fílii Amos, quam vidit super Judam et Jerúsalem, in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, et Ezechíæ, regum Juda. Audíte, cæli, et áuribus pércipe, terra, quóniam Dóminus locútus est : Fílios enutrívi, et exaltávi : ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui : Israël autem me non cognóvit, et pópulus meus non intelléxit.

℟. Aspíciens a longe, ecce vídeo Dei poténtiam veniéntem, et nébulam totam terram tegéntem. * Ite óbviam ei, et dícite : * Núntia nobis, si tu es ipse, * Qui regnatúrus es in pópulo Israël. ℣. Quique terrígenæ, et fílii hóminum, simul in unum dives et pauper. — Ite

óbviam ei, et dícite. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Núntia nobis, si tu es ipse. ℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ. — Qui regnatúrus es in pópulo Israël. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Deinde repetitur ℟. Aspíciens a longe, usque ad ℣. Quique terrígenæ.

Lectio ii

VÆ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, fíliis scelerátis : dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt Sanctum Israël, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percútiam vos ultra, addéntes prævaricatiónem? omne caput lánguidum, et omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas : vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat : et datum est ei regnum, et honor : * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. — Et.

Lectio iii

TErra vestra desérta, civitátes vestræ succénsæ igni : regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, et desolábitur sicut in vastitáte hostíli. Et derelinquétur fília Sion ut umbráculum in vínea, et sicut tugúrium in cucumerário, et sicut cívitas, quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, et quasi Gomórrha símiles essémus.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine : ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Ecce. Glória Patri. Ecce concípies.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 8 de jejunio decimi mensis et eleemosynis

Lectio iv

UM de advéntu regni Dei, et de mundi fine ac témporum, discípulos suos Sal-

vátor instrúeret, totámque Ecclésiam suam in Apóstolis erudíret : Cavéte, inquit, ne forte gravéntur corda vestra in crápula, et ebrietáte, et cogitatiónibus sæculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciálius pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, etiámsi est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℟. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum : * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. — Spíritus.

Lectio v

AD cujus advéntum omnem hóminem cónvenit præparári : ne quem aut ventri déditum, aut curis sæculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experiménto probátur, potus satietáte áciem mentis obtúndi, et cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári; ita ut delectátio edéndi étiam córporum contrária sit salúti, nisi rátio temperántiæ obsístat illécebræ, et quod futúrum est óneri, súbtrahat voluptáti.

℟. Salvatórem exspectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sǽculo, exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. — Qui.

Lectio vi

QUamvis enim sine ánima nihil caro desíderet, et inde accípiat sensus, unde sumit et motus : ejúsdem tamen est ánimæ, quædam sibi súbditæ negáre substántiæ, et interióri judício ab inconveniéntibus exterióra frenáre : ut a corpóreis cupiditátibus sǽpius líbera, in aula mentis possit divínæ vacáre sapiéntiæ : ubi omni strépitu terrenárum siléntе curárum, in meditatiónibus sanctis, et in delíciis lætétur ætérnis.

℟. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es : vide afflictiónem pópuli tui : * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Sicut. Glória Patri. Et líbera nos.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 21, 25-33

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 1 in Evangelia

Ominus ac Redémptor noster parátos nos inveníre desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur denúntiat, ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, innotéscit : ut, si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium vel percussiónibus attríti timeámur.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus : * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. — Et.

Lectio viii

HUic étenim lectióni sancti Evangélii, quam modo vestra fratérnitas audívit, paulo supérius Dóminus præmísit, dicens : Exsúrget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et erunt terræmótus magni per loca, et pestiléntiæ, et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis, adjúnxit : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum. Ex quibus profécto ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Audíte verbum Dómini, gentes, et annuntiáte illud in fínibus terræ : * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite : Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte. — Et.

Lectio ix

NAM gentem contra gentem exsúrgere, earúmque pressúram terris insístere, plus jam in nostris tempóribus cérnimus, quam in codícibus légimus. Quod terræmótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scitis quam frequénter audívimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte mínime vídimus : sed quia et

hæc non longe sint, ex ipsa jam áëris immutatióne collígimus.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in terra : * Et hoc est nomen quod vocábunt eum : * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter. — Et hoc. Glória. Dóminus.

Et non dicitur Hymnus Te Deum in Officiis de Tempore per totum Adventum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Psalmi cum Cantico de Dominica 1 loco. 44

2 Jucundáre, * fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

3 Ecce Dóminus véniet, * et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

4 Omnes sitiéntes, * veníte ad aquas : quǽrite Dóminum, dum inveníri potest, allelúja.

5 Ecce véniet * Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Capitulum Rom. 13, 11

FRatres : Hora est jam nos de somno súrgere : nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María : ne tímeas, habé-

bis in útero Fílium Dei, allelúja.

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui ventúrus es in mundum; et ad absolutionem Capituli Lectio brevis Dómine, miserére, de Tempore Adventus, ut in Psalterio. 60

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM

Capitulum Rom. 13, 12

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

AD NONAM

Capit. Rom. 13, 13-14

SIcut in die honéste ambulémus, non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne; sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

AD VESPERAS

Omnia ut in Vesperis Sabbati præc. 319, præter sequentia :

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 70

℣. Roráte, cæli, désuper et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ne tímeas, María, * invenísti enim grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries fílium, allelúja.

Hymni, Antiphonæ ad Matutinum, Versus, etiam Nocturnorum, Responsoria brevia et Lectio brevis superius indicata dicuntur etiam in reliquis Dominicis Adventus.

¶ Feriæ omnes per Adventum, usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis Domini inclusive, sunt majores non privilegiatæ.

In Officio feriali per Adventum

usque ad diem 23 Decembris inclusive

Ad Matutinum Invitatorium et Hymnus de Tempore Adventus, ut in Ordinario; Antiphonæ et Psalmi cum Versu Nocturni item de Tempore Adventus, ut in Psalterio : sumptis quidem in Feria IV tribus ultimis Antiphonis et Psalmis de 2 loco.

Ad Laudes Psalmi de Feria 2 loco, usque ad diem 16 Decembris inclusive sub suis Antiphonis ut in Psalterio, a die autem 17 ad 23 sub Antiphonis propriis ut infra; Capitulum, Hymnus et Versus de Tempore Adventus, ut in Ordinario.

Ad Horas Antiphonæ de propriis Laudibus, si habeantur, secus de Laudibus Dominicæ præcedentis; Psalmi ut in Psalterio, addito ad Primam quarto Psalmo, ut ibidem notatur. Et ad Primam in Responsorio brevi Versus et Lectio brevis, ad Tertiam, Sextam et Nonam Capitulum et Responsorium breve de Tempore Adventus, ut in Ordinario.

Ad Vesperas Antiphonæ et Psalmi ut in Psalterio; Capitulum, Hymnus et Versus de Tempore Adventus, ut in Ordinario.

Et ad omnes Horas dicuntur Preces feriales, pariter ut in Ordinario.

FERIA SECUNDA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 1, 16-28

LAvámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere : quǽrite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus : si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur : et si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut.

Lectio ii

SI voluéritis, et audiéritis me, bona terræ comedétis. Quod si noluéritis, et me ad iracúndiam provocavéritis, gládius de-

vorábit vos, quia os Dómini locútum est. Quómodo facta est méretrix cívitas fidélis, plena judícii? Justítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argéntum tuum versum est in scóriam : vinum tuum mistum est aqua. Príncipes tui infidéles, sócii furum : omnes díligunt múnera, sequúntur retributiónes. Pupíllo non júdicant : et causa víduæ non ingréditur ad illos.

℟. Læténtur cæli, et exsúltet terra, jubiláte, montes, laudem : quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. — Et.

Lectio iii

PRopter hoc ait Dóminus Deus exercítuum fortis Israël : Heu, consolábor super hóstibus meis, et vindicábor de inimícis meis. Et convértam manum meam ad te, et éxcoquam ad purum scóriam tuam, et áuferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos ut fuérunt prius, et consiliários tuos sicut antíquitus : post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, et redúcent eam in justítia : et cónteret sceléstos, et peccatóres simul : et qui dereliquérunt Dóminum, consuméntur.

℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem ámplius : * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso et condénso. — Nam. Glória Patri. Nam.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Angelus Dómini * nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto, allelúja.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Leva, Jerúsalem, * óculos tuos, et vide poténtiam regis : ecce Salvátor venit sólvere te a vínculo.

FERIA TERTIA

De Isaía Prophéta

Lectio i — Cap. 2, 1-9

VErbum, quod vidit Isaías, fílius Amos, super Juda et Jerúsalem. Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, et dicent : Veníte et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

℟. Montes Israël, ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite : * Prope est ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. — Prope.

Lectio ii

ET judicábit gentes, et árguet pópulos multos : et conflábunt gládios suos in vómeres, et lánceas suas in falces : non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prælium. Domus Jacob, veníte, et ambulémus in lúmine Dómini. Projecísti enim pópulum tuum, domum Jacob : quia repléti sunt ut olim, et áugures habuérunt ut Philísthiim, et púeris aliénis adhæsérunt.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, et colles justítiam : * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. — Quia.

Lectio iii

REpléta est terra argénto et auro : et non est finis thesaurórum ejus : et repléta est terra ejus equis : et innumerábiles quadrígæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis : opus mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt dígiti eórum. Et incurvávit se homo, et humiliátus est vir : ne ergo dimíttas eis.

℟. Ecce ab Austro vénio, ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam : multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. — Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Antequam convenírent, * invénta est María habens in

útero de Spíritu Sancto, allelúja.

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Quǽrite Dóminum, * dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est, allelúja.

FERIA QUARTA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 3, 1-11

ECce enim Dominátor Dóminus exercítuum áuferet a Jerúsalem et a Juda válidum et fortem, omne robur panis, et omne robur aquæ : fortem, et virum bellatórem, júdicem, et prophétam, et aríolum, et senem : príncipem super quinquagínta, et honorábilem vultu, et consiliárium, et sapiéntem de architéctis, et prudéntem elóquii mýstici. Et dabo púeros príncipes eórum, et effemináti dominabúntur eis.

℟. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. — Quem.

Lectio ii

ET írruet pópulus, vir ad virum, et unusquísque ad próximum suum : tumultuábitur puer contra senem, et ignóbilis contra nóbilem. Apprehéndet enim vir fratrem suum doméstícum patris sui : Vestiméntum tibi est, princeps esto noster, ruína autem hæc sub manu tua. Respondébit in die illa, dicens : Non sum médicus, et in domo mea non est panis, neque vestiméntum : nolíte constitúere me príncipem pópuli.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel : Vidi portam clausam; ecce Deus ante sǽcula ex ea procedébat pro salúte mundi : * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo. ℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. — Et.

Lectio iii

RUit enim Jerúsalem, et Judas cóncidit : quia lingua eórum et adinventiónes eórum contra Dóminum, ut provocárent óculos majestátis ejus.

Agnítio vultus eórum respóndit eis : et peccátum suum quasi Sódoma prædicavérunt, nec abscondérunt : væ ánimæ eórum, quóniam réddita sunt eis mala. Dícite justo quóniam bene, quóniam fructum adinventiónum suárum cómedet. Væ ímpio in malum : retribútio enim mánuum ejus fiet ei.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in terra : * Et hoc est nomen quod vocábunt eum : * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter. — Et. Glória Patri. Dóminus.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. De Sion * exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Oratio

Excita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Véniet * fórtior me post me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum.

FERIA QUINTA

De Isaía Prophéta

Lectio i — Cap. 4, 1-3

Et apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes : Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur : tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit : Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut.

Lectio ii Cap. 5, 1-7

CAntábo diléctó meo cánticum patruélis mei víneæ suæ : Vínea facta est diléctó meo in cornu fílio ólei. Et sepívit eam, et lápides elégit ex illa, et plantávit eam eléctam, et ædificávit turrim in médio ejus, et tórcular exstrúxit in ea : et exspectávit ut fáceret uvas, et fecit labrúscas. Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, et viri Juda, judicáta inter me et víneam meam. Quid est quod débui ultra fácere víneæ meæ, et non feci ei? An quod exspectávi, ut fáceret uvas, et fecit labrúscas?

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat : et datum est ei regnum, et honor : * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. — Et.

Lectio iii

ET nunc osténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ : áuferam sepem ejus, et erit in direptiónem : díruam macériam ejus, et erit in conculcatiónem. Et ponam eam desértam : non putábitur, et non fodiétur : et ascéndent vepres et spinæ : et núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Israël est : et vir Juda germen ejus delectábile : et exspectávi ut fáceret judícium, et ecce iníquitas : et justítiam, et ecce clamor.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine : ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Benedícta * tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Oratio Excita, ut supra.

℣. Roráte, cæli.

Ad Magnif. Ant. Exspectábo * Dóminum Salvatórem meum, et præstolábor eum, dum prope est, allelúja.

FERIA SEXTA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 6, 1-10

IN anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri : duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant : Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus.

℟. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum : * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. — Spíritus.

Lectio ii

ET commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo. Et dixi : Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit : Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur.

℟. Salvatórem exspectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sǽculo, exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. — Qui.

Lectio iii

ET audívi vocem Dómini dicéntis : Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi : Ecce ego, mitte me. Et dixit : Vade, et dices pópulo huic : Audíte audiéntes, et nolíte intellígere : et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere. Excǽca cor pópuli hujus, et aures ejus ággrava, et óculos ejus claude, ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intélligat, et convertátur, et sanem eum.

℟. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es : vide afflictiónem pópuli tui : * Sicut locútus es, veni,

* Et líbera nos. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Sicut. Glória Patri. Et.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce véniet * Deus et homo de domo David sedére in throno, allelúja.

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ex Ægýpto * vocávi Fílium meum : véniet, ut salvet pópulum suum.

SABBATO

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 7, 1-15

ET factum est in diébus Achaz fílii Joáthan, fílii Ozíæ regis Juda, ascéndit Rasin rex Sýriæ, et Phácee fílius Romelíæ rex Israël, in Jerúsalem, ad præliándum contra eam : et non potuérunt debelláre eam. Et nuntiavérunt dómui David, dicéntes : Requiévit Sýria super Ephraim, et commótum est cor ejus, et cor pópuli ejus, sicut movéntur ligna silvárum a fácie venti. Et dixit Dóminus ad Isaíam : Egrédere in occúrsum Achaz tu, et qui derelíctus est Jasub fílius tuus, ad extrémum aquædúctus piscínæ superióris in via Agri fullónis.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus : * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. — Et.

Lectio ii

ET dices ad eum : Vide ut síleas : noli timére, et cor tuum ne formídet a duábus caudis titiónum fumigántium istórum in ira furóris Rasin regis Sýriæ, et fílii Romelíæ : eo quod consílium iníerit contra te Sýria in malum Ephraim, et fílius Romelíæ, dicéntes : Ascendámus ad Judam, et suscitémus eum, et avellámus eum ad nos, et ponámus regem in médio ejus fílium Tábeel.

℟. Audíte verbum Dómini, gentes, et annuntiáte

illud in fínibus terræ : * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite : Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte. — Et.

Lectio iii

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino, Deo tuo, in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo, domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in terra : * Et hoc est nomen quod vocábunt eum : * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter. — Et. Glória Patri. Dóminus.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Sion, noli timére, * ecce Deus tuus véniet, allelúja.

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

AD VESPERAS

Ant. 1 Ecce in núbibus cæli * Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja.

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 312

2 Urbs fortitúdinis * nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemurále : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

3 Ecce apparébit * Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspécta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúja.

4 Montes et colles * cantábunt coram Deo laudem, et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus : quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allelúja, allelúja.

5 Ecce Dóminus * noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum Rom. 15, 4

FRatres : Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt : ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dǽmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cǽlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Veni, Dómine, * visitáre nos in pace, ut lætémur coram te corde perfécto.

Ad Vesperas Dominicæ

Ad Magnif. Ant. Tu es qui ventúrus es, * an álium exspectámus? Dícite Joánni quæ vidístis : Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur, allelúja.

Oratio

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum vivit.

DOMINICA II ADVENTUS

II classis Semiduplex

In I Nocturno

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 11, 1-10

ET egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis; et replébit eum spíritus timóris Dómini; non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet : sed judicábit in justítia páu-

peres, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ.

Responsoria hujus Nocturni, si hac nocte dici non potuerint, ponuntur prima die infra hebdomadam in qua Lectiones de Scriptura dici contingat, omissis aliis Responsoriis in eadem Feria secus recitandis. Quod fit etiam in reliquis hebdomadis Adventus.

℟. Jerúsalem, cito véniet salus tua : quare mœróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, et liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, Sanctus Israël, Redémptor tuus. — Salvábo.

Lectio ii

Et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus : et fides cinctórium renum ejus. Habitábit lupus cum agno, et pardus cum hædo accubábit : vítulus, et leo, et ovis simul morabúntur, et puer párvulus minábit eos. Vítulus et ursus pascéntur : simul requiéscent cátuli eórum : et leo, quasi bos, cómedet páleas.

℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna : et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda : et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet : et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. — Super.

Lectio iii

Et delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis : et in cavérna réguli, qui ablactátus fúerit, manum suam mittet. Non nocébunt, et non occídent in univérso monte sancto meo : quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur, et erit sepúlcrum ejus gloriósum.

℟. Cívitas Jerúsalem, noli flere : quóniam dóluit Dóminus super te : * Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet : et bráchium ejus dominábitur. — Et. Glória. Et.

In II Nocturno

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Isaíam Prophétam

Lib. 4 in cap. 11 Isaiæ

Lectio iv

Et egrediétur virga de radíce Jesse. Usque ad princípium visiónis, vel pónderis Ba-

bylónis, quod vidit Isaías, fílius Amos, omnis hæc prophetía de Christo est : quam per partes vólumus explanáre, ne simul propósita atque disserta lectóris confúndat memóriam. Virgam et florem de radíce Jesse ipsum Dóminum Judǽi interpretántur : quod scílicet in virga regnántis poténtia, in flore pulchritúdo monstrétur.

℟. Ecce véniet Dóminus, protéctor noster, Sanctus Israël, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. — Corónam.

Lectio v

NOS autem virgam de radíce Jesse sanctam Maríam Vírginem intellígámus, quæ nullum hábuit sibi fróticem cohæréntem, de qua et supra légimus : Ecce virgo concípiet et páriet fílium. Et florem, Dóminum Salvatórem, qui dicit in Cántico canticórum : Ego flos campi, et lílium convállium.

℟. Sicut mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus : et de Jerúsalem civitáte quam elégi, véniet vobis auxílium : * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. — Et.

Lectio vi

SUper hunc ígitur florem, qui de trunco et radíce Jesse per Maríam Vírginem repénte consúrget, requiéscet Spíritus Dómini : quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem divinitátis habitáre corporáliter : nequáquam per partes, ut in céteris Sanctis : sed juxta Evangélium eórum, quod Hebrǽo sermóne conscríptum legunt Nazarǽi : Descéndet super eum omnis fons Spíritus Sancti. Dóminus autem Spíritus est; et ubi Spíritus Dómini, ibi libértas.

℟. Jerúsalem, plantábis víneam in móntibus tuis : exsultábis, quóniam dies Dómini véniet : surge, Sion, convértere ad Dóminum, Deum tuum : gaude et lætáre, Jacob : * Quia de médio géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exsúlta satis, fília Sion : júbila, fília Jerúsalem. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 11, 2-10

IN illo témpore : Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis

suis, ait illi : Tu es qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 6 in Evang. post init.

Isis tot signis tantísque virtútibus, non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cum eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde et Paulus dicit : Nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judǽis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam. Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus auctor vitæ morerétur : et inde contra eum homo scándalum sumpsit, unde ei ámplius débitor fíeri débuit. Nam tanto Deus ab homínibus dígnius honorándus est, quanto pro homínibus et indígna suscépit.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem : et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ : * Tunc salvus erit omnis homo : quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte. — Tunc.

Lectio viii

QUid est ergo dícere : Beátus qui non fúerit scandalizátus in me; nisi apérta voce abjectiónem mortis suæ humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat : Mira quidem fácio, sed abjécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te súbsequor, cavéndum valde est homínibus, ne in me mortem despíciant, qui signa venerántur.

℟. Festína, ne tardáveris, Dómine : * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ. — Et.

Lectio ix

SED dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus. Quid exístis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum

eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. — Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ecce in núbibus cæli * Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja.

Psalmi de Dominica 1 loco. 40

2 Urbs fortitúdinis * nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemuràle : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

3 Ecce apparébit * Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspécta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúja.

4 Montes et colles * cantábunt coram Deo laudem, et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus : quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allelúja, allelúja.

5 Ecce Dóminus * noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum Rom. 15, 4

FRatres : Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt : ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Joánnes autem * cum audísset in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi : Tu es qui ventúrus es, an álium exspectámus?

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum.

AD PRIMAM

Ant. Ecce in núbibus cæli * Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja.

AD TERTIAM

Ant. Urbs fortitúdinis * nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemurále : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

Capitulum Rom. 15, 4

Fratres : Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt : ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM

Ant. Ecce apparébit * Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspécta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúja.

Capitulum Rom. 15, 5-6

Deus autem patiéntiæ, et solátii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum : ut unánimes uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

AD NONAM

Ant. Ecce Dóminus * noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum Rom. 15, 13

Deus autem spei rêpleat vos omni gáudio et pace in credéndo : ut abundétis in spe, et in virtúte Spíritus Sancti.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

AD VESPERAS

Omnia ut in Vesperis Sabbati præc. 334, præter seq. : Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 71

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Tu es qui ventúrus es, * an álium exspectámus? Dícite Joánni quæ vidístis : Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur, allelúja.

FERIA SECUNDA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 13, 1-11

ONus Babylónis, quod vidit Isaías fílius Amos. Super montem caliginósum leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, et ingrediántur portas duces. Ego mandávi sanctificátis meis, et vocávi fortes meos in ira mea, exsultántes in glória mea. Vox multitúdinis in móntibus, quasi populórum frequéntium : vox sónitus regum, géntium congregatárum.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut.

Lectio ii

DOminus exercítuum præcépit milítiæ belli, veniéntibus de terra procul a summitáte cæli : Dóminus, et vasa furóris ejus, ut dispérdat omnem terram. Ululáte, quia prope est dies Dómini : quasi vástitas a Dómino véniet. Propter hoc omnes manus dissolvéntur, et omne cor hóminis contabéscet, et conterétur. Torsiónes et dolóres tenébunt; quasi partúriens dolébunt : unusquísque ad próximum suum stupébit, fácies combústæ vultus eórum.

℟. Lætentur cæli, et exsúltet terra, jubiláte, montes, laudem : quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. — Et páuperum.

Lectio iii

ECce dies Dómini véniet, crudélis, et indignatiónis plenus, et iræ, furorísque ad ponéndam terram in solitúdinem, et peccatóres ejus conteréndos de ea. Quóniam stellæ cæli, et splendor eárum non expándent lumen suum : obtenebrátus est sol in ortu suo, et luna non splen-

débit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, et contra ímpios iniquitátem eórum, et quiéscere fáciam supérbiam infidélium, et arrogántiam fórtium humiliábo.

℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem ámplius : * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso et condénso. — Nam. Glória Patri. Nam.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. De cælo véniet * Dominátor Dóminus, et in manu ejus honor et impérium.

Oratio

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ecce véniet Rex * Dóminus terræ, et ipse áuferet jugum captivitátis nostræ.

FERIA TERTIA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 14, 1-6

PRope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et éliget adhuc de Israël, et requiéscere eos fáciet super humum suam : adjungétur ádvena ad eos, et adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli, et addúcent eos in locum suum : et possidébit eos domus Israël super terram Dómini in servos et ancíllas : et erunt capiéntes eos, qui se céperant, et subjícient exactóres suos.

℟. Montes Israël, ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite : * Prope est ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. — Prope.

Lectio ii

ET erit in die illa, cum réquiem déderit tibi Deus a labóre tuo, et a concussióne tua, et a servitúte dura, qua ante servísti : sumes parábolam istam contra regem Babylónis, et dices : Quómodo cessávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum,

virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne, plaga insanábili, subjiciéntem in furóre gentes, persequéntem crudéliter.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, et colles justítiam : * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. — Quia.

Lectio iii Cap. 14, 12-15

QUómodo cecidísti de cælo, lúcifer, qui mane oriebáris? corruísti in terram, qui vulnerábas gentes? qui dicébas in corde tuo : In cælum conscéndam, super astra Dei exaltábo sólium meum, sedébo in monte testaménti, in latéribus Aquilónis. Ascéndam super altitúdinem núbium, símilis ero Altíssimo. Verúmtamen ad inférnum detraheris in profúndum laci.

℟. Ecce ab Austro vénio, ego Dóminus, Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam : multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. — Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

℣. Vox, ut supra.

Ad Bened. Ant. Super te, * Jerúsalem, oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur.

Oratio Excita, ut supra.

℣. Roráte, cæli.

Ad Magnif. Ant. Vox clamántis * in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri.

FERIA QUARTA
De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 16, 1-8

EMítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Et erit : Sicut avis fúgiens, et pulli de nido avolántes, sic erunt fíliæ Moab in transcénsu Arnon. Ini consílium, coge concílium : pone quasi noctem umbram tuam in merídie : abscónde fugiéntes, et vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei : Moab esto latíbulum eórum a fácie vastatóris.

℟. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. — Quem.

Lectio ii

FInítus est enim pulvis, consummátus est miser, defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericórdia sólium, et sedébit super illud in veritáte in tabernáculo

David, júdicans et quærens judícium, et velóciter reddens quod justum est. Audívimus supérbiam Moab, supérbus est valde : supérbia ejus et arrogántia ejus, et indignátio ejus, plus quam fortitúdo ejus.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel : Vidi portam clausam; ecce Deus ante sǽcula ex ea procedébat pro salúte mundi : * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo. ℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. — Et.

Lectio iii

IDcírco ululábit Moab ad Moab, univérsus ululábit : his, qui lætántur super muros cocti láteris, loquímini plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, et víneam Sábama dómini géntium excidérunt : flagélla ejus usque ad Jazer pervenérunt : erravérunt in desérto, propágines ejus relíctæ sunt, transiérunt mare.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. — Visitáre. Glória. Visitáre.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce ego mitto * Angelum meum, qui præparábit viam meam ante fáciem tuam.

Oratio

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Sion, renováberis, * et vidébis justum tuum, qui ventúrus est in te.

FERIA QUINTA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 19, 1-6

ONus Ægýpti. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægýptum, et commovebúntur simulácra Ægýpti a fácie ejus, et cor Ægýpti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægýptios advérsus Ægýptios : et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitá-

tem, regnum advérsus regnum.

℟. Jerúsalem, cito véniet salus tua : quare mœróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, et liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, Sanctus Israël, Redémptor tuus. — Salvábo.

Lectio ii

Et dirumpétur spíritus Ægýpti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitábo : et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos, et pythónes, et aríolos. Et tradam Ægýptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, et flúvius desolábitur, atque siccábitur. Et defícient flúmina : attenuabúntur, et siccabúntur rivi ággerum.

℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna : et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda : et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet : et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. — Super.

Lectio iii Cap. 19, 11-13

Stulti príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insípiens. Quómodo dicétis Pharaóni : Fílius sapiéntium ego, fílius regum antiquórum? Ubi nunc sunt sapiéntes tui? annúntient tibi, et índicent quid cogitáverit Dóminus exercítuum super Ægýptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémpheos, decepérunt Ægýptum, ángulum populórum ejus.

℟. Cívitas Jerúsalem, noli flere : quóniam dóluit Dóminus super te : * Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet : et bráchium ejus dominábitur. — Et. Glória Patri. Et.

℣. Vox clamántis.

Ad Bened. Ant. Tu es qui ventúrus es, * Dómine, quem exspectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Oratio Excita, ut supra.

℣. Roráte, ut supra.

Ad Magnif. Ant. Qui post me véniet, * ante me factus est : cujus non sum dignus calceaménta sólvere.

FERIA SEXTA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 24, 1-16

Ecce Dóminus dissipábit terram, et nudábit eam, et afflíget fáciem ejus, et dispérget habitatóres ejus. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos : et sicut servus, sic dóminus ejus : sicut ancílla, sic dómina ejus : sicut emens, sic ille qui vendit : sicut fœnerátor, sic is qui mútuum áccipit : sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, et direptióne prædábitur. Dóminus enim locútus est verbum hoc.

℟. Ecce véniet Dóminus, protéctor noster, Sanctus Israël, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. — Corónam.

Lectio ii

Luxit, et deflúxit terra, et infirmáta est : deflúxit orbis, infirmáta est altitúdo pópuli terræ. Et terra infécta est ab habitatóribus suis : quia transgréssi sunt leges, mutavérunt jus, dissipavérunt fœdus sempitérnum. Propter hoc maledíctio vorábit terram, et peccábunt habitatóres ejus : ideóque insánient cultóres ejus, et relinquéntur hómines pauci.

℟. Sicut mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus : et de Jerúsalem civitáte quam elégi, véniet vobis auxílium : * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. — Et.

Lectio iii

Luxit vindémia, infirmáta est vitis, ingemuérunt omnes qui lætabántur corde. Cessávit gáudium tympanórum, quiévit sónitus lætántium, contícuit dulcédo cítharæ. Cum cántico non bibent vinum : amára erit pótio bibéntibus illam. Attríta est cívitas vanitátis, clausa est omnis domus, nullo introeúnte. Clamor erit super vino in platéis : desérta est omnis lætítia : translátum est gáudium terræ. Relícta est in urbe solitúdo, et calámitas ópprimet portas. Quia hæc erunt in médio terræ, in médio populórum : quómodo si paucæ olívæ, quæ remansérunt, excutiántur ex ólea : et racémi, cum fúerit finíta vindémia. Hi levábunt vocem suam, atque laudábunt : cum glorificátus fúerit Dóminus, hínnient de mari. Propter hoc in

doctrínis glorificáte Dóminum, in ínsulis maris nomen Dómini, Dei Israël. A fínibus terræ laudes audívimus, glóriam justi.

℟. Jerúsalem, plantábis víneam in móntibus tuis : exsultábis, quóniam dies Dómini véniet : surge, Sion, convértere ad Dóminum, Deum tuum : gaude et lætáre, Jacob : * Quia de médio géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exsúlta satis, fília Sion : júbila, fília Jerúsalem. — Quia. Glória Patri. Quia.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Dícite : Pusillánimes, * confortámini : ecce Dóminus Deus noster véniet.

Oratio

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Cantáte Dómino * cánticum novum : laus ejus ab extrémis terræ.

SABBATO

De Isaía Prophéta

Lectio i — Cap. 25, 1-12

DOmine, Deus meus es tu, exaltábo te, et confitébor nómini tuo : quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles, amen. Quia posuísti civitátem in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum : ut non sit cívitas, et in sempitérnum non ædificétur. Super hoc laudábit te pópulus fortis, cívitas géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua : spes a túrbine, umbráculum ab æstu.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem : et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ : * Tunc salvus erit omnis homo : quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte. — Tunc.

Lectio ii

SPíritus enim robustórum quasi turbo impéllens paríetem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis : et quasi calóre sub nube torrénte, propáginem fórtium

marcéscere fácies. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, pínguium medullatórum, vindémiæ defæcátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

℟. Festína, ne tardáveris, Dómine : * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ. — Et.

Lectio iii

PRæcipitábit mortem in sempitérnum : et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra : quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa : Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos : iste Dóminus, sustinúimus eum, exsultábimus, et lætábimur in salutári ejus. Quia requiéscet manus Dómini in monte isto : et triturábitur Moab sub eo, sícuti terúntur páleæ in plaustro. Et exténdet manus suas sub eo, sicut exténdit natans ad natándum : et humiliábit glóriam ejus cum allisióne mánuum ejus. Et muniménta sublímium murórum tuórum cóncident, et humiliabúntur, et detrahéntur in terram usque ad púlverem.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. — Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Levábit Dóminus signum * in natiónibus, et congregábit dispérsos Israël.

Oratio

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum.

AD VESPERAS

Ant. 1 Véniet Dóminus,* et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes gentes, allelúja.

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 312

2 Jerúsalem, gaude * gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allelúja.

3 Dabo in Sion * salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

4 Montes et omnes colles * humiliabúntur : et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas : veni, Dómine, et noli tardáre, allelúja.

5 Juste et pie * vivámus, exspectántes beátam spem, et advéntum Dómini.

Capitulum Philipp. 4, 4-5

FRatres : Gaudéte in Dómino semper : íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus enim prope est.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cǽlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ante me * non est formátus Deus, et post me non erit : quia mihi curvábitur omne genu, et confitébitur omnis lingua.

Ad Vesperas Dominicæ, nisi dicenda sit Ant. O :

Ad Magnif. Ant. Beáta es, María, * quæ credidísti Dómino : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

AUrem tuam, quǽsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis et regnas.

DOMINICA III ADVENTUS

II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Prope est et Hymnus Verbum supérnum

ut in Psalterio 36, quæ dicuntur quotidie in Officio de Tempore usque ad diem 23 Decembris inclusive.

In I Nocturno

Si Lectiones de Scriptura hujus Dominicæ vel Feriæ II aut III sequentis, sua die dici non potuerint, et in Feriis Quatuor Temporum fieri contingat Officium, in quo Lectiones propriæ vel specialiter assignatæ non habentur, Lectiones ut supra impeditæ, et, si opus sit, etiam Lectiones insequentium Feriarum, servato tamen earum ordine, ulterius transferuntur, ita ut in Officio in Quatuor Temporibus occurrenti, Lectiones de Scriptura valeant adhiberi. Quod item servatur de Lectionibus Feriæ V ut supra impeditis, quæ similiter, in casu, vel ulterius transferuntur, vel etiam anticipantur. Responsoria vero quæ singulis Feriis assignantur, neque anticipantur neque transferuntur, sed, si sua die dici non potuerint, omittuntur juxta Rubricas.

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 26, 1-14

IN die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda : Urbs fortitúdinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit : servábis pacem : pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sǽculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia : et habébit in vestiménto, et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. — Et.

Lectio ii

SEmita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : nomen tuum, et memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte, sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis. Misereámur ímpio, et non discet justítiam : in terra sanctórum

iníqua gessit, et non vidébit glóriam Dómini.

℟. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israël, et egréssus ejus sicut a princípio diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ : * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare. — Et.

Lectio iii

DOmine, exaltétur manus tua, et non vídeant : vídeant, et confundántur zelántes pópuli : et ignis hostes tuos dévoret. Dómine, dabis pacem nobis : ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te, tantum in te recordémur nóminis tui. Moriéntes non vivant, gigántes non resúrgant : proptérea visitásti et contrivísti eos, et perdidísti omnem memóriam eórum.

℟. Qui ventúrus est, véniet, et non tardábit : et jam non erit timor in fínibus nostris : * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 2 de jejunio decimi mensis et collectis

Lectio iv

Uod témporis rátio, et devotiónis nostræ ádmonet consuetúdo, pastoráli vobis, dilectíssimi, sollicitúdine prædicámus, décimi mensis celebrándum esse jejúnium, quo pro consummáta perceptióne ómnium frúctuum, digníssime largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offértur. Quid enim potest efficácius esse jejúnio? cujus observántia appropinquámus Deo, et resisténtes diábolo, vítia blanda superámus.

℟. Ægýpte, noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abýssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. — Liberáre.

Lectio v

SEmper enim virtúti cibus jejúnium fuit. De abstinéntia dénique pródeunt castæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, salubrióra consília : et per voluntárias afflictiónes ca-

ro concupiscéntiis móritur, virtútibus spíritus innovátur. Sed quia non solo jejúnio animárum nostrárum salus acquíritur : jejúnium nostrum misericórdiis páuperum suppleámus. Impendámus virtúti, quod subtráhimus voluptáti. Fiat reféctio páuperis abstinéntia jejunántis.

℟. Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : * Miserébitur Dóminus Jacob, et Israël salvábitur. ℣. Revértere, virgo Israël, revértere ad civitátes tuas. — Miserébitur.

Lectio vi

STudeámus viduárum defensióni, pupillórum utilitáti, lugéntium consolatióni, dissidéntium paci. Suscipiátur peregrínus, adjuvétur oppréssus, vestiátur nudus, foveátur ægrótus : ut quicúmque nostrum de justis labóribus auctóri bonórum ómnium Deo sacrifícium hujus pietátis obtúlerit, ab eódem regni cæléstis prǽmium percípere mereátur. Quarta ígitur et sexta féria jejunémus; sábbato autem apud beátum Petrum Apóstolum páriter vigilémus : cujus suffragántibus méritis, quæ póscimus, impetráre possímus per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre et Sancto Spíritu vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus : * Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. — Oriétur. Glória Patri. Oriétur.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 1, 19-28

IN illo témpore : Misérunt Judǽi ab Jerosólymis sacerdótes et levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum : Tu quis es? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 7 in Evang.

X hujus nobis lectiónis verbis, fratres caríssimi, Joánnis humílitas commendátur : qui cum tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuísset, elégit sólide subsístere in se, ne humána opinióne raperétur inániter super se. Nam conféssus est, et non negávit : et conféssus est, Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum; negávit plane quod non erat, sed non negávit

quod erat : ut veritátem loquens, ejus membrum fíeret, cujus sibi nomen falláciter non usurpáret. Cum ergo non vult appétere nomen Christi, factus est membrum Christi : quia dum infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére.

℟. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. — Et.

Lectio viii

SED cum ex lectióne ália, Redemptóris nostri senténtia ad mentem redúcitur, ex hujus lectiónis verbis nobis quæstio valde impléxa generátur. Alio quippe in loco inquisítus a discípulis Dóminus de Elíæ advéntu, respóndit : Elías jam venit, et non cognovérunt eum, sed fecérunt in eum quæcúmque voluérunt : et, si vultis scire, Joánnes ipse est Elías. Requisítus autem Joánnes dicit : Non sum Elías. Quid est hoc, fratres caríssimi, quia quod Véritas affírmat, hoc prophéta veritátis negat? Valde namque inter se divérsa sunt : Ipse est : et, Non sum. Quómodo ergo prophéta veritátis est, si ejúsdem Veritátis sermónibus concors non est?

℟. Ecce radix Jesse descéndet in salútem populórum, ipsum gentes deprecabúntur : * Et erit nomen ejus gloriósum. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et.

Lectio ix

SED si subtíliter véritas ipsa requirátur, hoc quod inter se contrárium sonat, quómodo contrárium non sit, invenítur. Ad Zacharíam namque de Joánne Angelus dicit : Ipse præcédet ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Qui idcírco ventúrus in spíritu et virtúte Elíæ dícitur, quia sicut Elías secúndum Dómini advéntum prævéniet, ita Joánnes prævénit primum. Sicut ille præcúrsor ventúrus est Júdicis, ita iste præcúrsor est factus Redemptóris. Joánnes ígitur in spíritu Elías erat, in persóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu, hoc Joánnes dénegat de persóna.

℟. Docébit nos Dóminus vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : * Quia de Sion exíbit lex, et ver-

bum Dómini de Jerúsalem. ℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob. — Quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Véniet Dóminus, * et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes gentes, allelúja.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Jerúsalem, gaude * gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allelúja.

3 Dabo in Sion * salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

4 Montes et omnes colles * humiliabúntur : et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas : veni, Dómine, et noli tardáre, allelúja.

5 Juste et pie * vivámus, exspectántes beátam spem, et advéntum Dómini.

Capitulum Philipp. 4, 4-5

FRatres : Gaudéte in Dómino semper : íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus enim prope est.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Super sólium * David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum, allelúja.

Oratio

AUrem tuam, quǽsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et men-

tis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres. 354

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM

Capitulum Philipp. 4, 6

Nihil sollíciti sitis : sed in omni oratióne, et obsecratióne cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

AD NONAM

Capitulum Philipp. 4, 7

Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

AD VESPERAS

Omnia ut in Vesperis Sabbati præc. 348, præter seq. :

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 70

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Beáta es, María, * quæ credidísti Dómino : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Ant. Beáta es prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Antiphonis majoribus, ut infra : quibus semper cedunt Antiphonæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatæ.

¶ Sequentes Antiphonæ majores ad Magnificat inchoantur die 17 Decembris, et singulæ ante et post Magnificat integræ sicut in Duplicibus dicuntur per ordinem, usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis. Si vero Festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi, pro Commemoratione Adventus.

Die 17 Decembris Ant. O Sapiéntia, * quæ ex ore

Altíssimi prodiísti, attíngens a fine usque ad finem, fórtiter suavitérque dispónens ómnia : veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Oratio ut infra.

18 Ant. O Adonái, * et Dux domus Israël, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuísti, et ei in Sina legem dedísti : veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

19 Ant. O radix Jesse, * qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem gentes deprecabúntur : veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

20 Ant. O clavis David, * et sceptrum domus Israël, qui áperis, et nemo claudit; claudis, et nemo áperit : veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris, et umbra mortis.

21 Ant. O Oriens, * splendor lucis ætérnæ, et sol justítiæ : veni, et illúmina sedéntes in ténebris, et umbra mortis.

22 Ant. O Rex géntium, * et desiderátus eárum, lapísque anguláris, qui facis útraque unum : veni, et salva hóminem, quem de limo formásti.

23 Ant. O Emmánuel, * Rex et légifer noster, exspectátio géntium, et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine, Deus noster.

℣. Roráte, cæli, désuper.

Infra hebd. III Adventus

Oratio

AUrem tuam, quǽsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis.

Infra hebd. IV Adventus

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

¶ Sequentes Antiphonæ ad Laudes et per Horas dicuntur in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis, et incipiuntur die 17 Decembris ab Antiphonis quæ Feriæ illius diei assignantur. Similiter et aliæ dicuntur in propriis Feriis. Quod si dies 17 fuerit Dominica, Antiphonæ inchoantur sequenti Feria II, quæ erit dies 18. Quæ autem dicendæ essent diebus, in

quibus occurrat Festum novem Lectionum, eo anno omittuntur.

FERIA SECUNDA

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ecce véniet * Dóminus princeps regum terræ : beáti, qui paráti sunt occúrrere illi.

Psalmi de Feria 2 loco. 90

2 Cum vénerit * Fílius hóminis, putas, invéniet fidem super terram?

3 Ecce jam venit * plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

4 Hauriétis aquas * in gáudio de fóntibus Salvatóris.

5 Egrediétur * Dóminus de loco sancto suo : véniet ut salvet pópulum suum.

FERIA TERTIA

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Roráte, cæli, désuper, * et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Psalmi de Feria 2 loco. 128

2 Emítte Agnum, Dómine, * Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem fíliæ Sion.

3 Ut cognoscámus, Dómine, * in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

4 Da mercédem, Dómine, * sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles inveniántur.

5 Lex per Móysen data est, * grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

FERIA QUARTA

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Prophétæ prædicavérunt * nasci Salvatórem de Vírgine María.

Psalmi de Feria 2 loco. 168

2 Spíritus * Dómini super me, evangelizáre paupéribus misit me.

3 Propter Sion * non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

4 Ecce véniet Dóminus, * ut sédeat cum princípibus, et sólium glóriæ téneat.

5 Annuntiáte * pópulis, et dícite : Ecce Deus Salvátor noster véniet.

FERIA QUINTA

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 De Sion * véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

Psalmi de Feria 2 loco. 207

2 Convértere, Dómine, * aliquántulum, et ne tardes veníre ad servos tuos.

3 De Sion * véniet, qui regnatúrus est Dóminus, Emmánuel magnum nomen ejus.

4 Ecce Deus meus, * et honorábo eum : Deus patris mei, et exaltábo eum.
5 Dóminus * légifer noster, Dóminus Rex noster, ipse véniet, et salvábit nos.

FERIA SEXTA

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Constántes estóte, * vidébitis auxílium Dómini super vos.

Psalmi de Feria 2 loco. 248

2 Ad te, Dómine, * levávi ánimam meam : veni, et éripe me, Dómine, ad te confúgi.

3 Veni, Dómine, * et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ Israël.

4 Deus a Líbano véniet, * et splendor ejus sicut lumen erit.

5 Ego autem * ad Dóminum aspíciam, et exspectábo Deum, Salvatórem meum.

SABBATO

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Intuémini, * quam sit gloriósus iste, qui ingréditur ad salvándos pópulos.

Psalmi de Sabbato 2 loco. 289

2 Multiplicábitur * ejus impérium, et pacis non erit finis.

3 Ego Dóminus * prope feci justítiam meam, non elongábitur, et salus mea non morábitur.

4 Exspectétur, * sicut plúvia, elóquium Dómini : et descéndat, sicut ros, super nos Deus noster.

5 Parátus esto, * Israël, in occúrsum Dómini, quóniam venit.

¶ A die 17 Decembris cessant omnes Octavæ usque ad Vigiliam Nativitatis Domini inclusive.

Die 21 Decembris, si fiat Officium de Festo occurrenti, pro Commemoratione Adventus, ad Laudes ponitur

Ant. Nolíte timére : * quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Si vero ea die fiat Officium de Dominica, Antiphona prædicta dicitur ad Benedictus, loco Antiphonæ Ave, María.

Ultimo die ante Vigiliam Nativitatis :

Ad Bened. Ant. Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Quibus Antiphonis cedunt aliæ Antiphonæ in propriis locis ad Benedictus assignatæ.

FERIA SECUNDA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 28, 1-7

VÆ corónæ supérbiæ, ébriis Ephraim, et flori decidénti, glóriæ exsultatiónis ejus, qui erant in vér-

tice vallis pinguíssimæ, errántes a vino. Ecce válidus et fortis Dóminus, sicut ímpetus grándinis : turbo confríngens, sicut ímpetus aquárum multárum inundántium, et emissárum super terram spatiósam. Pédibus conculcábitur coróna supérbiæ ebriórum Ephraim.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia : et habébit in vestiménto, et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. — Et.

Lectio ii

ET erit flos décidens glóriæ exsultatiónis ejus, qui est super vérticem vallis pínguium, quasi temporáneum ante maturitátem autúmni : quod cum aspéxerit videns, statim ut manu tenúerit, devorábit illud. In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, et sertum exsultatiónis resíduo pópuli sui; et spíritus judícii sedénti super judícium, et fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nesciérunt, et præ ebrietáte erravérunt : sacérdos et prophéta nesciérunt præ ebrietáte, absórpti sunt a vino.

℟. Béthlehem, cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israël, et egréssus ejus sicut a princípio diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ : * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare. — Et.

Lectio iii Cap. 28, 16-18

IDcírco hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego mittam in fundaméntis Sion lápidem, lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundaménto fundátum. Qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, et justítiam in mensúra : et subvértet grando spem mendácii : et protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, et pactum vestrum cum inférno non stabit.

℟. Qui ventúrus est, véniet, et non tardábit : et jam non erit timor in fínibus nostris : * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Egrediétur * virga de radíce Jesse, et replébitur omnis terra glória Dómini : et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Oratio

AUrem tuam, quǽsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis et regnas.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Nisi dicenda sit Ant. O. 355

FERIA TERTIA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 30, 18-20

EXspéctat Dóminus ut misereátur vestri, et ídeo exaltábitur parcens vobis : quia Deus judícii Dóminus : beáti omnes qui exspéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúsalem : plorans nequáquam plorábis, míserans miserébitur tui : ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum, et aquam brevem : et non fáciet avoláre a te ultra doctórem tuum : et erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum.

℟. Ægýpte, noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abýssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. — Liberáre.

Lectio ii Cap. 30, 22-28

EGrédere, dices ei : Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra : et panis frugum terræ erit ubérrimus et pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatióse : et tauri tui, et pulli asinórum, qui operántur terram, commístum migma comédent, sicut in área ventilátum est. Et erunt super omnem montem excélsum, et super omnem collem elevátum rivi curréntium aquárum, in die interfectiónis multórum, cum cecíderint turres.

℟. Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : * Mi-

serébitur Dóminus Jacob, et Israël salvábitur. ℣. Revértere, virgo Israël, revértere ad civitátes tuas. — Miserébitur.

Lectio iii

ET erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septemplíciter sicut lux septem diérum in die, qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, ardens furor ejus, et gravis ad portándum : lábia ejus repléta sunt indignatióne, et lingua ejus quasi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inúndans usque ad médium colli ad perdéndas gentes in níhilum, et frenum erróris, quod erat in maxíllis populórum.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus : * Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. — Oriétur. Glória Patri. Oriétur. ℣. Vox clamántis.

Ad Bened. Ant. Tu Béthlehem * terra Juda, non eris mínima : ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israël.

Oratio Aurem tuam. 360
℣. Roráte cæli.

Ad Magnif. Ant. Eleváre, eleváre, * consúrge, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva fília Sion.

Nisi dicenda sit Ant. O. 355

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i   Cap. 1, 26-38

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 2 in Lucam

LAtent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis, atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

℟. Clama in fortitúdine, qui annúntias pacem in Jerúsalem : * Dic civitátibus Judæ, et habitatóribus Sion : Ecce Deus noster, quem exspectabámus, advéniet. ℣. Supra montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion, exálta in fortitúdine vocem tuam. — Dic.

Lectio ii

ET ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Oriétur stella ex Jacob, et exsúrget homo de Israël, et confrínget omnes duces alienigenárum : * Et erit omnis terra posséssio ejus. ℣. Adorábunt eum omnes reges terræ, omnes gentes sérvient ei. — Et.

Lectio iii

TAnti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur : Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini : contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur, nec repentíno exaltáta promísso est.

℟. Modo véniet Dominátor Dóminus : * Et nomen ejus Emmánuel vocábitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. — Et. Glória Patri. Et.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Missus est Gábriel * Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, et ætérnæ beatitúdinis prǽmia largiátur. Per Dóminum.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ecce ancílla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Nisi dicenda sit Ant. O. 355

Oratio

AUrem tuam, quǽsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis et regnas.

FERIA QUINTA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 33, 1-6

VÆ qui prædáris, nonne et ipse prædáberis? et qui spernis, nonne et ipse spernéris? cum consummáveris deprædatiónem, deprædáberis : cum fatigátus desíeris contémnere, contemnéris. Dómine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. Egrediétur Dóminus, et præliábitur contra gentes : * Et stabunt pedes ejus supra montes olivárum ad Oriéntem. ℣. Et elevábitur supra omnes colles, et fluent ad eum omnes gentes. — Et stabunt.

Lectio ii

A Voce Angeli fugérunt pópuli, et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso : implévit Sion judício et justítia. Et erit fides in tempóribus tuis : divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia : timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

℟. Præcúrsor pro nobis ingréditur Agnus sine mácula, * Secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum et in sǽculum sǽculi. ℣. Ipse est rex justítiæ, cujus generátio non habet finem. — Secúndum.

Lectio iii Cap. 33, 14-17

COntérriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem, qui prójicit avarítiam ex calúmnia, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, et claudit óculos suos ne vídeat malum. Iste in excélsis habitábit, muniménta saxórum sublímitas ejus : panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo

vidébunt óculi ejus, cernent terram de longe.

℟. Vidébunt gentes justum tuum, et cuncti reges ínclytum tuum : * Et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominávit. ℣. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui. — Et vocábitur. Glória Patri. Et vocábitur.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Vigiláte * ánimo, in próximo est Dóminus Deus noster.

Nisi hæc Feria occurrat die 21 Dec., quia tunc, præcedenti Antiphona prætermissa, dicitur

Ant. Nolíte timére : * quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Quod etiam servatur in sequenti Feria vel Dominica, quæ eadem die 21 occurrerit.

Oratio

Aurem tuam, quǽsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis et regnas.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Lætámini * cum Jerúsalem, et exsultáte in ea, omnes qui dilígitis eam, in ætérnum.

Nisi dicenda sit Ant. O. 355

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i — Cap. 1, 39-47

In illo témpore : Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda : et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 2 in Luc. cap. 1 post init.

Morále est ómnibus, ut qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ídeo Angelus, cum abscóndita nuntiáret, ut fidem astrúeret exémplo, senióris féminæ sterilísque concéptum Vírgini Maríæ nuntiávit : ut possíbile Deo omne quod ei placúerit, asséreret. Ubi audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incérta de núntio, nec quasi dúbitans de exémplo, sed quasi læta pro voto, religiósa pro offício, festína pro gáudio, in montána perréxit. Quo enim jam Deo

plena, nisi ad superióra cum festinatióne conténderet? Nescit tarda molímina Sancti Spíritus grátia.

℟. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, * De Petra desérti ad montem fíliæ Sion. ℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. — De.

Lectio ii

Discite et vos, sanctæ mulíeres, sedulitátem, quam prægnántibus debeátis exhibére cognátis. Maríam, quæ ante sola in íntimis penetrálibus versabátur, non a público virginitátis pudor, non ab stúdio aspéritas móntium, non ab offício prolíxitas itíneris retardávit. In montána Virgo cum festinatióne, Virgo offícii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non sexu, relícta perréxit domo. Díscite, vírgines, non circumcursáre per aliénas ædes, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festína in público, mansit apud cognátam suam tribus ménsibus.

℟. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. — Aperiátur.

Lectio iii

Didicístis, vírgines, pudórem Maríæ : díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad seniórem : nec solum venit, sed étiam prior salutávit. Decet enim, ut quanto cástior virgo, tanto humílior sit. Nóverit deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est et causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contuéndum est enim, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur : María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem.

℟. Germinavérunt campi erémi germen odóris Israël : quia ecce Deus noster cum virtúte véniet, * Et splendor ejus cum eo. ℣. Ex Sion spécies decóris ejus : Deus noster maniféste véniet. — Et. Glória Patri. Et.

℣. Vox clamántis.

Ad Bened. Ant. Ex quo facta est * vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo, allelúja.

Nisi (die 21 Dec.) dicenda sit

Ant. Nolíte timére : * quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut hi, qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítius adversitáte liberéntur : Qui vivis.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Hoc est testimónium, * quod perhíbuit Joánnes : Qui post me venit, ante me factus est.

Nisi dicenda sit Ant. O. 355

Oratio

AUrem tuam, quǽsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i — Cap. 3, 1-6

ANno quintodécimo impérii Tibérii Cǽsaris, procuránte Póntio Piláto Judǽam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 20 in Evang.

REdemptóris nostri Præcúrsor, quo témpore prædicatiónis offícium accéperit, memoráto Románæ reipúblicæ príncipe, et Judǽæ régibus, designátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui et ex Judǽa quosdam, et multos ex géntibus redemptúrus erat : per regem géntium et príncipes Judæórum prædicatiónis ejus témpora designántur. Quia autem gentílitas colligénda erat, et Judǽa pro culpa perfídiæ dispergénda, ipsa quoque descríptio terréni principátus osténdit : quóniam et in Romána república unus præfuísse descríbitur, et in Judǽæ regno per quartam partem plúrimi principabántur.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ, et intelléctus : spíritus consílii, et fortitúdinis. — Et erit.

Lectio ii

VOce étenim nostri Redemptóris dícitur : Omne regnum in seípsum divísum desolábitur. Liquet ergo, quod ad finem regni Judǽa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat. Apte quoque non solum quibus régibus, sed étiam

quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur : et quia illum Joánnes Baptísta prædicáret, qui simul Rex et Sacérdos exsísteret, Lucas Evangelísta prædicatiónis ejus témpora per regnum et sacerdótium designávit.

℟. Radix Jesse, qui exsúrget judicáre gentes, in eum gentes sperábunt : * Et erit nomen ejus benedíctum in sǽcula. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. — Et.

Lectio iii

ET venit in omnem regiónem Jordánis, prǽdicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joánnes non solum baptísmum pœniténtiæ prædicávit, verum étiam quibúsdam dedit : sed tamen baptísmum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptísmo Christi tribúitur. Notándum ítaque, quod dícitur : Prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum : quóniam baptísmum, quod sólveret, peccáta quia dare non póterat, prædicábat : ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptísmum pœniténtiæ, quo peccáta solvúntur, præcúrreret suo baptísmate, quo peccáta solvi non possunt.

℟. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. — Et. Glória Patri. Et.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Quómodo fiet istud, * Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi, María Virgo : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Nisi (die 21 Dec.) dicenda sit

Ant. Nolíte timére : * quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Et nisi hæc fuerit dies ante Vigiliam Nativitatis : quia tunc ea prætermissa, dicitur

Ant. Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Quod etiam servatur (si idem contingat) in sequentibus diebus.

Oratio

DEus, qui cónspicis, quia ex nostra pravitáte afflígimur : concéde propí-

tius; ut ex tua visitatióne consolémur : Qui vivis.

Et dicitur per omnes Horas.

AD VESPERAS

Ant. 1 Cánite tuba * in Sion, quia prope est dies Dómini : ecce véniet ad salvándum nos, allelúja, allelúja.

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 312

2 Ecce véniet * desiderátus cunctis géntibus : et replébitur glória domus Dómini, allelúja.

3 Erunt prava * in dirécta, et áspera in vias planas : veni, Dómine, et noli tardáre, allelúja.

4 Dóminus véniet, * occúrrite illi, dicéntes : Magnum princípium, et regni ejus non erit finis : Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, allelúja, allelúja.

5 Omnípotens Sermo tuus, * Dómine, a regálibus sédibus véniet, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 4, 1-2

FRatres : Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quǽritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dǽmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cǽlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Antiphona ad Magnificat una ex majoribus O. 355

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

DOMINICA IV ADVENTUS

II classis Semiduplex

In I Nocturno

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 35, 1-10

Ætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans : glória Líbani data est ei : decor Carméli et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis : Confortámini, et nolíte timére : ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis : Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum : quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, et dícite : * Ecce Deus, Salvátor noster, advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte. — Ecce.

Lectio ii

IN cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami et junci. Et erit ibi sémita et via, et via sancta vocábitur : non transíbit per eam pollútus, et hæc erit vobis dirécta via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, et mala béstia non ascéndet per eam, nec inveniétur ibi : et ambulábunt, qui liberáti fúerint. Et redémpti a Dómino converténtur, et vénient in Sion cum laude : et lætítia sempitérna super caput eórum : gáudium et lætítiam obtinébunt et fúgiet dolor et gémitus.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et.

Lectio iii Cap. 41, 1-4

TAceant ad me ínsulæ, et gentes mutent fortitúdinem : accédant, et tunc loquántur, simul ad judícium propinquémus. Quis suscitávit ab Oriénte justum, vocávit eum ut sequerétur se? dabit in conspéctu ejus gentes et reges obtinébit : dabit quasi púlverem gládio ejus,

sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est, et fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus et novíssimus ego sum.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua : ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. — Cujus. Glória Patri. Cujus.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 1 de jejunio decimi mensis, et collectis

Lectio iv

SI fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris : et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo.

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes sérvient ei. — Ipse.

Lectio v

CAusa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei : quem non diligerémus, nisi prius nos ipse dilígeret, et ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret. Quod per sanctum Isaíam Dóminus denúntians, ait : Addúcam cæcos in viam quam ignorábant, et sémitas quas nesciébant, fáciam illos calcáre : fáciam illis ténebras in lucem, et prava in dirécta. Hæc verba fáciam illis, et non relínquam eos. Et íterum : Invéntus sum, inquit, a non quæréntibus me, et palam appárui iis qui me non interrogábant.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege : * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. — Ut.

Lectio vi

Quod quómodo implétum sit, Joánnes Apóstolus docet, dicens : Scimus quóniam Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum, et simus in vero Fílio ejus. Et íterum : Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos. Diligéndo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat : et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ caritátis inflámmans, ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus.

℟. Virgo Israël, revértere ad civitátes tuas : * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra : * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In caritáte perpétua diléxi te : ídeo attráxi te míserans tui. — Usquequo. Glória. Ambulábunt.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 3, 1-6

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cǽsaris, procuránte Póntio Piláto Judǽam. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 20 in Evang. ante medium

Dicébat Joánnes ad turbas, quæ exíbant ut baptizaréntur ab eo : Genímina viperárum, quis osténdit vobis fúgere a ventúra ira? Ventúra enim ira est animadvérsio ultiónis extrémæ : quam tunc fúgere peccátor non valet, qui nunc ad laménta pœniténtiæ non recúrrit. Et notándum, quod malæ sóboles, malórum paréntum actiónem imitántes, genímina viperárum vocántur : quia per hoc quod bonis ínvident, eósque persequúntur, quod quibúsdam mala retríbuunt, quod læsiónes próximis exquírunt : quóniam in his ómnibus patrum suórum carnálium vias sequúntur, quasi venenáti fílii de venenátis paréntibus nati sunt.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram : montes enim et colles suscípient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem. ℣. Juxta est salus mea, ut véniat : et justítia mea, ut revelétur. — Et testaméntum.

Lectio viii

SED quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus : dicat quid nobis faciéndum sit, ut fúgere a ventúra ira valeámus. Séquitur : Fácite ergo fructus dignos pœniténtiæ. In quibus verbis notándum est, quod amícus sponsi non solum fructus pœniténtiæ, sed dignos pœniténtiæ ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pœniténtiæ; áliud, dignum pœniténtiæ fructum fácere. Ut enim secúndum dignos pœniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est, quia quisquis illícita nulla commísit, huic jure concéditur, ut lícitis utátur : sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen si volúerit, ea quæ mundi sunt, non relínquat.

℟. Non discédimus a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum invocábimus : * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : vísita nos in salutári tuo. — Osténde.

Lectio ix

AT si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est : tanto a se lícita debet abscíndere, quanto se méminit et illícita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui minus, et ejus qui ámplius delíquit : aut ejus qui in nullis, et ejus qui in quibúsdam facinóribus cécidit, et ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo quod dícitur : Fácite fructus dignos pœniténtiæ : uniuscujúsque consciéntia convenítur, ut tanto majóra acquírat bonórum óperum lucra per pœniténtiam, quanto gravióra sibi íntulit damna per culpam.

℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas gentes : ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem. ℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. — Cujus. Glória Patri. Cujus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Cánite tuba * in Sion, quia prope est dies Dómini : ecce véniet ad salvándum nos, allelúja, allelúja.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Ecce véniet * desiderátus cunctis géntibus : et replébitur glória domus Dómini, allelúja.

3 Erunt prava * in diré-
cta, et áspera in vias pla-
nas : veni, Dómine, et noli
tardáre, allelúja.
4 Dóminus véniet, * oc-
cúrrite illi, dicéntes : Ma-
gnum princípium, et regni
ejus non erit finis : Deus,
fortis, dominátor, princeps
pacis, allelúja, allelúja.
5 Omnípotens Sermo tu-
us, * Dómine, a regálibus
sédibus véniet, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 4, 1-2

FRatres : Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quǽritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Ave, María, * grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúja.

Nisi (21 Dec.) dicenda sit Ant. Nolíte timére, vel (23 Dec., Ant. Ecce compléta. 367

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM

Capitulum 1 Cor. 4, 3

MIhi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die :

sed neque meípsum júdico.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Oratio

Excita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

AD NONAM

Ant. Omnípotens Sermo tuus, * Dómine, a regálibus sédibus véniet, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 4, 5

Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

AD VESPERAS

Omnia ut in Vesperis Sabbati præc. 368, præter seq. :

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 70

Ad Magnif. Ant. O. 355

FERIA SECUNDA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 41, 8-16

Et tu, Israël, serve meus, Jacob quem elégi, semen Abraham amíci mei : in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longínquis ejus vocávi te, et dixi tibi : Servus meus es tu, elégi te, et non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum : ne declínes, quia ego Deus tuus : confortávi te, et auxiliátus sum tibi, et suscépit te déxtera justi mei.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, et dícite : * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte. — Ecce.

Lectio ii

Ecce confundéntur et erubéscent omnes, qui pugnant advérsum te : erunt quasi non sint, et períbunt viri, qui contra-

dícunt tibi. Quæres eos, et non invénies, viros rebélles tuos : erunt quasi non sint, et véluti consúmptio hómines bellántes advérsum te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi : Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et.

Lectio iii

NOli timére, vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israël : ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus : et redémptor tuus Sanctus Israël. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia : triturábis montes, et comminúes : et colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, et ventus tollet, et turbo dispérget eos : et tu exsultábis in Dómino, in Sancto Israël lætáberis.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua : ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. — Cujus. Glória Patri. Cujus.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Dicit Dóminus : * Pœniténtiam ágite : appropinquávit enim regnum cælórum, allelúja.

Nisi (21 Dec.) dicenda sit Ant. Nolíte timére, vel (23 Dec.) Ant. Ecce compléta. 367

Oratio Excita ut supra.

Ad Magnif. Ant. O. 355

FERIA TERTIA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 42, 1-7

ECce servus meus, suscípiam eum : eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea : dedi spíritum meum super eum, judícium géntibus próferet. Non clamábit neque accípiet persónam nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, et linum fúmigans non exstínguet : in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra judícium : et legem ejus ínsulæ exspectábunt.

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus,

Fortis : * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes sérvient ei. — Ipse.

Lectio ii

HÆC dicit Dóminus Deus creans cælos, et exténdens eos : firmans terram, et quæ gérminant ex ea : dans flatum pópulo, qui est super eam, et spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justítia, et apprehéndi manum tuam, et servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium : ut aperíres óculos cæcórum, et edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege : * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. — Ut.

Lectio iii Cap. 42, 10-13

CAntáte Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ : qui descénditis in mare, et plenitúdo ejus, ínsulæ, et habitatóres eárum. Sublevétur desértum, et civitátes ejus; in dómibus habitábit Cedar : laudáte habitatóres Petræ, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, et laudem ejus in ínsulis nuntiábunt. Dóminus sicut fortis egrediétur, sicut vir præliátor suscitábit zelum : vociferábitur, et clamábit : super inimícos suos confortábitur.

℟. Virgo Israël, revértere ad civitátes tuas : * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra : * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In caritáte perpétua diléxi te : ídeo attráxi te míserans tui. — Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Consúrge, consúrge : * indúere fortitúdinem, bráchium Dómini.

Nisi (21 Dec.) dicenda sit Ant. Nolíte timére, vel (23 Dec.) Ant. Ecce compléta. 367

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis

virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

Ad Magnif. Ant. O. 355

FERIA QUARTA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 51, 1-8

AUdíte me, qui sequímini quod justum est, et quǽritis Dóminum : atténdite ad petram unde excísi estis, et ad cavérnam laci, de qua præcísi estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, et ad Saram, quæ péperit vos : quia unum vocávi eum, et benedíxi ei, et multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus : et ponet desértum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox laudis.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram : montes enim et colles suscípient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem. ℣. Juxta est salus mea, ut véniat : et justítia mea, ut revelétur. — Et.

Lectio ii

ATténdite ad me, pópule meus, et tribus mea, me audíte : quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt : me ínsulæ exspectábunt, et bráchium meum sustinébunt. Leváte in cælum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum : quia cæli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt : Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non defíciet.

℟. Non discédimus a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum invocábimus : * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : vísita nos in salutári tuo. — Osténde.

Lectio iii

AUdíte me, qui scitis justum, pópulus meus, lex mea in corde eórum : nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis : et sicut lanam, sic devorábit eos tínea : Salus autem

mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas gentes : ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem. ℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. — Cujus. Glória Patri. Cujus.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Ponam in Sion * salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

Nisi (21 Dec.) dicenda sit Ant. Nolíte timére, vel (23 Dec.) Ant. Ecce compléta. 367

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

Ad Magnif. Ant. O. 355

FERIA QUINTA

De Isaía Prophéta

Lectio i   Cap. 64, 1-11

UTinam dirúmperes cælos, et descénderes : a fácie tua montes defluérent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fíeret nomen tuum inimícis tuis : a fácie tua gentes turbaréntur. Cum féceris mirabília, non sustinébimus : descendísti, et a fácie tua montes defluxérunt. A sǽculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt : óculus non vidit, Deus absque te, quæ præparásti exspectántibus te.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, et dícite : * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte. — Ecce.

Lectio ii

OCcurrísti lætánti et faciénti justítiam : in viis tuis recordabúntur tui : ecce tu irátus es, et peccávimus : in ipsis fúimus semper, et salvábimur. Et facti sumus ut immúndus omnes nos, et quasi pannus menstruátæ univérsæ justítiæ nostræ : et cecídimus quasi fólium univérsi, et iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est qui ínvocet nomen tuum : qui consúrgat, et téneat te : abscondísti fáciem tuam a nobis, et allisísti nos in manu iniquitátis nostræ.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de

fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et.

Lectio iii

ET nunc, Dómine, pater noster es tu, nos vero lutum : et fictor noster tu, et ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris, Dómine, satis, et ne ultra memíneris iniquitátis nostræ : ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas sancti tui facta est desérta, Sion desérta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ, et glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis, et ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua : ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. — Cujus. Glória. Cujus.

℣. Vox clamántis.

Ad Bened. Ant. Consolámini, consolámini, * pópule meus, dicit Dóminus, Deus vester.

Nisi (die 23 Dec.) dicenda sit Ant. Ecce compléta, ut infra. 367

Oratio Excita, ut supra.

Ad Magnif. Ant. O. 355

FERIA SEXTA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 66, 5-16

AUdíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus : dixérunt fratres vestri odiéntes vos, et abjiciéntes propter nomen meum : glorificétur Dóminus, et vidébimus in lætítia vestra : ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis suis. Antequam parturíret, péperit : ántequam veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit umquam tale? et quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit et péperit Sion fílios suos?

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. — Ipse.

Lectio ii

NUmquid ego, qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? si ego, qui generatiónem céteris tríbuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Lætámini cum Jerúsalem, et exsultáte in ea, omnes qui dilígitis eam : gaudéte cum ea gáudio, univérsi qui lugétis super eam, ut sugátis, et repleámini ab úbere consolatiónis ejus : ut mulgeátis, et delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus : Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, et quasi torréntem inundántem glóriam Géntium, quam sugétis : ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege : * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. — Ut.

Lectio iii

QUómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini servis ejus, et indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, et quasi turbo quadrígæ ejus : réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis : quia in igne Dóminus dijudicábit, et in gládio suo ad omnem carnem, et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

℟. Virgo Israël, revértere ad civitátes tuas : * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra : * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In caritáte perpétua diléxi te : ídeo attráxi te míserans tui. — Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Oratio

EXcita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpé-

diunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. O Emmánuel, * Rex et légifer noster, exspectátio géntium, et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dominica, Officium fit hoc modo :

Ad Vesperas omnia ut in Sabbato ante Dominicam IV Adventus. 368

Ad Matutinum Invitatorium de Vigilia Hódie sciétis, ut infra.

Hymnus de Adventu Verbum supérnum, ut in Psalterio. 36

Antiphonæ, Psalmi, ℣℣., Lectiones et ℟℟. in I et II Nocturno dicuntur de Dominica IV Adventus. 369

In III Nocturno Antiphonæ et Psalmi de Dominica 42, ℣. de Vigilia, tres Lectiones de Homilia Vigiliæ cum suis ℟℟. : et non legitur Homilia Dominicæ pro ultima Lectione. Laudes de Vigilia cum Commemoratione de Dominica. Similiter et per Horas agitur Officium de Vigilia, de qua tamen, sicut et de Dominica, nihil post Nonam.

Die 24 Decembris

In Vigilia Nativitatis Domini

I classis

AD MATUTINUM

Simplex

Invitat. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus. Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus Verbum supérnum, ut in Psalterio. 36

Antiphonæ et Psalmi de Feria occurrenti.

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 1, 18-21

CUM esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam conveníent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in c. 1 Matth.

QUare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph, orígo Maríæ monstrarétur : secúndo, ne lapidarétur a Judǽis ut adúltera : tértio, ut in Ægýptum fúgiens habéret

solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit : Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Sanctificámini hódie, et estóte paráti : quia die crástina vidébitis * Majestátem Dei in vobis. ℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus, et mane vidébitis. — Majestátem.

Lectio ii

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent : non séquitur, ut póstea convénerint : sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit.

℟. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos : Judǽa et Jerúsalem, nolíte timére : * Cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum. ℣. Sanctificámini, fílii Israël, et estóte paráti. — Cras.

Lectio iii

JOseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti : quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Sanctificámini, fílii Israël, dicit Dóminus : die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet a vobis omnem languórem. ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ, et regnábit super nos Salvátor mundi. — Et. Glória Patri. — Et.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

Duplex

1 Judǽa et Jerúsalem, * nolíte timére : cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum, allelúja.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Hódie sciétis * quia véniet Dóminus : et mane vidébitis glóriam ejus.

3 Crástina die * delébitur iníquitas terræ : et regnábit super nos Salvátor mundi.

4 Dóminus véniet, * occúrrite illi, dicéntes : Ma-

gnum princípium, et regni ejus non erit finis : Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúja.

5 Crástina erit * vobis salus, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capitulum Rom. 1, 1-3

PAulus, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Bened. Ant. Oriétur * sicut sol Salvátor mundi : et descéndet in úterum Vírginis, sicut imber super gramen, allelúja.

Oratio

DEus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas : præsta; ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit.

Et dicitur per Horas diei.

Ad Horas Psalmi de Dominica; sed ad Primam, loco Psalmi 117 Confitémini, dicitur Ps. 53 Deus, in nómine tuo. 55 Quod observatur in omnibus Officiis in quibus sequens ponitur Rubrica : Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

Ad absolutionem Capituli Lectio brevis Per quem accépimus, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Capit. Paulus, ut supra.

℟. br. Hódie sciétis * Quia véniet Dóminus. Hódie. ℣. Et mane vidébi-

tis glóriam ejus. Quia. Glória Patri. Hódie. ℣. Constántes estóte. ℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

Oratio

DEus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas : præsta; ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit.

AD SEXTAM

Ant. Crástina die * delébitur iníquitas terræ : et regnábit super nos Salvátor mundi.

Capitulum Rom. 1, 4

QUI prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri.

℟. br. Crástina die * Delébitur iníquitas terræ. Crástina. ℣. Et regnábit super nos Salvátor mundi. Delébitur. Glória Patri. Crástina. ℣. Crástina erit vobis salus. ℟. Dicit Dóminus Deus exercítuum.

AD NONAM

Ant. Crástina erit * vobis salus, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capitulum Rom. 1, 5-6

PER quem accépimus grátiam, et apostolátum ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi, Dómini nostri.

℟. br. Crástina * Erit vobis salus. Crástina. ℣. Dicit Dóminus Deus exercítuum. Erit. Glória Patri. Crástina. ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

¶ Si Dominica a die 25 ad 28 Decembris inclusive occurrerit, ipsa die de ea nihil fit, sed ejus Officium post diem 28 transfertur, ut infra suo loco notatur.

DIE 25 DECEMBRIS

In Nativitate Domini

DUPLEX I CLASSIS

CUM OCTAVA PRIVILEGIATA III ORDINIS

IN I VESPERIS

Ant. 1 Rex pacíficus * magnificátus est, cujus vultum desíderat univérsa terra.

Psalmi de Dominica 70, sed loco ultimi dicitur Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes. 89

2 Magnificátus est * Rex pacíficus super omnes reges univérsæ terræ.

3 Compléti sunt * dies Maríæ, ut páreret Fílium suum primogénitum.

4 Scitóte * quia prope est regnum Dei : amen dico vobis, quia non tardábit.

5 Leváte cápita vestra : * ecce appropínquat redémptio vestra.

Capitulum Tit. 3, 4-5

APpáruit benígnitas, et humánitas Salvatóris nostri Dei : non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit.

Hymnus

JEsu, Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit.

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,

Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Testátur hoc præsens dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne, quod cælo subest,
Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.

* Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Vigiliam Epiphaniæ inclusive.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Magnif. Ant. Cum ortus fúerit * sol de cælo, vidébitis Regem regum procedéntem a Patre, tamquam sponsum de thálamo suo.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus natus est nobis : * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Jesu, Redémptor ómnium. 385

In I Nocturno

Ant. Dóminus dixit * ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Ant. Tamquam sponsus * Dóminus procédens de thálamo suo.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et me-

ditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Ant. Diffúsa est * grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Tamquam sponsus.
℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Absol. Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

Tres sequentes Lectiones Isaiæ leguntur sine titulo.

Lectio i Cap. 9, 1-6

PRimo témpore alleviáta est terra Zábulon, et terra Néphthali : et novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilǽæ géntium. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam : habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum ejus : et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sǽculi, Princeps pacis.

℟. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret : * Gaudet exércitus Angelórum : quia salus ætérna humáno géneri appáruit. ℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. — Gaudet. Glória Patri.

Et repetitur ℟. Hódie nobis usque ad ℣. Glória in excélsis.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii Cap. 40, 1-8

COnsolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus : suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur : et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini : et

vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi : Quid clamábo? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, et cécidit flos : quia spíritus Dómini sufflávit in eo. Vere fœnum est pópulus : exsiccátum est fœnum, et cécidit flos : Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. — Hódie per.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii Cap. 52, 1-6

Consúrge, consúrge, indúere fortitúdine tua, Sion, indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem, cívitas sancti : quia non adjíciet ultra ut pertránseat per te incircumcísus et immúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus : Gratis venúmdati estis, et sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægýptum descéndit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iníque agunt, dicit Dóminus : et júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum, in die illa : quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum.

℟. Quem vidístis, pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem. — Natum. Glória Patri. Natum.

In II Nocturno

Ant. Suscépimus, * Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ant. Oriétur * in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

Ant. Véritas de terra * orta est, et justítia de cælo prospéxit.

Psalmus 84

BEnedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Ant. Véritas de terra orta est, et justítia de cælo prospéxit.

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 1 de Nativitate Domini

Lectio iv

Alvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est : gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ : quæ, consúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíssa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est rátio : quia Dóminus noster, peccáti mortísque destrúctor, sicut nullum a reátu líberum réperit, ita liberándis ómnibus venit. Exsúltet sanctus, quia appropínquat ad palmam : gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam : animétur gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secúndum plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus, per ipsam, quam vícerat, vincerétur.

℟. O magnum mystérium, et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio : * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Beáta.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

IN quo conflíctu pro nobis ínito, magno et mirábili æquitátis jure certátum est, dum omnípotens Dóminus cum sævíssimo hoste non in sua majestáte, sed in nostra congréditur humilitáte : objíciens ei eámdem formam, eamdémque natúram, mortalitátis quidem nostræ partícipem, sed peccáti totíus expértem. Aliénum quippe ab hac nativitáte est, quod de ómnibus légitur : Nemo mundus a sorde, nec infans, cujus est uníus diéi vita super terram. Nihil ergo in istam singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu, divínam humanámque prolem prius concíperet mente,

quam córpore. Et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, collóquio discit angélico : nec damnum credit pudóris, Dei Génitrix mox futúra.

℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent : * Hódie génuit Salvatórem sǽculi. ℣. Beáta, quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. — Hódie.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

AGámus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spíritu Sancto : qui propter multam caritátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri : et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis : et adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam : et divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto, cujus cápitis et cujus córporis sis membrum. Reminíscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen et regnum.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésferam, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Ant. Ipse invocábit * me, allelúja : Pater meus es tu, allelúja.

Psalmus 88

Isericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David, servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : * Pósui adjutórium in poténte : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sǽculum sǽculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : *

et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo : Si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Ant. Ipse invocábit me, allelúja : Pater meus es tu, allelúja.

Ant. Læténtur cæli, * et exsúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Læténtur cæli, et exsúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Ant. Notum fecit * Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : *

quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Notum fecit Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja.

℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 1-14

In illo témpore : Exiit edíctum a Cǽsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 8 in Evang.

Quia, largiénte Dómino, Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus, loqui diu de evangélica lectióne non póssumus; sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptóris nostri Natívitas ipsa compéllit. Quid est enim, quod nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc, quod apérte monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos adscríberet in æternitáte? Quo contra de réprobis per prophétam dícitur : Deleántur de libro vivéntium, et cum justis non scribántur. Qui bene étiam in Béthlehem náscitur : Béthlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait : Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Locus ergo, in quo Dóminus náscitur, domus panis ántea vocátus est; quia futúrum profécto erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes intérna satietáte refíceret. Qui non in paréntum domo, sed in via náscitur : ut profécto osténderet, quia per humanitátem suam, quam assúmpserat, quasi in aliéno nascebátur.

℟. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gentes, et adoráte Dóminum. — Qui.

Benedictio Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio viii Cap. 2, 15-20

In illo témpore : Pastóres loquebántur ad ínvicem : Transeámus usque

Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 2 in cap. Lucæ, circa medium

Vidéte Ecclésiæ surgéntis exórdium : Christus náscitur, et pastóres vigiláre cœpérunt; qui géntium greges, pécudum modo ante vivéntes, in caulam Dómini congregárent, ne quos spiritálium bestiárum per offúsas nóctium ténebras paueréntur incúrsus. Et bene pastóres vígilant, quos bonus pastor infórmat. Grex ígitur pópulus, nox sǽculum, pastóres sunt sacerdótes. Aut fortásse étiam ille sit pastor, cui dícitur : Esto vígilans, et confírma. Quia non solum epíscopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos destinávit.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Verba sancti Evangélii dóceat nos Christus, Fílius Dei. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio ix Cap. 1, 1-14

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 1 in Joann., circa med.

Ne vile áliquid putáres quale consuevísti cogitáre, cum verba humána soléres audíre, audi quid cógites : Deus erat Verbum. Exeat nunc néscio quis infidélis Ariánus, et dicat quia Verbum Dei factum est. Quómodo potest fíeri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per Verbum fecit ómnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est; per quod áliud verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud; ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fíeri pótuit, per quod facta sunt ómnia. Crede ergo Evangelístæ.

Deinde dicitur Hymnus Te Deum 8, quo finito dicitur

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Et dicto Benedicámus Dómino, celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Missali : qua finita, dicuntur Laudes.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Quem vidístis, * pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Génuit puérpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre : nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

3 Angelus ad pastóres * ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

4 Facta est cum Angelo * multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja.

5 Párvulus fílius * hódie natus est nobis : et vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum Hebr. 1, 1-2

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sǽcula.

Hymnus

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sǽculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :

Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Bened. Ant. Glória in excélsis Deo, * et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Summo mane dicitur Prima, qua finita, celebratur secunda Missa in Aurora, et in ea fit Commemoratio de sancta Anastasia Martyre.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis : et ad eam in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine, qui dicitur usque ad Vigiliam Epiphaniæ inclusive.

Ad absolutionem Capituli, Lectio brevis Ipsi períbunt, ut infra ad Nonam.

Tertia dicitur hora sua, qua finita, celebratur tertia Missa de die Nativitatis.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Hebr. 1, 16

Et : Tu in princípio, Dómine, terram fundásti : et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes sicut vestiméntum veteráscent : et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℟. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vidérunt. ℣. Verbum caro

factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. Tecum princípium * in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Psalmus 109

Ixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Ant. Redemptiónem * misit Dóminus pópulo suo : mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ant. Exórtum est * in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor, et justus Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor, et justus Dóminus.

Ant. Apud Dóminum * misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.

Ant. De fructu * ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sǽculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

¶ Psalmi præcedentes cum suis Antiphonis dicuntur, per totam Octavam Nativitatis, in Vesperis cujuslibet Officii, præterquam in Circumcisione Domini; a Capitulo autem fit de Officio præcedenti, cum Commemoratione sequentis, nisi hoc sit nobilius, quo in casu a Capitulo fit de sequenti, cum Commemoratione præcedentis, si hæc agenda sit juxta Rubricas, exceptis tamen II Vesperis S. Stephani, quæ dicuntur ut infra. 412

Capitulum Hebr. 1, 1-2

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophé-

tis : novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sǽcula.

Hymnus

JEsu, Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit.

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Testátur hoc præsens dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, ǽquora,
Hunc omne, quod cælo subest,
Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Hódie * Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio sequentis, ut infra.

Completorium de Dominica.

DIE 26 DECEMBRIS

S. Stephani Protomartyris

DUPLEX II CLASSIS CUM OCTAVA SIMPLICI

Omnia de Communi unius Martyris [29] præter ea quæ hic habentur propria.

Pro Commem. S. Stephani in II Vesperis Nativitatis :

Ant. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine, imitári quod cólimus : ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum.

AD MATUTINUM

Invit. Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

In I Nocturno

De Actibus Apostolórum

Lectio i

Cap. 6, 1-10 et 7, 54-60

In diébus illis, crescénte número discipulórum, factum est murmur Græcórum advérsus Hebrǽos, eo quod despiceréntur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt : Non est æquum nos derelínquere verbum Dei et ministráre mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu Sancto et sapiéntia, quos constituámus super hoc opus. Nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus. Et plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide et Spíritu Sancto, et Philíppum, et Próchorum, et Nicánorem, et Timónem, et Pármenam, et Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspéctum Apostolórum : et orántes imposuérunt eis manus.

℟. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano : et non póterant resístere sapién-

tiæ, et Spirítui qui loquebátur. — Faciébat.

Lectio ii

ET verbum Dómini crescébat, et multiplicabátur númerus discipulórum in Jerúsalem valde : multa étiam turba sacerdótum obediébat fídei. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum qui erant a Cilícia, et Asia, disputántes cum Stéphano : et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui qui loquebátur. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio : * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. — Et.

Lectio iii

CUM autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait : Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant : et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem : Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. Intuens in cælum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, et ait : * Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei. ℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, et ait. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

In II Nocturno
Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi

S. 3, de S. Stephano, circa init.

Lectio iv

HEri celebrávimus temporálem sempitérni Regis nostri natálem : hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem. Heri enim Rex

noster trábea carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum : hódie miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cælum. Ille, sempitérnæ Deitátis majestáte serváta, servíle cinctórium carnis assúmens, in hujus sǽculi campum pugnatúrus intrávit; iste, depósitis corruptibílibus córporis induméntis, ad cæli palátium perénniter regnatúrus ascéndit. Ille descéndit carne velátus, iste ascéndit sánguine laureátus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum : et ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. — Dómine.

Lectio v

Ascéndit iste lapidántibus Judǽis, quia ille descéndit lætántibus Angelis. Glória in excélsis Deo, heri sancti Angeli exsultántes cantavérunt : hódie Stéphanum lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dóminus exívit de útero Vírginis : hódie miles egréssus est de ergástulo carnis. Heri Christus pro nobis pannis est involútus : hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus. Heri præsépis angústia Christum portávit infántem : hódie imménsitas cæli suscépit Stéphanum triumphántem. Solus Dóminus descéndit, ut multos eleváret : humiliávit se Rex noster, ut suos mílites exaltáret.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu, áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus : et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem. — Dómine.

Lectio vi

Necessárium tamen nobis est, fratres, agnóscere, quibus armis præcínctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruísset felíciter triumpháre. Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, caritátem pro armis habébat, et per ipsam ubíque vincébat. Per caritátem Dei sæviéntibus Judǽis non cessit : per caritátem próximi pro lapidántibus intercéssit. Per

caritátem arguébat errántes, ut corrigeréntur : per caritátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur. Caritátis virtúte subníxus, vicit Saulum crudéliter sæviéntem; et quem hábuit in terra persecutórem, in cælo méruit habére consórtem.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent : * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. — At. Glória Patri. At.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 23, 34-39

IN illo témpore : Dicébat Jesus scribis et pharisǽis : Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas : et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 4 Com. in c. 23 Matth.

HOC quod ántea dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum; ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis, potest et ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit : Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi; álios prophétas, qui ventúra prædícent; álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem; álios scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judǽi, vidit cælos apértos : vidit, et introívit : * Beátus homo, cui cæli patébant. ℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cæléstis sinus divína ei cláritas fulsit. — Beátus.

Lectio viii

QUǽrimus, quis iste sit Zacharías fílius Barachíæ : quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum est : Quem occidístis inter templum et altáre. In divérsis divérsa legi : et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim prophétis undécimus est, patrísque in eo

nomen conséntit : sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur; máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cæli Christi Mártyri beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invéntus est primus : * Et ídeo triúmphat in cælis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

ALii istum volunt esse Zacharíam, qui occísus est a Joas rege Judæ inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit fílius Barachíæ, sed fílius Jójadæ sacerdótis : unde et Scriptúra refert : Non fuit recordátus Joas patris ejus Jójadæ, quia sibi fecísset bona. Cum ergo et Zacharíam teneámus et occisiónis conséntiat locus : quærimus, quare Barachíæ dicátur fílius, et non Jójadæ? Barachía lingua nostra Benedíctus Dómini dícitur, et sacerdótis Jójadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ fílium Jójadæ reperímus scriptum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Lapidavérunt Stéphanum, * et ipse invocábat Dóminum, dicens : Ne státuas illis hoc peccátum.

2 Lápides torréntis * illi dulces fuérunt : ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

3 Adhæsit ánima mea * post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

4 Stéphanus vidit * cælos apértos, vidit, et introívit : beátus homo, cui cæli patébant.

5 Ecce vídeo * cælos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum — Act. 6, 8

STéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tǽdium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sǽculi
Dono supérni Núminis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Bened. Ant. Stéphanus autem * plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio

DA nobis, quǽsumus, Dómine, imitári quod cólimus : ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum.

Et fit Commemoratio Octavæ Nativitatis :

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. Stéphanus. 410.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Capitulum Act. 6, 9-10

SUrrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum qui erant a Cilícia, et Asia, disputántes cum Stéphano : et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui qui loquebátur.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Ant. Ecce vídeo * cælos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum Act. 7, 60

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

DA nobis, quǽsumus, Dómine, imitári quod cólimus : ut discámus et inimícos diligere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate. 402

Capitulum Act. 6, 8

STéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus

DEus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Stéphanus vidit cælos apértos. ℟. Vidit, et introívit : beátus homo, cui cæli patébant.

Ad Magnif. Ant. Sepeliérunt Stéphanum * viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

Et fit Commemoratio sequentis et Octavæ Nativitatis, ut infra.

¶ De Octava S. Stephani, sicut et de Octavis S. Joannis et Ss. Innocentium, nil fit, nisi in ipsa die Octava, ut suis locis notatur.

DIE 27 DECEMBRIS

S. Joannis Apostoli et Evangelistæ

DUPLEX II CLASSIS CUM OCTAVA SIMPLICI

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea quæ hic habentur propria.

Pro Commem. S. Joannis in II Vesperis S. Stephani.

Ant. Iste est Joánnes, * qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. (Per Dóminum.)

Pro Octava Nativitatis :

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

In I Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli

Lectio i Cap. 1, 1-10

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ : et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis : quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et socíetas nostra sit cum Patre et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra

pectus Dómini in cœna recúbuit : * Cui Christus in cruce Matrem vírginem vírgini commendávit. ℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. — Cui.

Lectio ii

SI dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc : * Et scimus quia verum est testimónium ejus. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. — Et scimus.

Lectio iii Cap. 2, 1-5

FIlíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum : et ipse est propitiátio pro peccátis nostris : non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est.

℟. Hic est beatíssimus Evangelísta et Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltius a Dómino méruit honorári. ℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. — Qui. Glória Patri. Qui.

In II Nocturno

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

Lectio iv Cap. 9

JOánnes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimum, fílius Zebedǽi, frater Jacóbi Apóstoli, quem Heródes post passiónem Dómini de-

collávit, novíssimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ epíscopis, advérsus Cerínthum aliósque hæréticos, et máxime tunc Ebionitárum dogma consúrgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuísse : unde et compúlsus est divínam ejus nativitátem edícere.

℟. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus : * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. — Et.

Lectio v

Quarto décimo ígitur anno, secúndam post Nerónem persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalýpsim, quam interpretátur Justínus Martyr, et Irenǽus. Interfécto autem Domitiáno, et actis ejus ob nímiam crudelitátem a senátu rescíssis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum : ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit rexítque ecclésias : et conféctus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem sepúltus est.

℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, huic Matrem suam vírginem vírgini commendávit. — Quia.

Ex Commentáriis ejúsdem in Epístolam ad Gálatas

Lectio vi — Lib. 3, cap. 6

Beátus Joánnes Evangelísta cum Ephesi morarétur usque ad últimam senectútem, et vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura vocem verba contéxere; nihil áliud per síngulas solébat proférre colléctas, nisi hoc : Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem discípuli et fratres, qui áderant, tǽdio affécti quod éadem semper audírent, dixérunt : Magíster, quare semper hoc lóqueris? Qui respóndit dignam Joánne senténtiam : Quia præcéptum Dómini est; et, si solum fiat, súfficit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 21, 19-24

IN illo témpore : Dixit Jesus Petro : Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 124 in Joannem, post medium

Uas vitas sibi divínitus prædicátas, et commendátas novit Ecclésia : quarum est una in fide, áltera in spécie; una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis; una in labóre, áltera in réquie; una in via, áltera in pátria; una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis. Una declínat a malo, et facit bonum : áltera nullum habet, a quo declínet, malum; et magnum habet, quo fruátur, bonum. Una cum hoste pugnat; áltera sine hoste regnat.

℟. In illum diem suscípiam te servum meum, et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo : * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. — Quóniam.

Lectio viii

UNA súbvenit indigénti; áltera ibi est, ubi nullum ínvenit indigéntem. Una aliéna peccáta, ut sua sibi ignoscántur, ignóscit; áltera nec pátitur quod ignóscat, nec facit quod sibi poscat ignósci. Una flagellátur malis, ne extollátur in bonis; áltera tanta plenitúdine grátiæ caret omni malo, ut sine ulla tentatióne supérbiæ cohǽreat summo bono.

℟. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. — Beátus. Glória Patri. Beátus.

Lectio ix

ERgo una bona est, sed adhuc mísera; áltera mélior, et beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa per Joánnem. Tota hic ágitur ista usque in hujus sǽculi finem, et illic ínvenit finem; differtur illa compléndа post hujus sǽculi finem, sed in futúro sǽculo non habet finem. Ideo dícitur huic : Séquere me. De illo autem : Sic eum volo manére, donec véniam : quid ad te? tu me séquere. Quid

enim est hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? nisi tu me séquere per imitatiónem perferéndi temporália mala : ille máneat, donec sempitérna vénio redditúrus bona.
Te Deum laudámus.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Valde honorándus est * beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

2 Hic est discípulus ille, * qui testimónium pérhibet de his : et scimus quia verum est testimónium ejus.

3 Hic est discípulus meus : * sic eum volo manére, donec véniam.

4 Sunt de hic stántibus, * qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo.

5 Ecce puer meus * eléctus, quem elégi, pósui super eum Spíritum meum.

Capitulum Eccli. 15, 1-2

QUI timet Deum, fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

Ad Bened. Ant. Iste est Joánnes, * qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

Oratio

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona

pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Et fit Com. Oct. Nativitatis :

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Valde honorándus est * beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

AD TERTIAM

Ant. Hic est discípulus ille, * qui testimónium pérhibet de his : et scimus quia verum est testimónium ejus.

Capitulum Eccli. 15, 1-2

QUI timet Deum, fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Hic est discípulus meus : * sic eum volo manére, donec véniam.

Capitulum Eccli. 15, 3

CIbávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Ant. Ecce puer meus * eléctus, quem elégi, pósui super eum Spíritum meum.

Capitulum Eccli. 15, 5

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate. 402

Capit. Qui timet Deum et Hymnus Exsúltet, ut supra. 417

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnif. Ant. Exiit * sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur; et non dixit Jesus, Non móritur : sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

Et fit Commemoratio sequentis et Octavæ Nativitatis, ut infra.

DIE 28 DECEMBRIS

Ss. Innocentium Martyrum

DUPLEX II CLASSIS CUM OCTAVA SIMPLICI

Omnia de Communi plurimorum Martyrum [49], præter ea quæ hic habentur propria.

Pro Commem. Ss. Innocentium in II Vesperis S. Joannis :

Ant. Hi sunt, * qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. (Per Dóminum).

Pro Octava Nativitatis :

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per

carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

AUdit tyránnus ánxius
Adésse regum Príncipem,
Qui nomen Israël regat
Teneátque David régiam.

Exclámat amens núntio :
Succéssor instat, péllimur :
Satélles, i, ferrum rape,
Perfúnde cunas sánguine.

Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem juvat?
Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I Nocturno
De Jeremía Prophéta

Lectio i Cap. 34, 15-29

ÆC dicit Dóminus : Vox in excélso audíta est lamentatiónis, luctus, et fletus Rachel plorántis fílios suos, et noléntis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus : Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrimis : quia est merces óperi tuo, ait Dóminus : et reverténtur de terra inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus : et reverténtur fílii ad términos suos.

℞. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : * Vírgines enim permansérunt, ídeo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Vírgines.

Lectio ii

AUdiens audívi Ephraim transmigrántem : Castigásti me, et erudítus sum, quasi juvénculus indómitus : convérte me, et convértar : quia tu Dóminus Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pœniténtiam : et postquam ostendísti mihi, percússi femur meum. Confúsus sum, et erúbui : quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si fílius honorábilis mihi Ephraim, si puer delicátus : quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor ejus.

℟. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium : * Quare non deféndis sánguinem nostrum? Et accepérunt divínum respónsum : Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant, et clamábant voce magna, dicéntes. — Quare.

Lectio iii

STátue tibi spéculam, pone tibi amaritúdines : dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti : revértere virgo Israël, revértere ad civitátes tuas istas. Usquequo delíciis dissolvéris, fília vaga? quia creávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël : Adhuc dicent verbum istud in terra Juda, et in úrbibus ejus, cum convértero captivitátem eórum : Benedícat tibi Dóminus, pulchritúdo justítiæ, mons sanctus.

℟. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui. ℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas : et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. — Mitténtes. Glória Patri. Mitténtes.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 10 de Sanctis

Lectio iv

Odie, fratres caríssimi, natálem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde crudelíssimo rege interféctos esse, Evangélii textus elóquitur. Et ídeo cum summa exsultatióne gáudeat terra, cæléstium mílitum et tantárum parens fœcúnda virtútum. Ecce profánus hostis numquam beátis párvulis tantum prodésse potuísset obséquio, quantum prófuit ódio. Nam, sicut sacratíssimum præséntis diéi festum maniféstat, quantum in beátos párvulos iníquitas abundávit, tantum in eis grátia benedictiónis refúdit.

℟. Effudérunt sánguinem sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem : * Et non erat qui sepelíret. ℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cæli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ. — Et.

Lectio v

BEáta es, o Béthlehem terra Juda, quæ Heródis regis immanitátem in

puerórum exstinctióne perpéssa es : quæ sub uno témpore candidátam plebem imbéllis infántiæ Deo offérre meruísti. Digne tamen natálem illórum cólimus, quos beátius ætérnæ vitæ mundus édidit, quam quos maternórum víscerum partus effúdit. Síquidem ante vitæ perpétuæ adépti sunt dignitátem, quam usúram præséntis accéperint.

℟. Isti sunt Sancti, qui passi sunt propter te, Dómine : víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie. ℣. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. — Quia.

Lectio vi

Aliórum quidem pretiósa mors Mártyrum laudem in confessióne proméruit, horum in consummatióne complácuit; quia incipiéntis vitæ primórdiis, ipse eis occásus inítium glóriæ dedit, qui præséntis términum impósuit. Quos Heródis impíetas lactántes matrum ubéribus abstráxit; qui jure dicúntur Mártyrum flores, quos in médio frígore infidelitátis exórtos, velut primas erumpéntes Ecclésiæ gemmas, quædam persecutiónis pruína decóxit.

℟. Isti sunt, qui non inquinavérunt vestiménta sua : * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. — Ambulábunt. Glória Patri. Ambulábunt.

In III Nocturno

Loco 2 Antiphonæ Tradidérunt dicitur

Ant. Isti sunt qui venérunt * ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 2, 13-18

In illo témpore : Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 2 Matth. et apud Gloss. ord.

Uando tulit Púerum et Matrem ejus, ut in Ægýptum tránseat, nocte tulit, et in ténebris : quia noctem ignorántiæ his, a quibus ipse recéssit, relíquit incrédulis. Quando vero revértitur in Judǽam, nec nox, nec ténebræ ponúntur in Evangélio : quia in fine mundi

Judǽi fidem, tamquam Christum ab Ægýpto reverténtem suscipiéntes, illuminabúntur.

℟. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni : * Et resonábat terra in voces eórum. ℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium. — Et.

Lectio viii

Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem : Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Respóndeant, qui Hebræórum volúminum dénegant veritátem, ubi hoc in Septuagínta legátur interprétibus. Quod cum non invénerint, nos eis dicémus, in Osée prophéta scriptum, sicut et exemplária probáre possunt, quæ nuper edídimus.

℟. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei quod habébant, et clara voce dicébant : * Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. — Víndica.

Si hoc Festum venerit in Dominica, aut celebretur sub ritu duplici I classis, tunc in fine prædicti ℟. viii additur : Glória Patri. Víndica, et post ix Lectionem dicitur Hymnus Te Deum. Secus autem dicitur ix ℟. ut infra.

Lectio ix

Tunc adimplétum est, quod dictum est per Jeremíam prophétam dicéntem : Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus multus, Rachel plorans fílios suos. De Rachel natus est Bénjamin, in cujus tribu non est Béthlehem. Quǽritur ergo, quómodo Rachel fílios Judæ, id est Béthlehem, quasi suos ploret. Respondébimus bréviter, quia sepúlta sit juxta Béthlehem in Ephrata; et ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit; sive quóniam Juda et Bénjamin duæ tribus junctæ erant, et Heródes præcéperat non solum in Béthlehem intérfici púeros, sed et in ómnibus fínibus ejus.

℟. Isti, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? Et dixit mihi : * Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant. — Hi. Glória Patri. Hi.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Heródes irátus * occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

2 A bimátu * et infra occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

3 Angeli eórum * semper vident fáciem Patris.

4 Vox in Rama * audíta est, plorátus et ululátus, Rachel plorans fílios suos.

5 Sub throno Dei * omnes Sancti clamant : Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Capitulum Apoc. 14, 1

VIdi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus

SAlvéte, flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam símplices
Palma et corónis lúditis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Ad Bened. Ant. Hi sunt, * qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Oratio

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica : ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Et fit Com. Oct. Nativitatis :

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum. allelúja.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. Vidi, ut supra.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et.

Glória Patri. Lætámini. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capitulum Apoc. 14, 4

Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 14, 4-5

Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate. 402

Capit. Vidi supra montem et Hymnus Salvéte, flores, ut supra. 424

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. ℟. Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Ad Magnif. Ant. Innocéntes pro Christo * infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt; ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper : Glória tibi, Dómine.

Et fit Commemoratio sequentis Festi S. Thomæ Ep. et Mart., ut infra post Officium Dominicæ 432; et Octavæ Nativitatis ibidem.

¶ Si in Festo Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis Evangelistæ et Ss. Innocentium occurrat Dominica, ipsa die nihil fit de ea; sed integrum ejus Officium transfertur in diem 30, cum omnibus privilegiis etiam in concurrentia, ac si ipsa die 30 occurreret.

Si vero Dominica incidat in Festum S. Thomæ aut S. Silvestri, ipsa die Officium fit de Dominica, cum Commemoratione Festi occurrentis et Octavæ Nativitatis : et die 30 Decembris fit Officium de VI die infra eamdem Octavam, ut suo loco notatur. 438

Sicubi tamen die 30 Decembris celebretur Festum aliquod novem Lectionum, tunc Officium Dominicæ, ut supra transferendæ, ea die ponitur, qua Festum minus nobile in occurrentia a die 29 usque ad 31 Decembris secus peragendum foret, salvis Dominicæ juribus in concurrentia. Quod si omnia Festa, a die 29 usque

ad 31 Decembris occurrentia, ritum Duplicem I aut II classis habeant, Commemoratio Dominicæ fiat in Festo ut supra minus nobili. In paritate nobilitatis Officium aut Commemoratio Dominicæ fiat in Festo prius occurrenti.

Dominica infra Octavam Nativitatis

Semiduplex

IN I VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate. 402.

Capitulum Galat. 4, 1-2

FRatres : Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

Hymnus

JEsu, Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit.

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Testátur hoc præsens dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne, quod cælo subest,
Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Dum médium siléntium * tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum.

Et fit Com. Oct. Nativitatis :

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra

canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Dominica.

Ad Matutinum, Laudes et Horas omnia dicuntur ut in Nativitate Domini 386, præter sequentia.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura diei currentis, ut infra 433, cum Responsoriis ibidem assignatis.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 9 de Nativit. Domini

Lectio iv

Xcédit quidem, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo : et inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu Fílio Dei non solum ad divínam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram quod dictum est per prophétam : Generatiónem ejus quis enarrábit? Utrámque enim substántiam in unam convenísse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat. Et ídeo numquam matéria déficit laudis, quia numquam súfficit cópia laudatóris.

℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent : * Hódie génuit Salvatórem sǽculi. ℣. Beáta, quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. — Hódie.

Lectio v

GAudeámus ígitur, quod ad eloquéndum tantæ misericórdiæ sacraméntum ímpares sumus; et cum salútis nostræ altitúdinem prómere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse, quod víncimur. Nemo enim ad cognitiónem veritátis magis propínquat, quam qui intélligit in rebus divínis, étiam si multum profíciat, semper sibi superésse quod quærat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenísse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne déficit.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta

tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

Lectio vi

NE autem infirmitátis nostræ perturbémur angústiis, evangélicæ nos et prophéticæ ádjuvant voces; quibus ita accéndimur, et docémur, ut nos nativitátem Dómini, qua Verbum caro factum est, non tam prætéritam recólere, quam præséntem videámur inspícere. Quod enim pastóribus pro gregum suórum custódia vigilántibus nuntiávit Angelus, étiam nostrum implévit audítum : et ídeo Domínicis óvibus præsumus, quia verba divínitus édita cordis aure servámus; tamquam et in hodiérna festivitáte dicátur : Evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo, quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

℟. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gentes, et adoráte Dóminum. — Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 33-40

IN illo témpore : Erat Joseph, et María mater Jesu, mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 2 in cap. 2 Lucæ, prope finem

Ides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorúmque mérita discérnat; et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus aut supplícia decérnat, aut prǽmia.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. — Et.

Lectio viii

ET tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec história docet, ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cæléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei, et válidum, et acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ et spíritus, ártuum quoque et medullárum, cogitatiónes cordis et secréta scrutátur animórum, quia nuda et apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

℟. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia : stábulo pónitur, qui cóntinet mundum : * Jacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. — Jacet. Glória Patri. Jacet.

Lectio ix

PRophetávit ítaque Símeon, prophetáverat virgo, prophetáverat copuláta conjúgio; prophetáre débuit étiam vídua, ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ídeo Anna et stipéndiis viduitátis, et móribus talis indúcitur, ut digna plane fuísse credátur, quæ Redemptórem ómnium venísse nuntiáret. Cujus mérita cum álibi descripsérimus, cum víduas hortarémur, hoc loco, quóniam ad ália properámus, non putámus iteránda.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Quem vidístis, * pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Génuit puérpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre : nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

3 Angelus ad pastóres * ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

4 Facta est cum Angelo * multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja.

5 Párvulus fílius * hódie natus est nobis : et vocá-

bitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum Gal. 4, 1-2

FRatres : Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

Hymnus

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Bened. Ant. Dum médium siléntium * tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum.

Et fit Commemoratio Octavæ Nativitatis :

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo ve-

tústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Quem vidístis, * pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja.

Psalmi ut in Festis, et ad absolutionem Capituli Lectio brevis Itaque, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Ant. Génuit puérpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre : nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

Capit. Fratres. 430

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

Oratio Omnípotens, ut supra. 430.

AD SEXTAM

Ant. Angelus ad pastóres * ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

Capitulum Gal. 4, 4-5

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

AD NONAM

Ant. Párvulus fílius * hódie natus est nobis : et vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum Gal. 4, 7

Itaque jam non est servus, sed fílius : quod si fílius, et heres per Deum.

℟. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate. 402
Capit. Fratres : Quanto, et Hymnus Jesu, Redémptor, ut in I Vesperis. 426

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Puer Jesus * proficiébat ætáte et sapiéntia coram Deo et homínibus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum.

Et fit Com. Oct. Nativitatis :

Ant. Hódie, ℣. Notum fecit et Oratio Concéde, ut infra.

Completorium de Dominica.

Die 29 Decembris

S. Thomæ

Episcopi et Martyris

Duplex

Ad omnes Horas, præterquam ad Vesperas, Antiphonæ et Psalmi, et ad Matutinum etiam Versus, de Feria currenti, ut in Psalterio; reliqua de Communi unius Martyris [29] præter sequentia :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta, quǽsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. (Per Dóminum.)

Pro Com. Oct. Nativitatis :

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

In I Nocturno

Lectiones de Epistola B. Pauli ad Romanos hoc triduo appositæ, semper leguntur, in sua quæque die, cum Responsoriis de Dominica infra Octavam, sive fiat Officium de Sancto, sive de Dominica, sive de Octava Nativitatis; nisi tamen legendæ sint Lectiones propriæ aut de Communi cujusvis Festi occurrentis, juxta Rubricas, quo in casu Lectiones de Epistola ad

Romanos ea die omittuntur. Lectiones tamen de Initio ejusdem Epistolæ hodie assignatæ, si impediantur ut supra, transferuntur in sequentem diem in qua primo de eadem Epistola secus legi deberet, non excluso ipso Festo Circumcisionis Domini, retentis tamen, hoc in casu, Responsoriis eidem Circumcisionis Festo assignatis.

Incipit Epístola
beáti Pauli Apóstoli
ad Romános

Lectio i Cap. 1, 1-10

PAulus, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri : per quem accépimus grátiam, et apostolátum ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi : ómnibus qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. — Hódie per.

Lectio ii

PRimum quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis : quia fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii ejus, quod sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratiónibus meis : óbsecrans, si quómodo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéndi ad vos. Desídero enim vidére vos : ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmándos vos : id est, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicem est, fidem vestram atque meam.

℟. Quem vidístis, pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem. — Natum.

Lectio iii

NOlo autem vos ignoráre, fratres : quia sæpe propósui veníre ad vos (et

prohíbitus sum usque adhuc), ut áliquem fructum hábeam et in vobis, sicut et in céteris géntibus : Græcis, ac Bárbaris, sapiéntibus, et insipiéntibus débitor sum : ita (quod in me) promptum est et vobis, qui Romæ estis, evangelizáre. Non enim erubésco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credénti, Judǽo primum, et Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem; sicut scriptum est : Justus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cælo super omnem impietátem et injustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in injustítia détinent : quia quod notum est Dei, manféstum est in illis. Deus enim illis manifestávit.

℟. O magnum mystérium, et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio : * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Beáta. Glória Patri. Beáta.

In II Nocturno

Lectio iv

Homas, Londíni in Anglia natus, Theobáldo succéssit Cantuariénsi epíscopo : et qui ántea in administrándo cancellàriæ múnere præclàre se gésserat, in episcopáli offício fortis et invíctus fuit. Cum enim Henrícus secúndus Angliæ rex, convocátis ad se epíscopis et procéribus regni, leges ferret utilitáti ac dignitáti ecclesiásticæ repugnántes, ádeo constánter óbstitit régiæ cupiditáti, ut neque pollicitatiónibus, neque terróribus de senténtia decédens, próxime conjiciéndus in cárcerem clam recésserit. Inde propínqui ejus omnis ætátis ejécti, amíci, fautóres omnes, iis, quibus per ætátem licéret, jurejurándo adstríctis, univérsos Thomam aditúros, si fortásse miserábili suórum calamitátis aspéctu moverétur, qui a sancto propósito privátis incómmodis deterréri mínime potuísset. Non respéxit carnem aut sánguinem, neque ullus in eo humanitátis sensus pastorális offícii constántiam labefactávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit illi claritátem ætérnam.

Lectio v

COntulit ígitur se ad Alexándrum tértium Pontíficem, a quo benígne accéptus est : et inde proféctus, mónachis Pontiniacénsis monastérii, Cisterciénsis órdinis, ab eódem commendátus. Quod ut cognóvit Henrícus, missis ad convéntum fratrum Cisterciénsium minácibus lítteris, Thomam e Pontiniáco monastério exturbáre conátur. Quare vir sanctus, véritus ne sua causa mali áliquid Cisterciénsis família paterétur, sponte discéssit, et Ludovícum Gálliæ regem ejus invitátu convénit; ubi támdiu fuit, quoad, Pontífice máximo et ipso rege agéntibus, ab exsílio, summa totíus regni gratulatióne revocátur. Qui dum boni pastóris offícium secúrus exséquitur, ecce calumniatóres ad regem déferunt, eum multa contra regnum et públicam quiétem molíri, ut proptérea sǽpius conquererétur rex, se in suo regno cum uno sacerdóte pacem habére non posse.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vi

EX qua regis voce nefárii satéllites sperántes gratum se regi factúros, si Thomam e médio tóllerent, clam conveniéntes Cantuáriam, epíscopum in templo vespertínis horis óperam dantem aggrediúntur. Qui cléricis templi áditus præclúdere conántibus accúrrens, óstium apéruit, illis usus verbis ad suos : Non est Dei Ecclésia custodiénda more castrórum; et ego pro Ecclésia Dei libénter mortem subíbo. Tum ad mílites : Vos Dei jussu cavéte, ne cuípiam meórum noceátis. Deínde flexis génibus, Deo, beátæ Maríæ, sancto Dionýsio et réliquis Sanctis ejus ecclésiæ patrónis, Ecclésiam et seípsum comméndans, sacrum caput eádem constántia, qua iniquíssimi regis légibus restíterat, ímpio ferro præcidéndum óbtulit, quarto Kaléndas Januárii, anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo primo : cujus cérebro respérsum est totíus templi paviméntum. Quem multis póstea illústrem miráculis idem Alexánder Póntifex rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et

corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et corónam. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo commemorato

Lectio ix

THomas, Londíni in Anglia natus, ántea regni cancellárius, Theobáldo succéssit Cantuariénsi epíscopo. In episcopáli offício fortis et invíctus, leges utilitáti ac dignitáti ecclesiásticæ repugnántes, ab Henríco secúndo rege latas, nullis fractus suis ac suórum incómmodis, acceptáre rénuit. Quare próxime conjiciéndus in cárcerem, clam recéssit; et primo Pontiníaci apud mónachos Cisterciénses, deínde apud Ludovícum regem Gálliæ se cóntulit. Ab exsílio revocátus, paulo post per calúmniam apud regem ita impétitur, ut sǽpius conquererétur rex, se in suo regno cum uno sacerdóte pacem habére non posse. Hinc nefárii hómines, sperántes se gratum regi factúros, Thomam in Cantuariénsi templo vespertínis horis óperam dantem aggrediúntur. Qui cléricis templi áditus præclúdere conántibus óbstitit, dicens : Non est Dei Ecclésia custodiénda more castrórum; et ego pro Ecclésia Dei libénter mortem subíbo. Tum ad mílites ait : Vos Dei jussu cavéte, ne cuípiam meórum noceátis. Deínde, flexis génibus, ecclésiam et seípsum Deo comméndans, cápite pléctitur, quarto Kaléndas Januárii, anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo primo.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 10, 11-16

IN illo témpore : Dixit Jesus pharisǽis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 59 in Joannem

MAgnum quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est Ecclésiæ prælátio, et quæ multa índiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit : ut ánimam pro óvibus ponámus, et numquam illas deserámus; ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est differéntia : alter própriæ,

contémptis óvibus; alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit : furem mactántem et rapiéntem oves; et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Lectio viii

QUod superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est : Væ pastóribus Israël : nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcírco inquit : Neque quod abjéctum erat, reducébant : neque quod períerat, quærébant : neque confráctum alligábant, neque infírmum consolidábant; quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Paulus áliis verbis signíficat : Omnes quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix

VErum ab utróque se dissidére osténdit Christus : ab illis quidem, qui in aliórum perníciem véniunt, cum dicat, se proptérea venísse, ut vitam habérent, et abundántius habérent; ab his autem, qui oves a lupis rapi neglígébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves perírent. Nam cum Judǽi ipsum interímere vellent, non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, et pértulit mortem : ídeo frequénter inquit : Ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimónio videréntur, (quod enim póneret ánimam suam, non multo post re monstrátum est; quod autem vitam habérent, et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sǽculo), álterum ab áltero confírmat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

DEus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta, quǽsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Octavæ Nativitatis :

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Ad Vesperas Antiphonæ et Psalmi dicuntur de Nativitate 402, Capitulum et reliqua de Communi. [30]

℣. Justus ut palma.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Et fit Commemoratio sequentis diei infra Octavam.

Die 30 Decembris

De VI die infra Octavam Nativitatis

Semiduplex

Omnia dicuntur ut in Festo Nativitatis 386, præter Lectiones et Responsoria, ut infra.

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit et Oratio Concéde, ut supra.

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 2, 1-13

PRopter quod inexcusábilis es, o homo omnis, qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teípsum condémnas : éadem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei est secúndum veritátem in eos, qui tália agunt. Exístimas autem hoc, o homo, qui júdicas eos, qui tália agunt, et facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus, et patién-

tiæ, et longanimitátis contémnis? Ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit?

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. — Hódie per.

Lectio ii

SEcúndum autem durítiam tuam, et impœ́nitens cor, thesaurízas tibi iram in die iræ, et revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuíque secúndum ópera ejus : iis quidem, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam : iis autem, qui sunt ex contentióne, et qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira et indignátio.

℟. Quem vidístis, pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem. — Natum.

Lectio iii

TRibulátio et angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judǽi primum et Græci : glória autem, et honor, et pax omni operánti bonum, Judǽo primum et Græco : non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicúmque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt : et quicúmque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur.

℟. O magnum mystérium, et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio : * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Beáta. Glória Patri. Beáta.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 6 de Nativit. Domini

Lectio iv

OMnibus quidem diébus, dilectíssimi, atque tempóribus, ánimis fidélium divína meditántium Dómini et Salvatóris nostri ex Matre Vírgine ortus occúrrit, ut mens, ad confessiónem sui auctóris erécta, sive in gémitu supplicatiónis, sive in exsultatióne laudis, sive in sacrifícii oblatióne versé-

tur, nihil crébrius nihílque fidéntius spiritáli attíngat intúitu, quam quod Deus, Dei Fílius, génitus de Patre coætérno, idem étiam partu est natus humáno. Sed hanc adorándam in cælo et in terra nativitátem nullus nobis dies magis quam hodiérnus insínuat, et nova étiam in eleméntis luce radiánte, coram sénsibus nostris mirábilis sacraménti íngerit claritátem. Non solum enim in memóriam, sed in conspéctum quodámmodo redit Angeli Gabriélis cum María stupénte collóquium, et concéptio de Spíritu Sancto tam mire promíssa quam crédita.

℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent : * Hódie génuit Salvatórem sǽculi. ℣. Beáta, quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. — Hódie.

Lectio v

HOdie enim auctor mundi éditus est útero virgináli, et qui omnes natúras cóndidit, ejus est factus fílius, quam creávit. Hódie Verbum Dei carne appáruit vestítum, et quod numquam fuit humánis óculis visíbile, cœpit étiam mánibus esse tractábile. Hódie génitum in nostræ carnis animǽque substántia Salvatórem angélicis vócibus didicére pastóres, et apud Dominicórum prǽsules gregum hódie evangelizándi forma præcóndita est; ut nos quoque cum cæléstis milítiæ dicámus exércitu : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

Lectio vi

UNde ipsa colláti múneris magnitúdo dignam a nobis éxigit suo splendóre reveréntiam. Ideo enim, sicut beátus Apóstolus docet, non spíritum hujus mundi accépimus, sed spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; qui non áliter pie cólitur, nisi id ei, quod ipse tríbuit, offerátur. Quid autem in thesáuro Domínicæ largitátis ad honórem præséntis festi tam cóngruum póssumus inveníre, quam pacem, quæ in nativitáte Dómini prima est angélico prædicáta concéntu? Ipsa enim est quæ parit fílios Dei,

nutrix dilectiónis et génitrix unitátis, réquies beatórum et æternitátis habitáculum; cujus hoc opus próprium et speciále benefícium est, ut jungat Deo quos secérnit de mundo.

℟. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gentes, et adoráte Dóminum. — Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 15-20

IN illo témpore : Pastóres loquebántur ad ínvicem : Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 2 in cap. 2 Lucæ, circa medium

Ides festináre pastóres; nemo enim cum desídia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidísse : et tu Patri, Fílio, Spirítui Sancto, Angelis, Prophétis et Apóstolis crédere non vis? Vide, quam signánter Scriptúra singulórum libret moménta verbórum. Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cum caro Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod est Fílius.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. — Et.

Lectio viii

NON medíocre fídei tibi hoc videátur exémplum, quod vilis sit persóna pastórum. Certe quo vílior ad prudéntiam, eo pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris reférta sapiéntum, sed plebem Dóminus símplicem requisívit, quæ phaleráre audíta et fucáre nescíret. Simplícitas enim quǽritur, non ambítio desiderátur.

℟. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia : stábulo pónitur, qui cóntinet mundum : * Jacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. — Jacet. Glória Patri. Jacet.

Lectio ix

NEC contemnénda putes quasi vília verba pastórum. A pastóribus enim María fidem cólligit, a pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur. Miráti étiam sunt omnes qui audiérunt, de iis, quæ dicebántur a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Discámus sanctæ Vírginis in ómnibus castitátem, quæ non minus ore pudíca quam córpore, arguménta fídei conferébat in corde.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 31 Decembris

S. Silvestri I

Papæ et Confessoris

Duplex

In I Vesperis Antiphonæ et Psalmi de Nativitate 402; Capit. et reliqua de Comm. Conf. Pont. [70]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Silvéstrum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis diei infra Octavam :

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Feria currenti.

Ad reliquas Horas Antiphonæ et Psalmi, et ad Matutinum etiam Versus, de Feria; reliqua de Communi, præter Lectiones.

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 3, 19-21

SCimus autem quóniam quæcúmque lex lóquitur, iis, qui in lege sunt, lóquitur : ut omne os obstruátur, et súbditus fiat omnis mundus Deo : quia ex opéribus

legis non justificábitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognítio peccáti. Nunc autem sine lege justítia Dei manifestáta est: testificáta a lege et prophétis. Justítia autem Dei per fidem Jesu Christi in omnes, et super omnes, qui credunt in eum: non enim est distínctio.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum melliflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. — Hódie per.

Lectio ii

OMnes enim peccavérunt, et egent glória Dei. Justificáti gratis per grátiam ipsíus, per redemptiónem, quæ est in Christo Jesu, quem propósuit Deus propitiatiónem per fidem in sánguine ipsíus, ad ostensiónem justítiæ suæ propter remissiónem præcedéntium delictórum in sustentatióne Dei, ad ostensiónem justítiæ ejus in hoc témpore: ut sit ipse justus, et justíficans eum, qui est ex fide Jesu Christi.

℟. Quem vidístis, pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem. — Natum.

Lectio iii

UBI est ergo gloriátio tua? Exclúsa est. Per quam legem? Factórum? Non: sed per legem fídei. Arbitrámur enim justificári hóminem per fidem sine opéribus legis. An Judæórum Deus tantum? nonne et géntium? Immo et géntium: quóniam quidem unus est Deus, qui justíficat circumcisiónem ex fide, et præpútium per fidem. Legem ergo destrúimus per fidem? Absit: sed legem statúimus.

℟. O magnum mystérium, et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio: * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum. — Beáta. Glória Patri. Beáta.

In II Nocturno

Lectio iv

Ilvéster Románus, patre Rufíno, a prima ætáte óperam dedit Cyríno presbýtero; cujus doctrínam et mores egrégie imitátus est. Hic, sæviénte persecutióne, in

Sorácte monte latitáverat; et trigésimum annum agens, présbyter sanctæ Románæ Ecclésiæ a Marcellíno Pontífice creátur. Quo in múnere cum omni laude cléricis áliis antecélleret, in Melchíadis póstea locum succéssit, imperatóre Constantíno, qui ántea pacem Ecclésiæ Christi lege pública déderat. Vix Ecclésiæ gubernácula tractánda suscéperat, Constantínum, jam Crucis signo cǽlitus illustrátum, et de hoste Maxéntio victórem, ad tuéndam propagandámque christiánam religiónem impénse fovit. Quem étiam, uti vetus Ecclésiæ Románæ refert tradítio, Apostolórum imágines recognóscere fecit, sacro baptísmate tinxit, et ab infidelitátis lepra mundávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Itaque, auctóre Silvéstro, pius imperátor quam christifidélibus públice templa exstruéndi tribúerat facultátem, eam exémplo suo confirmávit. Multas enim eréxit Basílicas, scílicet Lateranénsem Christo Servatóri, Vaticánam sancto Petro, Ostiénsem sancto Paulo, sancto Lauréntio in Agro Veráno, sanctæ Cruci in Atrio Sessoriáno, sancto Petro et Marcellíno ac sanctæ Agnéti in viis Lavicána et Nomentána, et álias; quas sacris imagínibus spléndide exornávit, et, munéribus prædiísque attribútis, magnificentíssime locupletávit. Hoc Pontífice hábitum est Concílium Nicǽnum primum, ubi præsidéntibus ejus legátis, præsénteque Constantíno et trecéntis decem et octo epíscopis, sancta et cathólica fides explicáta est, Arío ejúsque sectatóribus condemnátis; quod étiam Concílium, peténtibus Pátribus, confirmávit in sýnodo Romæ hábita, ubi íterum Aríus condemnátus est. Multa idem decréta fecit Ecclésiæ Dei utília, quæ sub ejus nómine recenséntur : id est, ut a solo epíscopo chrisma conficerétur; ut présbyter chrísmate baptizáti summum liníret vérticem; ut diáconi dalmáticis in ecclésia, et palla linóstima ad lævam uteréntur; ut in líneo tantum velo sacrifícium altáris conficerétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi

eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

IDem præscripsísse tráditur tempus ómnibus, qui ordínibus initiáti essent, exercéndi síngulos órdines in Ecclésia, ántequam quisque ad altiórem gradum ascénderet; ut láicus clérico non inférret crimen, ne cléricus apud profánum júdicem causam díceret. Sábbati et Domínici diéi nómine reténto, réliquos hebdómadæ dies feriárum nómine distínctos, ut jam ante in Ecclésia vocári cœperant, appellári vóluit, quo significarétur, quotídie cléricos, abjécta ceterárum rerum cura, uni Deo prorsus vacáre debére. Huic cælésti prudéntiæ, qua Ecclésiam administrábat, insígnis vitæ sánctitas, et benígnitas in páuperes perpétuo respóndit. Quo in génere provídit, ut cléricis copiósis egéntes conjúngeret, et sacris virgínibus, quæ ad victum necessária essent, suppeditaréntur. Vixit in pontificátu annos vigínti unum, menses decem, diem unum. Sepúltus est in cœmetério Priscíllæ, via Salária. Fecit ordinatiónes septem mense Decémbri, quibus creávit presbýteros quadragínta duos, diáconos vigínti quinque, epíscopos per divérsa loca sexagínta quinque.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo commemorato

Lectio ix

SIlvéster Románus, patre Rufíno, sæviénte persecutióne, in Sorácte monte látuit; et, trigésimum annum agens, présbyter sanctæ Románæ Ecclésiæ est creátus. Melchíade Pontífice vita functo, in ejus locum succéssit, imperatóre Constantíno, qui ántea pacem Ecclésiæ Christi lege pública déderat. Quem Silvéster ad tuéndam propagandámque religiónem ita fovit, ut imperátor multas eréxerit Basílicas, eásque munificentíssime locupletárit. Hoc Pontífice hábitum est Concílium Nicǽnum primum ab ipso Silvéstro confirmátum, quo Aríus condemnátus fuit. Vitæ sanctitáte

et in páuperes benignitáte insígnis, óbiit in pace et sepúltus est in cœmetério Priscíllæ.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evang. Venit Jesus, de Comm. unius aut plurium Summorum Pontificum. [28¹]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Silvéstrum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Octavæ Nativitatis :

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Vesperæ dicuntur de sequenti, sine Commemoratione.

¶ Ubi tamen hoc vel aliud Festum sub ritu duplici I classis hac die recolatur, in II Vesperis Antiphonæ et Psalmi dicuntur de Nativitate Domini 402, et a Capitulo fit de Festo occurrenti, cum Commemoratione tantum sequentis Festi Circumcisionis.

DIE 1 JANUARII

In Circumcisione Domini

et Octava Nativitatis

DUPLEX II CLASSIS

IN I VESPERIS

Ant. 1 O admirábile commércium : * Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmi ut in Communi Festorum B. M. V. [174]

2 Quando natus es * ineffabíliter ex Vírgine,

tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat Móyses * incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit radix Jesse, * orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María génuit * nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum Tit. 2, 11-12

APpáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut, abnegántes impietátem, et sæculária desidéria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sǽculo.

Hymnus

JEsu, Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit.

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Testátur hoc præsens dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, ǽquora,
Hunc omne, quod cælo subest,
Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Propter nímiam * caritátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti, allelúja.

In II Vesperis

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Magnum * hereditátis mystérium : templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum.

Et nulla fit Commemoratio, nisi tantum de præcedenti Duplici II classis, sicubi occurrerit.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Christus natus est nobis : * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Jesu, Redémptor, ut supra. 447

In I Nocturno

Ant. Dóminus dixit * ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam,* et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Ant. In sole pósuit * tabernáculum suum : et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In sole pósuit tabernáculum suum : et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Ant. Elevámini, * portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

DOmini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 4, 1-17

Uid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo : et reputátum est illi ad justítiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum débitum. Ei vero, qui non operátur, credénti autem in eum, qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secúndum propósitum grátiæ Dei. Sicut et David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert justítiam sine opéribus : Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, et quorum tecta sunt peccáta. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum.

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi : ecce de quo dicébam vobis : Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cælo venit, super omnes est. — Cujus.

Lectio ii

BEatitúdo ergo hæc in circumcisióne tantum manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta est Abrahæ fides ad justítiam. Quómodo ergo reputáta est? in circumcisióne, an in præpútio? Non in circumcisióne, sed in præpútio. Et signum ac-

cépit circumcisiónis, signáculum justítiæ fídei, quæ est in præpútio : ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur et illis ad justítiam : et sit pater circumcisiónis non iis tantum, qui sunt ex circumcisióne, sed et iis, qui sectántur vestígia fídei, quæ est in præpútio patris nostri Abrahæ.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gentes, et adoráte Dóminum : * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Quia hódie.

Lectio iii

NON enim per legem promíssio Abrahæ, aut sémini ejus ut heres esset mundi : sed per justítiam fídei. Si enim qui ex lege, herédes sunt : exinaníta est fides, abólita est promíssio. Lex enim iram operátur. Ubi enim non est lex : nec prævaricátio. Ideo ex fide, ut secúndum grátiam firma sit promíssio omni sémini, non ei, qui ex lege est solum, sed et ei, qui ex fide est Abrahæ, qui pater est ómnium nostrum (sicut scriptum est : Quia patrem multárum géntium pósui te) ante Deum, cui crédidit, qui vivíficat mórtuos, et vocat ea quæ non sunt, tamquam ea quæ sunt.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis : * Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Allelúja, allelúja. Glória. Allelúja, allelúja.

In II Nocturno

Ant. Speciósus forma * præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ant. Homo natus est * in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

Psalmus 86

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

Ant. Exsultábunt ómnia ligna * silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Confíéssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 7 de Nativitate Domini

Lectio iv

Estivitátis hodiérnæ, dilectíssimi, verus venerátor est, et pius cultor, qui nec de Incarnatióne Dómini áliquid falsum, nec de Deitáte áliquid sentit indígnum. Paris enim perículi malum est, si illi aut natúræ nostræ véritas, aut Patérnæ glóriæ negátur æquálitas. Cum ergo ad intelligéndum sacraméntum nativitátis Christi, qua de Matre vírgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum calígo ratiónum, et ab illuminátæ fídei óculo mundánæ sapiéntiæ fumus abscédat.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum : * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes ge-

neratiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. — Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

Lectio v

Divína est enim auctóritas, cui crédimus : divína est doctrína, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive oráculis prophetárum, sive evangélicæ tubæ interiórem admoveámus audítum; verum est, quod Joánnes plenus Spíritu Sancto intónuit : In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et simíliter verum est, quod idem prædicátor adjécit : Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria, Angelo nuntiánte, concépit : tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus : * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. — Et benedícta.

Lectio vi

In utráque ergo natúra idem est Dei Fílius, nostra suscípiens, et própria non amíttens : in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans. Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit : quia summa et sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde cum Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem, veritátem in se formæ utriúsque demónstrat : ut et humánam probet imparílitas, et divínam decláret æquálitas.

℟. Benedícta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris : * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cælo. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi : in médio duórum animálium. — Jacébat. Glória. Jacébat.

In III Nocturno

Ant. In princípio, * et ante sǽcula Deus erat

Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi.

Psalmus 96

Ominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. In princípio, et ante sǽcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi.

Ant. Ante lucíferum génitus, * et ante sǽcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Ante lucíferum génitus, et ante sǽcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

Ant. Nato Dómino, * Angelórum chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno.

Psalmus 98

DOminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Nato Dómino, Angelórum chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 21

IN illo témpore : Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer : vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 2, in cap. 2 Lucæ, circa medium

CIrcumcíditur ítaque Puer. Quis est iste puer, nisi ille, de quo dictum est : Puer natus est nobis, Fílius datus est nobis? Factus est enim

sub lege, ut eos, qui sub lege essent, lucrifáceret. Ut sísterent eum Dómino. Quid sit autem in Jerúsalem sisti Dómino, dícerem, nisi in Isaíæ comméntis ante dixíssem. Circumcísus enim vítiis, Domínico dignus judicátur obtútu; quia, Oculi Dómini super justos. Vides omnem legis véteris sériem fuísse typum futúri; nam et circumcísio purgatiónem signíficat delictórum.

℞. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésseram, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

SED quóniam prona quadam cupiditáte peccándi, humánæ carnis et mentis fragílitas inextricabílibus vítiis implicátur, eo per octávum circumcisiónis diem culpæ totíus futúra purgátio, resurrectiónis præfigurabátur ætáte. Hoc est enim illud : Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. Verbis enim legis promittebátur Vírginis partus. Et vere sanctus, quia immaculátus. Dénique ipsum esse, qui lege signétur, in eúmdem modum ab Angelo repetíta verba declárant : Quod nascétur, inquit, Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℞. Nésciens mater Virgo virum, péperit sine dolóre : * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. — Salvatórem. Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix

SOlus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ, immaculáti partus novitáte non sénserit, et cæléstí majestáte depúlerit. Nam si lítteram sequámur : quómodo sanctus omnis másculus, cum multos sceleratíssimos fuísse non láteat? Numquid sanctus Achab? numquid sancti pseudo-prophétæ, quos ad Elíæ preces ultor cæléstis injúriæ ignis absúmpsit? Sed ille sanctus, quem in figúra futúri mystérii pia legis divínæ præscrípta signábant; eo quod solus sanctæ Ecclésiæ vírginis ad generándos pópulos Dei, immaculátæ fœ-

cunditátis aperíret genitále secrétum.
Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 O admirábile commércium : * Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Quando natus es * ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat Móyses * incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit radix Jesse, * orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María génuit * nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, et sæculária desidéria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sǽculo.

Hymnus

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sǽculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Bened. Ant. Mirábile mystérium * declarátur hódie : innovántur natúræ, Deus homo factus est : id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum.

Ad Horas, Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Appáruit. 458

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Hebr. 1, 10

Et : Tu in princípio, Dómine, terram fundásti : et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes sicut vestiméntum veteráscent : et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℟. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 446, præter

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Magnum * hereditátis mystérium : templum Dei fa-

ctus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Et non fit Commemoratio sequentis.

Completorium de Dominica.

¶ Officium Dominicæ quæ vel a die 1 ad 6 Januarii occurrit, vel die 7 a superveniente Dominica infra Octavam Epiphaniæ impeditur, fit in Vigilia ipsius Epiphaniæ, ut infra suo loco dicitur : ipsa vero die Dominica fit Officium Sanctissimi Nominis Jesu, ut infra, nisi venerit in die 1, vel 6 aut 7 Januarii, quo in casu de Ssmo Nomine Jesu fit die 2 Januarii cum Commemoratione diei Octavæ S. Stephani, juxta Rubricas. Sicubi tamen in ipsa Dominica, quæ die 2, 3 aut 4 occurrat, celebretur Festum, quod Ssmo Nomini Jesu præferri debeat et non sit Domini, in eo, dummodo nulla facienda sit Commemoratio de ipso Domino, fit Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus, per Antiphonas, Versus et Orationem de Dominica infra Octavam Nativitatis 426, de qua tamen non legitur ix Lectio : et de Ssmo Nomine Jesu, in casu, fit pariter Officium die 2 Januarii, vel sequenti, juxta Rubricas.

DOMINICA INTER CIRCUMCISIONEM ET EPIPHANIAM

Sanctissimi Nominis Jesu

DUPLEX II CLASSIS

IN I VESPERIS

¶ Quando hoc Festum die 2 Januarii celebratur, in II Vesperis præcedentis nil fit de Ssmo Nomine.

Ant. 1 Omnis * qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Psalmi de Dominica 71, sed loco ultimi, dicitur Ps. 115 Crédidi, ut infra.

2 Sanctum et terríbile * nomen ejus, inítium sapiéntiæ timor Dómini.

3 Ego autem * in Dómino gaudébo, et exsultábo in Deo Jesu meo.

4 A solis ortu * usque ad occásum laudábile nomen Dómini.

5 Sacrificábo * hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Capit. Philipp. 2, 8-10

FRatres : Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus

JEsu, dulcis memória,
Dans vera cordis gáudia :
Sed super mel, et ómnia,
Ejus dulcis præséntia.

Nil cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quam Jesus Dei Fílius.

Jesu, spes pœniténtibus,
Quam pius es peténtibus!
Quam bonus te quæréntibus!
Sed quid inveniéntibus?

Nec lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere :
Expértus potest crédere,
Quid sit Jesum dilígere.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Sis, Jesu, nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sǽcula.
Amen.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúja.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sǽculum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Fecit * mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Vocábis * nomen ejus Jesum; ipse enim salvum fáciet

pópulum suum a peccátis eórum, allelúja.

Oratio

DEus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti : concéde propítius; ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

Et non fit Commemoratio Dominicæ.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

JEsu, Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis.

Quando cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cáritas.

Jesu, dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.

Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite :
Jesum ardénter quǽrite,
Quæréndo inardéscite.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te nostra, Jesu, vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 8

QUóniam eleváta est magnificéntia tua,* super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. In nómine Jesu * omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum.

Ant. Confitémini * Dómino, et invocáte nomen ejus : mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

Psalmus 23

DOmini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo. ℟. Multum est enim.

De Actibus Apostolórum

Lectio i Cap. 3, 1-16

Etrus autem et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur; quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge et ámbula. Et, apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat; et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum.

℟. Ecce concípies, et páries fílium, et vocábis no-

men ejus Jesum : * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. ℣. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. — Ipse.

Lectio ii

ET vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxstasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum : Viri Israëlítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis : auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Benedíctum est nomen tuum, Deus patrum nostrórum, qui cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis, * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis. ℣. Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília solus. — Et.

Lectio iii Cap. 4, 5-12

FActum est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum, et senióres, et scribæ in Jerúsalem : et Annas princeps sacerdótum, et Cáiphas, et Joánnes, et Alexánder, et quotquot erant de génere sacerdotáli. Et statuéntes eos in médio, interrogábant : In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu Sancto Petrus, dixit ad eos : Príncipes pópuli et senióres, audíte : Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israël : quia in nómine Dó-

mini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste adstat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli : et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cælo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fíeri.

℟. Laudábo nomen tuum assídue, * Et collaudábo illud in confessióne. ℣. Lætábor et exsultábo in te : psallam nómini tuo, Altíssime. — Et. Glória. Et.

In II Nocturno

Ant. Mémores erunt * nóminis tui, Dómine, in omni generatióne et generatiónem.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni generatióne et generatiónem.

Ant. Magnificáte * Dóminum mecum, et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Ant. Omnes gentes, * quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine, et glorificábunt nomen tuum.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine, et glorificábunt nomen tuum.

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos. ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 15 super Cantica, circa medium

Lectio iv

NON otióse Spíritus Sanctus nomen Sponsi óleo cómparat, cum ita dóceat sponsam ad Sponsum clamáre : Oleum effúsum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem : lux, cibus, medicína. Vide idem nunc et de Sponsi nómine : Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit et ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta et tam súbita fídei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nonne in hujus nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum; quibus illuminátis, et in lúmine isto vidéntibus lumen, dicat mérito Paulus : Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino?

℟. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum : *Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine. ℣. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos, et líbera nos propter nomen tuum. — Quóniam.

Lectio v

HOC dénique nomen coram régibus, et géntibus, et fíliis Israël portáre jussus est idem Apóstolus; et portábat nomen tamquam lumen, et illuminábat pátriam, et clamábat ubíque : Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus. Et monstrábat ómnibus lucérnam super candelábrum, annúntians in omni loco Jesum, et hunc crucifíxum. Quómodo lux ista resplénduit ac perstrínxit cunctórum intuéntium óculos, quando de ore Petri, tamquam fulgur egrédiens,

claudi uníus corporáles plantas solidávit et bases, multósque spirituáliter cæcos illuminávit? Numquid non ignem sparsit, cum ait : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge et ámbula?

℟. Confiteámur nómini tuo magno, * Quóniam terríbile et sanctum est. ℣. Hi in cúrribus, et hi in equis, nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus. — Quóniam.

Lectio vi

NEC tantum lux est nomen Jesu, sed est et cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æque mentem cogitántis impínguat? Quid ita exercitátos réparat sensus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honéstos, castas fovet affectiónes? Aridus est omnis ánimæ cibus, si non óleo isto infúnditur; insípidus est, si non hoc sale condítur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si dísputes aut cónferas, non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est et medicína. Tristátur áliquis nostrum? Véniat in cor ejus Jesus, et inde sáliat in os. Et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum omne díffugit, redit serénum. Lábitur quis in crimen? currit ínsuper ad láqueum mortis desperándo? Nonne, si ínvocet nomen vitæ, conféstim respirábit ad vitam?

℟. Lætént ur omnes, qui sperant in te, Dómine, in ætérnum exsultábunt, et habitábis in eis, et gloriabúntur in te omnes, * Qui díligunt nomen tuum. ℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die. — Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Cantáte Dómino, * et benedícite nómini ejus : annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Ant. Secúndum nomen tuum, * Deus, sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est déxtera tua.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est déxtera tua.

Ant. Cantáte Deo, * psalmum dícite nómini ejus : iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi.

℣. Afférte Dómino glóriam et honórem. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii — Cap. 2, 21

IN illo témpore : Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 1 de Circumcisione

Agnum et mirábile sacraméntum! Circumcíditur Puer, et vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéxio? Circumcísio nempe magis salvándi, quam Salvatóris esse vidétur; et Salvatórem circumcídere pótius decet, quam circumcídi. Sed agnósce mediatórem Dei et hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio

divínis humána sóciat, ima summis. Náscitur ex muliere, sed cui fœcunditátis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitátis. Pannis invólvitur; sed panni ipsi angélicis láudibus honorántur. Abscónditur in præsépio; sed próditur radiánte stella de cælo. Sic et circumcísio veritátem suscéptæ probat humanitátis; et nomen, quod est super omne nomen, glóriam índicat majestátis. Circumcíditur tamquam verus Abrahæ fílius; Jesus vocátur tamquam verus Fílius Dei.

℟. Tribulatiónem et dolórem invéni : * Et nomen Dómini invocávi. ℣. Turris fortíssima nomen Dómini, in ipso sperávi, et adjútus sum. — Et.

Benedictio Divínum auxílium maneat.

Lectio viii

NEque enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácuum aut ináne portat : non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cælitus síquidem índitum nomen Evangelísta testátur, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Et atténde verbi profunditátem : Postquam natus est Jesus. Jesus vocátur ab homínibus, qui vocátus est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Idem quippe et Angeli Salvátor et hóminis; sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ. Vocátum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo. In ore ergo duórum vel trium téstium stat omne verbum; et ipsum, quod in Prophéta abbreviátum, maniféstius in Evangélio légitur caro factum.

℟. Exspectábo nomen tuum, Dómine, * Quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Lectio ix

Sermo 2 de Circumcisione

MErito sane, dum circumcíditur puer, qui natus est nobis, Salvátor vocátur; quod vidélicet ex hoc jam cœperit operári salútem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quǽrere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcídi. Propter hoc síquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec a peccáto circum-

císus, nec mórtuus est pro peccáto suo; magis autem propter delícta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Vocátum plane, non impósitum : nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor : innátum est ei nomen hoc, non índitum ab humána vel angélica creatúra.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Oleum effúsum * nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Scitóte, * quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.

3 Sitívit * ánima mea ad nomen sanctum tuum, Dómine.

4 Benedíctum * nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile, et superexaltátum in sæcula.

5 Júvenes et vírgines, * senes cum junióribus, laudáte nomen Dómini : quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capit. Philipp. 2, 8-10

FRatres : Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus

JEsu, decus angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel miríficum,
In corde nectar cǽlicum.

Qui te gustant, esúriunt;
Qui bibunt, adhuc sítiunt;
Desideráre nésciunt,
Nisi Jesum, quem díligunt.

O Jesu mi dulcíssime,
Spes suspirántis ánimæ!
Te quærunt piæ lácrimæ,
Te clamor mentis íntimæ.

Mane nobíscum, Dómine,
Et nos illústra lúmine :
Pulsa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Jesu, flos Matris Vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis.
Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Ad Bened. Ant. Dedit se, * ut liberáret pópulum, et acquíreret sibi nomen ætérnum, allelúja.

Oratio

DEus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti: concéde propítius; ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Oleum effúsum * nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te.

AD TERTIAM

Ant. Scitóte, * quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.

Capit. Philipp. 2, 8-10

FRatres : Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

℟. br. Sit nomen Dómini benedíctum, * Allelúja, allelúja. Sit. ℣. Ex hoc nunc et usque in sæculum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sit. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, allelúja. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúja.

AD SEXTAM

Ant. Sitívit * ánima mea ad nomen sanctum tuum, Dómine.

Capit. Philipp. 2, 10-11

IN nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum : et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. br. Afférte Dómino glóriam et honórem, * Allelúja, allelúja. Afférte. ℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Afférte. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, allelúja. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúja.

AD NONAM

Ant. Júvenes et vírgines, * senes cum junióribus, laudáte nomen Dómini : quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum Coloss. 3, 17

OMne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere : ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. br. Magnificáte Dóminum mecum, * Allelúja,

allelúja. Magnificáte. ℣. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Magnificáte. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúja. ℟. Qui fecit cælum et terram, allelúja.

IN II VESPERIS

¶ Quando hoc Festum celebratur die 5 Januarii, Vesperæ dicuntur de sequenti Festo Epiphaniæ, cum Commemoratione præcedentis.

Omnia ut in I Vesperis 460, præter

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúja. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sǽculum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Vocábis * nomen ejus Jesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum, allelúja.

Completorium de Dominica.

Die 2 Januarii

In Octava S. Stephani

Protomartyris

Simplex

¶ Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et ℣. unici Nocturni dicuntur de Feria occurrenti, ut in Psalterio; reliqua ut infra.

¶ Lectiones de Epistola beati Pauli ad Romanos hoc triduo assignatæ semper leguntur, sua quæque die, cum suis Responsoriis, in quocumque Officio novem Lectionum occurrenti quod Lectiones proprias aut de Communi non habeat, juxta Rubricas. In iis tamen in II Responsorio omittitur Glória Patri, et III Lectio cum suo Responsorio dicitur, ut suis locis notatur.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Ad Nocturnum

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 5, 1-9

JUstificáti ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum : per quem et habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatiónibus : sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur : patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit : quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, ecce de quo dicébam vobis : Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cælo venit, super omnes est. — Cujus.

Lectio ii

UT quid enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est? Vix enim pro justo quis móritur : nam pro bono fórsitan quis áudeat mori. Comméndat autem caritátem suam Deus in nobis : quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est : multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gentes, et adoráte Dóminum : * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Quia. (Glória Patri. Quia.)

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 2 de S. Stephano

Lectio iii

CHristus caput Mártyrum prior passus est pro nobis, relínquens vobis exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Cujus passiónis vestígia prosecútus beatíssimus Stéphanus, confiténdo Christum lapidátus a Judǽis, corónam méruit tamquam suo sibi nómine pósitam. Stéphanus enim Græce, Latíne coróna appellátur. Jam coróna nomen habébat, et ídeo palmam martýrii suo nómine præferébat. Qui cum lapidarétur, non solum non exspectábat de persecutóribus reportáre vindíctam, sed eis pótius a Deo véniam postulábat.

Te Deum laudámus.

In Officiis vero novem Lectionum, omisso Glória Patri in II Responsorio, dicitur

Lectio iii Rom. 5, 10-12

Si enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus : multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem : sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Proptérea sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors, et ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis : * Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Allelúja, allelúja. Glória. Allelúja, allelúja.

AD LAUDES

Capitulum Act. 6, 8

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Bened. Ant. Stéphanus autem * plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui primítias Mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti : tríbue, quǽsumus; ut pro nobis intercéssor exsístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine, Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera má-

nuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Capitulum Act. 6, 9-10

SUrrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum qui erant a Cilícia, et Asia, disputántes cum Stéphano : et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui qui loquebátur.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Capitulum Act. 7, 60

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesperæ de sequenti.

Die 3 Januarii

In Octava S. Joannis Apostoli et Evangelistæ

Simplex

¶ Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et ℣. unici Nocturni dicuntur de Feria occurrenti, ut in Psalterio; reliqua ut infra.

IN I VESPERIS

Capit. et Hymnus ut ad Laudes.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnif. Ant. Iste est Joánnes, * qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

Oratio

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ad Nocturnum

De Epístola ad Romános

Lectio i — Cap. 6, 1-11

Quid ergo dicémus? permanébimus in peccáto, ut grátia abúndet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem : ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectiónis érimus.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum : * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. — Quia.

Lectio ii

Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo : crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo : sciéntes quod Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte, vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria, Angelo nuntiánte,

concépit : tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus : * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. — Et. (Glória Patri. Et.)

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Joánnem

Lectio iii Tract. 36

IN quátuor Evangéliis, vel pótius quátuor libris uníus Evangélii, sanctus Joánnes Apóstolus non immérito secúndum intelligéntiam spiritálem áquilæ comparátus, áltius multóque sublímius áliis tribus eréxit prædicatiónem suam; et in ejus erectióne étiam corda nostra érigi vóluit. Nam céteri tres Evangelístæ tamquam cum hómine Dómino in terra ámbulant, et de divinitáte ejus pauca dixérunt : istum autem quasi pigúerit in terra ambuláre, sicut ipso exórdio sui sermónis intónuit, eréxit se non solum super terram, et super omnem ámbitum äëris et cæli, sed super omnem étiam exércitum Angelórum, omnémque constitutiónem invisibílium Potestátum : et pervénit ad eum, per quem facta sunt ómnia, dicéndo : In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

Te Deum laudámus.

In Officiis vero novem Lectionum, omisso Glória Patri in II Responsorio, dicitur

Lectio iii Rom. 6, 12-18

NON ergo regnet peccátum in vestro mortáli córpore, ut obediátis concupiscéntiis ejus. Sed neque exhibeátis membra vestra arma iniquitátis peccáto : sed exhibéte vos Deo tamquam ex mórtuis vivéntes : et membra vestra arma justítiæ Deo. Peccátum enim vobis non dominábitur : non enim sub lege estis, sed sub grátia. Quid ergo? peccábimus, quóniam non sumus sub lege, sed sub grátia? Absit. Nescítis quóniam cui exhibétis vos servos ad obediéndum, servi estis ejus, cui obedítis, sive peccáti ad mortem, sive obeditiónis ad justítiam? Grátias autem Deo, quod fuístis servi peccáti, obedístis autem ex corde in eam formam doctrínæ, in quam tráditi estis. Liberáti autem a peccáto, servi facti estis justítiæ.

℟. Benedícta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris : * Ja-

cébat in præsépio, et fulgébat in cælo. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi : in médio duórum animálium. — Jacébat. Glória. Jacébat.

AD LAUDES

Capitulum Eccli. 15, 1-2

QUI timet Deum, fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

Ad Bened. Ant. Iste est Joánnes, * qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

Oratio

ECclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut, beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 15, 3

CIbávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potá-

vit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 15, 5

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Vesperæ de sequenti.

Die 4 Januarii

In Octava Ss. Innocentium Mm.

Simplex

¶ Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et ℣. unici Nocturni dicuntur de Feria occurrenti, ut in Psalterio; reliqua ut infra.

IN I VESPERIS

Capit. et Hymnus ut ad Laudes.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Ad Magnif. Ant. Hi sunt, * qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Oratio

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

AUdit tyránnus ánxius
Adésse regum Príncipem,
Qui nomen Israël regat
Teneátque David régiam.

Exclámat amens núntio :
Succéssor instat, péllimur :
Satélles, i, ferrum rape,
Perfúnde cunas sánguine.

Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem juvat?

Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Ad Nocturnum

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 7, 1-6

AN ignorátis, fratres (sciéntibus enim legem loquor) quia lex in hómine dominátur quanto témpore vivit? Nam quæ sub viro est múlier, vivénte viro, alligáta est legi : si autem mórtuus fúerit vir ejus, solúta est a lege viri. Igitur, vivénte viro, vocábitur adúltera si fúerit cum álio viro : si autem mórtuus fúerit vir ejus, liberáta est a lege viri : ut non sit adúltera si fúerit cum álio viro.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

Lectio ii

ITaque, fratres mei, et vos mortificáti estis legi per corpus Christi : ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo. Cum enim essémus in carne, passiónes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificárent morti. Nunc autem solúti sumus a lege mortis, in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitáte spíritus, et non in vetustáte lítteræ.

℟. Nésciens mater Virgo virum, péperit sine dolóre : * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. — Salvatórem. (Glória Patri. Salvatórem.)

Lectio iii

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 1 de Innocentibus

NAscénte Dómino, luctus cœpit, non cælo, sed mundo : indícitur mátribus lamentátio, Angelis exsultátio, infántibus transmigrátio. Deus est, qui natus est : Innocéntes illi debéntur víctima, qui venit damnáre mundi malítiam. Agnélli debent immolári, quia Agnus futúrus est crucifígi, qui tollit peccáta mundi. Sed oves úlulant matres, quia agnos perdunt sine voce balán-

tes. Grande martýrium, crudéle spectáculum! Exímitur machǽra, et nulla intérvenit causa : sola stridet invídia, cum qui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed oves cérnimus matres, quæ super agnos lugent : Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus magnus. Pígnora sunt, non crédita, sed creáta; non depósita, sed expósita. Te Deum laudámus.

In Officiis vero novem Lectionum, omisso Glória Patri in II Responsorio, dicitur

Lectio iii — Rom. 7, 7-9

Quid ergo dicémus? lex peccátum est? Absit. Sed peccátum non cognóvi, nisi per legem : nam concupiscéntiam nesciébam, nisi lex díceret : Non concupísces. Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cum venísset mandátum, peccátum revíxit.

℞. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis : * Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Allelúja, allelúja. Glória. Allelúja, allelúja.

AD LAUDES

Capitulum — Apoc. 14, 1

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus

Salvéte, flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam símplices
Palma et corónis lúditis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℞. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Ad Bened. Ant. Hi sunt, * qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Oratio

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi

sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capitulum Apoc. 14, 4

HI sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 14, 4-5

HI empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio S. Telesphori Papæ et Martyris.

Die 5 Januarii

In Vigilia Epiphaniæ

II classis Semiduplex

¶ Officium hujus Vigiliæ locum tenet Officii Dominicæ quæ vel occurrit a die 1 ad 5 Januarii, vel a superveniente Festo aut Dominica infra Octavam Epiphaniæ impeditur; proindeque gaudet omnibus privilegiis Dominicæ, tam in concursu ad I Vesperas, quam in occursu : et Commemorationem servat in I Vesperis, ad Matutinum per ix Lectionem de Homilia, et ad Laudes, etiam in Officio Ssmi Nominis Jesu occurrenti, juxta propriam Rubricam.

Omnia dicuntur, ut in Octava Nativitatis 446, præter sequentia :

IN I VESPERIS

Capitulum Gal. 4, 1-2

FRatres : Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

Hymnus

JEsu, Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit.

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Testátur hoc præsens dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, ǽquora,
Hunc omne, quod cælo subest,
Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Puer Jesus * proficiébat ætáte et sapiéntia coram Deo et homínibus.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum.

Et fit Commemoratio S. Telesphori Papæ et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Telésphorum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 8, 1-11

NIhil ergo nunc damnatiónis est iis, qui sunt in Christo Jesu, qui non secúndum carnem ámbulant. Lex enim spíritus vitæ in Christo Jesu liberávit me a lege pec-

cáti et mortis. Nam quod impossíbile erat legi, in quo infirmabátur per carnem : Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti, et de peccáto damnávit peccátum in carne, ut justificátio legis implerétur in nobis, qui non secúndum carnem ambulámus, sed secúndum spíritum.

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi : ecce de quo dicébam vobis : Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cælo venit, super omnes est. — Cujus.

Lectio ii

QUI enim secúndum carnem sunt : quæ carnis sunt, sápiunt. Qui vero secúndum spíritum sunt : quæ sunt spíritus, séntiunt. Nam prudéntia carnis, mors est : prudéntia autem spíritus, vita et pax. Quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo : legi enim Dei non est subjécta : nec enim potest. Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spíritu : si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gentes, et adoráte Dóminum : * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Quia.

Lectio iii

SI quis autem Spíritum Christi non habet : hic non est ejus. Si autem Christus in vobis est : corpus quidem mórtuum est propter peccátum, spíritus vero vivit propter justificatiónem. Quod si Spíritus ejus, qui suscitávit Jesum a mórtuis, hábitat in vobis : qui suscitávit Jesum Christum a mórtuis, vivificábit et mortália córpora vestra, propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis : * Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 13 de Tempore

Lectio iv

Ominus noster Jesus Christus, fratres caríssimi, qui in ætérnum est cunctórum Creátor, hódie de matre

nascéndo factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris æternitátem. Factus est Deus homo, ut homo fíeret Deus : ut panem Angelórum manducáret homo, Dóminus Angelórum hódie factus est homo.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum : * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. — Quia.

Lectio v

Hodie impléta est prophetía illa, quæ dicit : Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Factus est ígitur qui fécerat, ut invenirétur qui períerat. Sic enim in Psalmis homo confitétur : Priúsquam humiliárer, ego peccávi. Peccávit homo, et factus est reus : natus est homo Deus, ut liberarétur reus. Homo ígitur cécidit, sed Deus descéndit. Cécidit homo miserabíliter, descéndit Deus misericórditer; cécidit homo per supérbiam, descéndit Deus cum grátia.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria, Angelo nuntiánte, concépit : tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus : * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. — Et benedícta.

Lectio vi

O Mirácula, o prodígia, fratres mei! Natúræ jura mutántur in hómine; Deus náscitur, virgo sine viro gravidátur, viri nésciam sermo Dei marítat : simul facta est mater et virgo; mater facta, sed incorrúpta; virgo habens fílium, nésciens virum; semper clausa, sed non infœcúnda. Solus enim sine peccáto est natus, quem sine viríli compléxu non concupiscéntia carnis, sed obediéntia génuit mentis.

℟. Benedícta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris : * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cælo. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi : in médio duórum animálium. — Jacébat.

cébat Glória Patri. Jacébat.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 19-23

In illo témpore : Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 1 Com. in c. 2 Matthæi

Ex hoc loco intellígimus non solum Heródem, sed et sacerdótes et scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui surgens accépit púerum, et matrem ejus. Non dixit : Accépit fílium suum et uxórem suam, sed Púerum et Matrem ejus; quasi nutrícius, non marítus.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

Audiens autem quod Archeláus regnáret in Judǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre propter ignorántiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem, a quo in passióne sua Dóminus irridétur, et qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis fílius est, frater Archelái.

℟. Nésciens mater virgo virum, péperit sine dolóre : * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. — Salvatórem. Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix

Quóniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémplum, numquam díceret : Quod dictum est per prophétas; sed simplíciter : Quod dictum est per prophétam. Nunc autem pluráliter prophétas vocans, osténdit se non verba de Scriptúris sumpsísse, sed sensum. Nazaræus sanctus interpretátur; sanctum autem Dóminum futúrum

omnis Scriptúra commémorat. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 O admirábile commércium : * Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est; et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Quando natus es * ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat Móyses * incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit radix Jesse, * orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María génuit * nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum Gal. 4, 1-2

FRatres : Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

Hymnus

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Bened. Ant. Dum médium siléntium * tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum.

Et fit Commemoratio S. Telesphori Papæ et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Telésphorum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et non fit Suffragium de omnibus Sanctis.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis : et in ea omittuntur Preces, et ad absolutionem Capituli dicitur Lectio brevis Itaque, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Gal. 4, 4-5

AT ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege : ut eos, qui sub lege erant, redímeret : ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum, Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Gal. 4, 7

ITaque jam non est servus, sed fílius : quod si fílius, et heres per Deum.

℟. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Vesperæ de Epiphania, sine Commemoratione.

DIE 6 JANUARII

In Epiphania Domini

DUPLEX I CLASSIS

CUM OCTAVA PRIVILEGIATA II ORDINIS

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ante lucíferum génitus, * et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Psalmi de Dominica 71, sed loco ultimi Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes. 89

2 Venit lumen tuum, * Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est, et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúja.

3 Apértis thesáuris suis, * obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

4 Mária et flúmina, * benedícite Dómino : hymnum dícite, fontes, Dómino, allelúja.

5 Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum Is. 60, 1

Surge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus

Crudélis Heródes, Deum
Regem veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes prǽviam :
Lumen requírunt lúmine :
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit :

Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni per totam Octavam, nisi aliter concludendi sint, juxta Rubricas.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif. Ant. Magi * vidéntes stellam, dixérunt ad ínvicem : Hoc signum magni Regis est : eámus et inquirámus eum, et offerámus ei múnera, aurum, thus et myrrham, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce reveládti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

In die Octava Oratio

Deus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quǽsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur : Qui tecum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Dictis Pater, Ave, et Credo, atque omissis ℣. Dómine, lábia mea, Invitatorio cum Ps. Veníte et Hymno, incipitur ab Ant. Afférte Dómino.

Infra Octavam vero dicitur :

℣. Dómine, lábia mea.

Invitat. Christus appáruit nobis, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Crudélis Heródes, ut supra. 492

In I Nocturno

Ant. Afférte Dómino, * † fílii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmus 28

Fférte Dómino, † fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum : et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Afférte Dómino, fílii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. Flúminis ímpetus * lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.

Psalmus 45

DEus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Flúminis ímpetus lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.

Ant. Psállite Deo nostro, * psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

Psalmus 46

OMnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 55, 1-4

Mnes sitiéntes, veníte ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite : veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me : audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus.

¶ Sequens ℟. dicitur tantum hac die, in prima infra Octavam et post Dominicam Feria, in qua sumendæ sint Lectiones de initio Epistolæ I beati Pauli Ap. ad Corinthios et in die Octava; aliis vero diebus infra Octavam, ejus loco dicitur ℟. Tria sunt múnera, ut infra. 529

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Lectio ii Cap. 60, 1-6

SUrge, illumináre, Jerúsalem : quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et calígo pópulos : super te autem oriétur Dómi-

nus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide : omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi : fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, et áffiues, mirábitur, et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian et Epha : omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

Cap. 61, 10-11; 62, 1

GAudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo : quia índuit me vestiméntis salútis : et induménto justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit justítiam et laudem coram univérsis géntibus. Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, et salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In II Nocturno

Ant. Omnis terra adóret te, * et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Psalmus 65

Ubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertrans-

íbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exaltèntur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. Omnis terra adóret te, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Ant. Reges Tharsis * et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Psalmus 71

DEus, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flú-

mine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Ant. Omnes gentes * quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine.

Psalmus 85

INclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 2 de Epiphania

Lectio iv

Gaudéte in Dómino, dilectíssimi, íterum dico, gaudéte : quóniam brevi intervállo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas declaratiónis ejus illúxit : et quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic susceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus et credéntibus maniféstus, et persequéntibus esset occúltus. Jam tunc ergo cæli enarravérunt glóriam Dei, et in omnem terram sonus veritátis exívit, quando et pastóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, et Magos ad eum adorándum prævia stella perdúxit; ut a solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret, cum rerum fidem et regna Oriéntis per Magos díscerent, et Románum impérium non latéret.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux

tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

NAM et sævítia Heródis, volens primórdia suspécti sibi Regis exstínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat; ut dum atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indiscréta infántium cæde persequitur, annuntiátum cǽlitus dominatóris ortum insígnior ubíque fama loquerétur : quam promptiórem ad narrándum, diligentiorémque faciébat et supérnæ significatiónis nóvitas, et cruentíssimi persecutóris impíetas. Tunc autem étiam Ægýpto Salvátor illátus est, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam salútem per occúltam grátiam signarétur; et quæ nondum ejécerat ab ánimo superstitiónem, jam hospítio recíperet veritátem.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja.

Lectio vi

AGnoscámus ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatiónis nostræ fideíque primítias; et exsultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exínde enim in ætérnam hereditátem cœpimus introíre : exínde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; et véritas, quam Judæórum obcæcátio non récipit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur ítaque a nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ Auctor appáruit : et quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cælis. Ac sicut illi de thesáuris suis mýsticas Dómino múnerum spécies obtulérunt, ita et nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Hæc Antiphona repetitur in Psalmo ordine infrascripto.

Psalmus 94

VEníte, exsultémus Dómino : * jubilémus Deo salutári nostro :

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne : * et in psalmis jubilémus ei.

Ant. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam Deus magnus Dóminus : * et Rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ : * et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Ant. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud : * et siccam manus ejus formavérunt.

Ant. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Et nos pópulus páscuæ ejus, et oves manus ejus : * Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra :

Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Ant. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi, * et dixi : Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas, ut jurávi in ira mea : * Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Ant. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Ant. prædicta cum suo Psalmo dicitur tantum hac nocte.

Per Octavam

vero hujus loco dicitur :

Ant. Homo natus est * in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

Psalmus 86

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

Ant. Adoráte Dóminum, * allelúja : in aula sancta ejus, allelúja.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Adoráte Dóminum, allelúja : in aula sancta ejus, allelúja.

Ant. Adoráte Deum, * allelúja : omnes Angeli ejus, allelúja.

Psalmus 96

DOminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Adoráte Deum, allelúja : omnes Angeli ejus allelúja.

℣. Adoráte Dóminum, allelúja. ℟. In aula sancta ejus, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 10 in Evangelia

Sicut in lectióne evangélica, fratres caríssimi, audístis, cæli Rege nato, rex terræ turbátus est : quia nimírum terréna altitúdo confúnditur, cum celsitúdo cæléstis aperítur. Sed quæréndum nobis est, quidnam sit, quod, Redemptóre nato, pastóribus in Judǽa Angelus appáruit, atque ad adorándum hunc ab Oriénte Magos non Angelus, sed stella perdúxit? Quia vidélicet Judǽis, tamquam ratióne uténtibus, rationále ánimal, id est, Angelus prædicáre débuit : gentíles vero, quia uti ratióne nesciébant, ad cognoscéndum Dóminum non per vocem, sed per signa perducúntur. Unde étiam per Paulum dícitur : Prophetíæ fidélibus datæ sunt, non infidélibus; signa autem infidélibus, non fidélibus. Quia et illis prophetíæ

tamquam fidélibus, non infidélibus; et istis signa tamquam infidélibus, non fidélibus data sunt.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

Et notándum, quod Redemptórem nostrum, cum jam perféctæ esset ætátis, eísdem gentílibus Apóstoli prædicant, eúmque párvulum, et necdum per humáni córporis offícium loquéntem, stella géntibus denúntiat : quia nimírum ratiónis ordo poscébat, ut et loquéntem jam Dóminum loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, et necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Sed in ómnibus signis, quæ vel nascénte Dómino vel moriénte eo monstráta sunt, considerándum nobis est, quanta fúerit in quorúmdam Judæórum corde durítia, qui hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnovérunt.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intrántes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

Omnia quippe eleménta auctórem suum venísse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar : Deum hunc cæli esse cognovérunt, quia prótinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscóndit. Saxa et paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Inférnus agnóvit, quia hos, quos tenébat mórtuos, réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia insensibília eleménta sensérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínime cognóscunt, et durióra saxis, scindi ad pœniténdum nolunt. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ante lucíferum génitus, * et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Venit lumen tuum, * Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est, et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúja.

3 Apértis thesáuris suis, * obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

4 Mária et flúmina, * benedícite Dómino : hymnum dícite, fontes, Dómino, allelúja.

5 Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum Is. 60, 1

SUrge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus

O Sola magnárum úrbium
Major Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cǽlitus
Incorporátum gígnere.

Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera :
Stratíque votis ófferunt
Thus, myrrham, et aurum régium.

Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus, et fragrans odor
Thuris Sabǽi, ac mýrrheus
Pulvis sepúlcrum prædocet.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Hódie * cælésti Sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina : currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, et ex aqua facto vino lætántur convívæ, allelúja.

Oratio

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

In die Octava Oratio

DEus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quǽsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur : Qui tecum vivit.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis; et ad eam in ℟. br. ℣. Qui apparuísti hódie, qui dicitur per totam Octavam, nisi alius Versus adhibendus sit, juxta Rubricas.

AD PRIMAM

Ant. Ante lucíferum génitus, * et ante sǽcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

AD TERTIAM

Ant. Venit lumen tuum, * Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est, et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúja.

Capitulum Is. 60, 1

SUrge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

℟. br. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, * Allelúja, allelúja. Reges. ℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Reges Tharsis. ℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

AD SEXTAM

Ant. Apértis thesáuris suis, * obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

Capitulum Is. 60, 4

LEva in circúitu óculos tuos, et vide : omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi : fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent.

℟. br. Omnes de Saba vénient, * Allelúja, allelúja. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Omnes. ℣. Adoráte Dóminum, allelúja. ℟. In aula sancta ejus, allelúja.

AD NONAM

Ant. Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum Is. 60, 6

OMnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. br. Adoráte Dóminum, * Allelúja, allelúja. Adoráte. ℣. In aula sancta ejus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adoráte. ℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. Ante lucíferum génitus, * et ante sǽcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Ante lucíferum génitus, et ante sǽcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Ant. Venit lumen tuum, * Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est, et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúja.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Venit lumen tuum, Jerúsalem, et glória Dó-

mini super te orta est, et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúja.

Ant. Apértis thesáuris suis, * obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

Psalmus 111

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Apértis thesáuris suis, obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

Ant. Mária et flúmina, * benedícite Dómino : hymnum dícite, fontes, Dómino, allelúja.

Psalmus 112

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Mária et flúmina, benedícite Dómino : hymnum dícite, fontes, Dómino, allelúja.

Ant. Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demón-

strat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Psalmus 113

IN éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti : * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo : * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est,

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est,

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis :

Benedíxit dómui Israël : * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex

hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. Stella ista sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum Is. 60, 1

SUrge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus

CRudélis Heródes, Deum
Regem veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes prǽviam :
Lumen requírunt lúmine :
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif. Ant. Tribus miráculis * ornátum diem sanctum cólimus : hódie stella Magos duxit ad præsépium : hódie vinum ex aqua factum est ad núptias : hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúja.

Oratio

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

In die Octava Oratio

DEus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quǽsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur : Qui tecum.

Completorium de Dominica.

Infra Octavam Officium dicitur ut in Festo, ut supra notatur, præter ea quæ pro singulis diebus assignantur propria.

De Dominica infra Octavam non dicitur Officium, sed fit tantummodo Commemoratio

in Festo Sanctæ Familiæ, tum si hoc in ipsa celebretur Dominica, tum si ob occursum diei Octavæ ipsum in diem Sabbati vel in proximiorem antecedentem Feriam anticipetur, ut infra notabitur.

Post Dominicam vero, prima Feria, in qua fiat Officium de die infra Octavam, vel, si Dominica in diem 13 Januarii inciderit, in ipsius diei Octavæ Officio, Lectiones I Nocturni, omissis iis quæ supersint de Epistola ad Romanos, sumuntur de Epistola prima ad Corinthios, quæ inferius post diem Octavam apponuntur; et de ipsa legitur reliquis tum intra tum extra Octavam Feriis usque ad Sabbatum ante Dominicam sequentem inclusive.

DOMINICA INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ

Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph

DUPLEX MAJUS

¶ Quando dies Octava Epiphaniæ in Dominicam inciderit, Sabbato præcedenti fit Officium de Sancta Familia, et Feria VI dicuntur I Vesperæ de ipsa Sancta Familia, cum Commemoratione præcedentis diei infra Octavam ac Dominicæ infra Octavam, ut infra.

Sicubi tamen hoc Sabbato occurrat Festum duplex I classis, Officium de Sancta Familia cum Commemoratione ipsius Dominicæ anticipatur in proximiorem Feriam in qua secus faciendum esset Officium de Octava; et in Officio tam Festi duplicis I classis quam Sanctæ Familiæ fit Commemoratio currentis diei infra Octavam.

Denique, a die 7 ad 12 Januarii inclusive, ubi occurrerit Dominica simul et Festum duplex I classis, in utrisque Vesperis et ad Laudes Festi agitur Commemoratio prius Sanctæ Familiæ, cujus Officium cum omnibus et singulis juribus in perpetuum Officio Dominicæ subrogatum exstitit, deinde Dominicæ et Octavæ; atque ad Matutinum dicitur Lectio ix de Homilia ipsius Dominicæ, ut infra post Officium ejusdem Sanctæ Familiæ assignatur.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Jacob autem * génuit Joseph virum Maríæ; de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ V.

2 Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens : Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est.

3 Pastóres venérunt * festinántes, et invenérunt Maríam et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio.

4 Magi, intrántes domum, * invenérunt Púerum cum María, matre ejus.

5 Erat pater ejus * et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo.

Capitulum Luc. 2, 51

DEscéndit Jesus cum María et Joseph, et venit Názareth : et erat súbditus illis.

Hymnus

O Lux beáta cǽlitum
Et summa spes mortálium,
Jesu, o cui doméstica
Arrísit orto cáritas :

María, dives grátia,
O sola quæ casto potes
Fovére Jesum péctore,
Cum lacte donans óscula :

Tuque ex vetústis pátribus
Delécte custos Vírginis
Dulci patris quem nómine
Divína Proles ínvocat :

De stirpe Jesse nóbili
Nati in salútem géntium,
Audíte nos qui súpplices
Vestras ad aras sístimus.

Dum sol redux ad véspe-rum
Rebus nitórem détrahit,
Nos hic manéntes íntimo
Ex corde vota fúndimus.

Qua vestra sedes flóruit
Virtútis omnis grátia,
Hanc detur in doméstícis
Reférre posse móribus.

* Jesu, tuis obédiens
Qui factus es paréntibus,
Cum Patre summo ac Spíritu
Semper tibi sit glória.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad Completorium et per Horas.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sǽcula sæculórum laudábunt te.

Ad Magnif. Ant. Verbum caro * factum est, et habitávit in nobis, plenum grátiæ et veritátis; de cujus plenitúdine omnes nos accépimus, et grátiam pro grátia, allelúja.

In II Vesperis

℣. Ponam univérsos fílios tuos doctos a Dómino. ℟. Et multitúdinem pacis fíliis tuis.

Ad Magnif. Ant. María autem * conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo.

Oratio

DOmine Jesu Christe, qui Maríæ et Joseph súbditus, domésticam vitam ineffabílibus virtútibus consecrásti : fac nos, utriúsque auxílio, Famíliæ sanctæ tuæ exémplis ín-

strui; et consórtium cónsequi sempitérnum : Qui vivis.

Et fit Commem. præcedentis diei infra Octavam : Antiphona diei currentis propria.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce reveládsti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Com. Dominicæ :

Ant. Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirébant eum inter cognátos et notos.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Oratio

Vota, quǽsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere : ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad implénda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum, Dei Fílium, Maríæ et Joseph súbditum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Sacra jam splendent decoráta lychnis
Templa, jam sertis redimítur ara,
Et pio fumant redoléntque acérræ
Thuris honóre.

Num juvet Summo Géniti Parénte
Régios ortus celebráre cantu?
Num domus David, décora et vetústæ
Nómina gentis?

Grátius nobis memoráre parvum
Názaræ tectum, tenuémque cultum;
Grátius Jesu tácitam reférre
Cármine vitam.

Nili ab extrémis peregrínus oris,
Angeli ductu, própere remígrat
Multa perpéssus Puer, et patérno
Límine sospes.

Arte, qua Joseph, húmili excoléndus
Abdito Jesus juvenéscit ævo,
Seque fabrílis sócium labóris
Adjicit ultro.

Irriget sudor mea membra, dixit,
Antequam sparso mádeant cruóre :
Hæc quoque humáno géneri expiándo
Pœna luátur.

Assidet Nato pia Mater almo,
Assidet Sponso bona nupta, felix
Si potest curas releváre fessis
Múnere amíco.

O neque expértes óperæ et labóris,
Nec mali ignári, míseros juváte,
Quos reluctántes per acúta rerum
Urget egéstas.

Démite his fastus, quibus ampla splendet
Fáustitas, mentem date rebus æquam :
Quotquot implórant córlumen, benígno
Cérnite vultu.

Sit tibi, Jesu, decus atque virtus,
Sancta qui vitæ documénta præbes,
Quique cum summo Genitóre et almo
Flámine regnas. Amen.

In I Nocturno

Ant. Cum indúcerent * púerum Jesum paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum.

Psalmus 8

Omine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum.

Ant. Ut perfecérunt * ómnia secúndum legem Dómini, revérsi sunt in Galilǽam in civitátem suam Názareth.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus :* nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me . * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ut perfecérunt ómnia secúndum legem Dómini, revérsi sunt in Galilǽam in civitátem suam Názareth.

Ant. Puer autem * crescébat, et confortabátur plenus sapiéntia, et grátia Dei erat in illo.

Psalmus 23

DOmini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Puer autem crescébat, et confortabátur plenus sapiéntia, et grátia Dei erat in illo.

℣. Propter nos egénus factus est, cum esset dives. ℟. Ut illíus inópia nos dívites essémus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Cap. 3, 12-25; 4, 1-2

Lectio i

Ndúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

℟. Deus noster in terris visus est, * Et cum homínibus conversátus est. ℣. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, et trádidit illam Jacob, púero suo. — Et.

Lectio ii

OMne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum. Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, et nolíte amári esse ad illas. Fílii, obedíte paréntibus per ómnia : hoc enim plácitum est in Dómino. Pa-

tres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.

℟. Beáti qui hábitant * In domo tua, Dómine. ℣. In sǽcula sæculórum laudábunt te. — In domo.

Lectio iii

SErvi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, et non homínibus : sciéntes quod a Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id, quod iníque gessit : et non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est et æquum, servis præstáte : sciéntes quod et vos Dóminum habétis in cælo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Débuit per ómnia frátribus assimilári, * Ut miséricors fíeret. ℣. Cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam. — Ut. Glória. Ut.

In II Nocturno

Ant. Consúrgens Joseph * accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Consúrgens Joseph accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum.

Ant. Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens : Surge et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens : Surge et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël.

Ant. Et véniens * habitávit Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas : Quóniam Nazarǽus vocábitur.

Psalmus 86

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Et véniens habitávit Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas : Quóniam Nazarǽus vocábitur.

℣. Dóminus vias suas docébit nos. ℟. Et ambulábimus in sémitis ejus.

Ex Lítteris Apostólicis Leónis Papæ décimi tértii

Breve Néminem fugit

14 Junii 1892

Lectio iv

MIséricors Deus cum humánæ reparatiónis opus, quod diu sæcula exspectábant, perfícere decrevísset, ita ejúsdem óperis ratiónem ordinémque dispósuit, ut prima ipsa ejúsdem inítia augústam mundo exhibérent spéciem Famíliæ divínitus constitútæ, in qua omnes hómines absolutíssimum domésticæ societátis, omnísque virtútis ac sanctitátis intueréntur exémplar. Talis quidem Família éxstitit Nazarethána illa, in qua, ántequam géntibus univérsis pleno lúmine emicuísset, Sol justítiæ erat abscónditus : nimírum Christus Deus, Servátor noster, cum Vírgine Matre et Joseph, viro sanctíssimo, qui erga Jesum patérno fungebátur múnere. Mínime dúbium est quin ex iis láudibus, quæ in societáte et consuetúdine doméstica ex mútuis caritátis offíciis, ex sanctitáte morum, ex pietátis exercitatióne proficiscúntur, máxima quæque enitúerit in sacra illa Família, quæ síquidem eárum futúra erat céteris documénto.

Ac proptérea benígno Providéntiæ consílio sic illa cónstitit, ut sínguli christiáni, qualicúmque conditióne vel loco, si ad eam ánimum advértant, fácile possint cujuscúmque virtútis exercéndæ habére causam et invitaméntum.

℟. Ego autem mendícus sum et pauper : * Dóminus sollícitus est mei. ℣. Labóres mánuum tuárum quia manducábis, beátus es, et bene tibi erit. — Dóminus.

Lectio v

Habent revéra patres famílias in Joseph vigilántiæ providentiǽque patérnæ præclaríssimam normam : habent matres in sanctíssima Vírgine Deípara amóris, verecúndiæ, submissiónis ánimi perfectǽque fídei insígne spécimen : fílii vero famílias in Jesu, qui erat súbditus illis, habent divínum obediéntiæ exémplar quod admiréntur, colant, imiténtur. Qui nóbiles nati sunt, discent a Família régii sánguinis quómodo et in édita fortúna se témperent, et in afflícta retíneant dignitátem : qui dites, noscent ab ea quantum sint virtútibus posthabéndæ divítiæ. Operárii autem et ii omnes, qui familiárium angústiis ac tenuióre conditióne tam ácriter irritántur, si ad sanctíssimos illíus doméstícæ societátis consórtes respéctent, non déerit eis causa cur loco, qui sibi óbtigit, delecténtur pótius quam dóleant. Commúnes enim cum Sacra Família sunt illis labóres; commúnes curæ de vita quotidiána : débuit et Joseph de mercéde sua vitæ ratiónibus consúlere; imo ipsæ divínæ manus se fabrílibus exercuérunt. Nec mirum sane est si sapientíssimi hómines divítiis affluéntes, eas abjícere volúerint, sociámque cum Jesu, María et Joseph sibi elígere paupertátem.

℟. Vulpes fóveas habent, et vólucres cæli nidos, * Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet. ℣. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea. — Fílius.

Lectio vi

Quibus e rebus jure meritóque apud cathólicos Sacræ Famíliæ cultus matúre invéctus, majus in dies síngulos increméntum capit. Id quidem probant tum christianórum sodalitátes sub invocatióne Sacræ Famíliæ institútæ, tum singuláres honóres ei rédditi, tum potíssimum a decessóribus Nostris ad excitándum erga eam pietá-

tis stúdium impertíta privilégia et grátiæ. Hujúsmodi cultus magno in honóre hábitus est jam inde a sǽculo décimo séptimo, latéque per Itáliam, Gálliam et Bélgium propagátus, totam fere Európam pervásit : deínde prætergréssus vastos Océani tractus, in América per Canadénsem regiónem sese exténdit, faustísque efflóruit auspíciis. Síquidem nihil magis salutáre aut éfficax famíliis christiánis cogitári potest exémplo Sacræ Famíliæ, quæ perfectiónem absolutionémque compléctitur ómnium virtútum domesticárum. Sic imploráti inter domésticos paríetes adsint propítii Jesus, María et Joseph, caritátem alant, mores regant, ad virtútem próvocent imitatióne sui, et quæ úndique instant mortáles ærúmnæ, eas leniéndo fáciant tolerabilióres. — Ad cultum vero Sacræ Famíliæ augéndum Leo Papa décimus tértius christiánas famílias eídem Sacræ Famíliæ consecrári præscrípsit : Benedíctus autem décimus quintus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Cum in forma Dei esset, semetípsum exinanívit, * Formam servi accípiens. ℣. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem. — Formam. Glória. Formam.

In III Nocturno

Ant. Ibant paréntes Jesu * per omnes annos in Jerúsalem in die solémni Paschæ.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in

géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Ibant paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem in die solémni Paschæ.

Ant. Cum redírent, * remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.

Ant. Non inveniéntes Jesum * regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Non inveniéntes Jesum regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum.

℣. Pauper sum ego et in labóribus a juventúte mea.
℟. Exaltátus autem humiliátus sum et conturbátus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 42-52

CUM factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 1 super Missus est, n. 7-8

ST erat súbditus illis. Quis, quibus? Deus homínibus; Deus, inquam, cui Angeli súbditi sunt, cui Principátus et Potestátes obédiunt, súbditus erat Maríæ, nec tantum Maríæ, sed étiam Joseph propter Maríam. Miráre ergo utrúmlibet, et élige quid ámplius miréris, sive Fílii benigníssimam dignatiónem, sive Matris excellentíssimam dignitátem. Utrínque stupor, utrínque miráculum. Et quod Deus féminæ obtémperet, humílitas absque exémplo; et quod Deo fémina principétur, sublímitas sine sócio. In láudibus vírginum singuláriter cánitur quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus júdicas dignam, quæ étiam præit?

℟. Vere tu es Rex abscónditus,* Deus Israël Salvátor. ℣. Tu doces hóminem sciéntiam. — Deus.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

DIsce, homo, obedíre; disce, terra, subdi; disce, pulvis, obtemperáre. De auctóre tuo loquens Evangelísta, Et erat, inquit, súbditus illis; haud dúbium, quin Maríæ et Joseph. Erubésce, supérbe cinis! Deus se humíliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu, domanári géstiens homínibus, tuo te præpónis auctóri? Utinam mihi, aliquándo tale áliquid cogitánti Deus respondére dignétur quod et suo increpándo respóndit Apóstolo: Vade, inquit, post me, sátana, quia non sapis ea quæ Dei sunt. Quóties enim homínibus præésse desídero, tóties Deum præíre conténdo; et tunc vere non sápio ea quæ Dei sunt. De ipso namque dictum est : Et erat súbditus illis. Si hóminis, o homo, imitári dedignáris exémplum, certe non erit tibi indígnum sequi auctórem tuum. Si non potes fórsitan sequi eum quocúmque íerit, dignáre vel sequi quo tibi condescéndit.

℟. Sicut per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres constitúti sunt multi : * Ita et per uníus obeditiónem justi constituéntur multi. ℣. Venit Názareth et erat súbditus illis. — Ita. Glória. Ita.

¶ Non dicitur ix Lectio Dominicæ cum idem sit Evangelium.

Lectio ix

SI non potes sublímem incédere sémitam virginitátis, séquere vel Deum per tutíssimam viam humilitátis; a cujus rectitúdine si qui étiam de virgínibus deviáverint, ut verum fátear, nec ipsi sequúntur Agnum quocúmque íerit. Séquitur quidem Agnum coinquinátus húmilis, séquitur et virgo supérbus, sed neuter quocúmque íerit : quia nec ille ascéndere potest ad mundítiam Agni, qui sine mácula est; nec is ad ejúsdem mansuetúdinem descéndere dignátur, qua scílicet non coram tondénte, sed coram occidénte se obmútuit. Attamen salubriórem elégit sequéndi partem in humilitáte peccátor, quam in virginitáte supérbus; cum et illíus immundítiam sua húmilis satisfáctio purget, et hujus pudicítiam supérbia ínquinet.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Post tríduum * invenérunt Jesum in templo sedéntem in médio doctó-

rum, audiéntem illos, et interrogántem eos.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Dixit mater Jesu * ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

3 Descéndit Jesus * cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

4 Et Jesus proficiébat * sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum et hómines.

5 Et dicébant : * Unde huic sapiéntia hæc, et virtútes? Nonne hic est fabri fílius?

Capitulum Luc. 2, 51

DEscéndit Jesus cum María et Joseph, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Hymnus

O Gente felix hóspita,
Augústa sedes Názaræ,
Quæ fovit alma Ecclésiæ
Et prótulit primórdia.

Sol, qui perérrat áureo
Terras jacéntes lúmine,
Nil grátius per sǽcula
Hac vidit æde, aut sánctius.

Ad hanc frequéntes cónvolant
Cæléstis aulæ núntii,
Virtútis hoc sacrárium
Visunt, revísunt, éxcolunt.

Qua mente Jesus, qua manu,
Optáta patris pérficit!
Quo Virgo gestit gáudio
Matérna obíre múnera!

Adest amóris párticeps
Curǽque Joseph cónjugi,
Quos mille jungit néxibus
Virtútis auctor grátia.

Hi diligéntes ínvicem
In Jesu amórem cónfluunt,
Utríque Jesus mútuæ
Dat caritátis prǽmia.

Sic fiat, ut nos cáritas
Jungat perénni fœdere,
Pacémque alens domésticam
Amára vitæ témperet!

Jesu, tuis obédiens
Qui factus es paréntibus,
Cum Patre summo ac Spíritu
Semper tibi sit glória.
Amen.

℣. Ponam univérsos fílios tuos doctos a Dómino.
℟. Et multitúdinem pacis fíliis tuis.

Ad Bened. Ant. Illúmina nos, Dómine, * exémplis famíliæ tuæ, et dírige pedes nostros in viam pacis.

Oratio

DOmine Jesu Christe, qui Maríæ et Joseph súbditus, domésticam vitam ineffabílibus virtútibus consecrásti : fac nos, utriúsque auxílio, Famíliæ sanctæ tuæ exémplis ínstrui; et consórtium cónsequi sempitérnum : Qui vivis.

Et fit Commemoratio Dominicæ :

Ant. Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirébant eum inter cognátos et notos.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Oratio

Vota, quǽsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere : ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad impléndа quæ víderint, convaléscant. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Octavæ : Antiphona diei currentis propria.

℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Post tríduum * invenérunt Jesum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos, et interrogántem eos.

In ℟. brevi :

℣. Qui Maríæ et Joseph súbditus fuísti.

AD TERTIAM

Ant. Dixit mater Jesu * ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

Capitulum Luc. 2, 51

Descéndit Jesus cum María et Joseph, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

℟. br. Propter nos egénus factus est : * Cum esset dives. Propter. ℣. Ut illíus inópia nos dívites essémus. Cum. Glória Patri. Propter. ℣. Dóminus vias suas docébit nos. ℟. Et ambulábimus in sémitis ejus.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui Maríæ et Joseph súbditus, domésticam vitam ineffabílibus virtútibus consecrásti : fac nos, utriúsque auxílio, Famíliæ sanctæ tuæ exémplis instrui; et consórtium cónsequi sempitérnum : Qui vivis.

AD SEXTAM

Ant. Descéndit Jesus * cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Capitulum Rom. 5, 19

SIcut per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita et per uníus obeditiónem justi constituéntur multi.

℟. br. Dóminus vias suas * Docébit nos. Dóminus. ℣. Et ambulábimus in sémitis ejus. Docébit nos. Glória Patri. Dóminus.
℣. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea.
℟. Exaltátus autem humiliátus sum, et conturbátus.

AD NONAM

Ant. Et dicébant : * Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius?

Capitulum Philipp. 2, 7

SEmetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Pauper sum ego, et in labóribus * A juventúte mea. Pauper. ℣. Exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus. A juventúte mea. Glória Patri. Pauper. ℣. Ponam univérsos fílios tuos doctos a Dómino. ℟. Et multitúdinem pacis fíliis tuis.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus 524, vel de I Vesperis 511, quoties in eis de hoc Festo facta tantum fuerit Commemoratio; Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in I Vesperis. 511

℣. Ponam univérsos fílios tuos doctos a Dómino.
℟. Et multitúdinem pacis fíliis tuis.

Ad Magnif. Ant. María autem * conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo.

Et fit Commemoratio sequentis diei infra Octavam :

Antiphona diei currentis propria.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Oratio Deus, ut supra.

Deinde Commemoratio Dominicæ :

Ant. Fili, quid fecísti nobis sic? Ego et pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in iis, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Oratio Vota, ut supra.

Completorium de Dominica.

¶ Si dies Octava Epiphaniæ inciderit in Dominicam, nihil fit de Dominica in ipsa die Octava, sed tantum in I Ve-

speris diei Octavæ fit Commemoratio pro II Vesperis Dominicæ, si die 12 Januarii, ut supra, celebratum fuerit Officium de Sancta Familia.

Eadem Dominica

infra Octavam Epiphaniæ

¶ Sicubi, a die 7 ad 12 Januarii inclusive, simul occurrerint Dominica et Festum duplex I classis, Officium fit de ipso Festo, cum Commemoratione Sanctæ Familiæ, Dominicæ et Octavæ in utrisque Vesperis et ad Laudes ejusdem Festi; atque ad Matutinum dicitur sequens

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix   Cap. 2, 42-52

CUM factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Expositio in Lucam lib. 2, num. 63-65

A Duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur disputatiónis exórdium. Hic enim prædicándæ fídei evangelizántium númerus debebátur. Nec otióse ímmemor suórum secúndum carnem paréntum, qui secúndum carnem útique sapiéntia Dei implebátur et grátia, post tríduum reperítur in templo : ut esset indício quia post tríduum triumphális illíus passiónis, in sede cælésti et honóre divíno, fídei nostræ se resurrectúrus offérret qui mórtuus credebátur. Quid est quod me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatiónes : una est patérna, matérna áltera; patérna illa divínior; matérna vero, quæ in nostrum labórem usúmque descéndit. Et venit Názareth, et erat súbditus illis. Quid enim magíster virtútis, nisi offícium pietátis impléret? Et mirámur si Patri defert qui súbditur Matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis ista subjéctio est.

Te Deum laudámus.

Die 7 Januarii

De II die infra Octavam Epiphaniæ

Semiduplex 492

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i   Cap. 9, 1-16

Eritátem dico in Christo, non méntior : testimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu Sancto : quóniam tristítia mihi ma-

gna est, et contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse a Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndum carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, et glória, et testaméntum, et legislátio, et obséquium, et promíssa : quorum patres, et ex quibus est Christus secúndum carnem, qui est super ómnia Deus benedíctus in sǽcula. Amen.

℞. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In.

Lectio ii

NON autem quod excíderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israël sunt, ii sunt Israëlítæ : neque qui semen sunt Abrahæ, omnes fílii : sed in Isaac vocábitur tibi semen : id est, non qui fílii carnis, hi fílii Dei : sed qui fílii sunt promissiónis, æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est : Secúndum hoc tempus véniam : et erit Saræ fílius. Non solum autem illa : sed et Rebécca ex uno concúbitu habens, Isaac patris nostri.

℞. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

CUM enim nondum nati fuíssent, aut áliquid boni egíssent, aut mali, (ut secúndum electiónem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocánte dictum est ei : Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est : Jacob diléxi, Esau autem ódio hábui. Quid ergo dicémus? numquid iníquitas apud Deum? Absit. Móysi enim dicit : Miserébor cujus miséreor : et misericórdiam præstábo cujus miserébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, sed miseréntis est Dei.

℞. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 2 de Epiphania, qui est 30 de Tempore

Lectio iv

AD partum Vírginis adorándum Magi ab Oriénte venérunt. Hunc diem hódie celebrámus : huic débitum solemnitáti sermónem persólvimus. Illis dies iste primus illúxit, anniversária nobis festivitáte rédiit. Illi erant primítiæ géntium, nos pópulus géntium. Nobis hoc lingua nuntiávit Apostolórum, stella illis tamquam lingua cælórum; et nobis iídem Apóstoli, tamquam álii cæli, enarravérunt glóriam Dei.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

MAgnum sacraméntum : in præsépi jacébat, et Magos ab Oriénte ducébat. Abscondebátur in stábulo, et agnoscebátur in cælo; ut ágnitus in cælo manifestarétur in stábulo, et appellarétur Epiphanía dies iste, quod Latíne manifestátio dici potest; simul ejus celsitúdinem humilitatémque comméndans, ut, qui in apérto cælo signis sidéreis monstrabátur magnus, in angústo diversório quæsítus invenirétur inválidus, infantílibus in membris natus, infantilibúsque pannis involútus, adorarétur a Magis, timerétur a malis.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja.

Lectio vi

TImuit enim eum rex Heródes, eísdem sibi Magis nuntiántibus, cum adhuc quǽrerent párvulum, quem cognóverant cælo teste jam natum. Quid erit tribúnal judicántis, quando supérbos reges cunábula terrébant infántis? Quanto consúltius reges, non sicut Heródes interfícere quærant, sed sicut Magi pótius adoráre delecténtur; jam præsértim eum, qui et ipsam mortem, quam cupiébat inimícus inférre, étiam pro ipsis inimícis ab inimícis sustínuit, eámque in suo córpore oc-

císus occídit. Pie tímeant reges ad Patris déxteram jam sedéntem, quem rex ímpius tímuit adhuc matris úbera lambéntem.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ
Homilia 10 in Evang.

NAtivitáte Regis nostri cógnita, Heródes ad cállida arguménta convértitur; et ne terréno regno privarétur, renuntiári sibi, ubi puer inveniátur, póstulat. Adoráre eum velle se símulat, ut hunc, si inveníri possit, exstínguat. Sed quanta est humána malítia contra consílium divinitátis? Scriptum quippe est : Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Nam ea, quæ appáruit stella, Magos perdúcit : natum Regem repériunt, múnera déferunt; et ne redíre ad Heródem débeant, in somnis admonéntur. Sicque fit, ut Jesum, quem quærit Heródes, inveníre non possit. Cujus persóna qui álii, quam hypócritæ designántur, qui dum ficte quærunt, inveníre Dóminum numquam meréntur?

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

SED inter hæc sciéndum, quod Priscillianístæ hærétici nasci unumquémque hóminem sub constitutiónibus stellárum putant : et hoc in adjutórium sui erróris assúmunt, quod nova stella éxiit cum Dóminus in carne appáruit; cujus fuísse fatum eámdem, quæ appáruit, stellam putant. Sed si Evan-

gélii verba pensámus, quibus de eádem stella dícitur : Usque dum véniens staret supra, ubi erat puer : dum non puer ad stellam, sed stella ad púerum cucúrrit, si dici líceat, non stella fatum púeri; sed fatum stellæ is, qui appáruit, puer fuit.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat puer. — Et intrántes. Glória. Et, apértis.

Lectio ix

SED a fidélium córdibus absit, ut áliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hóminum solus hic Cónditor, qui creávit, adminístrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hóminem factæ sunt : et si stella fatum hóminis dícitur, ipsis suis ministériis subésse homo perhibétur. Certe cum Jacob de útero egrédiens, prióris fratris plantam tenéret manu, prior perfécte nequáquam égredi pótuit, nisi súbsequens inchoásset : et tamen cum uno témpore, eodémque moménto utrúmque mater fúderit, non una utriúsque vitæ quálitas fuit.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Ab Oriénte * venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum : et apértis thesáuris suis, pretiósa múnera obtulérunt : aurum, sicut Regi magno; thus, sicut Deo vero; myrrham, sepultúræ ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Vidéntes stellam Magi, * gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum, obtulérunt Dómino aurum, thus, et myrrham, allelúja.

Die 8 Januarii

De III die infra Octavam Epiphaniæ

Semiduplex 492

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 12, 1-16

OBsecro ítaque vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sǽculo, sed reformámini in novitáte sensus

vestri : ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, et beneplacens, et perfécta. Dico enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos : Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem : et unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei.

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In.

Lectio ii

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent : ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam quæ data est nobis, differéntes : sive prophetíam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

Diléctio sine simulatióne. Odiéntes malum, adhæréntes bono : Caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes : Honóre ínvicem præveniéntes : Sollicitúdine non pigri : Spíritu ferventes : Dómino serviéntes : Spe gaudéntes : In tribulatióne patiéntes : Oratióni instántes : Necessitátibus sanctórum communicántes : Hospitalitátem sectántes. Benedícite persequéntibus vos : benedícite, et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus : Idípsum ínvicem sentiéntes : Non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In II Nocturno

De Sermóne
sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 2 de Epiphania

Lectio iv

UM tam multi jam nati, atque defúncti essent reges Judæórum, numquid quemquam eórum adorándum Magi quæsiérunt? Non, quia nec quemquam eórum cælo loquénte didicérunt. Verúmtamen, quod prætereúndum non est, hæc Magórum illuminátio magnum testimónium cæcitátis éxstitit Judæórum. In terra eórum isti requirébant, quem illi in sua non agnoscébant.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

APud eos isti infántem invenérunt, quem illi apud se negavérunt. In his terris de longínquo isti et peregríni púerum Christum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula faciéntem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum adoravérunt, illi in magnis factis nec tamquam hómini pepercérunt : quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus nativitáte fulgéntem, quam solem ejus in morte lugéntem.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja.

Lectio vi

JAM vero quod éadem stella, quæ Magos perdúxit ad locum, ubi erat cum matre Vírgine Deus infans, quæ útique póterat eos ad ipsam perdúcere civitátem, se tamen subtráxit, nec eis prorsus appáruit, donec de civitáte, in qua Christus nascerétur, iídem ipsi interrogaréntur Judǽi, et ipsi eam secúndum divínæ Scriptúræ testimónium nominárent, ipsi dícerent : In Béthlehem Judæ. Sic enim scriptum est : Et tu Béthlehem terra Juda, non es mínima in princípibus Juda : ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israël. Quid áliud hic significávit divína providéntia, nisi apud Judǽos solas divínas lítteras remansúras, qui-

bus gentes instrueréntur, illi excæcaréntur?

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ
Homilia 10 de Evangelia

MAgi vero aurum, thus et myrrham déferunt. Aurum quippe Regi cóngruit, thus vero in Dei sacrifícium pónitur, myrrha autem mortuórum córpora condiúntur. Eum ergo Magi, quem adórant, étiam mýsticis munéribus prǽdicant : auro Regem, thure Deum, myrrha mortálem. Sunt vero nonnúlli hærétici, qui hunc Deum credunt, sed ubíque regnáre nequáquam credunt. Hi profécto ei thus ófferunt, sed offérre étiam aurum nolunt. Et sunt nonnúlli, qui hunc Regem exístimant, sed Deum negant. Hi vidélicet ei aurum ófferunt, sed offérre thus nolunt.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

ET sunt nonnúlli, qui hunc et Deum et Regem faténtur, sed assumpsísse carnem mortálem negant. Hi nimírum ei aurum et thus ófferunt, sed offérre myrrham assúmptæ mortalitátis nolunt. Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubíque regnáre fateámur : offerámus thus, ut credámus, quod is, qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxstitit : offerámus myrrham, ut eum, quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuísse carne mortálem.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio ma-

gno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intrántes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

Quamvis in auro, thure et myrrha intélligi et áliud potest. Auro namque sapiéntia designátur, Salomóne attestánte, qui ait : Thesáurus desiderábilis requiéscit in ore sapiéntis. Thure autem, quod Deo incénditur, virtus oratiónis exprímitur, Psalmísta testánte, qui dicit : Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo. Per myrrham vero carnis nostræ mortificátio figurátur. Unde sancta Ecclésia de suis operáriis usque ad mortem pro Deo certántibus dicit : Manus meæ distillavérunt myrrham.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Tria sunt múnera, * quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham, Fílio Dei, Regi magno, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux de luce * apparuísti, Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúja, allelúja, allelúja.

Die 9 Januarii

De IV die infra Octavam Epiphaniæ

Semiduplex 492

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 13, 1-10

Omnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit : non est enim potéstas nisi a Deo : quæ autem sunt, a Deo ordinátæ sunt. Itaque qui resístit potestáti, Dei ordinatióni resístit. Qui autem resístunt, ipsi sibi damnatiónem acquírunt : nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali. Vis autem non timére potestátem? Bonum fac : et habébis laudem ex illa : Dei enim minister est tibi in bonum.

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris

suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In.

Lectio ii

SI autem malum féceris, time : non enim sine causa gládium portat. Dei enim minister est : vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitáte súbditi estóte non solum propter iram, sed étiam propter consciéntiam. Ideo enim et tribúta præstátis : minístri enim Dei sunt, in hoc ipsum serviéntes. Réddite ergo ómnibus débita : cui tribútum, tribútum : cui vectígal, vectígal : cui timórem, timórem : cui honórem, honórem.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam, Non adulterábis, Non occídes, Non furáberis, Non falsum testimónium dices, Non concupísces : et si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur : Díliges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 1 de Epiphania

Lectio iv

CElebráto próximo die, quo intemeráta virgínitas humáni géneris édidit Salvatórem, Epiphaníæ nobis, dilectíssimi, veneránda festívitas dat perseverántiam gaudiórum : ut inter cognatárum solemnitátum vicína sacraménta, exsultatiónis vigor et fervor fídei non tepéscat. Ad ómnium enim hóminum spectat salútem, quod infántia mediatóris Dei et hóminum, jam univérso declarabátur mundo, cum adhuc exíguo detinerétur oppídulo.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

QUamvis enim Israëlíticam gentem, et ipsíus gentis unam famíliam delegísset, de qua natúram univérsæ humanitátis assúmeret : nóluit tamen intra matérnæ habitatiónis angústias ortus sui latére primórdia : sed mox ab ómnibus vóluit agnósci, qui dignátus est pro ómnibus nasci. Tribus ígitur Magis in regióne Oriéntis stella novæ claritátis appáruit, quæ illústrior céteris pulchriórque sidéribus, fácile in se intuéntium óculos animósque convérteret : ut conféstim adverterétur, non esse otiósum, quod tam insólitum videbátur.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio vi

DEdit ergo aspiciéntibus intelléctum, qui præstitit signum : et quod fecit intélligi, fecit inquíri, et se inveniéndum óbtulit requisítus. Sequúntur tres viri supérni lúminis ductum, et prævii fulgóris indícium inténta contemplatióne comitántes, ad agnitiónem veritátis, grátiæ splendóre ducúntur : qui humáno sensu significátum sibi Regis ortum æstimavérunt in civitáte régia esse quæréndum. Sed qui servi suscéperat formam, et non judicáre vénerat, sed judicári, Béthlehem præelégit nativitáti, Jerosólymam passióni.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et vénimus. Glória Patri. Et vénimus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 10 in Evang.

Agnum vero nobis áliquid Magi ínnuunt, quod in regiónem suam per áliam viam revertúntur. In eo

namque quod admóniti fáciunt, nobis profécto insínuant quid faciámus. Régio quippe nostra paradísus est : ad quam, Jesu cógnito, redíre per viam, qua vénimus, prohibémur. A regióne étenim nostra superbiéndo, inobediéndo, visibília sequéndo, cibum vétitum gustándo discéssimus : sed ad eam necésse est, ut flendo, obediéndo, visibília contemnéndo, atque appetítum carnis refrenándo redeámus.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

PER áliam ergo viam ad regiónem nostram regrédimur : quóniam qui a paradísi gáudiis per delectaménta discéssimus, ad hæc per laménta revocámur. Unde necésse est, fratres caríssimi, ut semper pávidi, sempérque suspécti, ponámus ante óculos cordis, hinc culpas óperis, illinc judícium extrémæ districtiónis. Pensémus, quam distríctus judex véniat, qui judícium minátur, et latet : terróres peccatóribus inténtat, et tamen adhuc sústinet : et idcírco veníre cítius differt, ut minus invéniat quod condémnet.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intrántes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

PUniámus flétibus culpas, et cum Psalmístæ voce, præveniámus fáciem ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætítia sedúcat. In próximo namque est judex, qui dixit : Væ vobis, qui ridétis nunc; quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Sálomon ait : Risus dolóri miscébitur : et, Extréma gáudii luctus óccupat. Hinc íterum dicit : Risum deputávi errórem, et gáudio dixi, Quid frustra decíperis? Hinc rursus ait : Cor sapiéntium

ubi tristítia est : et cor stultórum ubi lætítia.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Vídimus stellam ejus * in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Interrogábat * Magos Heródes : Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam vídimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

Die 10 Januarii

De V die infra Octavam Epiphaniæ

Semiduplex 492

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 14, 1-13

INfírmum autem in fide assúmite, non in disceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre ómnia : qui autem infírmus est, olus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducántem non spernat : et qui non mandúcat manducántem non júdicet : Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénum servum? Dómino suo stat, aut cadit : stabit autem : potens est enim Deus statúere illum.

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In.

Lectio ii

NAM álius júdicat diem inter diem : álius autem júdicat omnem diem : unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit : Et qui mandúcat, Dómino mandúcat : grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus : sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

IN hoc enim Christus mórtuus est, et resurréxit : ut et mortuórum et vivórum dominétur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stábimus ante tribúnal Christi. Scriptum est enim : Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu : et omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unusquísque nostrum pro se ratiónem reddet Deo. Non ergo ámplius ínvicem judicémus.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In II Nocturno

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Homilia 1 de Epiphania

Lectio iv

IN hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patérnæ traditiónis instrúimur, multíplici nobis est festivitáte lætándum. Ferunt enim, hódie Christum Dóminum nostrum vel stella duce a géntibus adorátum; vel invitátum ad núptias, aquas in vina vertísse; vel suscépto a Joánne baptísmate, consecrásse fluénta Jordánis, suúmque simul purificásse Baptístam.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

SED quid potíssimum præsénti hoc factum sit die, nóverit ipse qui fecit : nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. Nam quod eum fulgentióris stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldǽi, Deum verum géntibus spes data est adorándi. Quod aquæ novo sunt órdine in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est sacraméntum. Quod autem baptizátus est Agnus Dei, regenerántis baptísmi salutáre nobis munus est dedicátum.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio vi

OPórtet ítaque nos, fratres, ad honórem Salvatóris nostri, cujus nativitátem débita nuper cum exsultatióne transégimus, omni cum devotióne étiam hunc virtútum ejus celebráre natálem. Et quam recte tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicántur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine confitémur! Per hæc ergo mirácula Christus Dóminus Redémptor noster óculis se vóluit reveláre mortálium, quátenus invisíbilis ejus divínitas, quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 2 Matthæi

Idimus enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusiónem Judæórum, ut nativitátem Christi a géntibus discerent, óritur in Oriénte stella; quam futúram, Bálaam, cujus successóres erant, vaticínio nóverant. Lege Numerórum librum. Deferúntur autem Magi stellæ indício in Judǽam, ut sacerdótes a Magis interrogáti, ubi Christus nascerétur, inexcusábiles fíerent de advéntu ejus.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

AT illi dixérunt ei : In Béthlehem Judǽæ. Librariórum hic error est. Putámus enim ab Evangelísta primum éditum, sicut in ipso Hebráico légimus, Judæ, non Judǽæ. Quæ est enim aliárum géntium Béthlehem, ut ad distinctiónem ejus, hic Judǽæ

ponerétur? Judæ autem idcírco scríbitur, quia est et ália Béthlehem in Galilǽa. Lege librum Jesu fílii Nave. Dénique et in ipso testimónio, quod de Michǽæ prophetía sumptum est, ita habétur : Et tu Béthlehem terra Juda.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intrántes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

ET apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. Pulchérrime múnerum sacraménta Juvéncus Présbyter uno versículo comprehéndit : Thus, aurum, myrrham, Regíque, hominíque, Deóque dona ferunt. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtúlerant Dómino, consequénter respónsum accípiunt, non per Angelum, sed per ipsum Dóminum : ut meritórum Joseph privilégium demonstrarétur. Revertúntur autem per áliam viam : quia infidelitáti miscéndi non erant Judæórum.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Omnes natiónes * vénient a longe, portántes múnera sua, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Omnes de Saba * vénient, aurum et thus deferéntes, allelúja, allelúja.

Et fit Commemoratio S. Hygini Papæ et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Hygínum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

———

Die 11 Januarii

De VI die infra Octavam Epiphaniæ

Semiduplex 492

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 15, 1-16

Debémus autem nos firmióres imbecillitátes infirmórum sustinére, et non nobis placére. Unusquísque vestrum próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est : Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me. Quæcúmque enim scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt : ut per patiéntiam et consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In.

Lectio ii

Deus autem patiéntiæ et solátii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum : ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscípite ínvicem, sicut et Christus suscépit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Jesum minístrum fuísse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum : gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est : Proptérea confitébor tibi in géntibus, Dómine, et nómini tuo cantábo. Et íterum dicit : Lætámini, gentes, cum plebe ejus. Et íterum : Laudáte, omnes gentes, Dóminum, et magnificáte eum, omnes pópuli.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

Et rursus Isaías ait : Erit radix Jesse, et qui exsúrget régere gentes, in eum gentes sperábunt. Deus autem spei rípleat

vos omni gáudio et pace in credéndo : ut abundétis in spe, et virtúte Spíritus Sancti. Certus sum autem, fratres mei, et ego ipse de vobis, quóniam et ipsi pleni estis dilectióne, repléti omni sciéntia, ita ut possítis altérutrum monére. Audácius autem scripsi vobis, fratres, ex parte, tamquam in memóriam vos redúcens : propter grátiam, quæ data est mihi a Deo, ut sim miníster Christi Jesu in géntibus : sanctíficans Evangélium Dei, ut fiat oblátio géntium accépta, et sanctificáta in Spíritu Sancto.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In II Nocturno

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi

Sermo 5 qui est de Epiphania, sub initium.

Lectio iv

IPse Deus, qui sibi in véteri testaménto primítias offérri mandávit, homo natus géntium primítias suo cúltui dedicávit. Pastóres fuérunt primítiæ Judæórum : Magi facti sunt primítiæ géntium. Illi de próximo addúcti, isti de longínquo redúcti. Ubi est, ínquiunt, qui natus est Rex Judæórum? De Heróde rege Judæórum fílii jam fúerant nati. Archeláus natus est in palátio, Christus in diversório. Archeláus natus, est in lecto argénteo pósitus, Christus autem natus, in præsépio est brevíssimo collocátus : et tamen ille natus in palátio contémnitur, iste natus in diversório quǽritur : ille a Magis nullátenus nominátur, iste invéntus supplíciter adorátur.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

QUis est iste Rex Judæórum? Pauper et dives, húmilis et sublímis. Quis est iste Rex Judæórum, qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus? Parvus in præsépio, imménsus in cælo : vilis in pannis, pretiósus in stellis. Quid est quod sic turbáris, Heródes? Rex iste, qui natus est, non venit reges pugnándo superáre, sed moriéndo mirabíliter subjugáre. Nec ídeo

natus est, ut tibi succédat, sed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, sed ut triúmphet occísus.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio vi

PUer iste, qui nunc a Magis dícitur Rex Judæórum, idem Creátor est, et Dóminus Angelórum. Quaprópter cujus times infántiam nascéntis, magis timére debes omnipoténtiam judicántis. Noli eum timére regni tui successórem, sed time infidelitátis tuæ justíssimum damnatórem. Ite, inquit, et renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. O callíditas ficta, o incredúlitas ímpia, o nequítia fraudulénta! Sanguis Innocéntium, quem crudéliter effudísti, attestátur quid de hoc púero voluísti.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 2 in Lucæ cap. 2 post initium

UÆ sunt ista veræ fídei múnera? Aurum Regi, thus Deo, myrrha defúncto. Aliud enim Regis insígne, áliud divínæ sacraméntum potestátis, áliud honor est sepultúræ, quæ non corrúmpat corpus mórtui, sed resérvet. Nos quoque, qui hæc audímus et légimus, de thesáuris nostris tália, fratres, múnera proferámus. Habémus enim thesáurum in vasis fictílibus. Si ígitur in teípso quod es, non ex te debes æstimáre, sed ex Christo : quanto magis in Christo non tua debes æstimáre, sed Christi?

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníent ad

locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

ERgo Magi de thesáuris suis ófferunt múnera. Vultis scire quam bonum méritum hábeant? Stella ab his vidétur : ubi Heródes est, non vidétur; ubi Christus est, rursus vidétur, et viam demónstrat. Ergo stella hæc via est, et via Christus : quia secúndum incarnatiónis mystérium Christus est stella. Oriétur enim stella ex Jacob, et exsúrget homo ex Israël. Dénique ubi Christus, et stella est. Ipse enim est stella spléndida et matutína. Sua ígitur ipse luce se signat.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. — Et intrántes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

ACcipe áliud documéntum. Alia venérunt via Magi, ália rédeunt. Qui enim Christum víderant, Christum intelléxerant; melióres útique, quam vénerant, revertúntur. Duæ quippe sunt viæ : una, quæ ducit ad intéritum; ália, quæ ducit ad regnum. Illa peccatórum est, quæ ducit ad Heródem : hæc Christus est, qua redítur ad pátriam. Hic enim temporális est incolátus, sicut scriptum est : Multum íncola facta est ánima mea.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Vénient ad te, * qui detrahébant tibi, et adorábunt vestígia pedum tuórum.

Et fit Commemoratio S. Hygini Papæ et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Hygínum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Admóniti Magi * in somnis, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

Die 12 Januarii

De VII die infra Octavam Epiphaniæ

Semiduplex 492

In I Nocturno dicuntur Lectiones de Epistola I ad Corinthios, quæ occurrunt juxta superiorem Rubricam. 511

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 4 de Epiphania cap. 1

Lectio iv

Justum et rationábile, dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est in diébus, qui divínæ ópera misericórdiæ protestántur, toto corde gaudére, et honorífice ea, quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post diem, in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervállo Epiphaníæ íntulit festum, ex apparitióne Dómini consecrátum.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

In quo fídei nostræ magnum præsídium providéntia divína constítuit : ut, dum solémni veneratióne recólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documénta probarétur veri hóminis in ipso orta natúra. Hoc enim est quod justíficat ímpios; hoc est quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino nostro Jesu Christo et vera Déitas, et vera credátur humánitas : Déitas, qua ante ómnia sǽcula in forma Dei æquális est Patri; humánitas, qua novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio vi

Ad roborándam ergo hanc fidem, quæ contra omnes præmuniebátur erróres, ex magna gestum est divíni pietáte consílii ut gens in longínqua Orientális plagæ regióne con-

sístens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati púeri, qui supra omnem Israël esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, et intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent negligéndum, quod tanto nuntiabátur indício.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 8, in Matth., n. 1

MAgi, intrántes domum, vidérunt púerum cum María, matre ejus. Et procidéntes adoravérunt eum; et, apértis thesáuris, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. Verum quid illos ad púerum adorándum indúxit? Neque enim Virgo insígne quídpiam præ se ferébat, neque domus magnífica erat, neque istic áliquid áliud erat quod posset illos vel percéllere vel allícere. Illi vero non modo adórant, sed, apértis thesáuris suis, múnera ófferunt, múnera, inquam, non quasi hómini, sed quasi Deo. Thus enim et myrrha máxime Dei sýmbolum erat. Quid ígitur hoc illis suásit? Idípsum quod excitávit illos, ut, relícta domo, tantum iter suscíperent; nimírum stella et illustrátio mentis a Deo ipsis índita, quæ paulátim illos ad perfectiórem notítiam dedúxit.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

NIsi enim res ita se habéret, cum ómnia quæ istic videbántur, vília essent, non ei tantum exhi-

buíssent honórem. Ideo autem nihil eórum quæ sub sensum cadunt, ibi magnum erat, sed præsépe, tugúrium, mater inops; ut nudam Magórum philosóphiam perspícias, atque discas, eos non ut hóminem purum, sed ut Deum, et ipsum benéficum, adivísse. Quaprópter nullo eórum quæ extrínsecus videbántur, offénsi sunt, sed adorárunt; et dona obtulérunt, quæ dona multum a Judáica crassítie differébant. Neque enim oves et vítulos immolárunt, sed quæ ecclesiásticæ philosóphiæ vicína erant; síquidem sciéntiam, obediéntiam et dilectiónem ipsi offerébant.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intrántes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

Et, respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Hic mihi vide fidem ipsórum, quómodo non offendántur, sed sint quiéti et obtemperántes, neque turbéntur, neque tália mútuo loquántur : Sane, si magnus hic puer est, et si quam habet poténtiam, quid opus fuga et occúlto discéssu? cur vero nos, qui palam et cum fidúcia accéssimus ad pópulum tantum, et coram furénte rege stétimus, quasi fugitívos ex civitáte dimíttit Angelus? At nihil tale vel dixérunt vel cogitárunt. Illud enim máxime ad fidem pértinet, ut nulla mandatórum exquirátur rátio, sed jussis tantum obediátur. Te Deum.

Ad Bened. Ant. Maniféste magnum est * pietátis sacraméntum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória, allelúja.

Vesperæ de sequenti die Octava, ut infra.

Die 13 Januarii

In Octava Epiphaniæ

Duplex majus

In I Vesperis omnia dicuntur sicut in I Vesperis Epiphaniæ, 492 excepta Oratione, quæ dicitur ut sequitur :

Oratio

DEus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quǽsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur : Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM

Invitatorium, Hymnus et Psalmi ut infra Octavam : cetera dicuntur sicut in die Epiphaniæ 493, præter Lectiones.

In I Nocturno dicuntur Lectiones de Epistola I ad Corinthios, quæ occurrunt secundum superiorem Rubricam. 511

In II Nocturno

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni

Oratio in sancta Lumina

Lectio iv

NON possum cohibére lætítiæ voluptátem, sed mente extóllor, et affícior : et própriæ pusillitátis oblítus, offícium magni Joánnis, immo pótius famulátum subíre conténdo, ac géstio : et licet non sim præcúrsor, de erémo tamen vénio. Christus ergo illuminátur, immo pótius fulgóre suo nos illúminat : Christus baptizátur, simul et nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

JOánnes baptízat, et accédit Jesus, sanctíficans quidem et ipsum, qui baptízat, præcípue tamen ut et véterem Adam sepéliat in aquis, et ante ómnia, ut per hæc sanctificéntur aquæ Jordánis : ut sicut erat spíritus et caro, ita et his, qui baptizándi erant, in spíritu et aqua sanctificatiónis succéssio traderétur. Non súscipit Baptísta, conténdit Jesus. Ego, inquit, opus hábeo a te baptizári. Lucérna dicit ad Solem, et vox lóquitur ad Verbum.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja.

Lectio vi

AScéndit Jesus de aqua, secum quodámmodo demérsum edúcens et élevans mundum : et vidit non dívidi cælum, sed ape-

ríri, quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat; sicut et ígneo gládio paradísus fúerat conclúsus. Spíritus Sanctus testimónium pérhibet : simília namque sibi ipsa concúrrunt. De cælo testimónium defértur : inde enim erat ille, cui testimónium perhibétur.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 1, 29-34

IN illo témpore : Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 6 in Joann. ante med.

ANtequam veníret Dóminus ut baptizarétur a Joánne in Jordáne, nóverat eum illis vócibus, ubi ait : Tu ad me venis baptizári? ego a te débeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Fílium Dei. Unde probámus quod jam nóverat, quia ipse baptizáret in Spíritu Sancto? Antequam veníret ad flúvium, cum multi ad Joánnem cúrrerent baptizári, ait illis : Ego quidem baptízo vos in aqua : qui autem post me venit, major me est : cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere : ipse vos baptizábit in Spíritu Sancto, et igni. Jam et hoc nóverat.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

QUid ergo per colúmbam dídicit, ne mendax póstea inveniátur, (quod avértat a nobis Deus opinári) nisi quamdam proprietátem in Christo talem futúram, ut quamvis multi minístri baptizatúri essent, sive justi sive injústi, non tribuerétur sánctitas baptísmi nisi illi, super quem descéndit colúmba, de quo dictum est : Hic est qui baptízat in Spíritu Sancto? Petrus ba-

ptízet, hic est qui baptízat : Paulus baptízet, hic est qui baptízat : Judas baptízet, hic est qui baptízat. Nam si pro diversitáte meritórum baptísma sanctum est : quia divérsa sunt mérita, divérsa erunt baptísmata : et tanto quisque áliud mélius putátur accípere, quanto a melióre vidétur accepísse.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intrántes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

IPsi sancti, (intellígite, fratres) boni pertinéntes ad colúmbam, pertinéntes ad sortem civitátis illíus Jerúsalem, ipsi boni in Ecclésia, de quibus dicit Apóstolus : Novit Dóminus qui sunt ejus; diversárum gratiárum sunt, non omnes pária mérita habent. Sunt álii áliis sanctióres, sunt álii áliis melióres. Quare ergo si unus ab illo, verbi grátia, justo, sancto baptizétur, álius ab álio inferióris mériti apud Deum, inferióris gradus, inferióris continéntiæ, inferióris vitæ; unum tamen et par et æquále est quod accepérunt, nisi quia hic est, qui baptízat?

Te Deum laudámus.

Ad Laudes, per Horas, et ad Vesperas omnia dicuntur sicut in die Epiphaniæ 505, excepta Oratione, quæ est Deus, cujus Unigénitus, ut ibidem habetur.

Quando Octava Epiphaniæ venerit in Sabbato, in II Vesperis Octavæ fit Commemoratio Dominicæ II post Epiphaniam, ut infra. 566

Dominica I post Epiphaniam

quæ est infra Octavam

Semiduplex

Officium fit de S. Familia, ut supra 511; sed si Dominica in diem 13 Jan. inciderit, agitur Officium de die Octava Epiphaniæ, et in I Nocturno legitur Initium Epistolæ I ad Corinthios, juxta superiorem Rubricam. 511

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i — Cap. 1, 1-13

PAulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei

quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis sanctis, cum ómnibus qui ínvocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum, et nostro. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Lectio ii

Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu : quod in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo, et in omni sciéntia : sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis : ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, exspectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi. Fidélis Deus : per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu Christi Dómini nostri.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

Obsecro autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi : ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata : sitis autem perfécti in eódem sensu, et in eádem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis, qui sunt Chloës, quia contentiónes sunt inter vos. Hoc autem dico, quod unusquísque vestrum dicit : Ego quidem sum Pauli : ego autem Apóllo : ego vero Cephæ : ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

FERIA SECUNDA

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i Cap. 2, 1-13

Et ego, cum veníssem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte, et timóre, et tremóre multo fui apud vos : et sermo meus, et prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis : ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

In hac et sequentibus Feriis, si infra Octavam Epiphaniæ occurrant, Officium fit de Octava et de ea dicuntur Responsoria, ut supra : si vero extra eam incidant, Officium fit integrum ut in Ordinario et Psalterio, et sumuntur Responsoria singulis Feriis assignata, ut infra : quæ etiam dicuntur in Festis tam trium quam novem Lectionum in quibus sumantur Lectiones de Scriptura occurrenti. Prima tamen die, qua hujusmodi Lectiones dicuntur, omissis aliis Responsoriis ea die secus recitandis, sumuntur ea quæ huic Feriæ II sunt assignata.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In.

In die Octava Epiphaniæ

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserére.

Lectio ii

Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos : sapiéntiam vero non hujus sǽculi, neque prín-

cipum hujus sǽculi, qui destruúntur: sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sǽcula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus sǽculi cognóvit: si enim cognovíssent, numquam Dóminum glóriæ crucifixíssent. Sed sicut scriptum est: Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis, qui díligunt illum.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. — Quia.

In Octavis et Festis ritus simplicis: Glória Patri. Quia.

Lectio iii

Nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum: Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? ita et quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus, spirituálibus spirituália comparántes.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. — Propter. Glória Patri. Propter.

FERIA TERTIA

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i — Cap. 5, 1-11

Omníno audítur inter vos fornicátio, et talis fornicátio, qualis nec inter

gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis : et non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi ut præsens, eum, qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis et meo spíritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In.

In die Octava Epiphaniæ

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ
Nisi resumenda sint Responsoria de Feria II. 555

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii

NON est bona gloriátio vestra. Nescítis quia módicum ferméntum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur : non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, et nequítiæ : sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

SCripsi vobis in epístola : Ne commisceámini fornicáriis. Non útique fornicáriis hujus mundi, aut aváris, aut rapácibus, aut idólis serviéntibus : alióquin debuerátis de hoc mundo exiísse. Nunc autem scripsi vobis non commiscéri : si is, qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut malédicus, aut ebriósus, aut rapax : cum hujúsmodi nec cibum súmere.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i   Cap. 6, 1-18

AUdet áliquis vestrum habens negótium advérsus álterum, judicári apud iníquos, et non apud sanctos? An nescítis quóniam sancti de hoc mundo judicábunt? Et si in vobis judicábitur mundus, indígni estis qui de mínimis judicétis? Nescítis quóniam ángelos judicábimus? quanto magis sæculária? Sæculária ígitur judícia si habuéritis : contemptíbiles, qui sunt in Ecclésia, illos constitúite ad judicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre judício conténdit : et hoc apud infidéles?

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendá-

tur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In.

In die Octava Epiphaniæ

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

Nisi resumenda sint Responsoria de Feria II. 555

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

JAM quidem omníno delíctum est in vobis, quod judícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis? quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, et fraudátis : et hoc frátribus. An nescítis quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte erráre : neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque maledici, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis : sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantábo.

Lectio iii

OMnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullíus rédigar pote-

státe. Esca ventri, et venter escis : Deus autem et hunc, et has déstruet : corpus autem non fornicatióni, sed Dómino : et Dóminus córpori. Deus vero et Dóminum suscitávit : et nos suscitábit per virtútem suam. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, fáciam membra meretrícis? Absit. An nescítis quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus effícitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor, et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

De Epístola prima ad Coríthios

Lectio i — Cap. 7, 1-14

De quibus autem scripsístis mihi : Bonum est hómini mulíerem non tángere : propter fornicatiónem autem unusquísque suam uxórem hábeat, et unaquǽque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat : simíliter autem et uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir. Simíliter autem et vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In.

In die Octava Epiphaniæ

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit :

* Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

Nisi resumenda sint Responsoria de Feria II. 555

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. — Et.

Lectio ii

NOlíte fraudáre ínvicem, nisi forte ex consénsu ad tempus, ut vacétis oratióni : et íterum revertímini in idípsum, ne tentet vos sátanas propter incontinéntiam vestram. Hoc autem dico secúndum indulgéntiam, non secúndum impérium. Volo enim omnes vos esse sicut meípsum : sed unusquísque próprium donum habet ex Deo : álius quidem sic, álius vero sic. Dico autem non nuptis, et víduis : bonum est illis si sic permáneant, sicut et ego. Quod si non se cóntinent, nubant. Mélius est enim núbere, quam uri.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii

IIS autem, qui matrimónio juncti sunt, præcípio non ego, sed Dóminus, uxórem a viro non discédere : quod si discésserit, manére innúptam, aut viro suo reconciliári. Et vir uxórem non dimíttat. Nam céteris ego dico, non Dóminus : Si quis frater uxórem habet infidélem, et hæc consóntit habitáre cum illo, non dimíttat illam. Et si qua múlier fidélis habet virum infidélem, et hic consóntit habitáre cum illa, non dimíttat virum : sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem, et sanctificáta est múlier infidélis per virum fidélem : alió-

quin fílii vestri immúndi essent, nunc autem sancti sunt.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i Cap. 13, 1-13

Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam : et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, et si trádidero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In.

In die Octava Epiphaniæ

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

Nisi resumenda sint Responsoria de Feria II. 555

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine,

magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

CAritas pátiens est, benígna est : cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti : ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cáritas numquam éxcidit : sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est, * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

CUM essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate : tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte : tunc autem cognóscam, sicut et cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cáritas : tria hæc. Major autem horum est cáritas.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. — Et. Glória Patri. Et.

Ad Vesperas, nisi sequenti die persolvendum sit Officium

de Festo novem Lectionum, aut de qualibet Octava vel Vigilia, et nisi anticipanda sit Dominica impedita, ut infra a Capitulo fit de sancta Maria, et de ea dicitur Officium in Sabbato. Quod item fit in omnibus Sabbatis, similiter non impeditis, usque ad Sabbatum post Sexagesimam inclusive.

¶ Si sequens Dominica II vel alia post Epiphaniam, Septuagesima superveniente impediatur, nec sit ei locus post Pentecosten, juxta Rubricas, de ea anticipatur Officium Sabbato sub ritu semiduplici, cum omnibus privilegiis Dominicæ propriis, tam in occursu, quam in concursu ad I Vesperas. In II autem Vesperis nihil fit de ea, quamvis sequens Dominica Septuagesimæ commemoranda tantum sit, juxta Rubricas.

In Officio hujus Dominicæ anticipatæ omnia dicuntur de Sabbato, et, in I Vesperis et Completorio eas sequenti, de Feria VI, ut in Psalterio, præter Capitulum Primæ, quod dicitur de Dominica, ut in Ordinario, Orationem, Lectiones cum suis Responsoriis, et Antiphonam ad Benedictus, quæ de ipsa Dominica dicuntur. In I autem Nocturno ponuntur Lectiones de Initio Epistolarum beati Pauli, quæ in Dominica anticipata et duabus etiam ex sequentibus Feriis occurrant; et Initia Epistolarum sequentibus Feriis et Dominicis assignata, penitus omittuntur. Initium vero Epistolæ quod assignatur Sabbato, in quod anticipatur Officium Dominicæ ut supra, ponitur in Feria proxime antecedenti, juxta Rubricas.

SABBATO

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i Cap. 16, 1-14

De colléctis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinávi ecclésiis Galátiæ, ita et vos fácite. Per unam sábbati unusquísque vestrum apud se sepónat, recóndens quod ei bene placúerit : ut non, cum vénero, tunc colléctæ fiant. Cum autem præsens fúero : quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Jerúsalem. Quod si dignum fúerit ut et ego eam, mecum ibunt.

In die Octava Epiphaniæ

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

Nisi resumenda sint Responsoria de Feria II. 555

℟. Misericórdiam et judícium cantábo tibi, Dómi-

ne : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

VEniam autem ad vos, cum Macedóniam pertransíero : nam Macedóniam pertransíbo. Apud vos autem fórsitan manébo, vel étiam hiemábo : ut vos me deducátis quocúmque íero. Nolo enim vos modo in tránsitu vidére : spero enim me aliquántulum témporis manére apud vos, si Dóminus permíserit. Permanébo autem Ephesi usque ad Pentecósten. Ostium enim mihi apértum est magnum, et évidens : et adversárii multi.

In die Octava Epiphaniæ

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Dómine, exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

SI autem vénerit Timótheus, vidéte ut sine timóre sit apud vos : opus enim Dómini operátur, sicut et ego. Ne quis ergo illum spernat : dedúcite autem illum in pace, ut véniat ad me : exspécto enim illum cum frátribus. De Apóllo autem fratre vobis notum fácio, quóniam multum rogávi eum ut veníret ad vos cum frátribus : et útique non fuit volúntas ut nunc veníret : véniet autem, cum ei vácuum fúerit. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite, et confortámini. Omnia vestra in caritáte fiant.

In die Octava Epiphaniæ

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Velóciter exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória. Tu.

SABBATO I
post Octavam Epiphaniæ

AD VESPERAS

Omnia præter Orationem, ut in Psalterio 312, quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuagesimam.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus usque in sæculum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

DOMINICA II
POST EPIPHANIAM
Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Adorémus Dóminum et Hymnus Primo die 37, quæ dicuntur etiam in reliquis Dominicis post Epiphaniam.

In I Nocturno

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i Cap. 1, 1-11

Aulus, Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi cum ómnibus sanctis, qui sunt in univérsa Achája. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra : ut possímus et ipsi consolári eos qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis : ita et per Christum abúndat consolátio nostra.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserére.

Lectio ii

Sive autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolá-

mur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quæ operátur tolerántiam earúmdem passiónum, quas et nos pátimur : ut spes nostra firma sit pro vobis : sciéntes quod sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. — Quia.

Lectio iii

NON enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetípsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos : qui de tantis perículis nos erípuit, et éruit : in quem sperámus, quóniam et adhuc erípiet, adjuvántibus et vobis in oratióne pro nobis : ut ex multórum persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. — Propter. Glória Patri. Propter.

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Præfatio in Epistolas B. Pauli

Lectio iv

BEáti Pauli Epistolárum lectiónem dum assídue auscúlto, perque hebdómadas síngulas bis sæpe, et ter et quater, quotiescúmque sanctórum Mártyrum memórias celebrámus, gáudio exsúlto, tuba illa spiritáli pérfruens, et éxcitor, ac desidério incalésco, vocem mihi amícam agnóscens, et fere præséntem ipsum intuéri, et disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo et moléste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt : verum ita illum nonnúlli ignórant, ut ne Epistolárum quidem ejus númerum plane sciant. Hoc vero non imperítia facit : sed quod nolint beáti hujus viri scripta assídue in mánibus habére.

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ :

* Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. — Adimplébis me.

Lectio v

NEque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitáte atque acúmine scimus : sed quod erga hunc virum impénse affécti, ab illíus lectióne numquam discédimus : síquidem qui amant, ii plus quam céteri omnes eórum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sint sollíciti. Id quod beátus hic véluti osténdens, ad Philippénses ait : Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis ómnibus séntiam, eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne et confirmatióne Evangélii.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. — Et.

Lectio vi

QUaprópter si et vos quoque lectióni diligénter atténdere voluéritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicéntis : Quǽrite, et inveniétis : pulsáte, et aperiétur vobis. Céterum, quandóquidem complúres ex iis, qui huc nobíscum convéniunt, et liberórum educatiónem, et uxóris curam, et famíliæ providéntiam suscepére, ob idque totos sese huic labóri dare non sústinent : at certe ipsi vos excitáte ad ea saltem capiénda, quæ álii collégerint; stúdii tantúmdem iis, quæ dicta fúerint, auscultándis, quantum pecúniis colligéndis impertiéntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum stúdii a vobis exígere : optábile tamen erit, si tantum saltem tribuátis.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. — Orbis. Glória Patri. Orbis.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii — Cap. 2, 1-11

IN illo témpore : Núptiæ factæ sunt in Cana Galilǽæ, et erat Mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 9 in Joann., post init.

Quod Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mýstica significatióne, confirmáre vóluit, quod ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, et dicéntes quod malum essent núptiæ, et quod diábolus eas fecísset : cum idem Dóminus dicat in Evangélio interrogátus, utrum líceat hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meminístis, hoc ait : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. — Deus.

Lectio viii

Et qui bene erudíti sunt in fide cathólica novérunt, quod Deus fécerit núptias : et sicut conjúnctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed proptérea in causa fornicatiónis licet uxórem dimíttere : quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem marito non servávit. Nec illæ, quæ virginitátem Deo vovent, quamquam ampliórem gradum honóris et sanctitátis in Ecclésia téneant, sine núptiis sunt : nam et ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia, in quibus núptiis sponsus est Christus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus, Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

Ac per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális cástitas firmarétur, et ostenderétur sacraméntum nuptiárum : quia et illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est : Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servávit usque adhuc, id est, Evangélium suum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Hymnus Ætérne rerum 47 etiam in reliquis Dominicis post Epiphaniam.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit

Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Núptiæ factæ sunt * in Cana Galilǽæ, et erat ibi Jesus cum María matre sua.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Omnia ut in Psalterio de Dominica. 70

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Deficiénte vino, * jussit Jesus impléri hýdrias aqua, quæ in vinum convérsa est, allelúja.

FERIA SECUNDA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i Cap. 3, 1-14

INcípimus íterum nosmetípsos commendáre? aut numquid egémus (sicut quidam) commendatíciis epístolis ad vos, aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur, et légitur ab ómnibus homínibus : manifestáti quod epístola estis Christi, ministráta a nobis, et scripta non atraménto, sed Spíritu Dei vivi : non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. — Quam abscondísti.

Lectio ii

FIdúciam autem talem habémus per Christum ad Deum : non quod sufficiéntes simus cogitáre áliquid a nobis, quasi ex nobis : sed sufficiéntia nostra ex Deo est : qui et idóneos nos fecit minístros novi Testaménti, non líttera, sed Spíritu : líttera enim occídit, Spíritus autem vivíficat. Quod si ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israël in fáciem Móysi propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur : quómodo non magis ministrátio Spíritus erit in glória?

℟. Adjútor meus esto, Deus : * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. — Ne.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Ne.

Lectio iii

NAM si ministrátio damnatiónis glória est : multo magis abúndat ministérium justítiæ in glória. Nam nec glorificátum est, quod cláruit in hac parte, propter excelléntem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam est : multo magis quod manet, in glória est. Habéntes ígitur talem spem, multa fidúcia útimur : et non sicut Móyses ponébat velámen super fáciem suam, ut non inténderent fílii Israël in fáciem ejus, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiérnum enim diem idípsum velámen in lectióne véteris Testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuátur.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. — Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i Cap. 5, 1-4

SCimus enim quóniam, si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes : si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti : eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii Cap. 5, 6-15

AUdéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino : (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

SCiéntes ergo timórem Dómini homínibus suadémus, Deo autem maniférsti sumus. Spero autem et in consciéntiis vestris maniféstos nos esse. Non íterum commendámus nos vobis, sed occasiónem damus vobis gloriándi pro nobis : ut habeátis ad eos qui in fácie gloriántur, et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo : sive sóbrii sumus, vobis. Cáritas enim Christi urget nos : æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt : et pro ómnibus mórtuus est Christus : ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei · * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i Cap. 7, 1-10

HAS ergo habéntes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis et spíritus, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei. Cápite nos. Néminem lǽsimus, néminem corrúpimus, néminem circumvénimus. Non ad condemnatiónem vestram dico. Prædíximus enim, quod in córdibus nostris estis ad commoriéndum, et ad convivéndum.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

MUlta mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis, replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus : foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum

autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantábo.

Lectio iii

QUóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet : et si pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit; nunc gáudeo : non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secúndum Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndum Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur : sǽculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor, et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

De Epístola secúnda ad Coríntthios

Lectio i Cap. 10, 1-12

IPse autem ego Paulus óbsecro vos per mansuetúdinem et modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confído in vobis. Rogo autem vos, ne præsens áudeam per eam confidéntiam, qua exístimor audére in quosdam, qui arbitrántur nos tamquam secúndum carnem ambulémus. In carne enim ambulántes, non secúndum carnem militámus.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. — Et.

Lectio ii

NAM arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, et omnem altitúdinem extolléntem se advérsus sciéntiam Dei, et in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquium

Christi, et in promptu habéntes ulcísci omnem inobediéntiam, cum impléta fúerit vestra obediéntia. Quæ secúndum fáciem sunt, vidéte. Si quis confídit sibi Christi se esse, hoc cógitet íterum apud se : quia sicut ipse Christi est, ita et nos.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii

NAM, et si ámplius áliquid gloriátus fúero de potestáte nostra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatiónem, et non in destructiónem vestram : non erubéscam. Ut autem non exístimer tamquam terrére vos per epístolas : quóniam quidem epístolæ, ínquiunt, graves sunt et fortes : præséntia autem córporis infírma, et sermo contemptíbilis : hoc cógitet qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per epístolas abséntes, tales et præséntes in facto. Non enim audémus inserere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seípsos comméndant : sed ipsi in nobis nosmetípsos metiéntes, et comparántes nosmetípsos nobis.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i — Cap. 12, 1-11

SI gloriári opórtet (non éxpedit quidem) véniam autem ad visiónes, et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit :) raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio hujúsmodi hóminem, (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit :) quóniam raptus est in paradísum : et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua,

Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

PRO hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens : veritátem enim dicam : parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me : et dixit mihi : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus in infirmitáte perfícitur.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

LIbénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo : Cum enim infírmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coëgístis. Ego enim a vobis débui commendári : nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apóstoli : tamétsi nihil sum.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i Cap. 13, 1-13

ECce tértio hoc vénio ad vos : In ore duórum vel trium téstium stabit omne verbum. Prædíxi, et prædíco, ut præsens, et nunc absens iis, qui ante peccavérunt, et céteris ómnibus, quóniam si vénero íterum, non parcam. An experiméntum quǽritis ejus, qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non infirmátur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifíxus est ex infirmitáte : sed vivit ex virtúte Dei. Nam et nos infírmi sumus

in illo : sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

℟. Misericórdiam et judícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

Vosmetípsos tentáte si estis in fide : ipsi vos probáte. An non cognóscitis vosmetípsos, quia Christus Jesus in vobis est? nisi forte réprobi estis. Spero autem quod cognoscétis, quia nos non sumus réprobi. Orámus autem Deum ut nihil mali faciátis, non ut nos probáti appareámus, sed ut vos quod bonum est faciátis : nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid advérsus veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infírmi sumus, vos autem poténtes estis. Hoc et orámus vestram consummatiónem.

℟. Dómine, exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

Ideo hæc absens scribo, ut non præsens dúrius agam secúndum potestátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, et non in destructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, et Deus pacis et dilectiónis erit vobíscum. Salutáte ínvicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Velóciter exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória Patri. Tu.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus usque in sǽculum.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice : atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOMINICA III
POST EPIPHANIAM

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas

Lectio i Cap. 1, 1-14

PAulus Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, et Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis : et qui mecum sunt omnes fratres, ecclésiis Galátiæ. Grátia vobis, et pax a Deo Patre, et Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsénti sǽculo nequam, secúndum voluntátem Dei et Patris nostri, cui est glória in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserére.

Lectio ii

MIror quod sic tam cito transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi in áliud Evangélium : quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos contúrbant, et volunt convértere Evangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de cælo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædíximus, et nunc íterum dico : Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepístis, anáthema sit. Modo enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. — Quia.

Lectio iii

NOtum enim vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem : neque enim ego ab hómine accépi illud, ne-

que dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo : quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántius æmulátor exsístens paternárum meárum traditiónum.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. — Propter. Glória Patri. Propter.

In II Nocturno

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi in Epístolam ad Gálatas

Præfatio, tom. 4

Lectio iv

CAusa, propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est : ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cum enim prædicáta eis esset Evangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen tenéntes ipsum grátiæ benefícium, et adhuc voléntes esse sub onéribus legis, quæ Dóminus Deus imposúerat non justítiæ serviéntibus, sed peccáto, justam scílicet legem injústis homínibus dando ad demonstránda peccáta eórum, non auferénda. Non enim aufert peccáta, nisi grátia fídei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. — Adimplébis.

Lectio v

SUB hac ergo grátia jam Gálatas constitútos illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseverántes nihil eis prodésse Evangélium, nisi circumcideréntur, et céteras carnáles Judáici ritus observatiónes subírent. Et ídeo Paulum Apóstolum suspéctum habére cœperant, a quo illis Evangélium prædicátum erat, tamquam non tenéntem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui gentes cogébant judaizáre.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. — Et.

Lectio vi

TAlis quidem quæstio est et in Epístola ad Romános : verúmtamen vidétur áliquid interésse, quod ibi contentiónem ipsam dírimit, litémque compónit, quæ inter eos, qui ex Judǽis, et eos, qui ex géntibus credíderant, orta erat : cum illi tamquam ex méritis óperum legis, sibi rédditum Evangélii prǽmium arbitraréntur, quod prǽmium incircumcísis tamquam imméritis nolébant dari : illi contra Judǽis se præférre gestírent, tamquam interfectóribus Dómini. In hac vero epístola ad eos scribit, qui jam commóti erant auctoritáte illórum, qui ex Judǽis erant, et ad observatiónes legis cogébant.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. — Orbis. Glória Patri. Orbis.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii — Cap. 8, 1-13

IN illo témpore : Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ : et ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 8 Matthæi

E monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus : necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit : secúndo, puer centuriónis : tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum : quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti : quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. — Deus.

Lectio viii

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, po-

tes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum tétigit eum, dicens : Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis : Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre : Dóminus jungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum est, et legéndum, Volo mundáre : sed separátim, ut primum dicat, Volo; deínde ímperet, Mundáre.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus, Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

Et ait illi Jesus : Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem : primum propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut, qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent : si créderent, salvaréntur; si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infríngere.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum descendísset Jesus * de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre : et exténdens manum, tétigit eum, dicens : Volo, mundáre.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice : atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * si vis, potes me mundáre : et ait Jesus : Volo, mundáre.

FERIA SECUNDA

De Epístola ad Gálatas

Lectio i — Cap. 3, 1-14

O Insensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscríptus est, in vobis crucifíxus? Hoc solum a vobis volo díscere : Ex opéribus legis Spíritum accepístis, an ex audítu fídei? Sic stulti estis, ut cum spíritu cœpéritis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo tríbuit vobis Spíritum, et operátur virtútes in vobis : ex opéribus legis, an ex audítu fídei? Sicut scriptum est : Abraham crédidit Deo, et reputátum est illi ad justítiam.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. — Quam abscondísti.

Lectio ii

COgnóscite ergo, quia qui ex fide sunt, ii sunt fílii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ : Quia benedicéntur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúmque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim : Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis ut fáciat ea.

℟. Adjútor meus esto, Deus : * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. — Ne.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Ne.

Lectio iii

QUóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum : quia scriptum est : Maledíctus omnis qui pendet in ligno : ut in géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur

ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. — Semper laus ejus in ore meo. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

De Epístola ad Gálatas

Lectio i Cap. 5, 1-17

STate, et nolíte íterum jugo servitútis continéri. Ecce ego Paulus dico vobis : quóniam si circumcidámini, Christus vobis nihil próderit. Testíficor autem rursus omni hómini circumcidénti se, quóniam débitor est univérsæ legis faciéndæ. Evacuáti estis a Christo, qui in lege justificámini : a grátia excidístis. Nos enim spíritu ex fide, spem justítiæ exspectámus.

℟. Áuribus pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii

NAM in Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium : sed fides, quæ per caritátem operátur. Currebátis bene : qui vos impedívit veritáti non obedíre? Persuásio hæc non est ex eo, qui vocat vos. Módicum ferméntum totam massam corrúmpit. Ego confído in vobis in Dómino, quod nihil áliud sapiétis : qui autem contúrbat vos, portábit judícium, quicúmque est ille.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

EGO autem, fratres, si circumcisiónem adhuc prǽdico : quid adhuc persecutiónem pátior? Ergo evacuátum est scándalum crucis. Utinam et abscindántur qui vos contúrbant. Vos enim in libertátem vocáti estis, fratres : tantum ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per caritátem Spíritus servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur : Díliges próximum tuum sicut teípsum. Quod si ínvicem mordétis, et coméditis : vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem : Spíritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spí-

ritum : spíritus autem advérsus carnem : hæc enim sibi ínvicem adversántur : ut non quæcúmque vultis, illa faciátis.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios

Lectio i Cap. 1, 1-14

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis, qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in caritáte.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

QUI prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum : secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia, et prudéntia : ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cælis, et quæ in terra sunt, in ipso.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantábo.

Lectio iii

IN quo étiam et nos sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum ejus, qui operátur ómnia secúndum consílium voluntátis suæ : ut simus

in laudem glóriæ ejus nos, qui ante sperávimus in Christo : In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis (Evangélium salútis vestræ) in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est pignus hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor, et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

De Epístola ad Ephésios

Lectio i Cap. 4, 1-15

OBsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. — Et.

Lectio ii

UNicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit : Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem : dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii

ET ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædifica-

tiónem córporis Christi : donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi : ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola ad Ephésios

Lectio i **Cap. 5, 1-14**

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos : aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet : sed magis gratiárum áctio.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

Hoc enim scitóte intelligéntes : quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi, et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis : propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ : nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte : probán-

tes quid sit beneplácitum Deo : et nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis, turpe est et dícere. Omnia autem, quæ arguúntur, a lúmine manifestántur : omne enim, quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit : Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illumninábit te Christus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

De Epístola ad Ephésios

Lectio i Cap. 6, 1-13

FIlii, obedíte paréntibus vestris in Dómino : hoc enim justum est. Honóra patrem tuum, et matrem tuam. Quod est mandátum primum in promissióne : ut bene sit tibi, et sis longǽvus super terram. Et vos, patres, nolíte ad iracúndiam provocáre fílios vestros : sed educáte illos in disciplína, et correptióne Dómini.

℟. Misericórdiam et judícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

SErvi, obedíte dóminis carnálibus cum timóre et tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo : non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bona voluntáte serviéntes, sicut Dómino, et non homínibus : sciéntes quóniam unusquísque quodcúmque fécerit bonum, hoc recípiet a Dómino, sive servus, sive liber. Et vos, dómini, éadem fácite illis, remitténtes minas : sciéntes quia et illórum, et vester Dóminus est in cælis : et personárum accéptio non est apud eum.

℟. Dómine, exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

DE cétero, fratres, confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus.

Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem : sed advérsus príncipes, et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare.

℟. Velóciter exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei : *Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória Patri. Tu.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus usque in sǽculum.

Oratio

DEus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere : da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

DOMINICA IV
POST EPIPHANIAM
Semiduples

In I Nocturno

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses

Lectio i Cap. 1, 1-18

PAulus, et Timótheus servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philíppis, cum epíscopis et diacónibus. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Evangélio Christi a prima die usque nunc. Confídens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentíre pro ómnibus vobis : eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne, et confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserére.

Lectio ii

TEstis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro ut cáritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu : ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam et laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad proféctum venérunt Evangélii : ita ut víncula mea manifésta fíerent in Christo in omni prætório, et in céteris ómnibus, et plures e frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántius audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. — Quia.

Lectio iii

QUidam quidem et propter invídiam et contentiónem : quidam autem et propter bonam voluntátem Christum prædicant : quidam ex caritáte, sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentióne Christum annúntiant non sincére, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem, Christus annuntiétur : et in hoc gáudeo, sed et gaudébo.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. — Propter. Glória Patri. Propter.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lectio iv Lib. 4, cap. 30

Eplémus refectiónibus corpus, ne extenuátum defíciat; extenuámus abstinéntia, ne nos replétum premat : vegetámus hoc mótibus, ne situ immobilitátis intéreat; sed cítius hoc col-

locándo sístimus, ne ipsa sua vegetatióne succúmbat : adjuméntis hoc véstium tégimus, ne frigus intérimat; et quæsíta adjuménta projícimus, ne calor exúrat. Tot ígitur diversitátibus occurréntes, quid ágimus, nisi corruptibilitáti servímus, ut saltem multiplícitas impénsi obséquii corpus sustíneat, quod anxíetas infírmæ mutabilitátis gravat?

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. — Adimplébis.

Lectio v

Unde bene per Paulum dícitur : Vanitáti enim subjécta est creatúra non volens, sed propter eum qui subjécit eam in spe : quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Vanitáti quippe creatúra non volens súbditur : quia homo, qui ingénitæ constántiæ statum volens deséruit, pressus justæ mortalitátis póndere, nolens mutabilitátis suæ corruptióni servit. Sed creatúra hæc tunc a servitúte corruptiónis erípitur, cum ad filiórum Dei glóriam incorrúpta resurgéndo sublevátur.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. — Et.

Lectio vi

Hic ítaque elécti moléstia vincti sunt, quia adhuc corruptiónis suæ pœna deprimúntur : sed cum corruptíbili carne exúimur, quasi ab his, quibus nunc astríngimur, moléstiæ vínculis relaxámur. Præsentári namque jam Deo cúpimus, sed adhuc mortális córporis obligatióne præpedímur. Jure ergo vincti dícimur, quia adhuc incéssum nostri desidérii ad Deum líberum non habémus. Unde bene Paulus, ætérna desíderans, sed tamen adhuc corruptiónis suæ sárcinam portans, vinctus clamat : Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dissólvi enim non quǽreret, nisi se proculdúbio vinctum vidéret.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. — Orbis. Glória Patri. Orbis.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 8, 23-27

IN illo témpore : Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus : ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 8 Matthæi

Uintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralýticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralýticus est puer centuriónis.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. — Deus.

Lectio viii

IPse vero dormiébat : et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes : Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur; et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intellígimus quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem : non erróre hæreticórum qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus, Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

POrro hómines miráti sunt, dicéntes : Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ, et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur, fuísse discípulos : respondémus, recte hómines appellátos, qui necdum

nóverant poténtiam Salvatóris. Te Deum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Ascendénte Jesu * in navículam, ecce motus magnus factus est in mari : et suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes : Dómine, salva nos, perímus.

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere : da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * salva nos, perímus : ímpera, et fac, Deus, tranquillitátem.

FERIA SECUNDA

De Epístola ad Philippénses

Lectio i Cap. 4, 1-10

Itaque, fratres mei caríssimi et desideratíssimi, gáudium meum, et coróna mea : sic state in Dómino, caríssimi : Evódiam rogo, et Sýntychen déprecor idípsum sápere in Dómino. Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. — Quam abscondísti.

Lectio ii

Gaudéte in Dómino semper : íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus prope est. Nihil sollíciti sitis : sed in omni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras in Christo Jesu.

℟. Adjútor meus esto, Deus : * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. — Ne.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Ne.

Lectio iii

De cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. Quæ et didicístis, et accepístis, et audístis, et vidístis in me, hæc ágite : et Deus pacis erit vobíscum. Gavísus sum autem in Dómino veheménter, quóniam tandem aliquándo refloruístis pro me sentíre, sicut et sentiebátis : occupáti autem erátis.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. — Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Lectio i Cap. 1, 1-18

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater : eis, qui sunt Colóssis, sanctis et fidélibus frátribus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo, et Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orántes : audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes propter spem, quæ repósita est vobis in cælis : quam audístis in verbo veritátis Evangélii : quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat, et crescit sicut in vobis, ex ea die, qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epáphra caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis minister Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Áuribus pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii

Ideo et nos, ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes ut impleámini agnitióne voluntátis ejus in omni sapiéntia et intelléctu spiritáli : ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes : in omni ópere bono fructificántes, et cre-

scéntes in sciéntia Dei : in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus in omni patiéntia, et longanimitáte cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

QUI erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum : qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ : quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília, et invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes : ómnia per ipsum, et in ipso creáta sunt : et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

De Epístola ad Colossénses

Lectio i

Cap. 3, 12-25; 4, 1-2

INdúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estóte.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

VErbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docén-

tes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum. Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, et nolíte amári esse ad illas. Fílii, obedíte paréntibus per ómnia : hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantábo.

Lectio iii

SErvi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, et non homínibus : sciéntes quod a Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id, quod iníque gessit : et non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est et æquum, servis præstáte : sciéntes quod et vos Dóminum habétis in cælo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor, et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses

Lectio i Cap. 1, 1-10

PAulus, et Silvánus, et Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis et pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, et labóris, et caritátis, et sustinéntiæ spei Dó-

mini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum : sciéntes, fratres, dilécti a Deo, electiónem vestram : quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu Sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. — Et éripe.

Lectio ii

ET vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritus Sancti : ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, et in Achája. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia, et in Achája, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant, qualem intróitum habuérimus ad vos : et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et exspectáre Fílium ejus de cælis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii Cap. 2, 1-6

NAM ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit : sed ante passi, et contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium : ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis : neque in occasióne avarítiæ : Deus testis est : nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola prima ad Thessalonicénses

Lectio i — Cap. 4, 1-11

De cétero ergo, fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo opórteat vos ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra : ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre : non in passióne desidérii, sicut et gentes, quæ ignórant Deum.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

Et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum : quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum : qui étiam dedit Spíritum suum Sanctum in nobis.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

De caritáte autem fraternitátis non necésse habémus scríbere vobis : ipsi enim vos a Deo didicístis, ut diligátis ínvicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis, ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis : et

ut honéste ambulétis ad eos qui foris sunt : et nullíus áliquid desiderétis.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses

Lectio i Cap. 1, 1-12

Paulus, et Silvánus, et Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, et abúndat cáritas uniuscujúsque vestrum in ínvicem : ita ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis Dei, pro patiéntia vestra, et fide, et in ómnibus persecutiónibus vestris, et tribulatiónibus, quas sustinétis in exémplum justi judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo et patímini.

℟. Misericórdiam et judícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

Si tamen justum est apud Deum retribúere tribulatiónem iis, qui vos tríbulant : et vobis, qui tribulámini, réquiem nobíscum in revelatióne Dómini Jesu de cælo cum Angelis virtútis ejus, in flamma ignis dantis vindíctam iis, qui non novérunt Deum, et qui non obédiunt Evangélio Dómini nostri Jesu Christi. Qui pœnas dabunt in intéritu ætérnas a fácie Dómini, et a glória virtútis ejus : cum vénerit glorificári in sanctis suis, et admirábilis fíeri in ómnibus, qui credidérunt, quia créditum est testimónium nostrum super vos in die illo. In quo étiam orámus semper pro vobis : ut dignétur vos vocatióne sua Deus noster, et ímpleat omnem voluntátem bonitátis, et opus fídei in virtúte, ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo, secúndum grátiam Dei nostri, et Dómini Jesu Christi.

℟. Dómine, exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii Cap. 2, 1-4

ROgámus autem vos, fratres, per advéntum Dómini nostri Jesu Christi, et nostræ congregatiónis in ipsum : ut non cito moveámini a vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo : quóniam nisi vénerit discéssio primum, et revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditiónis, qui adversátur, et extóllitur supra omne, quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat osténdens se tamquam sit Deus.

℟. Velóciter exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória. Tu.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus usque in sǽculum.

Oratio

FAmíliam tuam, quǽsumus, Dómine, contínua pietáte custódi : ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

DOMINICA V POST EPIPHANIAM

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i Cap. 1, 1-16

Aulus Apóstolus Jesu Christi secúndum impérium Dei Salvatóris nostri, et Christi Jesu spei nostræ : Timótheo dilécto fílio in fide. Grátia, misericórdia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanéres Ephesi, cum irem in Macedóniam, ut denun-

tiáres quibúsdam ne áliter docérent, neque inténderent fábulis, et genealógiis interminátis : quæ quæstiónes præstant magis quam ædificatiónem Dei, quæ est in fide.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserére.

Lectio ii

Finis autem præcépti est cáritas de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérsi sunt in vanilóquium, voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affírmant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legítime utátur : sciens hoc quia lex justo non est pósita, sed injústis, et non súbditis, ímpiis et peccatóribus, scelerátis et contaminátis, parricídis et matricídis, homicídis, fornicáriis, masculórum concubitóribus, plagiáriis, mendácibus et perjúris, et si quid áliud sanæ doctrínæ adversátur, quæ est secúndum Evangélium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. — Quia.

Lectio iii

Grátias ago ei, qui me confortávit Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério : qui prius blasphémus fui, et persecútor, et contumeliósus : sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide et dilectióne, quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus : quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeo misericórdiam consecútus sum : ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam ad informatiónem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ,

et cálicis mei. — Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. Glória. Propter.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

De verbis Apostoli, Sermo 8 sub initio

Lectio iv

HUmánus sermo, et omni acceptióne dignus, quia Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. Atténde Evangélium : venit enim Fílius hóminis quǽrere, et salváre, quod períerat. Si homo non periísset, Fílius hóminis non venísset. Ergo períerat homo : venit Deus homo, et invéntus est homo. Períerat homo per líberam voluntátem : venit Deus homo per grátiam liberatrícem.

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. — Adimplébis.

Lectio v

QUæris, quid váleat ad malum líberum arbítrium? Récole hóminem peccántem. Quæris, quid váleat ad auxílium Deus et homo? Atténde in eo grátiam liberántem. Nusquam pótuit sic osténdi, quantum váleat volúntas hóminis usurpáta per supérbiam, ad uténdum sine adjutório Dei : malum non pótuit plus, et maniféstius éxprimi, quam in hómine primo. Ecce perit primus homo, et ubi esset, nisi venísset secúndus homo? quia et ille homo, ídeo et iste homo; et ídeo humánus sermo.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. — Et.

Lectio vi

PRorsus nusquam sic appáret benígnitas grátiæ, et liberálitas omnipoténtiæ Dei, quam in hómine mediatóre Dei et hóminum, hómine Christo Jesu. Quid enim dícimus, fratres mei? In fide cathólica nutrítis loquor, vel in pacem cathólicam lucrátis. Nóvimus et tenémus, mediatórem Dei et hóminum, hóminem Christum Jesum, in quantum homo erat, ejus esse natúræ, cujus et nos sumus. Non enim altérius natúræ caro nostra, et caro illíus : nec altérius natúræ ánima nostra, et ánima illíus. Hanc suscépit

natúram, quam salvándam esse judicávit.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. — Orbis. Glória Patri. Orbis.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 13, 24-30

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber Quæst. Evang. in Matth. cap. 11, tom. 4

CUM negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quǽritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes cathólici? Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. — Deus.

Lectio viii

SED quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus, Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

IN illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat : áliud sagéna, quæ uníus fídei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc interest, quod hærétici falsa credunt : illi autem, vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dómine, * nonne bonum semen semináti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? et ait illis : Hoc fecit inimícus homo.

Oratio

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi : ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Collígite * primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum : tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA

De Epístola prima ad Timótheum

Cap. 3, 1-16; 4, 1

Lectio i

FIdélis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum : non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum : fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. — Quam abscondísti.

Lectio ii

DIáconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes : habéntes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primum : et sic minístrent, nullum crimen habéntes. Mulíeres simíliter pudícas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. Diáconi sint uníus uxóris viri : qui fíliis suis bene præsint, et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. Adjútor meus esto, Deus : * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. — Ne.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Ne.

Lectio iii

HÆC tibi scribo, sperans me ad te veníre cito. Si autem tardávero, ut scias quómodo opórteat te in domo Dei conversári, quæ est Ecclésia Dei vivi, colúmna et firmaméntum veritátis. Et maniféste magnum est pietátis sacraméntum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est Géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória. Spíritus autem maniféste dicit, quia in novíssimis tempóribus discédent quidam a fide, attendéntes spirítibus erróris, et doctrínis dæmoniórum.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. — Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i — Cap. 1, 1-13

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, secúndum promissiónem vitæ, quæ est in Christo Jesu : Timótheo caríssimo fílio, grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui sérvio a progenitóribus in consciéntia pura, quod si-

ne intermissióne hábeam tui memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die desíderans te vidére, memor lacrimárum tuárum, ut gáudio ímplear, recordatiónem accípiens ejus fídei, quæ est in te non ficta, quæ et habitávit primum in ávia tua Lóide, et matre tua Euníce, certus sum autem quod et in te.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii

PRopter quam causam admóneo te ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris : sed virtútis, et dilectiónis, et sobrietátis. Noli ítaque erubéscere testimónium Dómini nostri, neque me vinctum ejus : sed collabóra Evangélio secúndum virtútem Dei : qui nos liberávit, et vocávit vocatióne sua sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum propósitum suum, et grátiam, quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora sæculária.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

MAnifestáta est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam, et incorruptiónem per Evangélium : in quo pósitus sum ego prædicátor, et Apóstolus, et magíster géntium. Ob quam causam étiam hæc pátior, sed non confúndor. Scio enim cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti in fide, et in dilectióne in Christo Jesu.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

De Epístola secúnda ad Timótheum

Lectio i — Cap. 3, 1-13

HOC autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa : erunt hómines seípsos amántes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelésti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, et voluptátum amatóres magis quam Dei : habéntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

EX his enim sunt, qui pénetrant domos, et captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis : semper discéntes, et numquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes, et Mambres restitérunt Móysi : ita et hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem, sed ultra non profícient : insipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut et illórum fuit.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantábo.

Lectio iii

TU autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes : quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, et Lystris : quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines et seductóres profícient in pejus, errántes, et in errórem mitténtes.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor, et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Lectio i   Cap. 1, 1-15

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi secúndum fidem electórum Dei, et agnitiónem veritátis, quæ secúndum pietátem est in spem vitæ ætérnæ, quam promísit qui non mentítur, Deus, ante témpora sæculária : manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne, quæ crédita est mihi secúndum præcéptum Salvatóris nostri Dei : Tito dilécto fílio secúndum commúnem fidem, grátia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Salvatóre nostro.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. — Et.

Lectio ii

HUjus rei grátia relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt córrigas, et constítuas per civitátes presbýteros, sicut et ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est, uníus uxóris vir, fílios habens fidéles, non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii

SUnt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta : Creténses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam íncrepa illos

dure, ut sani sint in fide, non intendéntes Judáicis fábulis, et mandátis hóminum aversántium se a veritáte. Omnia munda mundis : coinquinátis autem et infidélibus nihil est mundum.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola ad Titum

Cap. 2, 15; 3, 1-11

Lectio i

HÆC lóquere, et exhortáre, et árgue cum omni império. Nemo te contémnat. Admone illos princípibus et potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse : néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

ERámus enim aliquándo et nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis et voluptátibus váriis, in malítia et invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. Cum autem benígnitas, et humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei : non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum : ut justificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

FIdélis sermo est : et de his volo te confirmáre : ut curent bonis opéribus præésse qui credunt Deo. Hæc sunt bona, et utília homínibus. Stultas autem

quæstiónes, et genealógias, et contentiónes, et pugnas legis devíta. Sunt enim inútiles et vanæ. Hæréticum hóminem post unam, et secúndam correptiónem devíta : sciens quia subvérsus est, qui ejúsmodi est, et delínquit, cum sit próprio judício condemnátus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philémonem

Lectio i — Vers. 1-19

PAulus vinctus Christi Jesu, et Timótheus frater : Philémoni dilécto, et adjutóri nostro, et Appiæ soróri caríssimæ, et Archíppo commilitóni nostro, et Ecclésiæ quæ in domo tua est. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens caritátem tuam, et fidem, quam habes in Dómino Jesu, et in omnes sanctos : ut communicátio fídei tuæ évidens fiat in agnitióne omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

℟. Misericórdiam et judícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

GAudium enim magnum hábui, et consolatiónem in caritáte tua : quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperándi tibi quod ad rem pértinet : propter caritátem magis óbsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi : Obsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem et mihi, et tibi útilis, quem remísi tibi.

℟. Dómine, exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

TU autem illum, ut mea víscera, súscipe : quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii : sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium. Fórsitan enim ídeo discéssit ad horam a te, ut ætérnum illum recíperes : jam non ut servum, sed pro servo caríssimum fratrem, máxime mihi : quanto autem magis tibi et in carne et in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me : si autem áliquid nócuit tibi, aut debet : hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi mea manu.

℟. Velóciter exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória Patri. Tu.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus usque in sæculum.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

DOMINICA VI
POST EPIPHANIAM

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Lectio i Cap. 1, 1-14

Ultifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime, diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula : qui cum sit splendor glóriæ, et figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis : tanto mélior Angelis effectus, quanto differéntius præ illis nomen hereditávit.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre

tuo corrípias me : * Miseréré mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserére.

Lectio ii

CUI enim dixit aliquándo Angelórum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum : Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum íterum introdúcit primogénitum in orbem terræ, dicit : Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos suos spíritus, et minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem : Thronus tuus, Deus, in sǽculum sǽculi : virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exsultatiónis præ partícipibus tuis.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. — Quia.

Lectio iii

ET : Tu in princípio, Dómine, terram fundásti : et ópera mánuum tuárum sunt cæli. Ipsi períbunt, tu autem permanébis, et omnes ut vestiméntum veteráscent : et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo : Sede a dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Nonne omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápient salútis?

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. — Propter. Glória Patri. Propter.

In II Nocturno

Sermo sancti Athanásii Epíscopi

Oratio 2 contra Arianos, post medium

Lectio iv

SI persónam, rem, tempus apostólici dicti cognóscerent hærétici, numquam humána in Deitátem transferéntes, tam ímpie et stulte advérsus Christum sese habuíssent. Id intuéri licébit, si inítium lectiónis dé-

nuo repetítum prope excípias. Dicit enim Apóstolus : Multifáriam, multísque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas : últimis autem diébus locútus est nobis in Fílio. Atque ita paulo post dicit : Perfécta ab eo nostrórum peccatórum purificatióne, ipsum sedére ad déxteram majestátis in excélsis, tanto meliórem Angelis factum, quanto præstántius nomen præ illis sortítus est. De eo ígitur témpore, quo nobis per Fílium locútus est, cum peccatórum purgátio fíeret, apostólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis locútus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophétas, idque in últimis diébus?

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. — Adimplébis.

Lectio v

DEínde cum narrátio institúta esset de humána Verbi dispensatióne, deque últimis tempóribus : consequénter commemorávit, Deum neque superióribus ætátibus tacuísse, sed locútum esse per Prophétas : et postquam Prophétæ suo offício perfúncti sunt, et lex per Angelos pronuntiáta est, et Fílius étiam ad nos descéndit, et ad ministrándum accéssit; tunc demum necessário subíntulit : Tanto mélior Angelis factus : osténdere volens, quanto Fílius præ servo excéllit, tanto functióne officióque servórum, Fílii administratiónem meliórem fuísse.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. — Et.

Lectio vi

FUnctiónem ígitur discérnens Apóstolus, tum véterem, tum novam, magna dicéndi libertáte útitur, ad Judǽos scribens et loquens. Propter hoc ígitur non in univérsum ex própria comparatiónis ratióne dixit, quod major aut honorátior esset : ne quis quasi de ejúsdem géneris, et cum eo commúnibus rebus hæc verba intellígeret : sed ídeo meliórem illum dixit, ut discrímen natúræ Fílii ad res creátas indicáret.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis

terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. — Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. Glória Patri. Orbis.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 13, 31-35

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 2 Comment. in cap. 13 Matthæi

REgnum cælórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judǽos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, et in corde suo.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. — Deus.

Lectio viii

QUis est iste, qui séminat, nisi sensus noster et ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pulluláre? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prǽdicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum : et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SED illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant : sed totum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquǽque requiéscit. Te Deum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Símile est * regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Oratio

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Símile est * regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

FERIA SECUNDA

De Epístola ad Hebrǽos

Lectio i Cap. 3, 1-8

UNde, fratres sancti, vocatiónis cæléstis partícipes, consideráte apóstolum et pontíficem confessiónis nostræ Jesum : qui fidélis est ei, qui fecit illum, sicut et Móyses, in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo : qui autem ómnia creávit, Deus est.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. — Quam abscondísti.

Lectio ii

ET Móyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tamquam fámulus, in testimónium eórum, quæ dicénda erant : Christus vero tamquam fílius in domo sua : quæ domus sumus nos, si fidúciam, et glóriam spei usque ad finem firmam retineámus. Quaprópter sicut dicit Spíritus Sanctus : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto.

℟. Adjútor meus esto, Deus : * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. — Ne.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Ne.

Lectio iii   Cap. 3, 12-16

VIdéte, fratres, ne forte sit in áliquo vestrum cor malum incredulitátis, discedéndi a Deo vivo : sed adhortámini vosmetípsos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Partícipes enim Christi effécti sumus : si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineámus. Dum dícitur : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes exacerbavérunt : sed non univérsi qui profécti sunt ex Ægýpto per Móysen.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur. — Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

De Epístola ad Hebrǽos

Lectio i   Cap. 4, 1-12

TImeámus ergo, ne forte relícta pollicitatióne introeúndi in réquiem ejus, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim et nobis nuntiátum est, quemádmodum et illis. Sed non prófuit illis sermo audítus, non admístus fídei ex iis, quæ audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui credídimus : quemádmodum dixit : Sicut jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam : et quidem opéribus ab institutióne mundi perféctis.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me :

Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii

DIxit enim in quodam loco de die séptima sic : Et requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis. Et in isto rursum : Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, et ii, quibus prióribus annuntiátum est, non introiérunt propter incredulitátem : íterum términat diem quemdam, Hódie, in David dicéndo, post tantum témporis, sicut supra dictum est : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

NAM si eis Jesus réquiem præstitísset, numquam de ália loquerétur, posthac, die. Itaque relínquitur sabbatísmus pópulo Dei. Qui enim ingréssus est in réquiem ejus : étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinémus ergo íngredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti : et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

De Epístola ad Hebrǽos

Lectio i — Cap. 6, 1-10

QUaprópter intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis, et fídei ad Deum, baptísmatum doctrínæ, impositiónis quoque mánuum, ac resurrectiónis mortuórum, et judícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

IMpossíbile est enim eos, qui semel sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cæléste, et partícipes facti sunt Spíritus Sancti, gustavérunt nihilóminus bonum Dei verbum, virtutésque sǽculi ventúri, et prolápsi sunt; rursus renovári ad pœniténtiam, rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, et osténtui habéntes.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantábo.

Lectio iii

TErra enim sæpe veniéntem super se bibens imbrem, et génerans herbam opportúnam illis, a quibus cólitur : áccipit benedictiónem a Deo. Próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, et maledícto próxima : cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra, et vicinióra salúti : tamétsi ita lóquimur. Non enim injústus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, et dilectiónis, quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, et ministrátis.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor, et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

De Epístola ad Hebrǽos

Lectio i — Cap. 7, 1-12

HIC enim Melchísedech, rex Salem, sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ regrésso a cæde regum, et benedíxit ei : cui et décimas ómnium divísit Abraham : primum quidem qui interpretátur rex justítiæ : deínde autem et rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealógia, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. — Et.

Lectio ii

INtuémini autem quantus sit hic, cui et décimas dedit de præcípuis

Abraham patriárcha. Et quidem de filiis Levi sacerdótium accipiéntes, mandátum habent décimas súmere a pópulo secúndum legem, id est a frátribus suis : quamquam et ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autem generátio non annumerátur in eis, décimas sumpsit ab Abraham, et hunc, qui habébat repromissiónes, benedíxit.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii

SIne ulla autem contradictióne, quod minus est, a melióre benedícitur. Et hic quidem décimas moriéntes hómines accípiunt : ibi autem contestátur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham, et Levi, qui décimas accépit, decimátus est : adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedech. Si ergo consummátio per sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit), quid adhuc necessárium fuit secúndum órdinem Melchísedech álium súrgere sacerdótem, et non secúndum órdinem Aaron dici? Transláto enim sacerdótio, necésse est ut et legis translátio fiat.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola ad Hebræos

Lectio i — Cap 11, 1-10

EST autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sǽcula verbo Dei : ut ex invisibílibus visibília fíerent. Fide plúrimam hóstiam Abel, quam Cain, óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo, et per illam defúnctus adhuc lóquitur.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum :

* Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

FIde Henoch translátus est ne vidéret mortem, et non inveniebátur : quia tránstulit illum Deus : ante translatiónem enim testimónium hábuit placuísse Deo. Sine fide autem impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum quia est, et inquiréntibus se remunerátor sit. Fide Noë, respónso accépto de iis, quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salútem domus suæ, per quam damnávit mundum : et justítiæ, quæ per fidem est, heres est institútus.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

FIde qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem : et éxiit, nésciens quo iret. Fide demorátus est in terra repromissiónis, tamquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac et Jacob, coherédibus repromissiónis ejúsdem. Exspectábat enim fundaménta habéntem civitátem : cujus ártifex et cónditor Deus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

De Epístola ad Hebræos

Lectio i Cap. 13, 1-12

CAritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivísci : per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tamquam simul vincti : et laborántium, tamquam et ipsi in córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, et thorus immaculátus. Fornicatóres enim, et adúlteros judicábit Deus.

℟. Misericórdiam et judícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me.

℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

SInt mores sine avarítia, conténti præséntibus : ipse enim dixit : Non te déseram, neque derelínquam. Ita ut confidénter dicámus : Dóminus mihi adjútor : non timébo quid fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, et hódie : ipse et in sǽcula.

℟. Dómine, exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

DOctrínis váriis, et peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis : quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem qui tabernáculo deséerviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

℟. Velóciter exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória Patri. Tu.

SABBATO
ANTE SEPTUAGESIMAM
AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato. 312

Capitulum 1 Cor. 9, 24

FRatres : Nescítis quod ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite ut comprehendátis.

Hymnus

JAM sol recédit ígneus :
Tu, lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter cǽlites.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,

Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Dixit Dóminus * ad Adam : De ligno quod est in médio paradísi, ne cómedas : in qua hora coméderis, morte moriéris.

Oratio

PReces pópuli tui, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi : ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Et sic dicitur præcedens Versus hoc Sabbato, etiam si Vesperæ fuerint de Festo duplici I vel II classis.

Et deinceps non dicitur Allelúja, usque ad Sabbatum sanctum. Sed post Deus, in adjutórium, ubi dicebatur Allelúja, dicitur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

DOMINICA
IN SEPTUAGESIMA
II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Præoccupémus, et Hymnus Primo die, ut in Psalterio 37 : quæ etiam dicuntur in duabus Dominicis sequentibus.

In I Nocturno

Quando sequentes Lectiones I Nocturni reponuntur infra hebdomadam juxta Rubricas, dicuntur cum suis Responsoriis hic assignatis, omissis aliis secus recitandis. Quod item servatur quoties Lectiones I Nocturni alicujus Dominicæ infra hebdomadam sint reponendæ, etiam si cum Lectionibus infra hebdomadam positis conjungantur.

Incipit liber Génesis

Lectio i Cap. 1, 1-26

IN princípio creávit Deus cælum, et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abýssi : et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus : Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona : et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem : factúmque est véspere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus : Fiat firmaméntum in médio aquárum : et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firma-

méntum, Cælum : et factum est véspere et mane, dies secúndus.

℟. In princípio creávit Deus cælum et terram, et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. — Ad imáginem.

Lectio ii

DIxit vero Deus : Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum : et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram, congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait : Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies tértius. Dixit autem Deus : Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa et témpora, et dies et annos : ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna : lumináre majus, ut præésset diéi : et luminåre minus, ut præésset nocti : et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

℟. In princípio creávit Deus cælum et terram, et Spíritus Dei ferebátur super aquas : * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. — Et.

Lectio iii

DIxit étiam Deus : Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens : Créscite, et multi-

plicámini, et repléte aquas maris : avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus : Prodúcat terra ánimam vivéntem in género suo, juménta, et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in género suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait : Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram : et præsit píscibus maris, et volatílibus cæli, et béstiis, universǽque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra.

℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. — Et. Glória. Et.

In II Nocturno

Ex libro Enchirídii sancti Augustíni Epíscopi

Cap. 25, 26 et 27 tom. 3

Lectio iv

Mortis supplícium Dóminus hómini comminátus fúerat, si peccáret : sic eum múnerans líbero arbítrio, ut tamen régeret império, terréret exítio : atque in paradísi felicitáte, tamquam in umbra vitæ, unde justítia custodíta in melióra conscénderet, collocávit. Hinc post peccátum exsul efféctus, stirpem quoque suam, quam peccándo in se tamquam in radíce vitiáverat, pœna mortis et damnatióne obstrínxit : ut quidquid prolis ex illo, et simul damnáta, per quam peccáverat, cónjuge, per carnálem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna símilis retribúta est, nascerétur, tráheret originále peccátum, quo traherétur per errores doloresque divérsos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiatóribus et possessóribus et consórtibus suis, sine fine supplícium.

℟. Tulit Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis : * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. — Ut.

Lectio v

Sic per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, et per peccátum mors : et ita in omnes hó-

mines pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. Mundum quippe appellávit eo loco Apóstolus univérsum genus humánum. Ita ergo res se habébant. Jacébat in malis, vel étiam volvebátur, et de malis in mala præcipitabátur totíus humáni géneris massa damnáta : et adjúncta parti eórum, qui peccáverant, angelórum, luébat ímpiæ desertiónis digníssimas pœnas.

℟. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi : dixit vero Deus. — Faciámus.

Lectio vi

AD iram quippe Dei pértinet justam, quidquid cæca et indómita concupiscéntia fáciunt libénter mali, et quidquid maniféstis opertísque pœnis patiúntur invíti : non sane Creatóris desisténte bonitáte, et malis ángelis subministráre vitam, vivacémque poténtiam, (quæ subministrátio si auferátur, interíbunt) et hóminum, quamvis de propágine vitiáta damnatáque nascéntium, formáre sémina, et animáre, et ordináre membra per témporum ætátes, per locórum spátia vegetáre sensus, aliménta donáre. Mélius enim judicávit de malis bene fácere, quam mala nulla esse permíttere.

℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. — Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 20, 1-16

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 19 in Evang. post princ.

REgnum cælórum hómini patrifamílias símile dícitur, qui ad excoléndam víneam

suam operários condúcit. Quis vero patrisfamílias similitúdinem réctius tenet, quam Cónditor noster, qui regit quos cóndidit, et eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subjéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, universálem scílicet Ecclésiam, quæ ab Abel justo usque ad últimum eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot Sanctos prótulit, quasi tot pálmites misit.

℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio : * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. — In.

Lectio viii

HIC ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, mane, hora tértia, sexta, nona, et undécima operários condúcit : quia a mundi hujus inítio usque in finem ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non desístit. Mane étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noë : hora vero tértia a Noë usque ad Abraham : sexta quoque ad Abraham usque ad Móysen : nona autem a Móyse usque ad advéntum Dómini : undécima vero ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam et tarde veniéntes accepérunt.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum : * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, et índuit eum, et dixit. — Vidéte.

Lectio ix

AD erudiéndam ergo Dóminus plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere : quia et prius per Patres, et póstmodum per legis Doctóres et Prophétas, ad extrémum vero per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit : quamvis in quólibet módulo vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxstitit, hujus víneæ operárius fuit. Operátor ergo mane, hora tértia, sexta, et nona, antíquus ille et Hebráicus pópulus designátur : qui in eléctis suis ab ipso mundi

exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non déstitit in víneæ cultúra laboráre. Ad undécimam vero gentíles vocántur, quibus et dícitur : Quid hic statis tota die otiósi?

℟. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Et non dicitur Hymnus Te Deum in Officio de Tempore, usque ad Sabbatum post Cineres inclusive.

AD LAUDES

Ant. 1 Miserére † * mei, Deus, et a delícto meo munda me : quia tibi soli peccávi.

Psalmi de Domin. 2 loco. 48

2 Confitébor * tibi, quóniam exaudísti me.

3 Deus, Deus meus, † * ad te de luce vígilo, quia factus es adjútor meus.

4 Benedíctus es † * in firmaménto cæli, et laudábilis in sǽcula, Deus noster.

5 Laudáte † * Dóminum de cælis.

Capitulum 1 Cor. 9, 24

FRatres : Nescítis quod ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite ut comprehendátis.

Hymnus

ÆTérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute :
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Bened. Ant. Símile est * regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam, dicit Dóminus.

Oratio

PReces pópuli tui, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi : ut, qui juste pro peccátis nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Conventióne autem * facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam.

Psalmi 92 Dóminus regnávit et 99 Jubiláte 54, deinde 118 Beáti immaculáti et Retríbue, ut in Psalterio 55; qui dicuntur etiam in duabus Dominicis sequentibus. Ad absolutionem vero Capituli Lectio brevis Dóminus autem, ut item in Psalterio. 60

AD TERTIAM

Ant. Ite et vos * in víneam meam, et quod justum fúerit, dabo vobis.

Capitulum 1 Cor. 9, 24

FRatres : Nescítis quod ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite ut comprehendátis.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM

Ant. Quid hic statis * tota die otiósi? respondérunt, et dixérunt : Quia nemo nos condúxit.

Capitulum 1 Cor. 9, 25

OMnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet : et illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorrúptam.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum

tuum. In ætérnum. ℣. In sǽculum sǽculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM

Ant. Voca operários, * et redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

Capitulum 1 Cor. 10, 4-5

BIbébant autem de spiritáli, consequénte eos, petra : petra autem erat Christus : sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

℟. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica. 70

Capitulum Fratres, ut supra. 626

Hymnus

LUcis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári prǽcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cæléste pulset óstium :
Vitále tollat prǽmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dixit paterfamílias * operáriis suis : Quid hic statis tota die otiósi? At illi respondéntes dixérunt : Quia nemo nos condúxit. Ite et vos in víneam meam : et quod justum fúerit, dabo vobis.

Oratio

PReces pópuli tui, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi : ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

FERIA SECUNDA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 1, 27-31

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam : ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait : Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris, et volatílibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus : Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam : et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæli, et univérsis quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat : et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus.

℟. Dum deambuláret Dóminus in paradíso ad auram post merídiem, clamávit, et dixit : Adam, ubi es? Audívi, Dómine, vocem tuam, * Et abscóndi me. ℣. Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui, eo quod nudus essem. — Et.

Lectio ii Cap. 2, 1-10

Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat : et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo, et sanctificávit illum : quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cæli et terræ, quando creáta sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cælum et terram : Et omne virgúltum agri ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis priúsquam germináret : non enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat qui operarétur terram : Sed fons ascendébat e terra, írrigans univérsam superfíciem terræ.

℟. In sudóre vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam : cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos : * Sed spinas et tríbulos germinábit tibi. ℣. Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne

coméderes, maledícta terra in ópere tuo. — Sed.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Sed.

Lectio iii

FOrmávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio : in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve : lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísum, qui inde divíditur in quátuor cápita.

℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. — Et. Glória Patri. Et.

¶ In hac et sequentibus Feriis usque ad Sabbatum post Cineres inclusive, Psalmi ad Laudes, et Feria IV etiam tres ultimi ad Matutinum, dicuntur de 2 loco, atque inde etiam sumuntur Antiphonæ. Ad Primam autem additur quartus Psalmus, ut notatur in Psalterio.

Ad Magnif. Ant. Hi novíssimi * una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi, et æstus.

FERIA TERTIA

De libro Génesis

Lectio i   Cap. 2, 15-24

TUlit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur, et custodíret illum : præcepítque ei dicens : Ex omni ligno paradísi cómede : de ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas. In quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus : Non est bonum esse hóminem solum : faciámus ei adjutórium símile sibi.

℟. Tulit Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis : * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. — Ut.

Lectio ii

FOrmátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus ter-

ræ, et univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea : omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, et univérsa volatília cæli, et omnes béstias terræ : Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis ejus.

℟. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi : dixit vero Deus. — Faciámus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Faciámus.

Lectio iii

IMmísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam : cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem : et addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam : Hoc nunc, os ex óssibus meis, et caro de carne mea : hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quam ob rem relínquet homo patrem suum, et matrem, et adhærébit uxóri suæ : et erunt duo in carne una.

℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. — Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

Ad Magnif. Ant. Dixit autem paterfamílias : * Amíce, non fácio tibi injúriam : nonne ex denário convenísti mecum? tolle quod tuum est, et vade.

FERIA QUARTA

De libro Génesis

Lectio i — Cap. 3, 1-20

SED et serpens erat callídior cunctis animántibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, vóscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus : et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem

serpens ad mulíerem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum. Vidit ígitur múlier quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum.

℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio : * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. — In.

Lectio ii

CUmque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et, cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso : et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne comédere, comedísti? Dixítque Adam : Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quare hoc fecísti? Quæ respóndit : Serpens decépit me, et comédi.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum : * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, et índuit eum, et dixit. — Vidéte.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Vidéte.

Lectio iii

ET ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit : Multiplicábo ærúmnas tuas, et concéptus tuos :

in dolóre páries fílios, et sub viri potestáte eris, et ipse dominábitur tui. Adæ vero dixit : Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne comédederes, maledícta terra in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas et tríbulos germinábit tibi, et cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es : quia pulvis es, et in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ, Heva : eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

℟. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Ad Magnif. Ant. Tolle quod tuum est, * et vade; quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA QUINTA

De libro Génesis

Lectio i — Cap. 4, 1-16

Adam vero cognóvit uxórem suam Hevam : quæ concépit et péperit Cain, dicens : Posssédi hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agrícola. Factum est autem post multos dies ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, et de adípibus eórum : et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Cain vero, et ad múnera illíus non respéxit : iratúsque est Cain veheménter, et cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum : Quare irátus es? et cur cóncidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies : sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? sed sub te erit appetítus ejus, et tu domináberis illíus.

℟. In princípio creávit Deus cælum et terram, et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. — Ad imáginem.

Lectio ii

DIxítque Cain ad Abel fratrem suum : Egrediámur foras. Cumque essent in agro, consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum. Et ait Dóminus ad Cain : Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit : Néscio. Num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum : Quid fecísti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos : vagus et prófugus eris super terram.

℟. In princípio creávit Deus cælum et terram, et Spíritus Dei ferebátur super aquas : * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

DIxítque Cain ad Dóminum : Major est iníquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie a fácie terræ, et a fácie tua abscóndar, et ero vagus et prófugus in terra : omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus : Nequáquam ita fiet : sed omnis qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Cain a fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. — Et. Glória Patri. Et.

Ad Magnif. Ant. Non licet mihi, * quod volo, fácere? an óculus tuus nequam est? quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA SEXTA

De libro Génesis

Lectio i — Cap. 4, 17-26

COgnóvit autem Cain uxórem suam, quæ concépit, et péperit Henoch : et ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine fílii sui, Henoch. Porro Henoch génuit Irad, et Irad génuit Mavíael, et Mavíael génuit Mathúsael, et Mathú-

sael génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal : ipse fuit pater canéntium cíthara et órgano. Sella quoque génuit Tubálcain, qui fuit malleátor et faber in cuncta ópera æris et ferri. Soror vero Tubálcain, Noéma.

℟. Tulit Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis : * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. — Ut.

Lectio ii

DIxítque Lamech uxóribus suis Adæ et Sellæ : Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum : quóniam occídi virum in vulnus meum, et adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Cain, de Lamech vero septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam : et péperit fílium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens : Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídit Cain. Sed et Seth natus est fílius, quem vocávit Enos : iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi : dixit vero Deus. — Faciámus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Faciámus.

Lectio iii Cap. 5, 1-5

HIC est liber generatiónis Adam. In die, qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum et féminam creávit eos, et benedíxit illis : et vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis : et génuit ad imáginem et similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni : genuítque fílios et fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongénti trigínta, et mórtuus est.

℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam, quam

túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. — Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

Si Vesperæ sint de Feria, ad Magnificat dicitur ultima Antiphona ex præcedentibus Feriis prætermissa; alioquin, si omnes recitatæ fuerint, sumitur de Psalterio.

SABBATO

De libro Génesis

Lectio i — Cap. 5, 15-31

Vixit autem Maláleel sexagínta quinque annis, et génuit Jared. Et vixit Maláleel postquam génuit Jared, octingéntis trigínta annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingénti nonagínta quinque anni, et mórtuus est. Vixítque Jared centum sexagínta duóbus annis, et génuit Henoch. Et vixit Jared, postquam génuit Henoch, octingéntis annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexagínta duo anni, et mórtuus est. Porro Henoch vixit sexagínta quinque annis, et génuit Mathúsalam.

℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio : * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. — In.

Lectio ii

Et ambulávit Henoch cum Deo : et vixit, postquam génuit Mathúsalam, trecéntis annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagínta quinque anni. Ambulavítque cum Deo, et non appáruit : quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octogínta septem annis, et génuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duóbus annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala, nongénti sexagínta novem anni, et mórtuus est.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum : * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellí-

ceam, et índuit eum, et dixit. — Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Vidéte.

Lectio iii

VIxit autem Lamech centum octogínta duóbus annis, et génuit fílium : vocavítque nomen ejus Noë, dicens : Iste consolábitur nos ab opéribus et labóribus mánuum nostrárum in terra, cui maledíxit Dóminus. Vixítque Lamech, postquam génuit Noë, quingéntis nonagínta quinque annis : et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingénti septuagínta septem anni, et mórtuus est.

℟. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

SABBATO
ANTE SEXAGESIMAM

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato. 312

Capit. 2 Cor. 11, 19-20

FRatres : Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes : sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus

JAM sol recédit ígneus :
Tu, lux perénnis, Unitas,
Nostris, beáta Trínitas
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter cǽlites.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Dixit Dóminus * ad Noë : Finis univérsæ carnis venit coram me : fac tibi arcam de lignis lævigátis, ut salvétur univérsum semen in ea.

Oratio

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confídimus : concéde propítius; ut contra advérsa ómnia Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

DOMINICA
IN SEXAGESIMA

II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Sequentes Lectiones I Nocturni, si hac nocte dici non potuerint, ponuntur cum suis Responsoriis prima die infra hebdomadam, in qua dicendæ sint Lectiones de Scriptura occurrenti; quod servatur de Lectionibus et Responsoriis I Nocturni sequentis Dominicæ Quinquagesimæ.

De libro Génesis

Cap. 5, 31; 6, 1-15

Lectio i

NOE vero cum quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram, et fílias procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus : Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est : erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illǽque genuérunt, isti sunt poténtes a sǽculo viri famósi.

℞. Dixit Dóminus ad Noë : Finis univérsæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitáte eórum, * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. — Et.

Lectio ii

Videns autem Deus quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus, Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæli. Pœnitet enim me fecísse eos. Noë vero invénit grátiam coram Dómino.

℞. Noë, vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit : * Et fecit ómnia quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. — Et.

Lectio iii

HÆ sunt generatiónes Noë : Noë vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres fílios, Sem, Cham et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam, (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram) dixit ad Noë : Finis univérsæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis : mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam : Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illíus.

℟. Quadragínta dies et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam et fílii ejus, et uxor illíus et uxóres filiórum ejus. — Et. Glória Patri. Et clausit a foris.

In II Nocturno

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Noë et arca

Cap. 4 circa medium

Lectio iv

HAbes, quia irátus Dóminus est : quóniam quamvis cogitáret, hoc est sciret, quia homo pósitus in terræ regióne, carnem portans, sine peccáto esse non possit, (terra enim velut quidam tentatiónum locus est, caróque corruptélæ illécebra) tamen cum habérent mentem ratiónis capácem, virtutémque ánimæ infúsam córpori, sine consideratióne áliqua in lapsum ruérunt, ex quo revocáre se nollent. Neque enim Deus cógitat sicut hómines, ut áliqua ei nova succédat senténtia, neque iráscitur quasi mutábilis : sed ídeo hæc legúntur, ut exprimátur peccatórum nostrórum acérbitas, quæ divínam merúerit offénsam : tamquam eoúsque incréverit culpa, ut étiam Deus, qui naturáliter non movétur aut ira, aut ódio, aut passióne ulla, provocátus videátur ad iracúndiam.

℟. Ædificávit Noë altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odoratúsque est Dóminus odó-

rem suavitátis, et benedíxit ei, dicens : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite.

Lectio v

MInitátus est prætérea, quod deléret hóminem. Ab hómine, inquit, usque ad pecus, et a reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabília? Sed quia propter hóminem illa facta erant, eo útique deléto, propter quem facta sunt, cónsequens erat, ut étiam illa deleréntur, quia non erat qui his uterétur. Sensu autem altióre illud manifestátur : quia homo mens est, quæ est ratiónis capax. Homo enim definítur ánimal vivum, mortále, rationábile. Principáli ígitur exstíncto, étiam sensus omnis exstínguitur : eo quod nihil réliqui ad salútem supérsit, cum salútis fundaméntum virtus defécerit.

℟. Ponam arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noë : * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. — Et recordábor.

Lectio vi

AD condemnatiónem autem ceterórum, et ad expressiónem pietátis divínæ, dícitur Noë apud Deum grátiam invenísse. Simul osténditur, quod hóminem justum non obúmbret aliórum offénsio, quando ipse ad totíus géneris reservátur seminárium. Qui non generatiónis nobilitáte, sed justítiæ et perfectiónis mérito laudátur. Probáti enim viri genus, virtútis prosápia est : quia sicut hóminum genus hómines, ita animárum genus virtútes sunt. Etenim famíliæ hóminum splendóre géneris nobilitántur, animárum autem clarificátur grátia splendóre virtútis.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Ut. Glória Patri. Ut.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 8, 4-15

IN illo témpore : Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus

properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem : Exiit qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 15 in Evangelia

Lectio sancti Evangélii, quam modo, fratres caríssimi, audístis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetípsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmat. Sed est quod sollícite in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeámus : quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus; ad credéndum nobis mens fórsitan vestra dubitáret. Unde et idem Dóminus per semetípsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam, quæ per semetípsum nóluit explanáre.

℟. Benedíxit Deus Noë, et fíliis ejus, et dixit ad eos : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite.

Lectio viii

Exponéndo ergo quod dixit, figuráte se loqui innótuit : quátenus certos nos rédderet, cum vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi umquam créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem? máxime cum illæ pungant, istæ deléctent. Et tamen spinæ sunt, quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant : et cum usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruéntant. Quas bene hoc in loco, álio Evangelísta testánte, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appéllat.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos : * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Neque.

Lectio ix

Falláces enim sunt, quæ nobíscum diu permanére non possunt : falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres caríssimi, esse dívites cúpitis, veras diví-

tias amáte. Si culmen veri honóris quǽritis, ad cæléste regnum téndite. Si glóriam dignitátum dilígitis, in illa supérna Angelórum cúria adscríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei : et quasi accéptus cibus stómacho languénte rejícitur, quando audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinet, hujus profécto vita desperátur.

℟. Cum turba plúrima convenírent ad Jesum, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem : * Exiit qui séminat, semináre semen suum. ℣. Et dum séminat, áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum. — Exiit. Glória Patri. Exiit.

AD LAUDES

Ant. 1 Secúndum magnam misericórdiam * tuam miserére mei, Deus.

Psalmi de Domin. 2 loco. 48

2 Si mihi Dóminus * salvátor fúerit, non timébo quid fáciat mihi homo.

3 In velaménto * clamávi valde dilúculo : Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.

4 Hymnum dicámus * Dómino, Deo nostro.

5 In excélsis * laudáte Deum.

Capit. 2 Cor. 11, 19-20

FRatres : Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes : sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus

ÆTérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :

Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute :
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Bened. Ant. Cum turba * plúrima convenírent ad Jesum, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem : Exiit qui séminat, semináre semen suum.

Oratio

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confídimus : concéde propítius; ut contra advérsa ómnia Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Semen cécidit * in terram bonam, et áttulit fructum in patiéntia.

Psalmi 92 Dóminus regnávit et 99 Jubiláte 54, deinde 118 Beáti immaculáti et Retríbue ut in Psalterio. 55 Ad absolutionem vero Capituli Lectio brevis Dóminus autem, ut item in Psalterio. 60

AD TERTIAM

Ant. Qui verbum Dei * rétinent corde perfécto et óptimo, fructum áfferunt in patiéntia.

Capit. 2 Cor. 11, 19-20

Fratres : Libénter sufértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes : sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM

Ant. Semen cécidit * in terram bonam, et áttulit fructum, áliud centésimum, et áliud sexagésimum.

Capitulum 2 Cor. 11, 25

Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profúndo maris fui.

℟. br. In ætérnum, Dómine,* Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In

sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Oratio Deus, ut supra. 642

AD NONAM

Ant. Si vere, fratres, * dívites esse cúpitis, veras divítias amáte.

Capitulum 2 Cor. 12, 9

LIbénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica. 70

Capit. Fratres. 642

Hymnus

LUcis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cæléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Vobis datum est * nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis, dixit Jesus discípulis suis.

FERIA SECUNDA

De libro Génesis

Cap. 7, 1-5, 10-14, 17

Lectio i

DIxit Dóminus ad Noë : Ingrédere tu, et omnis domus tua in arcam : te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolles septéna et septéna, másculum et féminam : de animántibus vero immúndis duo et duo, másculum et féminam. Sed et de volatílibus cæli septéna et se-

pténa, másculum et féminam : ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, et post dies septem ego pluam super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, et delébo omnem substántiam, quam feci, de superfície terræ.

℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam et fílii ejus, * Uxor illíus et uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. — Uxor.

Lectio ii

FEcit ergo Noë ómnia, quæ mandáverat ei Dóminus. Cumque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noë, mense secúndo, séptimo décimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abýssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ sunt : et facta est plúvia super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus.

℟. Recordátus Dóminus Noë, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ : * Et prohíbitæ sunt plúviæ de cælis. ℣. Reversǽque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes, et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

IN artículo diéi illíus ingréssus est Noë, et Sem, et Cham, et Japheth, fílii ejus : uxor illíus et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam : ipsi et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Factúmque est dilúvium quadragínta diébus super terram : et multiplicátæ sunt aquæ, et elevavérunt arcam in sublíme a terra.

℟. Quadragínta dies et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam et fílii ejus, et uxor illíus et uxóres filiórum ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Ad Magnif. Ant. Si culmen * veri honóris quǽritis, ad illam cæléstem pátriam quantócius properáte.

FERIA TERTIA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 8, 1-13

REcordátus autem Deus Noë, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abýssi, et cataráctæ cæli : et prohíbitæ sunt plúviæ de cælo. Reversǽque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes : et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Requievítque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis super montes Arméniæ.

℟. Ædificávit Noë altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite.

Lectio ii

AT vero aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem : décimo enim mense, prima die mensis, apparuérunt cacúmina móntium. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noë fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum : qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam.

℟. Ponam arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noë : * Et recordábor fœ́deris mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

EXspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noë, quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies : et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis imminútæ sunt aquæ super terram.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Ut. Glória Patri. Ut.

Ad Magnif. Ant. Semen est * verbum Dei, sator autem Christus : omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.

FERIA QUARTA

De libro Génesis

Lectio i   Cap. 8, 15-22

Locútus est autem Deus ad Noë, dicens : Egrédere de arca, tu et uxor tua, fílii tui et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus quam in béstiis et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram : créscite et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noë et fílii ejus, uxor illíus et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília quæ reptant super terram secúndum genus suum, egréssa sunt de arca.

℟. Benedíxit Deus Noë, et fíliis ejus, et dixit ad eos : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite.

Lectio ii

Ædificávit autem Noë altáre Dómino : et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et ait : Nequáquam ultra maledícam terræ propter hómines : sensus enim et cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua : non ígitur ultra percútiam omnem ánimam vivéntem, sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies non requiéscent.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos : * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Neque erit.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Neque.

Lectio iii Cap. 9, 1-6

BEnedixítque Deus Noë et filiis ejus. Et dixit ad eos : Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ, et super omnes vólucres cæli, cum univérsis quæ movéntur super terram : omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt. Et omne, quod movétur et vivit, erit vobis in cibum : quasi ólera viréntia trádidi vobis ómnia. Excépto, quod carnem cum sánguine non comedétis. Sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum; et de manu hóminis, de manu viri, et fratris ejus requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum sánguinem, fundétur sanguis illíus : ad imáginem quippe Dei factus est homo.

℞. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam, et fílii ejus, * Uxor illíus et uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. — Uxor. Glória Patri. Uxor.

Ad Magnif. Ant. Quod autem cécidit * in terram bonam, hi sunt, qui in corde bono et óptimo fructum áfferunt in patiéntia.

Si prædictæ Antiphonæ ad Magnificat non potuerint dici in præcedentibus Feriis, et in sequentibus Feriis V et VI Vesperæ sint de Feria, dicitur ultima ex iis prætermissa; alioquin, si omnes recitatæ fuerint, sumitur de Psalterio.

FERIA QUINTA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 9, 12-15

DIxítque Deus : Hoc signum fœderis quod do inter me et vos, et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum in generatiónes sempitérnas : Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus : et recordábor fœderis mei vobíscum, et cum omni ánima vivénte, quæ carnem végetat : et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem.

℞. Dixit Dóminus ad Noë : Finis univérsæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitáte eórum, * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. — Et.

Lectio ii Cap. 9, 20-29

CŒpítque Noë vir agrícola exercére terram, et plantávit víneam. Bibénsque vinum inebriátus est, et nudátus in tabernáculo suo. Quod cum vidísset Cham pater Chánaan, verénda scílicet patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foras. At vero Sem et Japheth pállium imposuérunt húmeris suis, et incedéntes retrórsum, operuérunt verénda patris sui : faciésque eórum avérsæ erant, et patris virília non vidérunt.

℟. Noë, vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit : * Et fecit ómnia quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

EVígilans autem Noë ex vino, cum didicísset quæ fécerat ei fílius suus minor, ait : Maledíctus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixítque : Benedíctus Dóminus Deus Sem, sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Japheth, et hábitet in tabernáculis Sem, sitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noë post dilúvium trecéntis quinquagínta annis. Et impléti sunt omnes dies ejus nongentórum quinquagínta annórum : et mórtuus est.

℟. Quadragínta dies et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam et fílii ejus, et uxor illíus et uxóres filiórum ejus. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 10, 1-6

HÆ sunt generatiónes filiórum Noë, Sem, Cham, et Japheth : natíque sunt eis fílii post dilúvium. Fílii Japheth : Gomer, et Magog, et Mádai, et Javan, et Thubal, et Mosoch, et Thiras. Porro fílii Gomer : Ascenez, et Riphath, et Thogórma. Fílii autem Javan : Elísa, et Tharsis, Cetthim, et Dódanim. Ab his divísæ sunt ínsulæ géntium in regiónibus suis, unusquísque secúndum linguam suam et famílias suas in natiónibus suis. Fílii autem Cham : Chus, et Mésraim, et Phuth, et Chánaan.

℟. Ædificávit Noë altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite.

Lectio ii Cap. 11, 1-8

Erat autem terra lábii uníus, et sermónum eorúmdem. Cumque proficisceréntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum : Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto : et dixérunt : Veníte, faciámus nobis civitátem, et turrim, cujus culmen pertíngat ad cælum : et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras.

℟. Ponam arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noë : * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Descéndit autem Dóminus ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant fílii Adam, et dixit : Ecce unus est pópulus, et unum lábium ómnibus : cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Ut. Glória Patri. Ut.

SABBATO

De libro Génesis

Lectio i Cap. 11, 10-30

Hæ sunt generatiónes Sem : Sem erat centum annórum, quando génuit Arpháxad, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem, postquam génuit Ar-

pháxad, quingéntis annis : et génuit fílios et fílias. Porro Arpháxad vixit trigínta quinque annis, et génuit Sale. Vixítque Arpháxad, postquam génuit Sale, trecéntis tribus annis : et génuit fílios et fílias. Sale quoque vixit trigínta annis, et génuit Heber. Vixítque Sale, postquam génuit Heber, quadringéntis tribus annis : et génuit fílios et fílias.

℟. Benedíxit Deus Noë, et fíliis ejus, et dixit ad eos : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite.

Lectio ii

Vixit autem Heber trigínta quátuor annis, et génuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam génuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis : et génuit fílios et fílias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis, et génuit Reu. Vixítque Phaleg, postquam génuit Reu, ducéntis novem annis : et génuit fílios et fílias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, et génuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam génuit Sarug, ducéntis septem annis : et génuit fílios et fílias. Vixit vero Sarug trigínta annis, et génuit Nachor. Vixítque Sarug, postquam génuit Nachor, ducéntis annis : et génuit fílios et fílias.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos : * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Neque.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Neque.

Lectio iii

Vixit autem Nachor vigínti novem annis, et génuit Thare. Vixítque Nachor, postquam génuit Thare, centum decem et novem annis : et génuit fílios et fílias. Vixítque Thare septuagínta annis, et génuit Abram, et Nachor, et Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare : Thare génuit Abram, Nachor, et Aran. Porro Aran génuit Lot. Mortuúsque est Aran ante Thare patrem suum, in terra nativitátis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram et Nachor uxóres : nomen uxóris Abram, Sárai : et nomen uxóris Nachor, Melcha, fília Aran patris Melchæ et patris Jeschæ. Erat autem Sárai

stérilis, nec habébat líberos.
℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam et fílii ejus, * Uxor illíus et uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. — Uxor. Glória Patri. Uxor.

SABBATO

ANTE QUINQUAGESIMAM

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato. 312

Capitulum 1 Cor. 13, 1

FRatres : Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens.

Hymnus

JAM sol recédit ígneus :
Tu, lux perénnis, Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter cǽlites.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Pater fídei nostræ * Abraham summus, óbtulit holocáustum super altáre pro fílio.

Oratio

PReces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi : atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

DOMINICA

IN QUINQUAGESIMA

II classis Semiduplex

In I Nocturno

De libro Génesis

Lectio i Cap. 12, 1-19

Ixit autem Dóminus ad Abram : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram sicut præcéperat ei

Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuagínta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot fílium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran : et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cumque veníssent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem : Chananǽus autem tunc erat in terra.

℟. Locútus est Dóminus ad Abram, dicens : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et veni in terram quam monstrávero tibi : * Et fáciam te in gentem magnam. ℣. Benedícens benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. — Et.

Lectio ii

Appáruit autem Dóminus Abram, et dixit ei : Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra Oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab Occidénte habens Bethel, et ab Oriénte Hai : ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen ejus. Perrexítque Abram vadens, et ultra progrédiens ad merídiem. Facta est autem fames in terra : descendítque Abram in Ægýptum, ut peregrinarétur ibi : prævalúerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederétur Ægýptum, dixit Sárai uxóri suæ : Novi quod pulchra sis múlier, et quod cum víderint te Ægýptii, dictúri sunt : Uxor ipsíus est : et interfícient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quod soror mea sis : ut bene sit mihi propter te, et vivat ánima mea ob grátiam tui.

℟. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam : * Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Isaac. — Tres.

Lectio iii

Cum ítaque ingréssus esset Abram Ægýptum, vidérunt Ægýptii mulíerem quod esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum : et subláta est múlier in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt propter illam : fuerúntque ei oves et boves et ásini, et servi et fámulæ, et ásinæ et ca-

méli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, et domum ejus propter Sárai uxórem Abram. Vocavítque Phárao Abram, et dixit ei : Quidnam est hoc quod fecísti mihi? quare non indicásti quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc ígitur ecce conjux tua, áccipe eam, et vade.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus. — Tolle. Glória Patri. Tolle.

In II Nocturno

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Abraham Patriárcha

Lectio iv Liber 1, cap. 2

Magnus plane vir Abraham, et multárum virtútum clarus insígnibus, quem votis suis philosóphia non pótuit æquáre. Dénique minus est quod illa finxit, quam quod iste gessit : majórque ambitióso eloquéntiæ mendácio simplex veritátis fides. Itaque, cujúsmodi fúerit in eo viro devótio, considerémus. Ea enim virtus órdine prima est, quæ est fundaméntum ceterárum : meritóque hanc ab eo primam exégit Deus, dicens : Exi de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui. Satis fúerat dixísse, De terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. — Ne.

Lectio v

Sed ídeo áddidit síngula, ut ejus afféctum probáret : ne forte aut imprudénter cœpísse viderétur, aut fraus áliqua mandátis cæléstibus pararétur. Sed sicut coacervánda fuérunt præcépta, ne quid latéret; ita étiam proponénda prǽmia, ne forte desperáret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut justus : meritóque exívit, quemádmodum locútus est illi Dóminus. Et exívit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter

septem sapiéntum dicta celebrátur, Séquere Deum; perfécit Abraham, factóque sapiéntum dicta prævénit, et secútus Deum exívit de terra sua.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens : Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. — Et.

Lectio vi

SED quia ante terra ei fúerat ália, hoc est, régio Chaldæórum, de qua exívit Thare pater Abrahæ, et in Charran demigrávit : et quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat, Exi de cognatióne tua : considerémus, ne forte hoc sit exíre de terra sua, de hujus terræ, hoc est, de córporis nostri quadam commoratióne égredi, de qua exívit Paulus, qui dixit : Nostra autem conversátio in cælis est.

℟. Deus dómini mei Abraham, dírige viam meam : * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. — Ut. Glória Patri. Ut.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 18, 31-43

IN illo témpore : Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 2 in Evangelia

Edémptor noster, prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbándos, eis longe ante et ejúsdem passiónis pœnam, et resurrectiónis suæ glóriam prædíxit : ut cum eum moriéntem, sicut prædíctum est, cérnerent; étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit : ut qui cæléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cæléstia facta solidárent.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens : * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hý-

dria tua, ut bibam : et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam : ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. — Dómine.

Lectio viii

SED mirácula Dómini et Salvatóris nostri sic accipiénda sunt, fratres caríssimi, ut et in veritáte credántur facta, et tamen per significatiónem nobis áliquid ínnuant. Opera quippe ejus et per poténtiam áliud osténdunt, et per mystérium áliud loquúntur. Ecce enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus : sed tamen quid per mystérium signíficet, nóvimus. Cæcum quippe est genus humánum, quod in parénte primo a paradísi gáudiis expúlsum, claritátem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemptóris sui præséntiam illuminátur : ut intérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens : * Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. — Noli.

Lectio ix

NOtándum vero est, quod cum Jesus Jéricho appropinquáre dícitur, cæcus illuminátur. Jéricho quippe luna interpretátur : luna autem in sacro elóquio pro deféctu carnis pónitur : quia dum ménstruis moméntis decréscit, deféctum nostræ mortalitátis desígnat. Dum ígitur Cónditor noster appropínquat Jéricho, cæcus ad lumen redit : quia dum divínitas deféctum nostræ carnis suscépit, humánum genus lumen, quod amíserat, recépit. Unde enim Deus humána pátitur, inde homo ad divína sublevátur. Qui vidélicet cæcus recte et juxta viam sedére, et mendícans esse descríbitur. Ipsa enim Véritas dicit : Ego sum via.

℟. Cæcus sedébat secus viam, transeúnte Dómino, et clamávit ad eum : et ait illi Dóminus : * Quid vis ut fáciam tibi? * Dómine, ut vídeam lumen. ℣. Stans autem Jesus, jussit illum duci ad se, et cum appropinquásset, interrogávit eum, dicens. — Quid. Glória Patri. Dómine.

AD LAUDES

Ant. 1 Secúndum multitúdinem * miseratiónum

tuárum, Dómine, dele iniquitátem meam.

Psalmi de Domin. 2 loco. 48

2 Deus meus es tu, * et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te.

3 Ad te de luce * vígilo, Deus, ut vídeam virtútem tuam.

4 Hymnum dícite, * et superexaltáte eum in sǽcula.

5 Omnes Angeli * ejus, laudáte Dóminum de cælis.

Capitulum 1 Cor. 13, 1

FRatres : Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens.

Hymnus

ÆTérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute :
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Bened. Ant. Ecce ascéndimus * Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt de Fílio hóminis : tradétur enim géntibus, et illudétur, et conspuétur : et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget.

Oratio

PReces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi : atque, a pec-

catórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Iter faciénte * Jesu, dum appropinquáret Jéricho, cæcus clamábat ad eum, ut lumen recípere mererétur.

Psalmi 92 Dóminus regnávit et 99 Jubiláte 54, deinde 118 Beáti immaculáti et Retríbue ut in Psalterio. 55 Ad absolutionem vero Capituli Lectio brevis Dóminus autem, ut item in Psalterio. 60

AD TERTIAM

Ant. Transeúnte * Dómino, clamábat cæcus ad eum : Miserére mei, Fili David.

Capitulum Fratres, ut supra. 656

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM

Ant. Et qui præíbant, * increpábant eum ut tacéret : ipse vero multo magis clamábat : Miserére mei, Fili David.

Capitulum 1 Cor. 13, 8-9

Caritas numquam éxcidit : sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Oratio Preces. 656

AD NONAM

Ant. Cæcus magis * ac magis clamábat, ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum 1 Cor. 13, 13

Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria hæc : major autem horum est cáritas.

℟. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica. 70

Capitulum Fratres, ut supra. 656

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cæléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Stans autem Jesus, * jussit cæcum addúci ad se, et ait illi : Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam. Et Jesus ait illi : Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum.

FERIA SECUNDA

Lectiones hujus Feriæ quacumque de causa impeditæ, si post Cineres fieri contingat Officium Lectionibus I Nocturni propriis aut de Communi assignatis carens et reponendæ in eo non sint Lectiones Dominicæ, ponuntur in prima sequenti die, in qua dicendæ sunt Lectiones de Scriptura occurrenti, cum Responsoriis tamen de Feria currenti. Quod item servatur de Lectionibus Feriæ III pariter in sua die quomodolibet impeditis; et si quando infra Hebdomadam omnibus non sit locus, Lectiones primo impeditæ omittuntur.

De libro Génesis

Lectio i — Cap. 13, 1-16

Ascéndit ergo Abram de Ægýpto, ipse et uxor ejus, et ómnia quæ habébat, et Lot cum eo ad austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri et argénti. Reversúsque est per iter, quo vénerat, a Merídie in Bethel usque ad locum ubi prius fíxerat tabernáculum inter Bethel et Hai : in loco altáris quod fécerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Lot qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et arménta, et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul : erat quippe substántia eórum multa,

et nequíbant habitáre commúniter.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre : * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum : Leva óculos tuos, et vide : omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. — Ædificavítque.

Lectio ii

UNde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæ̃us et Pherezæ̃us habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot : Ne, quæso, sit júrgium inter me et te, et inter pastóres meos et pastóres tuos : fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est : recéde a me, óbsecro : si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo : si tu déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis ítaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur ántequam subvérteret Dóminus Sódomam et Gomórrham, sicut paradísus Dómini, et sicut Ægýptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, et recéssit ab Oriénte.

℟. Crédidit Abram Deo, et reputátum est ei ad justítiam : * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

DIvisíque sunt altérutrum a fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan : Lot vero morátus est in óppidis, quæ erant circa Jordánem, et habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divísus est ab eo Lot : Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad Aquilónem et Merídiem, ad Oriéntem et Occidéntem. Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus. — Tolle. Glória. Tolle.

Ad Magnif. Ant. Et qui præíbant, * increpábant eum ut tacéret : ipse vero multo magis clamábat : Miserére mei, Fili David.

FERIA TERTIA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 14, 8-20

Et egréssi sunt rex Sodomórum, et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séboim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor : et direxérunt áciem contra eos in valle Silvéstri : scílicet advérsus Chodorláhomor regem Elamitárum, et Thadal regem Géntium, et Amraphel regem Sénnaar, et Arioch regem Ponti : quátuor reges advérsus quinque. Vallis autem Silvéstris habébat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomórum, et Gomórrhæ terga vertérunt, ceciderúntque ibi : et qui remánserant, fugérunt ad montem. Tulérunt autem omnem substántiam Sodomórum et Gomórrhæ, et univérsa quæ ad cibum pértinent, et abiérunt : necnon et Lot et substántiam ejus, fílium fratris Abram, qui habitábat in Sódomis.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. — Ne.

Lectio ii

Et ecce unus, qui eváserat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitábat in conválle Mambre Amorrhæi, fratris Eschol, et fratris Aner : hi enim pepígerant fœdus cum Abram. Quod cum audísset Abram, captum vidélicet Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecéntos decem et octo : et persecútus est usque Dan. Et divísis sóciis, írruit super eos nocte : percussítque eos, et persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam, et Lot fratrem suum cum substántia illíus, mulíeres quoque et pópulum.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens : Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

EGréssus est autem rex Sodomórum in occúrsum ejus, postquam revérsus est a cæde Chodorláhomor, et regum qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchísedech rex Salem, próferens panem et vinum, erat enim sacérdos Dei altíssimi, benedíxit ei, et ait : Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cælum et terram : et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℞. Deus dómini mei Abraham, dírige viam meam : * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. — Ut. Glória Patri. Ut.

Ad Magnif. Ant. Miserére mei, * Fili David. Quid vis, ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam.

¶ Sequens Feria IV Cinerum est major privilegiata, reliquæ autem usque ad Sabbatum sequens inclusive, sunt majores non privilegiatæ.

FERIA QUARTA
CINERUM

Ab hac die cessant omnes Octavæ.

In hac et aliis Feriis usque ad Nonam Sabbati sequentis inclusive, omnia dicuntur ut in præcedentibus Feriis post Septuagesimam, exceptis iis quæ hic habentur propria.

Et quotidie in Officio feriali ad omnes Horas dicuntur Preces, ut in Ordinario.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 6, 16-21

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 2 de Sermone Domini in monte, cap. 12 tom. 4

MAniféstum est, his præcéptis omnem nostram intentiónem in interióra gáudia dírigi : ne foris quæréntes mercédem, huic sǽculo conformémur, et amittámus promissiónem tanto solidióris atque firmióris, quanto interióris beatitúdinis, qua nos elégit Deus confórmes fíeri imáginis Fílii sui. In hoc autem capítulo máxime adverténdum est, non in solo rerum corporeárum nitóre, atque pompa, sed étiam in ipsis sórdibus luctuósis esse posse jactántiam; et eo periculosiórem, quo sub nómine servitútis Dei décipit.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens : * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hýdria tua, ut bibam : et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam : ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. — Dómine.

Lectio ii

QUI ergo immoderáto cultu córporis atque vestítu, vel ceterárum rerum nitóre præfúlget, fácile convíncitur rebus ipsis, pompárum sǽculi esse sectátor, nec quemquam fallit dolósa imágine sanctitátis. Qui autem in professióne christianitátis, inusitáto squalóre ac sórdibus inténtos in se óculos hóminum facit, cum id voluntáte fáciat, non necessitáte patiátur : ex céteris ejus opéribus potest cónjici, utrum hoc contémptu supérflui cultus, an ambitióne áliqua fáciat : quia et sub ovína pelle cavéndos lupos Dóminus præcépit : Sed ex frúctibus, inquit, eórum cognoscétis eos.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens : * Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. — Noli.

Lectio iii

CUM enim cœperint alíquibus tentatiónibus ea ipsa scílicet illis súbtrahi, vel negári, quæ isto velámine vel consecúti sunt, vel cónsequi cúpiunt : tunc necésse est ut appáreat, utrum lupus in ovína pelle sit, an ovis in sua. Non tamen proptérea ornátu supérfluo debet aspéctus hóminum mulcére Christiánus, quia illum parcum hábitum ac necessárium étiam simulatóres sǽpius usúrpant, ut incáutos decípiant; quia et illæ oves non debent pelles suas depónere, si aliquándo eis lupi se cóntegant.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre : * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum : Leva óculos tuos, et vide : omnem terram quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. — Ædificavítque. Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Laudes

Ad Bened. Ant. Cum jejunátis, * nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes.

Oratio

PRæsta, Dómine, fidélibus tuis : ut jejuniórum veneránda solémnia, et cóngrua pietáte suscípiant, et secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

Ad Vesperas

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Thesaurizáte vobis * thesáuros in cælo, ubi nec ærúgo, nec tínea demolítur.

Oratio

INclinántes se, Dómine, majestáti tuæ, propitiátus inténde : ut, qui divíno múnere sunt reficti, cæléstibus semper nutriántur auxíliis. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio i Cap. 8, 5-13

IN illo témpore : Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens : Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 2 de Consensu Evang. cap. 20 tom. 4

VIdeámus, utrum sibi de hoc servo centuriónis Matthǽus Lucásque conséntiant. Matthǽus enim dicit : Accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens : Puer meus jacet in domo paralýticus. Cui vidétur repugnáre quod ait Lucas : Et cum audísset de Jesu, misit ad eum senióres Judæórum, rogans eum ut veníret, et sanáret servum ejus. At illi cum veníssent ad Jesum, rogábant eum sollícite, dicéntes ei : Quia dignus est ut hoc illi præstes : díligit enim gentem nostram, et synagógam ipse ædificávit nobis. Jesus autem ibat cum illis : et cum jam non longe esset a domo, misit ad eum centúrio amícos, dicens : Dómine, noli vexári : non enim dignus sum ut sub tectum meum intres.

℟. Dómine, puer meus jacet paralýticus in domo, et male torquétur : * Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum. ℣. Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. — Amen dico.

Lectio ii

SI enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum, quod Matthǽus narrat, Accéssit ad eum quidam centúrio, cum ipse non accésserit, sed amícos míserit : nisi diligénter adverténtes intelligámus Matthǽum non omnímodo deseruísse usitátum morem loquéndi? Non solum enim dícere solémus, accessísse áliquem étiam ántequam pervéniat illuc, quo dícitur accessísse : unde étiam dícimus, Parum accéssit, vel multum accéssit eo, quo áppetit perveníre : verum étiam ipsam perventiónem, cujus adipiscéndi causa accéditur, dícimus plerúmque factam, etsi eum, ad quem pérvenit, non vídeat ille qui pérvenit, cum per amícum pérvenit ad áliquem, cujus ei favor est necessárius. Quod ita ténuit consuetúdo, ut jam étiam vulgo perventóres appelléntur, qui poténtium quorúmlibet tamquam inaccessíbiles ánimos, per conveniéntium personárum interpositiónem, ambitiónis arte pertíngunt.

℟. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam : * Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Isaac. — Tres.

Lectio iii

NON ergo absúrde Matthǽus, étiam quod vulgo possit intélligi, per álios facto accéssu centuriónis ad Dóminum, compéndio dícere vóluit : Accéssit ad eum centúrio. Verúmtamen non neglegénter intuénda est étiam sancti Evangelístæ altitúdo mýsticæ locutiónis, secúndum quam scriptum est in Psalmo : Accédite ad eum, et, illuminámini. Proínde quia fidem centuriónis, qua vere accéditur ad Jesum, ipse ita laudávit, ut díceret : Non invéni tantam fidem in Israël : ipsum pótius accessísse ad Christum dícere vóluit prudens Evangelísta, quam illos, per quos verba sua míserat.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus.— Tolle. Glória. Tolle.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Dómine, * puer meus jacet paralýticus in domo, et male torquétur : Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum.

Oratio

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus.

Oratio

PArce, Dómine, parce pópulo tuo : ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Cap. 5, 43-48; 6, 1-4

Lectio i

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Audístis quia dictum est : Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 5 et 6 Matthæi

EGO autem dico vobis : Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte sua, non Sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília quæ præcépta sunt : et dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos : céterum dilígere, plus præcipi, quam humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom : Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est : et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit et fecit, dicens : Pater, ignósce illis : quod enim fáciunt, nésciunt.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : *Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. — Ne.

Lectio ii

UT sitis fílii Patris vestri, qui in cælis est. Si Dei præcépta custódiens, fílius quis effícitur Dei : ergo non est natúra fílius, sed arbítrio suo. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis et in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Qui tuba canit, eleemósynam fáciens, hypócrita est. Qui jejúnans demolítur fáciem suam, ut ventris inanitátem monstret in vultu, et hic hypócrita est. Qui in synagógis et in ángulis plateárum orat, ut videátur ab homínibus, hypócrita est.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens : Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. — Et.

Lectio iii

EX quibus ómnibus collígitur hypócritas esse, qui quódlibet fáciunt ut ab homínibus glorificéntur. Mihi vidétur et ille, qui dicit fratri suo : Dimítte ut tollam festúcam de óculo tuo : nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse justus esse videátur. Unde dícitur ei a Dómino : Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo. Non ítaque virtus, sed causa virtútis apud Deum mercédem habet. Et si a recta via páululum declináveris, non ínterest, utrum ad déxteram vadas, an ad sinístram, cum verum iter amíseris.

℟. Deus dómini mei Abraham, dírige viam meam : * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. — Ut. Glória Patri. Ut.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Cum facis * eleemósynam, nésciat sinístra tua, quid fáciat déxtera tua.

Oratio

INchoáta jejúnia, quǽsumus, Dómine, benígno favóre proséquere : ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Tu autem cum oráveris, * intra in cubículum tuum : et,

clauso óstio, ora Patrem tuum.

Oratio

TUére, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda : quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio i Cap. 6, 47-56

IN illo témpore : Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 2 cap. 28 in cap. 6 Marci tom. 4

LAbor discipulórum in remigándo, et contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários désignat : quæ inter undas sǽculi adversántis, et immundórum flatus spiritúum, ad quiétem pátriæ cæléstis, quasi ad fidam líttoris statiónem, pervenire conátur. Ubi bene dícitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra : quia nonnúmquam Ecclésia tantis Gentílium pressúris non solum afflícta, sed et fœdáta est, ut, si fíeri posset, Redémptor ipsíus eam prorsus deseruísse ad tempus viderétur.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens : * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hýdria tua, ut bibam : et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam : ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. — Dómine.

Lectio ii

UNde est illa vox ejus inter undas procellásque tentatiónum irruéntium deprehénsæ, atque auxílium protectiónis illíus gemebúndo clamóre quæréntis : Ut quid, Dómine, recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci persequéntis expónit, in sequéntibus Psalmi subjíciens : Dixit enim in corde suo, Oblítus est Deus, avértit fáciem suam, ne vídeat usque in finem.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens : * Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi

te de Ur Chaldæórum. — Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis.

Lectio iii

VErum ille non oblivíscitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem suam a sperántibus in se : quin pótius et certántes cum hóstibus, ut vincant, ádjuvat, et victóres in ætérnum corónat. Unde hic quoque apérte dícitur, quia vidit eos laborántes in remigándo. Videt quippe Dóminus laborántes in mari, quamvis ipse pósitus in terra : quia etsi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminus eos, ne in tribulatiónibus defíciant, suæ respéctu pietátis corróborat : et aliquándo étiam manifésto adjutório, victis adversitátibus, quasi calcátis sedatísque flúctuum volumínibus líberat.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre : * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum : Leva óculos tuos, et vide : omnem terram quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. — Ædificavítque. Glória Patri. Ædificavítque.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Me étenim * de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt.

Oratio

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : et concéde; ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus Per Dóminum.

Proprium Sanctorum

In omnibus Festis novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, necnon in omnibus Duplicibus I vel II classis, integrum Officium dicitur ut in Proprio vel Communi, et Lectiones I Nocturni cum suis Responsoriis, nisi propriæ vel specialiter assignatæ habeantur, sumuntur de Communi 1 loco.

In reliquis vero Festis novem Lectionum, nisi propria suis locis assignentur, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas, et ad Matutinum Versus Nocturnorum, dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, ad Laudes quidem et Feria IV etiam in III Nocturno, 1 loco; Lectiones I Nocturni de Scriptura occurrenti vel resumendæ aut anticipandæ juxta Rubricas, cum suis Responsoriis de Tempore; quæ si omnino desint, Lectiones et Responsoria de Communi 1 loco, nisi aliter propriis locis notetur; reliqua omnia item de Communi, nempe præter Orationem :

Ad utrasque Vesperas et Laudes Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad Magnificat vel Benedictus.

Ad Matutinum Invitatorium, Hymnus, Lectiones II et III Nocturni cum suis Responsoriis.

Ad Primam Lectio brevis, pro qua sumitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Sextam et Nonam Capitulum et ℟. breve.

Per Octavas autem communes, similiter Antiphonæ et Psalmi dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, reliqua, nisi aliter suis locis notetur, ut in Festo : sed Lectiones et Responsoria I Nocturni, nisi propria habeantur, sumuntur de Scriptura occurrenti, ut supra, et iis deficientibus, Lectiones in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro Festis Domini Commune non habentibus etiam infra Octavam, ut in Festo; Responsoria vero, tam infra Octavam quam in die Octava, ut in Festo. Item Lectiones II et

III Nocturni, si propriæ de Octava non habeantur, in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro Festis Domini ut supra, ut in Festo. Et de Festo etiam infra Octavam sumuntur Lectiones III Nocturni, si alia non habeatur Homilia in Evangelium Festi.

In Festis autem et diebus Octavis simplicibus omnia pariter dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, et de Festo vel de Communi, ut supra; sed ad Matutinum, omissis Versibus I et II, novem Psalmi sub suis Antiphonis dicuntur continuatim in unico Nocturno, et in eo sumuntur I et II Lectio de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, addito II Responsorio Glória Patri, ut notatur; Lectio vero III de Festo, ut in Proprio vel Communi.

FESTA NOVEMBRIS

Die 26 Novembris

S. Silvestri

Abbatis Duplex

In II Vesperis

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

CLementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, sǽculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es : te súpplices exorámus; ut, ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

Die 29 Novembris

S. Saturnini

Martyris

Commemoratio

Ad Vesperas

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

DEus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalítio pérfrui : ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

¶ De Vigilia S. Andreæ Apostoli nihil fit Officio.

Ad Laudes

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Vesperæ de sequenti.

DIE 30 NOVEMBRIS

S. Andreæ Apostoli

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Añæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus. 682

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Unus ex duóbus, * qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus : ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

ÆTérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Vidit Dóminus * Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Ant. Veníte post me, * dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Psalmus 33

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes au-

tem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Ant. Relíctis rétibus suis, * secúti sunt Dóminum Redemptórem.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te

fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio i — Cap. 10, 4-21

Finis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit : Ne díxeris in corde tuo : Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere : aut quis descéndet in abýssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo : hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilǽæ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens : * Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. — Veníte.

Lectio ii

Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem.

Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judǽi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non crediderunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt nisi mittántur? sicut scriptum est : Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est prǽmia largiéntem. ℣. Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, et pro lege ejus sustínuit passiónem. — Ætérnæ.

Lectio iii

SED non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico : Numquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit : Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem : in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me : palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israël autem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Doctor bonus et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem, quam a longe aspíciens dixit : Salve, crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. ℣. Salve, crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. — Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

In II Nocturno

Ant. Dignum sibi Dóminus * computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Psalmus 46

Mnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Dignum sibi Dóminus computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Ant. Diléxit Andréam * Dóminus in odórem suavitátis.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Ant. Bíduo vivens * pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.
Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem

amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Bíduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Lectio iv

Ndréas Apóstolus, Bethsáidæ natus, qui est Galilǽæ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset : Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit. Cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilǽæ, ambo a prætereúnti Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis : Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus passiónem et resurrectiónem, Andréas, cum in Scýthiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset; doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post, Patras Achájæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægéam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem, a dæmónibus elúsus, non agnósceret.

℟. Homo Dei ducebátur ut crucifígerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine

causa damnátur. ℣. Cúmque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium et dicéntium. — Innocens ejus sanguis sine causa damnátur.

Lectio v

TUM Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quóminus a Judǽis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári; cujus carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, ínteger persevérat et vivus. Quam ob rem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martýrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti; áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo : * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cælum orábat, dicens : Salva me, bona crux. — Ut.

Lectio vi

IGitur paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martýrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit : O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta : áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo; ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est : in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia presbýteri et diáco-

ni Achájæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum Constantíno imperatóre Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi : * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit : exaltáre, qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis. — Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Non me permíttas, Dómine, * fámulum tuum a te separári : tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Ant. Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári : tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Ant. Andréas vero rogábat pópulum, * ut non impedíret passiónem ipsíus.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et

judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Ant. Accipe me ab homínibus * et redde me magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúja.

Psalmus 98

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in

monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Accipe me ab homínibus et redde me magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúja.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 4, 18-22

IN illo témpore : Ambulans Jesus juxta mare Galilǽæ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 5 in Evangelia

Udístis, fratres caríssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas relíctis rétibus secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de prǽmio ætérnæ retributiónis audíerant : et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis affligimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cælum, et voce magna clamávit et dixit : Tu es Deus meus, quem vidi : ne me patiáris ab ímpio júdice depóni : * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum : tantúmmodo in ista voce exáudi me. — Quia.

Lectio viii

IN cælo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet; jam jugo fídei colla géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, distrícti sui judícii diem propinquántem denúntiat : et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sǽculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens : O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux quæ per totum mundum rúti-

las : * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. — Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

Lectio ix

SED fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat : Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, afféctum debémus pótius pensáre quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit : multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea, quæ mínime habémus, ex desidério quǽrimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Salve, crux pretiósa, * súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.

2 Beátus Andréas * orábat, dicens : Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas Christi fámulus, * dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Maximílla Christo amábilis * tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5 Qui persequebántur justum, * demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capit. Rom. 10, 10-11

FRatres : Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Concéde nobis * hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum : ne interfícias hóminem Deo carum, justum, mansuétum et pium.

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus : ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres, ut supra, 682

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM

Capit. Rom. 10, 12-13

NON enim est distínctio Judǽi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Capit. Rom. 10, 10-18

ISaías enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus. 682

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Cum pervenísset * beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta : secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

FESTA DECEMBRIS

Die 2 Decembris

S. Bibianæ

Virginis et Martyris

Semiduplex [111]

℣. Spécie tua et.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

DEus, ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam conjunxísti : mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúnge; ut, amótis perículis, prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

BIbiána, virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno Apóstata impiíssimo tyránno expræféctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Taurínas deportátus, Martyr occúbuit. Mater Dafrósa et fíliæ, primum conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus exspoliátur; Aproniánus Urbis prætor, pecúniis ínhians, soróres perséquitur; quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriénte, cum vivacióres vegetiorésque conspexísset, veheménter est admirátus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

SUádet nihilóminus Aproniánus, ut veneréntur deos géntium, amíssas ídeo opes, imperatóris grátiam, præclaríssimas núptias consecutúræ. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ, neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori, quam fœdári móribus ethnicórum, prætóris impietátem constantíssime detestántur. Quare Demétria, ob óculos Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino : Bibiána Rufínæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur; quæ ab incunábulis edócta christiánas leges et illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior féminæ superávit insídias, et prætóris astus delúsit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

NIhil autem proficiénte Rufína, quæ, præter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus prætor, accénsus ira quod in Bibiána perdidísset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec effláret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divínitus servátum; quod deínde Joánnes présbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens exstat ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta, quam Urbánus octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ et Dafrósæ corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

BIbiána virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim paréntes, Flaviánus et Dafrósa, sub Juliáno Apóstata martýrium

subiérunt. Tum Bibiána ejúsque soror Demétria, bonis ómnibus exspoliátæ et ab Aproniáno, Urbis prætóre, blandítiis et minis tentátæ, ut a recta fide declinárent, prætóris impietátem constantíssime detestátæ sunt. Quo in agóne Demétria, ob óculos Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino. Bibiána autem Rufínæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur; sed, ejus superátis insídiis, prætóris astus delúsit. Quare hujus jussu plumbátis cæsa est, donec ánimam efflávit. Ejus sacrum corpus, bíduo cánibus objéctum, illǽsum tamen divínitus servátum, Joánnes présbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi nunc exstat ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito, ut in Communi non Virginum cum ℞℞. tamen de Communi Virginum ibi notatis. [134]

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Deus, ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam conjunxísti : mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúnge; ut, amótis perículis, prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et Feriæ.

Die 3 Decembris

S. Francisci Xaverii

Confessoris [94]

Duplex majus

Si hoc de Festo in I Vesperis facta fuerit tantum Commemoratio, m. t. v.

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti : concéde propítius; ut, cujus gloriósa

mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio Deus ómnium, ut supra. 686

Deinde Commem. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Franciscus, in Xavério diœcésis Pampelonénsis nobílibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio sese cómitem et discípulum junxit. Ipso magístro eo brevi devénit, ut in rerum divinárum contemplatióne defíxus, a terra aliquándo sublímis elevarétur : quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit. Has ánimi delícias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi, non carnis solum et vini, sed panis quoque tritícei usu, vílibus cibis vesci sólitus, per bíduum subínde triduúmque omni prorsus aliménto abstínuit. Férreis in se flagéllis ita sǽviit, ut sæpe copióso cruóre difflúeret; somnum brevíssimum humi jacens carpébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Vitæ austeritáte ac sanctitáte apostólico múneri jam matúrus, cum Joánnes tértius Lusitániæ rex áliquot nascéntis societátis viros a Paulo tértio pro Indiis postulásset, sancti Ignátii hortátu, ab eódem Pontífice ad tantum opus cum apostólici núntii potestáte delígitur. Eo appúlsus, íllico variárum géntium difficíllimis et váriis linguis divínitus instrúctus appáruit. Quin eum quandóque único idiómate ad divérsas gentes concionántem, unaquǽque sua lingua loquéntem audívit. Províncias innúmeras pédibus semper, et sæpe nudis, peragrávit. Fidem Japóniæ et sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit; magnósque príncipes, regésque complúres sacro fonte expiávit. Et cum tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Igná-

tio, tunc præpósito suo, flexis génibus scríberet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Hunc dilatándi Evangélii ardórem multitúdine et excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Cæco visum réddidit. Tantum marínæ aquæ signo crucis convértit in dulcem, quantum quingéntis vectóribus, qui siti adigebántur ad mortem, diu suffécit : qua in várias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam, inter quos prídie sepúltum érui jussum e túmulo suscitávit, duósque álios, dum efferréntur, apprehénsa eórum manu, paréntibus e féretro vivos restítuit. Prophetíæ spíritu passim afflátus, plúrima et loco et témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula, die secúnda Decémbris, óbiit plenus méritis, laboribúsque conféctus. Demórtui cadáver viva calce per multos menses bis óbrutum, sed pénitus incorrúptum, odóre et sánguine manávit; et ubi Málacam delátum est, pestem sævíssimam conféstim exstínxit. Dénique ubíque terrárum novis maximísque fulgéntem miráculis Gregórius décimus quintus Sanctis adscrípsit. Pius autem décimus ipsum sodalitáti et ópere Propagándæ Fídei cæléstem patrónum elégit atque constítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato
Lectio ix

Franciscus, in Xavério diœcésis Pampelonénsis nobílibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio sese cómitem et discípulum junxit, et brevi mira vitæ austeritáte et rerum divinárum assídua contemplatióne cláruit. A Paulo tértio apostólicus núntius pro Indiis creátus, províncias innúmeras pédibus semper, et sæpe nudis, peragrávit. Fidem Japóniæ et sex áliis regióni-

bus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit; magnósque príncipes regésque complúres sacro fonte expiávit. Ea tamen erat humilitáte, ut sancto Ignátio, præpósito suo, flexis génibus scríberet. Ejus dilatándi Evangélii ardórem multitúdine et excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula, die secúnda Decémbris, óbiit plenus méritis laboribúsque conféctus. Eum Gregórius décimus quintus inter Sanctos rétulit, Pius autem décimus sodalitáti et óperi Propagándæ Fídei cæléstem patrónum constítuit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 16, 15-18

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 29 in Evang. post init.

Otest omnis creatúræ nómine omnis nátio géntium designári. Ante enim dictum fúerat : In viam géntium ne abiéritis; nunc autem dícitur : Prædicáte omni creatúræ : ut scílicet prius a Judǽa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

Neque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur : Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum di-

cat : Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium miráculis fúerat nutriénda; quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus : et si semel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus.

Oratio

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti : concéde propítius; ut, cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir, despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Com. sequentis, Feriæ ac S. Barbaræ Virg. et Mart.

Die 4 Decembris
S. Petri Chrysologi
Ep., Conf. et Eccl. Doct.
Duplex (m. t. v.) [69]

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysóloge, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

DEus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

Postea Commem. S. Barbaræ Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio C 1

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Bárbaræ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Fidélis sermo, de Communi Conf. Pont. 1 loco. [73]

In II Nocturno
Lectio iv

Etrus, qui ob áuream ejus eloquéntiam Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornélii in Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad religiónem adjíciens, Cornélio Románo, tunc ejúsdem urbis Corneliénsis epíscopo, óperam dedit : a quo étiam, sciéntia et vitæ sanctitáte cum brevi profecísset, diáconus creátus est. Póstmodum cóntigit, ut Ravennátes ob mortem archipræsulis sui álium (ut moris erat) ab eis eléctum Romam ad sanctum Xystum Papam tértium pro confirmatióne míserint una cum legátis suis et cum prædícto Cornélio, qui eúmdem levítam secum perdúxit. Interim sanctus Petrus Apóstolus, et Martyr Apollináris summo Pontífici in somnis apparuérunt, mediúmque habéntes hunc júvenem, jussérunt, ut

illum, et non álium, in archiepíscopum Ravénnæ creáret. Hinc Póntifex, mox ut vidit Petrum, cognóvit eum a Dómino Deo præeléctum : proptérea, rejécto illo quem ipsi offerébant, hunc solum, anno Christi quadringentésimo trigésimo tértio, illi metropolitánæ præfécit ecclésiæ. Quod cum legáti Ravennaténses ægre ferrent, audíta visióne, divínæ voluntáti libénter acquiescéntes, novum archiepíscopum máxima cum reveréntia suscepérunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Petrus ígitur, licet invítus, in archipræsulem consecrátus, Ravénnam dedúcitur; ubi a Valentiniáno imperatóre, et a Galla Placídia ejus matre, ac ab univérso pópulo máxima lætítia excéptus est. Et ille ab eis id unum pétere dixit, ut quando tantum óneris pro ipsórum salúte subíre non recusávit, studérent ipsi mónitis suis obtemperáre, divinísque præcéptis non obsístere. Duórum Sanctórum tunc ibi defunctórum córpora óptimis unguéntis condíta sepelívit, Barbatiáni vidélicet presbýteri, et Germáni Antissiodorénsis epíscopi; cujus étiam cucúllam et cilícium sibi vindicávit in hereditátem. Projéctum et Marcellínum in epíscopos ordinávit. In Classe fontem exstrúxit magnitúdinis vere admirábilis, et templa quædam magnífica ædificávit tum beáto Andréæ Apóstolo, tum áliis Sanctis. Ludos ab homínibus personátis cum váriis saltatiónibus Kaléndis Januárii fíeri sólitos concióne cohíbuit acérrima; ubi inter ália illud præcláre dixit : Qui jocári volúerit cum diábolo, non póterit gaudére cum Christo. Jussu sancti Leónis Papæ primi scripsit póstea ad Chalcedonénse concílium advérsus hǽresim Eutychétis. Respóndit prætérea ad Eutýchen ipsum et ália epístola, quæ eídem concílio in novis editiónibus præfíxa, et in annáles ecclesiásticos reláta fuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Lectio vi

DUM públice sermónes habéret ad pópulum, ádeo véhemens erat in dicéndo, ut præ nímio ardóre vox illi intérdum defécerit, sicut cóntigit in concióne mulíeris hæmorrhoíssæ. Unde Ravennátes commóti, tot lácrimis, clamóribus et oratiónibus locum replevérunt, ut póstea ipse grátias ágeret Deo, quod in lucrum amóris vérterit damnum ejúsdem sermónis. Cum tandem annos círciter decem et octo eam ecclésiam sanctíssime rexísset, labórum suórum finem adésse divínitus prænóscens, in pátriam se cóntulit; ubi sancti Cassiáni templum ingréssus, magnum diadéma áureum gemmis distínctum pretiosíssimis ófferens, super altáre majus pósuit, necnon áureum cratérem, et paténam argénteam, quam tum rábidi canis morsus, tum febres sanáre sǽpius expértum est, aqua inde demíssa. Ex tunc Ravennátes, qui eúmdem secúti fúerant, dimísit, ádmonens, ut in eligéndo óptimo pastóre invigilárent atténte. Mox Deum humíliter precátus et sanctum Cassiánum patrónum, ut benígne ánimam ejus excíperet, quarto Nonas Decémbris plácide ex hac vita migrávit, anno Dómini círciter quadringentésimo quinquagésimo. Sacrum illíus corpus, commúni totíus civitátis fletu ac pietáte prope corpus ejúsdem sancti Cassiáni honorífice cónditum, nostris étiam tempóribus religióse cólitur : cujus tamen bráchium, auro et gemmis ornátum, Ravénnam delátum, in Ursiána æde venerátur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

PEtrus, qui ob áuream ejus eloquéntiam Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornélii in Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad religiónem adjíciens, Cornélio Románo, tunc ejúsdem urbis Corneliénsis epíscopo, óperam dedit : a quo diáconus mérito creátus est. A sancto Xysto Papa tértio archiepíscopus Ravénnæ, licet

invítus, renuntiátus, a Ravennátibus máxima cum reveréntia suscéptus est. In pastoráli múnere exímius, ludos ab homínibus personátis fíeri sólitos ut cohibéret concióne, illud præcláre dixit : Qui jocári volúerit cum diábolo, non póterit gaudére cum Christo. Vitæ suæ finem divínitus prænóscens, in pátriam se cóntulit; et sancti Cassiáni templum ingréssus, pretiósa dona cum obtulísset, Deum eumdémque patrónum humíliter rogávit, ut benígne ánimam ejus excíperent. Migrávit ex hac vita quarto Nonas Decémbris, décimo octávo episcopátus anno. Ejus sacrum corpus prope corpus sancti Cassiáni honoríñce cónditum est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. 1 loco. [90]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ. Deinde Commem. S. Barbaræ Virg. et Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio C 1

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Bárbaræ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysólogue, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Et fit Commemoratio Feriæ ac S. Sabbæ Abbatis.

Die 5 Decembris

S. Sabbæ Abbatis

Commemoratio

In Vesperis præcedentis diei :

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio C 4

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Sabbæ Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes : Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit.

Die 6 Decembris

S. Nicolai

Episcopi et Confessoris

Duplex [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

DEus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis : tríbue, quǽsumus; ut ejus méritis et précibus, a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

NIcoláum, illústri loco Pátaræ in Lýcia natum, paréntes a Deo précibus impetrárunt. Cujus viri sánctitas quanta futúra esset, jam ab incunábulis appáruit. Nam infans, cum réliquos dies lac nutrícis frequens súgeret, quarta et sexta féria semel dumtáxat, idque vésperi sugébat : quam jejúnii consuetúdinem in réliqua vita semper ténuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus distríbuit. Cujus illud insígne est christiánæ benignitátis exémplum, quod cum ejus civis egens tres fílias jam núbiles in matrimónio collocáre non posset, earúmque pudicítiam prostitúere cogitáret; re cógnita, Nicoláus noctu per fenéstram tantum pecúniæ in ejus domum injécit, quantum uníus vírginis doti satis esset : quod cum íterum et tértio fecísset, tres illæ vírgines honéstis viris in matrimónium datæ sunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Cum vero se totum Deo dedísset, in Palæstínam proféctus est, ut loca sancta víseret, et præsens venerarétur. Qua in peregrinatióne navem conscéndens seréno cælo et tranquíllo mari, horríbilem nautis tempestátem prædíxit; moxque ortam, cum essent omnes in summo perículo, orans mirabíliter sedávit. Unde cum domum revérsus singuláris sanctitátis ómnibus documénta præbéret, Dei admónitu Myram, quæ Lýciæ metrópolis erat, venit; quo témpore ejus urbis epíscopo mórtuo, provinciáles epíscopi de successóre deligéndo consultábant. Itaque in ea deliberatióne divínitus admóniti sunt, ut eum elígerent, qui postrídie mane primus in ecclésiam ingrederétur, Nicoláum nómine. Qua observatióne adhíbita, in ecclésiæ jánua deprehénsus est Nicoláus, et summo ómnium consénsu Myræ epíscopus creátur. In episcopátu castitátem, quam semper colúerat, gravitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, abstinéntiam, liberalitátem et hospitalitátem, in adhortándo mansuetúdinem, in reprehendéndo severitátem perpétuo adhíbuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Viduis et órphanis pecúnia, consílio, ópera non défuit; oppréssos ádeo sublevávit, ut étiam tres tribúnos, per calúmniam a Constantíno Augústo condemnátos, qui se propter famam ejus miraculórum oratiónibus longíssime absénti commendárant, adhuc vivens, cum imperatóri, mináciter eum terrens, apparuísset, liberáverit. Cum vero contra edíctum Diocletiáni et Maximiáni christiánæ fídei veritátem Myræ prædicáret, ab imperatórum satellítibus comprehénsus, et longíssime abdúctus, in cárcerem conjéctus est; ubi fuit usque ad Constantínum imperatórem, cujus jussu ex custódia eréptus, Myram rédiit. Mox ad

Nicǽnum Concílium se cóntulit; ubi cum trecéntis illis decem et octo Pátribus Ariánam hǽresim condemnávit. Inde revérsus ad episcopátum, non ita multo post, instánte morte, suspíciens in cælum, cum Angelos sibi occurréntes intuerétur, illo Psalmo pronuntiáto, In te, Dómine, sperávi; usque ad eum locum, In manus tuas comméndo spíritum meum; in cæléstem pátriam migrávit. Ejus corpus Bárium in Apúlia translátum, ibídem summa celebritáte ac veneratióne cólitur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Nicoláus, illústri loco Pátaræ in Lýcia natus, quarta et sexta féria ab infántia jejunávit; quam quidem consuetúdinem réliqua vita semper ténuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus distríbuit. Cujus illud insígne est caritátis exémplum, quod tribus puéllis periclitántibus, congruénti pecúniæ vi in dotem constitúta, succúrrerit. In Palæstínam peregrinátus, Dei admónitu Myram, Lýciæ metrópolim, venit; ubi a provinciálibus epíscopis, Myrénsi epíscopo vita functo, præter ómnium opiniónem, miro consénsu, suffféctus est. Eo in múnere ómnium virtútum se exémplar prǽbuit. Cum autem contra Diocletiáni et Maximiáni edíctum christiánæ fídei veritátem prædicáret, in cárcerem conjéctus est, ubi fuit usque ad Constantínum imperatórem. Nicǽno Concílio intérfuit, in quo Ariána hǽresis damnáta est. Ad suos revérsus, Myræ sanctíssime óbiit. Ejus corpus Bárium in Apúlia translátum, ibídem summa celebritáte cólitur.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Homo péregre, de Communi Conf. Pont. 1 loco. [80]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

DEus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis : tríbue, quǽsumus; ut ejus méritis et précibus a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis ac Feriæ.

Die 7 Decembris

S. Ambrosii

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.) [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ambrósi, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio C 3

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium minístrum tribuísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus qui beátum, ut supra.

Deinde Commem. Feriæ.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Fidélis sermo, de Communi Conf. Pont. 1 loco. [73]

In II Nocturno

Lectio iv

Mbrósius epíscopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi fílius, patre Gálliæ præfécto natus est. In hujus infántis ore exámen apum consedísse dícitur : quæ res divínam viri eloquéntiam præmonstrábat. Romæ liberálibus disciplínis erudítus est. Post a Probo præfécto Ligúriæ et Æmíliæ præpósitus : unde póstea ejúsdem Probi jussu cum potestáte Mediolánum venit; ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno epíscopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius, pro offícii sui múnere ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ præcláre dixísset, derepénte púero Ambrósium epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium epíscopum deposcéntis.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

REcusánte illo et eórum précibus resisténte, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum imperatórem delátum est; cui gratíssimum fuit, a se deléctos júdices ad sacerdótium postulári. Fuit id étiam Probo præfécto jucúndum, qui Ambrósio proficiscénti quasi divínans díxerat : Vade, age, non ut judex, sed ut epíscopus. Itaque cum ad pópuli desidérium imperatóris volúntas accéderet, Ambrósius baptizátus (erat enim catechúmenus) sacrísque initiátus, ac servátis ómnibus ex institúto Ecclésiæ órdinum grádibus, octávo die, qui fuit séptimo Idus Decémbris, episcopále onus suscépit. Factus epíscopus, cathólicam fidem et disciplínam ecclesiásticam acérrime deféndit; multósque Ariános et álios hæréticos ad fídei veritátem convértit, in quibus claríssimum Ecclésiæ lumen sanctum Augustínum Jesu Christo péperit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

GRatiáno imperatóre occíso, ad Máximum ejus interfectórem legátus íterum proféctus est; eóque pœniténtiam ágere recusánte, se ab ejus communióne semóvit. Theodósium imperatórem, propter cædem Thessaloníæ factam, ingréssu ecclésiæ prohíbuit. Cui, cum ille David quoque regem adúlterum et homicídam fuísse dixísset, respóndit Ambrósius : Qui secútus es errántem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius sibi ab eo impósitam públicam pœniténtiam humíliter egit. Ergo sanctus epíscopus pro Ecclésia Dei máximis labóribus curísque perfúnctus, multis libris étiam egrégie conscríptis, ántequam in morbum incíderet, mortis suæ diem prædíxit. Ad quem ægrótum Honorátus Vercellénsis epíscopus, Dei voce ter admónitus, accúrrit, eíque sanctum Dómini corpus præbuit : quo ille sumpto, conformátis in crucis simi-

litúdinem mánibus, orans, ánimam Deo réddidit prídie Nonas Aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

AMbrósius epíscopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi fílius, in Urbe liberálibus disciplínis erudítus est. A Probo præfécto Ligúriæ et Æmíliæ præpósitus, ejúsdem jussu cum potestáte Mediolánum venit; ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno epíscopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius, pro offícii sui múnere ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ præcláre dixísset, derepénte púero Ambrósium epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium epíscopum deposcéntis. Quare baptizátus (erat enim catechúmenus), sacris initiátus, omnibúsque órdinum grádibus de more Ecclésiæ suscéptis, episcopáli dignitáte auctus est. Quo in múnere cathólicam veritátem et disciplínam ecclesiásticam tum verbo tum scriptis ácriter defendit, multósque Ariános et álios hæréticos ad fidem convértit, e quibus sanctum Augustínum Jesu Christo péperit. Tot pro Ecclésia Dei labóribus curísque perfúnctus, óbiit prídie Nonas Aprílis, anno trecentésimo nonagésimo séptimo.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum 1 loco. [90]

Oratio C 3

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium minístrum tribuísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

¶ De Vigilia Conceptionis immaculatæ beatæ Mariæ Virginis nihil fit in Officio.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio Feriæ tantum.

DIE 8 DECEMBRIS

In Conceptione Immaculata B. Mariae Virginis

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virginis, præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Tota pulchra * es, María, et mácula originális non est in te.

2 Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3 Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Trahe nos, * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capit. Prov. 8, 22-24

DOminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúja.

Oratio

DEus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quǽsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

PRæclára custos Vírginum,
Intácta mater Núminis,
Cæléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cæli gáudium,

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri,

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Admirábile est * nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti.

Psalmus 8

DOmine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti.

Ant. In sole pósuit * Deus tabernáculum suum.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In sole pósuit Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptióne sua * accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Psalmus 23

DOmini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. In Conceptióne sua accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo, salutári suo.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

De libro Génesis

Lectio i Cap. 3, 1-15

SErpens erat callídior cunctis animántibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus : et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum.

℟. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam

tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. — Ne.

Lectio ii

Vidit ígitur múlier quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum : cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi.

℟. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me : * Et narrábo vobis, quanta fecit Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. — Et.

Lectio iii

Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso : et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi, quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne comédères, comedísti? Dixítque Adam : Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quare hoc fecísti? Quæ respóndit : Serpens decépit me, et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus.

℟. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus : * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. — Mel. Glória Patri. Mel.

In II Nocturno

Ant. Diffúsa est * grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * pro-

ptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga diréctiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Diffúsa est grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Ant. Adjúvit eam * Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Psalmus 45

DEus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjúvit eam Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Gloriósa * dicta sunt de te, cívitas Dei : fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

Psalmus 86

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei : fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Sermo sancti Hierónymi Presbýteri

De Assumptione B. M. V.

Lectio iv

QUalis et quanta esset beáta et gloriósa semper Virgo María, ab Angelo divínitus declarátur, cum dícitur : Ave, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. Tálibus namque decébat Vírginem oppignorári munéribus, ut esset grátia

plena, quæ dedit cælis glóriam, terris Dóminum, pacémque refúdit, fidem géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus disciplínam. Et bene plena, quia céteris per partes præstátur; Maríæ vero simul se tota infúdit plenitúdo grátiæ. Vere plena, quia etsi in sanctis Pátribus et Prophétis grátia fuísse créditur, non tamen eátenus plena; in Maríam vero totíus grátiæ, quæ in Christo est, plenitúdo venit, quamquam áliter. Et ídeo inquit : Benedícta tu in muliéribus; id est plus benedícta quam omnes mulíeres. Ac per hoc quidquid maledictiónis infúsum est per Hevam, totum ábstulit benedíctio Maríæ. De ipsa Sálomon in Cánticis, quasi in laudem ejus, Veni, inquit, colúmba mea, immaculáta mea. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit. Ac deínde inquit : Veni de Líbano, veni, coronáberis.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v

NON immérito ígitur veníre de Líbano jubétur, quia Líbanus candidátio interpretátur. Erat enim candidáta multis meritórum virtútibus, et dealbáta nive candídior, Spíritus Sancti munéribus, simplicitátem colúmbæ in ómnibus repræséntans : quóniam, quidquid in ea gestum est, totum púritas et simplícitas, totum véritas et grátia fuit; totum misericórdia et justítia, quæ de cælo prospéxit : et ídeo immaculáta, quia in nullo corrúpta. Circúmdedit enim virum in útero, sicut Jeremías sanctus testátur, et non aliúnde accépit. Fáciet, inquit, Dóminus novum super terram, et múlier circúmdabit virum. Vere novum, et ómnium novitátum superéminens nóvitas virtútum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque vidére áliquis, ut vívere possit) sic ingréssus est hospítium ventris, ut córporis claustrum nescíret; sicque gestátus, ut totus Deus in eo esset; et sic exívit inde, ut esset (sicut Ezéchiel fatétur) porta omníno clausa. Unde cánitur in eísdem Cánticis de ea : Hortus conclúsus, fons signátus, emissiónes tuæ paradísus.

Vere hortus deliciárum, in quo cónsita sunt univérsa florum génera, et odoraménta virtútum; sicque conclúsus, ut nésciat violári, neque corrúmpi ullis insidiárum fráudibus. Fons ítaque signátus sigíllo totíus Trinitátis.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. — Candor.

Lectio vi

Ex Actis Pii Papæ noni

DEíparæ autem Vírginis in sua Conceptióne de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singuláris episcopórum ac fidélium conspirátio, insígnia quoque summórum Pontíficum acta atque constitutiónes mirífice jam illustrábant, Pius nonus Póntifex máximus totíus Ecclésiæ votis ánnuens státuit suprémo suo atque infallíbili oráculo solémniter proclamáre. Itaque sexto Idus Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti in basílica Vaticána, ingénti sanctæ Románæ Ecclésiæ patrum cardinálium et episcopórum ex díssitis étiam regiónibus astánte cœtu, universóque plaudénte orbe, solémniter pronuntiávit ac definívit : Doctrínam, quæ tenet beatíssimam Vírginem Maríam in primo instánti suæ Conceptiónis fuísse, singulári Dei privilégio, ab omni originális culpæ labe præservátam immúnem, esse a Deo revelátam, ac proínde ab ómnibus fidélibus fírmiter constantérque credéndam.

℟. Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Sanctimónia et magnificéntia * in Conceptióne ejus : annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Sanctimónia et magnificéntia in Conceptióne ejus : annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Ant. Lætámini, omnes, * in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem ter-

ram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lætámini, omnes, in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Notum fecit * Dóminus opus suum : in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Notum fecit Dóminus opus suum : in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me.
℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-28

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Germáni Epíscopi

In Præsentatione Deiparæ

AVE, María, grátia plena, Sanctis sánctior, et cælis excélsior, et Chérubim glo-

riósior, et Séraphim honorabílior, et super omnem creatúram venerabílior. Ave, colúmba, quæ nobis et fructum fers olívæ, et servatórem a spirităli dilúvio ac portum salútis annúntias; cujus pennæ deargentátæ, et posterióra dorsi in pallóre auri sanctíssimi et illuminántis Spíritus fulgóre irradiántur. Ave, amœníssimus et rationális Dei paradísus, benevolentíssima et omnipoténti ejúsdem dextra hódie ad Oriéntem plantátus, et ipsi suáve olens lílium, et rosam immarcescíbilem gérminans in eórum medélam, qui pestíferam animǽque exitiálem amaritúdinem mortis ad Occidéntem ebíberant : paradísus, in quo ad veritátis agnitiónem lignum vivíficum efflorescit, e quo qui gustáverint, immortalitátem consequúntur. Ave, sacrosáncte ædificátum, immaculátum, puríssimúmque Dei summi Regis palátium, ejúsdem Dei Regis magnificéntia circumornátum, omnésque hospítio recípiens ac mýsticis refíciens delíciis; in quo non manufáctus et vário decóre nitens situs est spirituális Sponsi thálamus; in quo Verbum errántem humánam stirpem revocáre volens, carnem sibi desponsávit, ut eos, qui voluntáte própria extórres facti fúerant, Patri reconciliáret.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiónes.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

AVE, Dei mons præpínguis et umbrósus, in quo enutrítus Agnus rationális peccáta atque infirmitátes nostras portávit : mons, e quo devolútus ille nulla manu præcísus lapis, contrívit aras idolórum, et factus est in caput ánguli, mirábilis in óculis nostris. Ave, sanctus Dei thronus, divínum donárium, domus glóriæ, perpúlchrum ornaméntum, cimélium eléctum, et totíus orbis propitiatórium, cælúmque Dei glóriam enárrans. Ave, urna ex puro auro confláta, et suavíssimam animárum nostrárum dulcédinem, Christum scílicet qui manna est, cóntinens. O puríssima et omni laude et obséquio digníssima Virgo, Deo dicátum donárium omni creaturárum condi-

tióni præcéllens, terra non secta, inarátus ager, vitis floridíssima, fons aquas effúndens, virgo génerans, et mater viri néscia, innocéntiæ thesáurus abscónditus, et sanctimóniæ decus : acceptíssimis tuis ac matérna auctoritáte válidis précibus ad Dóminum ac Deum ómnium Conditórem, Fílium tuum ex te sine patre génitum, ecclesiástici órdinis gubernácula fac dírigas, et ad portum tranquíllum perdúcas.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

SAcerdótes justítia, et probátæ, immaculátæ ac sincéræ fídei exsultatióne splendidíssime indúito. Orthodóxis princípibus, qui præ omni púrpuræ aut auri splendóre, et præ margarítis ac lapídibus pretiósis, te nacti sunt diadéma et induméntum ac firmíssimum regni sui ornaméntum, in tranquíllo ac próspero statu sceptra dírige. Male fidas natiónes in te ac Deum ex te génitum blasphemántes, eórum pédibus sternens subjícito; subjectúmque pópulum, ut secúndum Dei præcéptum in suávi obediéntiæ obséquio persevéret, confirmáto. Tuam hanc civitátem, quæ te tamquam turrim ac fundaméntum habet, victóriæ triúmphis coronáto, et fortitúdine circumcíngens custodíto Dei habitatiónem, templi decórem semper conserváto; laudatóres tuos ab omni discrímine et ánimi angóre éxime; captívis redemptiónem tribúito; peregrínis tecto et quovis præsídio destitútis, solámen te éxhibe. Univérso mundo auxiliatrícem manum tuam pórrige, ut in lætítia et exsultatióne solemnitátes tuas simul cum ista, quam modo celebrámus, festivitáte splendidíssimo éxitu transigámus, in Christo Jesu universórum Rege ac vero Deo nostro, cui glória et fortitúdo una cum sancto vitǽque princípio Patre, et coætérno et consubstantiáli et conregnánti Spíritu, nunc et semper et in sǽcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ant. 1 Tota pulchra * es, María, et mácula originális non est in te.

2 Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3 Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Trahe nos, * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capit. Prov. 8, 22-24

Dominus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Bened. Ant. Ait Dóminus Deus * ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, allelúja.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD PRIMAM

Ant. Tota pulchra * es, María, et mácula originális non est in te.

AD TERTIAM

Capitulum Dóminus possédit, ut supra.

℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præ-

cínxit. Glória Patri. Deus. ℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

AD SEXTAM

Capit. Ezech. 44, 2-3

POrta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israël ingréssus est per eam : erítque clausa príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam voluísti me. Glória Patri. In. ℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 12, 1

SIgnum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te, Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam. Glória Patri. Exaltábo. ℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus. 713

Capitulum Dóminus. 714

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magnif. Ant. Hódie egréssa est * virga de radíce Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúja.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III pro singulis diebus assignantur propriæ.

Die 9 Decembris

De II die infra Octavam

Conceptionis immaculatæ B. Mariæ V.

Semiduplex 702

In II Nocturno

Lectio iv

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

INeffábilis Deus, cujus viæ misericórdia et véritas, cujus volúntas omnipoténtia, et cujus sapiéntia attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, cum ab omni æternitáte prævíderit luctuosíssimam totíus humáni géneris ruínam ex Adámi transgressióne derivándam, atque in mystério a sǽculis abscóndito primum suæ bonitátis opus decréverit per Verbi incarnatiónem sacraménto occultióre complére, ut contra misericors suum propósitum homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam non períret, et quod in primo Adámo casúrum erat, in secúndo felícius erigerétur; ab inítio et ante sǽcula unigénito Fílio suo Matrem, ex qua caro factus in beáta témporum plenitúdine nascerétur, elégit atque ordinávit, tantóque præ creatúris univérsis est prosecútus amóre, ut in illa una sibi propensíssima voluntáte complacúerit.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v

QUaprópter illam, longe ante omnes angélicos spíritus cunctósque Sanctos, cæléstium ómnium charísmatum cópia de the-

sáuro divinitátis deprómpta ita miríﬁce cumulávit, ut ipsa ab omni prorsus peccáti labe semper líbera, ac tota pulchra et perfécta eam innocéntiæ et sanctitátis plenitúdinem præ se ferret, qua major sub Deo nullátenus intellígitur, et quam præter Deum nemo ássequi cogitándo potest. Et quidem decébat omníno, ut perfectíssimæ sanctitátis splendóribus semper ornáta fulgéret, ac vel ab ipsa originális culpæ labe plane immúnis amplíssimum de antíquo serpénte triúmphum reférret tam venerábilis Mater, cui Deus Pater únicum Fílium suum, quem de corde suo æquálem sibi génitum, tamquam seípsum díligit, ita dare dispósuit, ut naturáliter esset unus idémque commúnis Dei Patris et Vírginis Fílius.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. — Candor est lucis.

Lectio vi

Quam originálem augústæ Vírginis innocéntiam cum admirábili ejúsdem sanctitáte præcelsáque Dei Matris dignitáte omníno cohæréntem cathólica Ecclésia, quæ a Sancto semper edócta Spíritu colúmna est ac firmaméntum veritátis, tamquam doctrínam póssidens divínitus accéptam, et cæléstis revelatiónis depósito comprehénsam multíplici continénter ratióne, splendidísque factis magis in dies explicáre, propónere ac fovére numquam déstitit. Hanc enim doctrínam ab antiquíssimis tempóribus vigéntem, ac fidélium ánimis pénitus ínsitam, et sacrórum antístitum curis studiísque per cathólicum orbem miríﬁce propagátam, ipsa Ecclésia luculentíssime signiﬁcávit, cum ejúsdem Vírginis Conceptiónem público fidélium cúltui ac veneratióni propónere non dubitávit. Quo illústri quidem facto ipsíus Vírginis Conceptiónem véluti singulárem, miram et a reliquórum hóminum primórdiis longíssime secrétam, et omníno sanctam coléndam exhíbuit, cum Ecclésia nónnisi de Sanctis dies festos concélebret.

℟. Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit

eam monílibus suis. — Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Glória. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 26-28

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Sophrónii Epíscopi

Homilia in Deiparæ Annunt.

QUid missus beátus ille Angelus ad Vírginem integérrimam dicit? aut quómodo faustíssimum hoc núntium ipsi defert? Ave, grátia plena; Dóminus tecum. A gáudio íncipit eam álloqui ille gáudii núntius. Nóverat enim et plane sciébat, núntium illud suum univérsis homínibus atque ómnibus páriter creatúris gáudium paráre, et quóslibet a quibuscúmque dolóres expéllere; nóverat, ex divína hujus mystérii cognitióne mundum lúmine collustrári; nóverat, erróris dísjici calíginem; nóverat, retúndi mortis acúleum; nóverat, vim corruptiónis infríngi; nóverat, inférno victóriam auférri; nóverat, salútem pérdito affulgére hómini, qui horum malórum jugo jámdiu premebátur, ex quo scílicet a paradísi delíciis expúlsus, et a beáto illo domicílio ejéctus fúerat. Proptérea legatiónis suæ exórdium a gáudio ducit; proptérea sermónibus suis gáudii voces præmíttit; proptérea faustis hisce núntiis gáudium antecédit, útpote quæ ómnibus credéntibus gáudio futúra erant.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiónes.

Lectio viii

ET sane par omníno erat, ut divína gáudii denuntiátio a sermónibus verbísque gáudium eliciéntibus súmeret inítium. Proptérea enim et Angelus gáudium ante ómnia renúntiat, quia faustæ legatiónis suæ non ignórat éxitum, ac probe novit collóquium quod habebátur, in totíus mundi gáudium maniféste esse cessúrum. Et profécto quodnam gáudium, aut quænam reperíri potest jucúnditas,

quam non longe excédat allóquium ad Vírginem illam beátam ac gáudii paréntem hábitum? Gaude, o supercæléstis gáudii génitrix. Gaude, o sublimíssimi gáudii nutrix. Gaude, o salutáris gáudii sedes princeps. Gaude, o immortális gáudii auctrix. Gaude, o ineffábilis gáudii mýsticum diversórium. Gaude, o indeficiéntis gáudii fons beatíssime. Gaude, o gáudii ætérni Deíferum cimélium. Gaude, o vivificántis gáudii arbor virentíssima. Gaude, o innúpta Dei Mater. Gaude, o Virgo post partum integérrima. Gaude, o spectáculum præ mirabílibus ómnibus summe admirándum.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.—Quia. Glória. Quia.

Lectio ix

Quisnam tuum éloqui splendórem póterit? Quisnam porténtum, quod ipsa es, enarráre verbis áudeat? Quisnam magnificéntiam tuam effári se posse confídet? Tu hóminum exornásti natúram; tu Angelórum órdines superásti; tu fulgóres Archangelórum obtenebrásti; tu sublímes Thronórum sedes infra te ostendísti; tu altitúdinem Dominatiónum depressísti; tu Principátuum ducátibus præcucurrísti; tu enervásti fortitúdinem Potestátum; tu ipsis Virtútibus poténtior virtus prodiísti; tu Chérubim oculatíssimum visum terréstribus óculis vicísti; tu Séraphim sex alas habéntium volátus ánimæ pennis divínitus agitátis transvolásti; tu dénique omnem creatúram longe transgréssa es : quippe quæ præ omni creatúra enituísti puritáte; et ómnium creaturárum Conditórem in te excepísti; ipsúmque et sinu tuo gestásti, et genuísti; et sola ex ómnibus creatúris Dei Mater effécta es.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Feriæ.

In Vesperis fit Commemoratio Feriæ et S. Melchiadis Papæ et Martyris, ut infra.

Die 10 Decembris

De III die infra Octav.

Conceptionis Immaculatæ B. Mariæ V.

Semiduplex 702

Pro Commem. S. Melchiadis in II Vesperis præcedentis :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis im-

piórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Melchíadem Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex Bulla dogmática
Pii Papæ noni

IPsíssima verba, quibus divínæ Scriptúræ de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas orígines repræséntant, consuévit (Ecclésia), tum in ecclesiásticis officiis, tum in sacrosáncta litúrgia adhibére et ad illíus Vírginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapiéntiæ incarnatióne fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia penes fidéles ubíque prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam ipsa quoque Romána Ecclésia ómnium ecclesiárum mater et magístra fúerit prosecúta, tamen illústria hujus Ecclésiæ facta digna plane sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dígnitas atque auctóritas, quanta illi omníno debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua solum inviolabíliter fuit custodíta relígio, et ex qua tráducem fídei réliquæ omnes ecclésiæ mutuéntur opórtet.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indeficiens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v

ITaque éadem Romána Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis immaculátam Vírginis Conceptiónem, ejúsque cultum et doctrínam assérere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero prædecessóres nostri veheménter gloriáti sunt, apostólica sua auctoritáte festum Conceptiónis in Romána Ecclésia instítúere, ac próprio Offício, propriáque Missa, quibus prærogatíva immunitátis ab hereditária labe manifestíssime asserebátur, au-

gére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitátibus, provínciis regnísque, ut Deíparam sub título immaculátæ Conceptiónis patrónam sibi delígerent, sive comprobátis sodalitátibus, congregatiónibus, religiosísque famíliis ad immaculátæ Conceptiónis honórem institútis, sive láudibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodochía, altária, templa sub immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti religióne interpósita immaculátam Deíparæ Conceptiónem strénue propugnáre spopónderint.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. — Candor.

Lectio vi

Insuper summópere lætáti sunt decérnere Conceptiónis festum ab omni Ecclésia esse habéndum eódem censu ac número quo festum Nativitátis, idémque Conceptiónis festum cum octáva ab univérsa Ecclésia celebrándum et ab ómnibus, inter ea quæ præcépta sunt, sancte coléndum, ac pontifíciam capéllam in patriarchéli nostra Liberiána basílica die Vírginis Conceptiónis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in fidélium ánimis quotídie magis fovére hanc de immaculáta Deíparæ Conceptióne doctrínam, eorúmque pietátem excitáre ad ipsam Vírginem sine labe origináli concéptam coléndam et venerándam, gavísi sunt quam libentíssime facultátem tribúere, ut in Lauretánis litaníis, et in ipsa Missæ Præfatióne immaculátus ejúsdem Vírginis proclamarétur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicándi lege statuerétur.

℟. Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-28

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ,

cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus est

LÆtáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsúlta, qui, sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et, quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius, de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam : qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens : Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Heva, ad Maríam; curre, mater, ad fíliam; fília pro matre respóndeat; ipsa matris oppróbrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfáciat : quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiónes.

Lectio viii

QUid dicébas, o Adam? Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic : Dómine, múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O admirándam et omni honóre digníssimam Vír-

ginem! O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem!

℟. Magníficat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

QUam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait : Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas quod de María díxerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam malígni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat : Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vinceré-tur per ipsam, veheménter admírans ajébat : Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere : Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória; fortis omníno necésse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes, post Commemorationem Feriæ, fit Commemoratio S. Melchiadis Papæ et Mart :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Melchíadem Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis diei infra Octavam ac Feriæ.

Die 11 Decembris

S. Damasi I

Papæ et Confessoris
Semiduplex [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtú-

tum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Dámasum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. diei infra Octavam :

Ant. Hódie egréssa est virga de radíce Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúja.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio

DEus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quǽsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

DAmasus Hispánus, vir egrégius et erudítus in Scriptúris, indícto primo Constantinopolitáno concílio, nefáriam Eunómii et Macedónii hæresim exstínxit. Idem Ariminénsem convéntum, a Libério jam ante rejéctum, íterum condemnávit; in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valéntis potíssimum et Ursácii fráudibus damnátio Nicǽnæ fídei conclamáta fuit, et ingemíscens orbis terrárum se Ariánum esse mirátus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

BAsílicas duas ædificávit, álteram sancti Lauréntii nómine ad theátrum Pompéji, quam máximis munéribus auxit, eíque domos et prǽdia attríbuit; álteram via Ardeatína ad Catacúmbas. Platóniam étiam, ubi córpora sanctórum Petri et Pauli aliquámdiu jacuérunt, dedicávit et exornávit elegántibus vérsibus. Idém-

que prosa et versu scripsit de virginitáte, múltaque ália metro édidit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

PŒnam taliónis constítuit iis, qui álterum falsi críminis accusássent. Státuit, ut, quod plúribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes ecclésias die noctúque ab altérnis caneréntur; et in fine cujúsque Psalmi dicerétur : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum testaméntum Græcæ fídei réddidit. Cum Ecclésiam rexísset annos decem et septem, menses duos, dies vigínti sex, et habuísset ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit presbýteros trigínta unum, diáconos úndecim, epíscopos per divérsa loca sexagínta duos; virtúte, doctrína ac prudéntia clarus, prope octogenárius, Theodósio senióre imperánte, obdormívit in Dómino, et via Ardeatína una cum matre et soróre sepúltus est in basílica, quam ipse ædificáverat. Illíus relíquiæ póstea translátæ sunt in ecclésiam sancti Lauréntii, ab ejus nómine in Dámaso vocátam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

DAmasus Hispánus, vir egrégius et erudítus in Scriptúris sacris, indícto primo Constantinopolitáno concílio, nefáriam Eunómii et Macedónii hǽresim exstínxit. Ariminénsem convéntum, a Libério jam ante rejéctum, íterum condemnávit; in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valéntis potíssimum et Ursácii fráudibus, damnátio Nicǽnæ fídei conclamáta est. Basílicas duas ædificávit : álteram sancti Lauréntii nómine ad theátrum Pompéji, álteram via Ardeatína ad Catacúmbas. Státuit, ut, quod plúribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes ecclésias diu noctúque ab altérnis canéntur, et in fine cujúsque

Psalmi dicerétur : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum testaméntum Græcæ fídei réddidit. Multa étiam sanctórum Mártyrum córpora invénit, eorúmque memórias vérsibus exornávit. Virtúte, doctrína et prudéntia clarus, prope octogenárius, Theodósio senióre imperánte, obdormívit in Dómino. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Venit Jesus, de Communi unius aut plurium Summorum Pontificum. [28[1]]

Ad Laudes

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Dámasum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavæ :

Ant. Ait Dóminus Deus ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, allelúja.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio

DEus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

In II Vesperis

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Et fit Commemoratio seq. diei infra Octavam et Feriæ.

Die 12 Decembris

De V die infra Octavam

Conceptionis immaculatæ B. Mariæ V.

Semiduplex 702

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúja.

Si vero hac die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur :

Ant. Hódie egréssa est virga de radíce Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúja.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio Deus qui per. 726

Deinde Commem. Feriæ.

In II Nocturno

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

Lectio iv

Uóniam quæ ad cultum pértinent, íntimo plane vínculo cum ejúsdem objécto consérta sunt, neque rata et fixa manére possunt, si illud anceps sit et in ambíguo versétur, idcírco decessóres nostri Románi Pontífices omni cura Conceptiónis cultum amplificántes, illíus étiam objéctum ac doctrínam decláráre et inculcáre impensíssime studuérunt. Etenim clare apertéque docuére, festum agi de Vírginis Conceptióne, atque uti falsam et ab Ecclésiæ mente aliéníssimam proscripsérunt illórum opiniónem qui non Conceptiónem ipsam, sed sanctificatiónem ab Ecclésia coli arbitraréntur et affirmárent.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v

Neque mítius cum iis agéndum esse existimárunt, qui ad labefactándam de immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam, excogitáto inter primum atque álterum Conceptiónis instans et moméntum discrímine, asserébant, celebrári quidem Conceptiónem, sed non pro primo instánti atque moménto. Ipsi namque prædecessóres nostri suárum pártium esse duxérunt, et beatíssimæ Vírginis Conceptiónis festum, et Conceptiónem pro primo instánti tamquam verum cultus objéctum omni stúdio tuéri ac propugnáre. Hinc decretória plane verba, quibus Alexánder séptimus decéssor noster sincéram Ecclésiæ mentem declarávit, ínquiens : Sane

vetus est Christifidélium erga ejus beatíssimam Matrem Vírginem Maríam píetas sentiéntium, ejus ánimam in primo instánti creatiónis atque infusiónis in corpus fuísse speciáli Dei grátia et privilégio, intúitu meritórum Jesu Christi ejus Fílii humáni géneris Redemptóris, a mácula peccáti originális præservátam immúnem, atque in hoc sensu ejus Conceptiónis festivitátem solémni ritu coléntium et celebrántium.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. — Candor.

Lectio vi

Atque illud in primis solémne quoque fuit iísdem decessóribus nostris, doctrínam de immaculáta Dei Matris Conceptióne sartam tectámque omni cura, stúdio et contentióne tuéri. Etenim non solum nullátenus passi sunt, ipsam doctrínam quovis modo a quópiam notári atque tradúci, verum étiam longe ultérius progréssi, perspícuis declaratiónibus iteratísque vícibus edixérunt : Doctrínam qua immaculátam Vírginis Conceptiónem profitémur, esse, suóque mérito habéri cum ecclesiástico cultu plane cónsonam, eámque véterem ac prope universálem, et ejúsmodi, quam Romána Ecclésia sibi fovéndam tuendámque suscéperit, atque omníno dignam, quæ in sacra ipsa litúrgia solemnioribúsque précibus usurparétur. Neque his conténti, ut ipsa de immaculáto Vírginis Concéptu doctrína invioláta persísteret, opiniónem huic doctrínæ advérsam, sive públice, sive privátim, deféndi posse severíssime prohibuére, eámque multíplici véluti vúlnere conféctam esse voluérunt.

℟. Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-28

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad

Vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Tharásii Epíscopi

De Præsentatione Deiparæ

Uibus te láudibus cumulábimus, María? O puélla immaculáta; o virgo impollúta; o mulíerum ornaméntum, filiárum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedícta inter mulíeres; tu celebráta propter innocéntiam; tu obsignáta virginitáte. Tu Adámi maledícti expiátio; tu débiti Hevæ solútio. Tu Abélis puríssima oblátio; primogenitórum deléctus; immaculátum sacrifícium. Tu Enos in Deum spes non pudóre suffúsa; tu Enoch ínita grátia et in secúram vitam migrátio. Tu Noë arca, et secúndæ regeneratiónis apud Deum conciliátio. Tu regni et sacerdótii Melchísedech perillústris splendor; tu Abrahámi firma fidúcia et promissiónis futúræ posteritátis óbsequens fides. Tu Isaac novum sacrifícium et rationále holocáustum; tu Jacob in scalam ascénsus causa et fecunditátis in duódecim tribus permanántis expréssio nobilíssima. Tu Judæ apparuísti secúndum stirpem fília; tu Joséphi pudicítia et véteris Ægýpti, nimírum synagógæ Judæórum, evérsio, o Immaculáta! Tu Móyses ejusdémque legislatóris liber divínitus concinnátus, in quo scriptum est sacraméntum regeneratiónis, et divínis dígitis inscúlpta in tábulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israël ab intelligibílium Ægyptiórum servitúte vindicábitur, quemádmodum antíquus pópulus in solitúdine manna et aqua de petra satiátus est, petra autem erat Christus e tuo grémio proditúrus tamquam sponsus de thálamo. Tu Aarónis virga floréscens; tu es Davídis fília fímbriis áureis circumvestíta vário ornátu nitéscens.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiónes.

Lectio viii

TU es prophetárum spéculum et rerum ab illis prænuntiatárum éxitus. Te eníxe Ezéchiel vatícinans appellávit portam clausam, per quam nemo hóminum umquam trans-

íbit nisi Dóminus Deus solus, et portam clausam conservábit. Te Isaías ille in primis grandíloquus prænúntiat virgam Jesse, ex qua flos Christus oriétur, et fruticibus vitiórum exstirpátis radícitus, plantas divínæ cognitiónis in agro ínseret. Te Jeremías præmonstrávit ínquiens : Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israël et dómui Judæ fœdus novum, quod constítui cum pátribus eórum, ita signíficans advéntum ortúmque Fílii tui, et pópulum géntium vocans ad Deum adorándum inde usque a fínibus terræ. Te étiam Dániel vir desideriórum proclamávit montem ingéntem, e quo Christus lapis anguláris abscindétur, et simulácrum multifórmis serpéntis ruína atque exítio dissipábit. Te honóro agnam immaculátam, et prædico grátia plenam, te cano Dei habitatiónem puram et immaculátam. Et sane ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia. Per mulíerem mortem lucráti sumus, per mulíerem univérsa ipse rursus instaurábit. Per serpéntem cibum accépimus amári sapóris, per ipsum vero rursum vescémur cibo immortalitátis. Prima parens Heva Caínum in lucem édidit invídiæ et nequítiæ príncipem; unigénitus Fílius tuus erit primogénitus vitæ et resurrectiónis. O inaudítum prodígium! O admirándam novitátem! O sapiéntiam nullis verbis coæquándam!

℟. Magníficat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

NOS autem pópulus Dei, gens sancta, congregátio acceptábilis, fílii colúmbæ, sóboles grátiæ, in hac Vírginis celebritáte puris ánimis, impollútis lábiis, multísonis linguis hymnos suavídicos extollámus. Illústre hoc festum, príncipem solemnitátem Angelis lætam et hóminum prædicatióne digníssimam, próuti par est, venerántes, illud Ave Gabriélis cum reveréntia et gáudio sancto conclamémus. Ave, delícium Patris, per quam ad últimos terræ fines Dei cognítio manávit. Ave, Fílii domicílium, de qua ille carne indútus prodívit. Ave, Sancti Spíritus habitáculum ineffábile. Ave, sán-

ctior Chérubim; ave, gloriósior Séraphim; ave, cælo látior; ave, sole splendídior; ave, luna micántior; ave, múltiplex astrórum nitor; ave, levis nubes, quæ cæléstem plúviam inspérgis. Ave, aura sancta, quæ spíritum malítiæ a terra dissipásti. Ave, nóbile præcónium Prophetárum; ave, Apostolórum audítus per totum orbem sonus; ave, Mártyrum excéllens conféssio; ave, Patriarchárum laudatíssima prædicátio; ave, Sanctórum summum ornaméntum. Ave, causa salútis ómnium mortálium; ave, regína pacis conciliátrix; ave, matrum splendor immaculátus. Ave, mediátrix ómnium, qui sub cælo sunt; ave, totíus orbis reparátio; ave, grátia plena; Dóminus tecum, qui ante te, et ex te, et nobíscum. Ipsi laus cum Patre et sanctíssimo et vivífico Spíritu, nunc et semper, et in infiníta sǽcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis diei infra Octavam et Feriæ.

Die 13 Decembris

S. Luciæ

Virginis et Martyris

Duplex [111]

IN I VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus 735; Psalmi ut in Communi Festorum B. M. V.

℣. Spécie tua.

Ad Magnif. Ant. In tua patiéntia * possedísti ánimam tuam, Lúcia, sponsa Christi : odísti quæ in mundo sunt, et corúscas cum Angelis : sánguine próprio inimícum vicísti.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ Lúciæ Vírginis et Mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis diei infra Octavam :

Ant. Hódie egréssa est virga de radíce Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúja.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio

DEus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: quǽsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

Completorium de Feria.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

VIrginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In II Nocturno

Lectio iv

LUcia virgo Syracusána, génere et christiána fide ab infántia nóbilis, una cum matre Eutýchia, quæ sánguinis fluxu laborábat, Cátanam ad venerándum corpus beátæ Agathæ venit: quæ ad ejus sepúlcrum cum supplíciter orásset, Agathæ intercessióne matri sanitátem impetrávit. Statim vero matrem exorávit, ut quam dotem sibi datúra esset, Christi paupéribus tríbui paterétur. Ut ígitur Syracúsas rédiit, omnem pecúniam, quam ex facultátibus vénditis redégerat, paupéribus distríbuit.

℟. Lúcia virgo, quid a me petis quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ? nam et fides tua illi

subvénit, et ecce salváta est : * Quia jucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. ℣. Sicut per me cívitas Catanénsium sublimátur a Christo, ita per te Syracusána cívitas decorábitur. — Quia.

Lectio v

QUod ubi rescivísset is, cui eam paréntes contra vírginis voluntátem despónderant, apud Paschásium præféctum Lúciam, quod christiána esset, accusávit. Quam ille cum nec précibus, nec minis ad cultum idolórum posset perdúcere; immo tanto magis incénsam vidéret ad celebrándas christiánæ fídei laudes, quanto magis ipse eam a senténtia avértere conabátur : Cessábunt, inquit, verba, cum ventum erit ad vérbera. Cui virgo : Dei servis verba deésse non possunt, quibus a Christo Dómino dictum est : Cum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini : non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Sanctus, qui lóquitur in vobis.

℟. Rogávi Dóminum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominétur mei : * Et impetrávi a Dómino indúcias martýrii mei. ℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : ego autem orábam. — Et.

Lectio vi

QUam cum Paschásius interrogásset, Estne in te Spíritus Sanctus? respóndit : Caste et pie vivéntes templum sunt Spíritus Sancti. At ille : Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus Sanctus déserat. Cui virgo : Si invítam jússeris violári, cástitas mihi duplicábitur ad corónam. Quare Paschásius ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virgínitas violarétur : sed divínitus factum est, ut firma virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quam ob rem præféctus circum ipsam, pice, resína, ac fervénti óleo perfúsam, ignem accéndi imperávit : sed cum ne flamma quidem eam lǽderet, multis torméntis excruciátæ guttur gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia prædícens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat Diocletiáno et Maximiáno mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

℟. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est : in conspéctu príncipis loquebátur sapiéntiam : * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Adjuvábit eam Deus vulto suo : Deus in médio ejus, non commovébitur. — Et. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Lucia virgo Syracusána, génere et christiána fide nóbilis, Cátanæ ad beátæ Agathæ sepúlcrum, Eutýchiæ matris, sánguinis fluxu laborántis, sanitátem impetrávit. Mox bona ómnia quæ in dotem esset acceptúra, a matre impetráta, paupéribus distríbuit. Quare apud Paschásium præféctum, quod Christiána esset, accusáta, nec blandítiis nec minis addúci pótuit, ut idólis sacrificáret. Tunc Paschásius ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virgínitas violarétur; sed divínitus factum est, ut firma virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quam ob rem præféctus circum ipsam ignem accéndi imperávit; sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciátæ guttur gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia prædícens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat Diocletiáno et Maximiáno mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 11 in Evangelia

Ælórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut, ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea quæ usu dídicit quasi confricátus incaléscat; ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita

amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur; quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio viii

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est; sed, ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto; ut, et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

Lectio ix

THesáurus autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat : ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trúcidat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ant. 1 Oránte sancta Lúcia, * appáruit ei beáta Agatha, et consolabátur ancíllam Christi.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Lúcia virgo, * quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

3 Per te, Lúcia virgo, * cívitas Syracusána decorábitur a Dómino Jesu Christo.

4 Benedíco te, * Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5 Soror mea Lúcia, * virgo Deo devóta, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Colúmna es * immóbilis, Lúcia, sponsa Christi : quia omnis plebs te exspéctat, ut accípias corónam vitæ, allelúja.

Oratio

EXáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ Lúciæ Vírginis et Mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affféctu. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavæ :

Ant. Ait Dóminus Deus ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, allelúja.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ ser-

péntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quǽsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

Ad Horas Antiphona et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio brevis Dómine, Deus, ut infra ad Nonam.

Sicubi autem hoc Festum sub ritu duplici I vel II classis recolatur, Antiphonæ de Laudibus ut supra 735, cum Psalmis de Dominica ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres, ut supra. 736

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM C

Capit. Eccli. 51, 13-14

Dómine, Deus meus, exaltásti super terras habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Exáudi. 736

IN II VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et Hymnus ut in Laudibus 735, Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea

benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Tanto póndere * eam fixit Spíritus Sanctus, ut Virgo Christi immóbilis permanéret.

Et fit Commemoratio sequentis et Feriæ.

Completorium de Feria.

¶ In omnibus novem Lectionum Officiis in Feriis Quatuor Temporum occurrentibus, dicitur ix Lectio de Homilia Feriæ et de ea fit Commemoratio ad Laudes. In Officio tamen de Conceptione immaculatæ beatæ Mariæ Virginis non dicitur ix Lectio Feriæ IV Quatuor Temporum cum idem sit Evangelium.

Die 14 Decembris

De VII die infra Octavam

Conceptionis immaculatæ B. Mariæ V.

Semiduplex 702

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúja.

Si vero hac die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur :

Ant. Hódie egréssa est virga de radíce Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúja.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quǽsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrenti; sed in Feria IV Quatuor Temporum Ego sapiéntia, de Communi Festorum B. M. V. cum ℟℟. ut in Festo 704, nisi resumendæ aut anticipandæ sint Lectiones de Scriptura impeditæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

Mnes norunt quanto stúdio hæc de immaculáta Deíparæ Vírginis Conceptióne doctrína a spectatíssimis religiósis famíliis et celebrióribus theológicis académiis, ac præstantíssimis divinárum rerum sciéntia doctóribus fúerit trádita, assérta ac propugnáta.

Omnes páriter norunt quantópere sollíciti fúerint Sacrórum antístites vel in ipsis ecclesiásticis convéntibus palam publicéque profitéri, sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem Maríam, ob prævísa Christi Dómini Redemptóris mérita, numquam origináli subjacuísse peccáto, sed præservátam omníno fuísse ab oríginis labe, et idcírco sublimióri modo redémptam. Quibus illud profécto gravíssimum et omníno máximum accédit, ipsam quoque Tridentínam sýnodum, cum dogmáticum de peccáto origináli éderet decrétum, quo juxta sacrárum Scripturárum sanctorúmque Patrum ac probatissimórum conciliórum testimónia státuit ac definívit : Omnes hómines nasci origináli culpa inféctos; tamen solémniter declarásse : Non esse suæ intentiónis, in decréto ipso tantáque definitiónis amplitúdine comprehéndere beátam et immaculátam Vírginem Dei Genitrícem Maríam. Hac enim declaratióne Tridentíni Patres, ipsam beatíssimam Vírginem ab origináli labe solútam, pro rerum temporúmque adjúnctis, satis innuérunt, atque ádeo perspícue significárunt, nihil ex divínis lítteris, nihil ex traditióne, Patrúmque auctoritáte rite afférri posse, quod tantæ Vírginis prærogatívæ quovis modo refragétur.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v

Et re quidem vera hanc de immaculáta beatíssimæ Vírginis Conceptióne doctrínam quotídie magis gravíssimo Ecclésiæ sensu, magistério, stúdio, sciéntia ac sapiéntia tam spléndide explicátam, declarátam, confirmátam, et apud omnes cathólici orbis pópulos ac natiónes mirándum in modum propagátam, in ipsa Ecclésia semper exstitísse véluti a majóribus accéptam, ac revelátæ doctrínæ charactére insignítam, illústria venerándæ antiquitátis Ecclésiæ orientális et occidentális monuménta validíssime testántur. Equidem Patres Ecclesiǽque scriptóres, cæléstibus edócti elóquiis, nihil antíquius

habuére, quam in libris ad explicándas Scriptúras, vindicánda dógmata, erudiendósque fidéles elucubrátis, summam Vírginis sanctitátem, dignitátem, atque ab omni peccáti labe integritátem, ejúsque præcláram de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam, multis mirísque modis certátim prædicáre atque efférre.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. — Candor.

Lectio vi

Quaprópter enarrántes verba, quibus Deus præparáta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia prænúntians; et deceptóris serpéntis rétudit audáciam et nostri géneris spem mirífice eréxit, ínquiens : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus; docuére, divíno hoc oráculo clare apertéque demonstrátum fuísse misericórdem humáni géneris Redemptórem, scílicet unigénitum Dei Fílium Christum Jesum, ac designátam beatíssimam ejus Matrem Vírginem Maríam, ac simul ipsíssimas utriúsque contra diábolum inimicítias insígniter expréssas. Quocírca sicut Christus Dei hominúmque mediátor, humána assúmpta natúra, delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, illud cruci triumphátor affíxit; sic sanctíssima Virgo, arctíssimo et indissolúbili vínculo cum eo conjúncta, una cum illo et per illum, sempitérnas contra venenósum serpéntem inimicítias exércens ac de ipso pleníssime triúmphans, illíus caput immaculáto pede contrívit.

℟. Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-28

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Sophrónii Epíscopi

Homilia in Deiparæ Annunt.

Ere benedícta tu in muliéribus, quóniam Hevæ maledictiónem in benedictiónem commutásti; quóniam Adam, qui prius jacébat exsecratióne percúlsus, ut per te benedicerétur effecísti. Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam benedíctio Patris per te affúlsit homínibus, eósque a véteri maledícto liberávit. Vere benedícta tu in muliéribus, quia per te progenitóres tui salútem invéniunt; tu síquidem genitúra es Servatórem, qui divínam ipsis salútem comparábit. Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam sine sémine eum protulísti fructum, qui benedictiónem terrárum orbi elargítur, ipsúmque a maledictióne spinas germinánti rédimit. Vere benedícta tu in muliéribus, quia múlier naturáli conditióne cum sis, Dei tamen Génitrix reípsa fies. Etenim si, qui ex te nascitúrus est, secúndum veritátem Deus est incarnátus, ipsa jure meritóque díceris Deípara, quippe quæ Deum veríssime paris.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiónes.

Lectio viii

NE tímeas, María, invenísti enim apud Deum grátiam períre nésciam; invenísti apud Deum grátiam præ quálibet exímiam; invenísti apud Deum grátiam ómnibus votis expeténdam; invenísti apud Deum grátiam ómnium gratiárum splendidíssimam; invenísti apud Deum grátiam numquam elanguéntem; invenísti apud Deum grátiam, quæ te salvam præstet; invenísti apud Deum grátiam, quæ nullo ímpetu quatiátur; invenísti apud Deum grátiam plane invíctam; invenísti apud Deum grátiam perénniter duratúram. Et álii quidem, iíque plures, ante te exímia sanctitáte floruérunt. Sed némini, quemádmodum tibi, plena grátia impertíta est : nemo sicut tu, ad tantum magnificéntiæ est evéctus; nemo sicut tu, purificánte grátia præoccupátus est; nemo sicut tu, cæléstí lúmine refúlsit; nemo sicut tu, præ omni celsitúdine exaltátus est.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

ET mérito quidem; nemo enim sicut tu, ad Deum tam prope accéssit; nemo sicut tu, Dei donis ditátus est; nemo sicut tu, Dei grátiæ párticeps fuit. Omnia vincis, quæcúmque inter hómines emíneant; ómnia súperas múnera, quæ effúsa a Dei largitáte in quóslibet dimanáverint. Plus enim ómnibus inhabitántis Dei possessióne ditéscis. Nemo sic in se Deum compléctì pótuit; nemo pótuit sic frui Dei præséntia; nemo dignus est hábitus, qui sic per Deum illuminarétur : ac proptérea non modo Deum ómnium Conditórem ac Dóminum in te excepísti, sed eum habes ex te ineffabíliter incarnátum, atque in útero tuo gestátum, et post hæc génitum, et univérsos hómines a patérna condemnatióne rediméntem, ac salútem, quæ nullum finem habitúra sit, ipsis elargiéntem. Et proptérea tibi clamávi, atque íterum veheménter clamábo : Ave, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti die Octava, Commem. Feriæ.

Die 15 Decembris

In Octava Conceptionis immaculatæ B. M. V.

Duplex majus 701

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrenti; sed in Feria IV Quatuor Temporum Serpens erat, cum suis Responsoris ut in Festo 704, nisi resumendæ aut anticipandæ sint Lectiones de Scriptura impeditæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

B antíquis tempóribus Sacrórum antístites, ecclesiástici viri, reguláres órdines ac vel ipsi imperatóres et reges ab hac apostólica Sede eníxe efflagitárunt, ut immaculáta sanctíssimæ Dei Genitrícis Concéptio véluti cathólicæ fídei dogma definirétur. Quæ postulatiónes hac nostra quoque ætáte iterátæ fué-

runt, ac potíssimum felícis recordatiónis Gregório decimoséxto prædecessóri nostro, ac nobis ipsis oblátæ sunt tum ab epíscopis, tum a clero sæculári, tum a religiósis famíliis, ac summis princípibus et fidélibus pópulis. Nos ítaque singulári ánimi nostri gáudio hæc ómnia probe noscéntes ac sério considerántes, vix dum, licet immériti, arcáno divínæ providéntiæ consílio ad hanc sublímem Petri Cáthedram evécti, totíus Ecclésiæ gubernácula tractánda suscépimus, nihil certe antíquius habúimus, quam pro summa nostra vel a téneris annis erga sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem Maríam veneratióne, pietáte et afféctu, ea ómnia perágere, quæ adhuc in Ecclésiæ votis esse póterant, ut beatíssimæ Vírginis honor augerétur, ejúsque prærogatívæ uberióri luce nitérent.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum erant.

Lectio v

Itaque plúrimum in Dómino confísi advenísse témporum opportunitátem pro immaculáta sanctíssimæ Dei Genitrícis Vírginis Maríæ Conceptióne definiénda, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singuláris catholicórum antístitum ac fidélium conspirátio, et insígnia prædecessórum nostrórum acta et constitutiónes mirífice illústrant atque declárant; rebus ómnibus diligentíssime perpénsis et assíduis fervidísque ad Deum précibus effúsis, mínime cunctándum nobis esse censúimus, suprémo nostro judício immaculátam ipsíus Vírginis Conceptiónem sancíre, definíre, atque ita pientíssimis cathólici orbis desidériis, nostræque in ipsam sanctíssimam Vírginem pietáti satisfácere, ac simul in ipsa unigénitum Fílium suum Dóminum nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificáre, cum in Fílium redúndet quidquid honóris et laudis in Matrem impénditur.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur pú-

rior. — Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula.

Lectio vi

QUare postquam numquam intermísimus in humilitáte et jejúnio privátas nostras et públicas Ecclésiæ preces Deo Patri per Fílium ejus offérre, ut Spíritus Sancti virtúte mentem nostram dirígere et confirmáre dignarétur, imploráto univérsæ cæléstis cúriæ præsídio, et advocáto cum gemítibus Paráclito Spíritu, eóque sic aspiránte; ad honórem sanctæ et indivíduæ Trinitátis, ad decus et ornaméntum Vírginis Deíparæ, ad exaltatiónem fídei cathólicæ et christiánæ religiónis augméntum, auctoritáte Dómini nostri Jesu Christi, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, ac nostra, declarámus, pronuntiámus et definímus : Doctrínam quæ tenet beatíssimam Vírginem Maríam in primo instánti suæ Conceptiónis fuísse singulári omnipoténtis Dei grátia et privilégio, intúitu meritórum Christi Jesu Salvatóris humáni géneris, ab omni originális culpæ labe præservátam immúnem, esse a Deo revelátam, atque idcírco ab ómnibus fidélibus fírmiter constantérque credéndam. Quaprópter si qui secus ac a nobis definítum est, quod Deus avértat, præsúmpserint corde sentíre, ii nóverint ac porro sciant se próprio judício condemnátos, naufrágium circa fidem passos esse, et ab unitáte Ecclésiæ defecísse.

℟. Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-28

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Epiphánii Epíscopi

Oratio de laudibus S. Mariæ Deiparæ

Uid dicam, aut quid próloquar de præclára et sancta Vírgine? Solo enim Deo excé-

pto, cunctis supérior éxstitit : natúra formósior est ipsis Chérubim et Séraphim, et omni exércitu Angélico : cui prædicándæ cæléstis ac terréna lingua mínime súfficit, immo vero nec Angelórum. O beáta Virgo, colúmba pura et sponsa cæléstis, María, cælum, templum, et thronus divinitátis, quæ coruscántem in cælo et in terra solem habes Christum! Nubes lúcida, quæ fulgur de cælo lucidíssimum ad illuminándum mundum deduxísti Christum. Ave, grátia plena, porta cælórum, de qua in Cánticis prophéta in decúrsu oratiónis plane et apérte prolóquitur inclámans : Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiónes.

Lectio viii

Virgo est lílium immaculátum, quæ rosam immarcescíbilem génuit Christum. O sancta Deípara, ovis immaculáta quæ Verbum ex te incarnátum Agnum Christum peperísti! O Virgo sanctíssima, quæ exércitus Angelórum in stupórem deduxísti! Stupéndum est miráculum in cælis, múlier amícta sole, gestans lucem in ulnis : stupéndum miráculum in cælis, thálamus Vírginis habens Fílium Dei : stupéndum miráculum in cælis, Dóminus Angelórum infans Vírginis efféctus est. Angeli accusábant Hevam, nunc vero Maríam glória prosequúntur, quæ lapsam Hevam eréxit, et Adámum e paradíso dejéctum in cælos misit. Ipsa enim est cæli et terræ mediátrix, quæ uniónem naturáliter perégit.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

Grátia sanctæ Vírginis est imménsa. Hinc Gábriel in primis salútat Vírginem, dicens : Ave, grátia plena, quæ es spléndidum cælum. Ave, grátia plena, multis virtútibus exornáta Virgo. Ave, grátia plena, quæ es urna áurea cóntinens manna cæléste. Ave, grátia plena,

quæ sitiéntes perénnis fontis dulcédine sátias. Ave, sanctíssima Mater immaculáta, quæ genuísti Christum, qui est ante te. Ave, púrpura régia, quæ cæli terræque Regem induísti. Ave, liber incomprehénsus, quæ Verbum et Fílium Patris mundo legéndum exhibuísti.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

In Vesperis Commemoratio sequentis ac Feriæ.

Die 16 Decembris

S. Eusebii

Episcopi et Martyris

Semiduplex [29]

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio C 2

DEus, qui nos beáti Eusébii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. (Per Dóminum.)

Deinde fit Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

EUsébius, natióne Sardus, Románæ urbis lector, post Vercelléensis epíscopus, ad hanc regéndam ecclésiam mérito est créditus divíno eléctus judício : nam quem numquam ante constitúti electóres cognóverant, posthábitis cívibus, simul ut vidérunt, et probavérunt; tantúmque intérfuit, ut probarétur, quantum ut viderétur. Primus in Occidéntis pártibus in eádem ecclésia eósdem mónachos instítuit esse quos cléricos, ut esset in ipsis viris et contémptus rerum, et accurátio levitárum. Ariánis impietátibus ea tempestáte per Occidéntem longe latéque tradúctis, advérsus eas viríliter sic dimicávit, ut ejus invícta fides Libérium summum Pontíficem ad vitæ solátium erígeret. Quare hic sciens in ipso fervére Spíritum Dei, cum ei significásset ut penes imperatórem una cum suis legátis patrocínium fídei suscíperet, mox cum illis proféctus est ad Constántium; apud quem eníxius agens, quidquid legatióne petebátur, obtínuit, ut episcopórum nempe cœtus celebrarétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

COlléctum est Mediolániánno sequénti concílium, ad quod a Constántio invitátum Eusébium concupitúmque, ac vocátum a Libérii legátis, tantum abest, ut malignántium synagóga Arianórum contra sanctum Athanásium furéntium in suas partes addúceret, ut pótius disérte statim ipse declárans, e præséntibus quosdam sibi compértos hærética labe pollútos, Nicǽnam immo fidem proposúerit iis subscribéndam, ántequam cétera tractaréntur. Quod Ariánis acérbe irátis negántibus, nedum in Athanásium recusávit ipse subscríbere, quin sancti Dionýsii Mártyris, qui decéptus ab ipsis subscrípserat, captivátam simplicitátem ingeniosíssime liberávit. Quam ob rem illi gráviter indignántes, post multas illátas injúrias, exsílio illum mulctárunt : sed sanctus vir, excússo púlvere, nec cǽsaris minas véritus, nec enses obstríctos, exsílium véluti sui ministérii offícium accépit; missúsque Scythópolim, famem, sitim, vérbera, divérsaque supplícia perpéssus, pro fide strénue vitam contémpsit, mortem non métuit, corpus carnifícibus trádidit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vi

QUanta in eum tunc Arianórum crudélitas fúerit ac effrons inverecúndia, osténdunt graves lítteræ plenæ róboris, pietátis ac religiónis, quas e Scythópoli scripsit ad Vercellénsem clerum et pópulum, aliósque finítimos; e quibus étiam est explorátum, ipsórum nec minis, inhumanáque sævítia potuísse umquam eum deterréri, nec serpentína blanda subtilitáte ad eórum societátem perdúci. Hinc in Cappadóciam, postremóque ad superióres Ægýpti Thebáidas pro constántia sua deportátus, exsílii rigóres tulit ad mortem usque Constántii :

post quam ad gregem suum revérti permíssus, non prius redíre vóluit, quam reparándis fídei jactúris ad Alexandrínam sýnodum sese conférret, postque médici præstántis instar, péragrans Oriéntis províncias, in fide infírmos ad íntegram valetúdinem restitúeret, eos instítuens in Ecclésiæ doctrína. Inde salubritáte pari digrésso in Illýricum, tandémque in Itáliam deláto, ad ejus réditum lúgubres vestes Itália mutávit : ubi postquam Psalmórum ómnium expurgátos a se commentários Orígenis édidit, Eusebiíque Cæsareénsis, quos vérterat de Græco in Latínum; demum tot egrégie factis illústris ad immarcescíbilem glóriæ corónam tantis ærúmnis proméritam, sub Valentiniáno et Valénte Vercéllis migrávit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Eusébius, natióne Sardus, Románæ urbis lector, post Vercelléensis epíscopus, advérsus Arianísmum sic viríliter dimicávit, ut ejus invícta fides Libérium summum Pontíficem ad vitæ solátium erígeret. Pro ejúsdem fídei cathólicæ confessióne a Constántio príncipe Scythópolim missus fuit, ubi famem, sitim, vérbera diversáque supplícia est perpéssus. Inde in Cappadóciam relegátus, exsílii rigóres tulit usque ad mortem ipsíus Constántii, post quam ad ecclésiam suam revérti permíssus est. Tunc lúgubres vestes Itália mutávit; ubi postquam Psalmórum ómnium expurgátos a se commentários Orígenis édidit, Eusebiíque Cæsareénsis, quos vérterat de Græco in Latínum; ad immarcescíbilem glóriæ corónam tantis ærúmnis proméritam, sub Valentiniáno et Valénte Vercéllis migrávit ad Dóminum. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Si quis vult, de Communi unius Mart. 2 loco. [44]

℟. viii Dómine, prævenísti.

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio C 2

DEus, qui nos beáti Eusébii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

℣. Justus ut palma.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Et fit Commemoratio Feriæ.

¶ De Vigilia S. Thomæ Apostoli nihil fit in Officio.

DIE 21 DECEMBRIS

S. Thomæ Apostoli

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Apostolorum [3] præter ea quæ hic habentur propria.

Ad Magnif. Ant. Quia vidísti me, * Thoma, credidísti : beáti qui non vidérunt et credidérunt, allelúja.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári : ut ejus semper et patrocíniis sublevémur; et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Sic nos exístimet, de eodem Communi. [9]

In II Nocturno

Lectio iv

THomas Apóstolus, qui et Dídymus, Galilǽus, post accéptum Spíritum Sanctum in multas províncias proféctus est ad prædicándum Christi Evangélium : Parthis, Medis, Persis, Hyrcánis et Bactris christiánæ fídei et vitæ præcépta trádidit. Postrémo ad Indos se cónferens, eos in christiána religióne erudívit. Qui ad extrémum, vitæ doctrinǽque sanctitáte et miraculórum magnitúdine, cum céteris ómnibus suis admiratiónem et Jesu Christi amórem commo-

vísset; illíus gentis regem, idolórum cultórem, magis ad iram accéndit : cujus senténtia condemnátus, telísque confóssus, Calamínæ apostolátus honórem martýrii coróna decorávit.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Sermo sancti Gregórii Papæ

Homilia 30 in Evang., post medium

Lectio v

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et

post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 20, 24-29

IN illo témpore : Thomas unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis quando venit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 26 in Evang., post medium

QUid, fratres caríssimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut eléctus ille discípulus tunc deésset, post autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans, dum in magístro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quam fides credéntium discipulórum prófuit; quia dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens, omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio viii

SIC quippe discípulum Dóminus post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit; sicut ante nativitátem suam habére Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans et palpans, testis veræ resurrectiónis, sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, et exclamávit : Dóminus meus, et Deus meus. Dicit ei Jesus : Quia vidísti me, credidísti. Cum Paulus Apóstolus dicat, Est au-

tem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium; profécto liquet quia fides illárum rerum arguméntum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

In Quatuot Temporibus ix Lectio de Homilia Feriæ; alias

Lectio ix

DUM ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dícitur : Quia vidísti me, credidísti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, et Deum conféssus est, dicens : Dóminus meus, et Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerándo verum hóminem, hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valde quod séquitur : Beáti qui non vidérunt, et credidérunt. In qua nimírum senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus; sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim vere credit, qui exércet operándo quod credit. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ad Bened. Ant. Quia vidísti me, * Thoma, credidísti : beáti qui non vidérunt, et credidérunt, allelúja.

Oratio

DA nobis, quǽsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári : ut ejus semper et patrocíniis sublevémur; et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In II Vesperis Ant. ad Magnif. Quia vidísti me, ut ad Laudes.

Et fit Commemoratio Feriæ.

FESTA JANUARII
post Octavam Epiphaniæ occurrentia

Die 14 Januarii

S. Hilarii

Ep., Conf. et Eccl. Doct.
Duplex [69]

(m. t. v.), nisi tamen alicubi I Vesperas habeat.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hilári, divínæ legis

amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio C 3

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. (Per Dóminum.)

Et fit Commemoratio S. Felicis Presbyteri et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam [87]; quod servatur et in aliis Festis Doctorum, nisi aliter suis locis notetur.

In II Nocturno

Lectio iv

Ilárius, in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína et eloquéntia excélluit. Qui primum in matrimónio quasi mónachi vitam egit: deínde propter singuláres virtútes Pictavórum epíscopus creátur: quod munus episcopále sic gessit, ut a fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cum terróribus, bonórum spoliatióne, exsílio, et omni crudelitáte Constántius imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent; Hilárius tamquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insídiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis epíscopi, de sýnodo Biterrénsi in Phrýgiam relegátus est: ubi et mórtuum suscitávit, et libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

QUadriénnio post coácto concílio ad Seleucíam, Isáuriæ urbem, Hilárius adésse compúlsus est: ac deínde Constantinópolim proféctus, ubi extrémum fídei perículum animadvértit, tribus libéllis pú-

blice datis, audiéntiam imperatóris popóscit, ut de fide cum adversáriis coram disputáret. Verum cum Ursácius et Valens, Ariáni epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertiméscerent, Constántio persuasérunt, ut spécie honóris eum in suum episcopátum restitúeret. Tunc Hilárium e prǽlio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum ecclésia compléxa est : quem ad episcopátum secútus est Martínus, qui póstea Turonénsi prǽfuit ecclésiæ; tantúmque illo doctóre profécit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Magna deínceps tranquillitáte Pictavórum ecclésiam administrávit : Galliámque univérsam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne; quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam, sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis : Hilárii libros inofénso decúrrat pede. Migrávit in cælum Idibus Januárii, Valentiniáno et Valénte imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono. Eum a multis Pátribus et concíliis insígnem Ecclésiæ Doctórem nuncupátum, atque uti talem in áliquot diœcésibus cultum, tandem instánte sýnodo Burdigalénsi Pius nonus Póntifex máximus, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit et confirmávit, ac ipsíus festo die Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Hilárius, in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína et eloquéntia ex-

célluit. Pictavórum epíscopus creátus, tale munus sic gessit, ut a fidélibus summam laudem consequerétur. Ob cathólicam fidem, quam strénue propugnávit, quadriénnio apud Phrýgiam relegátus, inter ália mirácula, mórtuum suscitávit. Duódecim libros scripsit de Trinitáte contra Ariános, et Gálliam univérsam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne; quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam, sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis : Hilárii libros inoffénso decúrrat pede. Migrávit in cælum Idibus Januárii, anno trecentésimo sexagésimo nono. Eum Pius nonus Póntifex máximus, instánte sýnodo Burdigalénsi, Doctórem universális Ecclésiæ declarávit et confirmávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Comm. Doctorum 2 loco. [91]

Pro S. Felice Presbytero et Martyre

Lectio ix

FElix Nolánus présbyter, cum in idóla veheméntius inveherétur, ab infidélibus várie vexátus, in cárcerem conjícitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quǽrere jussus est Maximiánum Nolæ epíscopum : qui, cum sénio conféctus desperáret se ferre posse supplícia persequéntium, se abdíderat in silvam. Quo cum Felix Deo duce pervenísset, sanctum epíscopum humi jacéntem pene mórtuum videt; quem recreátum ac sublátum in húmeros, apud fidélem víduam reficiéndum curávit. Sed cum is íterum idolórum cultóres impietátis argúeret, facto in ipsum ímpetu, fúgiens in angústo duórum paríetum intervállo se occultávit; qui áditus cum repénte araneárum telis pertéxtus visus esset, némini recéntis látebræ suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix in ǽdibus piæ mulíeris tres menses látuit. Cum vero Dei Ecclésia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis, et doctrínæ præcéptis, miraculísque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis episcopátu, obdormívit in Dómino, sepultúsque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellábant.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio C 3

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Felicis Presb. et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequ., Commemoratio præcedentis ac S. Mauri Abbatis.

Die 15 Januarii

S. Pauli

primi Eremitæ, Confess.

Duplex (m. t. v.) [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio C 1

DEus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hilári, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui pópulo, ut supra.

Deinde Commem. S. Mauri Abbatis :

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio C 1

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Mauri Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Aulus, eremitárum auctor et magíster, apud inferiórem Thebáidem natus, cum quíndecim esset annórum, orbátus paréntibus est. Qui póstea declinándæ causa persecutiónis Décii et Valeriáni, et Deo libérius inserviéndi, in erémi spelúncam se cóntulit : ubi, palma ei victum et vestítum præbénte, vixit ad centésimum et décimum tértium annum, quo témpore ab António nonagenário Dei admónitu invísitur. Quibus inter se, cum ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, et multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper Paulo dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

POst corvi discéssum, Eja, inquit Paulus, Dóminus nobis prándium misit, vere pius, vere miséricors. Sexagínta jam anni sunt, cum accípio quotídie dimídii panis fragméntum, nunc ad advéntum tuum milítibus suis Christus duplicávit annónam. Quare cum gratiárum actióne ad fontem capiéntes cibum, ubi tantísper recreáti sunt, íterum grátiis de more Deo actis, noctem in divínis láudibus consumpsérunt. Dilúculo Paulus de morte, quæ sibi instáret, ádmonens Antónium, hortátur, ut pállium, quod ab Athanásio accéperat, ad involvéndum suum corpus afférret. Quo ex itínere rédiens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum et Apostolórum cœtus Pauli ánimam in cælum ascéndere.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

Cumque ad ejus cellam pervenísset, invénit génibus complicátis, erécta cervíce, extensísque in altum mánibus corpus exánime : quod pállio obvólvens, hymnósque et psalmos ex christiána traditióne decántans, cum sárculum, quo terram fóderet, non habéret, duo leónes ex interióre erémo rápido cursu ad beáti senis corpus ferúntur; ut fácile intelligerétur, eos, quo modo póterant, plorátum édere : qui certátim terram pédibus effodiéntes, fóveam, quæ hóminem cómmode cáperet, effecérunt. Qui cum abiíssent, Antónius sanctum corpus in eum locum íntulit; et injécta humo, túmulum ex christiáno more compósuit : túnicam vero Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestítu diébus solémnibus Paschæ et Pentecóstes, quoad vixit, usus est.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Paulus, eremitárum auctor et magíster, apud inferiórem Thebáidem natus, persecutióne Décii et Valeriáni sæviénte, in erémi spelúncam se cóntulit; ubi, palma ei victum et vestítum præbénte, sanctíssime vixit ad centésimum et décimum tértium annum, quo témpore ab António nonagenário invísitur. Hunc Paulus humaníssime excépit, mox, sanctis sermónibus in multam noctem prodúctis, admónuit de morte, quæ sibi instáret, simúlque hortátus est, ut pállium, quod ab Athanásio accéperat, ad involvéndum suum corpus afférret. Quod dum Antónius præstábat, rédiens ex itínere, vidit Pauli ánimam in cælum ascéndere; corpus vero in cella réperit, similitúdinem orántis reddens. Quod cum mæstíssimus, hymnis de more decantátis, pállio obvolvísset, nec, quo terram fóderet, habéret; duo leónes, ex interióri parte solitúdinis veniéntes, uníus hóminis capácem locum effodérunt.

Tum Antónius, humáto córpore ac túmulo compósito, ábiit, túnicam Pauli ex palmárum fóliis contéxtam secum déferens; quo vestítu diébus solemnióribus Paschæ et Pentecóstes, quoad vixit, usus est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Confíteor tibi, de Comm. Abbatum 2 loco. [108]

Pro S. Mauro Abbate

Lectio ix

MAurus nóbilis Románus, puer a patre Eutýchio Deo sub sancti Benedícti disciplína oblátus, brevi tantum divína grátia profécit, ut ipsi magístro admiratióni esset; qui illum sæpe, véluti reguláris observántiæ et virtútum ómnium spécimen, céteris discípulis ad imitándum proponébat. Cujus adhuc adolescéntis illud admirábilis obediéntiæ exémplum a sancto Gregório Papa commemorátur : nam, cum Plácidus mónachus in lacum prolápsus, aquárum ímpetu raperétur, sancti Patris jussu accúrrens Maurus, et super aquas incédens, sócium capíllis apprehénsum, ad terram attráxit. Missus in Gálliam ab eódem sancto Benedícto, célebri monastério exstrúcto, cui annos quadragínta præfuit, monásticam disciplínam mirífice propagávit. Dénique sanctitáte et miráculis clarus, septuagenário major migrávit in cælum, anno salútis quingentésimo sexagésimo quinto.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio C 1

DEus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Mauri Abbatis :

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Mauri Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir, despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Commem. sequentis.

Die 16 Januarii

S. Marcelli I

Papæ et Martyris

Semiduplex [29]

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

PReces pópuli tui, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi : ut beáti Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

MArcéllus Románus, a Constántio et Galério usque ad Maxéntium pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclésiam fecit herédem. Aucto in Urbe fidélium número, ad eórum utilitátem, ad baptísmum pœnitentiámque dandam eis, qui christiánam religiónem suscíperent, et ad Mártyrum sepultúram, novos títulos instítuit, et quasi álteras diœcéses distríbuit. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcéllo grávia supplícia minátur, nisi, depósito pontificátu, idólis immoláret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

QUI cum insánas hóminis voces neglígeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públice alebántur, curam sustinéret : ubi Marcéllus assíduis jejúniis et précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus a cléricis, hospítio recípitur a beáta Lucína, in cujus ǽdibus ecclésiam dedicávit, quæ hódie título sancti Marcélli nominátur : in qua et Christiáni orábant, et ipse beátus Marcéllus prædicábat.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vi

Quibus cógnitis, Maxéntius in eam ecclésiam catábuli béstias transférri et a Marcéllo custodíri jubet : ubi loci fœditáte multísque ærúmnis afflíctus obdormívit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscíllæ via Saléria a beáta Lucína sepúltum est décimo séptimo Kaléndas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies vigínti quinque. Scripsit epístolam ad epíscopos Antiochénæ provínciæ de primátu Románæ Ecclésiæ, quam caput ecclesiárum appellándam demónstrat; ubi étiam illud scriptum est, nullum concílium jure celebrári, nisi ex auctoritáte Románi Pontíficis. Ordinávit mense Decémbri Romæ presbýteros vigínti quinque, diáconos duos, epíscopos per divérsa loca vigínti unum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Marcéllus Románus, a Constántio et Galério usque ad Maxéntium pontificátum gessit. Ejus hortátu Lucína, matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclésiam fecit herédem. Aucto in Urbe fidélium número, novos títulos instítuit, et quasi álteras diœcéses distríbuit. Quare irátus Maxéntius, grávia supplícia minátur, nisi, depósito pontificátu, idólis immoláret. Acriter réstitit póntifex, ideóque missus fuit in catábulum, ut bestiárum, quæ públice alebántur, curam sustinéret. Novem menses ibi tradúxit, paróchias, quas præsens non póterat, visitans per epístolas. Inde eréptus a cléricis, hospítio recípitur a beáta Lucína, in cujus ǽdibus ecclésiam dedicávit, ubi fidélibus prædicábat. Tunc Maxéntius in eam ecclésiam béstias catábuli transférri et a Marcéllo custodíri jubet; qui, loci fœditáte et ærúmnis afflíctus, obdormívit

in Dómino. Ejus corpus in cœmetério Priscíllæ via Salária a beáta Lucína sepúltum est, die décima sexta Januárii.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Venit Jesus, de Communi unius aut plurium Summorum Pontificum. [28¹]

℟. viii Dómine, prævenísti. [28³]

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

PReces pópuli tui, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi : ut beáti Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 17 Januarii

S. Antonii Abbatis

Duplex [94]

Oratio C 4

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Antónii Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis :

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma.

Oratio Preces, ut supra.

In II Nocturno

Lectio iv

Ntónius Ægýptius, nobílibus et christiánis paréntibus natus, quibus adoléscens orbátus est, cum ingréssus ecclésiam ex Evangélio audivísset : Si vis perféctus esse, vade, et vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; tamquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque, véndita re familiári, pecúniam omnem paupéribus distríbuit. Quibus solútus impediméntis, cæléstis vitæ genus in terris cólere instítuit. Sed cum in periculósum illud certámen descénderet, ad fídei præsídium, quo erat armátus, adhibéndum sibi putávit subsídium reliquárum virtútum; quarum tanto stúdio incénsus fuit, ut, quemcúmque vidéret áliqua virtútis laude excelléntem, illum imitári studéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius erat. Patiéntia, mansuetúdine, misericórdia, humilitáte, labóre, ac stúdio divinárum Scripturárum superábat omnes. Ab hæreticórum et schismaticórum hóminum, máxime Arianórum, congréssu et collóquio sic abhorrébat, ut ne prope quidem ad eos accedéndum díceret. Humi jacébat, cum eum necessárius somnus occupásset. Jejúnium autem ádeo cóluit, ut salem tantúmmodo ad panem adhibéret, sitim aqua exstíngueret; neque se ante solis occásum cibo aut potu recreábat, sæpe étiam bíduum cibo abstinébat; sæpíssime in oratióne pernoctábat. Cum talis tantúsque Dei miles evasísset Antónius, sanctíssimum júvenem hostis humáni géneris váriis tentatiónibus aggréditur, quas ille jejúnio et oratióne vincébat. Nec vero frequens de sátana triúmphus secúrum reddébat Antónium, qui diáboli innumerábiles artes nocéndi nóverat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Itaque cóntulit se in vastíssimam Ægýpti solitúdinem : ubi quotídie ad christiánam perfectiónem profíciens, dæmones (quorum tanto erant acrióres ímpetus, quanto Antónius ad resisténdum fórtior evadébat) ita contémpsit, ut illis exprobráret imbecillitátem; ac sæpe discípulos suos éxcitans ad pugnándum contra diábolum, docénsque quibus armis vincerétur : Mihi crédite, dicébat, fratres, pertiméscit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, misericórdiam et humilitátem, máxime vero ardéntem amórem in Christum Dóminum, cujus único sanctíssimæ crucis signo debilitátus áufugit. Sic autem dæmónibus erat formidolósus, ut multi per Ægýptum ab illis agitáti, invocáto nómine Antónii liberaréntur : tántaque

erat ejus fama sanctitátis, ut per lítteras se ejus oratiónibus Constantínus Magnus et fílii commendárent. Qui aliquándo quintum et centésimum annum agens, cum innumerábiles sui institúti imitatóres habéret, convocátis mónachis et ad perféctam christiánæ vitæ régulam instrúctis, sanctitáte et miráculis clarus migrávit in cælum, décimo sexto Kaléndas Februárii.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Antónius Ægýptius, cum ingréssus ecclésiam ex Evangélio audivísset : Si vis perféctus esse, vade, et vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; tamquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque, véndita re familiári, prétium distríbuit paupéribus, ípseque in vastam Ægýpti solitúdinem recéssit. Virtútum ómnium stúdio ita incénsus fuit, ut, quemcúmque vidéret áliqua virtútis laude excelléntem, illum imitári studéret. Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius. Tanto terróri dæmónibus erat, ut multi per Ægýptum ab illis agitáti, nómine Antónii super ipsos invocáto liberaréntur. Ita, sanctitáte et miráculis clarus, cum innumerábiles sui institúti imitatóres habéret, annum agens quintum ultra centésimum, e vita migrávit décimo sexto Kaléndas Februárias.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi vestri præcincti, de Communi Conf. non Pont. 1 loco. [98]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio C 4

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Antónii Abbátis commendet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus

patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio S. Pauli Ap., præcedentis ac S. Priscæ Virg. et Mart.

Die 18 Januarii

In Cathedra S. Petri Ap. Romæ

Duplex majus

Omnia ut in Communi Confessoris Pontificis [69], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Hymnus

Quodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cæli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sæculum.

Patri perénne sit per ævum glória;
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,
Honor tibi decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnif. Ant. Tu es pastor óvium, * Princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis et regnas.

Et fit Com. S. Pauli Ap. ante omnes alias Commemorationes :

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quǽsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. præced.

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Antónii Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. (Per Dóminum.)

Postea Commem. S. Priscæ Virg. et Mart.

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui beátæ Priscæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum : * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum. Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus Quodcúmque, ut supra. 765

In I Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli

Lectio i   Cap. 1, 1-12

Etrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui, * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et.

Lectio ii

IN quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus : ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in lau-

dem, et glóriam, et honorem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, diligitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta : reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. — Et.

Lectio iii

De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et tibi dabo claves regni cælórum. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 1 de Ss. App. Petro et Paulo, ante medium

Lectio iv

Cum duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum Sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepíssent, beatíssimus Petrus, princeps apostólici órdinis, ad arcem Románi destinátur impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquam gentes ignorárent quod Roma didicísset?

℟. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super

terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Lectio v

HIC conculcándæ philosophíæ opiniónes, hic dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic ómnium sacrilegiórum impíetas destruénda, ubi diligentíssima superstitióne habebátur colléctum quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis, et, consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, et turbulentíssimæ profunditátis océanum, constántior quam cum supra mare graderéris, ingréderis.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. — Et.

Lectio vi

JAM pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras : jam Antiochénam ecclésiam, ubi primum christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras : jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam atque Bithýniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras; nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophǽum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quo te divínis præordinatiónibus anteíbant, et honor potestátis, et glória passiónis.

℟. Petre, amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te. — Pasce. Glória Patri. Pasce.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 1 de Ss. App. Petro et Paulo, ante medium

CUM duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum Sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepíssent, beatíssimus Petrus, Princeps apostólici órdinis, ad arcem Románi de-

stinátur impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Ad hanc ergo urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis. Jam pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras : jam Antiochénam ecclésiam, ubi primum christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras : jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam atque Bithýniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras; nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophǽum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quo te divínis præordinatiónibus anteíbant, et honor potestátis, et glória passiónis.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth. can. 16 post initium

DOminus a discípulis requírit quem se hómines esse dícerent; et adjécit, hóminis fílium. Hæc enim confessiónis tenénda rátio est, ut sicut Dei Fílium, ita et fílium hóminis meminérimus : quia álterum sine áltero nihil spei tríbuit ad salútem. Editis ítaque, quæ divérsæ de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de se ipsi séntiant quærit. Petrus respóndit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propositiónis expénderat. Dóminus enim díxerat : Quem me hómines esse dicunt, fílium hóminis? Et certe fílium hóminis contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo, Quem me esse dicunt, significávit, præter id quod in se videbátur, esse áliud sentiéndum; erat enim hóminis fílius. Quod ígitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod de se ipse conféssus est : sed occúltum erat de quo quærebátur, in quod se credéntium fides debébat exténdere.

℟. Quem dicunt hómines esse fílium hóminis? dixit

Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus dixit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. *Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. — Et.

Si ix Lectio alicujus Officii commemorati dicenda non sit, tunc ex viii Lectione fiunt duæ, quarum prior desinit ad signum ¶.

Lectio viii

ET dignum plane conféssio Petri præmium consecúta est, quia Dei Fílium in hómine vidísset. Beátus hic est, qui ultra humánum óculos intendísse et vidísse laudátus est : non id quod ex carne et sánguine erat cóntuens, sed Dei Fílium cæléstis Patris revelatióne conspíciens; dignúsque judicátus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnósceret. ¶ O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum, dignaque ædificatióne illíus petra, quæ inférnas leges, et tártari portas, et ómnia mortis claustra dissólveret! O beátus cæli jánitor, cujus arbítrio claves ætérni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cælo; ut quæ in terris aut ligáta sint aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant et in cælo.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. — Hóstiam laudis. Glória Patri. Hóstiam laudis.

Pro S. Prisca Virg. et Mart.

Lectio ix

PRisca, nóbilis virgo Romána, trédecim annos nata, Cláudio imperatóre, christiánæ fídei accusáta, ejúsdem jussu ducta ad Appóllinis templum, ut idólis immoláret, cum rem detestarétur, cólaphis cæsa, in cárcerem tráditur : atque inde emíssa, cum in fídei constántia perseveráret, affécta verbéribus, ferventíque ádipe delibúta, rursus in cárcerem inclúditur. Post tríduum in amphitheátrum prodúcta, leóni objícitur; qui suæ feritátis oblítus, humíliter se ad ejus pedes abjécit. Quæ póstea in ergástulo tríduum inédia afflícta, in equúleo suspénditur, et úngulis férreis excarnificáta in rogum injícitur, unde étiam mirabíliter evásit incólumis. Dénique extra Urbem cápite abscísso, virginitátis palmam mar-

týrii coróna cumulávit. Cujus corpus via Ostiénsi, décimo ab Urbe milliário, a Christiánis décimo quinto Kaléndas Februárii sepelítur. Te Deum.

AD LAUDES

Hymnus

BEáte pastor, Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cælum, apértum cláudere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sǽcula. Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Bened. Ant. Quodcúmque * ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis : dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis.

Et fit Commem. S. Pauli Apostoli :

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quǽsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde S. Priscæ Virg. et Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui beátæ Priscæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Hymnus

QUodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cæli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sǽculum.

Patri perénne sit per ævum glória;
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,
Honor tibi decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sǽculum.
Amen.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnif. Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Et fit Commem. S. Pauli Ap., ut ad Laudes.

Deinde Com. sequentis ac S. Canuti Regis, Mart., ut infra.

Die 19 Januarii

Ss. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum

Mm. Simplex [49]

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino.

Oratio

EXáudi, Dómine, pópulum tuum cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem : ut et temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére; et ætérnæ reperíre subsídium. (Per Dóminum.)

Pro Commem. S. Canuti Regis Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

DEus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam beátum Canútum regem martýrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es : concéde propítius; ut, sicut ipse Domínicæ passiónis imitátor fuit, ita nos, per ejus vestígia gra-

diéntes, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Lectio iii

MArius Persa, nóbili loco natus, cum Martha cónjuge pari nobilitáte, et duóbus fíliis Audíface et Abachum, Romam venit Cláudio imperatóre, ut Mártyrum sepúlcra venerarétur. Ibi Christiános in víncula conjéctos fovébant, et ópera ac facultátibus suis sustentábant, et Sanctórum córpora sepeliébant. Quam ob rem comprehénsi omnes, cum nec impiórum minis nec terróre commoveréntur, ut diis sacrificárent; primum fústibus debilitáti, deínde fúnibus attrácti, tum admótis candéntibus láminis combústi, et úngulis férreis excarnificáti sunt. Postrémo præcísis mánibus, et ad collum alligátis, ducti per médiam urbem, via Cornélia ad tértium décimum ab Urbe milliárium, in eum locum, qui Nymphe dicebátur, necántur : ac primum Martha quæ virum ac fílios ad supplícia pro Jesu Christi fide constánter perferénda, veheménter fúerat cohortáta; mox céteris in eádem arenária cervíces abscindúntur, eorúmque córpora conjiciúntur in ignem. Quæ semiústa, Felícitas matróna Románа nóbilis, colligénda et in suo prædio sepeliénda curávit.
Te Deum laudámus.

Ad Laudes

℣. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Oratio Exáudi, ut supra. 772

Et fit Commem. S. Canuti Regis, Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio Deus qui, ut supra. 772

Vesperæ de sequenti.

Die 20 Januarii

Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Martyrum

Duplex [49]

℣. Lætámini in Dómino.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beatórum Mártyrum tuórum Fabiáni et Sebastiáni intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

FAbiánus Románus, a Maximíno usque ad Décium regens Ecclésiam, septem diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem notáriis scriptas collígerent. Idem státuit, ut quotánnis féria quinta in Cœna Dómini, vétere combústo, chrisma renovarétur. Dénique décimo tértio Kaléndas Februárii in persecutióne Décii martýrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur, cum sedísset annos quíndecim, dies quátuor. Hic fecit ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit presbýteros vigínti duos, diáconos septem, epíscopos per divérsa loca úndecim.

℞. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v

SEbastiánus ex patre Narbonénsi, matre Mediolanénsi natus, ob géneris nobilitátem et virtútem Diocletiáno carus fuit. Dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera et facultátibus adjuvábat; et qui ex eis tormentórum vim reformidáre videbántur, cohortatióne sic confirmábat, ut pro Jesu Christo multi se ultro tortóribus offérrent. In illis fuére Marcus et Marcelliánus fratres, qui Romæ in custódia erant apud Nicóstratum : cujus uxor Zoe vocem, quam amíserat, Sebastiáni oratióne recuperávit. Quibus Diocletiáno delátis, Sebastiánum accérsit, et veheméntius objurgátum ómnibus artifíciis a Christi fide conátur avértere. Sed cum nihil nec pollicéndo, nec terréndo profíceret, ad palum alligátum sagíttis confígi jubet.

℞. Vérbera carnínficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nó-

mine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Lectio vi

Quem ómnium opinióne mórtuum noctu sancta múlier Iréne sepeliéndi grátia jussit auférri; sed vivum repértum domi suæ curávit. Itaque paulo post confirmáta valetúdine, Diocletiáno óbviam factus, ejus impietátem libérius accusávit. Cujus aspéctu cum ille primum obstupuísset, quod mórtuum créderet; rei novitáte et acri Sebastiáni reprehensióne excandéscens, eum támdiu virgis cædi imperávit, donec ánimam Deo rédderet. Ejus corpus in cloácam dejéctum Lucína, a Sebastiáno in somnis admónita ubi esset et quo loco humári vellet, ad Catacúmbas sepelívit, ubi sancti Sebastiáni nómine célebris ecclésia est ædificáta.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Fabiánus Románus, a Maximíno usque ad Décium regens Ecclésiam, septem diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem notáriis scriptas collígerent. Idem státuit, ut quotánnis féria quinta in Cœna Dómini, vétere combústo, chrisma renovarétur. Dénique, décimo tértio Kaléndas Februárii martýrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur. Sebastiánus, ob géneris nobilitátem et virtútem Diocletiáno carus, dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera et facultátibus adjuvábat, et in Christi confessióne confirmábat. Quibus Diocletiáno delátis, Sebastiánum ómnibus artifíciis a Christi fide conátur avértere. Sed cum nihil nec pollicéndo, nec terréndo profíceret, ad palum alligátum sagíttis confígi jubet. Verum Dei servus, ómnium opinióne mórtuus judicátus, cum paulo post,

sanus Diocletiáno óbviam factus, ejus impietátem libérius accusáret, jussu tyránni támdiu virgis cæsus est, donec spíritum rédderet. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Descéndens Jesus, de Communi plurimorum Martyrum 2 loco. [66]

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beatórum Mártyrum tuórum Fabiáni et Sebastiáni intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 21 Januarii

S. Agnetis

Virginis et Martyris

Duplex

IN I VESPERIS

Sicubi I Vesperæ dicendæ sint integræ, Antiphonæ de Laudibus 788; Psalmi ut in I Vesp. de Communi App. [3]

Capitulum Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Beáta Agnes * in médio flammárum expánsis mánibus orábat : Te déprecor, omnípotens, adoránde, colénde, Pater metuénde, quia per sanctum Fílium tuum evási minas sacrílegi tyránni, et carnis spurcítias immaculáto calle transívi : et ecce vénio ad te, quem amávi, quem quæsívi, quem semper optávi.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius; ut, qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti, et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt Sancti.

Oratio Infirmitátem, ut supra. 776

Completorium de Feria.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Virginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

Ant. Discéde a me, * pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum.

Psalmus 1

Eátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Discéde a me, pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum.

Ant. Déxteram meam * et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Déxteram meam et collum meum cinxit lapí-

dibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.

Ant. Pósuit signum * in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam.

Psalmus 3

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto tuo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 51, 1-17

COnfitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Diem festum sacratíssimæ Vírginis celebrémus, quáliter passa sit beáta Agnes ad memóriam revocémus : tertiodécimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, et vitam invénit : * Quia solum vitæ diléxit auctórem. ℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. — Quia.

Lectio ii

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sǽculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, * Et circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. ℣. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. — Et.

Lectio iii

EXaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Amo Christum, in cujus thálamum introíbo, cujus mater virgo est, cujus Pater féminam nescit, cujus mihi órgana modulátis vócibus cantant : * Quem cum amávero, casta sum; cum tetígero, munda sum; cum accépero, virgo sum. ℣. Annulo fídei suæ subarrhávit me, et imménsis monílibus ornávit me. — Quem. Glória Patri. Quem.

In II Nocturno

Ant. Induit me Dóminus * cýclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me.

Psalmus 4

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in cór-

dibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Induit me Dóminus cýclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me.

Ant. Mel et lac * ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornávit genas meas.

Psalmus 5

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua, * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Mel et lac ex ejus ore suscépi, et san-

guis ejus ornávit genas meas.

Ant. Ipsi soli servo fidem, * ipsi me tota devotióne commítto.

Psalmus 8

DOmine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Volúcres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus

Lectio iv

Liber I post initium

HOdie natális est Vírginis, integritátem sequámur. Natális est Mártyris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram : ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed oráculum Mártyris, quod indicávit quid esset futúra. Nomen Vírginis títulus est pudóris. Appellábo Mártyrem : prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quǽritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui Mártyrem prǽdicant, dum loquúntur.

℟. Induit me Dóminus vestiménto salútis, et in-

duménto lætítiæ circúmdedit me : * Et tamquam sponsam decorávit me coróna. ℣. Trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. — Et.

Lectio v

HÆC trédecim annórum martýrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas quæ nec minúsculæ pepércit ætáti; immo magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuítne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carníficum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum, nunc furéntis mucróni mílitis totum offérre corpus, mori adhuc néscia, sed paráta, vel si ad aras invíta raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis focis trophǽum Dómini signáre victóris : nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere néxibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martýrii genus! Nondum idónea pœnæ, et jam matúra victóriæ; certáre diffícilis, fácilis coronári : magistérium virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

℟. Mel et lac ex ejus ore suscépi, * Et sanguis ejus ornávit genas meas. ℣. Osténdit mihi thesáuros incomparábiles, quos mihi se datúrum repromísit. — Et.

Lectio vi

NON sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína Virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári pleríque, quod tam fácile vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi, quod jam divinitátis testis exsísteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset. Quanto terróre egit cárnifex ut timerétur, quantis blandítiis ut suadéret, quantórum vota, ut sibi ad núptias provéniret! At illa : Et hæc Sponsi injúria est, inquit, exspectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet : quid, percússor, moráris? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre carníficem, quasi ipse addíctus fuísset, trémere percussóris

déxteram, pallére ora aliéno timéntis perículo, cum puélla non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martýrium, pudóris et religiónis. Et virgo permánsit, et martýrium obtínuit.

℟. Jam corpus ejus córpori meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas : * Cujus mater virgo est, cujus Pater féminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur. — Cujus. Glória Patri. Cujus.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Hodie natális est Vírginis, integritátem sequámur. Natális est Mártyris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram : ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed oráculum Mártyris, quod indicávit quid esset futúra. Nomen Vírginis títulus est pudóris. Appellábo Mártyrem : prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quǽritur, sed tenétur. Nemo est laudábilior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui Mártyrem prǽdicant, dum loquúntur. Hæc trédecim annórum martýrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas quæ nec minúsculæ pepércit ætáti; immo magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Ant. Cujus pulchritúdinem * sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pe-

cúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Ant. Christus circúmdedit me * vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi. Gl.

Ant. Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Ant. Ipsi sum desponsáta, * cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur.

Psalmus 45

DEus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eum Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 12 in Evangelia

SÆpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre, sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut, et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc quod a vo-

bis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ; quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur : * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. ℣. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. — Ipsi soli.

Lectio viii

SED prius quæréndum nobis est quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Omnípotens, adoránde, colénde, treménde, benedíco te, * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, et spurcítias diáboli impollúto calle transívi. ℣. Te confíteor lábiis, te corde, te totis viscéribus concupísco. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit; geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et, quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad

supérnam pátriam anhélant, ætérna prǽmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ant. 1 Ingréssa Agnes * turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Mecum enim hábeo * custódem córporis mei, Angelum Dómini.

3 Annulo suo * subarrhávit me Dóminus meus Jesus Christus, et tamquam sponsam decorávit me coróna.

4 Benedíco te, * Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5 Congaudéte mecum, * et congratulámini, quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capitulum Eccli. 51, 1-3

COnfitébOr tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus

JEsu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia,

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant;

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

*Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Ecce quod concupívi, * jam vídeo : quod sperávi, jam téneo : ipsi sum juncta in cælis, quem in terris pósita, tota devotióne diléxi.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius; ut, qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Ad Horas Antiphona et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio brevis Laudábit, ut infra ad Nonam.

Sicubi autem hoc Festum sub ritu Duplici I vel II classis recolatur, Antiphonæ de Laudibus ut supra 788, cum Psalmis de Dominica ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. ut supra ad Laudes. 788

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 51, 4-5

LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Oratio Omnípotens, ut supra.

AD NONAM P

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus. 788

Psalmi de Dominica 70, sed loco ultimi Ps. 147 Lauda, Jerúsalem 247; (vel omnes Psalmi de Communi Dedicationis Ecclesiæ. [140]

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Magnif. Ant. Stans beáta Agnes * in médio flammæ, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Omnípotens, adoránde,

coléndе, treméndе, benedíco te, et glorífico nomen tuum in ætérnum.

Et fit Commem. sequentis. Completorium de Feria.

Die 22 Januarii
Ss. Vincentii et Anastasii Martyrum
Semiduplex [49]

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
℣. Lætámini in Dómino.

Oratio

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beatórum Mártyrum tuórum Vincéntii et Anastásii intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In II Nocturno
Lectio iv

Incéntius, Oscæ in Hispánia citerióre natus, a prima ætáte stúdiis déditus, sacras lítteras a Valério Cæsaraugustáno epíscopo dídicit; cujus étiam partes suscépit prædicándi Evangélium, quod epíscopus, propter linguæ impediméntum, prædicatiónis offício fungi non póterat. Ea re ad Daciánum, provínciæ a Diocletiáno et Maximiáno præpósitum, deláta, Vincéntius Cæsaraugústæ comprehénditur, et vinctus ad Daciánum Valéntiam addúcitur. Ubi verbéribus et equúleo tortus, multis præséntibus, cum nulla aut tormentórum vi, aut acerbitáte vel lenitáte verbórum a propósito deterréri posset; in cratícula impósitus, prunis ardéntibus suppósitis, ac férreis únguibus excarnificátus, candentibúsque láminis exústus, íterum dúcitur in cárcerem stratum testáceis fragméntis, ut ejus nudum corpus, somno oppréssum, a subjéctis étiam testárum acúleis torquerétur.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v

VErum, illo in tenebricósa inclúso custódia, claríssimus splendor obórtus totum cárcerem illustrávit; quæ lux cum

summa admiratióne omnes, qui áderant, affecísset, res a custóde cárceris ad Daciánum defértur. Qui edúctum in molli cúlcitra cóllocat; et quem cruciátibus in suam senténtiam tráhere non póterat, delíciis perdúcere conátur. Sed invíctus Vincéntii ánimus, Jesu Christi fide speque munítus, vicit ómnia; et ignis, ferri, tortórum immanitáte superáta, victor ad cæléstem martýrii corónam advolávit, undécimo Kaléndas Februárii. Cujus corpus, cum projéctum esset inhumátum, corvus et a volúcribus et a lupo únguibus, rostro, alis mirabíliter deféndit. Qua re cógnita, Daciánus illud in altum mare demérgi jubet : sed inde étiam divínitus ejéctum ad littus, Christiáni sepéliunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Lectio vi

Anastásius Persa, mónachus, Heraclío imperatóre, cum sanctam Jerosolymórum terram visitásset, ad Cæsaréam Palæstínæ pro Christi religióne víncula et vérbera constánter perpéssus est. Mox a Persis ob eámdem causam váriis cruciátibus afféctus, a rege Chósroa una cum septuagínta áliis Christiánis, secúri percútitur. Cujus relíquiæ primum Jerosólymam ad monastérium, in quo monásticam vitam proféssus erat, deínde Romam delátæ, collocátæ sunt in monastério ad Aquas Sálvias.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Vincéntius, Oscæ in Hispánia citerióre natus, a prima ætáte stúdiis déditus, sacras lítteras a Valério Cæsaraugustáno epíscopo dídicit; cujus étiam partes suscépit prædicándi Evangélium, quod epíscopus, propter linguæ impediméntum, prædicatiónis offício fungi non

póterat. Ea re ad Daciánum impiíssimum præsidem deláta, Vincéntius ab eódem Valéntiam addúcitur; et cárceres, famem, equúleum alíaque tormentórum génera perpéssus, ad martýrii corónam advolávit undécimo Kaléndas Februárii. Anastásius Persa, mónachus, Heraclío imperatóre, cum sanctam Jerosolymórum terram visitásset, ad Cæsaréam Palæstínæ pro Christi religióne víncula et vérbera constánter perpéssus est. Mox a Persis ob eámdem causam váriis cruciátibus affléctus, a rege Chósroa una cum septuagínta áliis Christiánis, secúri percútitur. Cujus relíquiæ primum Jerosólymam, deínde Romam delátæ, collocátæ sunt in monastério ad Aquas Sálvias. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Cum audiéritis, de Communi plurimorum Martyrum 1 loco. [60]

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beatórum Mártyrum tuórum Vincéntii et Anastásii intercessióne, liberémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis ac S. Emerentianæ Virg. et Mart.

Die 23 Januarii

S. Raymundi de Peñafort

Confessoris [94]

Semiduplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti : concéde; ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui

Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt Sancti.

Oratio Adésto, ut supra. 792

Deinde Commem. S. Emerentianæ Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio

INdulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta Emerentiána Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

BEátus Raymúndus Barcinonénsis, ex nóbili família de Péñafort, christiánæ religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis ac pontifício civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris láurea insignítus, ibídem sacros cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis epíscopus, cum Roma suam ad ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem ecclésiæ canonicátu et præpositúra ornátus, univérso clero et pópulo, integritáte, modéstia, doctrína et morum suavitáte præfúlsit, ac Deíparæ Vírginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem et cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

ANnum círciter quintum supra quadragésimum agens, in órdine fratrum Prædicatórum solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípue

in caritáte erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo primo Aragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, órdinem beátæ Maríæ de mercéde redemptiónis captivórum fundavérunt : cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem órdinis vocatiónem accommodatíssimas, quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum primum generálem órdinis magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

Ab eódem Gregório Romam accersítus, et capelláni ac pœnitentiárii et confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu Romanórum Pontíficum decréta, in divérsis concíliis et epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit, et totíus órdinis Prædicatórum generále magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ regi sacræ Inquisitiónis offícii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula, inter quæ illud caríssimum, quod ex ínsula Baleári Majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio centum sexagínta milliária sex horis confécerit et suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei

Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Raymúndus Barcinonénsis, ex nóbili família de Péñafort, Bonóniæ pietátis offíciis ac pontifício civilíque juri sédulo incúmbens ac doctóris láurea insignítus, ibídem sacros cánones magna cum laude est interpretátus. Mox Barcinonénsis ecclésiæ canonicátu et præpositúra ab antístite Berengário ornátus, virtúte, doctrína et morum suavitáte præfúlsit, ac Deíparæ Vírginis cultum pro víribus auxit. Annum agens quadragésimum quintum inter fratres Prædicatóres adscítus, auctor fuit, ut sanctus Petrus Noláscus, cujus ipse confessiónes audiébat, una cum Jacóbo primo Aragóniæ rege, órdinem beátæ Maríæ de mercéde redemptiónis captivórum fundáverit, cui ipse Raymúndus probatíssimas vivéndi leges præscrípsit. Jussu Gregórii noni Romæ summórum Pontíficum decréta in unum Decretálium volúmen redégit. Tarraconénsi archiepiscopátu constantíssime recusáto, et magistério generáli órdinis Prædicatórum, quod per biénnium sanctíssime administráverat, dimísso, prope centenárius obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens octávus in Sanctórum númerum rétulit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi, de Communi Conf. non Pont. 1 loco. [98]

Pro S. Emerentiana Virg. et Mart.

Lectio ix

Emerentiána virgo Romána, collactánea beátæ Agnétis, adhuc catechúmena, fide et caritáte flagrans, furéntes in Christiános idolórum cultóres cum veheméntius accusáret, a concitáta multitúdine lapídibus óbruta est. Quæ in cruciátibus orans ad sepúlcrum sanctæ Agnétis, próprio sánguine, quem pro Christo constánter effúdit, baptizáta, ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti : concéde, ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Emerentianæ :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio

INdulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta Emerentiána Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 24 Januarii

S. Timothei

Episcopi et Martyris

Duplex [29]

℣. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio C 1

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Timóthei Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui, ut supra.

In II Nocturno

¶ Pro hoc Festo simplificato si Lectio ix sit dicenda, sumantur Lectiones iv et v in unam junctæ.

Lectio iv

Imótheus, Lystris in Lycaónia natus ex patre Gentíli et matre Judǽa, christiánam

colébat religiónem, cum in ea loca venit Paulus apóstolus. Qui fama commótus quæ de Timóthei sanctitáte percrebúerat, ipsum adhíbuit sócium suæ peregrinatiónis : sed propter Judǽos, qui se ad Christum convérterant, sciéntes Timóthei patrem esse gentílem, eum circumcídit. Cum ígitur ambo Ephesum veníssent, ibi ordinátus est epíscopus ab Apóstolo, ut eam ecclésiam gubernáret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

AD quem Apóstolus duas epístolas scripsit, álteram Laodicéa, álteram Roma. Quibus in pastorális offícii cura confirmátus, cum sacrifícium, quod uni Deo debétur, fíeri dǽmonum simulácris, ferre non posset; pópulum Ephesínum, Diánæ in ejus celebritáte immolántem, ab illa impietáte removére conátus, lapídibus óbrutus est; ac pene mórtuus, a Christiánis eréptus et in montem óppido vicínum delátus, nono Kaléndas Februárii obdormívit in Dómino.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 44 de Sanctis

Lectio vi

TRiumphális beáti Mártyris Timóthei dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem :

Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno Homilia in Ev. Si quis venit, de Communi unius Mart. 1 loco. [39]

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit* ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio Infirmitátem, ut supra. 799

Vesperæ de sequenti, Com. S. Petri Ap. et præcedentis.

Die 25 Januarii

In Conversione S. Pauli Apostoli

Duplex majus

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ego plantávi, * Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja.

2 Libénter gloriábor * in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei * in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4 Damásci, præpósitus * gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere : a frátribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

5 Ter virgis cæsus sum, * semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum Act. 9, 1-2

SAulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; ut, si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus

EGrégie Doctor, Paule, mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cælum trahe :
Veláta dum merídiem cernat fides,
Et solis instar sola regnet cáritas.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,

In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sǽcula. Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Vade,Ananía, * et quære Saulum : ecce enim orat : quia vas electiónis est mihi, ut portet nomen meum coram géntibus et régibus et fíliis Israël.

Oratio

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quǽsumus; ut, qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Petri Ap. ante omnes alias Commemorationes :

Ant. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. (Qui vivis.)

Deinde Com. præcedentis :

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Timóthei Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum, * In conversióne Doctóris géntium. Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus Egrégie Doctor, Paule, ut supra. 798

In I Nocturno

Ant. Qui operátus est * Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes : et cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes : et cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino.

Ant. Scio cui crédidi, * et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem justus judex.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : *

et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem justus judex.

Ant. Mihi vívere Christus est, * et mori lucrum : gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

Psalmus 44

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justí-

tiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem, * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Mihi vívere Christus est, et mori lucrum : gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum

Lectio i — Cap. 9, 1-16

Aulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; ut, si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cum iter fáceret, cóntigit ut appropinquáret Damásco; et súbito circumfúlsit eum lux de cælo. Et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi : Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit : Quis es, Dómine? Et ille : Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre.

℞. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes : * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. — Et.

Lectio ii

Et tremens ac stupens dixit : Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum : Surge, et ingrédere civitátem, et ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

℞. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. — Ideóque.

Lectio iii

Erat autem quidam discípulus Damásci, nómine Ananías : et dixit ad illum in visu Dóminus : Ananía. At ille ait : Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum : Surge, et vade in vicum, qui vocátur Rectus; et quære in domo Judæ Saulum nómine Tarsénsem : ecce enim orat. (Et vidit virum Ananíam nómine, introeúntem et imponéntem sibi manus ut visum recípiat.) Respóndit autem Ananías : Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem; et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligándi omnes, qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus : Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus et régibus et fíliis Israël. Ego enim osténdam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati.

℞. Repósita est mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem justus judex. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. — Quam. Glória Patri. Quam.

In II Nocturno

Ant. Tu es vas electiónis, * sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Psalmus 46

Mnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ant. Magnus sanctus Paulus * vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Psalmus 60

EXáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Magnus sanctus Paulus vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Ant. Bonum certámen * certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

Psalmus 63

EXáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 14 de Sanctis

Lectio iv

HOdie de Actibus Apostolórum léctio hæc pronuntiáta est, ubi Paulus Apóstolus, ex persecutóre Christianórum, annuntiátor factus est Christi. Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Ecclésiæ doctórem : percútiens eum, et sanans; occídens, et vivíficans : occísus agnus a lupis, et fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára prophetía cum Jacob Patriárcha benedíceret fíliis suis (præséntes tangens, futúra prospíciens), prædíctum erat quod in Paulo cóntigit. Erat autem Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Cum autem Jacob, benedícens fílios suos, venísset ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo : Bénjamin lupus rapax.

℟. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in

univérso mundo : * Per quem omnes gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. — Per.

Lectio v

QUid ergo? lupus rapax semper? Absit; sed qui mane rapit prædam, ad vésperam dívidit escas. Hoc in Apóstolo Paulo implétum est, quia et de illo dictum erat. Jam, si placet, audiámus illum mane rapiéntem, ad vésperam escas dividéntem. Mane et véspere pósita sunt pro eo, ac si dicerétur, prius et póstea. Sic ergo accipiámus : Prius rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem : Saulus, inquit, accéptis epístolis a princípibus sacerdótum, ibat, ut ubicúmque inveníret Christiános, ad sacerdótes attráheret et addúceret, útique puniéndos.

℟. Grátia Dei sum id quod sum : * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet. ℣. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes. — Et.

Lectio vi

IBat spirans et anhélans cædes : hoc est, mane rápiens. Nam et quando lapidátus est Stéphanus primus Martyr pro nómine Christi, evidéntius áderat et Saulus; et sic áderat lapidántibus, ut non ei suffíceret, si tantum suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat; magis sæviens omnes adjuvándo, quam suis mánibus lapidándo. Audívimus, mane rápiet : videámus ad vésperam quáliter dívidat escas. Voce Christi prostrátus de cælo, et accípiens désuper interdíctum jam sæviéndi, cécidit in fáciem suam, prius prosternéndus, póstea erigéndus; prius percutiéndus, póstea sanándus.

℟. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judǽos. ℣. Osténdens quia hic est Christus, Fílius Dei. — A Deo. Glória Patri. A Deo.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

PAulus Tarsénsis, qui ántea Saulus, Judǽus ex tribu Bénjamin, pharisæórum sectæ addíctus, Jerosólymis óperam dedit Gamaliéli, Mosáicæ legis peritíssimo. Paternárum

traditiónum tenax, Stéphani martýrio intérfuit, acceptísque a Judæórum pontífice lítteris, cum Damáscum pérgeret, ut Christifidéles velut ímpios insectarétur, súbita luce circumfúsa, ad terram dejéctus vocem audívit : Saule, Saule, quid me persequeris? Cum vero novit eum qui loquebátur esse Jesum Nazarénum, repénte mutátus, pétiit, quid se fácere jubéret. Respónso accépto, Damáscum dedúci vóluit, ubi tríduum fuit, nihil videns. Mox occúrrens ei Christi discípulus Ananías, cǽlitus mónitus, manus super eum impósuit, statímque Saulus visum recépit. Ab Ananía baptizátus, cum discípulis dies áliquot versátus est; tum, ómnibus admirántibus, cœpit Jesu Christi divinitátem tanto ánimi ardóre in synagógis prædicáre, ut Judǽi statúerint eum interfícere. Verum Dei servus ab eórum insídiis, ope discipulórum, incólumis evádens, ex persecutóre Apóstolus, Christi nomen longe latéque propagávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Ant. Saulus, * qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judǽos.

Psalmus 74

Onfitébimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Gl.

Ant. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judǽos.

Ant. Ne magnitúdo * revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet : propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me, et dixit mihi Dóminus : Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet : propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me, et dixit mihi Dóminus : Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Ant. Repósita est mihi * coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

Psalmus 98

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Homilia in Natali S. Benedicti Ep.

Erféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum; habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália prǽmium speráre dócuit, id est, in regeneratióne; cum vídelicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et Doctor géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei. ℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. — Intercéde.

Si dicenda sit ix Lectio alicujus Officii commemorati, ex viii et ix Lectione fit una.

Lectio viii

ET justa prorsus retribútio, ut, qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant; qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere : * Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta, * Et sic evási manus ejus in nómine Dómini. ℣. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior. — Et a. Glória Patri. Et sic.

Lectio ix

ET Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur? cum ipse dicat : Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui, ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris universítas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et, per duódecim tribus Israël, universítas eórum qui judicándi sunt, osténditur. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ego plantávi, * Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja.

2 Libénter gloriábor * in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei * in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4 Damásci, præpósitus * gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere : a frátribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

5 Ter virgis cæsus sum, * semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum Act. 9, 1-2

SAulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accés-

sit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; ut, si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus

Exsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Bened. Ant. Vos qui secúti estis me, * sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quǽsumus; ut, qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Petri Ap. :

Ant. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM

Capitulum Saulus, ut supra. 810

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In. ℣. Consti-

tues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quǽsumus; ut, qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Grátia Dei * in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Capitulum Act. 9, 8-9

Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Ant. Ter virgis cæsus sum, * semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum Act. 9, 22

Saulus autem multo magis convalescébat, et confundébat Judǽos qui habitábant Damásci, affírmans quóniam hic est Christus.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis honoráti. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. 810

Hymnus

Egrégie Doctor, Paule, mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cælum trahe :
Veláta dum merídiem cernat fides,
Et solis instar sola regnet cáritas.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sǽcula. Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Sancte Paule Apóstole, * prædicátor veritátis et doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Et fit Commem. S. Petri Ap. ut supra ad Laudes.

Deinde Commem. sequentis ut infra.

Die 26 Januarii

S. Polycarpi

Episcopi et Martyris

Duplex [29]

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio C 2

Deus, qui nos beáti Polycárpi Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones A Miléto. [32]

In II Nocturno

¶ Pro hoc Festo simplificato, pro Lectione ix, dicitur sequens Lectio iv.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

Lectio iv Cap. 17

Olycárpus, Joánnis Apóstoli discípulus et ab eo Smyrnæ epíscopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit, quippe qui nonnúllos Apostolórum et eórum qui víderant Dóminum, magístros habúerit et víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiam in Urbe regénte Anicéto, Romam venit; ubi plúrimos credéntium, Marciónis et Valentíni persuasióne decéptos, redúxit ad fidem. Cumque ei fortuíto óbviam fuísset Márcion et díceret : Cognóscis nos? respóndit : Cognósco primogénitum diáboli. Póstea vero, regnánte Marco Antoníno et Lúcio Aurélio Cómmodo, quarta post Nerónem persecutióne, Smyrnæ, sedénte procónsule et univérso pópulo in amphitheátro advérsus eum personánte, igni tráditus est. Scripsit ad Philippénses valde útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ convéntu légitur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a sedu-

ctóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum

Lectio v — Sermo 21

PRíncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine, impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vi

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans; quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et corónam.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nihil est opértum, de Communi unius Martyris 4 loco. [47]

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit* ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

DEus, qui nos beáti Polycárpi Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præced.

Die 27 Januarii

S. Joannis Chrysostomi

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.) [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

ECclésiam tuam, quǽsumus, Dómine, grátia cæléstis amplíficet : quam beáti Joánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis, et doctrínis. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. :

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma.

Oratio Deus qui, ut supra.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

JOánnes Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognoménto Chrysóstomus, a forénsibus et sæculáribus stúdiis ad divínas lítteras summa cum ingénii et indústriæ laude se cóntulit. Itaque sacris initiátus ac présbyter Antiochénæ ecclésiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii imperatóris ópera, invítus Constantinopolitánæ ecclésiæ præfícitur. Quo suscépto pastoráli múnere, depravátos mores, et nobiliórum hóminum vivéndi licéntiam veheméntius objurgáre cœpit : qua ex libertáte magnam multórum súbiit invídiam. Apud Eudóxiam étiam, quod eam propter Callítropæ víduæ pecúniam, et altérius

víduæ agrum reprehendísset, gráviter offéndit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Quare áliquot episcopórum acto Chalcédone convéntu, quo ipse vocátus ire nóluit, quod nec legítimum concílium nec públicum esse díceret, niténte in primis ipsa contra Chrysóstomum Eudóxia, ejícitur in exsílium : sed paulo post propter ejus desidérium seditióne pópuli facta, admirábili civitátis plausu ab exsílio revocátur. Verum cum pérditos mores increpáre non desísteret, et ad argénteam Eudóxiæ státuam in foro sanctæ Sophíæ ludos fíeri prohibéret; conspiratióne inimicórum episcopórum íterum exsuláre cógitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiónem lugéntibus. In exsílio Chrysóstomus incredíbile est et quanta mala perpéssus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Verum dum, concílio Romæ hábito, decréto Innocéntii primi Pontíficis restitúitur, a milítibus, qui eum custodiébant, miris in itínere malis et calamitátibus affícitur. Cumque per Arméniam ducerétur, sanctus Basilíscus Martyr, in cujus templo ántea oráverat, noctu sic eum affátus est : Joánnes frater, crástinus dies nos loco conjúnget. Quare postrídie sumpto Eucharístiæ sacraménto seque crucis signo múniens, ánimam Deo réddidit, décimo octávo Kaléndas Octóbris. Quo mórtuo, horríbilis grando Constantinópoli cécidit, et quatríduo Augústa cessit e vita. Ejus corpus insígni pompa et hóminum multitúdine celebrátum, Theodósius Arcádii fílius Constantinópolim portándum, et honorífice sepeliéndum curávit sexto Kaléndas Februárii : cujus étiam relíquias venerátus, paréntum suórum véniam pétiit : quod deínde Romam translátum in basílica Vaticána cónditum est. Multitúdinem, pietátem, ac

splendórem conciónum ceterorúmque ejus scriptórum, interpretándi étiam rationem, et inhæréntem senténtiæ sacrórum librórum explanatiónem omnes admirántur; dignúmque exístimant, cui Paulus Apóstolus, quem ille miríﬁce cóluit, scribénti et prædicánti multa dictásse videátur. Hunc vero præclaríssimum univérsæ Ecclésiæ Doctórem Pius décimus Póntifex máximus cæléstem oratórum sacrórum patrónum declarávit atque constítuit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

JOánnes Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognoménto Chrysóstomus, présbyter Antiochénæ ecclésiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii imperatóris ópera, invítus Constantinopolitánæ ecclésiæ præfícitur. Quo in múnere, cum depravátos mores et nobílium hóminum vivéndi licéntiam veheméntius objurgáret, magnam multórum súbiit invídiam. Apud Eudóxiam étiam, quod eam propter Callítropæ víduæ pecúniam, et altérius víduæ agrum reprehendísset, gráviter offéndit. Quare exsuláre cógitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiónem lugéntibus. Incredíbile dictu est quanta mala in exsílio perpéssus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit. Multitúdinem, pietátem ac splendórem conciónum ceterorúmque ejus scriptórum, omnes admirántur. Animam Deo réddidit décimo octávo Kaléndas Octóbris, ejúsque corpus in basílica Vaticána cónditum est. Hunc præclárum totíus Ecclésiæ Doctórem Pius Papa décimus cæléstem prædicatórum patrónum constítuit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi
Homilia 15 in Matth., sub medium

Tténdite, quid díxerit : Vos estis sal terræ; per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes aut decem aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac mare totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio viii

DIcéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram et peccatórum vi corrúptam; et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam, qui mansuétus est ac modéstus et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem, Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt; sed ante renováta sibíque trádita atque ab illa jam putrédine liberáta aspergébant sale et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est; ut autem ad illa íte-

rum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris. Te Deum.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Ecclésiam tuam, quǽsumus, Dómine, grátia cæléstis amplíficet : quam beáti Joánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis, et doctrínis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis et S. Agnetis Virg. et Mart. secundo.

Die 28 Januarii

S. Petri Nolasci Conf.

Duplex (m. t. v.) [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui in tuæ caritátis exémplum, ad fidélium redemptiónem sanctum Petrum Ecclésiam tuam nova prole fecundáre divínitus docuísti : ipsíus nobis intercessióne concéde; a peccáti servitúte solútis, in cælésti pátria perpétua libertáte gaudére : Qui vivis.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Ecclésiam tuam, ut supra.

Deinde Com. S. Agnetis :

Ant. Stans a dextris ejus Agnus nive candídior, Christus sibi sponsam et Mártyrem consecrávit.

℣. Spécie tua et.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas : da, quǽsumus; ut, quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Petrus Noláscus, Recáudi prope Carcasónam in Gállia nóbili génere natus, singulári erga próximum caritáte excélluit. Cujus vir-

tútis præságium, fuit, quod, cum adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convolávit et favum mellis in ejus déxtera construxit. Adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium hæresim, quæ tunc in Gállia grassabátur, éxsecrans, divéndito património, in Hispániam secéssit; et apud beátam Vírginem montis Serráti votum, quo pridem se obstrínxerat, exsólvit. Tum Barcinónam pergens, cum Christi fidélibus ab hóstium servitúte rediméndis omnem pecúniam consumpsísset, seípsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici cúpere dictitábat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Quam gratum Deo fúerit hoc sancti viri desidérium, súbsequens declarávit evéntus; nam noctu oránti, et de Christianórum in captivitáte degéntium subsídio multa ánimo volvénti beáta Virgo appárens, Fílio suo sibíque acceptíssimum fore suggéssit, si ad sui honórem religiosórum ordo institueretur, quibus præcípue esset cura captívos ab infidélium tyránnide liberáre. Huic cælésti mónito íllico obtémperans, una cum sancto Raymúndo de Péñafort, et Jacóbo primo, rege Aragóniæ, de eádem re a Dei Genitríce ipsa nocte præmónitis, religiónem beátæ Maríæ de Mercéde redemptiónis captivórum instítuit; sodálibus suis quarto voto obstríctis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Edito virginitátis voto, illibátam perpétuo castitátem servávit. Patiéntia, humilitáte, abstinéntia, ceterísque virtútibus mirabíliter enítuit. Prophetíæ dono illústris, futúra prædíxit; inter quæ máxime celebrátur, quod Jacóbus rex Valéntiam a Mauris occupátam expugnáverit, accépta prius ab

eo obtinéndæ victóriæ securitáte. Angeli Custódis ac Deíparæ Vírginis frequénti apparitióne recreabátur. Sénio tandem conféctus, de imminénti morte cértior factus, in morbum íncidit, sanctísque reféctus sacraméntis, fratres suos ad caritátem erga captívos cohortátus, et Psalmum Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, devotíssime récitans, ad illa verba, Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, spíritum Deo réddidit média nocte Vigíliæ Nativitátis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Ejus autem festum Alexánder séptimus ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

PEtrus Noláscus, Recáudi prope Carcasónam in Gállia nóbili génere natus, adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium hǽresim éxsecrans, divéndito património, in Hispániam secéssit, ubi noctu oránti beáta Virgo appárens, Fílio suo sibíque acceptíssimum fore suggéssit, si ordo religiosórum instituerétur pro captívis ab infidélium tyránnide liberándis. Quare una cum sancto Raymúndo de Peñafort et Jacóbo primo, rege Aragóniæ, de eádem re a Dei Genitríce ipsa nocte præmónitis, religiónem beátæ Maríæ de Mercéde redemptiónis captivórum instítuit; sodálibus quarto voto obstríctis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christiánis liberándis opus esset. Angeli Custódis ac Deíparæ Vírginis apparitiónibus sæpe recreátus, cum ad bonam senectútem pervenísset, piíssime óbiit média nocte Vigíliæ Nativitátis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nolíte timére, de Communi Conf. non Pontif. 2 loco. [105]

Pro S. Agnete secundo

Lectio ix

BEáta Agnes, paréntibus ad ejus sepúlcrum assídue vigilántibus, qua-

dam nocte choro vírginum comitáta cum apparuísset, sic ad eos locúta dícitur : Ne me, paréntes, mórtuam lugeátis; nam una cum his virgínibus vivo apud illum in cælis, quem in terris tota mente diléxi. Cum áliquot post annos Constántia, Constantíni imperatóris fília, insanábili úlceri medicínam quærens, nondum christiána ad idem sepúlcrum accessísset; obdormíscens sibi audíre visa est vocem hanc Agnétis : Constánter age, Constántia : crede in Jesum Christum Fílium Dei, qui te sanam fáciet. Quæ sanáta, paulo post una cum multis ex família imperatóris baptísmum suscípiens, ibi ecclésiam nómine beátæ Agnétis ædificávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui in tuæ caritátis exémplum, ad fidélium redemptiónem sanctum Petrum Ecclésiam tuam nova prole fecundáre divínitus docuísti : ipsíus nobis intercessióne concéde; a peccáti servitúte solútis, in cælésti pátria perpétua libertáte gaudére : Qui vivis.

Et fit Com. S. Agnetis :

Ant. Ecce quod concupívi, * jam vídeo : quod sperávi, jam téneo : ipsi sum juncta in cælis, quem in terris pósita, tota devotióne diléxi.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio

DEus, qui nos ánnua beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas : da, quǽsumus; ut, quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis.

Die 29 Januarii

S. Francisci Salesii

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.) [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Francísce, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEus, qui ad animárum salútem beátum Francíscum Confessórem tuum atque Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluísti : concéde propítius; ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit, ore manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui in tuæ caritátis, ut supra. 822

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

FRancíscus in óppido Salésio, unde famíliæ cognómen, piis et nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit, morum innocéntia et gravitáte. Adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, mox philosophíæ ac theologíæ Parísiis óperam dedit; et, ne quid sibi deésset ad ánimi cultúram, juris utriúsque láuream summa cum laude Patávii obtínuit. In sacra æde Lauretána perpétuæ virginitátis votum, quo pridem Parísiis se obstrínxerat, innovávit; a cujus virtútis propósito nullis umquam dæmonum fráudibus, nullis sénsuum illécebris pótuit dimovéri.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

REcusáta in Sabáudiæ senátu amplíssima dignitáte, clericáli milítiæ nomen dedit. Tum sacerdótio initiátus et Genevénsis ecclésiæ præpositúram adéptus, ejus múneris partes ádeo perfécte explévit, ut eum Granérius epíscopus vindicándis ab hæresi Calviniána Chaballicénsibus aliísque Genévæ finítimis pópulis, divíni verbi præcónem destinárit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, aspérrima quæque perpéssus est, sæpe ab hæréticis conquisítus ad necem, variísque calúmniis et insídiis vexátus. Sed inter tot discrímina et agónes, insuperábilis ejus constántia semper enítuit; Deíque ope protéctus, septuagínta

duo míllia hæreticórum ad cathólicam fidem reduxísse dícitur, inter quos multi nobilitáte et doctrína insígnes numerántur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Mortuo Granério, qui eum sibi coadjutórem decérni curáverat, episcopus consecrátus, sanctitátis suæ rádios circumquáque diffúdit, zelo ecclesiásticæ disciplínæ, pacis stúdio, misericórdia in páuperes, omníque virtúte conspícuus. Ad divíni cultus augméntum novum órdinem sanctimoniálium instítuit, a Visitatióne beátæ Vírginis nuncupátum, sub régula sancti Augustíni; cui áddidit constitutiónes sapiéntia, discretióne et suavitáte mirábiles. Suis étiam scriptis cæléstì doctrína refértis Ecclésiam illustrávit, quibus iter ad christiánam perfectiónem tutum et planum demónstrat. Annum dénique agens quinquagésimum quintum, dum e Gállia Annésium regréditur, post Sacrum in die sancti Joánnis Evangelístæ Lugdúni celebrátum, gravi morbo corréptus, sequénti die migrávit in cælum, anno Dómini millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo. Ejus corpus Annésium delátum, in ecclésia moniálium dicti órdinis honorífice cónditum fuit, cœpítque statim miráculis claréscere. Quibus rite probátis, ab Alexándro séptimo Pontífice máximo in Sanctórum númerum relátus est, assignáta ejus festivitáti die vigésima nona Januárii; et a summo Pontífice Pio nono, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctor fuit declarátus.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Franciscus in óppido Salésio, unde famíliæ cognómen, piis et nobílibus paréntibus natus et liberálibus disciplínis eru-

dítus, philosóphiæ ac theológiæ Parísiis óperam dedit, et láuream in utróque jure Patávii obtínuit. Sacerdótio initiátus et Genevénsis ecclésiæ præpositúram adéptus, ejus múneris partes tam bene explévit, ut eum Granérius epíscopus vindicándis ab hǽresi Calviniána Chaballicénsibus divíni verbi præcónem destináverit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, tot difficultátibus ac perículis, Dei ope, superátis, septuagínta duo míllia hæreticórum ad cathólicam fidem reduxísse dícitur. Mórtuo Granério, epíscopus consecrátus, novum órdinem sanctimoniálium instítuit, a Visitatióne beátæ Vírginis nuncupátum. Suis scriptis cæléstí doctrína refértis Ecclésiam illustrávit. Lugdúni, gravi morbo corréptus, migrávit in cælum, anno millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo, et a summo Pontífice Pio nono universális Ecclésiæ Doctor fuit declarátus.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. 1 loco. [90]

Ad Laudes

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui ad animárum salútem beátum Franciscum Confessórem tuum atque Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluísti : concéde propítius; ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

In II Vesperis

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Francísce, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Et fit Commemoratio sequentis, ut infra.

Die 30 Januarii

S. Martinæ

Virginis et Martyris

Semiduplex [111]

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio C 1

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Martínæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In I vel II Vesperis, quando dicendæ sunt, dicitur Hymnus Martínæ célebri usque ad Quærit prǽmia; et in fine A nobis ábigas. Ad Matutinum autem incipitur a Non illam usque in finem; si autem dicendæ sunt tantum II Vesperæ, ad Matutinum dicitur Hymnus Martínæ ut supra; ad Laudes Hymnus Non illam; ad Vesperas Tu natále de Laudibus; secus vero dicuntur ut infra.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Martínæ célebri pláudite nómini,
Cives Romúlei, pláudite glóriæ :
Insígnem méritis dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.

Hæc dum conspícuis orta paréntibus
Inter delícias, inter amábiles
Luxus illécebras, dítibus áffluit
Faustæ munéribus domus,

Vitæ despíciens cómmoda, dédicat
Se rerum Dómino, et munífica manu
Christi paupéribus distríbuens opes,
Quærit prǽmia cǽlitum.

NON illam crúcians úngula, non feræ,
Non virgæ horríbili vúlnere cómmovent;
Hinc lapsi e Súperum sédibus, Angeli
Cælésti dape récreant.

Quin et depósita sævítie leo
Se rictu plácido prójicit ad pedes :
Te, Martína, tamen dans gládius neci
Cæli cœtibus ínserit.

Te, thuris rédolens ara vapóribus,
Quæ fumat, précibus júgiter ínvocat,
Et falsum périmens auspícium, tui
Delet nóminis ómine.

A nobis ábigas lúbrica gáudia,
Tu, qui Martýribus dexter ades, Deus
Une et Trine : tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Confitébor, 2 loco. [126]

In II Nocturno

Lectio iv

Artína virgo Románа, patre consulári, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, christiánæ pietátis ardóre succénsa, divítias, quibus affluébat, mira in páuperes liberalitáte distríbuit. Sub Alexándro príncipe, cum deos inánes cólere juberétur, immáne fácinus summa libertáte detestátur. Quaprópter íterum atque íterum affécta verbéribus, uncis, úngulis férreis, testárum fragméntis laceráta, acutíssimis gládiis membrátim concísa, ádipe fervénti perúncta, demum in amphitheátro damnátur ad béstias; a quibus illǽsa divínitus evádens, in ardéntem rogum injécta, incólumis pari benefício servátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

Ex ejus tortóribus nonnúlli, miráculi novitáte corrépti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus gloriósam martýrii palmam cápitis abscissióne promeruére. Ad ejúsdem preces nunc terræ mótibus exórtis, nunc ígnibus e cælo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt et simulácra consúmpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum sánguine erúpit, splendórque nitidíssimus ac suavíssimus odor e córpore emanávit : intérdum sublímis régia in sede divínis láudibus una cum cælítibus interésse visa est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

Hisce prodígiis, ejúsque in primis constántia, ácriter permótus judex, caput Vírgini amputári præcépit : qua perémpta, auditáque de cælo voce, qua ad Súperos evocabátur, Urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno primo, martýrio afféctum, Urbáno octávo Pontífice máximo, in pervetústa ejúsdem ecclésia, ad Mamertínum cárcerem,

in Capitolíni clivi radícibus, cum sanctórum Mártyrum Concórdii, Epiphánii et Sociórum corpóribus repértum, eódem loco in meliórem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Martína virgo Romána, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, ingéntes divítias lárgiter in páuperes distríbuit. Sub Alexándro príncipe jussa inánibus diis sacrificáre, immáne fácinus detestátur. Quare divérsis tormentórum genéribus cruciáta, demum in amphitheátro damnátur ad béstias; a quibus illæsa divínitus evádens, in ardéntem rogum injécta, incólumis páriter servátur. Nonnúlli ex ejus tortóribus, capti novitáte miráculi, Christi fidem amplecténtes, palmam martýrii adépti sunt. Précibus Martínæ multa Deus prodígia patrávit, quibus judex ácriter permótus et Vírginis constántiam demirátus, caput eídem amputári præcépit, sedénte sancto Urbáno Papa primo. Martínæ corpus, Urbáno octávo Pontífice máximo, in vetústa ejúsdem ecclésia ad Mamertínum cárcerem, cum sanctórum Mártyrum Concórdii, Epiphánii et Sociórum corpóribus repértum, eódem loco, decéntius ornáto, totíus Urbis lætítia solémniter repósitum fuit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile erit regnum cælórum, de Communi Virginum 1 loco. [122]

AD LAUDES

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Tu natále solum prótege, tu bonæ
Da pacis réquiem Christíadum plagis;
Armórum strépitus, et fera prœlia
In fines age Thrácios.

Et regum sócians ágmina sub crucis
Vexíllo, Sólymas néxibus éxime,
Vindéxque innócui sánguinis hósticum
Robur fúnditus érue.

Tu nostrum cólumen, tu decus ínclytum,
Nostrárum obséquium réspice méntium;
Romæ vota libens éxcipe, quæ pio
Te ritu canit, et colit.

A nobis ábigas lúbrica gáudia,
Tu, qui Martýribus dexter ades, Deus
Une et Trine : tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio C 1

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Martínæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 31 Januarii

S. Joannis Bosco Conf.

Duplex [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificavit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum adolescéntium patrem et magístrum excitásti, ac per eum, auxiliatríce Vírgine María, novas in Ecclésia tua famílias floréscere voluísti : concéde, quǽsumus; ut eódem caritátis igne succénsi, ánimas quǽrere, tibíque soli servíre valeámus. Per Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio Deus, qui inter, ut supra.

In II Nocturno

Lectio iv

Oánnes Bosco, húmili loco natus apud Castrum Novum in Asténsibus atque sanctíssime, patre amísso, disciplína matérna institútus, mira de se vel a prima ætáte porténdit. Ingénio enim mitis atque ad pietátem pronus, singulári se gerébat auctoritáte inter æquáles, quorum lites dirímere, fáciles rixas compónere, túrpia verba jocósque lascívos compéscere matúre cœpit. Tum verbis eos jucúndis ad se advocáre, ludis preces insérere, quæ sacra elóquia in templo audísset mirábili sermónis cópia ac dulcédine reférre, ad Pœniténtiæ et Eucharístiæ sacraménta rite suscipiénda puérulos quam primum quamque crebérrime indúcere satégit. Oris quoque decor verecúndus, morum suávitas atque innocentíssimæ vitæ candor ómnium ánimos ad eum pertrahébant. Licet vero, familiáris rei angústia pressus, labórum ærumnarúmque plenam adolescéntiam égerit, in id tamen unum hílaris ac Deo fidens conténdit, ut sacerdótio augerétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

VOti tandem compos efféctus, Cheriénsem civitátem primum, ac dein Augústam Taurinórum pétiit, quo ácrius, beáto Josépho Cafásso magístro, et in sciéntia sanctórum profíceret et ad sacram morum doctrínam addiscéndam ánimum adjúngeret. Ibi autem, cum voluntátis inclinatióne tum supérno instínctu incitátus, suum in adolescéntulos ánimum convértit, ut prima iis christiánæ sapiéntiæ tráderet rudiménta. Quorum cum fíeret in dies major número, sedem ad eos coadunándos stábilem ac firmam, haud sine cæléstí afflátu, áspeњis et diutúrnis difficultátibus superátis, in illa urbis parte collocávit, quæ vulgo Valdócco appellátur, in eámque rem totus incúbuit. Paulo vero post, Vírgine Deípara auxiliánte, quæ ei puérulo per visum in somnis futúra innúerat, Joánnes Salesianórum Societátem institúere decrévit, cujus esset

præsértim juveníles ánimas Christo lucrifácere; item novam famíliam suscépit constituéndam sacrárum vírginum, quæ, ab Auxiliatríce Dei Matre nuncupátæ, adolescéntulas dirígerent in vias Dómini; quibus demum pium Cooperatórum cœtum adjécit ad Salesianórum ópera stúdio ac pietáte fovénda. Itaque brevi factum est, ut permágnam christiánæ et civíli societáti utilitátem afférret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loríсam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

ANimárum stúdio flagrans, nulli pepércit labóri nullíque impénsæ, ut festórum diérum ascetéria pro adolescéntulis, pupillórum hospítia, pusiónum operariórum scholas, ædes púeris aléndis, instituéndis, templa Deo longe latéque per orbem excitáret. Simul Christi fidem in Subalpínis verbo et exémplo fovére, per totam Itáliam óptimos libros conficiéndo, edéndo, divulgándo tutári, Evangélii præcónes ad gentes infidéles sæpius mitténdo propagáre non désiit. Simplex ac rectus homo Dei, ad omne opus bonum instrúctus, omnígenis virtútibus flóruit, quas incensíssimæ caritátis ardor alébat. Mente in Deum constánter erécta ac supérnis charismátibus cumulátus, nullis sanctíssimus vir nec minis terréri nec labóribus fatigári, nec curis ópprimi, neque rebus advérsis perturbári videbátur. Tria autem pietátis offícia suis máxime commendávit : ut quam sæpíssime ad sacram exomologésim sacrámque synáxim accéderent, ut Maríam Auxiliatrícem peramánter cólerent, ut Pontíficem Máximum ceu fílii addictíssimi obsequeréntur. Nec siléntio prætereúndum est eum, in difficíllimis rerum adjúnctis, præsto non semel Románo Pontífici adfuísse, ut mala ex légibus contra Ecclésiam eo témpore latis deriváta temperáret. Vitæ cursum, tot tantísque opéribus ac labóribus refértum, confécit prídie kaléndas februárii anno salútis millésimo octingentésimo octogésimo octávo, ætátis septuagésimo tértio. Quem multis clarum miráculis, Pius Undécimus Póntifex Máximus, anno millésimo nongentésimo vigésimo

nono Beatórum, quinquénnio post, die solémni Paschæ, décimo nono exeúnte sǽculo a perácta humáni géneris Redemptióne, géntibus ex orbe univérso in Urbem confluéntibus, Sanctórum ordínibus adserébat.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

JOánnes Bosco, húmili loco natus, post ærumnósam innocentissimámque puerítiam, stúdiis Chérii óperam dedit, quo quidem témpore ingénii et virtútum laude enítuit. Sacérdos creátus, Augústam Taurinórum pétiit, ubi ómnibus ómnia factus est; sed præsértim in adolescéntulos eósque páuperes ac derelíctos adjuvándos curam impéndit. Liberálibus disciplínis, opíficum scholis, festórum diérum ascetériis a venenátis errórum vitiorúmque pábulis puerílem ætátem removére omni ope stúduit : quam ad rem duas in Ecclésia virórum virginúmque famílias excitávit. Plúrimos ipse édidit libros christiána sapiéntia refértos. De ætérna étiam infidélium salúte per sacras suórum sodálium expeditiónes óptime méruit. Mente in Deum constánter erécta, nullis homo sanctíssimus, nec minis terréri, nec labóribus fatigári, nec curis ópprimi, nec rebus advérsis perturbári videbátur. Obiit anno salútis millésimo octingentésimo octogésimo octávo, ætátis septuagésimo tértio. A Pio Undécimo, Pontífice Máximo, in Sanctórum númerum relátus est. Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 18, 1-5

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 60 in Matth. cap. 18

Iden quot modis nos indúcat Dóminus ad curam vel minórum fratrum? Ne íta-

que díxeris : Ærárius est ille, aut calceórum sutor, agrícola, insípiens, ut ídeo despícias illum. Ne enim in illud mali íncidas, perpénde quot modis te indúcat, ut modéste agas et eórum curam geras. Púerum in médio státuit et ait : Efficiámini ut párvuli, et : Quicúmque suscéperit párvulum talem, me súscipit, et : Qui scandalizáverit, extréma patiétur. Si ergo Deus ita gaudet de párvulo qui repértus est, cur tu despícias eos quos Deus tam sollícite curat, cum oportéret ánimam ipsam trádere pro uno ex párvulis istis? Tanta quippe est Deo cura de ánima, ut ne Fílio quidem suo pepércerit. Quare, óbsecro, primo dilúculo cum a domo exiérimus, hunc unum scopum habeámus et hanc præcípue sollicitúdinem, ut periclitántem eripiámus. Non loquor hic de sensíbili perículo; hoc enim ne perículum quidem est; sed de perículo ánimæ, quod homínibus parat diábolus.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse intercédat.

Lectio viii

IMprobus, inquis, difficile tolerátur. Atque ídeo debes illi amóre jungi, ut eum a vítio remóveas, ut convértas et ad virtútem redúcas. At non obtémperat, inquis, neque consílium admíttit. Unde hoc nosti? An exhortátus es et emendáre studuísti? Hortátus sæpe sum, ínquies. Quóties? Sǽpius : semel et íterum. Idne sǽpius vocas. Etiámsi per totam vitam id fecísses, nec defícere, nec desperáre oportébat. Non vides quómodo nos Deus semper hortátur per Prophétas, per Apóstolos, per Evangelístas? Quid ígitur? Num recte operámur? Num in ómnibus obtemperámus? Mínime. Num ídeo finem fecit admonéndi?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Lectio ix

Nihil quippe tam pretiósum est quam ánima : quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Verum ómnia pervértit et dejécit pecuniárum amor, Deíque timórem decússit, sicut tyránnus arcem sic ánimas óccupans. Idcírco et filiórum et nostram neglígimus salútem. Hinc magna insipiéntia; hinc líberi servis vilióres fiunt. Ecquid de servis loquor? Mulum si quis hábeat, multum curat ut agasónem illi óptimum provídeat, non ímprobum, non furácem, non temuléntum, non artis suæ imperítum : si autem fílio pedagógum dare opus sit, casu et sine deléctu óbvium quemque excípimus; etsi hac arte nulla sit major. Quid par illi arti, quæ dirigéndæ ánimæ et efformándæ júvenis menti et índoli incúmbit? Qui tali instrúctus est facultáte, plus diligéntiæ exhíbeat opórtet, quam quivis pictor aut statuárius.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum adolescéntium patrem et magístrum excitásti, ac per eum, auxiliatríce Vírgine María, novas in Ecclésia tua famílias floréscere voluísti : concéde, quǽsumus; ut eódem caritátis igne succénsi, ánimas quǽrere, tibíque soli servíre valeámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

Et fit Commemoratio præcedentis.

FESTA FEBRUARII

Die 1 Februarii

S. Ignatii

Ep. et Mart. Duplex [29]

℣. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio C 1

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ

actiónis gravat, beáti Ignátii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.
℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus qui, ut supra. 834

In II Nocturno

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv Cap. 16

IGnátius, Antiochénæ ecclésiæ tértius post Petrum Apóstolum epíscopus, commovénte persecutiónem Trajáno, damnátus ad béstias, Romam vinctus míttitur. Cumque návigans Smyrnam venísset, ubi Polycárpus, audítor Joánnis, epíscopus erat, scripsit unam epístolam ad Ephésios, álteram ad Magnesiános, tértiam ad Tralléenses, quartam ad Romános. Et inde egrédiens scripsit ad Philadélphios, et ad Smyrnæos, et própriam ad Polycárpum, comméndans illi Antiochénsem ecclésiam; in qua et de Evangélio, quod nuper a me translátum est, super persóna Christi ponit testimónium.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

DIgnum autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem, et de epístola ejus, quam ad Romános scribit, pauca pónere : De Sýria usque ad Romam pugno ad béstias in mari et in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopárdis, hoc est milítibus, qui me custódiunt; quibus et cum benefécerís, pejóres fiunt. Iníquitas autem eórum mea doctrína est; sed non idcírco justificátus sum. Utinam fruar béstiis, quæ mihi sunt præparátæ; quas et oro mihi velóces esse ad intéritum et ad supplícia, et állici ad comedéndum me, ne, sicut et aliórum Mártyrum, non áudeant corpus attíngere. Quod si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo, ut dévorer. Ignóscite mihi, filíoli; quid mihi prosit, ego scio.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vi

NUnc incípio Christi esse discípulus, nihil de his quæ vidéntur, desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiæ, confráctio óssium, membrórum divísio, et totíus córporis contrítio, et tota torménta diáboli in me véniant; tantum ut Christo fruar. Cumque jam damnátus esset ad béstias, et ardóre patiéndi rugiéntes audíret leónes, ait : Fruméntum Christi sum; déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíæ jacent extra portam Daphníticam in cœmetério.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

IGnátius, Antiochíæ post Petrum secúnda successióne episcopátum sortítus est, et Trajáni témpore accusátus, quod Christiánus esset, ad béstias damnátur Romam mitténdus. Quo cum a Sýria vinctus deportarétur, omnes Asiæ civitátes, ad quas appulísset, evangélicis cohortatiónibus edocébat, remotióres étiam epístolis erúdiens. In quarum una, quam Smyrnæ, dum apud Polycárpum diversarétur, ad Romános scripsit, inter cétera hæc de sua damnatióne refert : O salutáres béstias, quæ præparántur mihi! Quando vénient? Quando emitténtur? Quando eis frui licébit cárnibus meis? Quas et ego opto acrióres parári, ne forte, ut in nonnúllis fecérunt, tímeant contíngere corpus meum. Nunc incípio discípulus esse Christi. Ignes, cruces, béstiæ, discerptiónes membrórum, ac totíus córporis pœnæ, et ómnia in me unum supplícia diáboli arte quæsíta cumuléntur, dúmmodo Jesum Christum mérear adipísci. Romam ígitur perdúctus, cum rugiéntes audíret leónes, ardóre martýrii incénsus, in hæc verba pro-

rúpit : Fruméntum Christi sum; déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est autem undécimo anno Trajáni.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 12, 24-26

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen, dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 51 in Joannem, sub medium

IPse Dóminus Jesus erat granum mortificándum et multiplicándum; mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet; id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam; noli amáre, ne perdas; noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa signo.

Lectio viii

HOC autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur evangélicus sensus; séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, Qui amat, subintellígitur in hoc mundo, ipse útique perdet; qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti; si bene óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit :

* Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória. Qui.

Lectio ix

SED vide ne tibi subrépat ut teípsum velis interímere, sic intelligéndo, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, et in seípsis crudelióres et sceleratióres homicídæ flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt et péreunt. Hoc Christus non dócuit; immo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit : Redi retro, sátana : scriptum est, Non tentábis Dóminum, Deum tuum. Petro autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus erat Deum : Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas; cum autem senúeris, alter te cinget et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio C 1

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Ignátii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE 2 FEBRUARII

In Purificatione Beatæ Mariæ Virginis

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virg., præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 O admirábile commércium : * Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

2 Quando natus es * ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat Móyses * incumbústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit radix Jesse, * orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María génuit * nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum Malach. 3, 1

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quǽritis, et Angelus Testaménti, quem vos vultis.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto.
℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnif. Ant. Senex * Púerum portábat, Puer autem senem regébat : quem virgo péperit, et post partum virgo permánsit : ipsum quem génuit, adorávit.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut, sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma.

Oratio C 1

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Ignátii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Ecce venit ad templum sanctum suum Dominátor Dóminus : * Gaude et lætáre, Sion, occúrrens Deo tuo. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

In I Nocturno
De libro Exodi

Lectio i Cap. 13, 1-3, 11-13

Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Sanctífica mihi omne primogénitum quod áperit vulvam in fíliis Israël, tam de homínibus quam de juméntis; mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum : Cum introdúxerit te Dóminus in terram Chananǽi, sicut jurávit tibi et pátribus tuis, et déderit tibi eam; separábis omne quod áperit vulvam Dómino, et quod primitívum est in pecóribus tuis; quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove; quod, si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis, prétio rédimes.

℟. Adórna thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum : * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit. ℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. — Quem.

De libro Levítici

Lectio ii Cap. 12, 1-8

Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos : Múlier, si suscépto sémine pepérerit másculum, immúnda erit septem diébus juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur

infántulus : ipsa vero trigínta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in Sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádibus juxta ritum fluxus ménstrui, et sexagínta sex diébus manébit in sanguine purificatiónis suæ.

℟. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, * Sicut scriptum est in lege Dómini : Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárum. — Sicut.

Lectio iii

Cumque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro fílio, sive pro fília, déferet agnum annículum in holocáustum, et pullum colúmbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii, et tradet sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino; et orábit pro ea, et sic mundábitur a proflúvio sánguinis sui. Ista est lex pariéntis másculum aut féminam. Quod si non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, sumet duos túrtures vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, et álterum pro peccáto; orabítque pro ea sacérdos, et sic mundábitur.

℟. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárum, * Sicut scriptum est in lege Dómini. ℣. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndum legem Móysi, tulérunt illum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. — Sicut. Glória Patri. Sicut.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 13 de Tempore, post initium

Lectio iv

SIC olim prædíctum est : Mater Sion dicit : Homo et homo factus est in ea; et ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis! o magnificéntia de cælo ad terram descendéntis! Adhuc in útero portabátur, et ex útero matris a Joánne Baptísta salutabátur. In templo præsentabátur, et a Simeóne sene famóso, annóso, probáto, coronáto agnoscebátur. Tunc cognóvit, tunc adorávit,

tunc dixit : Nunc, Dómine, dimíttis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

℟. Símeon justus et timorátus exspectábat redemptiónem Israël, * Et Spíritus Sanctus erat in eo. ℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini. — Et.

Lectio v

Differebátur exíre de sǽculo, ut vidéret natum, per quem cónditum est sǽculum. Agnóvit Infántem senex, factus est in Púero puer. Innovátus in ætáte, qui plenus erat pietáte. Símeon senex ferébat Christum infántem, Christus regébat Simeónis senectútem. Dictum ei fúerat a Dómino, quod non gustáret mortem, nisi vidéret Christum Dómini natum. Natus est Christus, et implétum est desidérium senis in mundi ipsíus senectúte. Ipse ad senem hóminem venit, qui mundum inveterátum invénit.

℟. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini : * Et benedíxit Deum, et dixit : Nunc dimíttis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, Dómine. ℣. Dum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, ipse accépit eum in ulnas suas. — Et.

Lectio vi

In isto quidem sǽculo diu esse nolébat, et Christum in hoc sǽculo vidére cupiébat, cantans cum prophéta et dicens : Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. Dénique, ut novéritis ita esse istíus lætítiam, conclúsit dicens : Nunc dimíttis servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinérunt Conditórem cæli et terræ in terra cum homínibus futúrum; Angelus nuntiávit Creatórem carnis et spíritus in carne ventúrum; salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem; Símeon senex Deum agnóvit infántem.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens : * Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace. ℣. Suscípiens Símeon

Púerum in mánibus, exclamávit, dicens. — Nunc. Glória Patri. Nunc.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 22-32

IN illo témpore : Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 2 Comment. in Lucæ cap. 2, post initium

ET ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, exspéctans consolatiónem Israël. Non solum ab Angelis, et prophétis, et a pastóribus, sed étiam a senióribus et justis generátio Dómini accépit testimónium. Omnis ætas, et utérque sexus, eventorúmque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus exsúltat, vídua confitétur, justus exspéctat.

℟. Suscípiens Jesum in ulnas suas Símeon, exclamávit, et dixit : * Tu es vere lumen ad illuminatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit. — Tu.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

ET bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis exsólvi, sed exspéctans vidére promíssum : sciébat enim quia beáti óculi, qui eum vidérent. Et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit : Nunc dimítte servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et cum Christo esse, multo mélius est.

℟. Senex Púerum portábat, Puer autem senem regébat : * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit. ℣. Accípiens Símeon Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. — Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix

SED qui vult dimítti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, exspéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, complectátur opéribus velut quibúsdam suæ fídei bráchiis : tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit Vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatiónem diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorúmque mérita discérnat; et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus aut supplícia decérnat aut præmia.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Símeon justus * et timorátus exspectábat redemptiónem Israël, et Spíritus Sanctus erat in eo.

2 Respónsum accépit Símeon * a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

3 Accípiens Símeon * Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum.

4 Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

5 Obtulérunt * pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárum.

Capitulum   Malach. 3, 1

ECce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quǽritis, et Angelus Testaménti, quem vos vultis.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea

benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Cum indúcerent * púerum Jesum paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens : Nunc dimíttis servum tuum in pace.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus : ut, sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum Malach. 3, 1-2

Ecce véniet, dicit Dóminus exercítuum : et quis póterit cogitáre diem advéntus ejus, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullónum.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Capitulum Malach. 3, 4

Et placébit Dómino sacrifícium Juda et Jerúsalem sicut dies sǽculi et sicut anni antíqui, dicit Dóminus omnípotens.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa, ut supra.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. 844

Hymnus Ave, maris stella ut in I Vesperis. 839

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto. ℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnif. Ant. Hódie * beáta Virgo María púerum Jesum præsentávit in templo, et Símeon replétus Spíritu Sancto accépit eum

in ulnas suas, et benedíxit Deum in ætérnum.

Et non fit Commemoratio sequentis.

Die 3 Februarii

S. Blasii

Episcopi et Martyris

Simplex [29]

Lectio iii

Blásius, Sebáste in Arménia cum virtútum laude floréret, ejúsdem civitátis epíscopus elígitur. Qui, quo témpore Diocletiánus insatiábilem crudelitátem in Christiános exercébat, se in spelúncam ábdidit montis Argæi; ubi támdiu látuit, dum ab Agricolái præsidis milítibus venántibus deprehénsus et ad præsidem ductus, ejus jussu conjéctus est in víncula. Quo in loco multos ægrótos sanávit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitátis addúcti, deferebántur. In illis puer fuit, qui, desperáta a médicis salúte, transvérsa spina fáucibus inhæénte, ánimam agébat. Prodúctus autem ad præsidem Blásius semel et íterum, cum nec bandítiis nec minis addúci posset, ut diis sacrificáret, primum virgis cæsus, deínde in equúleo férreis pectínibus dilaniátus est; postrémo, dempto cápite, illústre fídei testimónium Christo Dómino dedit, tértio Nonas Februárii.

Te Deum laudámus.

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit* ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio C 2

Deus, qui nos beáti Blásii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

Die 4 Februarii

S. Andreæ Corsini

Episcopi et Confessoris

Duplex (m. t. v.) [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Deus, qui in Ecclésia tua, nova semper instáuras exémpla virtútum : da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi

vestígia; ut assequátur et prǽmia. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

ANdréam, Floréntiæ ex nóbili Corsinórum família natum, paréntes précibus a Deo impetrárunt et beátæ Vírgini spopondérunt. Qualis autem futúrus esset, divíno præságio, ántequam nascerétur, osténsum est : nam mater grávida sibi visa est per quiétem lupum edidísse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestíbulo statim in agnum convérsus est. Adoléscens pie et ingénue educátus, cum sensim ad vítia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit se paréntum voto Deíparæ Vírgini dicátum fuísse, Dei amóre succénsus, deque visu matris admónitus, Carmelitárum institútum ampléxus est; in quo váriis tentatiónibus a dǽmone vexátus, numquam tamen pótuit a religiónis propósito dimovéri. Mox Lutétiam missus, eménso studiórum currículo, et láurea donátus, in pátriam revocátur, suíque órdinis regímini in Etrúria præfícitur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

INtérea Fesulána ecclésia, suo viduáta pastóre, eum sibi epíscopum elégit : quo múnere se indígnum æstimans, diu látuit ignótus, donec púeri voce mirabíliter loquéntis próditus et extra urbem invéntus, ne divínæ contradíceret voluntáti, episcopátum suscépit. Ea dignitáte auctus, humilitáti, quam semper colúerat, impénsius incúbuit; et pastoráli sollicitúdini misericórdiam in páuperes, liberalitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, aliásque virtútes adjúnxit, et spíritu étiam prophético clarus fuit; ádeo ut ejus sánctitas ab ómnibus celebrarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

HIS permótus Urbánus quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas, Andréam legátum misit. Quo in mú-

nere multa perpéssus, cívium ódia, quæ ad interneciónem exárserant, summa prudéntia restínxit; tum restitúta tranquillitáte, ad própria revérsus est. Nec multo post assíduis labóribus et voluntária carnis maceratióne conféctus, óbitus die a beáta Vírgine sibi prædícto, ad cæléstia regna migrávit, anno Dómini millésimo tercentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus octávus, multis magnísque miráculis clarum, Sanctórum número adscrípsit. Ejus corpus Floréntiæ in ecclésia sui órdinis quiéscit, et máxima cívium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsénti discrímine præsídio fuit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Andréam, Floréntiæ ex nóbili Corsinórum família natum, paréntes précibus a Deo impetrárunt et Deíparæ spopondérunt. Adoléscens pie educátus, sensim ad vítia proclívis, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit se paréntum voto beátæ Vírgini dicátum fuísse, Dei amóre succénsus, Carmelitárum institútum ampléxus est, cujus regímini in Etrúria præféctus fuit. Intérea Fesulána ecclésia, suo viduáta pastóre, eum sibi epíscopum elégit : quod munus, ne divínæ contradíceret voluntáti, tandem suscépit, et summo cum animárum zelo et pastoráli sollicitúdine adimplévit. Ab Urbáno quinto ad sedándas Bonóniæ turbas legátus missus, mortália cívium ódia summa prudéntia restínxit. Assíduis labóribus ac pœnis conféctus, quiévit in pace, anno millésimo tercentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus octávus Sanctórum número adscrípsit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Homo péregre, de Communi Conf. Pont. 1 loco. [80]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia

in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

DEus, qui in Ecclésia tua, nova semper instáuras exémpla virtútum : da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia; ut assequátur et prǽmia. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequ., Commemoratio præcedentis.

¶ In Festis novem Lectionum a Feria V post Cineres usque ad Sabbatum sequens occurrentibus dicitur ix Lectio de Homilia Feriæ currentis et de ea fit Commemoratio ad Laudes et in Vesperis, ante Commemorationem Festi simplicis forte occurrentis.

Die 5 Februarii

S. Agathæ

Virginis et Martyris

Duplex

IN I VESPERIS

Quando I Vesperæ dicendæ sint integræ, Añæ de Laud. 860; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Ap. [3]

Capitulum Eccli. 51, 1-3

COnfitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus

JEsu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia,

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant;

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Stans beáta Agatha * in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi

ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum; jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

Oratio C 1

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Jústum dedúxit.

Oratio

DEus, qui in Ecclésia tua, nova semper instáuras exémpla virtútum : da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia; ut assequátur et prǽmia. Per Dóminum.

Deinde, in Quadragesima, Commemoratio Feriæ.

Completorium de Feria.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

VIrginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

Ant. Ingénua sum, * et ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea testátur.

Psalmus 1

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Ingénua sum, et ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea testátur.

Ant. Summa ingenúitas, * ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.

Psalmus 2

QUare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo. Gl.

Ant. Summa ingenúitas ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.

Ant. Ancílla Christi sum,* ídeo me osténdo servílem habére persónam.

Psalmus 3

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Ancílla Christi sum, ídeo me osténdo servílem habére persónam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 51, 1-17

COnfitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Dum torquerétur beáta Agatha in mamílla gráviter, dixit ad júdicem : * Impie, crudélis et dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? ℣. Ego enim hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi. — Impie.

Lectio ii

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sǽculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Agatha lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, * Quasi ad épulas invitáta; et agónem suum Dómino précibus commendábat. ℣. Nobilíssimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur a cárcerem. — Quasi.

Lectio iii

EXaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea! Ego sum Apóstolus Christi : nihil in me dúbites, fília : ipse me misit ad te, * Quem dilexísti mente et puro corde. ℣. Nam et ego Apóstolus ejus sum, et in nómine ejus scias te esse curándam. — Quem. Glória Patri. Quem.

In II Nocturno

Ant. Agatha sancta * dixit : Si feras mihi promíttis, audíto Christi nómine mansuéscunt.

Psalmus 4

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómi-

no. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Agatha sancta dixit : Si feras mihi promíttis, audíto Christi nómine mansuéscunt.

Ant. Si ignem adhíbeas, * rorem mihi salvíficum de cælo Angeli ministrábunt.

Psalmus 5

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Si ignem adhíbeas, rorem mihi salvíficum de cælo Angeli ministrábunt.

Ant. Agatha * lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas in-

vitáta; et agónem suum Dómino précibus commendábat.

Psalmus 8

DOmine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Agatha lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta; et agónem suum Dómino précibus commendábat.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv

Gatha virgo, in Sicília nobílibus paréntibus nata, quam Panormitáni et Catanénses civem suam esse dicunt, in persecutióne Décii imperatóris Cátanæ gloriósi martýrii corónam consecúta est. Nam cum pari pulchritúdinis et castitátis laude commendarétur, Quintiánus Sicíliæ prætor ejus amóre captus est. Sed cum, tentáta modis ómnibus ejus pudicítia, Agatham in suam senténtiam perdúcere non posset, christiánæ superstitiónis nómine comprehénsam, Aphrodísiæ cuidam mulíeri depravándam tradit. Quæ Aphrodísiæ consuetúdine cum de constántia coléndæ christiánæ fídei et servándæ virginitátis removéri non posset, núntiat illa Quintiáno se in Agatha óperam pérdere. Quare ille ad se Vírginem addúci jubet; et, Nonne, inquit, te pudet nóbili génere natam, húmilem et servílem Christianórum vitam ágere? Cui Aga-

tha : Multo præstántior est christiána humílitas et sérvitus, regum ópibus ac supérbia.

℟. Ego autem adjúta a Dómino, perseverábo in confessióne ejus, qui me salvam fecit, * Et consolátus est me. ℣. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, qui misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. — Et.

Lectio v

QUam ob rem irátus prætor hanc ei optiónem dat, velítne pótius venerári deos, an vim tormentórum subíre. At illa constans in fide, primum cólaphis cæsa míttitur in cárcerem; unde postrídie edúcta, cum in senténtia permanéret, admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur. Tum ei mamílla abscínditur; quo in vúlnere Quintiánum appéllans Virgo, Crudélis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? Mox conjécta in víncula, sequénti nocte a sene quodam, qui se Christi Apóstolum esse dicébat, sanáta est. Rursum evocáta a prætóre, et in Christi confessióne persevérans, in acútis téstulis et candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur.

℟. Ipse me curávit, qui per Apóstolum Petrum in custódia me confortávit, pro eo quod jussa sum suspéndi in equúleo. * Propter fidem castitátis ádjuva me, Dómine, Deus meus, in tortúra mamillárum meárum. ℣. Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere. — Propter.

Lectio vi

QUO témpore, ingénti terræmótu urbs tota contrémuit, ac duo paríetes, corruéntes, Silvínum et Falcónium íntimos prætóris familiáres oppressérunt. Quare veheménter commóta civitáte, véritus pópuli tumúltum Quintiánus, Agatham semimórtuam clam redúci ímperat in cárcerem. Quæ sic Deum precáta : Dómine, qui me custodísti ab infántia, qui abstulísti a me amórem sǽculi, qui me carníficum torméntis superiórem præstitísti, áccipe ánimam meam. Ea in oratióne migrávit in cælum, Nonis Februárii : cujus corpus a Christiánis sepelítur.

℟. Vidísti, Dómine, et spectásti agónem meum, quómodo pugnávi in stádio; sed quia nólui obedíre mandátis príncipum,

* Jussa sum in mamílla torquéri. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Jussa. Glória Patri. Jussa.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Agatha, in Sicília nobílibus paréntibus nata, in persecutióne Décii imperátoris, Cátanæ gloriósum martýrium fecit. Nam cum Quintiánus, Sicíliæ prætor, ómnibus modis ejus pudicítiam frustra tentásset, Agatha, superstitiónis christiánæ nómine comprehénsa, primum cólaphis cæditur, dein admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur, tum ei mamílla abscínditur. Mox conjécta in víncula, a beáto Petro Apóstolo, noctu ei apparénti, sanátur. Rursum evocáta a prætóre et in Christi confessióne persevérans, in acútis téstulis et candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur. Sed ob ingéntem terræmótum veheménter commóta civitáte, Quintiánus, véritus pópuli tumúltum, eam semimórtuam clam redúci ímperat in cárcerem; ubi paulo post migrávit in cælum, Nonis Februarii.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Ant. Nisi diligénter * perféceris corpus meum a carnifícibus attrectári, non potest ánima mea in paradísum Dómini cum palma intráre martýrii.

Psalmus 10

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Nisi diligénter perféceris corpus meum a car-

nifícibus attrectári, non potest ánima mea in paradísum Dómini cum palma intráre martýrii.

Ant. Vidísti, Dómine, * agónem meum, quómodo pugnávi in stádio; sed, quia nólui obedíre mandátis príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminus gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Vidísti, Dómine, agónem meum, quómodo pugnávi in stádio; sed, quia nólui obedíre mandátis príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Ant. Propter fidem castitátis * jussa sum suspéndi in equúleo : * ádjuva me, Dómine, Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit

lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo : ádjuva me, Dómine, Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 19, 3-12

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum pharisǽi, tentántes eum et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 63 in Matth., sub medium

Ominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Beáta Agatha, ingréssa cárcerem, expándit manus suas ad Deum, et dixit : Dómine, qui me fecísti víncere torménta carníficum, * Jube me ad tuam misericórdiam perveníre. ℣. Dómine, qui me creásti, et tulísti a me amórem sǽculi, qui corpus meum a pollutióne separásti. — Jube.

Lectio viii

ID autem hoc fere modo confírmat : Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam, caréndo, mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac prǽmio tólerant. Immo vero non

idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Medicínam carnálem córpori meo numquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, * Qui solo sermóne restáurat univérsa. ℣. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum. — Qui solo. Glória. Qui solo.

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

CUM ergo de illis eunúchis díxerit, qui, nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent; subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat; ut alacrióres effíciat eo ipso quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere. Idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur. Te Deum.

AD LAUDES

Ant. 1 Quis es tu, * qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi : nihil in me dúbites, fília.

Ps. de Dominica 1 loco. 44

2 Medicínam carnálem * córpori meo numquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

3 Grátias tibi ago, * Dómine Jesu Christe, quia memor es mei, et misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

4 Benedíco te, * Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo péctori restituísti.

5 Qui me dignátus est * ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum.

Capitulum Eccli. 51, 1-3

COnfitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus

JEsu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia,

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant :

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Paganórum * multitúdo fúgiens ad sepúlcrum Vírginis, tulérunt velum ejus contra ignem; ut comprobáret Dóminus, quod a perículis incéndii méritis beátæ Agathæ Mártyris suæ eos liberáret.

Oratio C 1

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Ad Horas Antiphona et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio brevis Laudábit, ut infra ad Nonam. 862

Sicubi autem hoc Festum sub ritu duplici I vel II classis recolatur, Antiphonæ de Laudibus, ut supra 860, cum Psalmis de Dominica ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Confitébor tibi. 860

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elé-

git eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM P

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus 860; Psalmi ut in Communi Dedicationis Ecclesiæ. [140]

A Capitulo fit de sequenti, Commemoratio præcedentis, in Quadragesima Feriæ, ac S. Dorotheæ Virg. et Mart., ut infra.

Si Vesperæ dicendæ sint integræ, Antiphonæ, Capitulum, Hymnus et ℣. de Laudibus 860; Antiphona ad Magnificat Stans, ut infra.

Die 6 Februarii

S. Titi

Episcopi et Confessoris

Duplex (m. t. v.) [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

DEus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde; ut juste et pie vivéntes in hoc sǽculo, ad cæléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum; jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde, post Commemorationem Feriæ in Quadrage-

sima, Commemoratio S. Dorotheæ Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio

INdulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta Doróthea Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

TItum Creténsium epíscopum, vix Páuli Apóstoli verbo christiánæ fídei sacraméntis mysteriísque excúltum, ea sanctitátis luce Ecclésiæ tunc vagiénti effulsísse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris géntium discípulos merúerit cooptári. Ascítus in partem óneris prædicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Paulo éxstitit carus, ut ipse, cum venísset Tróadem propter Evangélium Christi, testátus sit non habuísse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénerit. Et paulo post Macedóniam petens, rursus suam in eum caritátem ita éxprimit : Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

QUam ob rem Corínthum ab Apóstolo missus, ea sapiéntia et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quæ præsértim de fidélium pietáte eleemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat, ut Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed étiam desidérium, fletum, æmulatiónem inter eos pro Paulo, qui illos primus instítuit, excitáverit. Ad effundéndum ínterim inter gentes linguis locísque distínctas divíni verbi semen, plúribus terra maríque itinéribus reléctis, magnáque ánimi firmitáte pro crucis trophǽo curis laboribúsque exantlátis, una cum duce Paulo Cretæ ínsulam áppulit. Cum porro huic ecclésiæ epíscopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, dubitándum non est

quin in eo múnere ita versátus sit, ut, juxta ipsíus Pauli præceptóris mónita, seípsum præbúerit exémplum bonórum óperum in doctrína, in integritáte, in gravitáte.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Itaque tamquam lucérna inter eos, qui in idolatríæ et mendaciórum ténebris véluti in umbra mortis sedébant, religiónis jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut crucis vexíllum explicáret, strénue consudásse. Tandem meritórum et diérum plenus, quarto supra nonagésimum anno, prídie Nonas Januárii, pretiósa justórum morte obdormívit in Dómino, et sepúltus est in ecclésia ubi ab Apóstolo miníster fúerat constitútus. Hujus nomen, a sancto Joánne Chrysóstomo et a sancto Hierónymo præcípue commendátum, Martyrológio Románo eádem die inscríptum légitur : ejus autem festum summus Póntifex Pius nonus ab univérsa Ecclésia celebrári præcépit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Titus Creténsium epíscopus, qui inter discípulos Doctóris géntium méruit cooptári, ádeo evangelizándi ardóre et fidelitáte Paulo éxstitit carus, ut, cum hic venísset Tróadem propter Evangélium Christi, testátus sit non habuísse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénerit. Et paulo post Macedóniam petens, suam in eum caritátem ita confírmat : Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Corínthum ab Apóstolo missus, sapiénter functus est múnere hujus legatiónis, quæ præsértim eleemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat. Interim ad effundéndum divíni verbi semen inter gentes linguis locísque distínctas, post tot

itínera et labóres cum duce Paulo Cretam ínsulam áppulit. Porro, cum isti ecclésiæ epíscopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, se ipsum præbuit exémplum bonórum óperum. Tráditur ipse inter Dálmatas, ut crucis vexíllum explicáret, strénue consudásse. Tandem plenus méritis, quarto supra nonagésimum anno, óbiit in Dómino.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Designávit Dóminus, de Comm. Evang., cum Responsoriis de Comm. Conf. Pont. ibi notatis. [27]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ, alias

Pro S. Dorothea
Virg. et Mart.

Lectio ix

Doróthea virgo, ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício præside comprehénsa, Chrystæ et Callístæ soróribus, quæ a fide defécerant, trádita est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est; nam eas Doróthea ad cultum christiánæ religiónis redúxit, propter quam étiam martýrium suscepérunt. Quare Virgo equúleo diu torta et palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam virginitátis et martýrii palmam accépit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde; ut juste et pie vivéntes in hoc sǽculo, ad cæléstem pátriam pervenire mereámur. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Deinde Commem. S. Dorotheæ Virg. et Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio

Indulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta Doróthea Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 7 Februarii

S. Romualdi Abbatis

Duplex (m. t. v.) [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio C 4

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

DEus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde; ut juste et pie vivéntes in hoc sǽculo, ad cæléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

ROmuáldus, Ravénnæ, Sérgio patre, nóbili génere natus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse pœniténtiæ causa secéssit; ubi religiósi hóminis sermóne ad pietátis stúdium veheméntius incénsus, viso étiam semel et íterum per noctem in ecclésia beáto Appollinári, quod Dei servus illi futúrum promíserat, mónachus effícitur. Mox ad Marínum, vitæ sanctitáte ac severióre disciplína in fínibus Venetórum eo témpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam et sublímem perfectiónis viam eo magístro ac duce uterétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

MUltis sátanæ insídiis et hóminum invídia oppugnátus, tanto humílior se assídue jejúniis et oratiónibus exercébat, et

rerum cæléstium meditatióne, vim lacrimárum profúndens, fruebátur : vultu tamen ádeo læto semper erat, ut intuéntes exhilaráret. Magno apud príncipes et reges in honóre fuit; multíque ejus consílio, mundi illécebris abjéctis, solitúdinem petiérunt. Martýrii quoque cupiditáte flagrávit, cujus causa dum in Pannóniam proficíscitur, morbo, quo afflictabátur cum progrederétur, levabátur cum recéderet, revérti cógitur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

IN vita et post mortem miráculis clarus, spíritu étiam prophetíæ non cáruit. Scalam a terra cælum pertingéntem, in similitúdinem Jacob Patriárchæ, per quam hómines in veste cándida ascendébant et descendébant, per visum conspéxit; eóque Camalduléнses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirabíliter agnóvit. Dénique cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servísset, ad eum migrávit, anno salútis millésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquénnio postquam sepúltum fúerat, íntegrum repértum, Fabriáni in ecclésia sui órdinis honorífice cónditum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

ROmuáldus, Ravénnæ, Sérgio patre, nóbili génere natus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse pœniténtiæ causa secéssit; ubi ad pietátis stúdium veheméntius incénsus et beáti Apollináris apparitióne recreátus, mónachus effícitur. Jejúniis et oratiónibus assídue se exércuit, vultu tamen ádeo lætus, ut intuéntes exhilaráret. Martýrii cupiditáte flagrans, dum in Pannóniam proficíscitur, morbo corréptus, revérti cógitur. Institúti monachórum Camaldulén-

sium auctor fuit, quos tamquam Angelos scalam cælum pertingéntem ascéndere per visum conspéxit. Dénique cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servísset, ad eum migrávit, anno salútis millésimo vigésimo séptimo, et Fabriáni in ecclésia sui órdinis honorífice cónditus est. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Ecce nos relíquimus, de Comm. Abbatum I loco. [107]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio C 4

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 8 Februarii

S. Joannis de Matha

Confessoris

Duplex (m. t. v.) [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEus, qui per sanctum Joánnem órdinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cǽlitus instítúere dignátus es : præsta, quǽsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Intercéssio, ut supra.

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

JOánnes de Matha, órdinis sanctíssimæ Trinitátis redemptiónis captivórum insti-

tútor, Falcóne in Província natus est paréntibus pietáte et nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque theológiæ currículo, magistérii láuream adéptus, doctrínæ et virtútum splendóre enítuit. Quibus motus Parisiénsis antístes, ad sacrum presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte cómmorans, sapiéntia et móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cum autem in sacéllo ejúsdem epíscopi, ipso cum áliis astánte, primum Deo Sacrum offérret, cæiésti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in péctore crux rúbei et cærúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis et super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis appáruit. Qua visióne in éxtasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, se ad rediméndos ab infidélibus captívos destinári.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

QUO vero matúrius in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit, ibíque divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit : cum quo ínita societáte, se per triénnium in oratióne, et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cóntigit autem, ut, dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, crucem inter córnua gerens rúbei et cærúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam; et exínde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam profícisci decrevérunt, ut a summo Pontífice novi órdinis pro rediméndis captívis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tértius; qui, illis benígne accéptis, dum secum de re propósita delíberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solémnia ad sacræ Hóstiæ

elevatiónem, Angelus ei cándida veste, cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos appáruit. Quo viso, Póntifex institútum approbávit, et novum órdinem sanctíssimæ Trinitátis redemptiónis captivórum vocári jussit, ejúsque professóribus albas vestes cum cruce rúbei et cærúlei colóris præbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

SIC stabilíto órdine, sancti fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque cœnóbio Cervi Frígidi in diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit; et Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, ecclésiam et hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis donávit cum multis redítibus et possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Maróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte opprés-sas, Joánnes proféctus est, regúmque, príncipum atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus et morbo conféctus, ardentíssimo Dei et próximi amóre exǽstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eísque ad opus redemptiónis cǽlitus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dómino sextodécimo Kaléndas Januárii, anno salútis millésimo ducentésimo décimo tértio; ejúsque corpus in ipsa ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

JOánnes de Matha, Falcóne in Província piis et nobílibus paréntibus natus, cum primum Deo Sacrum offérret, per visiónem intelléxit, se ad rediméndos ab infidélibus captívos destinári. Quare divíno nutu in erémum secéssit, ubi Felícem Valésium in ea jam multis annis degéntem réperit. Ibi fervéntius cum oratióni vacárent, ter in somnis admóniti, Romam profécti, ab Innocéntio Papa tértio approbatiónem novi órdinis sanctíssimæ Trinitátis pro rediméndis captívis obtinuérunt. Tum primum cœnóbium in diœcési Meldénsi construxérunt, cui regéndo Felix remánsit. Joánnes vero Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, ecclésiam et hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis donávit. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Maróchii, opus redemptiónis felíciter inchoátum fuit. Tum Joánnes ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, proféctus, ómnium ánimis ad captivórum commiseratiónem commótis, hospitália eréxit et plures captívos redémit. Romam demum revérsus, assíduis fractus labóribus et morbo conféctus, óbiit in Dómino, sexto décimo Kaléndas Januárii, anno millésimo ducentésimo décimo tértio.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi vestri, de Communi Confessoris non Pont. 1 loco. [98]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui per sanctum Joánnem órdinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cǽlitus instituére dignátus es: præsta, quǽsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis, in Quadragesima Feriæ, ac S. Apolloniæ Virg. et Mart.

Die 9 Februarii

S. Cyrilli

Episcopi Alexandrini,

Conf. et Ecclesiæ Doctor.

Duplex (m. t. v.) [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrílle, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti : concéde, ipso intercedénte; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Com., præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

Deus, qui per sanctum Joánnem órdinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cǽlitus institúere dignátus es : præsta, quǽsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Deinde, post Commemorationem Feriæ in Quadragesima, Commem. S. Apolloniæ Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Apollóniæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

Cyríllus Alexandrínus, cujus præcónia non uníus tantum vel altérius sunt comprobáta testimónio, sed étiam œcumenicórum conciliórum Ephesíni et Chalcedonénsis actis celebráta, claris ortus paréntibus, ac Theóphili epíscopi Alexandríni nepos, adhuc adoléscens præcelléntis ingé-

nii clara specímina dedit. Lítteris ac sciéntiis egrégie imbútus, ad Joánnem epíscopum Jerosolymitánum se cóntulit, ut in christiána fide perficerétur. Alexandríam deínde cum rediísset, Theóphilo vita functo ad illíus sedem evéctus est : quo in múnere ita óptimi pastóris formam ab Apóstolo definítam constánter præ se tulit, ut sanctíssimi prǽsulis glóriam mérito sit adéptus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

SAlútis animárum zelo incénsus curas omnes inténdit, ut sibi commíssum gregem in fídei et morum integritáte serváret, atque a venenátis infidélium et hæreticórum páscuis defénderet. Hinc tum Nováti ásseclas e civitáte expélli, tum Judǽos, qui furóre acti in cædem Christianórum conspiráverant, juxta leges puníri satégit. Singuláre vero Cyrílli pro cathólicæ fídei incolumitáte enítuit stúdium contra Nestórium Constantinopolitánum epíscopum, asseréntem Jesum Christum ex María Vírgine hóminem tantum et non Deum natum, eíque divinitátem pro méritis esse collátam; cujus emendatiónem cum frustra tentásset, eum sancto Cælestíno Pontífici máximo denuntiávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

CÆlestíni delegáta auctoritáte, concílio Ephesíno præfuit, in quo hǽresis Nestoriána pénitus proscrípta est, damnátus Nestórius et a sua Sede dejéctus, ac dogma cathólicum de una in Christo, eáque divína persóna, et divína gloriósæ Vírginis Maríæ maternitáte assértum; plaudénte pópulo univérso, qui incredíbili gáudio géstiens, collucéntibus fácibus domum dedúxit epíscopos. Sed hac de causa Cyríllus calúmniis, injúriis et persecutiónibus plúrimis a Nestório ejúsque fautóribus impetítus fuit; quas ipse patientíssime tulit, ita ut, de sola fide sollícitus, quidquid advérsus eum effutiébant ac moliebántur

hærétici, pro níhilo habéret. Tandem pro Ecclésia Dei máximis perfúnctus labóribus, plurimísque scriptis éditis tum ad éthnicos et hæréticos confutándos, tum ad sacras Scriptúras et cathólica explanánda dógmata, sancto fine quiévit anno quadringentésimo quadragésimo quarto, episcopátus trigésimo secúndo. Leo décimus tértius Póntifex máximus Offícium et Missam præclaríssimi hujus fídei cathólicæ propugnatóris et Orientális ecclésiæ lúminis, ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Cyríllus Alexandrínus, Theóphili epíscopi Alexandríni nepos, étiam adoléscens præcelléntis ingénii specímina dedit. Theóphilo vita functo, ad illíus Sedem evéctus, et factus forma gregis ex ánimo, óptimi pastóris glóriam adéptus est. Singuláre ejus pro cathólicæ fídei incolumitáte stúdium enítuit contra Nestórium Constantinopolitánum epíscopum, asseréntem Jesum Christum ex María Vírgine hóminem tantum et non Deum natum, eíque divinitátem pro méritis esse collátam; cujus emendatiónem cum frustra tentásset, eum sancto Cælestíno Papæ denuntiávit. Hujus Pontíficis delegáta auctoritáte, nonnúllis sessiónibus præfuit concílii Ephesíni, in quo hǽresis Nestoriána pénitus proscrípta est, damnátus Nestórius et a sua Sede dejéctus, ac dogma cathólicum de una in Christo eáque divína persóna, et divína gloriósæ Vírginis Maríæ maternitáte assértum. De sola fide sollícitus, et proptérea plura perpéssus, máximis pro Ecclésia Dei perfúnctus labóribus, plurimísque scriptis éditis, sancto fine quiévit, anno quadringentésimo quadragésimo quarto, episcopátus trigésimo secúndo.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. 1 loco. [90]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ, alias

Pro S. Apollonia Virg. et Mart.

Lectio ix

APollónia virgo Alexandrína, sub Décio imperatóre, cum ingravescénte jam ætáte ad idóla sisterétur, ut eis veneratiónem adhibéret; illis contémptis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse prædicábat. Quam ob rem omnes ei contúsi sunt et evúlsi dentes; ac, nisi Christum detestáta deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam mináti sunt ímpii carnífices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respóndit. Itaque compreheńsa, ut comburerétur, cum paulísper, quasi delíberans quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus Sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevi, consúmpto córpore, puríssimus spíritus in cælum ad sempitérnam martýrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

DEus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti : concéde, ipso intercedénte; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Deinde Commem. S. Apolloniæ Virg. et Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Apollóniæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 10 Februarii

S. Scholasticæ Virginis

Duplex [111]

℣. Spécie tua et.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, *áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

DEus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti : da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrílle, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

DEus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti : concéde, ipso intercedénte; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde. in Quadragesima, Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ

Lectio iv Lib. 2 cap. 33

SCholástica, venerábilis patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat; ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater; qui totum diem in Dei láudibus sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens : Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit : Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta

vero erat cæli sérénitas, ut nulla in áëre nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consséderant, pedem movére potúerint.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

Sanctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áëris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est; sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret; quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos et tonítruos atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens : Parcat tibi omnípotens Deus, soror : quid est quod fecísti? Cui illa respóndit : Ecce rogávi te et audíre me noluísti; rogávi Deum meum, et audívit me : modo ergo, si potes, egrédere; et, me dimíssa, ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi — Ibid. cap. 34

Cumque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post tríduum, in cella consístens, elevátis in äëra óculis vidit ejúsdem sorróris suæ ánimam de córpore

egréssam in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlcro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut, quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Scholástica, venerábilis patris Benedícti soror, ut scribit sanctus Gregórius Papa in libro secúndo Dialogórum, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat; ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die, cum ob repentínam plúviæ inundatiónem, quam a Deo Scholástica obtínuit, incumbéntibus jam noctis ténebris, venerábilis frater extra tectum exíre non posset, factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent atque per sacra spirituális vitæ collóquia sese vicária relatióne satiárent. Cumque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post tríduum, in cella consístens, elevátis in áëra óculis vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore egréssam in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. Tum Benedíctus fratres misit, ut ejus corpus in sepúlcro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut, quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile erit regnum cælórum, de Communi Virginum 1 loco. [122]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum *

hómini negotiatóri quæréntì bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti : da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 11 Februarii

In Apparitione B. Mariæ Virginis Immaculatæ

Duplex majus

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virginis, præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. 892 Hymnus Ave, maris stella. [176]

Si hoc Festum careat II Vesperis, tunc sumitur Hymnus proprius Omnis expértem, iisdem II Vesperis assignatus. 893

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Ista est * colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : súpplices a te quǽsumus; ut ejúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio Deus, qui ánimam, ut supra.

Deinde, in Quadragesima, Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus

Te dícimus præcónio,
Intácta Mater Núminis,
Nostris benígna láudibus
Tuam repénde grátiam.

Sontes Adámi pósteri,
Inf'ecta proles gígnimur;
Labis patérnæ néscia
Tu sola, Virgo, créderis.

Caput dracónis ínvidi
Tu cónteris vestígio,
Et sola glóriam refers
Intaminátæ oríginis.

O gentis humánæ decus,
Quæ tollis Hevæ oppróbrium,
Tu nos tuére súpplices,
Tu nos labántes érige.

Serpéntis antíqui potens
Astus retúnde et ímpetus,
Ut cælitum perénnibus
Per te fruámur gáudiis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Ave, grátia plena; * Dóminus tecum.

Psalmus 8

Omine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Ave, grátia plena; Dóminus tecum.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres * et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum.

Psalmus 23

DOmini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

De Parábolis Salomónis

Lectio i Cap. 8, 12-25

GO sapiéntia hábito in consílio et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me dílígo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sapiéntia quæ attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, ædificávit sibi domum : * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. ℣. Vidi sanctam civitátem, Jerúsalem novam, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. — Ecce.

Lectio ii

MEcum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant; ante colles ego parturiébar.

℟. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília in tránsitu aquæ, * Sic fulget Virgo immaculáta. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis mei vobíscum. — Sic fulget Virgo immaculáta.

Lectio iii

Cap. 8, 34-36, et 9, 1-5

BEátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei.

Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea : * Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis. ℣. Vox túrturis audíta est in terra nostra. — Osténde. Glória Patri. Osténde.

In II Nocturno

Ant. Fecit mihi magna * qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum depre-

cabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Sanctificávit * tabernáculum suum Altíssimus : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

DEus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Dóminus possédit te * in inítio viárum suárum, et in caritáte perpétua diléxit te.

Psalmus 86

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas

Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Dóminus possédit te in inítio viárum suárum, et in caritáte perpétua diléxit te.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv

Nno quarto a dogmática definitióne de immaculáto beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes diœcésis Tarbiénsis in Gállia, ipsa Virgo in rupis sinu super specum Massabiélle puéllæ cuidam, vernácula lingua Bernadétte nuncupátæ, paupérrimæ quidem sed ingénuæ ac piæ, plúries se conspiciéndam óbtulit. Immaculáta Virgo juveníli ac benígno videbátur aspéctu, nívea veste niveóque pállio contécta, ac zona cærúlea succíncta; nudos pedes áurea rosa ornábat. Primo apparitiónis die, qui fuit undécimus Februárii anno millésimo octingentésimo quinquagésimo octávo, puéllam signum crucis rite piéque faciéndum edócuit, atque ad sacri rosárii recitatiónem, exémplo suo, corónam, quæ prius ex bráchio demíssa pendébat, manu advólvens, excitávit : quod in céteris étiam apparitiónibus præstitit. Altero autem apparitiónis die, puélla in simplicitáte cordis sui, diabólicam fraudem timens, lustrálem aquam in Vírginem effúdit; sed beáta Virgo, léniter arrídens, benigniórem illi vultum osténdit. Cum vero tértio apparuísset, puéllam ad specum per quíndecim dies invitávit. Exínde eam sǽpius est alloquúta, ac pro peccatóribus oráre, terram deosculári, pœnitentiámque ágere est hortáta; deínde imperávit, ut sacerdótibus ediceret, ædificándum ibi esse sacéllum, solemnísque supplicatiónis more illo accedéndum. Mandávit ínsuper ut e fonte, qui sub aréna adhuc

latébat sed mox erat eruptúrus, aquam bíberet, eáque se abstérgeret. Dénique die festo Annuntiatiónis, percontánti eníxe puéllæ illíus nomen, cujus aspéctu tóties dignáta fúerat, Virgo, admótis péctori mánibus elatísque in cælum óculis, respóndit : Immaculáta Concéptio ego sum.

℟. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ℣. Ipsa est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea — Pulchra.

Lectio v

PErcrebrescénte fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, augebátur in dies hóminum concúrsus, quos loci relígio ad specum advocábat. Itaque prodigiórum fama puellǽque candóre motus Tarbiénsis epíscopus, quarto ab enarrátis anno, post jurídicam factórum inquisitiónem, supernaturáles esse apparitiónis notas sua senténtia probávit, cultúmque Vírginis immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificátum sacéllum : ex illa die pene innúmeræ fidélium turbæ, voti ac supplicatiónis causa, ex Gállia, Bélgio, Itália, Hispánia ceterísque Európæ provínciis necnon ex longínquis Américæ regiónibus quovis anno illuc advéniunt, noménque Immaculátæ de Lourdes ubíque terrárum inclaréscit. Fontis aqua, in cunctas orbis partes deláta, ægris sanitátem restítuit. Orbis vero cathólicus tantórum memor benefactórum, ædes sacras mirábili ópere ibi exstrúxit. Vexílla innúmera, acceptórum beneficiórum véluti monuménta, illuc a civitátibus ac géntibus missa, ædem Vírginis miro ornátu décorant. In hac sua véluti sede immaculáta Virgo júgiter cólitur : intérdiu quidem précibus, religióso cantu solemnibúsque áliis cæremóniis : noctu vero sacris illis supplicatiónibus, quibus infinítæ propémodum peregrinántium turbæ céreis facibúsque accénsis procédunt et laudes beátæ Vírginis cóncinunt.

℟. Erit in novíssimis diébus mons præparátus Vírgini Maríæ in vértice móntium, et elevábitur super cælos, et ibunt pópuli multi et dicent : * Veníte et ascendámus ad montem. ℣. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. — Veníte et ascendámus.

Lectio vi

PEregrinatiónes hujúsmodi fidem, frigescénte sæculo, excitásse, ánimum ad christiánam legem profiténdam addidísse, cultúmque Vírginis immaculátæ mirum in modum auxísse, ómnibus compértum est. In qua mirábili fídei professióne christiánus pópulus sacerdótes véluti duces habet, qui illuc suas plebes addúcunt. Ipsi étiam Sacrórum antístites sanctum locum frequénter ádeunt, peregrinatiónibus præsunt, solemnioribúsque festis intérsunt. Nec ádeo rarum est ipsos Románæ Ecclésiæ purpurátos patres húmili peregrinórum more accedéntes conspícere. Ipsi quoque Románi Pontífices, pro sua erga Immaculátam de Lourdes pietáte, sacram ædem donis nobilíssimis cumulárunt. Pius nonus, sacris indulgéntiis, archiconfraternitátis privilégio ac minóris Basílicæ título ipsam insignívit; ac Deíparæ imáginem ibídem cultam, solémni ritu per legátum suum apostólicum in Gállia, diadémate distínctam vóluit. Leo vero décimus tértius innúmera étiam cóntulit benefícia, indulgéntias ad modum jubilǽi vigésimo quinto Apparitiónis anno verténte concéssit, peregrinatiónes sua auctoritáte verbóque provéxit, ac solémnem ecclésiæ sub título Rosárii dedicatiónem suo nómine péragi curávit. Quorum beneficiórum amplitúdinem cumulávit, cum, plúrium episcopórum rogátu, solémne festum sub título Apparitiónis beátæ Maríæ Vírginis immaculátæ, próprio Officio et própria Missa celebrándum benígne concéssit. Tandem Pius décimus Póntifex máximus pro sua erga Deíparam pietáte, ac plurimórum votis ánnuens Sacrórum antístitum, idem festum ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Prævenísti eam, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus * Corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, glóriam et magnum decórem impónes super eam. — Corónam. Glória Patri. Corónam.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

ANno quarto a dogmática definitióne de immaculáto beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum

Lourdes diœcésis Tarbiénsis in Gállia, cum puélla quædam, nómine Bernadétte, in rupis sinu plúries se immaculátam Dei Genitrícem conspexísse asséreret, tot et tanta mirabília facta sunt, ut dígitum Dei ibi esse prudens quisque et pius Christifidélis fácile intellígeret. Quæ inter illud est célebre, quod ægri hauriéntes aquam e fonte in specu tunc primo mirabíliter scaténte, sæpe sæpius sanitátem recípiant. Percrebrescénte ítaque fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, et aucto in dies hóminum concúrsu, Tarbiénsis epíscopus, post jurídicam factórum inquisitiónem, cultum ejúsdem Vírginis immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificáto templo, innúmeræ fidélium turbæ quovis anno illuc advéniunt, noménque Deíparæ immaculátæ ubíque terrárum in dies inclaréscit; eo magis, quod síngulis annis, duránte processióne sanctíssimi Sacraménti, infírmis úndique eo delátis, nonnúlli, sanatiónem a Dómino per intercessiónem immaculátæ Matris peténtes, íllico convaléscunt. Quibus jure commótus summus Póntifex Pius décimus festum, a Leóne décimo tértio alíquibus locis concéssum, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Ant. Manus Dómini * confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Manus Dómini confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum.

Ant. Noli metúere, * non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Noli metúere, non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

Ant. Benedíxit te Dóminus * in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-31

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus est

ÆTáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsúlta, qui, sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et, quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam : qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens : Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Heva, ad Maríam, curre, mater, ad

fíliam; fília pro matre respóndeat : ipsa matris oppróbrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfáciat : quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam. ℟. Tu ergo ínvoca Dóminum, lóquere Regi pro nobis, * Et líbera nos de morte. ℣. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas, et hauriétis salútem a Dómino. — Et.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

QUid dicébas, o Adam? Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic : Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O admirándam et omni honóre digníssimam Vírginem! O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem! ℟. Plantávit Dóminus Deus paradísum voluptátis, produxítque lignum vitæ in médio ejus : * Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis. ℣. Emissiónes tuæ paradísus, Virgo María. — Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

QUam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait : Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas quod de María díxerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam malígni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis

supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat : Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admírans ajébat : Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere : Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória; fortis omníno necésse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea. Te Deum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Candor est * lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula.

2 Múlier * amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

3 Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Hódie nomen tuum * ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Capitulum Cant. 2, 13-14

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis.

Hymnus

Auróra soli prævia,
Felix salútis núntia,
In noctis umbra plebs tua
Te, Virgo, supplex ínvocat.

Torrens nefástis flúctibus
Cunctos trahens vorágine,
Leni resídit æquore,
Cum transit Arca fœderis.

Dum torret aréscens humus,
Tu rore sola spárgeris;
Tellúre circum rórida,
Intácta sola pérmanes.

Fatále virus évomens
Attóllit anguis vérticem;
At tu dracónis túrgidum
Invícta cónteris caput.

Mater benígna, réspice
Fletus precésque súpplicum,
Et dimicántes, tártari
Victrix, tuére ab hóstibus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Præclára salútis auróra, * ex te, Virgo María, exívit sol justítiæ, qui visitávit nos óriens ex alto.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : súpplices a te quǽsumus; ut ejúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capit. Surge. 892

℟. br. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, * Delíciis ámuens? Quæ. ℣. Inníxa super diléctum suum. Delíciis áffluens. Glória Patri. Quæ. ℣. Vidérunt eam fíliæ Sion. ℟. Et beatíssimam prædicavérunt.

AD SEXTAM

Capitulum Prov. 8, 18-19

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia : mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso.

℟. br. Ego Mater * Pulchræ dilectiónis. Ego Mater. ℣. Et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. Pulchræ dilectiónis. Glória Patri. Ego Mater. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis. ℟. In me omnis spes vitæ et virtútis.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 25-26

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini.

℟. br. Qui me invénerit * Invéniet vitam. Qui. ℣. Et háuriet salútem a Dómino. Invéniet vitam. Glória Patri. Qui. ℣. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me. ℟. Et a generatiónibus meis implémini.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. 892

Hymnus

Omnis expértem máculæ
 Maríam
Edocet summus fídei magíster;
Vírginis gaudens célebrat fidélis
 Terra triúmphum.

Ipsa se præbens húmili puéllæ
Virgo spectándam, récreat pavéntem,

Seque concéptam sine labe, sancto
Prædicat ore.

O specus felix, decoráte divæ
Matris aspéctu! veneránda rupes,
Unde vitáles scatuére pleno
Gúrgite lymphæ!

Huc catervátim pia turba nostris,
Huc ab extérnis peregrína terris
Affluit supplex, et opem poténtis
Vírginis orat.

Excipit Mater lácrimas precántum,
Donat optátam míseris salútem;
Compos hinc voti pátrias ad oras
Turba revértit.

Súpplicum, Virgo, miseráta casus,
Semper o nostros réfove labóres,
Impetrans mæstis bona sempitérnæ
Gáudia vitæ.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Hódie gloriósa cæli Regína * in terris appáruit : hódie pópulo suo verba salútis et pígnora pacis áttulit : hódie Angelórum et fidélium chori immaculátam Conceptiónem celebrántes gáudio exsúltant, allelúja.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : súpplices a te quǽsumus; ut ejúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. sequentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 12 Februarii

Ss. septem Fundatorum Ord. Servorum B. M. V.

Confessorum

Duplex [94]

IN I VESPERIS

Quando I Vesperæ dicendæ sint integræ vel saltem a Capitulo, Capitulum Caríssimi, de Laudibus 898; Hymnus Matris sub almæ, e II Vesperis 900; Versus et reliqua ut infra.

Ant. Non recédat laus tua, Virgo María, de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ.

℣. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. ℟. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti : concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. (Qui vivis.)

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Bella dum late fúrerent, et urbes
Cæde fratérna gémerent cruéntæ,
Adfuit Virgo, nova semper edens
Múnera Matris.

En vocat septem fámulos, fidéles
Ut sibi in luctu récolant dolóres,
Quos tulit Jesus, tulit ipsa consors
Sub cruce Nati.

Illico parent Dóminæ vocánti :
Spléndidis tectis opibúsque spretis,
Urbe secédunt procul in Senári
Abdita montis.

Córpora hic pœnis crúciant acérbis,
Sóntium labes hóminum piántes;
Hic prece avértunt lacrimísque fusis
Núminis iram.

Pérdolens Mater fovet, atque amíctum
Ipsa lugúbrem monet induéndum :
Agminis sancti pia cœpta surgunt,
Mira patéscunt.

Palmes in bruma víridans honóres
Núntiat patrum : próprios Maríæ
Ore lacténti vócitant puélli
Nómine Servos.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Laudémus viros, ut in Communi Confessoris Pontificis 2 loco, cum Responsoriis de Communi Conf. non Pont. ibi notatis. [83]

In II Nocturno

Lectio iv

Æculo tértio décimo cum Friderici secúndi diro schísmate cruentísque factiónibus cultióres Itáliæ pópuli scinderéntur, próvidens Dei misericórdia, præter álios sanctitáte illústres, septem a Florentína nobilitáte viros suscitávit, qui in caritáte conjúncti, præclárum fratérnæ dilectiónis præbérent exémplum. Hi, nimírum Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manéttus, Manéttus Antellénsis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónum, Sostenéus de Sostenéis et Aléxius Falconérius, cum, anno trigésimo tértio ejus sǽculi, die sacra Vírgini cælo recéptæ, in quodam piórum hóminum convéntu, Laudéntium nuncupáto, fervéntius orárent; ab eádem Deípara síngulis apparénte sunt admóniti, ut sánctius perfectiúsque vitæ genus amplecteréntur. Re ítaque prius cum Florentíno præsule colláta, hi septem viri, géneris nobilitáte divitiísque posthábitis, sub vilíssimis detritísque véstibus cilício indúti, octáva die Septémbris in rurálem quamdam ædículam secessére, ut ea die primórdia vitæ sanctióris auspicaréntur, qua ipsa Dei Génitrix mortálibus orta sanctíssimam vitam incéperat.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

HOC vitæ institútum quam sibi foret accéptum Deus miráculo osténdit. Nam cum paulo deínceps hi septem viri per Florentínam urbem ostiátim eleemósynam emendicárent, áccidit, ut repénte infántium voce, quos inter fuit sanctus Philíppus Benítius quintum ætátis mensem vix ingréssus, beátæ Maríæ Servi acclamaréntur : quo deínde nómine semper appelláti sunt. Quare, vitándi pópuli occúrsus ac solitúdinis amóre ducti, in Senárii montis recéssu omnes convenére, ibíque cæléste

quoddam vitæ genus aggréssi sunt. Victitábant enim in spelúncis, sola aqua herbísque conténti; vigíliis aliísque asperitátibus corpus atterébant, Christi passiónem ac mæstíssimæ ejúsdem Genitrícis dolóres assídue meditántes. Quod cum olim sacra Parascéves die impénsius exsequeréntur, ipsa beáta Virgo illis iteráto appárens, lúgubrem vestem, quam indúerent, osténdit; sibíque acceptíssimum fore significávit, ut novum in Ecclésia regulárem órdinem excitárent, qui jugem recóleret ac promovéret memóriam dolórum, quos ipsa pértulit sub cruce Dómini. Hæc sanctus Petrus, ínclytus órdinis Prædicatórum Martyr, ex familiári cum sanctis illis viris consuetúdine ac peculiári étiam Deíparæ visióne cum didicísset; iis auctor fuit, ut órdinem regulárem sub appellatióne Servórum beátæ Vírginis institúerent : qui póstea ab Innocéntio quarto Pontífice máximo approbátus fuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Porro sancti illi viri, cum plures sibi sócios adjunxíssent, Itáliæ civitátes atque óppida, præsértim Etrúriæ, excúrrere cœpérunt, prædicántes ubíque Christum crucifíxum, civíles discórdias compescéntes et innúmeros fere dévios ad virtútis sémitam revocántes. Neque Itáliam modo, sed et Gálliam, Germániam ac Polóniam suis evangélicis labóribus excoluérunt. Dénique cum bonum Christi odórem longe latéque diffudíssent, portentórum quoque glória illústres, migrárunt ad Dóminum. Sed quos unus veræ fraternitátis ac religiónis amor in vita sociáverat, unum páriter demórtuos contéxit sepúlcrum, únaque pópuli venerátio prosecúta est. Quaprópter Clemens undécimus et Benedíctus décimus tértius Pontífices máximi delátum iisdem a plúribus sæculis individuum cultum confirmárunt; ac Leo décimus tértius, approbátis ántea miráculis, post indúltam veneratiónem ad collectívam eorúmdem invocatiónem a Deo patrátis, eósdem anno quinquagésimo sacerdótii sui Sanctórum honóribus cumu-

lávit, eorúmque memóriam Offício ac Missa in univérsa Ecclésia quotánnis recoléndam instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

SÆculo tértio décimo, septem e Florentína nobilitáte viri, nimírum Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manéttus, Manéttus Antellénsis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónum, Sostenéus de Sostenéis et Aléxius Falconérius, in rurálem quamdam ædículam secessére, Christi passiónem ac mæstíssimæ ejúsdem Matris dolóres assídue recoléntes. Illis beáta Virgo, sacra Parascéves die appárens, lúgubrem vestem, quam indúerent, osténdit; sibíque acceptíssimum fore significávit, ut novum regulárem órdinem excitárent, qui jugem recóleret ac promovéret memóriam dolórum, quos ipsa pértulit sub cruce Dómini. Tunc sancti illi viri, beáto Petro, órdinis Prædicatórum Mártyre, adjutóre, órdinem Servórum beátæ Vírginis instituérunt, et cum sóciis civitátes et óppida excúrrere cœpérunt, ubíque Christum crucifíxum verbo et exémplo prædicántes. Quos vero unus veræ fraternitátis amor in vita sociáverat, unum páriter demórtuos contéxit sepúlcrum, únaque pópuli venerátio prosecúta est. Quare Clemens undécimus et Benedíctus décimus tértius delátum iísdem individúum cultum confirmavérunt; Leo autem décimus tértius eos albo Sanctórum accénsuit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Ecce nos relíquimus, de Comm. Abbatum 1 loco. [107]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

Capitulum 1 Petri 4, 13

CAríssimi : Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

Hymnus

SIC patres vitam péragunt in umbra,
Lília ut septem nívei decóris,

Vírgini excélsæ bene grata, Petro
Visa nitére.

Jamque divína rapiénte flamma,
Cúrsitant urbes, loca quæque obérrant,
Si queant cunctis ánimis dolóres
Fígere Matris.

Hinc valent iras domuísse cæcas,
Néscia et pacis fera corda jungunt,
Erigunt mæstos, révocant nocéntes
Dicta piórum.

At suos Virgo comitáta Servos
Evehit tandem súperas ad oras;
Gémmeis sertis décorat per ævum
Omne beátos.

Eja nunc cœtus gémitum precántis
Audiant, duros vídeant labóres :
Semper et nostris fáveant benígno
Lúmine votis.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

℣. Sit memória illórum in benedictióne. ℟. Et ossa eórum púllulent de loco suo.

Ad Bened. Ant. Ecce quam bonum * et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti : concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis : Qui vivis.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur judí-

cium. Meditábitur sapiéntiam. Glória Patri. Os. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti : concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis : Qui vivis.

AD NONAM

Capitulum Sap. 10, 10

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Capitulum 1 Petri 4, 13

Caríssimi : Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

Hymnus

Matris sub almæ númine
Septéna proles náscitur :
Ipsa vocánte, ad árduum
Tendit Senári vérticem.

Quos terra fructus prófe-ret
Dum sacra proles gérminat,
Uvis repénte túrgidis
Onústa vitis præmonet.

Virtúte claros nóbili
Mors sancta cælo cónsecrat :
Tenent olýmpi límina
Servi fidéles Vírginis.

Cohors beáta, Núminis
Regno potíta, réspice
Quos hinc recédens fráudibus
Cinctos relínquis hóstium.

Ergo, per almæ vúlnera
Matris rogámus súpplices,
Mentis tenébras dísjice,
Cordis procéllas cómprime.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Tu nos, beáta Trínitas,
Perfúnde sancto róbore,
Possímus ut felíciter
Exémpla patrum súbsequi. Amen.

℣. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. ℟. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

Ad Magnif. Ant. Nomen eórum * pérmanet in ætérnum, pérmanens ad fílios eórum, sanctórum virórum glória.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Die 14 Februarii

S. Valentini

Presbyteri et Martyris

Simplex [29]

℣. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne, liberémur. Per Dóminum.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 44 de Sanctis

Lectio iii

TRiumphális beáti Mártyris Valentíni dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

Te Deum laudámus.

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Vesperæ de sequenti.

Die 15 Februarii

Ss. Faustini et Jovitæ

Martyrum Simplex [49]

℣. Lætámini in Dómino.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio C 3

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio iii

FAustínus et Jovíta fratres, nóbiles Brixiáni, in multis Itáliæ úrbibus, quo vincti sæviénte Trajáni persecutióne ducebántur, acerbíssima supplícia perpéssi, fortes in christiánæ fídei confessióne perstitérunt. Nam Bríxiæ diu vínculis constrícti, feris étiam objécti in ignémque conjécti, et a béstiis et a flamma íntegri et incólumes serváti sunt. Inde vero eísdem caténis colligáti Mediolánum venérunt; ubi eórum fides tentáta exquisitíssimis torméntis, tamquam igne aurum, in cruciátibus magis enítuit. Póstea Romam missi, ab Evarísto Pontífice confirmáti, ibi quoque crudelíssime torquéntur. Dénique perdúcti Neápolim, in ea étiam urbe várie cruciáti, vinctis mánibus pedibúsque in mare demergúntur; unde per Angelos mirabíliter erépti sunt. Quare multos et constántia in torméntis et miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postrémo redúcti Bríxiam inítio suscépti ab Hadriáno impérii, secúri percússi, illústrem martýrii corónam accepérunt.

Te Deum laudámus.

℣. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Die 18 Februarii

S. Simeonis

Episcopi et Martyris

Simplex [29]

℣. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio C 1

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iii

SImeon, fílius Cléophæ, post Jacóbum próximus Jerosólymis ordiná-

tus epíscopus, Trajáno imperatóre apud Atticum consulárem est accusátus, quod Christiánus esset et Christi propínquus. Comprehendebántur enim omnes eo témpore, quicúmque ex génere David orti essent. Quare multis cruciátus torméntis eódem passiónis génere, quod Salvátor noster subíerat, affícitur : mirántibus ómnibus, quod homo ætáte conféctus (erat enim centum et vigínti annórum) acerbíssimos crucis dolóres fórtiter constantérque paterétur.

Te Deum laudámus.

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Die 22 Februarii

In Cathedra S. Petri Ap. Antiochæ

Duplex majus

Omnia ut in Communi Confessoris Pontificis [69], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Quodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cæli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sǽculum.

Patri perénne sit per ævum glória;
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,
Honor tibi decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sǽculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnif. Ant. Tu es pastor óvium, * Princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. S. Pauli Apostoli ante omnes alias Commemorationes :

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum : * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum. Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus Quodcúmque, ut supra. 903

In I Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli

Lectio i — Cap. 1, 1-12

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui, * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et.

Lectio ii

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus : ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in

laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta : reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. — Et.

Lectio iii

DE qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc Petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 15 de Sanctis

Lectio iv

Nstitútio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie episcopátus cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo ecclésiæ natálem Sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino : Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℟. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et.

Lectio v

PEtrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit : et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit : Exáltent eum in ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit : quia dignum est ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cælum conscénditur.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. — Et.

Lectio vi

QUod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc ecclésiæ ínvicem præstant, quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honóris. Cum solemnitátem hanc ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit, miror cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.

℟. Petre, amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te. — Pasce. Glória Patri. Pasce.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 15 de Sanctis

INstitútio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie episcopátus cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo ecclésiæ natálem Sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino : Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Petrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit : et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conve-

niénter Psalmus, qui lectus est, dicit : Exáltent eum in ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit : quia dignum est, ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cælum conscénditur. Quod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc ecclésiæ ínvicem præstant, quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honóris.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii   Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 3 in annivers. assumpt. suæ, post init.

Póstolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, intérrogat : et támdiu sermo respondéntium commúnis est, quámdiu humánæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulórum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in apostólica dignitáte. Qui cum dixísset : Tu es Christus Fílius Dei vivi; respóndit ei Jesus : Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non reveláv it tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Id est, Ideo beátus es, quia Pater meus te dócuit; nec terréna opínio te feféllit, sed inspirátio cæléstis instrúxit : et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus dixit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. — Et.

Lectio viii

ET ego, inquit, dico tibi : hoc est, Sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excel-

léntiam tuam. Quia tu es Petrus : id est, Cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum præter quod nemo potest áliud pónere; tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam : Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxstruam templum; et Ecclésiæ meæ cælo inseiénda sublímitas, in hujus fídei firmitáte consúrget.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. — Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Si hoc Festum ante Quadragesimam occurrerit in Sabbato, et annus non sit bissextilis, legitur ix Lectio de Homilia Vigiliæ anticipatæ S. Matthiæ ut in Vigiliis Apostolorum [1], et de ea fit Commem. ad Laudes post Commemorationem S. Pauli. In Quadragesima autem ix Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis cum Commemoratione de ea, et in Officio nihil fit de Vigilia. Alias

Lectio ix

Hanc confessiónem portæ ínferi non tenébunt, mortis víncula non ligábunt; vox enim ista vox vitæ est. Et sicut confessóres suos in cæléstia próvehit, ita negatóres ad inférna demérgit. Propter quod dicit beatíssimo Petro : Tibi dabo claves regni cælórum : et quæcúmque ligáveris super terram, erunt ligáta et in cælis; et quæcúmque sólveris super terram, erunt solúta et in cælis. Transívit quidem étiam in álios Apóstolos vis potestátis istíus, et ad omnes Ecclésiæ príncipes decréti hujus constitútio commeávit; sed non frustra uni commendátur, quod ómnibus intimátur. Petro enim ídeo hoc singuláriter créditur, quia cunctis Ecclésiæ rectóribus Petri forma præpónitur. Manet ergo Petri privilégium, ubicúmque ex ipsíus fertur æquitáte judícium. Nec nímia est vel sevéritas vel remíssio, ubi nihil erit ligátum, nihil solútum, nisi quod beátus Petrus aut sólverit aut ligáverit. Te Deum.

AD LAUDES

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est

justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

BEáte pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cælum, apértum cláudere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sǽcula. Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Bened. Ant. Quodcúmque * ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis : dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. S. Pauli Apostoli :

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

DEus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quǽsumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

Hymnus

QUodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cæli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sǽculum.

Patri perénne sit per ævum glória;
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,

Honor tibi decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sǽculum. Amen.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnif. Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Et fit Commem. S. Pauli Ap., ut supra ad Laudes, sequentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 23 Februarii

S. Petri Damiani

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex [69]

m. t. v., nisi tamen I Vesperas habeat, saltem a Capitulo

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

COncéde nos, quǽsumus, omnípotens Deus: beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

Deinde, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

PEtrus, Ravénnæ honéstis paréntibus natus, adhuc lactens a matre, numerósæ prolis pertǽsa, abjícitur; sed domésticæ mulíeris ópera semivívus excéptus ac recreátus, genitríci ad humanitátis sensum revocátæ rédditur. Utróque orbátus parénte, tamquam vile mancípium sub áspera fratris tutéla duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum ac pietátis erga patrem, egrégium tunc spécimen dedit; invéntum síquidem forte nummum, non própriæ inédiæ sublevándæ, sed sacerdóti, qui divínum sacrifícium ad illíus expiatiónem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoméntum accépit, benígne recéptus, ejus cura lítteris erudítur, in quibus brevi tantum profécit, ut magístris admiratióni esset. Cum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum laude dócuit. Interim

ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhíbuit; jejúniis, vigíliis et oratiónibus solérter insístens. Calénte juvénta dum carnis stímulis ácriter urgerétur, insultántium libídinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu exstinguébat; tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convívio, própriis ipse mánibus ministrábat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

PErficiéndæ magis vitæ causa, in Avellanénsi Eugubínæ diœcésis cœnóbio, órdini monachórum sanctæ Crucis Fontis Avellánæ a beáto Ludúlpho, sancti Romuáldi discípulo, fundáto, nomen dedit. Non ita multo post in monastérium Pomposiánum, mox in cœnóbium sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab abbáte suo missus, utrúmque ascetérium verbo sacro, præcláris institutiónibus et móribus excóluit. Ad suos revocátus, post præsidis óbitum, Avellanitárum famíliæ præfícitur, quam, novis váriis in locis exstrúctis domicíliis et sanctíssimis institútis ita auxit, ut alter ejus órdinis parens ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti cœnóbia, canonicórum convéntus, et pópuli sunt expérti. Urbináti diœcési non uno nómine prófuit : Theuzóni epíscopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrándo episcopátu consílio et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratiónibus, ceterísque spectátæ sanctimóniæ exémplis excélluit. His motus Stéphanus nonus Póntifex máximus eum, licet invítum et reluctántem, sanctæ Románæ Ecclésiæ cardinálem creávit et Ostiénsem epíscopum. Quas Petrus dignitátes splendidíssimis virtútibus et consentáneis episcopáli ministério opéribus gessit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Difficíllimo témpore Románæ Ecclésiæ, summísque Pontifícibus doctrína, legatiónibus, aliísque suscéptis labóribus mirífice ádfuit. Advérsus Nicolaitárum et simoníacam hæreses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclésiæ Románæ conciliávit. Benedícto et Cadalóo falsis pontifícibus fórtiter réstitit : Henrícum quartum Germániæ regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit : Ravennátes ad débita Románo Pontífici obséquia revocátos sacris restítuit : canónicos Velitérnos ad sanctióris vitæ leges compósuit. In província præsértim Urbináte vix ulla fuit episcopális ecclésia, de qua Petrus non sit bene méritus : Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis; álias álibi, quando opórtuit, perínde curávit, ac suæ essent tutélæ commíssæ. Cardinalátu et episcopáli dignitáte depósitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitáte remísit. Jejúnium sextæ fériæ in honórem sanctæ Crucis Jesu Christi, horárias beátæ Dei Genitrícis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, miráculis et præcláre actis illústris, dum e Ravennáte legatióne redíret, Favéntiæ octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cisterciénses, multis miráculis clarum, frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Faventíni, non semel in præsénti discrímine propítium expérti, patrónum apud Deum delegérunt. Leo vero duodécimus Póntifex máximus Offícium Missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontíficis, quæ alíquibus in diœcésibus atque in órdine Camaldulénsium jam celebrabántur, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

PEtrus, Ravénnæ ortus, utróque orbátus parénte, Damiáni fratris cura lítteris et sciéntiis est erudítus eo proféctu, ut eas cum laude álios docúerit. Perficiéndæ magis vitæ causa, in Avellanénsi cœnóbio, órdini monachórum sanctæ Crucis Fontis Avellánæ a beáto Ludúlpho, sancti Romuáldi discípulo, fundáto, nomen dedit, quem póstea ita rexit et auxit, ut alter ejus órdinis parens ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Eum Stéphanus nonus, invítum et reluctántem, Románæ Ecclésiæ cardinálem creávit et Ostiénsem epíscopum. Difficíllimo témpore, summis Pontifícibus doctrína, legatiónibus multísque suscéptis labóribus miríﬁce ádfuit. Henrícum quartum, Germániæ regem, ab iníquo uxóris divórtio detérruit. Demum, sanctis opéribus clarus, dum e Ravennáte legatióne redíret, Favéntiæ migrávit ad Dóminum.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. 1 loco. [90]

Si hoc Festum ante Quadragesimam venerit, et annus non sit bissextilis, aut in anno bissextili hodie fuerit Sabbatum, ix Lectio erit de Vigilia S. Matthiæ, ut infra, de qua fit etiam Commemoratio ad Laudes. In Quadragesima vero ix Lectio et Commemoratio dicuntur de Feria, et in Officio nihil fit de Vigilia.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

COncéde nos, quǽsumus, omnípotens Deus : beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis, et, in Quadragesima, Feriæ; si vero sit bissextilis, in Vesperis fit tantum Commemoratio Feriæ in Quadragesima.

Die 24 Februarii

in anno bissextili extra Quadragesimam

In Vigilia S. Matthiæ Apostoli

Omnia dicuntur ut pro Vigiliis Apostolorum in Communi. [1]

Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti Matthíæ, Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti. Quod si sequenti die occurrat Feria IV Cinerum, Vesperæ dicuntur de Feria III post Quadragesimam et tum in eis tum ad Completorium adhibentur Preces feriales, ut in Ordinario.

DIE 24 FEBRUARII VEL 25 IN ANNO BISSEXTILI

S. Matthiæ Apostoli

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio

DEus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociásti : tríbue, quǽsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis, quoties annus non est bissextilis :

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

COncéde nos, quǽsumus, omnípotens Deus : beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

Deinde, in Quadragesima, Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno

De Actibus Apostolórum

Lectio i Cap. 1, 15-26

N diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti) : Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum : qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus cré-

puit médius : et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. — Estóte.

Lectio ii

ET notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum.

Lectio iii

ET statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus : et Matthíam. Et orántes dixérunt : Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. — Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II Nocturno Lectiones Fundaménta, de Communi Apostolorum 2 loco. [21]

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii   Cap. 11, 25-30

IN illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscon-

dísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 10 de verbis Domini

Eníte ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio viii

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio ad Laudes et in II Vesperis, alias

Lectio ix

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est,

quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus.

Oratio

Deus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociásti : tríbue, quǽsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Die 27 vel 28 Februarii

S. Gabrielis a Virgine Perdolente

Confessoris Duplex [94]

IN I VESPERIS

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beátum Gabriélem dulcíssimæ Matris tuæ dolóres assídue recólere docuísti, ac per illam sanctitátis et miraculórum glória sublimásti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ita Genitrícis tuæ consociári flétibus; ut matérna ejúsdem protectióne salvémur : Qui vivis.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Justus si morte, 2 loco. [102]

In II Nocturno

Lectio iv

Gabriel, Assísii in Umbria, honésto género natus, et Franciscus ob seráphici civis memóriam vocátus, egrégiam ánimi índolem a púero osténdit. Adoléscens, cum Spoléti lítteris óperam daret, ináni sǽculi spécie et pompa aliquántulum állici visus est. Sed miseréntis Dei múnere, qui eum ad perfectiónem christiánæ vitæ jamdúdum invitábat, cum in morbum incidísset, sǽculi vanitátem fastidíre cœpit, atque immortália dumtáxat bona appétere. Quo autem cítius Deo vocánti obtemperáret, factum est, ut insígnem illam beatíssimæ Vírginis Icónem, solémni pompa extra Spoletínæ ecclésiæ septa delátam intúitus, divíni amó-

ris flammam concíperet, simúlque Institútum Clericórum a Passióne Jesu amplécti statúeret. Itaque non exíguas difficultátes eluctátus, in recéssu Morrovalléensi, lúgubrem vestem lætus índuit, et Gábriel a Vírgine perdolénte máluit appellári; ad ejúsdem gaudiórum et dolórum memóriam perpétuo recoléndam.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

IN tirocínio, cum regulári observántia et ómnium exercitatióne virtútum quotídie magis eminéret, brevi eo pervénit, ut absolútæ sanctimóniæ exémplar haberétur non modo a sodálibus, vel provéctis, sed étiam ultra cœnóbii septa, factus bonus odor Christi in omni loco. Domínicæ passiónis cultor assíduus, in ea meditánda dies noctésque insumébat. In divínam Eucharístiam, quæ ejúsdem Passiónis memóriam prodit, incredíbili quodam stúdio ferebátur; qua cum se refíceret, seráphico ardóre flagrábat. Nihil autem insígnius quam ejus erga magnam Dei Paréntem píetas fuit. Ipsam omni obséquii génere percólere consuévit; sed præsértim conféctam afflictámque cruciátibus Jesu tam dolénter contemplári, ut vim lacrimárum profúnderet. Pérdolens Virgo quasi tota ei vitæ rátio fuit, adeptǽque ab eo sanctitátis magístra; ita ut inter æquáles una fúerit senténtia, ídeo excitátum Dei fámulum divínitus fuísse, ut cultus Maríæ perdoléntis magnum exémplo ejus cáperet increméntum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

INter céteras virtútes christiánam humilitátem et obediéntiam máxime diléxit : nam inter omnes se mínimum exístimans, abjectíssima quæque ministéria domus cúpide affectábat, et antístitum suórum non modo jussa, sed et optáta diligentíssime perficiébat. Idem, refrenátis sénsibus

et vitæ asperitáte usus, illibátum retínuit florem virginitátis ac plane mundo crucifíxus únice Deo vixit, íntima Dómini sui fruítus consuetúdine. Ita brevem vitæ cursum, tot virtútibus nobilitátum confíciens, Insulæ in Aprútio, caritátis incéndio vérius quam vi morbi consúmptus, divinǽque Matris ope recreátus, placidíssimo éxitu ad Súperos evolávit, anno millésimo octingentésimo sexagésimo secúndo, ætátis suæ vigésimo quarto. Eum deínceps, a Deo miráculis illustrátum, Pius Papa décimus Cǽlitum beatórum número accénsuit. Benedíctus vero décimus quintus, Póntifex Máximus, anno millésimo nongentésimo vigésimo, post cónditum Institútum a Passióne ducentésimo, in solemnitáte Ascensiónis Dómini, beáto júveni Sanctórum honóres decrévit; et Pius undécimus ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ lócutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Gabriel, Assísii in Umbria natus, et Francíscus ob seráphici civis memóriam vocátus, egrégiam ánimi índolem osténdit. Adoléscens, cum miseréntis Dei múnere, eum ad perfectiórem vitam jamdúdum invitántis, in morbum incidísset, sǽculi vanitátem fastidíre cœpit. Institútum Clericórum a Passióne ampléctens, Gábriel a Vírgine perdolénte máluit appellári ad ejúsdem gaudiórum et dolórum memóriam perpétuo recoléndam. Ipsam omni obséquii génere percólere, præsértim conféctam afflictámque Jesu cruciátibus tam dolénter contemplári solébat, ut vim lacrimárum profúnderet. Illibátum virginitátis florem retínuit, et suæ sodalitátis asperitáte usus, plane mundo crucifíxus, únice Deo vixit. Ita brevem vitæ cursum ómnium virtútum exercitatióne confíciens, caritátis incéndio vérius quam vi morbi consúmptus, divinǽque Matris ope recreátus, ad Súperos evolávit anno mil-

lésimo octingentésimo sexagésimo secúndo. Eum deínceps Pius Papa décimus Beatórum, Benedíctus vero décimus quintus Sanctórum número accénsuit, et Pius undécimus ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiam exténdere dignátus est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 10, 13-21

IN illo témpore : Offerébant Jesu párvulos, ut tángeret illos : discípuli autem comminabántur offeréntibus. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Com. in Marc., cap. 10, 13-21

AIT discípulis Jesus : Sínite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos; tálium enim est regnum Dei. Significánter dixit : Tálium est; non : Istórum; ut osténderet, non ætátem regnáre, sed mores; et his, qui símilem habérent innocéntiam et simplicitátem, prǽmium repromítti : Apóstolo quoque in eámdem senténtiam congruénte : Fratres, nolíte fíeri púeri sénsibus; sed malítia párvuli estóte, sensu autem ut perfécti sitis. Amen, dico vobis : quisquis non recéperit regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud. Sicut puer non persevérat in iracúndia, non læsus méminit, non videns pulchram mulíerem delectátur, non áliud cógitat, áliud lóquitur; sic et vos, nisi talem habuéritis innocéntiam et ánimi puritátem, regnum cælórum non potéritis intráre. Aliter, regnum Dei, id est doctrínam Evangélii, sicut párvuli accípere jubémur; quia quómodo párvulus in discéndo non contradícit doctóribus, neque ratiónes et verba compónit advérsum eos resístens, sed fidéliter súscipit quod docétur et cum metu obtémperat et quiéscit; ita et nos, in obediéndo simplíciter et sine ulla retractatióne verbis Dómini, fácere debémus. Et compléxans eos, et impónens manus super illos, benedicébat eos. Compléxus benedícit párvulos, ut húmiles spíritu sua benedictióne, grátia et dilectióne dignos esse signíficet.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei

cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

ET, cum egréssus esset in viam, procúrrens quidam, genu flexo ante eum, rogábat eum : Magíster bone, quid fáciam, ut vitam ætérnam percípiam? Audíerat, credo, iste quæsítor vitæ ætérnæ a Dómino, tantum eos, qui parvulórum velint esse símiles, dignos esse intróitu regni cæléstis : atque ídeo curam gerens tractátus certióris, poscit sibi non per parábolas, sed apérte, quibus óperum méritis vitam ætérnam cónsequi possit, expóni. Jesus autem dixit ei : Præcépta nosti. Hæc est puerílis innocéntiæ cástitas, quæ nobis imitánda propónitur, si regnum Dei vólumus intráre. At ille respóndens, ait illi : Magíster, hæc ómnia observávi a juventúte mea. Non est putándus homo iste vel voto tentántis (ut quidam putavére) Dóminum interrogásse, vel de sua esse vita mentítus, cum se legis mandáta custodísse dicébat; sed, simplíciter, ut víxerit esse conféssus. Quia si mendácii aut simulatiónis noxa reus teneréttur, nequáquam intúitus arcána cordis ejus, eum dilígere dicerétur Jesus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ, alias :

Lectio ix

DIligit enim Dóminus eos, qui mandáta legis, quamvis minóra, custódiunt : sed nihilóminus, quod in lege minus fúerat, iis qui perfécti esse desíderant, osténdit, quia non venit sólvere legem aut Prophétas, sed adimplére. Ad quam profécto adimpletiónem pértinet, quod hic consequénter adjúngitur : Vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo, et veni, séquere me. Quicúmque perféctus esse volúerit, debet véndere quæ habet; et non ex parte véndere, sicut Ananías et Saphíra, sed totum véndere : et cum vendíderit, dare omne paupéribus, et sic sibi præparáre thesáurum in regno cælórum. Nec hoc

ad perfectiónem súfficit, nisi, post contémptas divítias, Salvatórem sequátur; id est relíctis malis, fáciat bona. Facílius enim sǽculum contémnitur quam volúntas. Multi divítias relinquéntes, Dóminum non sequúntur. Séquitur autem Dóminum, qui imitátor ejus est et per vestígia illíus gráditur. Qui enim dicit se in Christo crédere, debet, quómodo ille ambulávit, et ipse ambuláre.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui beátum Gabriélem dulcíssimæ Matris tuæ dolóres assídue recólere docuísti, ac per illam sanctitátis et miraculórum glória sublimásti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ita Genitrícis tuæ consociári flétibus; ut matérna ejúsdem protectióne salvémur : Qui vivis.

IN II VESPERIS

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

FESTA MARTII

Die 4 Martii

S. Casimiri Confessoris

Semiduplex [94]

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

Deus, qui inter regáles delícias et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti : quǽsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cæléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Deinde Com. S. Lucii I Papæ et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum

Lúcium Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Justus si morte, 2 loco. [102]

In II Nocturno

Lectio iv

Asimírus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ régibus ortus, a puerítia sub óptimis magístris pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

CAthólicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére; quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calamitátibus oppréssos benéficus et miséricors, patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illǽsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

COnsummátus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter sacerdótum et religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus, Vilnam delátum, multis claret miráculis. Etenim prætérquam quod

puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum et várii infírmi sanitátem ad ejus sepúlcrum recuperárunt; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in äëre appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo décimus eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Casimírus, Polóniæ regis fílius, a pueritia pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício, et assíduis extenuábat jejúniis. In Christi contemplánda passióne assíduus, oratiónis spíritum non relaxábat. Cathólicam fidem promovére, et Ruthenórum schisma abolére summópere stúduit. Erga páuperes et calamitátibus oppréssos benéficus et miséricors, patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem usque ad extrémum vitæ términum constánter servávit illǽsam. Consummátus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Eum, miráculis clarum, Leo décimus in Sanctórum númerum rétulit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi vestri, de Communi Conf. non Pont. 1 loco. [98]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio ad Laudes et in II Vesperis.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui inter regáles delícias et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti : quǽsumus; ut, ejus intercessióne, fidéles tui terréna despíciant, et ad cæléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Pro Commem. S. Lucii I Papæ et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Lúcium Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir, despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Die 6 Martii

Ss. Perpetuæ et Felicitatis Martyrum

Duplex [130]

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio C 3

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Confitébor *cum suis Responsoriis,* ut in Comm. Virginum 2 loco. [126]

In II Nocturno

Lectio iv

Erpétua et Felícitas, in persecutióne Sevéri imperatóris, in Africa, una cum Revocáto, Saturníno et Secúndulo comprehénsæ sunt et in tenebricósum cárcerem detrúsæ; quibus ultra adjúnctus est Sátyrus. Erant adhuc catechúmenæ, sed paulo post baptizátæ sunt. Paucis diébus interjéctis, e cárcere ad forum dedúctæ cum sóciis, post gloriósam confessiónem, ab Hilarió-

ne procuratóre damnántur ad béstias. Inde hílares descéndunt ad cárcerem, ubi váriis visiónibus recreántur et ad martýrii palmam accendúntur. Perpétuam, nec patris sénio confécti iterátæ preces et lácrimæ, nec erga fílium infántem pendéntem ad úbera matérnus amor, nec supplícii atrócitas, a Christi fide dimovére umquam potuérunt.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

FElícitas vero, instánte spectáculi die, cum octo jam menses prægnans esset, in magno erat luctu, ne differrétur; leges quippe vetábant prægnántes supplício áffici. At précibus commártyrum acceleráto partu, eníxa est fíliam. Cumque in partu labórans doléret, ait illi quidam de custódibus : Quæ sic modo doles, quid fácies objécta béstiis? Cui illa : Modo ego pátior; illic autem álius erit in me, qui patiétur pro me, quia et ego pro illo passúra sum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

IN amphitheátrum, toto inspectánte pópulo, producúntur tandem generósæ mulíeres, Nonis Mártii, ac primum flagéllis cædúntur. Tunc a ferocíssima vacca aliquámdiu jactátæ, plagis concísæ et in terram elísæ sunt. Demum cum sóciis, qui a váriis béstiis vexáti fúerant, gladiórum íctibus conficiúntur. Harum sanctárum Mártyrum festum Pius décimus Póntifex máximus ad ritum dúplicem pro univérsa Ecclésia evéxit ac diéi sextæ Mártii assignári mandávit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

PErpétua et Felícitas, in persecutióne Sevéri imperatóris, in Africa, una cum Revocáto, Saturníno et Secúndulo comprehénsæ sunt et in tenebricósum

cárcerem detrúsæ, quibus ultra adjúnctus est Sátyrus. Ibi, cum adhuc catechúmenæ essent, baptizátæ sunt. Tum ad béstias damnántur; cumque a Felicitáte, in partus labóribus dolénti, quǽreret quidam e custódibus, quid in amphitheátro esset factúra, illa respóndit : Modo ego pátior; illic autem álius erit in me, qui patiétur pro me, quia et ego pro illo passúra sum. Itaque in amphitheátrum, toto inspectánte pópulo, prodúctæ, primum flagéllis cædúntur; tum a ferocíssima vacca aliquámdiu jactátæ, plagis concísæ et in terram elísæ sunt; demum cum sóciis, qui a váriis béstiis vexáti fúerant, die séptima Mártii, gladiórum íctibus conficiúntur. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile est, de Communi non Virginum. [134]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

AD LAUDES

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Bened. Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio C 3

DA nobis, quǽsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dñum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 7 Martii

S. Thomæ de Aquino

Conf. et Eccl. Doct.

Duplex [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quǽsumus; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DA nobis, quǽsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

PRæclárum christiáni orbis decus et Ecclésiæ lumen, beatíssimus vir Thomas, Landúlpho cómite Aquináte et Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, futúræ in Deíparam devotiónis afféctum adhuc infántulus osténdit. Nam chártulam ab eo invéntam, in qua salutátio angélica scripta erat, frustra adniténte nutríce, compréssa manu válide retínuit, et a matre per vim abréptam, plorátu et gestu repétiit, ac mox rédditam deglutívit. Quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens fratrum Prædicatórum órdinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígne feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt : ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis, flexis génibus ante signum crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est sibi ab Angelis constríngi lumbos; quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit. Soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut, contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cæléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Emissus e castro per fenéstram, Neápolim redúcitur; unde Romam, póstea Parísium a fratre Joánne Theutónico, órdinis Prædicatórum generáli magístro, ductus, Albérto Magno doctóre, philosophíæ ac theologíæ óperam dedit. Vigínti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque philósophos ac theólogos summa cum laude est interpretátus. Numquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret non tam stúdio aut labóre suo peperísse, quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli cum ad imáginem Crucifíxi vehementius oráret, hanc vocem audívit : Bene scripsísti de me, Thoma; quam ergo mercédem accípies? Cui ille : Non áliam, Dómine, nisi teípsum. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat; et nullum fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentíssime versátus. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles ádeo excéllunt, ut ubérrima atque incorrúpta illíus doctrína, cum revelátis veritátibus mire conséntiens, aptíssima sit ad ómnium témporum erróres pervincéndos.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

A Summo Pontífice Urbáno quarto Romam vocátus, ejus jussu ecclesiásticum lucubrávit Offícium in Córporis Christi solemnitáte celebrándum : oblátos vero honóres et Neapolitánum archiepiscopátum, étiam deferénte Cleménte quarto, recusávit. A prædicatióne divíni verbi non desistébat; quod cum fáceret per Octávam Paschæ in basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fímbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit.

Missus a beáto Gregório décimo ad concílium Lugdunénse, in monastério Fossæ Novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibidem óbiit quinquagenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis étiam mórtuus cláruit; quibus probátis, a Joánne vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tértio, transláto póstea ejus córpore Tolósam, ex mandáto beáti Urbáni quinti. Cum sanctis angélicis spirítibus non minus innocéntia quam ingénio comparátus, Doctóris angélici nomen jure est adéptus, eídem auctoritáte sancti Pii quinti confirmátum. Leo autem décimus tértius, libentíssime excípiens postulatiónes et vota ómnium pene Sacrórum antístitum orbis cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritáte aberrántium luem propulsándam, ad increménta scientiárum et commúnem humáni géneris utilitátem, eum, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, per apostólicas lítteras cæléstem patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

THomas Aquínas, nobílibus paréntibus natus, jam adoléscens, invítis matre et frátribus, órdinem Prædicatórum suscépit et Lutétiam Parisiórum missus est. Verum fratres, in itínere eum aggréssi, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt, ubi angélicus júvenis mulíerem, quæ ad labefactándam ejus castitátem introdúcta fúerat, titióne fugávit. Parísiis philosophíæ ac theologíæ ita óperam dedit, ut vix vigínti quinque annos natus, públice philósophos ac theólogos summa cum laude interpretátus sit. Numquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. Cum aliquándo hanc Jesu crucifíxi vocem audísset : Bene scripsísti de me, Thoma; quam ergo mer-

cédem accípies? amantíssime respóndit : Non áliam, Dómine, nisi teípsum. Nullum fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentíssime versátus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, ejus jussu lucubrávit Offícium pro solemnitáte Córporis Christi. Missus a beáto Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in monastério Fóssæ Novæ in morbum íncidit, et ibi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibidem óbiit quinquagenárius, anno millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Ipsum Leo décimus tértius cæléstem patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instítuit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum 1 loco. [90]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quǽsumus; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ in Quadragesima.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 8 Martii

S. Joannis de Deo

Conf. Duplex [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti : præsta, ipsíus suffragántibus méritis; ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui Ecclésiam, ut supra.

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

JOánnes de Deo, ex cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris Junióris, regni Lusitániæ, natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatiónem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cælésti caritáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi exstrúcto, jactóque novi órdinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fecundávit fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum corporúmque proféctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

PAupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem profícua déerat. Effúsa quoque extra nosocomíum caritáte indigéntibus muliéribus víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminásset. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quo-

úsque tum infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas, jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit; in schola caritátis édocens, segniórem in eum fuísse ignem qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loríсam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

Multíplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrimárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus, e léctulo surgens ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini; quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum, Alexánder octávus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit; et Leo décimus tértius, ex Sacrórum cathólici orbis antístitum voto ac Rítuum Congregatiónis consúlto, cæléstem ómnium hospitálium et infirmórum ubíque degéntium patrónum declarávit, ipsiúsque nomen in agonizántium litaníis invocári præcépit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

JOánnes de Deo, cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris Junióris, regni Lusitániæ, natus, in sortem Dómini fuit eléctus. A laxióri vivéndi ratióne divína ope revocátus, magnæ sanctitátis spécimen exhíbuit. Gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi exstrúcto, órdinem fratrum Hospitalitátis infírmis inserviéntium instítuit. Misericórdia in páuperes, et sui despiciéntia fuit célebris. In beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrimárum dono enítuit. Gravi morbo corréptus, manu et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo, óbiit in Dómino. Eum Alexánder octávus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit; Leo vero décimus tértius cæléstem ómnium hospitálium et infirmórum ubíque degéntium patrónum declarávit, ipsiúsque nomen in agonizántium litaníis invocári præcépit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 22, 34-36

IN illo témpore : Accesérunt ad Jesum pharisǽi, et interrogávit eum unus ex eis legis doctor tentans eum : Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 72 in Matthæum

SAdducǽis confúsis, pharisǽi rursus aggrediúntur; cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt : et legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant : Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum : putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant. Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent : Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum : hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum

autem símile huic : Díliges próximum tuum sicut teípsum.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

Quam ob rem símile est huic? Quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur : Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum : Radix ómnium malórum avarítia est; quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est : Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

Si ergo dilígere Deum, dilígere próximum est : (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias : mérito ait in his totam legem et prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant; sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte áttulit; secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cáritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti : præsta, ipsíus suffragántibus méritis; ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 9 Martii

S. Franciscæ Romanæ

Viduæ Duplex [130]

℣. Spécie tua et.

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

DEus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concéde, quǽsumus; ut intercessiónis ejus auxílio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui beátum ut supra.

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

FRancísca, nóbilis matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla; étenim pueríles ludos et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre et monastérium íngredi propósuit : paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis, júveni æque díviti ac nóbili, nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit; a spectáculis, convíviis aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea

ac vulgári veste utens, et quidquid a domésticis curis supérerat témporis, oratióni aut proximórum utilitáti tríbuens; in id vero máxima sollicitúdine incúmbens, ut matrónas Románas a pompis sǽculi et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter domum Oblatárum, sub régula sancti Benedícti, congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instítuit. Viri exsílium, bonórum jactúram ac univérsæ domus mærórem non modo constantíssime tolerávit, sed, grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat : Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

VIro defúncto, ad prædíctum Oblatárum domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrimis eárum número adscríbi supplíciter postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen quam ancíllæ, vilissimǽque féminæ, et immundítiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem et verbo declarávit et exémplo; sæpe enim e suburbána vínea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eísdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat; ægrotantésque in xenodochíis vísitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo, crebrísque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo confessárii mandáto, a cujus ore nutúque pendébat, módice temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

DIvína mystéria, præsértim vero Christi Dómini passiónem tanto

mentis ardóre tantáque lacrimárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharístiæ sacraménto, spíritu in Deum eleváta ac cæléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur : quem tamen illa impertérrita semper elúsit, Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum et prophetíæ dono enítuit, quo et futúra prædíxit et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes vel e cælo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit; et aliquándo earúmdem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis, abúnde expléverit. Dénique, méritis et miráculis clara, migrávit ad Dóminum, anno ætátis suæ quinquagésimo sexto. Quam Paulus quintus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Francísca, nóbilis matróna Romána, úndecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre et monastérium íngredi státuit; sed paréntum voluntáti obédiens, Lauréntio de Pontiánis, júveni díviti æque ac nóbili, nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit, patiéntia in advérsis semper mirábilis. Ut vero matrónas Románas a pompis sæculi et ornátus vanitáte revocáret, domum Oblatárum, sub régula sancti Benedícti congregatiónis Montis Olivéti, in Urbe instítuit;

eóque, defúncto viro, cónvolans, supplíciter eárum número adscríbi postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, título ancíllæ et vilíssimæ féminæ gloriabátur. Diáboli astus numquam quiescéntis semper elúsit et, sui Angeli præsídio, gloriósum de eo triúmphum rétulit. Méritis et miráculis insígnis, migrávit ad Dóminum, anno ætátis suæ quinquagésimo sexto : quam Paulus quintus Póntifex máximus catálogo Sanctórum adscrípsit. Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile est regnum cælórum, de Communi non Vírginum. [134]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Oratio

Deus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concéde, quǽsumus; ut, intercessiónis ejus auxílio, Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Et fit Commemoratio sequentis, ut infra; deinde, in Quadragesima, Feriæ.

Die 10 Martii

Sanctorum Quadraginta Martyrum

Semiduplex [49]

Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Icínio imperatóre et Agricoláo prǽside, ad Sebásten Arméniæ urbem, quadragínta mílitum fides in Jesum Christum et fortitúdo in cruciátibus perferéndis enítuit. Qui sǽpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constrícti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, híemis témpore frigidíssimo, nudi sub apérto áëre supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio : Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item, Dómine, coróna donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingréssa est in orbem terrárum; Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra appáruit.

Lectio v

Cǽteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes et luce circumfúsos, et quosdam e cælo descendéntes Angelos tamquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur : Quadragínta hi sunt; quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus; nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se christiánum esse clara voce professus, Martýribus se adjúnxit. Cum vero prǽsidis satéllites janitórem quoque christiánum esse cognovíssent, bacíllis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei,

moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Lectio vi

IN eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus, adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est : Fili, paulísper sústine; ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse; ipso in húmeros subláto,sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequebátur. In cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit; ut qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cælum pervenírent. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in profluéntem, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ et íntegræ repértæ, honorífico sepúlcro cónditæ sunt.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno Homilia in Ev. Descéndens Jesus, de Communi plurimorum Martyrum 2 loco. [66]

IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Oratio

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

℣. Exsultábunt Sancti.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctó-

rum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Die 12 Martii

S. Gregorii I

Papæ, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti : concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Sapiéntiam, de Communi Doctorum. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

Gregórius Magnus, Románus, Gordiáni senatóris fílius, adoléscens philosophíæ óperam dedit; et prætório offício functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ǽdibus, prope basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri, ubi Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam proféssus, póstea abbas fuit. Mox diáconus cardinális creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontífice ad Tibérium Contantínum imperatórem legátus míttitur : apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutýchium patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum imperátor in ignem injíceret. Quare Eutýchius paulo post cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat, multis præséntibus, dicens : Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium con-

sénsu Póntifex elígitur. Quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit, recusávit; nam alieno vestítu in spelúnca delítuit; ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat; in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit; nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit, Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hǽresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda presbýtero Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ epíscopi nomen arrogábat. Maurítium imperatórem, eos qui mílites fuíssent mónachos fíeri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Ecclésiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta sýnodo, multa constítuit : in iis, Ut in Missa Kýrie eléison nóvies repeterétur : ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúja dicerétur : ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et ecclesiásticum offícium auxit. Quátuor concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit; quos cum dictáret, testátus est Petrus diáconus, se Spíritum Sanctum colúmbæ

spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper et ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, pontificátus anno décimo tértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cæléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in basílica sancti Petri, prope Secretárium.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evang. Venit Jesus de Communi unius aut plurium Summorum Pontificum [28[1]].

℟. viii In médio. [28[3]]

IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

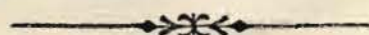
℣. Justum dedúxit.

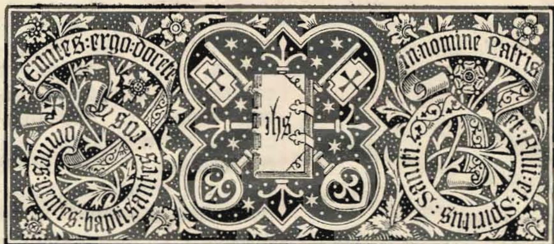
Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti : concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Commune Sanctorum

In omnibus Festis novem Lectionum Apostolorum vel Evangelistarum, in Duplicibus I et II classis aliorum Sanctorum, in Dedicatione Ecclesiæ, in Festis beatæ Mariæ Virginis, non autem per eorum Octavas, Officium integrum, præter ea quæ suis locis propria assignantur, dicitur de respectivo Communi, ut infra.

In reliquis Sanctorum Festis, in Octavis non privilegiatis quibuslibet et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, præter ea quæ pariter suis locis assignantur propria, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum sumuntur de occurrenti hebdomadæ die; Lectiones I Nocturni aut Lectio I et II cum suis Responsoriis dicuntur de Scriptura occurrenti, juxta Rubricas; reliqua omnia de respectivo Communi, ut infra, vel, in Octavis, ut in die Festo.

In Vigiliis Apostolorum

Officium fit de Feria, ut in Ordinario et Psalterio, præter Lectiones et Orationem, quæ, nisi propria suis locis assignentur, dicuntur ut infra, cum Responsoriis tamen de Feria currenti, ut in Proprio de Tempore.

Ad Nocturnum vero in Feria IV tres ultimæ Antiphonæ cum suis Psalmis, et ad Laudes in qualibet Feria Antiphonæ omnes et Psalmi sumuntur de 2 loco; ad Primam additur quartus Psalmus, ut in Psalterio notatur, et ad omnes Horas dicuntur Preces feriales, ut in Ordinario.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio i   Cap. 15, 12-16

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Homilia 27 in Evangelia

UM cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem; nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est, et ómnia unum præcéptum sunt? Quia, quidquid præcípitur, in sola caritáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt : sic multæ virtútes ex una caritáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce caritátis.

Responsoria de Feria, ut in Proprio de Tempore.

Lectio ii

PRæcépta ergo Domínica et multa sunt, et unum : multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui, in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, et amícos jubet díligi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter caritátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis et carnis; quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt. Sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex caritáte debétur obediéntiæ.

Lectio iii

HI nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur; quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret : Hoc est præcéptum meum ut diligátis ínvicem, prótinus áddidit : Sicut diléxi vos. Ac si apérte dicat : Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres caríssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti N., Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Si tamen præcedens Oratio dicta jam fuerit in Officio vel Commemoratione de Communi Conf. Pont., tunc dicatur sequens

Oratio

QUæsumus, omnípotens Deus : ut beátus N. Apóstolus, cujus prævenímimus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut, a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Commune Apostolorum

IN I VESPERIS

Ant. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109 1

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110 2

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors

et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111 3

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112 4

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116 5

LAudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRatres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Tradent enim vos * in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et prǽsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio propria.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I Nocturno

Ant. In omnem terram * exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : *

et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. Clamavérunt justi, * et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Ant. Constítues eos * príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i Cap. 4, 1-15

SIC nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quǽritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. — Estóte.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

HÆC autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos, ut in nobis discátis; ne, supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis : et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus! Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

NOS stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infírmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris : maledícimur, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo : sed non multos patres; nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini; * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. — Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II Nocturno

Ant. Príncipes populórum * congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46

Mnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. Dedísti hereditátem * timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60

EXáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Ant. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63

EXáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Gregórii Papæ

Homilia 30 in Evang., post medium

Lectio iv

Criptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

CErte iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedé-

mus, quantæ debilitátis quantǽque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant; Petrus magna auctoritáte respóndet : Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Ant. Exaltabúntur * córnua justi, allelúja.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Ant. Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Ant. Lux orta est * justo, allelúja, rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo, allelúja, rectis corde lætítia, allelúja.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 3 in Matth. cap. 19

Randis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis prǽmii? Jesus autem dixit illis : Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit : Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me; quod própríe Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Bened. Cujus vel Quorum festum cólimus, ipse vel ipsi.

Lectio viii

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum, accípiet et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim sepa-

ráre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sǽculi voluptátes : isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. —Quorum. Glória Patri. Quorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmi de Dominica.

2 Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3 Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4 Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

5 In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capit. Ephes. 2, 19-20

Fratres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguléri lápide Christo Jesu.

Hymnus

Exsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos qui reliquístis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio propria.

Ad Horas Psalmi de Dominica, sed ad Primam loco Psalmi 117 Confitémini, dicitur Psalmus 53 Deus, in nómine tuo. 55 Quod semper observatur, quando ponitur sequens Rubrica : Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres. [16]

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM

Capitulum Act. 5, 12

PER manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super omnem terram. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Capitulum Act. 5, 41

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Ant. Jurávit Dóminus, * et non pænitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109

Ixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum , * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. Dirupísti, Dómine, * víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

CRédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Dirupísti, Dómine, víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138

DOmine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :
Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.
Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.
Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte a me :
Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?
Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.
Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRatres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguléri lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

Completorium de Dominica

II ALIÆ LECTIONES
pro Apostolis
In II Nocturno

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum Ante medium

Lectio iv

Undaménta ejus in móntibus sanctis : díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis : et, cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus; ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus; et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Lectio v

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tértius décimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet; et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos,

nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis, unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Matthías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis; quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia, unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi

Et ídeo, quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt; sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent; quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo coronántur.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Homilia in Natali S. Benedicti Episc.

Erféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum; habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes in ália prǽmium speráre dócuit, id est, in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio viii

ET justa prorsus retribútio, ut, qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix

ET Paulus, qui tértius décimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur? cum ipse dicat : Nescítis, quóniam ángelos

judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui, ad exémplum Apostolórum, sua reliquérunt ómnia et secúti sunt Christum, júdices sum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et, per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus.

Commune Evangelistarum

Omnia ut in Communi Apostolorum [3], præter Lectiones ut infra :

In I Nocturno

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ

Lectio i Cap. 1, 1-12

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne : et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. — Estóte ergo prudéntes.

Lectio ii

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hó-

minis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum enim meum.

Lectio iii

SImilitúdo autem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini; * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. — Dábitur enim vobis. Glória Patri. Dábitur enim vobis.

In II Nocturno

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Hom. 3 Lib. 1

Lectio iv

Ancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur : per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos

tóllimur, quasi in äëra levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Lectio v

QUátuor ergo fácies uni sunt : quia si requíras, quid Matthǽus de incarnatióne Dómini séntiat : hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras, quid Joánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthǽus. Si quæras, quid Marcus; hoc quod Matthǽus, Joánnes et Lucas. Si quæras, quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthǽus et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi

ET quátuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium, Dóminum nostrum Jesum Christum, simul omnes concórditer prædicant : et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt; sed, dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in äëra levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna : * Modo coronán-

tur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 10, 1-9

IN illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 17 in Evang.

DOminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt : quia, dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim, binos in prædicatiónem discípulos mittit : quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

Pro Evangelistis

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Pro Confessore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Pro Conf. non Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

ECce enim, binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus de-

bet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscípitur.

Pro Evangelistis

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Pro Confessore Pontifice et non Pontifice

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

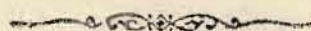
Pro Doctore

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus.

Commune unius aut plurium Summorum Pontificum

Omnia de Communi unius aut plurimorum Martyrum vel Confessoris Pontificis, juxta qualitatem festi, præter sequentia :

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum N. (Mártyrem tuum atque) Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro pluribus Sum. Pontif. :

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátos N. et N. (Mártyres tuos atque) Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; quos totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum.

Si vero agenda sit commemoratio alterius Summi Pontificis, dicitur sequens

Oratio

DEus, qui Ecclésiam tuam in apostólicæ petræ soliditáte fundátam, ab infernárum éruis terróre portárum : præsta, quǽsumus, ut intercedénte beáto N. (Mártyre tuo atque) Summo Pontífice, in tua veritáte persístens, contínua securitáte muniátur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hó-

mines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 2 in anniversario assumpt. suæ, ante medium

CUM, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens : Tu es Christus Fílius Dei vivi; Dóminus ait : Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est : et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum : et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Manet ergo disposítio veritátis, et beátus Petrus, in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

Pro Pontifice Martyre :

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

Pro pluribus Pont. Mart.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : *Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Pro Pontifice Conf. :

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Pro pluribus Pontif. Conf. :

℟. Beáti, qui custódiunt judícium, * Et fáciunt justítiam in omni témpore. ℣. Deus judícii Dóminus : beáti omnes, qui exspéctant eum. — Et.

Lectio viii

IN univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit; et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus

vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo, ínserit cælo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte muníta est, ut eam neque hærética umquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas : ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo, cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno heréde non déficit.

Pro Pontifice Martyre :

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens Responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Pro pluribus Pont. Mart. :

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Pro Pontifice Confessore :

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Pro Pontifice Doctore :

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellectus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. — Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Pro pluribus Pontif. Conf. :

℟. Vigiláte ergo, nescítis enim quando Dóminus do-

mus véniat : * Ne cum vénerit repénte, invéniat vos dormiéntes. ℣. Quod autem vobis dico, ómnibus dico : Vigiláte. — Ne. Glória Patri. Ne.

Lectio ix

CUM ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite : quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus; obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat floróre virtútibus; vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus.

Commune unius Martyris

IN I VESPERIS

Ant. 1 Qui me confessus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, * ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

In II Vesperis

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Volo, Pater, ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

DEus, tuórum mílitum
Sors et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

* Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

In II Vesperis

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Pro Martyre et Pontifice

1 — Oratio

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

DEus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

3 — Oratio

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

4 — Alia Oratio

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto N. Már-

tyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus Deus, tuórum mílitum, ut supra. [30]

In I Nocturno

Ant. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1

Eátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Prædicans * præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

QUare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Prædicans præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

Lectiones sequentes I Nocturni dicuntur in Festo Martyris Pontificis. In Festo autem Martyris non Pontificis adhibentur Lectiones Fratres : Debitóres, quæ positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum [52] cum Responsoriis tamen pro uno Martyre non Pontifice ibi notatis.

De Actibus Apostolórum

Lectio i Cap. 20, 17-38

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus

sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, et docérent vos públice, et per domos, testíficans Judǽis, atque gentílibus in Deum pæniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens : Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

ET nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prǽdicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes : quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

ET nunc commméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus.

Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Fílii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Fílii hóminum, scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.
Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.
Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et lætántur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Ant. In univérsa terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 44 de Sanctis

Lectio iv

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia : mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi Athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit, et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ re-

velábitur in nobis; et Quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta : Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Contemplabátur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia : et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat : Quid mihi est in cælo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium : et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua inváeniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 14, 26-33

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 37 in Evang.

SI considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia, supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita, ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii

SED ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna prǽmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit : Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens Responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi.— Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED percontári libet, quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem et eos, qui nobis carnis co-

gnatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.
Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmi de Dominica.

2 Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, * ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sǽculi,
Dono supérni Núminis.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice

1 — Oratio

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

DEus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

3 — Oratio

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

4 — Alia Oratio

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 15, 3

CIbávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 39, 6

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna est. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [29], sed loco ultimi dicitur Psalmus 115 Crédidi ut ibidem pro II Vesperis notatur.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES
pro uno Martyre
In I Nocturno

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum Sermo 21

Lectio iv

Ríncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine; impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vi

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat : Pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam; trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis; perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphǽam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 16, 24-27

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 32 in Evang.

Uia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória ho-

nóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Lectio viii

Certe, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra : hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Vel ℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia, quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 10, 34-42

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim míttere in

terram : non veni pacem míttere, sed gládium. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., can. 10

QUÆ ista divísio est? inter prima enim legis præcépta accépimus : Honóra patrem tuum et matrem tuam; et ipse Dóminus ait : Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládius in terram, et separátus a patre fílius, et fília a matre, et nurus advérsus socrum, et hóminis doméstici ejus inimíci? Igitur exínde pública auctóritas impietáti proferétur. Ubíque ódia, ubíque bella, et gládius Dómini inter patrem et fílium, et inter fíliam matrémque deséviens.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Lectio viii

GLádius telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis, et judícii sevéritas, et animadvérsio peccatórum. Et hujus quidem teli nómine novi Evangélii prædicatiónem appellátam frequens in Prophétis auctóritas est. Dei ígitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio; qui gládius missus in terram est, idest, prædicátio ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una dissénsio, et doméstica novo hómini erunt inimíca; quia ille per verbum Dei divísus ab illis, manére et intérior et extérior, id est, et corpus et ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória. Qui.

Vel ℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix

PErgit deínde eódem præceptórum et intelligéntiæ decúrsu. Nam,

posteáquam relinquénda ómnia, quæ in sæculo caríssima sunt, imperáverat, adjécit : Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus; quia Qui Christi sunt, crucifixérunt corpus cum vítiis et concupiscéntia. Et indígnus est Christo, qui non crucem suam, in qua compátimur, commórimur, consepelímur, consurgimus, accípiens, Dóminum sit secútus, in hoc sacraménto fídei spíritus novitáte victúrus.

Te Deum laudámus.

IV ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 26-32

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., can. 10, post medium

Ominus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet; et ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas; quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse : sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Lectio viii

ITaque id quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco, quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine; ut, quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ

revelándum, non timéntes eos, quibus, cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est; sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Vel ℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix

Nolíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor; quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit, negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset; eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum; qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus.

Commune plurimorum Martyrum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Omnes Sancti, * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii!

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Cum palma * ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

Sanctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone cǽlitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sǽvaque vérbera :
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium :
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, únaque póscimus :
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis; ut tibi glóriam,
Annórum in sériem, canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus

1 — Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

2 — Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

3 — Alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Christo profúsum sánguinem
Et Mártyrum victórias
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sǽculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;

Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te nunc, Redémptor, quǽsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Secus decúrsus aquárum * plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ant. Tamquam aurum * in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2

QUare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquébar ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Ant. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Absolutio Exáudi Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio i Cap. 8, 12-19

Ratres : Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servi-

tútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

Pro pluribus Martyribus

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. — Quóniam prióra.

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Fundátus.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii Cap. 8, 28-39

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Pro pluribus Martyribus

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. — Et.

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

QUis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu, Dómino nostro.

Pro pluribus Martyribus

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Et. Glória Patri. Et.

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14

Omine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad

usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

COnsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti, qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt et non defícient.

Psalmus 23

DOmini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam

suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœ́lio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 47 de Sanctis

Lectio iv

Uotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra appáruit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SED nos vólumus gaudére cum Sanctis; et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prǽdicat, dicens : Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus

in Evangélio : Si mundus vos odit, scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

SED dicit áliquis : Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem : Díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem : Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Ant. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32

EXsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat

autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce, óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam

non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Ant. Ecce, merces * Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45

DEus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áu-

ferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce, merces Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Absolutio A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 21, 9-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prœlia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 35 in Evangelia

Dominus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur; et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri; opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Benedictio Quorum festum cólimus.

Lectio viii

SED, his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum; et terræmótus magni erunt per

loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cælo et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur; et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis; quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Sequens Responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio plurimorum Martyrum Fratrum, etiam si ii recolantur cum Sociis; dummodo tamen Fratres vel numero sint plures, vel, si pares, primo loco nominentur.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus; quia necésse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum; erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper; erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum; erit fames, ecce sterílitas terræ; terrorésque de cælo et tempestátes, ecce inæquálitas äëris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur, ut impleátur quod dícitur : Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Omnes Sancti, * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii!

Psalmi de Dominica.

2 Cum palma * ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Sap. 3, 1-3

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

REX glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia :

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres
Parcísque Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus

1 — Oratio

BEatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quǽsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

2 — Oratio

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

3 — Alia Oratio

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Justórum, ut supra.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde.

Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capitulum Sap. 10, 17

REddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Capitulum Sap. 3, 7-8

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II VESPERIS

Añæ 1 Isti sunt Sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [3], sed loco ultimi Ps. 115 Crédidi, ut infra.

2 Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

3 Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4 Abstérget Deus * omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transiérunt.

5 In cæléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115

CRédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspé-

ctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum Sap. 3, 1-3

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

SAnctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone cælitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sǽvaque vérbera :
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium :
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera prǽparas?
Rubri nam flúido sánguine, fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, únaque póscimus :
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis; ut tibi glóriam,
Annórum in sériem, canant. Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES

pro plur. Martyribus

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo 1 de Martyribus, tom. 3

Lectio iv

Emo est qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo monstréntur : ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus, quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris; quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus, ut, parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v

QUis est enim, qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui etsi martýrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut, sine martýrio, cum Sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Lectio vi

UT enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti; sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine

prœlio hostem subjécit; nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes; habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 6, 17-23

IN illo témpore : Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judǽa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 5 in Luc. cap. 6, post init.

Dvérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos; in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthǽus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit; ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Lectio viii

BEáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthǽus; sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor

velut virtútes ampléxus est cardináles; ille in illis octo mýsticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi, et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Vel ℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix

SED prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum; quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna, nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui, mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii — Cap. 12, 1-8

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a ferménto pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Lib. 4 in Luc. cap. 12

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit : Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat : sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus : Atténdite, ne æmulémini simulatóres, quia

véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Lectio viii

VErum quod séquitur : Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur; non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi. Quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras vel locúti, vel passi sunt Apóstoli, nunc, clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Vel ℟. Hæc est vera. [67]

Lectio ix

DUO autem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque institúere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére; quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per äëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos, qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus; quia, qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus.

Commune Confessoris Pontificis

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

In II Vesperis

Psalmus 131

Eménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrá-

bitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sǽculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod litteræ m. t. v. indicant in Proprio), dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo ora pro nobis Dóminum.

In II Vesperis

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Pro Summis Pontificibus

Ant. Dum esset Summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

1 — Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

EXáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus
In utrisque Vesperis

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

3 — Oratio

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus Iste Conféssor, ut supra. [70]

In I Nocturno

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, *

et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste Sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in

Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i Cap. 3, 1-7

FIdélis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne, in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce, ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Benedictio Unigénitus Dei.

De Epístola ad Titum

Lectio ii Cap. 1, 7-11

OPórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii Cap. 2, 1-8

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. — Tu. Glória Patri. Tu.

In II Nocturno

Ant. Invocántem * exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, * qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter ini-

mícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Homilia 59, quæ est 2 de S. Eusebio Vercellensi

Lectio iv

D sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsísse est; síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens; quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus enim.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc, quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim, quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum; quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum

magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentat elátio.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Ant. Dómine, * iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Omine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

DOmini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Conf. non Pont.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 25, 14-23

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 9 in Evang.

Ectio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre proficíscitur, servos suos vocat eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Benedictio Cujus festum.

Lectio viii

Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste, péregre profícíscens, servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet : visus, audítus, gustus, odorátus et tactus. Quinque ergo taléntis donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero intelléctus et operátio designá-

tur. Unius autem talénti nómine intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt; de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia et a terrenárum rerum ámbitu atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant. Te Deum.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmi de Dominica.

2 Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

JEsu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus,

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

* Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

1 — Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

EXáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

3 — Pro Doctore Oratio

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 44, 20 et 22

NON est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi : ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD NONAM

Capit. Eccli. 45, 19-20

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [69], sed loco ultimi dicitur Psalmus 131 Meménto, ut ibidem pro II Vesperis notatur.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in II Vesperis pro solis Summis Pontificibus. Si vero agenda sit Commemoratio alterius Summi Pontificis, sumitur Antiphona Amávit, ut supra.

Ant. Dum esset Summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Completorium de Dominica.

Si occurrat celebrari Festum plurium Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone ea, quæ habentur in singulari dicantur in plurali; et in I Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 44, 1-15

Audémus viros gloriósos et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ii

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatióni-

bus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

Pro Confessore Pontifice

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Pro Confessore non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

Pro Confessore Pontifice

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis.—Tu. Glória. Tu.

Pro Confessore non Pont.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

II ALIÆ LECTIONES
pro Confessore Pont.

In II Nocturno
Sermo sancti Máximi Epíscopi
Homilia 59, de S. Eusebio 2

Lectio iv

BEáti Patris N. mérita, jam in tuto pósita, secúri magnificémus; qui, gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit,

et plenam cæléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit; qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Quantis hic cæcis, a via veritátis errántibus et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum; et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum; ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Quantos, per longam incúriam peccáti labe resolútos et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas, vivéntes in córpore jam defúnctas et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut, Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet, vitáli morte, peccáto?

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth. can. 26 in fine

T ignorántiam illam diéi ómnibus táciti non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et, oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea, incuriósis nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio viii Can. 27

QUisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur, speciálem tamen pópuli princípibus, id est, epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui, si dicto áudiens et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

QUod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ sa-

lútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sǽculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens; desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit. Te Deum laudámus.

Commune Doctorum

Omnia de Communi Confessoris aut Pontificis [69] aut non Pontificis [94], juxta qualitatem Festi, præter sequentia :

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si vero agenda sit Commemoratio alterius Doctoris, Antiphona in utrisque Vesperis et Oratio sumuntur de respectivo Communi Confessoris aut Pontificis aut non Pontificis, pro qualitate Festi.

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 39, 1-14

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu prǽsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dó-

mine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra in gáudium Domini tui.

Lectio ii

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

IPse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sǽculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis.— Tu. Glória. Tu.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 9, cap. 6

Lectio iv

UI post Oríonas, Hýadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur?

Qui, subdúctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet et, représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit illi.

Lectio v

NEC immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur, et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui, ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset : Exspectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem; atque hoc, quod paulo ante protúlimus : Quam ob rem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

DUM ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur : quia, apparénte Do-

ctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rútilet, et, eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. —Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 1 de Sermone Domini in monte, cap. 6

Osténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui, temporálium bonórum vel cópiam sectántes vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque, si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit

eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

ERgo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem; sed qui, persecutiónem timéndo, infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior; sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix

VOS estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cælum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi; quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita; id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.
Te Deum laudámus.

II ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., can. 4

OS estis sal terræ. Quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur.

Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quærénda dictórum, quam et Apostolórum officium et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

Hic ígitur in omnem usum humáni géneris effectus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cæléstium prædicatóres et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem, saliéndi modo, æternitáti córpora reservántes.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ídeo eos, sal terræ nuncupátos, monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proterántur.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi
Homilia 15 in Matth., sub medium

Ttféndite, quid díxerit : Vos estis sal terræ; per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes aut decem aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac mare totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice
℟. Amávit eum. [92]

Pro Doctore non Pontifice
℟. Iste est. [92]

Lectio viii

DIcéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram et peccatórum vi corrúptam; et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam, qui mansuétus est ac modéstus et misericors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio. [92]

Lectio ix

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem, Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt; sed ante renováta sibíque trádita atque ab illa jam putrédine liberáta aspergébant sale et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est; ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus.

Commune Confessoris non Pont.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Dómine, quinque talénta * tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Beátus ille servus, * quem, cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

ISte Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.) dicatur

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,

Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

In II Vesperis

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

1 — Oratio

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Pro Doctoribus

In utrisque Vesperis :

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

3 — Oratio

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

4 — Oratio

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus Iste Conféssor, ut supra. [94]

Anæ et Psalmi trium Nocturnorum dicuntur ut in Communi Conf. Pont. [71]; Versus ut (ibidem et) infra.

In I Nocturno

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 31, 8-11

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo et perféctus est, erit illi glória ætérna. Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

Cap. 32, 18-20, 28; 33, 1-3

QUI timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis : et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala; sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii Cap. 34, 14-20

SPíritus timéntium Deum quǽritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum : protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adjutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In II Nocturno

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Absol. Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Oratio de S. Philogonio

Lectio iv

BEáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit. Síquidem hódie Beátus iste ad tranquíllam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus, homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat : Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

QUod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ,

ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fíeri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput vitámque suam recte composúerit; multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria; ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innuméraque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Quam ob rem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod, quamquam translátus est atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei. Et, digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis; ac, relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim, quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem : Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 35-40

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 13 in Evangelia

Ancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed, ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed, quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

Pro Confessore non Pont.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Pro Confessore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Benedictio Cujus festum.

Lectio viii

DUO autem sunt, quæ jubéntur : et lumbos restríngere, et lucérnas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest; si, aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit, aut is qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed, et si utrúmque ágitur, restat, ut, quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

ET vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat; pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat, et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet; et, cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Dómine, quinque taléntа * tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmi de Dominica.

2 Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Beátus ille servus, * quem, cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

JEsu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium :

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic, vana terræ gáudia
Et luculénta prǽdia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dǽmonum
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

* Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sǽculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

1 — Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Pro Doctore non Pontifice

3 — Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

4 — Oratio

Intercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec

sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

AD NONAM

Capitulum Sap. 10, 10

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [94], præter

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Completorium de Dominica.

Si celebrari occurrat Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, ea quæ habentur in singulari, dicantur in plurali; et in I Nocturno sumantur Lectiones Laudémus viros gloriósos, quæ in Communi Confessoris Pontificis 2 loco pluribus Pontificibus sunt assignatæ [83], cum Responsoriis tamen de Communi Confessoris non Pontificis, ut ibidem.

II ALIÆ LECTIONES pro Conf. non Pontifice

In I Nocturno

De libro Sapiéntiæ

Cap. 4, 7-20; 5, 1-5

Lectio i

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est

non diutúrna, neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum ejus aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus, propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℞. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ii

POpuli autem vidéntes et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis et non intélligent, quid cogitáverit de illo Deus et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum : quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℞. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

ET erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illó-

rum æstimabámus insániam et finem illórum sine honóre : ecce, quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Liber 10, cap. 16, in c. 12 Job

Lectio iv

Eridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est : cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre : quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur : hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt : hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur; quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas, nómine palliáta, dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere; adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére; irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere : cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

AT contra, sapiéntia justórum est : nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur; quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim, quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur; et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ

fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quǽrere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Cap. 17, post initium

LAmpas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia suppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat. A cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári métuit, déspici non réfugit : corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit : mentem semper ad patiéntiam præparat, et, eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat : afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et, inquisítus, quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 32-34

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 4 cap. 54 in Luc. 12

Usíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel

pótius ob humilitátis devotiónem nóminat; quia vidélicet Ecclésiam suam, quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quǽrere prǽcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

VEndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint; quin étiam possésa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum aut aurum aut vestem nullíus concupívi; ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos símiles. Glória Patri. Et.

Lectio ix

FAcite vobis sácculos, qui non veteráscunt; eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet vel páuperum úsibus suggeréndæ; cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliísque indigéntibus tríbuens; sed, ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur. Te Deum.

Commune Abbatum

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [94], præter Orationem et Lectiones III Nocturni, ut infra.

Oratio

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 3 in Matth. cap. 19

Randis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis prǽmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit : Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse intercédat.

Lectio viii

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et

omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sǽculi voluptátes : isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus.

II ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 11, 25-30

In illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 10 de verbis Domini

Eníte ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis.

Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

MAgnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

QUod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis, quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, Vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Homilia in Natali S. Benedicti Ep.

UO sunt órdines electórum in judício futúri : unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum. Alius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in judício : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

SED et reprobórum duos sibi futúros órdines, Dómino narránte, compeͅrímus : unum eórum, qui, fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt; quibus in judício testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostásiam deseruére; de quibus dicit : Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

VErum, his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad

lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis : non ætérnæ tantúmmodo vitæ prǽmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affectibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus.

Commune Vírginum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. [174]

2 Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

JEsu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus

Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In II Vesperis

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In utrisque Vesperis

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Pro Virgine Martyre

1 — Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

INdulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

3 — Oratio

EXáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres, in utrisque Vesperis Versus, Antiphona ad Magnificat et Oratio, ut sequitur :

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Magnif. Ant. Prudéntes Vírgines, * aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

4 — Oratio

DA nobis, quǽsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte,

adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Pro Virgine Martyre

Virginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.

Hujus orátu Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

Pro Virgine non Martyre

Virginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

Ant. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus

ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. Revértere, * revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i Cap. 7, 25-40

E virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quæ-

rere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudéntes; et qui emunt, tamquam non possidéntes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; prǽterit enim figúra hujus mundi.

Pro Virgine Martyre

℟. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et.

Pro Virgine non Martyre

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem prǽbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri; quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, ser-

váre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória Patri. Inténde.

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Juda, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sǽculum sǽculi : * ipse reget nos in sǽcula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 1 de Virg., circa init.

Lectio iv

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus; ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in Martýribus reperítur; sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctí, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ Sponsum sibi invénit in cælo.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

HÆC nubes, äëra, Angelos, sidéraque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et

toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum : proptérea adolescéntulæ dilexérunt te et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud quóniam, Quæ non nubunt neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

QUis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis : Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum; ídeo cum Dómino appáret in glória; ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : *

afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 12 in Evang.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre, sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona, quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis já-

nuam non omnes sunt recéptæ; quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — Et.

Benedictio Cujus vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii

SED prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit; geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna prǽmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia

humános favóres expetunt.
Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalmi de Dominica.

2 Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

JEsu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant;

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro Virgine Martyre

1 — Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

INdulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

3 — Oratio

EXáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres :

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Bened. Ant. Prudéntes Vírgines, * aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

4 — Oratio

DA nobis, quǽsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres. [124]

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum 2 Cor. 11, 2

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Pro Virgine Martyre

Capit. Eccli. 51, 13-14

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

Capitulum Sap. 4, 1

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. br. Elégit eam Deus * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [111], præter

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Si fuerint plures Virgines Martyres, Versus, Antiphona ad Magnificat et Oratio ut supra. [112] vel [124]

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES pro Virginibus

Pro Virgine Martyre, Lectiones I Nocturni dicuntur etiam ut infra :

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 51, 1-17

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et.

Lectio ii

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sǽculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Proptérea.

Lectio iii

EXaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória Patri. Inténde.

Pro Virgine Martyre et non Martyre leguntur etiam sequentes :

In II Nocturno

Ex libro sancti Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, de disciplína et hábitu Vírginum Num. 3-5

Lectio iv

NUnc nobis ad vírgines sermo est; quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fecúnditas; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte; non quod extrémi et mínimi, et hu-

militátis nostræ ádmodum cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus, sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

Neque inánis hæc cáutio est et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut, quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum; nec ornári jam aut placére cuiquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus; et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

Denuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur : Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas prǽterit; sed, quóniam fémina viri pórtio est et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu et cum ornaméntis, quibus, dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, ut infra in Communi non Virginum [134], cum Responsoriis pro Virgine ibi notatis.

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 19, 3-12

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum pharisǽi, tentántes eum et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 63 in Matth., sub medium

DOminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — Et.

Lectio viii

ID autem hoc fere modo confírmat : Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam, caréndo, mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac prǽmio tólerant. Immo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix

CUM ergo de illis eunúchis díxerit, qui, nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter

tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent; subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat; ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere. Idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus.

Commune non Virginum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. [174]

2 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

Muliérem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quǽsumus,
Audi benígnus súpplices.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

In II Vesperis

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Pro Martyre tantum

1 — Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

2 — Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines, in utrisque Vesperis Versus, Ant. ad Magnificat et Oratio, ut sequitur:

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

3 — Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beátæ N.

Si fuerint plures non Virg. :

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum N. et N. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

Añæ Psalmi et Versus trium Nocturnorum dicuntur ut in Communi Virginum [113] excepta secunda Ant. I Nocturni cujus loco dicitur Ant. Læva ejus, ut ibi notatur.

In I Nocturno

Pro Martyre tantum Lectiones Confitébor, ut in Communi Virginum 2 loco cum suis Responsoriis. [126]

Pro nce Virgine nec Mart. ut sequuntur :

De Parábolis Salomónis

Lectio i Cap. 31, 10-31

Ulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum; de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir

ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit et véndidit, et cíngulum trádidit Chananǽo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Proptérea.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

FOrtitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória Patri. Inténde.

In II Nocturno

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis

Prope finem

Lectio iv

Grum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt : nec tanta hortórum lília, quantæ áristæ ségetum, méssium spicæ; compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

UNde et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére

pœnas, ut æmuli críminum multctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et, juveníli gravátus ópere, providéntiam curæ senílis explórat : vitem facílius tondére quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat; parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Símilis huic vídua, velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat; et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis, útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro prǽmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III Nocturno

Absolutio A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 11 in Evang.

ÆLórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat; ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur; quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

Pro non Virgine

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. — Et.

Pro Virgine

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — Et.

Bened. Cujus vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est; sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quǽrimus, semper optémus secrétum.

Pro non Virgine

℟. Regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. — Quem. Glória Patri. Quem.

Pro Virgine

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

THesáurus autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Añæ 1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmi de Dominica.

2 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 1-3

COnfitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 10-11

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus

FOrtem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro Martyre tantum

1 — Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

2 — Oratio

EXáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affćctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines :

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Bened. Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

3 — Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Pro Martyre tantum

Capit. Confitébor. [136]

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Muliérem. [136]

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 4-5

LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 20-21

MAnum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 29-30

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [130], præter

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures Martyres non Virgines, Versus, Antiphona ad Magnificat et Oratio ut supra. [131] vel [137]

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES

pro Martyre tantum

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo 67 de diversis novi Testamenti locis

Lectio iv

GO máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophǽum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

PER mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat, hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est : ista mórtua est, ne peccáret. Illa, tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit : hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint et ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

FUit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit; quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudá-

bitur. ℟. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

Commune Dedicationis Ecclesiae

IN I VESPERIS

Ant. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Ant. Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Domus mea domus oratiónis vocábitur.

Ant. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Psalmus 111

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Ant. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

Psalmus 112

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Ant. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Psalmus 147

LAuda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum Apoc. 21, 2

VIdi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

CÆléstis urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de viventibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsǽque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca cívitas.

Hic margarítis émicant
Paténtque cunctis óstia;
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,

Natóque Patris único,
Et ínclito Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In II Vesperis

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus Cæléstis urbs, ut supra. [142]

In I Nocturno

Ant. Tóllite portas, * príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Ant. Erit mihi Dóminus * in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45

DEus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. Ædificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sǽculum sǽculi : * ipse reget nos in sǽcula.

Ant. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De libro secúndo Paralipómenon

Lectio i Cap. 7, 1-16

CUM complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israël vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sǽculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti

duo míllia, aríetum centum vigínti míllia : et dedicávit domum Dei rex et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. — Et.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

SAcerdótes autem stabant in offíciis suis, et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus; hymnos David canéntes per manus suas : porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini; obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

COmplevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum : convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pæniténtiam a viis suis péssimis : et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei

erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. — Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In II Nocturno

Ant. Non est hic áliud, * nisi domus Dei et porta cæli.

Psalmus 83

QUam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam :* áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87

DOmine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea :* exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 252 de Tempore

Lectio iv

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia, nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus, cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur; claudátur diábolo, et aperiátur Christo. Et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur : ita, absque dúbio, bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et, quando se áliquo crímine vul-

nerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam; et sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

SI enim, agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur : ita, e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cæléstì convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Ant. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, tunc incipitur Psalmus idem a secundo Versu : Dicet Dómino.

Psalmus 90

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

DIcet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua. Gl.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98

DOminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Absolutio A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 8 in Luc., prope finem

Achæus, statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt; nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et, quia non Prophétas, non Legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit

in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis. Et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac, naturáli excísus oleástro et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset Legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles. Quorum infructuósam glóriam plebs géntium, fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se, non invitátus, invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat affectum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

VErum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus; interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem, nisi confiténtem, posse salvári.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmi de Dominica.

2 Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4 Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5 Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

Alto ex Olýmpi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ et ínfimæ
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque trinum et únicum
Jugi canóre prædicat :
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cæléstium,
Imple benígno lúmine :
Huc, o rogátus, ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant :
Donec, solúti córpore,
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. Zachǽe, * festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se im-

petrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

AD TERTIAM

Ant. Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

Capit. Vidi civitátem. [154]

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum. ℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

AD SEXTAM

Capitulum Apoc. 21, 3

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In. Glória Patri. Locus. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 21, 4-5

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter. Glória Patri. Hæc. ℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [140], præter

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Completorium de Dominica.

Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III pro singulis diebus assignantur propriæ.

DIE II INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos. In Psalm. 121

Lectio iv

Erúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis : si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

IPsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt : non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud

nemo potest pónere præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

FUndaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes; et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ; et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 8 in Lucam, in fine

ET confestim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sǽculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes; ne in caméli comparatióne præstrícti et in Zachǽo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et

accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et pulsánti aperiétur.

Lectio viii

DIscant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo; sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat (álterum enim non sat est nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat; quia non spólia, sed bona quærúntur), uberiórem mercédem quam conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

ET bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide, ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat, nondum víderat Christum; mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait : Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus.

DIE III INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus orationis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio habet labórem; dedicátio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando

ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat : Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo, ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

Consíderet ergo cáritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psálmus, dícitur : Cantáte Dómino cánticum novum : cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus; Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 8 in Luc., prope finem

QUÆ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachǽus quámdiu in turba est, non videt Christum; supra turbam ascéndit, et vidit : hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit : Quia illa parte erat transitúrus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus; ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judǽos transíret ad gentes.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

VIdit ítaque Zachǽum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut fecúndæ altitúdine árboris, eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachǽus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud : Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus áli-

bi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánaël sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus; radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánaël, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus.

DIE IV INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

ATténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus, ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

CUjus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judǽos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere non est.

Lectio vi

RESurréxit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur et convertebántur; áliqui obdurabántur et confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Máximi Epíscopi

Sermo 100, de Zachæo 1

APéruit Zachæus divítibus quibúsque cæléstem jánuam, dum eos dócuit hoc ipso perveníre ad regnum, quo arcebátur a regno; scílicet ut substántia, quæ eis exprobrabátur ad perníciem, profíceret ad salútem. Multum ergo Zachæus divítibus cóntulit, ut eos fáceret in ætérnum suas divítias possidére, ut qui hic numquam páuperes fuérunt, nec essent in futúro mendíci, sed quadam lucratíva commutatióne recíperent pro parvis magna, pro terrénis cæléstia, pro temporálibus sempitérna. Lucratíva plane commutátio est nolle habére quod póssides, ut possis obtinére quod non habes, et jactúram fácere quamdam relinquéndæ pecúniæ, ut quæstum cápias semper grátiæ possidéndæ.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

Zachæus ergo, cum esset publicánus, et pecúnias fænerándo magnas divítias usurárum fraude quæsísset, súbito videns Christum, ita convérsus est, ut majóri concupiscéntia grátiam spirituálem quǽreret, quam quæsíerat pecúniam sæculárem. Ita, inquam, convérsus est, ut anteácta sua respíciens, fraudes suas ipse damnáret, et emúndans concupiscéntiam, emundáret et prímitus consciéntiam. Ait enim : Ecce dimídium bonórum meórum do paupéribus, et si cui quid tuli, quádruplum reddo.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Dicet fortásse áliquis, cur vir sanctus et Salvatórem præséntem vidunder, non totum paupéribus, sed dimídium sit largítus; quia scriptum est : Si vis perféctus esse, vende ómnia tua, et da paupéribus, et veni, séquere me. Verum, si diligénter atténdas, iste persecútus est, quia non dimídium, sed totum dedit. Nam tolle aliéna de médio, et Zachǽo nihil rémanet. Dénique vir justus, ut accépta esset ejus liberálitas, scivit juste dispónere, scílicet aliéna restituéndo. Hæc est enim apud Dóminum grata eleemósyna, quæ ex vernácula exhibétur substántia, non quæ fraudulénta præda tribúitur.

Te Deum laudámus.

DIE V INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

Modo, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judǽos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur; quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Chri-

stus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

NON tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur : Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre : Concidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judǽos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

CAntet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judǽus emptor. Ecce Judas véndidit, Judǽus emit; malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia : id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nescié-

bam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 5, cap. 77 in Luc. 19

QUÆ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui, mira devotióne fídei, ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris; atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et pulsánti.

Lectio viii

MYstice autem Zachǽus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex géntibus pópulum signíficat. Qui, quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat; quia grátiæ fídei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat, sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspicién-

tem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit : ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur), ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica Crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus.

DIE VI INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis habeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus; et, quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

Principáliter ergo grátias agámus Dómino, Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perféctum : et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent. Ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

ET quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus prǽbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro; hanc enim ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 5, cap. 77 in Luc. 19

ST cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachǽus sycómorum conscénderat : quia, missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exsístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est; unde est illud : Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem Domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi, Doctor egrégius osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo; lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Et dixit ad eum : Zachǽe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat. Sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertǽsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachǽi opórtet illum manére : hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus.

DIE VII INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 33 in cap. 9 Matth.

Lectio iv

Commúnis ómnium domus est ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes. Ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat, nemo sæculáribus

rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint; non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quam illud, quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

NAM hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa; ut norunt qui, cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior magísque necessária; non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet : quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus et per domos disjúncti sumus, saltem, quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum caritáte nos suscípite; cumque, Pax vobis, dico, Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désu-

per; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Paulo post prædicta

ET cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est, Judǽos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim : Sequénti vero Sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei; vidéntes autem turbas Judǽi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum Príncipem disceptábant, dicéntes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

STans autem Zachǽus, dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus; et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachǽus stans, id est, in ea quam cœ́perat fídei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Lectio ix

AT qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat; rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti die Octava.

IN OCTAVA
DEDICATIONIS ECCLESIÆ

Duplex majus

In II Nocturno

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti

De Consecr. dist. 1 cap. 2

Lectio iv

TAbernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus; et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes, sacra unctióne delibúti Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponébant; in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

QUáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas; Sálomon quoque, fílius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et

réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit; in libro Regum légitur : Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino, Deo nostro, septem diébus et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

De Consecr. dist. 1 cap. 17

SOlemnitátes dedicatiónum ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis, eámdem festivitátem celebratúrus, venit; sicut scriptum est : Facta sunt encǽnia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encǽnia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Liber 27 Moralium, cap. 27, post medium

SI veráciter sapiéntes esse atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur : Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sǽculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ verba

testántur, quia Zachæus, cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

PUsíllus ítaque Zachǽus sycómorum súbiit et Dóminum vidit : quia, qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba prǽpedit; quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quǽrere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, immo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

QUasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus prǽcipit, cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas; et rursum : Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur : quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur; quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus.

Commune Festorum B. Mariæ Virg.

IN I VESPERIS

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109

Ixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini, Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Psalmus 126

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Ant. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147

LAuda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta María, * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Oratio

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vír-

ginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas, etiam per Octavas communes, præterquam in Officiis de Tempore Adventus, erit sequens :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Sancta María, Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8

DOmine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves

univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

DOmini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite, portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De Parábolis Salomónis

Lectio i Cap. 8, 12-25

GO sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et ǽquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

MEcum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus

possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant; necdum montes gravi mole constíterant; ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi, omnes, qui diligitis Dóminum : quia, cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

Cap. 8, 34-36 et 9, 1-5

BEátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justí-

tiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

DEus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Apud Metaphrasten

Lectio iv

DEI Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque, quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite; illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam et incorruptíbilem

possessiónem, patrocínio suo, vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. — Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

MAgnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim; non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et mater; éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. — Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

HÆC ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam : hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur, mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum : assídue pro nobis precáre Jesum, Fílium tuum et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et Sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssi-

mam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt dicéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In III Nocturno

Ant. Gaude, María Virgo : * cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo : cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Post partum, * Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

¶ In Adventu Ant. Angelus Dómini * nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte. Gl.

Ant. Post partum, Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

¶ In Adventu Ant. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 27-28

IN illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi : Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 4, cap. 49 in Luc. 11

Agnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ, scribis et pharisǽis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam, sicut tunc Judǽi, Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant : sic hærétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus, Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. — Quia.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

SED, si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant : Natum ex mulíere, factum sub

lege, sed, Factum ex mulíere : quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sǽcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia. Glória. Quia.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

QUinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere et quasi álere studúerint, asseverans esse beátos; quia, et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmi de Dominica 1 loco.

2 Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

5 Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es, * María, quæ credidísti : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

In ℟. br., etiam per Octavas communes, præterquam in Officiis de Tempore Adventus, dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Capit. Eccli. 24, 15-16

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi,

et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [174], præter

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Completorium de Dominica.

OFFICIUM SANCTÆ MARIÆ IN SABBATO

Simplex

Omnibus Sabbatis, extra Tempus Adventus, usque ad Sabbatum post Sexagesimam inclusive, nisi agendum fuerit de aliquo Festo duplici, etiam translato, aut semiduplici, vel de Octava aut Vigilia occurrenti, aut de Dominica anticipata juxta Rubricas, fit Officium de sancta Maria, in quo, sumptis Antiphonis et Psalmis de Feria VI et Sabbato occurrentibus, reliqua dicuntur ut infra.

IN VESPERIS

Añæ et Psalmi ut supra. 269

Capit. Ab inítio. [188]

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

¶ Si tamen præcedens Versus dictus jam fuerit in Officio de Communi Virginum vel non Virginum, tunc dicatur sequens

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Antiphonæ ad Magnificat et etiam infra ad Benedictus atque Oratio dicuntur juxta temporis diversitatem, nempe

¶ A Sabbato post Octavam Epiphaniæ usque ad Sabbatum ante Purificationem inclusive :

Ad Magnif. Ant. Magnum * hereditátis mystérium : templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit.

¶ A Sabbato post Purificationem usque ad Sabbatum ante Quinquagesimam inclusive :

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et

ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Suffragium de omnibus Sanctis, ut infra ad Laudes. [193]

Ad Completorium et ad omnes Horas usque ad Nonam inclusive, in fine Hymnorum dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum.
Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In Nocturno Antiphonæ, Psalmi et Versus de Sabbato. 279

Deinde Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.
℟. Amen.

℣. Jube, domne.

Pro I Lect. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio I et II dicuntur de Scriptura occurrenti, cum suis Responsoriis de Tempore; Lectio vero III erit una ex inferius [193]-[194] positis, juxta ordinem mensium.

Pro II Lect. Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Pro III Lect. Bened. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Post III Lectionem dicitur Hymnus Te Deum.

AD LAUDES

Antiphonæ cum Psalmis de Sabbato 1 loco. 286

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

¶ A Sabbato post Octavam Epiphaniæ usque ad Sabbatum ante Purificationem inclusive :

Ad Bened. Ant. Mirábile mystérium * declarátur hódie : innovántur natúræ, Deus homo factus est : id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Oratio

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit.

¶ A Sabbato post Purificationem usque ad Sabbatum ante Quinquagesimam inclusive .

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Oratio

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et

ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Sancti omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum. ℟. Amen.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine, et ad absolutionem Capituli Lectio brevis In platéis, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Capit. Ab inítio. [192]

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Post Nonam terminatur Officium sanctæ Mariæ in Sabbato.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, ordine subscripto :

Mense Januario

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam

Epist. 81, alias 7, post initium

Lectio iii

DE via perversitátis prodúntur dícere : Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cum semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi; credátur mónitis Angelórum dicéntium : Quia non est impossíbile Deo omne verbum; credátur Sýmbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et, quæ ante díxerat : Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea : Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

Te Deum laudámus.

Mense Februario

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri advérsus Joviniánum

Apologia ad Pammach. pro lib. adversus Jovinianum, in fine

Lectio iii

CHristus virgo, Mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis; et in sepúlcro ejus, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus. De quo fonte ille flúvius manat, juxta Joël, qui írrigat torréntem vel fúnium vel spinárum : fúnium, peccatórum, quibus ante alligabámur; spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa et lúcida, opériens in se vel ex se próferens Sancta sanctórum; per quam Sol justítiæ et Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur et egréditur.

Te Deum laudámus.

Mense Martio

Ante Quadragesimam

Ex libro sancti Irenǽi Epíscopi et Mártyris advérsus hǽreses

Liber 5, c. 19

Lectio iii

IN sua própria veniénte Dómino et sua própria eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso, et recapitulatiónem ejus quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam quæ in ligno est obediéntiam, faciénte, et seductióne illa solúta, qua sedúcta est male illa, quæ jam viro destináta erat, virgo Heva; per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro Virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus : ita et hæc per Angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum; sic hæc suása est obedíre Deo, ut vírginis Hevæ Virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodum adstríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per Vírginem : æqua lance dispósita virginális inobediéntia per Virginálem obediéntiam.

Te Deum laudámus.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRGINIS

I Per Annum

Quod dicitur a Matutino diei 3 Februarii usque ad Nonam Sabbati post Cineres inclusive.

IN VESPERIS

Ave María secreto, quod dicitur semper in principio omnium Horarum.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja ad omnes Horas per totum Annum, præterquam a Completorio Sabbati ante Septuagesimam; tunc enim dicitur : Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Antiphonæ, quæ in toto Officio parvo non duplicantur, Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut supra in Communi Festorum B. Mariæ Virginis. [174]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis :

Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

PRótege, Dómine, pópulum tuum, et, Apostolórum tuórum Petri et Pauli et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quǽsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam; iter, actus et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne, benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Ave María, ut supra.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ps. 128 Sæpe expugnavérunt, Ps. 129 De profúndis, et Ps. 130 Dómine, non est exaltátum, ut in Vesperis Feriæ IV. 189

Hymnus

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Capitulum Eccli. 24, 24

EGO mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.
℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis Ant. Sub tuum præsídium * confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

BEátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quǽsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat : et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Ave María, ut supra.

℣. Dómine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium.

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymn. Quem terra. [177]

In Nocturno

Antiphonæ et Psalmi ut in Communi Festorum beatæ Mariæ Virginis, scilicet :

Dominica, Feria II et V : De I Nocturno. [177]

Feria III et VI : De II Nocturno. [180]

Feria IV et Sabbato : De III Nocturno. [184]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

PRécibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.
℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio i Eccli. 24, 11-13

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte ra-

díces. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Lectio ii Eccli. 24, 15-20

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Genuísti.

Ante Septuagesimam et in Festis B. Mariæ Virg. : Glória Patri. Genuísti.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii

QUasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem.

Ante Septuagesimam et in Festis B. Mariæ Virg., omisso sequenti Responsorio, dicitur Te Deum.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus, Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. — Quia. Glória Patri. Christus.

AD LAUDES

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 1 Assúmpta est María in cælum : * gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmi de Dominica 1 loco.

2 María Virgo assúmpta est * ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta * fília tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum Cant. 6, 8

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus O gloriósa. [192]

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis, ut supra ad Vesperas. [196]

AD PRIMAM

Ave María, ut supra.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Ant. Assúmpta est María in cælum.

Ps. 53 Deus in nómine tuo 181; Ps. 84 Benedixísti 245; Ps. 116 Laudáte

Dóminum, omnes gentes. 93

Ant. Assúmpta est María in cælum : gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum Cant. 6, 9

QUÆ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

DEus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es : da, quǽsumus; ut, sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni : Qui vivis.

AD TERTIAM

Ave María, ut supra.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto, ut supra. [199]

Ant. María Virgo assúmpta est.

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer 111; Ps. 120 Levávi óculos meos ibid.; Ps. 121 Lætátus sum ibid.

Ant. María Virgo assúmpta est ad æthǽreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum Eccli. 24, 15

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. ℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit.

AD SEXTAM

Ave María, ut supra.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto. [199]

Ant. In odórem.

Ps. 122 Ad te levávi 148; Ps. 123 Nisi quia Dóminus

149; Ps. 124 Qui confídunt in Dómino ibid.

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum Eccli. 24, 16

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium : ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM

Ave María, ut supra.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto. [199]

Ant. Pulchra es.

Ps. 125 In converténdo 149; Ps. 126 Nisi Dóminus 150; Ps. 127 Beáti omnes. 189

Ant. Pulchra es et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui, Dómini nostri, intercessióne salvémur : Qui tecum vivit.

II In Adventu

Quod dicitur a Vesperis Sabbati ante Dominicam I Adventus usque ad Nonam Vigiliæ Nativitatis Domini inclusive.

Omnia dicuntur ut supra per Annum notatur [195], præter sequentia :

IN VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. [204]

Ad Magnif. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet,

María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Quæ Oratio dicitur ad omnes Horas.

Et fit Commemoratio de Sanctis :

Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam. ℟. Et cum eo Sanctórum míllia.

Oratio

Consciéntias nostras, quǽsumus, Dómine, visitándo purífica : ut, véniens Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster, cum ómnibus Sanctis, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem : Qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM

Capitulum Is. 7, 14-15

Ecce Virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Deo grátias.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Ad Nunc dimittis Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

AD MATUTINUM

Feria IV et Sabbato, loco 3. Antiphonæ Post partum, dicitur sequens

Ant. Angelus Dómini * nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto, allelúja.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.

℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. — Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio i Luc. 1, 26-38

Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen

Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et, ingréssus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. Tu autem, Dómine.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine : ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus; et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Ecce.

℣. Jube, domne, benedícere. — Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

Lectio ii

QUÆ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei : Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Deum : ecce concípies in útero et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur; et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus; et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Tu autem.

℟. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum : * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. — Spíritus.

In Festis B. Mariæ V. : Glória Patri. Spíritus.

℣. Jube, domne, benedícere. — Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii

DIxit autem María ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua, et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María : Ecce

ancílla Dómini : fiat mihi secúndum verbum tuum. Tu autem.

In Festis B. Mariæ Virg., omisso Responsorio sequenti, dicitur Te Deum.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES

Ant. 1 Missus est * Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

2 Ave, María, * grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúja.

3 Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries fílium, allelúja.

4 Dabit ei Dóminus * sedem David, patris ejus; et regnábit in ætérnum.

5 Ecce ancílla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum Is. 11, 1-2

Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. Deo grátias.

Ad Bened. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Oratio et Commemoratio de Sanctis, ut notatur supra ad Vesperas. [202]

AD PRIMAM

Ant. Missus est * Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Capitulum Is. 7, 14-15

Ecce Virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

AD TERTIAM

Ant. Ave María, * grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in mulíeribus, allelúja.

Capit. Egrediétur, ut supra.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD SEXTAM

Ant. Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud

Dóminum : ecce concípies et páries fílium, allelúja.

Capitulum Luc. 1, 32-33

DAbit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus; et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.
℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

AD NONAM

Ant. Ecce ancílla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum Is. 7, 14-15

ECce Virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.
℟. Deo grátias.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

III Post Nativitatem

Quod dicitur a Vesperis diei 24 Decembris usque ad Completorium diei 2 Februarii inclusive.

Omnia dicuntur ut supra per Annum notatur [195], præter sequentia :

IN VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus, ut infra.

Ad Magnif. Ant. Magnum * hereditátis mystérium : templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Oratio

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat.

Quæ Oratio dicitur ad omnes Horas.

Commemoratio de Sanctis ut supra per Annum. [196]

Ad Completorium ad Nunc dimittis Antiphona Magnum hereditátis, ut supra ad Vesperas.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 O admirábile commércium : * Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est; et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

2 Quando natus es * ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus de-

scendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat Móyses * incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit radix Jesse, * orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María génuit * nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Ad Bened. Ant. Mirábile mystérium * declarátur hódie : innovántur natúræ, Deus homo factus est : id quod fuit permánsit; et quod non erat assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Oratio ut supra ad Vesperas.

Commemoratio de Sanctis ut per Annum. [196]

Sancta... et salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut a peccatis solvantur. II Mach XII 46.

Officium Defunctorum

Dicitur in Choro in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine : Vesperæ post Vesperas diei; Matutinum cum Laudibus post Laudes diei, immediate post ℣. Benedicámus Dómino et Deo grátias. Et non duplicantur Antiphonæ præterquam in die depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, etiam late sumpto; et quoties solemniter celebratur Officium. In fine vero omnium Psalmorum semper dicitur : Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Quoties Vesperæ vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte vel Officium diei currentis immediate non sequantur, dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipitur ab

Ant. Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino : * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. Hei mihi, Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custódit te * ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te :* neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes * observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit?

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit?

Ant. Opera * mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sǽculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus; similiter et ad Laudes.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

¶ Sequens Ps. Lauda, ánima mea, non dicitur in die obitus seu depositionis defuncti, neque quandocumque Officium recitatur ritu duplici.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino, Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sǽcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Réquiem ætérnam.

Deinde : ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

℣. Requiéscа(n)t in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur; deinde ℣. Réquiem ætérnam, cum reliquis, ut infra. [214]

In die depositionis defuncti

Oratio

ABsólve, quǽsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sǽculo tibi vivat : et, quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Vel alia Oratio

DEus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sǽculo migráre jussísti : ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis defuncti

Oratio

QUǽsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum.

In Anniversario

Oratio

DEus, indulgentiárum Dómine : da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cujus (quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Pro defuncto Summo Pontifice

Oratio

DEus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dis-

positióne connumerári voluísti : præsta, quǽsumus; ut, qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum.

Pro defuncto Episcopo

Oratio

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero Cardinali (Episcopo) defuncto : fámulum tuum N. Presbýterum Cardinálem pontificáli fecísti.

Pro Presbytero (vel Diacono) Cardinali (Sacerdote) defuncto : fámulum tuum N. Presbýterum (Diáconum) Cardinálem sacerdotáli fecísti.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus, dicatur Oratio Inclína, Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo : ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sǽculo etc.

Pro defuncto Sacerdote

Oratio

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Alia Oratio

PRæsta, quǽsumus, Dómine : ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem, in hoc sǽculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cæléstí sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum.

Pro uno defuncto

Oratio

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta

Oratio

QUǽsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. : et a contágiis mortalitátis

exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus

Oratio

DEus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quǽsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Pro patre et matre

Oratio

DEus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti : miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur : animábus paréntum nostrórum, et, ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

In Officio Defunctorum per Annum

Oratio

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

DEus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quǽsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero) :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

AD MATUTINUM

Quoties Matutinum vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte, vel Matutinum et Laudes diei currentis immediate non sequatur, dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo; secus absolute incipitur ab Invitatorio, vel ab Antiphona Nocturni.

Sequens Invitatorium dicitur semper in Officio Defunctorum, quando persolvitur cum tribus Nocturnis, etiam sub ritu semiduplici, aut cum unico quidem Nocturno, sed sub ritu duplici. In reliquis vero casibus omittitur.

Nocturni enim inferius positi omnes dici possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, Dominica, Feria II et V dicatur primus, Feria III et VI secundus, et Feria IV et Sabbato tertius Nocturnus.

Invitat. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Repet. Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Psalmus 94

Eníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo, salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant

corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis.

Veníte, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

In I Nocturno

Pro Dominica, Feria II et V

Ant. Dírige, * Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5

Erba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Ant. Convértere, * Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7

DOmine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio i Job 7, 16-21

Arce mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum, Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. — Et.

Lectio ii Job 10, 1-12

Ædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium

meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi, cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt; aut, sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℞. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fétidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. — Tu.

Lectio iii

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℞. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. — Quia. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra [227], quando dicitur unum tantum Nocturnum.

Quando tamen in die depositionis defuncti Laudes non dicuntur, post III Responsorium dicuntur Pater noster, et Preces, ut supra ad Vesperas. [210]

In II Nocturno

Pro Feria III et VI

Ant. In loco páscuæ * ibi me collocávit.

Psalmus 22

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non

timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. Delícta * juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Psalmus 24

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sǽculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam,et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, totum secreto.

Lectio iv Job 13, 22-28

Espónde mihi : Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine : Dómine, exáudi vocem meam. — Nec.

Lectio v Job 14, 1-6

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Qui potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea : Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est

valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. — Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.

Lectio vi Job 14, 13-16

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi; óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. — Dum. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra [227], quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In III Nocturno

Pro Feria IV et Sabbato

Ant. Compláceat * tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39

EXspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce, vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, *

ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana, Dómine, * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

BEátus qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

BenedíctusDóminus,Deus Israël, a sǽculo et usque in sǽculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, totum secreto.

Lectio vii

Job 17, 1-3; 11-15

SPíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es; mater mea et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me quotídie, et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me.
℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me.— Quia.

Lectio viii Job 19, 20-27

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhǽsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro, stilo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre : nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. — Ut.

Lectio ix Job 10, 18-22

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine; terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Sequens Responsorium tunc ponitur, quando dictus fuerit tertius tantum Nocturnus pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes : Advenísti, Redémptor noster. — Qui. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Qui.

Sequens Responsorium ponitur loco præcedentis, quando tres Nocturni dicti fuerint pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego et tímeo, dum discússio vénerit atque ventúra ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. — Dum. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Líbera me, usque ad primum ℣. Tremens exclusive.

Si Matutinum, cum unico vel tribus Nocturnis, in privata recitatione a Laudibus separetur, post ultimum Responsorium subjungitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio (seu dicuntur Orationes), ut supra in Vesperis [211], additis sequentibus :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Laudes vero, dictis secreto Pater noster et Ave María,

absolute inchoantur ab Antiphona Exsultábunt Dómino.

Sed in recitatione publica vel privata, si Laudes omnino omittantur, post ultimum Responsorium dicuntur Preces, ut infra ad Laudes. [231]

AD LAUDES

Absolute incipitur ab

Ant. Exsultábunt Dómino * ossa humiliáta.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc im-

pónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exáudi, Dómine, * oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exáudi, Dómine, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscépit * déxtera tua, Dómine.

Psalmus 62

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Ant. A porta ínferi * érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiæ

Is. 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei,* suspiciéntes in excélsum :

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 150

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum * resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

BEnedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Réquiem ætérnam.

Ant. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 129

Qui non dicitur in die obitus seu depositionis defuncti, nec quandocumque Officium recitatur sub ritu duplici.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Réquiem ætérnam.

Deinde : ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).
℣. Requiésca(n)t in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ut supra in Vesperis. [211]
Post Orationem dicitur (semper plurali numero) :
℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

PSALMI GRADUALES

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur ante Matutinum diei; extra Chorum vero pro temporis opportunitate.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Antiphona.

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer, 111;

Ps. 120 Levávi, ibid.;

Ps. 121 Lætátus sum, ibid.;

Ps. 122 Ad te levávi, 148;

Ps. 123 Nisi quia, 149.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Absólve, quǽsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 124 Qui confídunt, 149;

Ps. 125 In converténdo, ibid.;

Ps. 126 Nisi Dóminus, 150;

Ps. 127 Beáti omnes, 189;

Ps. 128 Sæpe expugnavérunt. ibid.

Postea dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 129 De profúndis, 189;

Ps. 130 Dómine, non est exaltátum, 190;

Ps. 131 Meménto, Dómine, ibid.;

Ps. 132 Ecce quam bonum, 228;

Ps. 133 Ecce nunc benedícite. 76

Deinde dicitur flexis genibus

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Præténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii : ut te toto corde perquírant, et, quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

SEPTEM PSALMI PÆNITENTIALES

CUM LITANIIS

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur post Matutinum et Laudes diei flexis genibus, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias; extra Chorum pro temporis opportunitate.

Litaniæ similiter, quando dicendæ sunt sine Psalmis Pænitentialibus, dicuntur, extra Processionem, flexis genibus in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino et Deo

grátias; extra Chorum vero pro temporis opportunitate. Sed neque in Choro neque extra Chorum anticipari possunt de sero.

Ant. Ne reminiscáris.

Psalmus 6

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovén-

tur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem úti-

que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101

DOmine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhǽsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus

de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 142

DOmine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Yrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddǽe, ora pro nobis.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres,
te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas,
te rogámus.
Ut nobis indúlgeas,
te rogámus.
Ut ad veram pæniténtiam nos perdúcere dignéris,
te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris,
te rogámus.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris,
te rogámus.
Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris.
te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas,
te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris,
te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris,
te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Eus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

DEus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe depreca-

tiónem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXáudi, quǽsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ : ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint, tua protectióne, tranquílla.

URE igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

ACtiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia,

ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum :

Yrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Sancta María, ora pro eo (ea).
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo (ea).
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauténti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (ea).
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum (eam), Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.

Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes :

Oratio

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est; in nómine gloriósæ et sanctæ Dei Genitrícis Vírginis Maríæ; in nómine beáti Joseph, íncyti ejúsdem Vírginis Sponsi; in nómine Angelórum et Archangelórum; in nómine Thronórum et Dominatiónum; in nómine Principátuum et Potestátum; in nómine Virtútum, Chérubim et Séraphim; in nómine Patriarchárum et Prophetárum; in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum; in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum; in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum; in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei; hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

DEus misericors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo (ea), piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est; et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dó-

mine, gemítuum, miserére lacrimárum ejus; et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Oratio

COmméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater (caríssima soror), et ei, cujus es creatúra, commítto; ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : sanctus Joseph, moriéntium Patrónus dulcíssimus, in magnam spem te érigat : sancta Dei Génitrix Virgo María suos benígna óculos ad te convértat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei. Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Con-

stitútus (-a) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

SUscipe, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.) precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi : ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te, solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio

Delícta juventútis et ignorántias ejus, quǽsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe. Suscípiat eum (eam) sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo (ea) sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sǽculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exútus (-a) perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Clementíssima Virgo Dei Génitrix María, mæréntium piíssima consolátrix, fámuli (fámulæ) N. spíritum Fílio suo comméndet : ut, hoc matérno

intervéntu, terróres mortis non tímeat; sed desiderátam cæléstis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. ℟. Amen.

Oratio

AD te confúgio, sancte Joseph, Patróne moriéntium, tibíque, in cujus beáto tránsitu vígiles astitérunt Jesus et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam hujus fámuli N. (fámulæ N.) in extrémo agóne laborántem eníxe comméndo, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia ætérna perveníre mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Ps. 117 Confitémini 53, et totus Ps. 118 Beáti immaculáti, per Horas Dominicæ distributus. 55-70

IN EXSPIRATIONE

Moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet : Jesu, Jesu, Jesu. Quod et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat :

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me. María, mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Joseph, ora pro me. Sancte Joseph, cum beáta Vírgine Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiæ sinum.

Jesu, María, Joseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Jesu, María, Joseph, astáte mihi in extrémo agóne.

Jesu, María, Joseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

Egressa autem anima, dicitur hoc

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. ℟. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine : et lux perpétua lúceat ei. — Offeréntes.

Deinde Kýrie, eléison, Christe, eléison. Kýrie. eléison.

Postea Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sǽculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

FORMULA

AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM IN ARTICULO MORTIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (ancíllæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

CLementíssime Deus, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem : secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem (fámulam tuam N., quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et, per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge; ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et, in sánguine ejúsdem Fílii tui

ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc, dicto ab uno e Clericis astantibus Confíteor, Sacerdos dicat Misereátur et Indulgéntiam, ac deinde :

Dominus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta... etc., ut supra.

Benedícat te... ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere :

Ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Quando hujusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicantur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM

Sacerdos benedicturus mensam incipit : Benedícite, et alii repetunt : Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit Versum :

OCuli ómnium, et alii prosequuntur : In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

BEnedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde Lector : Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

POST PRANDIUM

aguntur gratiæ hoc modo :

Dicto a Lectore Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit : ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat :

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 50 Miserére mei, Deus 48 vel [236].

Vel Psalmus 116

LAudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit Pater noster, quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Deinde Sacerdos absolute dicat :

REtribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster, totum secreto.

Quo finito, Sacerdos dicit :

℣. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

ANTE CŒNAM

Sacerdos benedicturus mensam incipit : Benedícite, et alii repetunt : Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit Versum :

EDent páuperes, et alii prosequuntur : Et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum : vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

POST CŒNAM

aguntur gratiæ ut post Prandium, sed dicitur :

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

BEnedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes, et reliqua ut supra. [252]

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in Cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Hiemalis, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versus et Psalmi tantum variantur.

In Nativitate Domini

usque ad Cœnam Vigiliæ Epiphaniæ exclusive dicitur :

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine dicitur :

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Alia ut supra.

Ps. 97 Cantáte Dómino ... quia 204, vel Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes. [252]

Qui Psalmus semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis Solemnitatibus.

In Epiphania

et per totam Octavam

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúja. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine dicitur :

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

Ps. 71 Deus, judícium tuum regi da 215, vel Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes. [252]

ITINERARIUM

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum Zachariæ Benedíctus Dóminus, Deus Israël. [230]

Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et misericors Dóminus, et Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via; ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in diré-cta. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

DEus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris : esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

ADésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris : et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat; et, beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini. Amen.

APPENDIX

DIE 10 DECEMBRIS

(Pro Italia et insulis adjacentibus)

In Translatione almae Domus B. M. V.

DUPLEX MAJUS

Omnia de Communi Festorum Beatæ Mariæ Virg., [174] præter ea, quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. [262]

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui beátæ Maríæ Vírginis domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti : concéde; ut, segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres domus sanctæ tuæ. Per eúmdem Dñum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Deinde S. Melchiadis Papæ et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Melchíadem Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastorem. Per Dóminum.

Et nihil fit de Octava Conceptionis, neque in crastinum.

AD MATUTINUM

Invit. Salvatórem mundi in domo Vírginis de Spíritu Sancto concéptum, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus 3.

Hymnus

CÆléstis urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsǽque ritu címgeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca cívitas.

Hic margarítis émicant
Paténtque cunctis óstia;
Virtúte namque prǽvia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Eleváta est magnificéntia tua super cælos.

Ant. In sole pósuit tabernáculum suum : et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Ant. Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus et mundo corde.

℣. Hic domus Dei est et porta cæli. ℟. Et vocábitur aula Dei.

De libro tértio Regum

Lectio i

Cap. 8, 22 et 27-30

STetit autem Sálomon ante altáre Dómini in conspéctu ecclésiæ Israël, et expándit manus suas in cælum, et ait : Ergóne putándum est quod vere Deus hábitet super terram? si enim cælum, et cæli cælórum te cápere non possunt, quanto magis domus hæc, quam ædificávi? Sed réspice ad oratiónem servi tui, et ad preces ejus, Dómine, Deus meus : audi hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti super domum hanc nocte ac die : super domum, de qua dixísti : Erit nomen meum ibi : ut exáudias oratiónem, quam orat in loco isto ad te servus tuus. Ut exáudias deprecatiónem servi tui et pópuli tui Israël, quod-

cúmque oráverint in loco isto, et exáudies in loco habitáculi tui in cælo, et, cum exaudíeris, propítius eris.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum, cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus; * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? — Et.

Lectio ii Ibid., 33-36

SI fúgerit pópulus tuus Israël inimícos suos (quia peccatúrus est tibi), et agéntes pæniténtiam, et confiténtes nómini tuo, vénerint, et oráverint, et deprecáti te fúerint in domo hac; exáudi in cælo, et dimítte peccátum pópuli tui Israël, et redúces eos in terram, quam dedísti pátribus eórum. Si clausum fúerit cælum, et non plúerit propter peccáta eórum, et, orántes in loco isto, pæniténtiam égerint nómini tuo, et a peccátis suis convérsi fúerint propter afflictiónem suam : exáudi eos in cælo, et dimítte peccáta servórum tuórum, et pópuli tui Israël : et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da plúviam super terram tuam, quam dedísti pópulo tuo in possessiónem.

℟. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, * Terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℣. Fília Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. — Terríbilis.

Lectio iii Ibid., 38-43

SI quis cognóverit plagam cordis sui, et expánderit manus suas in domo hac, tu exáudies in cælo in loco habitatiónis tuæ, et repropitiáberis, et fácies ut des unicuíque secúndum omnes vias suas, sicut víderis cor ejus (quia tu nosti solus cor ómnium filiórum hóminum), ut tímeant te cunctis diébus, quibus vivunt super fáciem terræ, quam dedísti pátribus nostris. Insuper et alienígena, qui non est de pópulo tuo Israël, cum vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et bráchium tuum exténtum ubíque), cum vénerit ergo, et oráverit in hoc loco, tu exáudies in cælo, in firmaménto habitáculi tui et fácies ómnia, pro quibus invocáverit

te alienígena : ut discant univérsi pópuli terrárum nomen tuum timére, sicut pópulus tuus Israël, et probent quia nomen tuum invocátum est super domum hanc.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. — Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In II Nocturno

Ant. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum : et in sǽculum sǽculi.

Ant. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

℣. Dómine, diléxi decórem domus tuæ. ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 58 de diversis

Lectio iv

SApiéntia, quæ Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos véniens, ædificávit sibi domum, ipsam scílicet Matrem suam, Vírginem Maríam, in qua septem colúmnas excídit. Quid est in ea septem colúmnas excídere, nisi ipsam dignum sibi habitáculum fide et opéribus præparáre? Nimírum ternárius númerus ad fidem propter sanctam Trinitátem; quaternárius pértinet ad mores propter quátuor principáles virtútes. Quod autem in beáta María sancta Trínitas fúerit; fúerit, dico, per præséntiam majestátis, ubi solus Fílius erat per susceptiónem humanitátis; testátur núntius cæléstis, qui, ei arcána mystéria réserans, ait : Ave, grátia plena; Dóminus tecum; et post pauca : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ecce habes Dóminum, habes virtútem Altíssimi, habes Spíritum Sanctum, habes Patrem, Fílium et Spíritum Sanctum.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio v

UTrum autem et quátuor principáles virtútes, tamquam quátuor co-

lúmnas, posséderit, inquisitióne dignum vidétur. Primum ergo videámus, an fortitúdinem habúerit. Quæ nimírum virtus quómodo illi abésse pótuit, quæ, abjéctis sæculáribus pompis spretísque voluptátibus carnis, soli Deo in virginitáte vívere propósuit? Nisi fallor, hæc Virgo est, quæ apud Salomónem légitur : Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Porro quod témperans, prudens et justa fúerit, ex Angeli collocutióne et sua ipsíus responsióne, luce clárius comprobámus. Salutáta quippe tam venerabíliter ab Angelo : Ave, grátia plena; Dóminus tecum : non se éxtulit, quasi quæ ex singulári grátiæ privilégio benedicerétur, sed síluit, et qualis esset insólita hæc salutátio, secum cogitávit. Qua in re, quid nisi témperans fuit? At vero cum de cæléstibus mystériis ab eódem Angelo docerétur, diligénter quæsívit, quómodo concíperet ac páreret, quæ virum útique non cognósceret. Et in hoc, sine dúbio, prudens éxstitit.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. — Et vénient.

Lectio vi

Justítiæ autem præfert insígne, ubi se ancíllam Dómini confitétur. Nam quod justórum sit confféssio, testátur qui ait : Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo. Fuit ígitur beáta Virgo María fortis in propósito, témperans in siléntio, prudens in interrogatióne, justa in confessióne. His ítaque quátuor morum colúmnis, et tribus fídei supradíctis, exstrúxit in ea sibi domum Sapiéntia cæléstis; quæ ádeo mentem ejus replévit, ut de plenitúdine mentis fecundarétur et caro. Ipsíus autem Vírginis natális domus, divínis mystériis consecráta, Angelórum ministério ab infidélium potestáte in Dalmátiam prius, deínde in agrum Lauretánum Picénæ provínciæ transláta fuit, sedénte sancto Cælestíno quinto : eamdémque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, tum pontifíciis diplomátibus, et celebérrima totíus orbis veneratióne, tum contínua miraculórum virtúte et cæ-

léstium beneficiórum grátia comprobátur. Quibus permótus Innocéntius duodécimus, quo ferventius erga Matris amantíssimæ cultum fidélium memória excitarétur, ejúsdem sanctæ Domus Translatiónem anniversária solemnitáte in tota Picéni província venerátam, Missa étiam et Offício próprio celebrári præcépit.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et. Glória. Et.

In III Nocturno

Ant. Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. Vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Ant. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit Dóminus, allelúja.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Luc. 1, 26-28

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 1 super Missus est

QUÆ est hæc virgo tam venerábilis, ut salutétur ab Angelo; tam húmilis, ut desponsáta sit fabro? Pulchra permíxtio virginitátis et humilitátis : nec mediócriter placet Deo illa ánima, in qua et humílitas comméndat virginitátem, et virgínitas exórnat humilitátem. Sed quanta, putas, veneratióne digna est, in qua humilitátem exáltat fecúnditas, et partus cónsecrat virginitátem? Audis vírginem, audis húmilem. Laudábilis virtus virgínitas, sed magis necessária humílitas : illa consúlitur, ista præcípitur.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo. — Proptérea.

Lectio viii

Homilia 2 super eodem loco

MIssus est, inquit, Angelus ad Vírginem : vírginem carne, vírginem

mente, vírginem professióne, vírginem dénique, qualem descríbit Apóstolus, mente et córpore sanctam; nec nóviter nec fortúito invéntam, sed a sǽculo eléctam, ab Altíssimo præcógnitam et sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præsignátam, a Prophétis promíssam. Ut pauca loquar de plúribus, quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait : Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et, si adhuc dúbitas an de María díxerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ?

℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi; ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Lectio ix

Homilia 3 super eodem loco

Et ingréssus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátia plena; Dóminus tecum. Quo ingréssus ad eam? Puto in secretárium pudíci cubículi, ubi illa fortássis, clauso super se óstio, orábat Patrem suum in abscóndito. Solent Angeli astáre orántibus, et delectári in his, quos vident leváre puras manus in oratióne : holocáustum sanctæ devotiónis gaudent se offérre Deo in odórem suavitátis. Maríæ autem oratiónes quantum placúerint in conspéctu Altíssimi, Angelus indicávit, qui, ingréssus ad eam, tam reverénter salutávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Domum tuam, * Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

2 Domus mea * domus oratiónis vocábitur : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; et pulsánti aperiétur.

3 Propter domum Dómini * Dei nostri quæsívi bona tibi.

4 Dómine, Deus, * exaltásti super terram habitatiónem meam.

5 Domum majestátis meæ, * et locum pedum meórum glorificábo.

Capit. Eccli. 24, 11-12

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus

Alto ex Olýmpi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ et ínfimæ
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cǽlitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque trinum et únicum
Jugi canóre prǽdicat :
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis ǽmuli.

Hæc templa, Rex cæléstium,
Imple benígno lúmine :
Huc, o rogátus, ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant :
Donec, solúti córpore,
Sedes beátas ímpleant.

Decus Paréntí débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula.
Amen.

℣. Introíbimus in tabernáculum ejus. ℟. Adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis : et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

Oratio

Deus, qui beátæ Maríæ Vírginis domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti : concéde; ut, segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres domus sanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Deinde S. Melchiadis Papæ et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Melchíadem Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Domum tuam, * Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

AD TERTIAM

Ant. Domus mea * domus oratiónis vocábitur : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; et pulsánti aperiétur.

Capit. Eccli. 24, 11-12

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℟. br. Hic domus Dei est * Et porta cæli. Hic. ℣. Et vocábitur aula Dei. Et porta. Glória Patri. Hic.

℣. Dómine, diléxi decórem domus tuæ. ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Oratio

DEus, qui beátæ Maríæ Vírginis domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti : concéde; ut, segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres domus sanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Propter domum Dómini * Dei nostri, quæsívi bona tibi.

Capit. Eccli. 24, 15-16

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Dómine, * Diléxi decórem domus tuæ. Dómine. ℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Diléxi. Glória Patri. Dómine.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

AD NONAM

Ant. Domum majestátis meæ, * et locum pedum meórum glorificábo.

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.

℣. Hic domus Dei est et porta cæli. ℟. Et vocábitur aula Dei.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. [262]

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Et fit Commem. seq. Festi S. Damasi I Papæ et Conf.

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Dámasum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

Preces ante et post Missam

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA

Quilibet Sacerdos, ex concessione Pii Pp. XI, sub die 3 Octobris 1936, lucrari potest : Indulgentiam quinque annorum si, ante Missæ celebrationem, recitet Psalmos 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces quotidie recitaverit, additis confessione sacramentali et oratione ad Summi Pontificis mentem.

Ant. Ne reminiscáris, * Dómine, delicta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Quæ Antiphona in Duplicibus tantum duplicatur.

Psalmus 83

QUam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de

virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

Psalmus 84

BEnedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85

INclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum,

Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Glória Patri.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Deinde repetitur :

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Postea Sacerdos dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum : ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum : purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

URE igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quǽsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet : et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quǽsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti : quæ et corda nostra cleménter expúrget et ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quǽsumus, Dómine, visitándo purífica : ut véniens Dóminus noster Jesus Christus, Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio S. Ambrosii Episcopi

Indulgentia trium annorum pro qualibet ex sequentibus orationibus S. Ambrosii si in die assignata recitetur. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

DIE DOMINICA

SUmme Sacérdos et vere Póntifex, Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara Crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus Sancti tui, dicens : Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis : rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium, rogo per hanc miram et ineffábilem caritátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo. Doce me servum tuum indígnum, quem inter cétera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce me, quæ-

so, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre, quod tibi placet et éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur, qui nos persequúntur; péreant illi, qui nos pérdere festínant.

FERIA SECUNDA

REX vírginum et amátor castitátis et integritátis, cæléstí rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte : ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cæléste sacrifícium est celebrándum, ubi Caro tua in veritáte súmitur, ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es sacrifícium et sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

FERIA TERTIA

QUis digne hoc sacrifícium celebráre póterit, nisi tu, Deus omnípotens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio,

et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea et infinítas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spirituáli et cælésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA QUARTA

EGO enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua et pro pópulo, quem acquisivísti Sánguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses; nec per me indígnum eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redémptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

FERIA QUINTA

TU enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre, quæ sit nostra substántia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapí-

deum de carne nostra et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris; et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre et exaudíre delectéris.

FERIA SEXTA

Rogámus étiam te, Dómine, sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine, Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta et de Spíritu Sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit : ut, exínde reffécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exsúltent in laude de glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat; qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis, ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctórum.

SABBATO

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur. Da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cæléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et

benedícto : Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis et numquam in te déficis; cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno : mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cælo et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes : recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut, foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam; ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam nec sítiam in ætérnum : Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio S. Ambrosii ante Missam

Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

AD mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio; et, quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccá-

ta mea multa et magna, pro quibus tímeo : spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te : miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno género in patíbulo Crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pænitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea; ut, purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta sanctórum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio
S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, dummodo quotidiana orationis recitatio in integrum mensem producta fuerit et præterea sacramentalis confessio, alicujus ecclesiæ vel publici oratorii visitatio et ad mentem Summi Pontificis preces additæ fuerint. Pius Pp. XI, 10 Decembris 1936.

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem : ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte

et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam V. ante Missam

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu; et precor pietátem tuam, ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitísti, ita et mihi, místero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus, hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assístere dignéris, ut, tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

O Felícem virum, beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre!

℣. Ora pro nobis, beáte Joseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdótium : præsta, quǽsumus; ut, sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum, natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sǽculo prǽmium habére mereámur

ætérnum. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

ANgeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre, ad laudem et glóriam nóminis sui et ad utilitátem meam totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum

in cujus honorem Missa celebrata est

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

O Sancte N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum sacraméntum Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum et cum ómnibus eléctis ejus ætернáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam: Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

Declaratio intentionis ante Missam

Indulgentia quingentorum dierum. Pius Pp. XI, 12 Julii 1935

EGO volo celebráre Missam, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam totiúsque Cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

GAudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ, grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Quilibet Sacerdos, ex concessione Pii Pp. XI sub die 3 Octobris 1936, lucrari potest : Indulgentiam quinque annorum, si post Missam celebratam recitet Canticum Trium puerorum et Psalmum 150 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces recitaverit, accedente sacramentali confessione et oratione ad mentem Summi Pontificis.

Ant. Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in Duplicibus tantum duplicatur.

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

¶ Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

Psalmus 150

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Postea Sacerdos dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium : concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

DA nobis, quǽsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere : qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS DICENDÆ

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, oratione quotidie in integrum mensem pie reiterata et additis sacramentali confessione, alicujus ecclesiæ vel publici oratorii visitatione et precibus ad Summi Pontificis mentem. Pius Pp. XI, 22 Novembris 1934.

GRátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhǽsio; atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu Sancto Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

TRansfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et apostólica

sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui; te concupíscat et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem et omne delectaméntum suavitátis. Te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei. Te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem; ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia quinque annorum; plenaria suetis conditionibus, quotidiana rhythmi recitatione in integrum mensem producta. Pius Pp. XI, 12 Martii 1936.

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia, te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo Veritátis vérius.

In Cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas;
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pænitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor :
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne, Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo Sánguine,
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc aspício,
Oro, fiat illud quod tam sítio :
Ut, te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ. Amen.

Aspirationes S. Ignatii ad Sanctissimum Redemptorem

Indulgentia septem annorum, si Sacerdos post Missam invocationes pie recitaverit; trecentorum dierum toties quoties; plenaria suetis conditionibus, dummodo quotidie per integrum mensem invocationum recitatio devote peracta fuerit. Pius Pp. IX, 9 Januarii 1854.

Anima Christi, sanctífica me. Corpus Christi, salva me. Sanguis Christi, inébria me. Aqua láteris Christi, lava me. Pássio Christi, confórta me. O bone Jesu, exáudi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in sǽcula sæculórum. Amen.

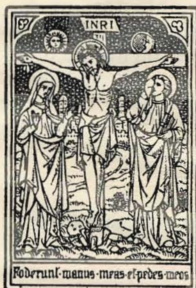
Oblatio sui

Indulgentia trium annorum; plenaria suetis conditionibus, si quotidie per integrum mensem actus oblationis devote recitatus fuerit. Pius Pp. XI, 4 Decembris 1932.

Suscipe, Dómine, univérsam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es : id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad D. N. J. C. Crucifixum

Indulgentia decem annorum; plenaria recitantibus post Missam et orantibus ad mentem Summi Pontificis. Pius Pp. XI, 2 Februarii 1934.

EN ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pæniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere; dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat tuo David Prophéta de te, o bone Jesu : Fodérunt manus meas et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21, 17-18

Alia Oratio

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. IX, 11 Decembris 1846. Insuper hanc orationem recitanti flexis genibus, nisi impediatur, conceditur remissio defectuum et culparum in celebratione Missæ ex humana fragilitate contractarum. Pius Pp. X, 29 Augusti 1912.

OBsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar atque deféndar; vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier atque deléctér; aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi vita indefíciens, Crux tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam V.

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque sua-

víssimis ampléxibus strinxísti. Ecce cujus aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctissimǽque Trinitáti in suprémum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac deníque grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulgentia trium annorum; plenaria suetis conditionibus, oratione quotidie per integrum mensem pia mente iterata. Pius Pp. XI, 18 Maji 1936.

VIrginum custos et pater, sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo vírginum María commíssa fuit : te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me, ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctum

in cujus honorem Missa celebrata est

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

SAncte N., in cujus honórem incruéntum Córporis et Sánguinis Christi sacrifícium óbtuli, fac tua poténti apud Deum intercessióne, ut, usu hujus mystérii, passiónis et mortis ejúsdem Christi Salvatóris nostri mérita cónsequar, ac cum illíus frequentatióne contínuo crescat meæ salútis efféctus. Amen.

Litaniæ de sanctissimo Nomine Jesu

Indulgentia 7 annorum; plenaria, si per integrum mensem, suetis conditionibus, S. P. A. 2 Jan. 1933

Yrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Jesu, Fili Dei vivi, mis.
Jesu, splendor Patris, mis.
Jesu, candor lucis ætérnæ, miserére nobis.
Jesu, rex glóriæ, mis.
Jesu, sol justítiæ, mis.
Jesu, Fili Maríæ Vírginis, miserére nobis.
Jesu amábilis, mis.
Jesu admirábilis, mis.
Jesu, Deus fortis, mis.
Jesu, pater futúri sæculi, miserére nobis.
Jesu, magni consílii ángele, miserére nobis.
Jesu potentíssime, mis.
Jesu patientíssime, mis.
Jesu obedientíssime, mis.
Jesu, mitis et húmilis corde, miserére nobis.
Jesu, amátor castitátis, miserére nobis.
Jesu, amátor noster, mis.
Jesu, Deus pacis, mis.
Jesu, auctor vitæ, mis.
Jesu, exémplar virtútum, miserére nobis.
Jesu, zelátor animárum, miserére nobis.
Jesu, Deus noster, mis.
Jesu, refúgium nostrum, miserére nobis.
Jesu, pater páuperum, miserére nobis.
Jesu, thesáure fidélium, miserére nobis.
Jesu, bone pastor, mis.
Jesu, lux vera, mis.
Jesu, sapiéntia ætérna, miserére nobis.
Jesu, bónitas infiníta, mis.
Jesu, via et vita nostra, miserére nobis.
Jesu, gáudium Angelórum, miserére nobis.
Jesu, rex Patriarchárum, miserére nobis.
Jesu, magíster Apostolórum, miserére nobis.
Jesu, doctor Evangelistárum, miserére nobis.
Jesu, fortitúdo Mártyrum, miserére nobis.
Jesu, lumen Confessórum, miserére nobis.
Jesu, púritas Vírginum, miserére nobis.
Jesu, coróna Sanctórum ómnium, mis. nobis.
Propítius esto, parce nobis, Jesu.

Propítius esto,
exáudi nos, Jesu.
Ab omni malo,
líbera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inspiratiónum tuárum, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per infántiam tuam, líbera.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera.
Per labóres tuos, líbera.
Per agóniam et passiónem tuam, líbera.
Per crucem et derelictiónem tuam, líbera.
Per languóres tuos, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per resurrectiónem tuam, líbera.
Per ascensiónem tuam, líbera.
Per sanctíssimæ Eucharístiæ institutiónem tuam, líbera.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
exáudi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
miserére nobis, Jesu.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.

Orémus. Oratio

Domine Jesu Christe, qui dixísti : Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis : quǽsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris affléctum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua numquam laude cessémus.

Sancti Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Litaniæ de sacratissimo Corde Jesu

Indulgentia 7 annorum; plenaria, si per integrum mensem, suetis conditionibus, S. P. A. 10 Mart. 1933

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Cor Jesu, Fílii Patris ætérni, miserére.
Cor Jesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu Sancto formátum, miserére.
Cor Jesu, Verbo Dei substantiáliter unítum, miserére nobis.
Cor Jesu, majestátis infinítæ, miserére.
Cor Jesu, templum Dei sanctum, miserére.
Cor Jesu, tabernáculum Altíssimi, miserére.
Cor Jesu, domus Dei et porta cæli, miserére.
Cor Jesu, fornax ardens caritátis, miserére.
Cor Jesu, justítiæ et amóris receptáculum, miserére.
Cor Jesu, bonitáte et amóre plenum, miserére.
Cor Jesu, virtútum ómnium abýssus, mis.
Cor Jesu, omni laude digníssimum, miserére.
Cor Jesu, rex et centrum ómnium córdium, mis.
Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ, miserére.
Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, miserére.
Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complácuit, mis.
Cor Jesu, de cujus plenitúdine omnes nos accépimus, miserére.
Cor Jesu, desidérium cóllium æternórum, mis.
Cor Jesu, pátiens et multæ misericórdiæ, mis.
Cor Jesu, dives in omnes qui ínvocant te, mis.
Cor Jesu, fons vitæ et sanctitátis, miserére.
Cor Jesu, propitiátio pro peccátis nostris, mis.
Cor Jesu, saturátum oppróbriis, miserére.
Cor Jesu, attrítum propter scélera nostra, mis.
Cor Jesu, usque ad mortem obédiens factum, miserére nobis.
Cor Jesu, láncea perforátum, miserére.
Cor Jesu, fons totíus consolatiónis, miserére.
Cor Jesu, vita et resurréctio nostra, miserére.

Cor Jesu, pax et reconciliátio nostra, miserére.
Cor Jesu, víctima peccatórum, miserére.
Cor Jesu, salus in te sperántium, miserére.
Cor Jesu, spes in te moriéntium, miserére.
Cor Jesu, delíciæ Sanctórum ómnium, miserére.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, mis. nobis.

℣. Jesu, mitis et húmilis Corde. ℟. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.

Orémus. Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, réspice in Cor dilectíssimi Fílii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iísque misericórdiam tuam peténtibus tu véniam concéde placátus, in nómine ejúsdem Fílii tui Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virg.

Indulgentia 7 annorum. Ind. plenaria, si per integrum mensem, suetis conditionibus. S. P. A. 28 Mart. 1933

KYrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater boni Consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.

Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora pro nobis.
Rosa mýstica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora pro nobis.
Consolátrix afflictórum, ora pro nobis.
Auxílium Christianórum, ora pro nobis.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora pro nobis.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe originAli concépta, ora.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora.
Regína pacis, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Litaniæ de S. Joseph

Indulgentia 5 annorum. Ind. plenaria, si per integrum mensem, suetis conditionibus, S. P. A. 21 Mart. 1935

Kyrie, eléison. Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Sancta María, ora pro nobis.

Sancte Joseph, ora.
Proles David ínclyta, ora.
Lumen Patriarchárum, ora pro nobis.
Dei Genitrícis sponse, ora pro nobis.
Custos pudíce Vírginis, ora pro nobis.
Fílii Dei nutrítie, ora.
Christi defénsor sédule, ora pro nobis.
Almæ Famíliæ præses, ora pro nobis.
Joseph justíssime, ora.
Joseph castíssime, ora.
Joseph prudentíssime, ora.
Joseph fortíssime, ora.
Joseph obedientíssime, ora pro nobis.
Joseph fidelíssime, ora.
Spéculum patiéntiæ, ora.
Amátor paupertátis, ora.
Exémplar opíficum, ora.
Domésticæ vitæ decus, ora pro nobis.
Custos vírginum, ora.
Familiárum cólumen, ora.
Solátium miserórum, ora.
Spes ægrotántium, ora.
Patróne moriéntium, ora.
Terror dæmonum, ora.
Protéctor sanctæ Ecclésiæ, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, mis. nobis.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Orémus. Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es : præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

FORMULA CONSECRATIONIS

SACRATISSIMO CORDI JESU

Indulgentia trium annorum; 7 annorum die quo menstruus Secessus habetur; plenaria, suetis conditionibus in fine cursus exercitiorum spiritualium

S. P. A. 24 Oct. 1935

Domine Jesu, Redémptor noster amantíssime et Sacérdos in ætérnum, nos súpplices tuos, quos appelláre amícos et sacerdótii tui partícipes fácere dignátus es, propítius réspice. Tui sumus, tui per-

pétuo esse vólumus, ídeo sacratíssimo Cordi tuo, quod tamquam únicum salútis perfúgium laboránti humáno géneri ostendísti, dedicámus nos hódie totos et addícimus. Tu, qui sacerdótibus, Cordis tui cultóribus, úberes divíni ministérii fructus promisísti, fac nos, quǽsumus, idóneos in vínea tua operários, vere húmiles et mites, spíritu devotiónis et patiéntiæ plenos, ita flagrántes amóre tui, ut eúmdem caritátis ignem in ánimis fidélium excitáre et fovére non cessémus. Nostra ígitur corda incéndio tui Cordis ínnova, ut jam nihil áliud studeámus, quam tuam promovére glóriam et ánimas tibi lucrári, quas pretióso sánguine redemísti. Miserére, Pastor bone, præsértim sacerdótum, fratrum nostrórum, si qui ambulántes in vanitáte sensus sui te et diléctam Sponsam tuam, Ecclésiam, lacrimábili defectióne contristárunt. Concéde nobis ad tuum compléxum eos redúcere, aut certe ipsórum expiáre delícta, resarcíre damna et dolórem, quo te affíciunt, amóris nostri consolatióne minúere. Sine dénique, te quisque nostrum exóret his Augustíni verbis : O dulcis Jesu, vivas tu in me et concaléscat spíritu meo vivus carbo amóris tui, et excandéscat in ignem perféctum; árdeat júgiter in ara cordis mei, férveat in medúllis meis, flagret in abscónditis ánimæ meæ; in die consummatiónis meæ consummátus invéniar apud te, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. Amen.

BENEDICTIONES VARIÆ

Benedictio imaginum

Jesu Christi Domini nostri, beatæ Mariæ Virginis et aliorum Sanctorum

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effígies) sculpi aut pingi non réprobas, ut, quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis medité-

mur : hanc, quǽsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Maríæ, Matris Dómini nostri Jesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel Mártyris, vel Pontíficis, vel Confessóris, vel beátæ N. Vírginis, vel Mártyris) adaptátam bene ✠ dícere et sanctifi ✠ cáre dignéris : et præsta; ut, quicúmque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, sive Mártyrem, sive Pontíficem, vel Confessórem, vel gloriósam Vírginem, vel Mártyrem) supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per (eúmdem) Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimo aspergat aqua benedicta.

Benedictio domorum extra Sabbatum Sanctum

Parochus seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos fidelium infra annum aspergere aqua benedicta, ingredientes domum dicant :

Pax huic dómui et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde, loca aspergendo, dicat :

Ant. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. 50 Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

℣. Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona Aspérges me, etc.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio Rosariorum B. Mariæ V.

Formula brevior (approbata a S. R. C. die 23 Nov. 1918)

Ad laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam mysteriórum vitæ, mortis et re-

surrectiónis ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, bene ✠ dicá(n)tur et sancti ✠ ficé(n)tur hæc (hæ) sacratíssimi Rosárii coróna (æ) : in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Stola et aqua benedicta adhiberi possunt ad libitum.

Si fuerint plures coronæ dicatur in plurali.

Benedictio ad quodcumque comestibile

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

BEnedic, ✠ Dómine, creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno : et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui; ut, quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat aqua benedicta.

Benedictio ad omnia

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

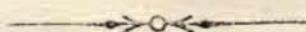
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

DEus, cujus verbo sanctificántur ómnia, bene ✠ dictiónem tuam effúnde super creatúram istam (vel creatúras istas) : et præsta; ut, quisquis ea (vel eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi Nóminis tui, córporis sanitátem et ánimæ tutélam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua benedicta.

FORMULÆ BREVISSIMÆ

Formula Baptismi

Si non habeatur aqua baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici, ter vel etiam semel infundens aquam super caput baptizandi in modum crucis, dicens :

N. Ego te baptízo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Quodsi dubitet an vivat adhuc, dicat :

Si vivis, ego te baptízo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Formula administrandi Viatici

Accipe, frater (vel soror), Viáticum córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Formula Absolutionis sacramentalis

Ego te absólvo ab ómnibus censúris et peccátis, in nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Formula Extremæ Unctionis

Per istam sanctam Unctiónem ✠ indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Quodsi dubitet an vivat adhuc, dicat :

Si vivis, per istam sanctam Unctiónem ✠ indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Formula Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis

Si mors proxime urgeat, dicat :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et

futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater, ✠ et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

In casu vero necessitatis sufficit dicere :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Formula Absolutionis generalis
impertiendæ Tertiariis sæcularibus in confessionali

Auctoritate a Summis Pontifícibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Formula ad impertiendam populo benedictionem
cum indulgentiæ plenariæ favore in fine concionum (Missionum Exercitiorum)

Hæc benedictio fit per unicum signum crucis cum Crucifixo, adhibita formula :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Decreta authentica S. R. C. 4265 *ad III.*

INDICES

I. — Index Psalmorum numericus

II. — Index Psalmorum alphabeticus

III. — Index Canticorum

IV. — Index Hymnorum

V. — Index Festorum

VI. — Index generalis

VII. — Index Communis Sanctorum et partium subsequentium

VIII. — Appendix

LITANIÆ

BENEDICTIONES

Imprimé en Belgique par la Société de Saint Jean l'Évangéliste,
DESCLÉE & Cie, Tournai. — 4151